VACCIN VRIJ!

Ouders, artsen en wetenschappers over vaccins en vaccinvrij opgroeien

Door Frankema

LEMNISCAAT

VACCIN VRIJ!

Ouders, artsen en wetenschappers over vaccins en vaccinvrij opgroeien

Door Frankema

VACCIN VRIJ!
Ouders, artsen en wetenschappers over vaccins en vaccinvrij opgroeien
© Door Frankema, 2014

Nederlandse rechten: Lemniscaat b.v., Rotterdam 2014
ISBN: 978 90 477 0605 2
Grafisch ontwerp: Manuela Gomes
Druk en bindwerk: Drukkerij Wilco

Met dank aan de redactie van ' VROUW-magazine ' van ' De Telegraaf ' en Marion Kolmschot www.mkfotowerken.nl voor het ter beschikking stellen van de foto's op bladzijde 180en bladzijde 343 en Ilse Dijkstra www.ilsephotography.com voor de foto op bladzijde 321.

Om de privacy van de geïnterviewde en geciteerde ouders te respecteren zijn pseudoniemen gebruikt.

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, microfilm, geluidsband of op welke andere wijze ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Disclaimer

Dit boek is een persoonlijk verslag van mijn ervaringen als moeder van een gezin met twee ongevaccineerde kinderen. Daarnaast is het een poging om een gigantische hoeveelheid informatie uit zeer veel verschillende bronnen in te korten tot een redelijk leesbaar geheel. En ten slotte is het een representatieve weergave van de vele ervaringen 'uit het veld' die afwijken van het reguliere beeld dat we over vaccins en infectieziekten hebben.

Ik hoop dat mijn reis naar 'vaccinvrijheid' anderen zal inspireren of ondersteunen bij het maken van hun eigen reis, waarheen deze ook moge leiden.

Wat betreft de informatie in dit boek:

Ik heb de grootste zorg besteed aan het onderzoeken en verifiëren van de informatie die ik tegen ben gekomen tijdens mijn jarenlange zoektocht naar de feiten achter de vaccinatiemythen. Ik heb zo veel mogelijk de betreffende boeken en bronnen in mijn boek vermeld, zodat mensen die daar behoefte aan hebben deze zelf door kunnen lezen. Het is aan elke ouder of arts om zijn of haar eigen conclusies te trekken.

Ik sluit iedere aansprakelijkheid uit voor eventuele onjuistheden en/of onvolledigheden betreffende de informatie in dit boek. Hoe de lezer met de aangeboden informatie omgaat is aan hem- of haarzelf.

Wat betreft verantwoordelijkheid:

Net zoals ikzelf verantwoordelijkheid genomen heb voor de gezondheid van onze kinderen en de keuze om hen niet te laten vaccineren, is wat mij betreft elke ouder zelf verantwoordelijk voor de keuze die hij of zij maakt met betrekking tot zowel de eigen gezondheid als de gezondheid van zijn of haar kind.

Alle aansprakelijkheid voor enigerlei directe of indirecte schade van welke aard dan ook, die voortvloeit uit of in enig opzicht verband houdt met informatie die door middel van dit boek verkregen is, sluit ik uit.

Voor Tara en Fiona
en alle kinderen van de 'nieuwe tijd'

Mogen jullie keuzes bewuste keuzes zijn;
gemaakt met gezond verstand,
geleid door het hart en geïnspireerd door de ziel.

~~~
~~~

Inhoudsopgave

Deel 1 11
'Vaccin Vrij' Gezond opgroeien zonder vaccins – hoe en waarom dat ook kan

Denken 13
Wat zijn onze aannames? Hoe komen we erachter of wat we denken dat waar is over vaccins klopt met de realiteit? Bewustwording van het denken van waaruit we vaccineren.

Voelen 47
Wat motiveert ons om te 'prikken'? Is de angst die we voor infectieziekten hebben terecht? Bewustwording van het voelen van waaruit we vaccineren.

Realiteit 83
Wat spuiten we precies in? Wat is het effect van de chemische stoffen die we injecteren in het lichaam van een baby? Bewustwording van de realiteit.

Mogelijkheid 111
Kunnen we gezondheid creëren zonder gif of angst? En waarom zouden we hier zelfs maar over na dienen te denken? Bewustwording van de mogelijkheden die we hebben.

Mazelen Special 153

Deel 2 171
'Vaccin Vrij' gaat verder – ouders en artsen vertellen over vaccinatieschade en vaccinvrij opgroeien

Ontwaken 172

Wat is er aan de hand in vaccinatieland? 174

Het woord is aan... 181
- Vaccineren? – nu weet ik beter, maar daar krijg ik mijn vader niet mee terug 181
- Je moedergevoel volgen – luisteren naar 'overgevoelige onzin' of een kostbaar zesde zintuig? 184
- Het HPV- vaccin heeft ons vertrouwen in de Nederlandse gezondheidszorg aan het wankelen gebracht 188

Bijwerking bestaat niet 194
- De doofpot van het Rijksvaccinatieprogramma – hoe de overheid omgaat met meldingen van ernstige bijwerkingen van vaccins 195
- Prelude op 'Het leed dat vaccinatieschade heet' 200
- De schrik van mijn leven – ademstilstand van mijn baby op de avond van de inenting 206

Vrijheid en verantwoordelijkheid 210
- Informeer jezelf voordat je de keuze maakt 210
- Een gemakkelijke beslissing! 211
- Geen van onze 5 kinderen is gevaccineerd 212
- Over de overheid – op zoek naar verantwoordelijkheidsgevoel 214
- Ik heb een heleboel prikken gegeven maar wat de gevolgen ervan kunnen zijn werd me pas duidelijk toen het onszelf overkwam 219
- Hepatitis B vaccinatie MOET? Van wie eigenlijk? En waarom? – over KEUZE! 223

Helen door delen 227
- Kinkhoest – gezegend met 3 maanden hoesten 229
- Geschrokken door de waterpokken? – aandacht voor pukkeltjes en rode wangen 233
- Kinderziektes: geen bedreiging maar een gezonde, natuurlijke fase in de ontwikkeling van een sterk immuunsysteem! 238

Van hoofd naar hart 244
- Een ongevaccineerd kind met virale meningitis, hoe erg is dat? 245
- Niet goedschiks? Dan maar kwaadschiks! – intimidatie op het consultatiebureau 248
- Onvruchtbaar door de bof – over wat de ziekte en/of de behandeling ervan kan veroorzaken 252

Kennis (delen) is macht 258
- Autisme een 'ongeneesbare, aangeboren aandoening?' – ouders boeken succes waar artsen het opgeven! 260
- Genoeg van het consultatiebureau: geen kennis, geen keuze, geen klachtenafhandeling 268
- Poliovaccin – vrijheid in Nederland en verplichting in België? 274

Artsen ontwaken ook 278
- 'De zorg is als zodanig zorgwekkend' – interview met een ex-huisarts over een aantal chronische aandoeningen van de gezondheidszorg 278
- Als moeder ben ik in 1 jaar meer over vaccins te weten gekomen dan tijdens 6 jaar medische studie 289
- Het recht op informatie en de vrijheid om te kiezen – met of zonder CB, ouders vinden steun bij elkaar 292

De kranten slapen nog? 300
- Leven we in een vrij land of zijn we gevangen in het net van de Europese regelgeving? – een zwart toekomstbeeld leidt ons regelrecht naar het licht 301
- WOB een wassen neus? – over de bereidheid van de overheid om de burger informatie te verstrekken 306
- Mijn ongevaccineerde zoontje heeft de mazelen... zeven pukkeltjes maar liefst! 313

Niet gevaccineerd en wél gezond! 318

Een normale wereld 322
- Appendix A: Wat kunnen we doen om bij te dragen aan een normale wereld? 326
- Appendix B: Hoe kunnen we veilig omgaan met infectieziekten en koorts? 328
- Appendix C: Verantwoordelijkheidsverklaring voor artsen 334

Overzicht van overheidsinstellingen in Nederland en Vlaanderen 338

Index 339

Dankwoord 340

Over de auteur 343

Inleiding

Dit boek was er niet geweest zonder de interventie van gepensioneerd huisarts Hans Moolenburgh. Ik wist dat hij vaccinridders – de strijders voor open en eerlijke informatie omtrent vaccins – een warm hart toedraagt, maar ook dat hij niet van computers houdt. In een impuls had ik hem een uitgeprinte versie gestuurd van de eerste vier hoofdstukken van *Vaccin Vrij* zoals die in 2010 op de site www.vaccinvrij.nl zijn verschenen, in de hoop dat hij me wilde helpen door het schrijven van een aanbeveling. Drie dagen later werd ik gebeld door Jean Christophe Boele van Hensbroek van uitgeverij Lemniscaat. Hij was enthousiast over het manuscript en wilde het als handzaam, dun boekje uitgeven. Hans Moolenburgh had mijn tekst niet alleen gelezen, maar ook meteen doorgestuurd!

Het was zo'n verassing, ik wist niet hoe ik het had. Alleen... ik had het gevoel dat 'het' nog niet af was; dat er nog een hoofdstuk 5 geschreven moest worden. De informatie op de website vond zeer veel weerklank. Ik sprak bijna dagelijks ouders die mijn verhaal herkenden en dezelfde innerlijke strijd gevoerd hadden om te komen tot een bewuste keuze om niet te vaccineren. Helaas sprak ik ook veel ouders van kinderen die wél gevaccineerd zijn en daar negatieve effecten van ondervonden hebben. Twee jaren van voorbereiding en interviews hebben geleid tot deel 2 van dit boek, waarin ouders en artsen ondergeschoven kanten van het vaccinatieverhaal naar buiten brengen. Zowel vaccinvrije als vaccinbeschadigde kinderen zijn geen uitzondering meer!

Nadat hoofdstuk 5 deel 2 geworden was, deed in de zomer van 2013 de 'mazelenepidemie' haar intrede. De zeer eenzijdige berichtgeving in de reguliere media inspireerde me tot het schrijven van de 'Mazelen Special' in het midden van deze inmiddels steeds dikker wordende paperback.

Vaccin Vrij is niet in chronologische volgorde geschreven en hoeft niet in chronologische volgorde gelezen te worden. Als je nog niet ingelezen bent in het onderwerp is het waarschijnlijk zinvol om te beginnen met deel 1, maar het hoeft niet. Je kunt ook met de 'Mazelen Special' beginnen of de interviews in deel 2. Je kunt zelfs doorlezen op de site van *Vaccin Vrij*. De komende jaren blijf ik nog doorschrijven over dit onderwerp en actuele informatie en ervaringen zullen zowel via nieuwsbrieven als de site verspreid worden.

Voor Vlaamse lezers staat op bladzijde 338 een overzicht met de Belgische benamingen van de in dit boek genoemde Nederlandse overheidsinstellingen betrokken bij het Rijksvaccinatieprogramma. Om te voorkomen dat er lange URL-adressen ingetypt moeten worden is er een URL-PDF-pagina op www.vaccinvrij.nl aangemaakt, met adressen die direct doorlinken naar de betreffende bronnen op het internet.

Deel 1

‘Vaccin Vrij’ Gezond opgroeien zonder vaccins – hoe en waarom dat ook kan

DENKEN

Over intuïtief weten en medisch denken

Over intuïtief weten en medisch denken

Een ongemakkelijk gevoel – daarmee begon het. Ik had net de oproep van het consultatiebureau gekregen, en ziektekiemen van vijf verschillende ziektes in één keer inspuiten voelde niet goed. Toen ik er kort daarna achter kwam dat er naast ziektekiemen ook giftige hulpstoffen in vaccins zitten, was mijn eerste reactie: 'Dat kan niet waar zijn!' maar de arts op het consultatiebureau vertelde me dat het wél waar was. 'Maar,' zei ze meteen, 'het zijn maar hele kleine hoeveelheden en het is heel goed onderzocht dus je hoeft je nergens zorgen over te maken.'

Ik maakte me wel zorgen. Hoe was het dan onderzocht en door wie en wat werd er precies ingespoten? De arts begreep mijn ongerustheid niet en kon me nergens een overtuigend antwoord op geven – ze vond me 'te kritisch'. Mijn laatste vraag was: 'Zou je bij je *eigen* kindje giftige stoffen inspuiten?' Ik was ervan overtuigd dat ze nee zou zeggen, maar ze zei: 'Ja, dat zou ik doen. Het is ons beleid en ik volg het beleid.' Mijn mond zakte open. Beleid...?! Eén lange seconde keken we elkaar zwijgend aan. Toen dacht ik: 'dit gaat niet werken tussen ons.' Ik heb mijn kindje opgepakt, liep naar buiten en zei: 'Je ziet me hier nooit meer terug.'

The big 5

Eenmaal buiten kon ik gewoon niet begrijpen wat er gebeurd was. Even afgezien van vaccins, wat heeft het lichaam nodig om gezond te blijven? Ik noem ze altijd 'the big five':

1. Schoon drinkwater – we bestaan voor 70% uit water
2. Frisse lucht – met voldoende zuurstof voor verbrandingsprocessen in ons lichaam
3. Volwaardige voeding – met vitamines, bouwstoffen enzovoorts
4. Voldoende rust
5. Voldoende beweging

Dat zijn basisbehoeften van ons lichaam – en dit is precies waar het botste tussen mij en de CB-arts. Ik had tijdens mijn zwangerschap juist geprobeerd rustig aan te doen en goed voor mezelf te zorgen. En nu wilde ik niets liever dan (leren) goed voor mijn baby'tje (te) zorgen. En uitgerekend de persoon die zich verantwoordelijk voelt voor de gezondheid van mijn kindje had er geen enkele moeite mee haar een cocktail van gevaarlijke organismen en chemische, giftige stoffen in te spuiten!

Met opgeheven hoofd was ik het consultatiebureau uit gelopen, maar eenmaal buiten zat ik vrijwel direct gevangen in een onmogelijk dilemma. Vaccineren voelde niet goed, want ik wilde geen gifstoffen inspuiten, maar *niet* vaccineren voelde ook niet goed, want dan zou ze een infectieziekte kunnen krijgen. En in het denken dat ik toen had betekende dat op zijn minst een blijvende handicap; de rest van je leven in een rolstoel, onvruchtbaar, doof, blind, een hersenbeschadiging… De informatie die ik eerder van de arts over infectieziekten had gekregen bleef maar door me heen gaan en het *enige* wat ik op het laatst nog kon denken was: 'nu is ze niet beschermd… dus dan krijgt ze polio… en dan komt ze in een rolstoel terecht *en dat is dan mijn schuld!'*

Bij thuiskomst zei mijn man: '"Het voelt niet goed" is niet goed genoeg. Wat zijn de feiten?' En deze opmerking heeft geleid tot 15 jaar onderzoek naar de zin en onzin van vaccins.

Vier fundamentele aannames:

Wat we geloven dat waar is over vaccins, kunnen we samenvatten in vier fundamentele aannames. Dat zijn uitgangspunten, die zo vanzelfsprekend zijn dat we er geen vragen bij stellen.

We geloven onvoorwaardelijk:

1. dat vaccins effectief zijn. Ze zijn de primaire oorzaak van de afname van de epidemieën van infectieziekten in het verleden en ze beschermen onze kinderen tegen deze en andere ziektes in het heden.
2. dat vaccins veilig zijn. Een enkele keer zijn er misschien wat bijwerkingen maar de nadelen wegen absoluut niet op tegen de voordelen.
3. dat vaccins heel goed onderzocht zijn en dat effectiviteit en veiligheid wetenschappelijk bewezen is.
4. dat vaccins de enige manier zijn om je kinderen te beschermen.

Als dit allemaal waar zou zijn, zou je wel goed gek zijn om je kind niet te vaccineren!

Is alles wat ons verteld wordt waar?

We zijn van kinds af aan geconditioneerd om te geloven dat wat autoriteiten zeggen de waarheid is, maar ons diepere weten zegt natuurlijk meteen dat het inspuiten van gif, in een pasgeboren baby, niet klopt. Denken zit hier, gevoel zit daar; wat je gelooft zegt 'ja', wat je voelt zegt 'nee'. Dat is de verwarring waar veel ouders in zitten. De meesten van ons denken dat de 'experts' het beter weten en drukken hun eigen gevoel weg.

De enige manier voor ouders om uit te vinden wat waar is, is vragen te stellen, zélf na te denken, en vooral je natuurlijke instincten te vertrouwen. In de vier hoofdstukken van het eerste deel van *Vaccin Vrij* gaan we per hoofdstuk de vier fundamentele uitgangspunten bevragen. In hoofdstuk 1 de aanname met betrekking tot effectiviteit, in hoofdstuk 2 en 3 aannames over veiligheid en wetenschappelijk onderzoek en in hoofdstuk 4 ontdekken we wat onze mogelijkheden zijn. Ik zou zeggen: 'Denk mee, denk na en voel wat vanbinnen resoneert en wat niet.' Niemand hoeft mij te geloven of te doen wat ik gedaan heb. Ik ben juist van mening dat het klakkeloos aannemen van wat een ander zegt ons in de problemen gebracht heeft. Wat mij betreft is elke ouder de ultieme expert over zijn of haar eigen kindje en dient dit boek ter inspiratie en ondersteuning voor het proces dat nodig is om te komen tot een bewuste en veilige keuze.

Vraagtekens bij de eerste fundamentele aanname

Zijn vaccins effectief? Met andere woorden, wérken ze? Zijn vaccins primair verantwoordelijk voor de daling in infectieziekten, zoals ons verteld wordt?
Laten we eens kijken naar wat statistieken en geschiedenis ons hierover te vertellen hebben. *International Mortality Statistics* van Michael Alderson is een boek waarvan ik niet eens wist dat zoiets bestaat – 500 pagina's met kolommen vol cijfertjes die aangeven hoeveel mensen er van 1900 tot 1975 gestorven zijn aan de verschillende infectieziekten. In 31 westerse landen.

Neil Z. Miller is medisch onderzoeksjournalist en hij heeft deze cijfers omgezet naar grafieken. Zijn boek *Vaccine Safety Manual* staat er vol mee. Bijvoorbeeld de onderstaande grafiek van de mazelensterfte in Amerika (donkere lijn) en Engeland (lichtere lijn). Van 1915 tot 1958, vóórdat het vaccin geïntroduceerd werd, was de sterfte aan de mazelen al afgenomen met 98%.

The measles death rate was decreasing on its own before the vaccine was introduced

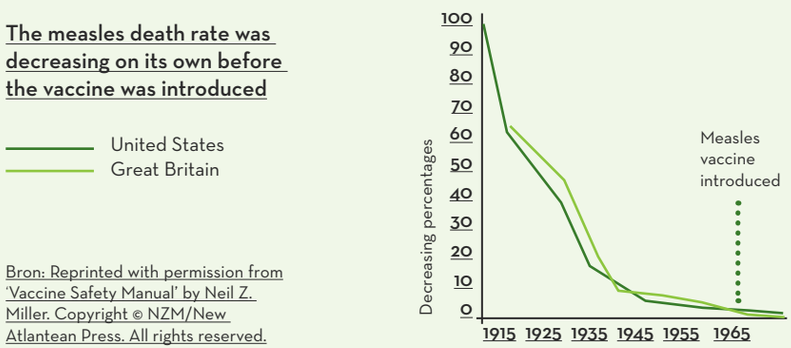

Bron: Reprinted with permission from 'Vaccine Safety Manual' by Neil Z. Miller. Copyright © NZM/New Atlantean Press. All rights reserved.

Op het internet zijn grafieken te vinden die nog verder in de tijd teruggaan (Engeland begon al rond 1840 met het registreren van sterftecijfers) zoals de onderstaande mazelengrafiek beginnend in 1838. De meest rechtse stippellijn is het moment van de introductie van het mazelenvaccin.

England / Wales measles mortality rate

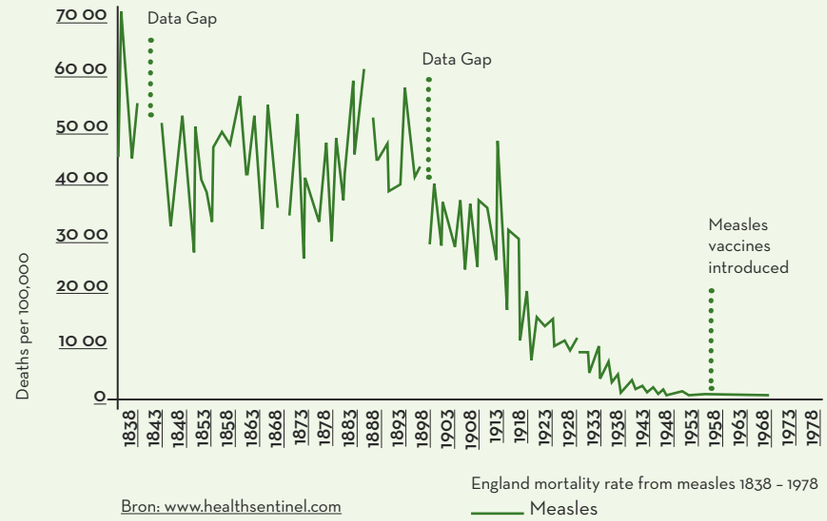

Bron: www.healthsentinel.com

En uit *Vaccination and Immune Malfunction* van Buttram and Hoffman komt de volgende gecombineerde grafiek:

The immunization Myth?
England & Wales: Deaths of children under 15 years attributed to scarlet fever, diphtheria, whooping cough and measles (Porter, 1971).

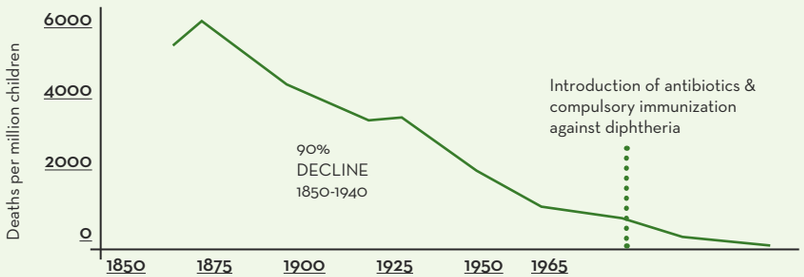

Bron: 'Vaccination and Immune Malfunction', Buttram and Hoffman

Conclusie:

Zowel de zo zorgvuldig verzamelde cijfers in het boek *International Mortality Statistics* van Michael Alderson – met in appendix 1 een lijst van de 'Departments responsable for mortality statistics in each of the countries for which data has been provided' (een lijst die aangeeft welke *overheidsinstanties* verantwoordelijk zijn voor de cijfers) – als de talloze grafieken die op het internet te vinden zijn, laten zien dat wereldwijd ruim 90% van de afname van infectieziekten zich heeft voorgedaan *voordat* er gevaccineerd werd. En *nadat* men begon met vaccineren namen de infectieziekten nog maar een klein beetje verder af.[1]

Hoelang vaccineren we eigenlijk?

Weinig mensen realiseren zich dat programma's zoals het Rijksvaccinatieprogramma een recent fenomeen zijn. We denken vaak dat we al honderden jaren vaccineren, maar in de meeste landen doen we dit niet langer dan een jaar of 60. Het RVP in Nederland is pas van start gegaan in 1957.
Autoriteiten vertellen ouders dat er in het verleden vreselijke epidemieën waren die verdwenen zijn door succesvolle vaccinatieprogramma's. Wat ons *niet* verteld wordt is dat er al een daling van 90% had plaatsgevonden voordat we begonnen met die vaccinatieprogramma's. Dat verandert de zaak nogal! Waarom wordt dat niet verteld? En ook... hoe kon dat gebeuren? Als dat niet werd veroorzaakt door vaccins, waardoor kwam het dan wel?
Laten we gaan kijken naar wat de geschiedenis ons te vertellen heeft.

In 2004 was er in Amsterdam een tentoonstelling te zien met de naam: 'Van pest tot aids – vijf eeuwen besmettelijke ziektes in Amsterdam.' Het bracht me in contact met twee dingen die we totaal vergeten lijken te zijn:

1. In Amsterdam hebben we allerlei epidemieën gehad: cholera, de pest, pokken, lepra, tuberculose enzovoorts.
2. In Amsterdam, nog maar honderd jaar geleden, leefden grote groepen mensen in vreselijke armoede.

Door de tentoonstelling en foto's uit de collectie van het gemeentearchief van Amsterdam besefte ik pas goed onder welke omstandigheden de mensen ten tijde van de grote epidemieën leefden. Nog maar 150 jaar geleden was wonen in Amsterdam voor grote groepen van de bevolking vergelijkbaar met leven in een ontwikkelingsland! Er was overbevolking; veel mensen – de arbeiders – woonden dicht op elkaar met grote gezinnen in eenkameronderkomens zonder goede sanitaire voorzieningen. Een emmer onder de tafel deed dienst als toilet en werd door de 'Boldootwagen' opgehaald of in de gracht gekieperd. En er was natuurlijk geen douche, of zelfs maar een wastafel met een kraan. Drinkwater kwam uit de rivier de Vecht en werd vervoerd in boten die meestal lek waren; dus het water dat men dronk was vervuild met het vieze grachtenwater. Voedingsbewustzijn was laag; men leefde op een monotoon dieet, met weinig variëteit in vers fruit of verse groenten wat – gecombineerd met de uitzichtloosheid van armoede, alcoholisme, slechte werkomstandigheden, overvolle klassen enzovoorts – maakte dat het leven voor veel van onze voorouders zwaar was.

1910 – Oostenburgerdwarsstraat 3 – III, gezin dat uit 8 personen bestaat
Bron: Gemeentearchief Amsterdam

Hoe ze het uitgehouden hebben zonder ijskast, zonder wasmachine, zonder wc, zonder douche, zonder keuken, zonder aparte slaapkamers… ik weet het niet. Maar ze hebben het ermee gedaan, er was gewoon geen keuze.

Op de volgende bladzijde een plaatje van een kelderwoning. Vaak heel vochtig en geen zonlicht. Naast epidemieën van infectieziekten voornamelijk veroorzaakt door erbarmelijke hygiënische omstandigheden, waren er ook epidemieën die veroorzaakt werden door voedingstekorten (bijvoorbeeld scheurbuik door gebrek aan vitamine C), of door gebrek aan zonlicht (Engelse ziekte door gebrek aan vitamine D die we, zo weten we nu, opnemen uit zonlicht).

Kelderwoning 1873 – Bron: Gemeentearchief Amsterdam

En hoe meer ik erachter kwam hoe de mensen leefden ten tijde van de epidemieën, des te meer het me duidelijk werd dat *ziekteveroorzakende omstandigheden* overal aanwezig waren: geen schoon drinkwater, geen frisse lucht en soms zelfs geen daglicht, geen goede voeding, geen goede hygiëne enzovoorts. Geen wonder dat mensen ziek werden en dat epidemieën de kop op staken!

Er is een tijd van komen en gaan

Maar wat veroorzaakte nu die enorme afname vóór de start van het RVP? Als deze dus niet door vaccins kwam, waardoor dan wel? Door iets wat de medische wereld gedaan heeft, of door iets anders? De tentoonstelling 'Van pest tot aids' gaf me goede richtingaanwijzers.

Ik neem cholera als voorbeeld en citeer uit de catalogus van de tentoonstelling:

'Therapeutisch gezien stond de medische stand tegenover cholera met lege handen, al probeerde men uiteraard van alles: warme baden, inwrijven van de huid met mosterdpappen en tincturen tegen de krampen, braakmiddelen en aderlating. Ter opwekking van versufte patiënten werd ammoniak gebruikt en ook van andere inwendige geneesmiddelen (kamfer, bismut, opium) verwachtte men heil.' Bron: 'Van pest tot aids', Annet Mooij

Het was *niet* de medische stand die er verandering in heeft gebracht – de medici hadden geen middelen om de zieken en de stervenden te helpen. Ze hadden geen enkel idee van wat de oorzaak van cholera zou kunnen zijn en dus konden ze niets doen om er een einde aan te maken.

Wat gebeurde er toen?

'Niet de gehele medische stand was overtuigd van het nut van dit soort goedbedoelde probeersels in de strijd tegen de cholera. Er was een vooruitstrevende groep artsen, de hygiënisten geheten die het verband onderzochten tussen het vóórkomen van ziektes aan de ene kant en de hygiënische omstandigheden aan de andere kant.' Bron: 'Van pest tot aids', Annet Mooij

Zij richtten zich niet op de behandeling van de slachtoffers, maar op het *wegnemen van de oorzaak*. De oude stadswijken waren volgens de hygiënisten de omgeving waar cholera ontstond en die moesten dus grondig worden gereinigd.

'De tijd was er rijp voor, want de hygiënische toestand van Amsterdam was halverwege de 19e eeuw op een dieptepunt beland. De inzameling van vuilnis was nauwelijks geregeld, waardoor zich op straathoeken en bij bruggen stinkende afvalhopen vormden. Het reinigen van de straten en stegen werd overgelaten aan de buurtbewoners en gebeurde minimaal, waardoor uitgereden huisvuil, modder en mest zich ophoopten. Met de riolering was het niet veel beter. De bewoners van de grachtenpanden kenden nog de luxe van privaten, die via beerputten en particuliere riolering rechtstreeks op de grachten loosden. Maar de armen behielpen zich met tonnen en emmertjes die in de straatgoten of grachten werden geleegd, zoals alle rotzooi waar men vanaf wilde rechtstreeks in de grachten werd gekieperd. Oud stro, rot fruit, dode beesten, groente-, vis- en slachtafval, het dreef er allemaal rond.' Bron: 'Van pest tot aids', Annet Mooij

Kortom, het was een bende… totdat de mensen – mede door goede voorlichting – hun gedrag gingen veranderen:

'De hygiënisten hebben zich met vrijwel alle aspecten van de openbare gezondheidszorg beziggehouden: riolering, vuilophaal, voedselkwaliteit, drinkwatervoorzieningen, woningbouw voor de minvermogenden, de inrichting van scholen, werkplaatsen en fabrieken, voorlichting en volksopvoeding; er was maar weinig dat aan hun aandacht ontsnapte.' Bron: 'Van pest tot aids', Annet Mooij

Het duurde een tijdje maar er kwam een einde aan de erbarmelijke levensomstandigheden. Dit was geen makkelijke taak. Het was gigantisch! Hygiënisten gingen van deur tot deur om de mensen voorlichting te geven over de oorzaken van ziekte en ze uit te leggen waarom ze hun gedrag moesten veranderen. Er was veel weerstand. De mensen moesten overtuigd worden, ze moesten begrijpen waarom bepaalde dingen niet

langer konden. Er was ook weerstand aan de kant van de overheid, want die moest geld steken in het verbeteren van de huizen en de werkplekken van de arbeiders. Maar het lukte. Mensen konden zien wat ziekte veroorzaakt – ze namen er verantwoordelijkheid voor en veranderden hun manier van leven en dat heeft geleid tot de daling in infectieziekten. En zo is het gegaan.

Maar er is nóg iets gebeurd

Volgens jaarboeken van de Wereldgezondheidsorganisatie (er zijn mensen die er hun beroep van gemaakt hebben statistieken uit de hele wereld te bestuderen en daarvan jaarboeken te maken):

'According to the World Health Statistics Annual of 1973-1976 there had been a steady decline in infectious diseases in most developing countries regardless of vaccines administered. Diseases disappeared as a result of improved sanitation, improved water supplies, improved personal hygiene and better nutrition. In addition, diseases for which there were no vaccines also declined dramatically. From 1850 to 1940, diseases had declined by 90% and were at an all time low, just when vaccines were being introduced.'
Bron: dvd 'Are Vaccines Safe?', Mary Tocco

Dat is wat er nog meer gebeurd is. We zijn – toen de meeste ziektes al grotendeels waren verdwenen door verbeterde hygiënische omstandigheden – begonnen met vaccineren.

Dat ziet er zo uit:

We hadden vreselijke ziektes. Toen kwam de bewustwording van de oorzaken, en daarna de verandering van leefgewoonten – en ziektes verdwenen. Let wel, *bacteriën verdwenen niet* – bacteriën zullen er altijd zijn – maar ziektes kunnen verdwijnen. Bijvoorbeeld doordat omstandigheden veranderen, waardoor blootstelling aan gevaarlijke bacteriën vermindert, of door verbetering van voeding of drinkwater waardoor het immuunsysteem beter met bepaalde micro-organismen om kan gaan. De gezondheid van mensen – en daarmee de weerstand tegen ziekte – neemt toe en de sterftecijfers dalen. Precies zoals het in westerse landen plaatsgevonden heeft. En pas helemaal aan het *einde* van die daling, zo'n 60-70 jaar geleden zijn we begonnen met vaccineren tegen een paar ziektes die nog nét niet helemaal weg waren. *En toen zijn we al die andere factoren 'vergeten' en werden vaccins primair verantwoordelijk geacht voor het succes.*

Tenminste, dat zegt de medische wereld.

En dat kunnen ze natuurlijk wel zeggen, maar kunnen ze het ook bewijzen?

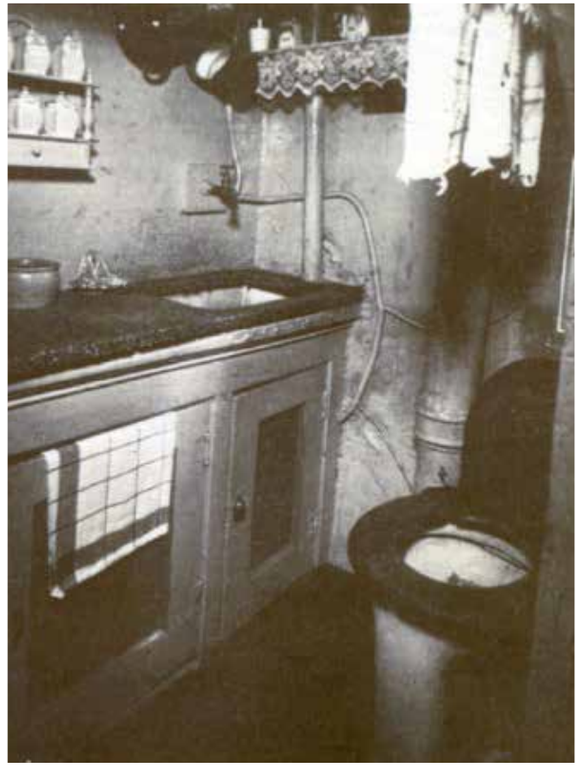

1910 - De wc in de keuken, Krom Boomssloot 10
Bron: Gemeentearchief Amsterdam

Op zoek naar bewijs

De eerste 90% vond plaats in de tijd voordat het Rijksvaccinatieprogramma van start ging. Hoe bewijst de medische wereld dat vaccins überhaupt een rol gespeeld hebben in de laatste 10%? Die zou natuurlijk ook gewoon het staartje kunnen zijn van de afname die voortkwam uit verbeterende levensomstandigheden en zou misschien ook plaatsgevonden hebben als we helemaal nooit begonnen waren met vaccineren. Hoe kun je bewijzen dat de laatste 10% het resultaat is van vaccins, of een voortzetting van de verbeterde levensomstandigheden, of misschien zelfs van beide?

De meest betrouwbare manier om een oorzaak-gevolgrelatie te bewijzen is met een CRT-studie (een controled randomized trial) en dat houdt in dat je gebruikmaakt van een controlegroep. We weten allemaal denk ik wel hoe dat gaat: stel, je wilt bewijzen dat een bepaald medicijn werkt. Dan stel je een groep samen van mensen die allemaal dezelfde klacht hebben, die deel je in tweeën – je geeft de ene helft het medicijn en de andere helft een placebo (een suikerpilletje) en dat zou de enige variabele moeten zijn. Voor de rest zijn alle omstandigheden in de twee groepen hetzelfde. En als de mensen die het medicijn hebben gehad wel genezen en de andere groep ziek blijft, dan beschouwt men dat als het bewijs dat de genezing veroorzaakt is door het medicijn.

Een dergelijk onderzoek – dus met een *ongevaccineerde controlegroep* – is nergens ter wereld in die tijd ooit gedaan. Dat bewijs is er dus niet. En bij gebrek aan bewijs is het succes van het Rijksvaccinatieprogramma 'empirisch' bewezen – men noemt het een 'evidence based program'. De medische wereld zegt gewoon: we hadden van die vreselijke ziektes, we zijn gaan vaccineren, en nu zijn die ziektes toch weg? Wat wil je nog meer, dáár is je bewijs.

Klinkklare onzin wat mij betreft. 'Evidence based' bewijst hier helemaal niets – en zeker niet over de effectiviteit van het Rijksvaccinatieprogramma.

Daar hebben we toch echt een controlegroep voor nodig. En bovendien wordt de rol van de hygiënisten in het hele verhaal buiten beschouwing gelaten.

Sinds ik kennisgenomen heb van de sterftecijfers van tientallen landen (door de verschillende overheden geregistreerd en bijgehouden), geloof ik niet meer zo heilig in de 'effectiviteit' van vaccins. Ik denk dat het vroeger de hygiënisten waren die het werk deden en dat de medische wereld met de eer is gaan strijken. En in het heden doet Moeder Natuur het werk en weer claimen artsen de eer voor het 'beschermen' van de mensheid. Over dat laatste (de werking van vaccins in het heden) gaan we het nog uitgebreid hebben, maar eerst het volgende want nu wordt de situatie wel heel absurd.

Als het zó gemakkelijk is, om uit door de overheid bijgehouden statistieken en medische geschiedenisboeken te concluderen dat vaccins helemaal niet primair verantwoordelijk *kunnen* zijn voor die daling... als ik als moeder dat al niet meer geloof, hoe komt het dan dat al die artsen op al die consultatiebureaus allemaal *wel* geloven dat we door vaccins van deze vreselijke ziektes verlost zijn?!

Ik heb zelf een medische opleiding gedaan, dus ik heb mijn oude boekwinkel weer opgezocht om te kijken wat er in de leerboeken van aspirant CB-artsen staat.

Hoe artsen in de maling genomen worden

Het *Handboek Vaccinaties*, deel A en deel B (samen 900 pagina's), is de vaccinatiebijbel. Alles wat de CB-arts moet weten staat hierin; het behandelt de theorie en de praktijk van het RVP. Tien jaar geleden was het nog maar één dun boek van 250 pagina's. (*'Vaccinaties bij kinderen'* – 1998) In een nieuwe druk (2002) werden het er 450, sinds 2007 zijn het twee delen, samen 900 pagina's, en sinds 2011 is dit uitgebreid tot 1050 pagina's. Het RVP is een 'snelgroeiend, succesvol programma' – als je het succes tenminste afmeet aan het feit dat er steeds meer vaccins (nodig) zijn om onze kinderen gezond te houden.

Het eerste hoofdstuk van het *Handboek vaccinaties* is getiteld: 'Vaccins in een historisch en toekomstig perspectief'. Ik dacht: 'geweldig, even kijken wat ze schrijven over de hygiënisten.'

Nou... *helemaal niets…* Nergens in het hele boek, noch in deel A, noch in deel B, wordt het woord 'hygiënist' zelfs maar genoemd! En nergens in deel A of deel B wordt vermeld dat we ons bewust werden van de ziekteoorzaken, onze manier van leven aanpasten en wat voor effect dat had op de daling, vóórdat we begonnen met vaccineren.

De geschiedenis van de hygiënisten bestaat wel (bijvoorbeeld beschreven in het boek *De hygiënisten* van E.S. Houwaart), maar het bestaat niet in de leerboeken van de artsen. Daarin staat alleen de geschiedenis van vaccins. En dat is blijkbaar de enige geschiedenis waar artsen iets over hoeven te weten, want het handboek is de literatuur voor het examen.

En, laten we eerlijk zijn, het zou ook wel een beetje raar staan als je een succesverhaal vertelt over hoe je de strijd tegen infectieziekten gewonnen hebt en je zou moeten zeggen: 'Hmmm, eerlijkheidshalve moeten we mededelen dat er nog anderen in het spel waren en dat de klus al zo goed als geklaard was voordat wij begonnen.' Dat zou niet werken, toch? De mensen zouden zeggen: 'Als het al door anderen gedaan is, waarom doen we het dan niet gewoon op hun manier?'

Dus hebben ze het hele verhaal over het harde werken dat de hygiënisten gedaan hebben maar weggelaten…

Hoe weglatingen of 'witte leugens' statistisch onderbouwd worden in de leerboeken voor CB-artsen

Toen ik een jaar of tien geleden begon met het geven van lezingen, had ik alleen nog maar de beschikking over Amerikaanse en Engelse grafieken. En ik wilde de Nederlandse moeders en vaders natuurlijk de grafieken laten zien die gebaseerd zijn op cijfers van eigen bodem. Ik dacht dat het leerboek voor onze CB-artsen mij hierover wel goede informatie zou kunnen verstrekken maar ik kwam bedrogen uit. Op de volgende bladzijde staat een voorbeeld uit *Vaccinaties bij kinderen.*

Mazelen in Nederland. Geregistreerde morbiditeit 1976 – 1997, absolute aantallen.
Vaccinatie in RVP sinds 1976 (tot 1987 als afzonderlijke vaccinatie, daarna als BMR)

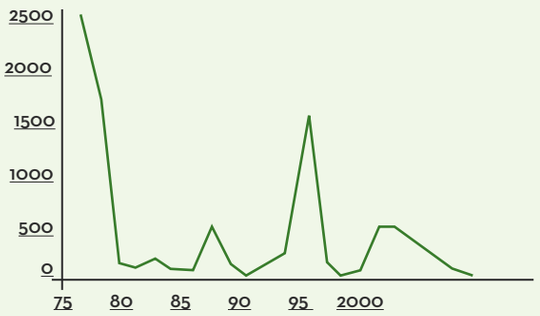

Bron: 'Vaccinaties bij kinderen', Ruud Burgmeijer

Als je goed kijkt valt het op. Veel grafieken in de leerboeken voor artsen – en andere officiële bronnen – beginnen op het moment nét voordat vaccins geïntroduceerd worden. In *Vaccinaties bij kinderen* start de lijn in 1975 en het vaccin werd geïntroduceerd in 1976. Dus ze beginnen de grafiek op het moment waar de *laatste* paar % daling plaatsvond – en als je dat hele stuk daling ervoor weglaat lijkt het natuurlijk alsof alleen vaccins de daling veroorzaken.

Een grafiek die dichter bij de realiteit ligt

Onderstaande grafiek laat de afname van de mazelensterfte in Nederland zien, gebaseerd op cijfers die onze overheid verstrekt heeft aan Michael Alderson voor het eerdergenoemde boek *International Mortality Statistics.*

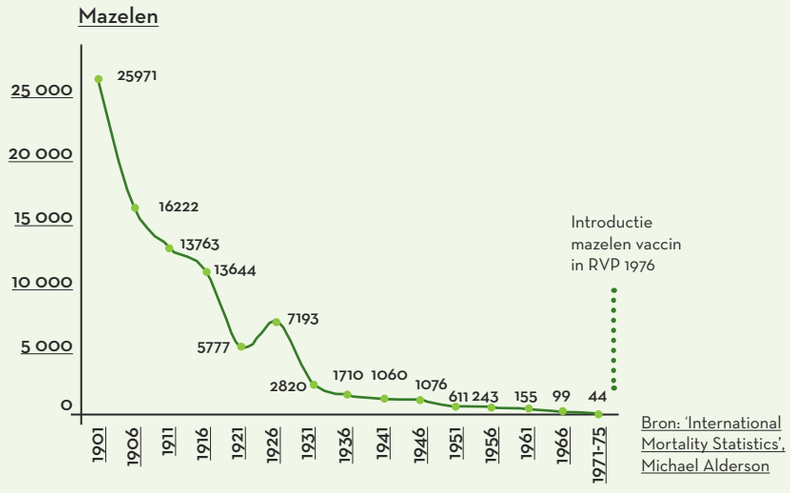

Bron: 'International Mortality Statistics', Michael Alderson

Het laat de daling zien die plaatsvond in de periode 1900-1975, vóór de invoering van het mazelenvaccin; *die zou natuurlijk ook in de grafiek in het leerboek van de artsen tot uitdrukking moeten komen.*

'How to lie with statistics' van Darell Huff is een klein boekje waar ik veel aan gehad heb over hoe je statistieken interpreteert. We moeten er helaas rekening mee houden dat statistieken heel misleidend kunnen zijn; dus wees er alert op als je informatie uit reguliere bronnen haalt. En dit geldt net zo goed voor artsen als voor ouders.

Conclusie:

De geschiedenis herschrijven is een kwestie van 1. de helft van het verhaal weglaten, 2. jezelf de eer toekennen en 3. vooral veeeeeeel herhalen, net zolang tot de mensen (ouders én artsen) geloven dat vaccins primair verantwoordelijk zijn voor de afname van infectieziekten.

Wat artsen geloven dat waar is

In 2007 verscheen het volgende artikel in *British Medical Journal* – een gerenommeerd vakblad voor artsen: *'BMJ readers choose "the sanitary revolution" as greatest medical advance since 1840.'* Ik citeer de eerste alinea van het artikel:

'More than 11.300 readers of British Medical Journal chose the introduction of clean water and sewage disposal – "the sanitairy revolution" as the most important medical milestone since 1840.'

Dus 11.300 artsen kiezen *uit alle medische ontdekkingen van de afgelopen 70 jaar;* antibiotica, anesthesie, ontdekking van de structuur van ons DNA en ga zo maar door, de introductie van schoon water en riolering als grootste medische mijlpaal. Dat het een mijlpaal is klopt, maar we kunnen ons natuurlijk afvragen of het een *medische* mijlpaal is. De 'sanitaire revolutie' heeft er inderdaad voor gezorgd dat heel veel epidemieën niet langer de kop op konden steken – het was echter niet een normale medische interventie. De hygiënistenbeweging kwam wel voort uit de medische wereld, maar het waren juist artsen die het medische denken losgelaten hadden! Ze zagen dat de medische handelingen geen enkel effect hadden op de genezing van ziektes en keerden zich af van het bestrijden van symptomen.

Eerherstel

Wat mij betreft gaat ere naar wie ere toekomt – en dat zijn:

1. De hygiënisten; zij zagen als eersten de werkelijke oorzaken van infectieziekten (onder andere gebrek aan hygiëne, onvolwaardige voeding, vervuild drinkwater). Ze hebben het medisch dogma losgelaten en zijn ervoor gaan staan om andere leefgewoonten te creëren in plaats van symptomen te bestrijden. De orthodoxe artsen hebben géén rol gespeeld bij welke verbetering van de erbarmelijke levensomstandigheden van onze voorouders dan ook.
2. De arbeiders, die het zware werk gedaan hebben: aanleggen van rioleringen, sanitaire voorzieningen, ophalen van vuilnis enzovoorts. Dat zijn géén medische handelingen.
3. De ouders, die toezagen op goede hygiëne en gezonde leefgewoonten voor hun kinderen. We zeggen niet voor niets: 'Kom op, eet je groenten op, neem maar een appeltje, ga eens lekker buiten spelen, was je handen voordat je aan tafel gaat, vanavond vroeg naar bed' en ga zo maar door. De manier waarop we leven... dat kunnen artsen toch niet voor ons doen? Het zijn de mensen zélf geweest die begonnen zijn met gezondere voeding en gezondere leefgewoonten.

Conclusie:

De reguliere artsen hebben zich niet beziggehouden met bewustwording, ze hebben zich niet beziggehouden met voorlichting, noch met verandering van leefgewoonten en ze hebben ook het harde fysieke werk niet uitgevoerd. En tóch geloven ze dat de 'sanitaire revolutie' een medische mijlpaal is… *Het is een geloof*, voortgekomen uit de jarenlange conditionering van het volgen van een medische studie.

Van de schoolbanken naar de praktijk

We gaan verder – het consultatiebureau:

De artsen die je tegenkomt op het consultatiebureau volgen het beleid. Ze doen wat hun opgedragen wordt en geven de prikken netjes volgens een bepaald schema en ze geven ons voorlichting. Ze vertellen óns weer wat zíj op school geleerd hebben, en dat is niet alleen 'dat er vroeger vreselijke epidemieën waren die we gelukkig hebben overwonnen doordat we ertegen zijn gaan vaccineren' (toen ze praktisch niet meer voorkwamen), maar ook dat we, nu ze uitgeroeid zijn wel moeten blijven doorgaan met vaccineren, 'want als we dat niet doen komen die ziektes weer terug.`

Wie het gelooft mag het zeggen

Ik geloof niet dat de ziektes die we ooit hadden terug zullen komen als de *ziekteveroorzakende omstandigheden* (die er waren ten tijde van de ziekte) er niet meer zijn. Ik geloof dat vreselijke ziektes een weerspiegeling zijn van vreselijke omstandigheden. En die hebben we niet meer, we leven wat dat betreft gelukkig in een andere wereld nu. We kunnen ons wassen en we hebben toegang tot schoon drinkwater en goede voeding. Dus het is een heel ander verhaal geworden...

Niet alleen datgene wat de – overigens goedbedoelende – CB-artsen ons vertellen is misleidend, maar nog veel meer datgene wat ze ons niet vertellen!

Wat ons niet verteld wordt is:

1. dat infectieziekten die we vroeger hadden (totaal) verdwenen zijn zonder dat er ooit tegen gevaccineerd is: bijvoorbeeld cholera en roodvonk.
2. dat infectieziekten waartegen we nu vaccineren al zo goed als verdwenen waren voordat we ertegen begonnen te vaccineren: bijvoorbeeld de mazelen en kinkhoest.
3. en héél belangrijk: dat onze kinderen *nog steeds* de ziektes kunnen krijgen waartegen ze gevaccineerd zijn.

Eerst dacht ik altijd: 'dat kan niet.' Als een kind gevaccineerd is, dan kan het niet meer de ziekte krijgen waar het tegen gevaccineerd is, want het is 'beschermd'. Maar dit kan dus wel – *en het gebeurt op grote schaal*. En daarover zijn talloze artikelen gepubliceerd in gerenommeerde medische tijdschriften.[2]

Ted Koran, schrijver van *Childhood vaccination: questions all parents should ask* zegt: *'One of the nagging facts questioning the benefits of vaccination is the epidemics of infectious disease that occur in vaccinated children.'*

Ik ga jullie drie voorbeelden geven: kinkhoest, Pediacel en Google.

Kinkhoest

In Holland komt kinkhoest elke paar jaar weer terug. Kinderen krijgen hun vaccins, de vaccinatiegraad is hoog en toch breekt de kinkhoest uit. Er wordt gespeculeerd over mutaties van de bacterie (dat betekent dat de bacterie verandert) maar uiteindelijk kunnen zelfs de wetenschappers gewoon geen verklaring vinden. Ik citeer de eerste alinea uit 'Dutch whooping cough epidemic puzzles scientists', een artikel dat in het medische tijdschrift *British Medical Journal* werd gepubliceerd:

'Dutch scientists are struggling to identify the exact cause of an epidemic of whooping chough that has swept through the country despite vaccination rates as high as 96%.'

Het artikel verscheen in 1998, en elke drie à vier jaar hebben we weer een 'kinkhoestepidemie' in Nederland die gevaccineerde en ongevaccineerde kinderen treft. En nu, ruim tien jaar later, is de wetenschap er nog steeds niet achter hoe het nou komt dat gevaccineerde kinderen niet gespaard blijven voor deze ziekte.

Wat er op de bijsluiter van de allereerste prik te lezen is

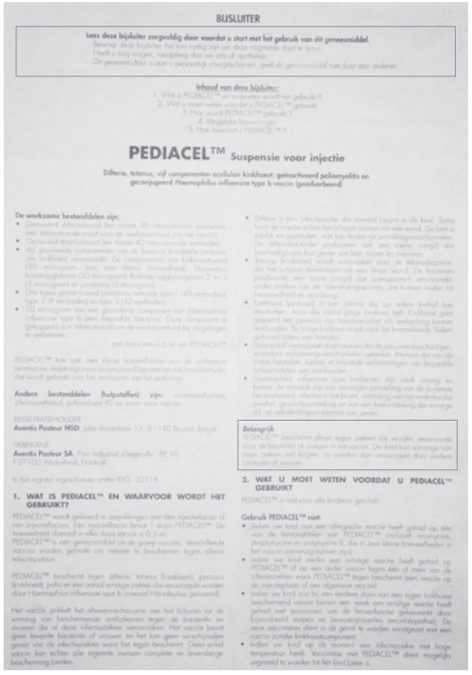

BIJSLUITER

Lees deze bijsluiter zorgvuldig door voordat u start met het gebruik van dit geneesmiddel.

PEDIACEL™ Suspensie voor injectie

1. WAT IS PEDIACEL™ EN WAARVOOR WORDT HET GEBRUIKT?

2. WAT U MOET WETEN VOORDAT U PEDIACEL™ GEBRUIKT

Van elke bijsluiter circuleren er verschillende versies. Ik kreeg er eentje in handen van de DKTP (difterie, kinkhoest, tetanus, polio) – het eerste vaccin dat baby's in Nederland krijgen – waarop stond:

'BELANGRIJK: Pediacel beschermt alleen tegen de ziektes die worden veroorzaakt door de bacteriën of virussen in het vaccin. Uw kind kan sommige van deze ziektes wel krijgen: zij worden dan veroorzaakt door andere bacteriën of virussen.'

Dat *is* belangrijk!!!

Maar het wordt ons niet verteld. En een bijsluiter krijgen we ook niet. Tenzij ze er specifiek om vragen, krijgen ouders geen bijsluiter. Vaccins vallen onder de wet- en regelgeving voor geneesmiddelen. Geneesmiddelen moeten voor de wet een bijsluiter bevatten waarop belangrijke informatie staat. Zelfs een aspirientje dat zonder doktersrecept bij de drogist verkocht wordt bevat een bijsluiter.

Vaccins gaan niet over slikken, vaccins gaan over inspuiten – bij baby's – en het allereerste *wat we zouden moeten weten om te kunnen kiezen of we wel of niet onze kinderen willen vaccineren is wat we nou eigenlijk precies inspuiten*. (In hoofdstuk 3 gaan we het daarover hebben; wat spuiten we in, in welke hoeveelheden, wat is er bekend over die stoffen enzovoorts. Heel belangrijk, mis hem niet.)

Maar terugkomend op Pediacel… wat staat er nou eigenlijk in die bijsluiter?

Aan de ene kant staat er: 'Het vaccin beschermt', maar, er staat ook: 'Je kind kan die ziektes nog steeds krijgen.' En als het toch gewoon ziek wordt na de vaccinatie is de verklaring dat je kindje wel 'beschermd' was, maar dat de ziekte veroorzaakt werd door een andere bacterie of een andere virus. Oeps, dat is nou toch vervelend.

Het kan mij als ouder niet zo veel schelen hoe de bacterie heet die de ziekte veroorzaakt. Ik vind het belangrijk dat mijn kindje gezond blijft. En wat er in feite staat is dat het vaccin 'beschermt' maar dat ons kindje de ziekte nog steeds kan krijgen.

Dat is in ieder geval wat er in de praktijk gebeurt.

Viera Scheibner, wetenschapper en schrijfster van *Vaccination, 100 years of orthodox research shows that vaccines represent a medical assault on the immune system* zegt:
'While studying thousands of pages written on vaccines I have not found a single paper which would demonstrate that in epidemic situations only unvaccinated children contracted the diseases.'

Met andere woorden: we moeten helaas concluderen dat het gemakkelijk is om te zeggen dat het vaccin ons kind 'beschermt' *als er geen epidemieën zijn*, maar als puntje bij paaltje komt en er een epidemie uitbreekt, is het een veelvuldig beschreven feit dat zowel gevaccineerde als ongevaccineerde kinderen ziek kunnen worden.

Google

Een Google search op 'outbreak of infectious diseases in vaccinated populations' levert in 0,42 seconde 1.510.000 hits op.

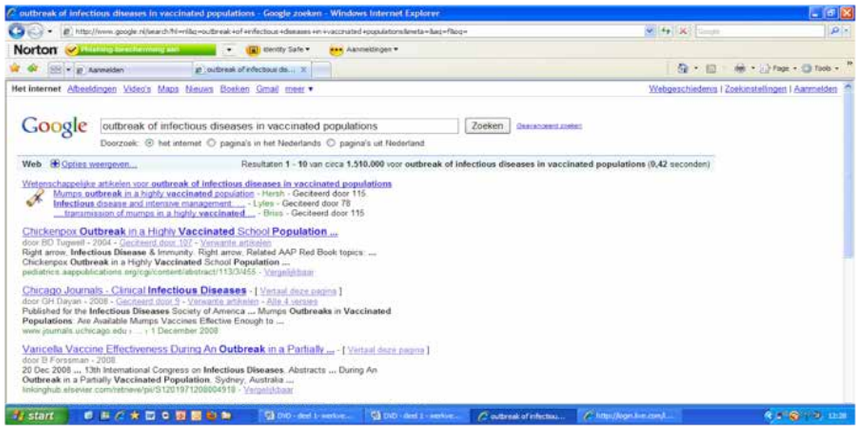

Het uitbreken van infectieziekten waartegen kinderen gevaccineerd zijn komt heel veel voor. Het gaat dus niet om alleen vaccins. Uiteindelijk bepalen de ziektecondities, en daarmee bedoel ik: 1. de externe omstandigheden – waar en onder wat voor omstandigheden leef je, 2. de interne omstandigheden – wat is de conditie van je immuunsysteem én 3. gewoon het (nood)lot, welk kind een infectieziekte krijgt en hoe het daar doorheen gaat. We hebben wel *invloed* op ziekteprocessen – we kunnen bijvoorbeeld helpen het lichaam in een goede conditie te houden – maar we hebben *geen ultieme controle over ziektes*. Ook niet met vaccins. Want dan zouden gevaccineerde kinderen niet ziek kunnen worden en dat kunnen ze wel. Heel simpel.

Wat me trouwens opviel in de Google-lijst, is dat de epidemieën die uitbreken in groepen kinderen met een zeer hoge vaccinatiegraad bijna allemaal epidemieën van kinderziektes zijn. De cholera breekt niet uit op een school in Amerika, maar de mazelen wel – met een vaccinatiegraad van 100% – en dat heeft te maken met de omstandigheden (de kwaliteit van het drinkwater) op die school en de functie van kinderziektes voor de ontwikkeling van het kind. Des te meer we weten over de oorzaak en de functie van infectieziekten des te minder ze uit de lucht komen vallen en we ons bang hoeven te maken. Daar gaan we het over hebben in hoofdstuk 2.

Conclusie:

Toen ik erachter kwam dat gevaccineerde kinderen nog steeds de ziekte konden krijgen waartegen ze gevaccineerd zijn, begon ik te zien dat niet 'het gevaccineerd zijn' maar *de conditie van het immuunsysteem van het individuele kind zelf*, de doorslaggevende factor is die bepaalt of het wel of niet ziek wordt. En dat vaccins misschien ziektes kunnen onderdrukken maar geen enkele garantie kunnen bieden op daadwerkelijk bescherming.

Hoe werken ze eigenlijk?

Ik wilde weten hoe bewezen wordt dat vaccins werken – in het heden.
Als je kunt aantonen dat het lichaam antistoffen aanmaakt als reactie op het inspuiten van het vaccin heb je een 'werkzaam' vaccin. Dit is niet moeilijk te bewijzen – je spuit wat in (in het onderhuids weefsel of in een spier). Dat zit dan spoedig in de bloedbaan en dat is zo onnatuurlijk dat het lichaam meteen in een paniekreactie schiet. Het bloed is namelijk heilig; het *moet* schoon zijn, want bloedvergiftiging is heel gevaarlijk voor het organisme. Als er gif in het bloed terechtkomt, stroomt het door het hele lichaam en komt terecht in vitale organen zoals de hersenen. Gifstoffen in de hersenen kunnen verstoringen geven die levensbedreigend zijn, dus in het noodlottige scenario dat er gif in de bloedbaan terechtkomt, bijvoorbeeld bij een slangenbeet – of een vaccin – creëert het lichaam direct antilichamen. En die hoeveelheden antilichamen kun je meten. *In een laboratoriumsituatie* aantonen dat een vaccin werkt is niet zo moeilijk. Zeker als het criterium voor een 'werkzaam vaccin' is dat het lichaam 'voldoende' antilichamen aanmaakt.

En in de praktijk?

Maar hoe bewijs je in de praktijk, *buiten het laboratorium*, dat vaccins werken? Gewoon vandaag de dag in onze huis-tuin-en-keukensituatie: hoe bewijs je dat je kind door (de antilichamen van) het vaccin beschermd wordt – en niet gewoon door het eigen immuunsysteem?

Wendy Lydall beschrijft een interessant onderzoek in haar boek *Raising a Vaccine Free Child*. Vrij vertaald, heeft de British Medical Counsel in 1950 een onderzoek uitgevoerd in opdracht van de Britse overheid naar de effectiviteit van het difterievaccin. De difterieprik was toen nog niet gecombineerd met tetanus en polio. Men kreeg alleen het difterievaccin toegediend, maar mensen werden toch nog ziek en de overheid wilde weten hoe dat nou toch kon. Het doel van het onderzoek was aan te tonen dat mensen die een lage antilichamentiter hadden ziek werden en mensen met een hoge antilichamentiter niet. (De titer is de hoeveelheid antilichamen in je bloed.) Met andere woorden: het zou aan de persoon liggen. Personen die op vaccins reageerden met het aanmaken van veel antilichamen zouden niet ziek worden en personen die op vaccins reageerden met het aanmaken van weinig antilichamen zouden wel ziek worden. Maar het onderzoek toonde – na negen jaar – overduidelijk aan dat er geen enkel verband was tussen de hoeveelheid antilichamen en wel of niet ziek worden. Mensen met een hoge titer werden toch nog ziek en omgekeerd werden mensen die praktisch geen antilichamen aanmaakten niet ziek.

Het was een onderzoek met een 'paradoxaal resultaat', met andere woorden: het resultaat van het onderzoek strookt niet met het dogma dat zegt dat antilichamen gelijkstaan aan immuniteit. En dat betekende in dit geval dat het onderzoek afgebroken werd om de onderzoeksmethoden te herzien.

Conclusie:

Het is belangrijk voor ouders te weten dat:

1. er wel bewezen is dat het inspuiten van vaccins antilichamen aanmaakt, maar dat er *niet* bewezen is dat antilichamen gelijkstaan aan bescherming. Als er gesproken wordt over een 'effectief vaccin' betreft dit een laboratoriumsituatie. In de praktijk zien we dat je toch ziek kunt worden ook al ben je gevaccineerd en heeft je lichaam 'voldoende' antilichamen aangemaakt.
2. de hoeveelheid antilichamen in het bloed zegt niets over de conditie van het totale immuunsysteem. Er bestaan genetische afwijkingen waarbij de persoon niet eens in staat is antilichamen aan te maken, maar deze mensen kunnen heel goed infectieziekten doormaken. Het immuunSYSTEEM is immers een systeem en omvat veel meer dan alleen antilichamentiters. (En over het verschil tussen natuurlijke en kunstmatige immuniteit gaan we het uitgebreid hebben in hoofdstuk 4.)
3. het is belangrijk voor ouders om te weten dat de *exacte werkingsmechanismen* van vaccins onbekend zijn. Niemand weet precies hoe ze werken. Ook artsen niet... het is gewoon een theorie.

Zijn wetenschappers het met elkaar eens?

Vroeger dacht ik altijd dat wetenschappers het allemaal met elkaar eens zijn, maar er zijn genoeg gezaghebbende figuren die vinden dat de hele aanname kant noch wal raakt:

'The assumption that succesful vaccines work by simply producing antibodies is almost certainly wrong.' Neal Nathanson, director of the U.S. Office of AIDS Research

'The further I looked into it, the more shocked I became. I found that the whole vaccinebusiness was indeed a gigantic hoax. Most doctors are convinced that they are useful, but if you look at the proper statistics and study the instance of these diseases you will realise that this is not so.' Archie Kalokerinos Ph.D.

'The greatest threat of childhood diseases lies in the dangerous and ineffectual efforts made to prevent them through mass immunization. There is no convincing scientific evidence that mass innoculations can be credited with eliminating any childhood disease.' Dr. Robert Mendelsohn, M.D.

Worden de uiteenlopende meningen van wetenschappers beïnvloed door hun opdrachtgevers? 'Wie betaalt bepaalt' gaat wat mij betreft zeker op voor vaccinonderzoek. In hoofdstuk 3 gaan we hier dieper op in en op www.fourteenstudies.org kun je er uitgebreid over lezen. Ik denk dat het niet mogelijk is dat echte, zuivere wetenschap uitgevoerd kan worden door wetenschappers die betaald worden door de fabrikant van het vaccin (of medicijn) zelf.

Maar artsen weten heus wel wat ze doen want die hebben er tenslotte voor geleerd

Ik heb met verschillende artsen gesproken over hun studie en een aantal van die gesprekken staan achter in dit boek. Ouders zijn geneigd te denken dat artsen 'weten wat ze doen', en technisch gezien is dat ook zo. Ze weten precies hoe en wanneer ze vaccins moeten toedienen, maar wat ze precies inspuiten dag in dag uit bij al die baby's, wat die stoffen doen in het lichaam, of hoe vaccins precies werken, dát weten ze niet. En de onderzoeken die moeten bewijzen dat vaccins werken, zijn niet door artsen uitgevoerd. De meesten hebben ze zelfs niet eens gezien of gelezen, of er eens goed over nagedacht.

Artsen worden getraind in medisch dogma. Dat moeten ze kunnen reproduceren en uitvoeren. Ze worden, net als bij zo veel andere opleidingen, niet getraind in het gebruiken van hun eigen kritische denken of zelfs maar gezond verstand, intuïtie of bewustzijn. Integendeel, er wordt van hen verwacht dat zij zich schikken naar de aannames van het medisch denken. En net zoals het overgrote deel van de ouders blindelings vertrouwt op de arts, vertrouwt het overgrote deel van de artsen blindelings op de leerboeken en natuurlijk op 'het beleid' van de overheid.

Nou en?

Dat betekent natuurlijk niet dat artsen slecht zijn, net zomin als ouders slecht zijn, maar het betekent wel dat we wakker moeten worden, want als we ons niet bewust zijn van wat we inspuiten, weten we natuurlijk ook niet wat we daar misschien mee veroorzaken!

Bewustwording en nog meer bewustwording

En, in dezelfde lijn, als we ons niet bewust zijn van de ware oorzaken van ziektes kunnen we daar ook niet zoveel aan veranderen.

We hebben gekeken naar omstandigheden waaronder mensen leefden ten tijde van de grote epidemieën meer dan honderd jaar geleden in Amsterdam, maar hoe zit het nu? Hoe bang moeten we voor infectieziekten zijn in het heden?
Mary Tocco, co-founder of the American Chiropractic Autism Board, zegt in haar uitstekende dvd *Are Vaccines Safe?*: *'If you do not vaccinate, you have to do something else, for otherwise you live in constant fear.'*

Ik weet wat ze bedoelt. Jarenlang heb ik geworsteld met mijn angst voor infectieziekten en mijn manier 'om iets te doen' was op zoek gaan naar feiten.

Mijn vraag *was*: Hoe groot is het risico dat een ongevaccineerde baby blijvend gehandicapt raakt of komt te overlijden als gevolg van een infectieziekte? En *werd*: Hoe groot is het risico dat een ongevaccineerde baby, – *levend onder normale westerse omstandigheden* – blijvend gehandicapt raakt of komt te overlijden als gevolg van een infectieziekte? Hiertoe geinspireerd door een artikel in *National Geografic* met de met de veelzeggende titel: 'War on Disease'.

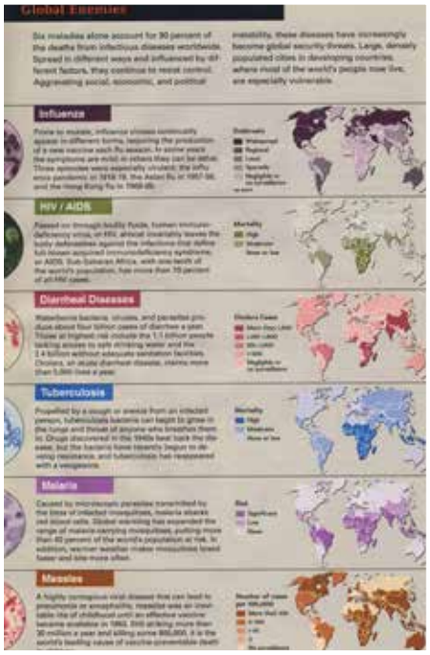

War on Disease

Het artikel bevat het afgebeelde overzicht van wat onze 'Global Enemies' zijn. Wereldwijd sterft 90% van de mensen die aan een infectieziekte overlijden aan een van de volgende ziektes: griep, aids, diarreeziektes, tuberculose, malaria of de mazelen.
Het was nog in de tijd vóór de Mexicaansegriepgekte dat ik het artikel las en ik weet nog dat de eerste vijf op de lijst geen angst triggerden. De griep of diarree zou mijn baby wel overleven en aids, tuberculose of malaria was toch wel erg ver van mijn bed. Maar de echte eyeopener van dit artikel was dat ik voor het eerst besefte dat er ook in het heden een duidelijke link is tussen levensomstandigheden en sterftecijfers door infectieziekten. [3]

Wereldwijd leven er nog erg veel mensen onder erbarmelijke omstandigheden!

'Basic Sanitation: Nature provides the only plumbing for a pond side outhouse (waar dat jongetje tegenaan staat is een openbaar toilet) *in Dakha, Bangladesh. Crowded with people who have moved from the countryside* (overbevolking), *such urban neighbourhoods have public faucets that deliver drinking water, but residents often bathe, wash clothes, and swim in the witches brews of contagion that swirl around their homes* (gebrek aan sanitaire voorzieningen).'
Bron: 'War on Disease', National Geographic

Het verbaast me niet dat mensen die onder dergelijke omstandigheden leven ziek worden. Het verbaast me dat ze überhaupt overleven! Ziektecondities zijn alom aanwezig. Geen vuilnisophaal, geen sanitaire voorzieningen, gecontamineerd (besmet) drinkwater, armoede, overbevolking en ga zo maar door.

FEIT: Volgens de Water Health Counsel heeft 1 op de 7 mensen wereldwijd geen toegang tot schoon drinkwater en 2 op elke 7 mensen wereldwijd hebben geen toegang tot sanitaire voorzieningen.
Bron: www.worldwatercouncil.org

Volgens de brochure van het WHC op hun site is het een 'global political issue'. Ik citeer:

'Today, more than one billion humans are without access to a sufficient quantity of clean water; more than double that number are without access to decent sanitary facilities. Often, less attention is given to sanitation, particularly when it comes to finance: only 20% of public spending in the sector goes to sanitation (WHO, 2010). The consequence is that every 10 minutes, 10 people, including 4 children, die from water-related diseases.'

De 'strijd tegen infectieziekten' met vaccins is tot nog toe alleen 'succesvol' in het rijke Westen. Wereldwijd sterven er nog steeds 140 miljoen mensen per jaar aan infectie- en parasitaire ziektes. En dat zal zonder twijfel te maken hebben met de omstandigheden waaronder deze mensen moeten zien te overleven. Een gebrek aan schoon drinkwater en sanitaire voorzieningen is nog niet alles.

'Head Start: Nutrition makes a big difference to tiny patients at a research hospital in Dakha, Bangladesh. Admitted with diarrhea, all weighed 50% below the norm of their age. Two recent arrivals are still scrawny, but the baby on the right is ready to go home after three weeks of eating locally available, calorie-rich foods. Without such intervention many severely malnourished children succumb to disease. With half of its babies born underweight, Bangladesh – like many struggling nations – has begun to educate women about nutrition.'
Bron: 'War on Disease', National Geographic

Ik zie het zo: het is heel simpel met kinderen, je geeft ze te eten, ze groeien als kool. Je geeft ze geen eten, ze gaan dood… eerst zijn ze zwaar ondervoed... en dan krijgen ze de mazelen of een griepje en ze zijn weg. En ik zeg dit niet met de bedoeling cynisch of hard te zijn. De realiteit zoals ik die me bewust geworden ben in mijn 'reis naar vaccinvrijheid' heeft me meerdere malen in tranen doen uitbarsten. Het voedselprobleem en de link die er ligt naar 'het overlijden van (ondervoede) kinderen aan een infectieziekte' was nog nooit echt goed tot me doorgedrongen.

Ik citeer wat 'Hungerfacts' van de website van WFP
(World Food Program):

- *´One out of six children – roughly 100 million – in developing countries is underweight.*
- *Undernutrition contributes to 2.6 million deaths of children under five each year – one third of the global total.*
- *66 million primary school-age children attend classes hungry across the developing world, with 23 million in Africa alone.*
- *WFP calculates that USD 3.2 billion is needed per year to reach all 66 million hungry school-age children.`*

Dit soort realistische informatie hielp me om een schilletje van mijn angst los te laten (in hoofdstuk 2 meer over het loslaten van angst). Onze baby was goed doorvoed, gezond en gelukkig; echt een lachebekkie!

Ik heb er ook van geleerd dat het niet vanzelfsprekend is dat er schoon water in overvloed is om te drinken of voor een badje en zelfs om de wc door te spoelen en de wasmachine te laten draaien. Ik voel me intens dankbaar en ben een gezegend mens dat ik in een land woon waar ik mijn kinderen te eten kan geven. Dat was ik bijna vergeten.

Hoe kunnen we omgaan met infectieziekten?

Wat weet een 'moeder'... 'mens'... 'hygiënist' over wat er nodig is als ze foto's bekijken van de omstandigheden waaronder miljoenen mensen in de derde wereld leven? Als we ons hart laten spreken zien we het meteen. Schoon drinkwater, volwaardige voeding, vuilnisophaal...

Als een 'arts' zijn hart laat spreken ziet hij het ook, *maar vanuit het medisch dogma, vanuit wat hij geleerd heeft op school*, heeft hij maar twee mogelijkheden om 'infectieziekten te bestrijden': 1. een vaccinatiecampagne starten om de ziekte te bestrijden voordat zij 'uitbreekt' of 2. antibiotica toedienen als de ziekte al 'toegeslagen' heeft.

Vechten voor of vechten tegen

Het verschil zit hem in de keuze te vechten *voor* (betere levensomstandigheden, voeding enzovoorts waardoor de gezondheid verbetert. De weerstand tegen infectieziekten wordt groter en de ziektes gaan vanzelf verdwijnen, want gezondere mensen worden minder snel ziek, krijgen minder snel complicaties of overlijden niet meer aan de ziekte). Of te vechten *tegen* (infectieziekten 'bestrijden' met vaccins en antibiotica).
De nieuwe generatie hygiënisten is wat mij betreft allang weer opgestaan. Sinds de tweede wereldoorlog zijn er talloze NGO's (non-governmental organisations) ontstaan die vaak volledig buiten de gevestigde orde om,

aan de slag gaan om de oorzaak van het probleem aan te pakken. (En over het werk van de nieuwe generatie hygiënisten in de westerse wereld gaan we het hebben in hoofdstuk 4, want bij ons zijn ze ook hard nodig, zeker nu!)

'De een doet er zijn behoefte in. De ander drinkt eruit.' We zouden gek opkijken als dat voor onze kinderen het geval was.

Conclusie:

Dus nogmaals, er zijn in principe twee manieren om met infectieziekten om te gaan. We kunnen *oorzaken* aanpakken. We kunnen vechten vóór verbetering van bewustzijn van ziekteoorzaken, menswaardige levensomstandigheden, schoon drinkwater en volwaardige voeding voor mensen in het Westen en in ontwikkelingslanden. We kunnen ook vechten tegen – vechten tegen de *gevolgen* – door infectieziekten te bestrijden. De ene manier gaat naar de oorzaak en de andere naar het symptoom van het probleem.

Waarom heeft de medische wereld ervoor gekozen om te vechten tegen?

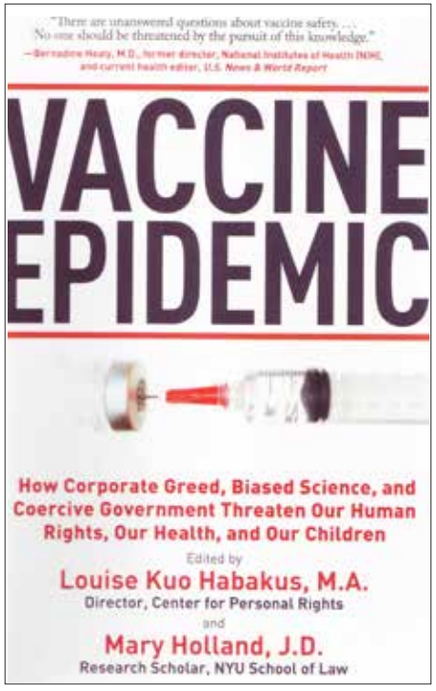

Dit muntje viel voor mij op zijn plek toen ik de dvd *Why we fight* van Eugene Jerecki zag.

Het belicht een verborgen kant van de oorlog. De oorlogsindustrie. Alleen al in Amerika verdienen miljoenen mensen hun dagelijks brood aan het voeren van oorlog. Dus als er geen oorlog is, betekent dit economisch en financieel een strop. En dat heeft tot gevolg dat er andere belangen mee gaan spelen. Onderstromen die politieke beslissingen beïnvloeden. Een heel interessante film die me voor het eerst deed beseffen dat geld ook in de medische wereld zorgt voor 'onderstromingen'.

Feit is dat het 'vechten tegen infectieziekten' met grootscheepse vaccinatieprogramma's in slechts 60-70 jaar uitgegroeid is tot een industrietak die

miljarden dollars winst per vaccin, per jaar maakt. En hoe gek het ook klinkt, net zoals de oorlogsindustrie geen belang heeft bij vrede, heeft de farmaceutische industrie geen belang bij gezondheid. Zij verdient haar geld aan ziekte!

Vaccine Epidemic van Louise Kuo Habkus (M.A.) en Mary Holland (J.D.), met de veelzeggende ondertitel 'How Corporate Greed, Biased Science, and Coercive Government Threaten Our Human Rights, Our Health, and Our Children', is een boek dat uit de doeken doet hoe de medische industrie een pact heeft gesloten met de verschillende overheden om haar winsten te waarborgen. Zeer ontnuchterend.

We (de burgers) geven er wel veel geld aan uit maar moeten (volgens artsen, de overheid) de strijd niet opgeven

'Wereldwijd sterven jaarlijks meer dan 140 miljoen mensen aan infectie- of parasitaire ziektes.' Bron: 'Handboek vaccinaties', Rudy Burgmeijer e.a.

Hetzelfde cijfer staat in de eerdere druk van het leerboek voor CB-artsen *Vaccinaties bij kinderen* in 2002, ruim tien jaar geleden.

Het enorme getal van 140 miljoen mensen die 'jaarlijks aan infectie- of parasitaire ziekte sterven' wordt graag door de medische wereld opgegeven als reden voor de 'noodzaak van infectieziektenbestrijding'. FEIT: 'succesvolle' vaccinatieprogramma's slagen er maar niet in om dit cijfer naar beneden te brengen. Tientallen jaren vaccineren van ondervoede kinderen heeft de farmaceutische industrie miljarden en miljarden euro's en dollars opgeleverd, maar de kinderen wonen nog steeds onder dezelfde erbarmelijke omstandigheden, hebben nog steeds niet behoorlijk te eten en te drinken en gaan nog steeds dood aan infectieziekten.

Ik vraag me dus altijd af... als de medische wereld nou gewoon weer de aanpak van de hygiënisten zou omarmen. En als we al dat geld, al die miljarden en miljarden dollars die we, jaar-in-jaar-uit besteden aan het bestrijden van ziektes; als we al dat geld nou eens zouden besteden aan het creëren van gezondheid, aan het verbeteren van sanitaire voorzieningen, aan het aanleggen van drinkwatervoorzieningen en het verbeteren van de hygiëne en voeding, net zoals we hier 100 jaar geleden ook gedaan hebben. *Hoe zou de wereld er dan uitzien?*

Amsterdam 100 jaar geleden, Bangladesh nu, en...?

We hebben gekeken naar Amsterdam 100 jaar geleden en vergelijkbare omstandigheden in Bangladesh nu. Maar we wonen niet in Bangladesh en ook niet in het Amsterdam van 100 jaar geleden. Wat is het risico dat een ongevaccineerd kindje blijvend gehandicapt raakt of doodgaat als gevolg van een infectieziekte in de moderne westerse wereld?

Ik ben ervan overtuigd dat in de moderne westerse wereld niet de infectieziekten zelf, maar de angst voor infectieziekten het grootste probleem is. Maar de meesten van ons beseffen niet eens dat we bang zijn (zo erg zelfs dat we wel 'moeten' vaccineren, of het nou wel of niet goed voelt). Ik zal je vertellen hoe ik me ervan bewust werd.

Ervaring is de beste leermeester

Dit is onze oudste dochter Tara. Ik heb deze foto genomen tijdens onze eerste vakantie in Spanje toen ze ongeveer 7 maanden was. Hij is heel speciaal voor mij want ze had net ontdekt dat ze met haar tenen kon spelen en het was zo leuk dat ik dat natuurlijk vast wilde leggen.

Er is nog een reden waarom deze foto heel belangrijk voor me is. Hij is genomen op de avond voordat ze heel erg ziek werd. En dat gebeurde in Spanje, in Segovia. We hadden als echte toeristen bijna de hele dag rondgelopen door de stad en het was bitterkoud. Ik had me er helemaal op ingesteld dat het warm zou zijn want we gingen tenslotte naar Spanje, maar Segovia ligt hoog in de bergen en het was nog vroeg in het voorjaar en er lag zelfs nog sneeuw op de bergtoppen. Toen we terugkwamen in het hotel merkte ik dat Tara flinke koorts had. Ik was in een vreemde stad en wist niet zo goed wat ik moest doen. Dus belde ik mijn moeder en vriendinnen maar ik kreeg, dat zul je net zien, niemand te pakken. Het werd laat en we besloten naar bed te gaan en ik nam Tara in bed naast me. Na een uurtje of zo werd ik wakker en ze was kokend heet. Ik begon bang te worden en dacht: 'wat nou als dit meningitis is?' Ik raakte steeds meer gestrest, maakte mijn man wakker en in een vlaag van angst besloot ik het AMC (Amsterdam Medisch Centrum) te bellen.

De dokter die ik te pakken kreeg gaf me eerst de volle laag: kind niet gevaccineerd was onverantwoordelijk. Het zou inderdaad meningitis kunnen zijn en ik moest zo snel mogelijk naar het ziekenhuis om een prik te gaan halen. Maar ik sputterde... wilde eerst weten hoe je erachter komt of het inderdaad meningitis is, hoe ik dat kon herkennen. Toen gaf hij me goede informatie: hij zei dat ik moest kijken of ze rode vlekjes op haar lichaam had en als we dat zagen moesten we er met een glas overheen rollen. Dit is een bekende test: als je de vlekjes weg kunt drukken is het géén meningitis, maar als je ze niet weg kunt drukken, kan het meningitis zijn en dan kan je kindje binnen 24 uur dood zijn.

Het gesprek was genoeg om écht heel bang te worden. De informatie van de arts... ik deed er zelf nog een schepje bovenop en dacht: 'wat als ze doodgaat... mijn schuld!' Ik heb haar zo'n beetje elk uur gecheckt op rode vlekjes en dan werd ze natuurlijk half wakker... en de dokter had gezegd dat een van de kenmerken van meningitis suffigheid is, dus als ze dan met van die halfopen ogen en die rode koortswangetjes voor me lag, maakte ik met angst en beven haar rompertje los om maar weer te kijken of ik geen rode vlekjes zag.

Zonder enige twijfel was dit de ergste nacht van mijn leven… in het donker brak het angstzweet me aan alle kanten uit. En ik gelóófde al niet eens meer in vaccins – ik had er al zo veel over gelezen – maar toen mijn kindje voor de eerste keer echt goed ziek werd, was ik buiten zinnen. Ik wist niets van infectieziekten, was net zeven maanden moeder en alles wat er van me overbleef was extreme angst en verwarring en zelfverwijt.

Goddank bleef dit keer mijn man staan. Hij zei: 'Zolang ze geen rode vlekjes heeft, gaan we nergens heen en doen we helemaal niets.' Ik ben naast haar blijven waken en uiteindelijk ergens in de ochtend viel ik uitgeput in slaap, zo doodmoe dat ik tot ver in de ochtend door bleef slapen. En toen ik eindelijk wakker werd, was het wonder geschied: mijn dochtertje lag naast me, de koorts was gezakt en ze lag, raad eens... met haar tenen te spelen!

En het gekke was: ik voelde me zo enorm opgelucht, maar ik werd ook even heel woest. Ik dacht: 'whaaat – is dat nou alles; ik sterf duizend doden, ga door het lint van de angst en jij ligt hier een beetje met je tenen te spelen alsof er niets aan de hand is!!!' Maar zij was natuurlijk niet het probleem, dat was ik. Zo klein als ze was, had ze net een uiterst effectieve en assertieve immuunreactie op touw gezet – zonder mijn hulp: 'Mam, bemoei je d'r niet mee, bij mij werkt alles perfect; zorg jij nou maar dat je je angst onder controle krijgt.'

En dat was de les voor mij – 1. ze was een gezonde baby en alles werkte perfect, en 2. ik moest meer te weten komen over infectieziekten om mijn angst te kunnen hanteren – om een koutje van een meningitis te kunnen onderscheiden. Het werd me opeens heel duidelijk. We leven allang niet meer in de omstandigheden van Amsterdam 100 jaar geleden en we leven ook niet in de derde wereld. Maar we leven wel in angst.

In hoofdstuk 2 ga ik vertellen over hoe ik daarmee omgegaan ben; over hoe ik ons cultureel bepaalde angstdenken tot op de bodem heb uitgezocht en los heb kunnen laten. En ik zal je heel belangrijke informatie geven over infectieziekten en hoe je ermee om kunt gaan. Vol vertrouwen in jezelf en je kindje.

1. Een goed overzicht hiervan kun je bijvoorbeeld vinden in het artikel 'Vaccines did not safe us – 2 centuries of official statistics' op www.childhealthsafety.wordpress.com.

2. De Australische wetenschapper Viera Scheibner heeft meer dan 30.000 pagina's medische vakliteratuur met betrekking tot vaccineren doorgespit en ontdekte dat er geen enkel bewijs bestaat voor effectiviteit en veiligheid van vaccins. Bovendien kwam zij erachter dat er in medische vakliteratuur veelvuldig melding wordt gemaakt van (ernstige) bijwerkingen van vaccins. Zij beschreef haar bevindingen in het boek 'Vaccination – 100 years of orthodox research shows that vaccines represent a medical assault on the immune system' door uitgeverij Lemniscaat uitgegeven als 'Vaccinatie – het einde van een mythe'.

3. Ik ben me ervan bewust dat dit een 'oud' artikel is. Het gaat mij er niet om de exacte cijfers boven water te krijgen, maar meer om de aandacht te vragen voor de levensomstandigheden van onze medemens. Honger en armoede zijn helaas nog steeds niet de wereld uit. De cijfers met betrekking tot het aantal mensen dat overlijdt aan honger/armoede/gebrek aan schoon drinkwater verschillen per jaar en per organisatie die de telling doet. Dat de situatie ernstig is, kan niet betwist worden. Ik laat het aan jullie over om te beoordelen hoe ernstig.

VOELEN

Over angst en ‘dogmabrillen’

Over angst en ‘dogmabrillen’

De theorie: Infectieziekten – hoe bang moeten we ervoor zijn en klopt wat we geloven dat waar is over infectieziekten ook met de realiteit?

De praktijk: Omgaan met infectieziekten zonder ertegen te vechten en zonder er bang voor te zijn!

Dat ik onze kinderen niet wilde laten vaccineren was voor mij snel duidelijk. Het voelde niet goed; ik geloof gewoon niet dat je met het inspuiten van bacteriën, virussen en toxische stoffen gezondheid kunt creëren! Maar *niet* vaccineren betekende voor mij leven in angst. En toen mijn dochtertje van 7 maanden voor het eerst ziek werd, besefte ik dat ik meer te weten moest komen over infectieziekten om te kijken of die angst terecht was. Dit hoofdstuk gaat over wat ik ontdekt en geleerd heb. Eerst uit de boeken – wat zijn infectieziekten eigenlijk en waar komt het denken dat we hebben over besmettelijke ziektes vandaan? En daarna uit de praktijk; hoe gaan ongevaccineerde kinderen door infectieziekten heen en waarom is dat zo?

Wat ‘waar is’ met betrekking tot infectieziekten

Waar we van uitgaan dat ‘waar is’ over infectieziekten kunnen we samenvatten in twee fundamentele aannames. Dat zijn uitgangspunten die zo vanzelfsprekend zijn dat we er geen vragen bij stellen.

We geloven onvoorwaardelijk dat:

1. infectieziekten door bacteriën en virussen alleen veroorzaakt worden.
2. infectieziekten gevaarlijk zijn, soms zelfs levensgevaarlijk. ‘We moeten koste wat het kost voorkomen dat onze kinderen ze krijgen, want ze kunnen eraan doodgaan of houden er serieuze afwijkingen aan over.’

Met name die laatste overtuiging roept veel angst op, want we willen onze kinderen natuurlijk beschermen. Vooral bij kersverse ouders zijn beschermende instincten zeer sterk aanwezig en angst voor infectieziekten is DE motivatie voor ouders om te vaccineren, zelfs al gaat dat tegen hun gevoel of diepere weten in.

Verschillen tussen kindertjes in Bangladesh en in het Westen

Ik heb de volgende vraag eens aan mijn dochtertje gesteld toen ze nog heel jong was, een jaar of vier denk ik. Ik liet haar de foto zien van de drie hongerige kindertjes uit Bangladesh in de *National Geographic* waar we het in hoofdstuk 1 over hadden (bladzijde 38), samen met de babyfoto van haar zus (bladzijde 42). Ik vroeg haar: ‘Als er een virus voorbijkomt en deze baby’s worden allemaal besmet met dat virus, en ze worden allemaal ziek, welk kindje heeft dan de grootste kans om het *niet* te overleven denk je?’ En ze zei: ‘Dat meisje daar mama’, en wees naar het meest ondervoede kindje links op de foto. ‘Hoe weet je dat?’ vroeg ik, en toen zei ze: ‘Omdat ik dat weet.’

We hebben allemaal een weten of waarheid ‘omdat we het weten’. Direct, simpel zonder dat we er lang over na hoeven te denken; onze intuïtie, diepere weten, moederinstinct of hoe je het ook noemen wilt, brengt van binnenuit ‘waarheid’ aan het licht. We weten het ‘gewoon’.
We hebben ook een weten dat van buitenaf komt; we weten het omdat we het gelezen hebben, of geleerd, of het is ons verteld. En hoe meer we *geleerd* hebben wat waar is, hoe moeilijker het kan zijn die ongeconditioneerde informatie van ons binnenste nog steeds te kunnen ‘horen’.

Kinderen, ‘moederinstincten’ en zelfs ‘gezond verstand’ snappen meteen dat infectieziekten *onder bepaalde omstandigheden* gevaarlijk kunnen zijn. Maar in het weten ‘van buitenaf’ is deze nuance verloren gegaan. Wat ons geleerd wordt is: ‘Infectieziekten *zijn* gevaarlijk.’ En we *moeten* onze kinderen ertegen beschermen – mét vaccins – anders krijgen ze het. En we hebben het zo vaak gehoord dat we zijn gaan geloven dat het inderdaad zo is.

Voorlichting voor ouders

Vanuit het perspectief van de overheid komt dit door de ‘goede voorlichting’ die zij aan ouders geeft:

‘In recent years, a great deal of effort has been put into the provisions of public information via leaflets, websites and outreach activities. It is of particular importance that the vaccination rate is not allowed to decline.’
Bron: ‘The Future of the National Immunisation Programme’, Gezondheidsraad, 2007.

Een voorbeeld van zo'n informatiebrochure is de uitnodigingsfolder die we krijgen als we 'opgeroepen' worden voor de eerste prik.

Wat staat er in die folder over infectieziekten?

*'**Difterie:** kan ervoor zorgen dat een kind stikt en kan het hart en zenuwstelsel beschadigen. Kinkhoest: is vooral voor baby's erg gevaarlijk. Ze kunnen het heel benauwd krijgen door hevige hoestbuien en daaraan een hersenbeschadiging overhouden of zelfs doodgaan.* **Tetanus:** *kan de kaakspieren doen verkrampen (kaakklem). Als de ziekte zich uitbreidt kan zij ook de slik- en ademhalingsspieren aantasten. Ademen wordt dan onmogelijk.* **Polio:** *(kinderverlamming) kan ervoor zorgen dat een kind verlamd raakt.* ***Hib-ziektes**: kunnen leiden tot hersenvliesonsteking, bloedvergiftiging, strotklepontsteking, longontsteking, beenmergontsteking en gewrichtsontsteking.'* En ga zo maar door. Informatie genoeg om onze angst te triggeren, maar niet om ons te helpen met het maken van een keuze.

Autorijden kan dodelijk zijn

Bij elke ziekte staat dat deze gevaarlijk of dodelijk *kan* zijn. Maar hoe groot is die kans? Je zou ook kunnen zeggen: autorijden *kan* dodelijk zijn, maar we weten allemaal dat de kans dat je nooit meer thuiskomt als je 's morgens in de auto stapt gelukkig vrij klein is. Wat er beschreven wordt dat kán gebeuren, zijn in het algemeen de complicaties van de ziekte. De vraag wordt dus: hoe groot is de kans dat een gezond westers kind, levend onder normale westerse omstandigheden, last krijgt van complicaties?

Er staat in dezelfde folder dat het Rijksvaccinatieprogramma (RVP) tegen deze ziektes 'beschermt' en ook nog: 'U hoeft er niet voor te betalen.' Dat klinkt goed en verkoopt nog beter, want betalen moeten we natuurlijk wel, maar dan via ons belastinggeld.

Er staat niets in de folder over wat er precies ingespoten wordt

Stel nu eens dat de 'goede' voorlichting die we krijgen ons ook informeerde over bijvoorbeeld de neurotoxische of kankerverwekkende stoffen die we inspuiten – in onze baby's – *hoe groot is eigenlijk de kans op bijwerkingen van het vaccin???*

De interessante redenatie van de overheid is dat om geen onnodige onrust te veroorzaken ouders niet hoeven te weten wat er geïnjecteerd gaat worden in hun baby's. Dit zou alleen maar kunnen leiden tot een daling van de vaccinatiegraad en dat mag natuurlijk niet want dat 'brengt de volksgezondheid in gevaar'. Overheden zijn wel degelijk op de hoogte van vaccinatieschade, maar men vindt dat de gezondheid van dat 'ene kind' waarbij het fout gaat ondergeschikt is aan de 'vele levens die er gered worden door vaccins'. Informatie over de ingrediënten van vaccins blijft dus achterwege. Een bittere pil voor de steeds groter wordende groep van ouders die erachter komt dat de gezondheid van hun kind ernstig beschadigd is door injecties waarvan ze dachten dat die hun kind alleen maar konden beschermen.

Belangrijk om te weten dat:

1. de belangen van beleidsmakers – de gezondheid van het volk – niet overeen hoeven te komen met de belangen van individuele ouders – de gezondheid van hun *eigen* kind.
2. economische belangen (vermeende kostenbesparingen door de winst die gemaakt wordt wanneer moeders niet thuis hoeven te blijven voor een ziek kind) in hoge mate het vaccinatiebeleid bepalen.

Conclusie:

Op basis van de informatie die ouders krijgen kunnen ze onmogelijk een inschatting maken, noch van de risico's die verbonden zijn aan het toedienen van vaccins, noch van de risico's van infectieziekten. We horen niet wat er ingespoten wordt, laat staan wat die stoffen zouden kunnen veroorzaken. En er wordt ons ook niets verteld over de context waarin een infectieziekte wel of niet gevaarlijk is, *of over de rol die infectieziekten hebben in het onderhouden en herstellen van gezondheid.*

Aanvullende voorlichting voor ouders:

Laten we eens beginnen met de functie van infectieziekten. Je kunt je angst voor infectieziekten namelijk alleen loslaten als je begrijpt waartoe ze dienen en onder welke omstandigheden ze gevaarlijk kunnen zijn.

Wat is eigenlijk een infectieziekte?

Een simpele vorm van een infectieziekte is voedselvergiftiging – veroorzaakt door het eten van besmet voedsel. Stel je voor, je gaat naar een visrestaurant en eet lekkere mosseltjes en je komt thuis en vergaat van de kramp in je buik. Je rent naar het toilet en bent nog maar net op tijd om helemaal leeg te lopen op de wc.

Wat is er aan de hand?

Een of meerdere van die lekkere mosseltjes waren niet zo vers meer maar in staat van ontbinding en dus besmet met bacteriën die dat mosseltje op zitten te eten. Bacteriën worden actief waar het leven ophoudt; het zijn de opruimers in de natuur. Alles wat dood is verrot; het wordt afgebroken en opgeruimd onder invloed van bacteriën. Maar als die opruimers in jouw lichaam komen, zegt je lijf terecht: 'Hé, wacht eens even, het is mijn tijd nog niet, wegwezen jullie!' En diarree of overgeven is de manier waarop het lichaam zich zo snel mogelijk ontdoet van ongewenste bezoekers.
Ben je dan ziek of is dit *een snelle, effectieve reactie van het immuunsysteem,* die voorkómt dat bepaalde, ongewenste bacteriën schade kunnen aanrichten?

Wanneer is een infectieziekte gevaarlijk?

In de derde wereld is de oorzaak van diarreeziektes vaak het drinken van besmet water. Als je water drinkt uit een riviertje, waarin een eindje verderop een dode rat ligt te rotten, kun je ook leeglopen. Maar het probleem is niet dat je leegloopt, het probleem is dat je geen toegang hebt tot een paar liter, schoon – zuiver – drinkwater om het lichaamsvocht dat je kwijtraakt, weer aan te vullen. Als je alleen maar meer van hetzelfde besmette water kan drinken omdat er niets anders is, loop je nog meer leeg en sterf je uiteindelijk aan uitdroging in combinatie met vergiftiging door de toxische stoffen van die ongewenste bacteriën. En bij baby's of zwakke, ondervoede mensen kan dat heel snel gaan.

Je zou kunnen zeggen dat wat de medische wereld een acute infectieziekte noemt, variaties zijn van de volgende symptomen: koorts, overgeven, hoesten, diarree, zweten enzovoorts. Allemaal handelingen van het lichaam om zo snel mogelijk ongewenste zaken naar buiten te werken. Je kindje is dan vaak moe of hangerig want dat kost veel energie. Soms heb

je hoofdpijn, of pijn in je keel of spieren vanwege afvalstoffen die vrijkomen die nog afgevoerd moeten worden (drink vooral genoeg water als je ziek bent, want het lichaam heeft vocht nodig om ze af te voeren).
Maar al die symptomen op zich zijn niet het probleem. Ze duiden op een verhoogde activiteit van het immuunsysteem. Ik noem het ook niet een ziekte maar een 'genezingscrisis'. Het kan heftig zijn; een tijdje duren – maar als het achter de rug is en we weer beter zijn, *voelen* we ons ook beter. Het lichaam is weer schoon en in balans. En het mooie is: we hoeven er niets voor te doen! De ongelofelijke intelligentie van het organisme zelf weet precies wat het doet en wat het nodig heeft. En iemand die ziek is *voelt* dat; die wil liggen, beetje drinken, slapen, spugen. Het wordt pas een probleem als dat allemaal niet kan (of niet mag). Als er geen schoon drinkwater voorhanden is, of geen bed, of geen kracht genoeg om koorts te genereren (bijvoorbeeld bij ondervoeding, of bij het gebruik van koortsremmers). Dan slaat de ziekte niet naar buiten maar naar binnen en als de bacteriën dieper in het lichaam terechtkomen en zich blijven vermenigvuldigen is het mogelijk dat je complicaties krijgt en de meest extreme complicatie is natuurlijk dat je doodgaat.

Conclusie:

Er is dus een bepaalde context waarin een infectieziekte heel gevaarlijk kan zijn, en een andere context waarin het juist een zelfgenezend mechanisme is. Maar deze nuance wordt niet gerespecteerd in het medische denken. Daar geldt: infectieziekten moeten we 'bestrijden' – voornamelijk met vaccins, antibiotica en koortsremmers.

Een blik in de keuken van het medisch dogma

Laten we eens kijken hoe artsen geconditioneerd worden te denken over oorzaken.
Welk medisch tekstboek je ook openslaat, het begint altijd met: 'Ziekte X wordt veroorzaakt door ziekteverwekker Y' – en een ziekteverwekker is een specifiek micro-organisme (bacterie of virus). Cholera bijvoorbeeld wordt veroorzaakt door de cholerabacterie; de mazelen door het mazelenvirus enzovoorts. En of het nu gaat om één zieke of een hele epidemie maakt niet uit. Er is altijd maar één oorzaak van een ziekte. Andere factoren, zoals de omstandigheden waaronder epidemieën uitbreken, worden in medische boeken *niet benoemd als oorzakelijke factoren.*

Nogmaals: als we ons niet bewust zijn van de werkelijke oorzaken (de omstandigheden waaronder een bacterie gedijt) en de *verschillende manieren waarop een bepaalde ziekte zich kan manifesteren,* kunnen we onmogelijk inschatten:

1. hoe groot de kans is dat ons kindje of wijzelf de ziekte oplopen.

2. hoe groot het risico op een blijvende handicap of overlijden als gevolg van de infectieziekte zou kunnen zijn.

De enige manier om angst voor infectieziekten los te kunnen laten en te kiezen of we er wel of niet tegen willen vechten is ze te leren kennen, is mijn ervaring.

Drie verschillende oorzaken

Wat mij betreft zijn er – in de verschillende periodes – drie soorten epidemieën te onderscheiden en zoals we hierna zullen zien hebben ze alle drie een andere oorzaak. Dit zijn:

1. de oude epidemieën – in de periode *voordat* we vaccineerden.
2. de kinderziektes – dat zijn epidemieën die voorkomen in de periode *voor-* en *nadat* we zijn gaan vaccineren.
3. de nieuwe epidemieën – die zijn ontstaan zijn in de periode *nadat* we zijn gaan vaccineren.

Zoals gezegd hebben ze alle drie een andere oorzaak. Wat betreft de laatste twee: de kinderziektes bespreek ik in het praktijkgedeelte aan het einde van dit hoofdstuk – zodat je weet hoe groot het risico is, hoe bang je ervoor 'moet' zijn (of niet) en hoe je ermee om kunt gaan. Over de nieuwe epidemieën gaan we het hebben in hoofdstuk 3 en 4 – zodat je weet hoe je je kindje ertegen kunt beschermen. Nu eerst punt 1:

De 'oude epidemieën'

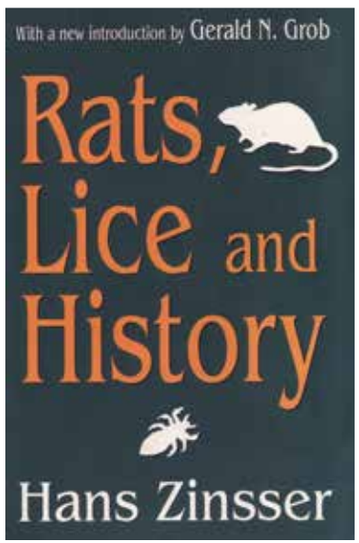

Ik heb een overzicht gemaakt van de omstandigheden waaronder de 'oude' epidemieën uitbreken. Ik ga er even heel snel doorheen:

1. Gebrek aan hygiëne

Dat zijn epidemieën die te maken hebben met ratten, luizen en ander ongedierte, bijvoorbeeld de pest. Dat kwam voor toen de mensen nog samen met ratten sliepen – geen geintje; ratten zaten in het beddengoed en de mensen wasten zichzelf amper, laat staan hun lakens. Deze ziekte is verdwenen zonder medische interventie, toen de hygiënische omstandigheden beter werden.
Nog een voorbeeld. Vlektyfus, een ziekte die in verband wordt gebracht met luizen. Luizen kunnen ziektes overbrengen zoals bijvoorbeeld in de Eerste Wereldoorlog onder de soldaten gebeurde. Context: de soldaten zaten in loopgraven; ze hadden het koud, ze hadden honger, ze waren bang en ze zaten onder de luizen – maar dan ook echt hun hele lichaam. Ze konden zichzelf niet behoorlijk wassen en hun kleren ook niet. Tja, dan breekt er een epidemie uit. Oorlog is niet goed voor de weerstand van de mens tegen infectieziekten.

2. Oorlog

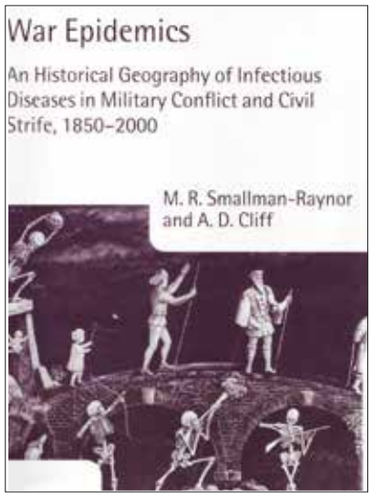

Het boek *War Epidemics – An Historical Geography of Infectious Diseases in Military Conflict and Civil Strife, 1850-2000* van M.R. Smallman-Raynor en A.D. Cliff, geeft een historisch overzicht van alle epidemieën die plaatsvonden tijdens of vlak na oorlogen in de periode vanaf 1850 tot het jaar 2000.
Er is bijna geen oorlog geweest zonder epidemieën, want oorlog creëert ideale ziektecondities. Bacteriën gedijen nou eenmaal goed naarmate de troep, de viezigheid, de angst en de chaos die mensen om zich heen creëren groter worden, terwijl de weerstand van het organisme door honger en uitputting kleiner wordt. Hieronder volgt een gedeelte van de lijst van epidemieën in oorlogstijd uit het boek *War epidemics.*

Wars and War Epidemics

1738	Russo-Austrian War (1735-9)	Russian troops	Bubonic plague	30,000
1761-2	Seven year ' s War	Brittish forces	Yellow fever	8,000
1771-2	RussofTurkish War (1768-72)	Moscow	Bubonic plague	52,300
1781	Communeros Uprising	Socorro	Smallpox	6,000
1792-5	War of 1st Coalition (1792-7)	Metz	Typhus fever	4,870
1801-3	Haitian-French War (1801-3)	French army	Yellow fever	22,000
1808	Peninsular War (1808-14)	Saragossa	Typhus fever	72,000
1809	Walcheren Expedition	Brittisch army	o.a Dysentery	3,960
1812-13	Napoleon's Russian Expedition	French army	Typhus fever	55,000
1831	Polish Inrurrection (1830-01)	Warshaw	Cholera	13,103
1854-6	Cremian War (1853-6)	Brit's/French	Cholera	18,000
1866	Austro-Prussian War	Austria	Cholera	165,000
1870f1	Franco-Prussian War	France Germany	Smallpox	300,000
1877-8	Russo-Turkish War	Russian army	Thypoid fever	33,000
1898	Spanish-American War	U.S. army	Thypoid fever	1,500
1902-4	Philippine-American War	Philippines	Cholera	200,000
1914-15	World War I (1914-18)	Serbia	Typhus	30,000
1917-22	Civil War Russia	Russia	Typhus	2.5-3 million
1918-19	World War I (1914-18)	Global pandemic	Influenza	20-40 million

Bron: 'War Epidemics – An Historical Geography of Infectious Diseases in Military Conflict and Civil Strife, 1850-2000', M.R. Smallman-Raynor and A.D. Cliff

Nog een aantal boeken die ons eigen aandeel in het ontstaan van epidemieën niet uit de weg gaan zijn: *The River* van Edward Hooper over het ontstaan van aids, of *Emerging Virusses* van Len Horowitz over het ontstaan van nieuwe virusziektes en het shockerende boek *ICD-999* van Patrick Jordan over 'vaccine induced diseases'. De grote schaduwkant van het hele verhaal is dat er door het manipuleren van micro-organismen nieuwe, virulentere (gevaarlijkere) vormen daarvan kunnen ontstaan. En dat er door het inspuiten van de ingrediënten van het vaccin – heel wat meer dan alleen 'verzwakte ziekteverwekkers' – nieuwe 'epidemieën' van (chronische) ziektes veroorzaakt worden (in hoofdstuk 3 meer hierover).

3. Honger

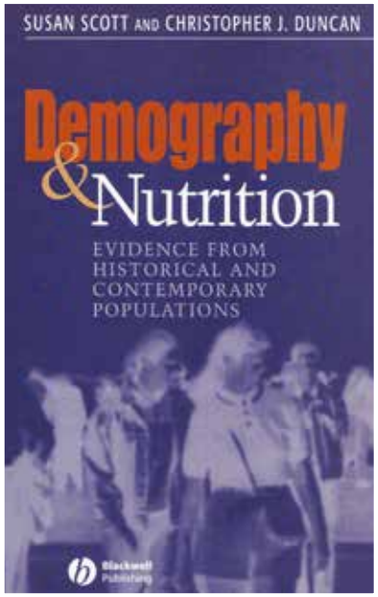

Ook honger maakt mensen vatbaar en kwetsbaar voor infectieziekten. Scott en Duncan hebben uitgebreid onderzoek gedaan naar het verband tussen ondervoeding en sterfte aan infectieziekten.

'Any form and level of malnutrition may reduce the resistance to serious infectious diseases and increase the probability of dying.'
Bron: 'Demografie & Nutrition', Susan Scott and Christopher Duncan

Met andere woorden: een kind dat honger heeft, loopt een groter risico te sterven aan een infectieziekte. Het is ook bijna niet voor te stellen dat er een tijd geweest is dat *ook in westerse landen* – zoals Engeland, Nederland en België – mensen honger leden als bijvoorbeeld de graanoogst mislukt was. En als er hongersnood was, stierven er meer mensen aan infectieziekten.

Maar betekent dit dat infectieziekten gevaarlijk zijn?

Ik wil jullie dezelfde vraag stellen die ik ooit aan mijn dochtertje stelde: 'Als bijvoorbeeld de mazelen uitbreken, welk kindje heeft dan de meeste kans op complicaties, een gezond kindje of een ondervoed kindje?' En ook: 'Als een ernstig ondervoed kindje de mazelen krijgt en overlijdt, wáár gaat het dan dood aan? Aan de *ziekte*, aan de *ondervoeding*, of aan *beide??*'

Twee dingen zijn wat mij betreft glashelder:

1. Er is een duidelijk, logisch verband tussen de lichamelijke conditie en levensomstandigheden van mensen en het ontstaan van epidemieën.
2. Ons denken – van artsen en ouders – wordt geconditioneerd in de richting van het aanbieden of accepteren van vaccins.

Conclusie:

We leren dat er één oorzaak is (de bacterie) – en één oplossing (vaccins). We krijgen *geen* informatie over het hele scala van oorzakelijke factoren: honger, oorlog, vervuiling, gebrek aan hygiëne, verminderde weerstand, ondervoeding enzovoorts. Juist de dingen waar wij mensen zelf (bewust of onbewust) een aandeel in hadden en hebben. Daardoor wordt de oorzaak buiten onszelf geplaatst en de 'vijand' gecreëerd. We zijn gaan geloven dat epidemieën uit het niets *'uitbreken'*; dat wij niet meer zijn dan hulpeloze slachtoffers die worden *'aangevallen'* door gevaarlijke micro-organismen. En de farmaceutische industrie doet er alles aan om dit geloof in stand te houden, want zolang we aannemen dat wij zelf geen invloed hebben op het ontstaan en verloop van infectieziekten blijven we er bang voor en zijn we bereid om een fortuin uit te geven aan 'bescherming'.

De vijand leren kennen

Laten we de tijd nemen om de 'vijand' te leren kennen.

'Ziekteverwekkers' (bacteriën of virussen), wie of wat zijn dat eigenlijk? En ziektes veroorzaken... hoe doen ze dat???

In een notendop: bacteriën zijn de kleinste zelfstandig levende diertjes die op deze planeet wonen; diertjes van één cel. Ze waren er al miljarden jaren voordat menselijk leven ontstond en het zijn meesters in overleven. Ze kunnen zich voortplanten onder condities waaronder menselijk leven niet mogelijk is (extreme kou en hitte, hoge zuurgraad enzovoort) en dat doen ze ook nog eens heel snel. Sommige hebben binnen 20 minuten alweer hun volgende generatie op de wereld gezet. Het zijn er dus vooral veel.

Om je een idee te geven hoeveel

Wie weet hoeveel cellen we in ons lichaam hebben? Enig idee? Naar schatting heeft ieder mens 10 triljoen lichaamscellen! En weet iemand hoeveel bacteriën we in ons lichaam hebben? Naar schatting 100 triljoen!! Dat betekent dat we *10 keer zo veel bacteriën in ons lichaam hebben als dat we lichaamscellen hebben*. Ongelofelijk hè? We denken dat een mens één orga-

nisme is, maar een mens is 100 triljoen micro-organismen, omgeven door één groot organisme. De mens bestaat voor ruim 9/10e deel uit bacteriën! Ik vind dat fascinerend.

Naar schatting is 80% van die bacteriën – in ons lichaam – goedaardig en ongeveer 15-20% kwaadaardig, met andere woorden: talloze 'ziekteverwekkers' *wonen* in ons lichaam. En toch zijn we in onze normale toestand niet ziek.

Ik dacht vroeger altijd dat 'ziekteverwekkers' alleen maar buiten ons leven. Het beeld dat we hebben is dat wij vanbinnen zeg maar 'steriel' zijn en pas als 'gevaarlijke bacteriën' door onze verdedigingsmechanismen heen weten te dringen – als we besmet worden – dán worden we ziek. Nou, dat is niet zo. We staan in open verbinding met de buitenwereld; we ademen, we eten en we drinken. En alles wat er rondtiert om ons heen ademen we in en slikken we door en daarna tiert het welig rond in ons lijf. We zijn dus constant besmet met 'ziekteverwekkers'. En als *besmetting* zou betekenen dat we ziek worden, zouden we *allemaal* ziek zijn, of allang dood, want vanaf dag één dat we uit de moederbuik komen zijn we besmet. Dat is onze natuurlijke staat van zijn.

Ons geweldige immuunsysteem

Maar hoe komt het dan dat we niet continu ziek zijn, met al die bacteriën in ons lijf?? Dat komt door het immuunsysteem. Dat is een geniaal systeem dat ervoor zorgt dat we tegelijkertijd besmet én gezond zijn. En het sleutelwoord is balans; 80% 'goed' – 20% 'slecht' is OK, maar wordt het natuurlijk evenwicht te veel verstoord dan gaat het immuunsysteem versneld bacteriën uitscheiden. We hoesten, we snuiten, we hebben de dunne, we geven over, we zweten en we verbranden ze met koorts: allemaal gezonde reacties van een organisme dat bezig is de balans te herstellen. Geen ziekte maar een genezingscrisis.

We worden pas ziek als we *niet* in staat zijn een effectieve genezingscrisis te genereren. Als het immuunsysteem om wat voor reden dan ook zijn werk niet kan doen – bijvoorbeeld door ondervoeding, orgaanfalen of extreme stress. Nogmaals, in onze natuurlijke staat zijn we besmet met 100 triljoen bacteriën en toch zijn we niet ziek.

Maar wie heeft dan de theorie bedacht dat bacteriën ziekteverwekkers zijn? En hoe is bewezen dat die theorie waar is??

De microbe-theorie van Pasteur

De Fransman Louis Pasteur is de bedenker van de ziektekiem- of microbetheorie, die inhoudt dat een ziekte veroorzaakt wordt door een specifieke bacterie of een specifiek virus. Hij wordt beschouwd als de vader van de moderne westerse geneeskunde. De grondlegger van het medische denken maar liefst.

Wie was Louis Pasteur?

Er staat niets over Pasteur in het leerboek voor CB-artsen en toen ik het boek van Ethel Douglas Hume *Pasteur Exposed – The False Foundations of Modern Medicine* in handen kreeg begreep ik waarom:

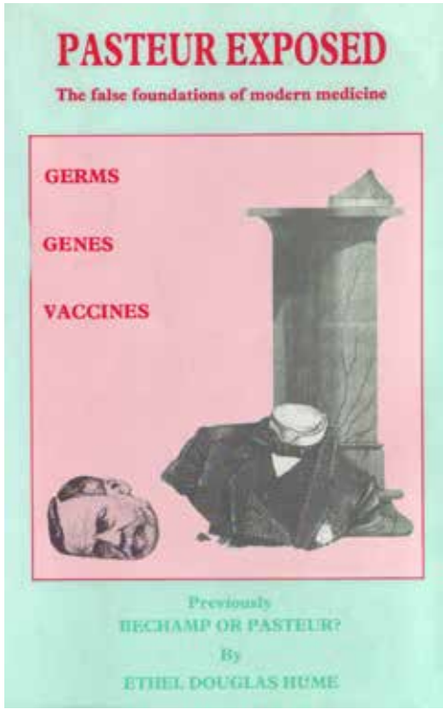

Louis Pasteur leefde van 1822-1895; hij was geen arts en geen wetenschapper, maar een apotheker. In die tijd hield dat in dat je aluin, kamfer en nog wat andere stoffen verkocht. Pasteur was zeer ambitieus en moreel niet erg ontwikkeld; hij pleegde plagiaat – stal onderzoek van zijn tijdgenoot Antoine Bechamp en zette zijn eigen naam eronder – en hij was de eerste die begon met het beoefenen van vivisectie. In naam van de wetenschap voerde hij weerzinwekkende experimenten uit op dieren; onder andere het inspuiten van allerlei bacteriën en virussen – dat laatste wist hij alleen niet want virussen waren nog niet ontdekt in die tijd. Het resultaat van het experimenteel inspuiten van bacteriën was dat die arme dieren ziek werden. En dit was volgens Pasteur het bewijs dat bacteriën *ziekte veroorzaken*.

Maar in de natuur worden bacteriën niet ingespoten! Bacteriën komen via de neus of de mond naar binnen. We ademen ze in of slikken ze door met wat we eten of drinken. En een gezond organisme heeft hier geen last van dankzij ons geweldige immuunsysteem.

Het enige wat Pasteur min of meer bewezen heeft, is natuurlijk dat het *inspuiten* van bacteriën ziekte veroorzaakt. Maar ja, wie doet dat nou? Moeder Natuur in ieder geval niet hoor, die komt niet met de injectienaald voorbij. Het 'bewijs' van Pasteur is net zoiets als iemand met een baksteen de hersenen inslaan en dan zeggen dat bakstenen moordenaars zijn.

Wie het geloven wil moet het zeggen

Vanaf het begin af aan is de microbetheorie van Pasteur zeer omstreden geweest. Max von Pettenkofer behoorde tot de wetenschappelijke elite van de 19de eeuw. Hij dronk bekertjes met cholera besmet water omdat hij wilde laten zien dat bacteriën alléén niet in staat zijn de ziekte te veroorzaken. Hij was een gezonde, jonge man en het deed hem niets. Andere mensen stierven eraan.
Antoine Béchamp, een andere tijdgenoot en zeer integere wetenschapper, zei:
'Bacteria do not cause disease and therefore vaccines can neither prevent nor cure disease.'

Maar Pasteur trok zich van de kritiek niets aan en met de wetenschap nam hij het ook niet zo nauw. Hij was een uitstekend zakenman en slaagde er al snel in zijn ideeën goed te verkopen en zijn idee dat bacteriën ziekte 'veroorzaken', werd gevolgd door de theorie dat antilichamen tegen ziektes 'beschermen'. Het was makkelijk te begrijpen en de mensen waren bang voor infectieziekten, dus het klonk goed en het verkocht nog beter. Er werden flinke winsten gemaakt op vaccins, meteen vanaf het begin – zelfs zonder enige wetenschappelijke onderbouwing.[1]

Robert Koch

Robert Koch, ook een tijdgenoot van Pasteur, was een Duitse medicus, bioloog en microbioloog. Winnaar van de Nobelprijs voor Fysiologie en Geneeskunde en een van de wetenschappers die geprobeerd heeft de microbetheorie te bewijzen. Ik citeer uit het prachtige boek *Fear of the invisible* van Janine Roberts:

'Koch went on to develop rules finding the cause of an illness. These are now known as the four KOCH POSTULATES and are still thought of as fundamental in virology. They embody his theory that there is one microbe per disease and they are:

1. *The agent must be present in every case of the disease.*
2. *The agent must be isolated and grown in vitro (in the laboratory).*
3. *The disease must be reproduced when a pure culture of the agent is inoculated into a healthy subject.*
4. *The same agent must be recovered from the experimentally infected/ diseased host.'*

Dus: 1. De bacterie of de ziekteverwekker moet bij de persoon die ziek is aantoonbaar zijn. 2. Je moet hem kunnen 'isoleren', dat wil zeggen hem uit de ontlasting of het zweet van de zieke onttrekken om er in een laboratorium een kweek van te kunnen maken. 3. Als je die bacteriën van persoon A dan weer van de kweek afhaalt en bij een gezonde persoon B inspuit, moet B dezelfde ziekte krijgen als A en 4. Bij persoon B moet diezelfde 'ziekteverwekker' ook weer aangetoond kunnen worden.

Tenminste... dat is de theorie! Maar in de praktijk blijkt dit niet te kloppen.

Ik citeer verder:

'But for Koch, in practice these rules where not set in stone. He found he could not always fulfil his first postulate (met andere woorden: de persoon heeft de ziekte, maar de bacterie die de ziekte 'veroorzaakt' kon hij niet vinden) *and was unhappy with his formulation of the third, for he was often unable to infect animals with his suspected bacilli and cause the same disease* (hij spoot de 'ziekteverwekker' van proefpersoon A in bij proefpersoon B, maar deze werd er niet ziek van). *He failed particularly with TB (tuberculosis). We know now many microbes are harmless in their natural host – and thus their presence does not equate with illness. As mentioned; the bacteria that Koch indentified as causing TB are now known to live harmlessly in most human adults.'* Met andere woorden: waar hij achter kwam was dat 'ziekteverwekkers' in een normale natuurlijke toestand al in ons leven, terwijl we gezond zijn.

Conclusie:

De theorie van Pasteur is een onwetenschappelijke aanname, die tot op de dag van vandaag niet bewezen is, *maar wel terecht is gekomen in de leerboeken van medische studenten!*

En de gemiddelde student zit niet op school om eens kritisch te onderzoeken of wat er in leerboeken staat waar is. Hij gelooft dat het waar is. En leert het uit zijn hoofd om zijn examen te halen. En dan wordt een *theorie* binnen de kortste keren een *geloof*. We nemen aan dat het waar is dat bacteriën ziektes veroorzaken, maar niemand gaat het persoonlijk voor zichzelf onderzoeken.

Ethel Douglas Hume zegt over de theorie van Pasteur:

'Yet upon a theory so constantly at fault when thoroughly sifted there has been erected a whole system of inoculation. Or, perhaps, the facts may be stated conversely. Had it not been for the sale of vaccines, nowadays grown to such vast proportions, Pasteur's germ-theory of disease might have collapsed into obscurity.'

Of iets anders geformuleerd: als er niet miljarden en miljarden dollars per jaar aan vaccins verdiend zouden worden, zouden we waarschijnlijk niet vaccineren.

Heeft het zin om te vechten tegen bacteriën?

Pasteur zelf zei aan het einde van zijn leven: 'Le microbe est rien... le terrain est tout' – de microbe is niets... het terrein is alles. Wat bedoelde hij daarmee?

Ratten komen af op vuilnis. Je kunt op ratten gaan schieten of je kunt vuilnis opruimen. Met andere woorden: je kunt vechten tegen symptomen (op ratten schieten) of de oorzaak wegnemen (vuilnis opruimen). Ik citeer Rudolf Virchow, de vader van de celtheorie:

'Germs seek their natural habitat – diseased tissue – rather than being the cause of diseased tissue.'

Ziektekiemen zoeken hun natuurlijke leefomgeving – en dat is ziek weefsel. Virchow begreep dat ratten op vuilnis *afkomen* maar geen vuilnis *veróórzaken*. Het vuilnis – ziektecondities – wordt veroorzaakt door slechte hygiëne, ondervoeding, toxiciteit enzovoorts. Daar komen bacteriën op af, want dat zijn nou eenmaal de 'opruimers' in de natuur. Als we zelf zorg dragen voor een schone leefomgeving en een goede (lichamelijke) conditie hebben, is er gewoon niet zo veel mogelijkheid voor bacteriën om zich te vermenigvuldigen of 'ziekte te veroorzaken'.

Daarentegen kunnen we, als we onze vuilnis niet opruimen, tot in het oneindige blijven schieten op ratten (met vaccins of antibiotica strijden tegen bacteriën). Ook al schieten we ze allemaal dood, als we hun voedsel laten liggen (de ziekteoorzaken niet aanpakken), komen bacteriën wel weer uit een of andere hoek tevoorschijn en binnen de kortste keren hebben ze zich weer vermenigvuldigd, want dat kunnen ze nou eenmaal heel goed. Inderdaad 'Le microbe est rien, le terrain est tout.' Maar tegen de tijd dat Pasteur hiervoor uitkwam was zijn idee al overgenomen door de farmaceutische industrie. Die was niet van plan om de kip met de gouden eieren te slachten en de oorlog tegen micro-organismen is sindsdien een feit.

Het 'bestrijden van infectieziekten' oftewel, een oorlog die nooit eindigt

Gaan we dit gevecht ooit winnen? Met andere woorden: is er een toekomst waarin we door vaccinatie of andere menselijke uitvindingen geen infectieziekten meer zullen hebben?

Nee. Helaas... echt niet. Ook al injecteren we onze kinderen straks met honderden vaccins – en vergis je er niet in, er worden op dit moment honderden vaccins ontwikkeld – *infectieziekten zullen altijd blijven bestaan.*

Daar bestaat geen enkele twijfel over. Ik zei het eerder al; bacteriën zijn meesters in overleven, het zijn er veel, ze hebben een hele korte voortplantingscyclus, elke generatie kan muteren, veranderen, zich aanpassen en er ontstaan dus gewoon nieuwe ziektes. En dat maakt dat de oorlog tegen bacteriën zo'n waanzinnig succes is. Maar dan wel met de nadruk op waanzin, want we zullen deze strijd nooit winnen. Er is maar één richting in dit blinde gevecht en dat is harder vechten: meer vaccins en nog meer vaccins. Want we staan niet stil bij de *oorzaken* van oude en nieuwe infectieziekten; we hebben maar één oplossing en dat is: meer in plaats van minder.

Steeds meer en steeds vroeger

We begonnen met één prik, toen gingen we meerdere vaccins samenvoegen in één gecombineerde spuit; eerst alleen tegen ziektes die al bijna verdwenen waren, toen tegen de kinderziektes en daarna tegen de nieuwe ziektes die ontstonden. Eerst maar één vaccin per ziekte, maar omdat er nog steeds gevaccineerde kinderen waren die de ziekte kregen waartegen ze 'beschermd' waren, werd eerst de leeftijd vervroegd – van vier maanden, naar drie maanden en daarna naar twee maanden. Toen dat nog niet 'voldoende' bescherming gaf kwamen de herhalingsprikken; eerst kregen de vierjarigen nog een 'extra' prik, toen werden de negenjarigen, de elfjarigen en de twaalfjarigen opgenomen in het Rijksvaccinatieprogramma. Daarna werden de doelgroepen verder uitgebreid; eerst waren het alleen baby's die 'bescherming' nodig hadden, maar na de kinderen, toeristen, bejaarden, tieners worden nu zelfs de zwangere vrouwen 'beschermd', want ze hebben tenslotte een zeer kwetsbare foetus in hun buik. En denk niet dat we er nu zijn. De vaccinindustrie heeft nog veel meer voor ons in petto. In het eerdergenoemde rapport van de Gezondheidsraad uit 2007 met de veelzeggende titel 'The future of the National Immunisation Programme: towards a programme for all age groups', wordt melding gemaakt van maar liefst 23 nieuwe vaccins die in de wachtkamer staan om toegevoegd te worden aan het RVP.

Denk je eens in. De hele wereld als klant. En we hoeven niet eens ziek te zijn!

'One concept we should not gloss over, of pivotal importance in understanding how and why vaccines came about: For the first time in history, doctors would no longer confine themselves to the sick. With vaccines, doctors are now going to claim that perfectly healthy people need the injections in order to stay healthy.'
Bron: 'The Sanctity of Human Blood', Tim O'Shea

Vaccins gaan niet meer om het genezen van de zieken. Sinds vaccins bestaan, beweren dokters dat *gezonde* mensen injecties nodig hebben om gezond te blijven. En dankzij de theorie van Pasteur is het luttele bedragje dat in de tijd van Pasteur verdiend werd aan de verkoop van bloed-

zuigers en dergelijke uitgegroeid tot een industrie waar jaarlijks *miljarden euro's per vaccin* mee verdiend worden. Met een ongekend groeipotentieel. En dit moeten we niet vergeten.

Ons grote voorbeeld

Ik kijk altijd graag naar de situatie in de Verenigde Staten. Ten eerste is cijfermateriaal gemakkelijker te vinden en ten tweede lopen ze voor op ons, dus kunnen we zien wat ons voorland is. Vaccins tegen de waterpokken of de griep die bij ons nog in de wachtkamer zitten, zijn in Amerika al verplicht.

Amerikaanse kinderen zijn de meest en vroegst gevaccineerde kinderen ter wereld. Dag één dat de baby's uit de buik van de moeder komen, is het moment voor de eerste vaccinatie (hepatitis B) en tegen de tijd dat kinderen naar de lagere school gaan, hebben ze maar liefst 49 doses van 14 verschillende vaccins in hun lichaam ingespoten gekregen (tegen de tijd dat ze 18 zijn 69 doses van 16 verschillende vaccins). Verplicht!
Betekent dat dat de kinderen in Amerika geen infectieziekten meer krijgen? Nee. De cholera krijgen ze niet meer, want kinderen in Amerika hoeven niet te drinken uit riviertjes waar andere kinderen hun ontlasting in doen, maar kinderziektes of de griep krijgen ze nog wel – ze gaan er alleen niet dood aan omdat ze niet ondervoed zijn.
Zijn ze gezonder door al deze vaccins? Nee, zeker niet. Amerika is hard op weg een natie te worden van astmatische (1 op de 9), allergische (9 op de 10), autistische (1 op de 50) en door andere chronische aandoeningen geplaagde kinderen (we gaan in hoofdstuk 4 van *Vaccin Vrij* de officiële cijfers bekijken en ook hoe er wel of niet bewezen is dat dit 'niets met vaccins te maken heeft').

Maar laten we niet vergeten dat onze eigen kinderen ook al aardig last beginnen te krijgen van allerlei aandoeningen die te maken hebben met degeneratie van zenuwstelsel en immuunsysteem en disbalans van de bacteriënpopulaties in ons lichaam. Aandoeningen die 30 jaar geleden vrijwel onbekend waren zijn nu alledaagse verschijnselen in kleuterklassen en op (lagere) scholen.

Are we overvaccinating our children?

Barbara Lou Fisher, oprichtster van het National Vaccine Information Center in de Verenigde Staten zegt in het artikel 'Scientists Say Americans May Be Overvaccinated': *'Confirming what many American mothers have instinctively known for a long time, a study published in the New England Journal of Medicine gave evidence that Americans may be getting more doses of vaccines than they need.'* Bron: www.vaccineawakening.blogspot.com

Zo langzamerhand beginnen wereldwijd niet alleen moeders maar ook artsen zich af te vragen of er misschien een grens zit aan wat we in kunnen spuiten bij onze baby's en kinderen.

Het geschenk van de micro-organismen aan de mensheid

En een enkeling vraagt zich zelfs af of er misschien een reden is voor het feit dat het lichaam onderdak biedt aan 100 triljoen bacteriën. Krijgen we misschien ook iets terug van al die wriemels voor onze gastvrijheid?

Daar kunnen we kort over zijn: – LEVEN – dat is het geschenk van micro-organismen aan de mensheid. Zonder bacteriën is het leven zoals wij dat kennen op aarde niet mogelijk. Ze spelen een onmisbare rol in het afbreken van dood materiaal: zonder bacteriën zouden we verdrinken in de karkassen van dode planten en dieren. Ze zijn essentieel voor het verteren van ons voedsel, spelen een rol in de stikstofkringloop (essentieel voor leven op aarde), en geloof het of niet, ze zijn een uitermate belangrijk onderdeel van ons immuunsysteem. Het is niet alleen zo dat wij niet zouden overleven zonder bacteriën, *er is geen leven mogelijk zonder bacteriën.*

'The moon is what our planet would look like without microbes.'
Lynn Margulis, microbiologe.

Conclusie:

Leven begint en eindigt met bacteriën. En wat mij betreft is de aarde, en ook mijn lichaam, groot genoeg voor ons beiden en ik houd ze liever te vriend. Spelen met delicate balansen in de ecosystemen van Moeder Natuur is spelen met vuur. En ik denk dat het tijd wordt dat we de strijdbijl erbij neergooien, de hand in eigen boezem steken en ervoor zorgen dat we gezonde leefgewoonten creëren en bacteriën zien voor wat ze zijn. Gewoon bacteriën.

Een laatste woord over Pasteur

Als je de tijd hebt en de moeite neemt om goed na te denken over de theorie van Pasteur zie je dat er niet veel van klopt. *Maar bijna niemand doet dat*. Kritische vragen van medische studenten of ouders worden niet gestimuleerd of gewaardeerd. Het systeem wil helemaal niet dat we zelf nadenken! Want het hele *bestaansrecht* van programma's zoals het RVP is gebaseerd op de theorie van Pasteur. En als de basis van het hele medische denken met betrekking tot infectieziekten niet zou kloppen… wat klopt er dan nog van de rest van het hele gebeuren?

Ook niets natuurlijk. En ik ben een van de weinige moeders die dat uit eigen ervaring kan zeggen. Ik heb meegemaakt en gezien hoe 'gevaarlijke' infectieziekten er bij ongevaccineerde, westerse kinderen uit kunnen zien en ik heb ervaren dat wat ons over infectieziekten verteld wordt simpelweg niet klopt met de realiteit.

Niet gevaccineerd en toch gezond? Wat ik van mijn kinderen geleerd heb over omgaan met infectieziekten zonder ertegen te vechten en zonder er bang voor te zijn

Ik heb in het eerste hoofdstuk al verteld over hoe ik (toen ons ongevaccineerde dochtertje met 7 maanden haar eerste infectieziekte kreeg) geleerd heb wat mijn plek is in het geheel en dat is: me niet bemoeien met hoe het lichaam geneest!
Moeder Natuur heeft ons uitgerust met een immuunsysteem dat precies weet wat het moet doen en ik, een vaccin of een arts kunnen dat niet beter. En ik kan het ook niet vóór een ander doen en sindsdien heb ik tegen mijn kinderen gezegd: 'Je mag ziek zijn, en jouw lichaam mag op zijn eigen manier genezen. Als je moet overgeven geef je over, als je diarree hebt spuit je de boel maar vol. De wasmachine is geduldig en ik zorg voor de schone lakens; dat is mijn taak.'

Welke ziektes hebben onze kinderen gekregen en hoe ben ik ermee omgegaan?

In de leeftijd van grofweg 0 tot 10 jaar zijn onze dochters ieder een paar keer verkouden geweest, hebben ze een paar keer de griep gehad, een aantal kinderziektes (waterpokken, kinkhoest en roodvonk) en de jongste heeft een tetanusinfectie gehad. Ze hebben al hun infectieziekten doorgemaakt buiten het medische systeem. Dus zonder pillen, prikken, thermometers of artsen die langskwamen of welke medische interventie dan ook. Ze kennen onze huisarts niet eens, die hebben ze nog nooit gezien. Niet omdat we haar niet aardig vinden, maar we hadden haar gelukkig nooit nodig.

Ziek zijn zonder artsen

Kinderen, ontdekte ik toen ze 'gewoon' ziek mochten zijn, snappen zo klein als ze zijn dat het beste is je er maar aan over te geven. Ze maakten er geen probleem van als ze moesten overgeven of koorts hadden. En toen ik goed begreep waar het lichaam mee bezig was, deed ik dat ook niet meer. We hebben ons dus nooit verzet of de behoefte gevoeld 'ziektes te bestrijden', maar ons altijd laten leiden door de zachte hand van Moeder Natuur.

Wat hebben kinderen nodig als ze ziek zijn?

1. Rust. Ze geven het vaak zelf heel goed aan; ze zijn een beetje hangerig, willen gewoon lekker op de bank zitten of ze willen slapen.
2. Water. Vooral als het kind koorts heeft, is het belangrijk dat het genoeg drinkt. Water is nodig om afvalstoffen af te voeren, dus regelmatig wat te drinken aanbieden is belangrijk (soms willen ze wat zout: kopje bouillon, soms wat zoet: beetje diksap, soms slappe thee of gewoon water). Vaak hebben ze geen trek in eten en dat hoeft ook niet (of iets heel lichts, bijvoorbeeld een stukje fruit of een rijstwafel).
3. Een spuugbakje in de buurt.
4. Regelmatig de kamer luchten; even de ramen open om zuurstof binnen te laten (dan wel je kindje in die tijd in een andere kamer natuurlijk – tocht, snelle afkoeling is niet OK want het lichaam brengt de temperatuur juist omhoog).

En verder een aai over de bol, een knuffel, een verhaaltje voorlezen, rustig aan... en Moeder Natuur doet de rest!

Het allerbelangrijkste is dat kinderen de ruimte en tijd krijgen om ziek te mogen zijn, zodat het lichaam zijn genezende werk kan doen.

Zo simpel kan het toch niet zijn?

Als ouders horen hoe gemakkelijk het was, krijg ik vaak als reactie dat ik dan wel erg veel geluk gehad heb, of dat het natuurlijk wel komt doordat onze kinderen 'meebeschermd' zijn door de groepsimmuniteit (hierover straks meer). Ik heb inderdaad veel geluk gehad; ik ben geboren in een land waar we toegang hebben tot volwaardige voeding, schoon drinkwater en goede sanitaire voorzieningen. En niet alleen ik, maar ook onze kinderen hebben veel geluk gehad; doordat ze niet gevaccineerd zijn heeft hun immuunsysteem een ongestoorde ontwikkeling kunnen doormaken! (Over het verschil tussen natuurlijke en kunstmatige immuniteit en het effect van vaccins op de ontwikkeling van het immuunsysteem gaan we het hebben in hoofdstuk 3 en 4.)

Maar ik zal direct bekennen dat het inderdaad niet altijd simpel was om de ruimte te bewaken waarin het immuunsysteem van onze kinderen zich kon ontwikkelen of uiten *zonder medische interventie.* Mijn keuze bracht me namelijk direct in contact met mijn angst voor infectieziekten en het heeft wel even geduurd voordat *ik* daarvan genezen was!

Angst voor de kinderziektes

Laten we eens kijken naar onze – cultureel bepaalde en in stand gehouden – angst voor kinderziektes. Ik heb al eerder gezegd dat er drie soorten epidemieën zijn:

1. De oude epidemieën – die we hadden voordat we begonnen met vaccineren
2. De kinderziektes
3. De nieuwe epidemieën – die ontstaan zijn nadat we zijn gaan vaccineren

De medische wereld maakt het bovenstaande onderscheid niet; volgens haar is er maar één soort epidemie.

Definities die ons blikveld vernauwen

De medische wereld classificeert infectieziekten aan de hand van de micro-organismen die ziekte 'veroorzaken'. Volgens die definitie is een kinderziekte hetzelfde als de pest of cholera; de *oorzaak* is hetzelfde (een bacterie of virus) en de *behandeling* is hetzelfde (een vaccin of antibiotica). Maar er is wel degelijk een verschil. Ziektes als de pest of cholera kunnen op iedere leeftijd voorkomen, maar kinderziektes – de naam zegt het al – zijn *ziektes die specifiek voorkomen bij kinderen.*

Het immuunsysteem van een pasgeborene kan niet wat het immuunsysteem van een volwassene kan

Pasgeborenen zijn nog helemaal onontwikkeld. Bij de geboorte is alleen de hersenstam die zich achter in de hersenen bevindt en zorgt voor de meest basale functies zoals ademhaling en hartslag volledig 'af'. De rest van het lijfje; ons spijsverteringssyteem, onze zintuigen, ons spierstelsel, ons immuunsysteem enzovoorts, is nog 'onaf' en functioneert nog maar gedeeltelijk. Rudolf Steiner, grondlegger van de antroposofie, beschrijft in zijn boeken hoe de ontwikkelingsgang van kind tot volwassene verloopt.[2] Een van de stappen van een natuurlijke, gezonde ontwikkeling van het immuunsysteem is het doormaken van kinderziektes, waarbij de verschillende organen van het immuunsysteem geactiveerd en gestimuleerd worden om als geheel samen te werken. Het eindresultaat van het doormaken ervan is een krachtig en goed gecoördineerd *systeem*. Gewoon een van de vele fasen op weg naar volwassenheid; niets om bezorgd over te zijn.
Als iemand mij vertelt dat de mazelen, of welke kinderziekte dan ook, zo vreselijk heftig was, of dat er een kind aan gestorven is, ben ik altijd benieuwd naar twee dingen:

1. Hoe was de conditie van het kind? Was er sprake van onderliggende aandoeningen waardoor het immuunsysteem zijn werk niet goed kon doen: nierfalen, hartklachten, ondervoeding enzovoorts.
2. Hoe is men omgegaan met de ziekte? Zijn er koortsremmers gegeven, lag het kind op de tocht of zijn er andere redenen waardoor het immuunsysteem ondermijnd werd in zijn functioneren.

En als er een epidemie 'uitbreekt' wil ik ook twee dingen weten:

1. Gaat het getal X dat in de krant of op het journaal verschijnt over het aantal *ziekte*gevallen of over het aantal *sterf*gevallen?

   Ik vind het niet fair om het woord mazelen – of bofepidemie – al te gebruiken als het gaat om enkele tientallen *ziekte*gevallen, terwijl de (onbewuste) associatie met het woord is dat het gaat om duizenden *sterf*gevallen, zoals ten tijde van de 'echte' epidemieën vaak het geval was. Vóór 1900 stierven er soms duizenden kinderen in een bepaald jaar aan bijvoorbeeld een mazelenepidemie – nu zijn er slechts een tiental *meldingen van ziektegevallen* voor nodig en we hebben het in de media over *de 'epidemie die uitgebroken is!!!'*

2. Gaat het getal X dat in de krant of op het journaal verschijnt over gevaccineerde of ongevaccineerde kinderen?

Het is natuurlijk heel belangrijk om te weten *hoeveel van de betreffende kinderen gevaccineerd waren*. Het is heel makkelijk om de ongevaccineerde kinderen de schuld te geven van het 'uitbreken van de epidemie' – maar vaak zijn de 'beschermde kinderen' net zo goed ten prooi gevallen aan de ziekte.

Kortom – ik vind dat de berichtgeving te wensen overlaat en ik maak me meer zorgen om de (lange termijn)effecten van de vaccins dan de mazelen, de bof of andere infectieziekten.

Hoe zagen de kinderziektes er bij onze kinderen uit?

Er bestaat niet zoiets als één ziekte, net zo min als er één bevalling bestaat. Iedereen is anders en iedereen gaat anders door een bepaalde ervaring heen. Onze kinderen waren goed doorvoed en gezond toen ze de kinderziektes kregen en we hebben niet ingegrepen met medicijnen tijdens ziekte. Hoe zijn ze verlopen?

Waterpokken:
Ziet er een beetje raar uit maar beide kinderen wilden niet eens naar bed, hadden ook geen koorts en bleven gewoon doorspelen.

Kinkhoest:
Ook weleens de ziekte van 100 dagen genoemd. Kenmerkend zijn hoestbuien, met name 's nachts. Wordt verondersteld een gevaarlijke en zeer besmettelijke ziekte te zijn.

Mijn oudste dochter heeft kinkhoest gehad en ze heeft inderdaad flink gehoest 's nachts, maar overdag was er niet zoveel van haar ziekte te merken. Ze wilde niet naar bed en bleef gewoon doorspelen – op de foto in de ballenbak. Als je goed kijkt, zie je dat ze bloeddoorlopen oogjes heeft; dat is een complicatie bij kinkhoest. Soms gebeurt het dat door de druk van het hoesten een bloedvaatje in de ogen knapt. Het zag er wel een beetje raar uit maar het deed geen pijn en loste vanzelf weer op.

Onze kinderen sliepen toen ze klein waren altijd samen in één bed en ik was ervan overtuigd dat de jongste ook kinkhoest zou krijgen want haar zusje hoestte haar maandenlang in haar slaap praktisch *in* het gezicht. Maar de jongste wilde niet apart slapen en toch heeft ze nooit kinkhoest gekregen. Dus 'zeer besmettelijk' is maar relatief. We worden gewoon blootgesteld aan miljarden 'ziekteverwekkers' en het hangt van (de conditie van) het kind af of het ziek wordt.

Roodvonk:
Wat ze wel allebei redelijk snel na elkaar gekregen hebben, is roodvonk. Deze ziekte komt officieel niet meer voor, maar dat klopt niet. Onze kinderen hebben het allebei gehad, maar ik heb er alleen geen foto van. Het was ook zeer mild.

Ik heb de kinderen bij geen enkele kinderziekte in bed gekregen. Het was behalve wat vlekjes en hangerigheid echt een fluitje van een cent. En daar was ik elke keer weer verbaasd over, omdat ik verwachtte dat kinderziektes ernstige ziektes zouden zijn.

Dokters denken anders?

Gaandeweg veranderde mijn denken over infectieziekten. Mijn angst ervoor werd steeds minder en mijn vertrouwen in de kracht en intelligentie van het immuunsysteem steeds groter. Ik begon de medische leerboeken heel anders te lezen, met steeds meer ongeloof en vraagtekens bij hun visie. Nogmaals: artsen zijn getraind te denken dat bacteriën ziekte veroorzaken en dat je ziektesymptomen alleen maar kunt bestrijden. Maar ik begon te zien dat niet de bacteriën, maar *het immuunsysteem ZELF ziekte(symptomen) veroorzaakt*. Bacteriën geven niet over, die maken geen rode vlekjes, die creëren geen koorts. *Het lichaam* geeft over en creëert koorts en vlekjes en alles wat nog meer nodig is om onwelkome bacteriën en virussen af te breken en uit te scheiden. Wat de arts beschrijft als een acute infectie*ziekte*, zie ik als een hogere versnelling van een *genezingsproces*. En vechten tegen symptomen (bijvoorbeeld door koorts te onderdrukken) ondermijnt wat je eigen systeem tracht te bewerkstelligen!

Infectieziekten bestrijden is niet mijn weg, noch met vaccins, noch met pillen. De kinderen vonden het al nooit een probleem om ziek te zijn, om over te geven of koorts te hebben en toen ik goed begreep waar het lichaam mee bezig was, vond ik dat ook niet meer. Als ze moesten spugen of spuiten, zei ik altijd: 'Wow, wat kan je lichaam dat goed… nog even en alles is weer opgeruimd en dan voel je je weer kiplekker… ga maar weer lekker slapen, en die vieze pyjama gaat in de wasmachine.'

Onze kinderen zijn opgegroeid in een denken dat zegt: 'jullie zijn sterk en gezond en jullie mogen ziek zijn als dat nodig is.' Ik had dus helemaal geen behoefte aan thermometers en paracetamol en antibiotica en al dat soort dingen. Ik heb van mijn kinderen geleerd dat ik kan vertrouwen op een goed werkend, sterk immuunsyteem – zelfs als ik bang ben. En de laatste keer dat dat gebeurde was toen mijn jongste dochtertje een tetanusinfectie kreeg. Dat is ook de laatste ziekte waar ik jullie vanuit mijn eigen ervaring over kan vertellen.

Tetanus:

Deze ziekte wordt geassocieerd met bacteriën die in mest en vieze aarde zitten. De bacterie kan zich alleen vermeerderen in een anaërobe (zuurstofarme) omgeving. Het gif van deze bacterie veroorzaakt spierkrampen en als in een extreem geval je ademhalingsspieren aangedaan worden, kom je in de problemen met ademen en ga je dood.

Mijn jongste dochter heeft toen ze net drie was een tetanusinfectie opgelopen. Het gebeurde in Engeland, toen we op vakantie waren bij vrienden die paarden hebben. En als je paarden hebt, moet je hoeven schoonmaken. Daar heb je een speciale hoevenkrabber voor; dat is een instrument met aan het ene uiteinde een borstel en aan het andere uiteinde een haak waarmee je de mest en aarde wegschraapt die in de hoeven van het paard zijn blijven steken.

Ons dochtertje had er eentje te pakken gekregen, was ermee weggerend en gevallen. We schrokken enorm, want de haak van de hoevenkrabber had nét onder haar oog een diepe snee veroorzaakt. Eén centimeter hoger en het had haar een oog kunnen kosten. En bovendien, de gastvrouw vroeg het meteen: 'Is ze gevaccineerd tegen tetanus?'

'Nee, dat is ze niet.'

Normaal gesproken gaan kinderen in een dergelijk geval langs de huisarts of het ziekenhuis en dan wordt de boel gehecht en krijgen ze een tetanusprik. (Ze krijgen vaak een vaccin én een prik met immunoglobulinen, een 'antistofpreparaat'.) Maar dat wilde ik niet. Als ze besmet was, dan was dat al gebeurd en was haar eigen immuunsysteem allang actief. Waarom nog een keer iets doen om het lichaam tot iets aan te zetten waar het allang mee bezig is? Ik zag er het nut niet van in. Ten tweede zie ik een infectieziekte niet als een gevaar maar als een genezingscrisis, dus ik dacht: 'dit gaat misschien heftig worden maar ze is gezond dus dat gaat wel lukken.' Ik was ervan overtuigd dat ze ziek zou gaan worden, maar we kozen ervoor om het door te maken en eventueel met homeopathie of iets dergelijks te begeleiden als dat nodig zou zijn. Ik heb de wond uitgewassen met gekookt, afgekoeld water – en dat was het wat mij betreft. Maar de gastvrouw dacht er anders over; zij stuurde een arts naar me toe die het had over, ja, die wond moest gehecht worden en vaccineren natuurlijk!

Het moment tegenover die arts was een soort ultieme test om bij mezelf te blijven en vast te houden aan ons besluit te handelen op basis van onze eigen ervaring, mijn moederinstincten en ons denken dat lijnrecht inging tegen de kennis en het denken van de arts, de autoriteit. En het voelt heel raar te 'weten', ergens diep vanbinnen dat het is OK is; dat het kan en mag... met in je hoofd nog die echo die zegt: 'Je kind gaat hier dood aan, weet je wel wat je doet, wie denk je wel dat je bent!' Die conditionering zit gewoon in ons. Het was een moeilijk moment.

Waarom denken we wat we denken?

Laten we eens kijken waar die conditionering vandaan komt, en ook waarom de arts denkt zoals de arts denkt. Toen ik terugkwam in Nederland heb ik meteen de brochure 'Tetanus: De feiten op een rij' aangevraagd en daarin stond:

'De ziekte: Tetanus is een gevaarlijke ziekte die spierkramp veroorzaakt in de spieren en kan leiden tot ernstige ademhalingsproblemen. De ziekte wordt ook wel kaakklem of wondkramp genoemd. Zonder goede behandeling leidt tetanus altijd tot de dood. Tot de start van de vaccinatie, in 1953, stierven in Nederland jaarlijks gemiddeld vijftig mensen aan tetanus. Vandaag de dag komt de ziekte vrijwel niet meer voor.'

In de nieuwe folder (die kun je van het internet downloaden) is deze laatste zin herschreven in: *'Tegenwoordig lopen een paar mensen per jaar tetanus op. Het gaat dan om personen die niet of onvoldoende tegen tetanus gevaccineerd zijn.'*

Ik ben blij dat ik in Engeland die informatie van de overheid niet onder ogen gekregen heb. Heel moeilijk om dan nog rustig te kunnen blijven! Op de volgende bladzijde van de folder staat een grafiek met weer een andere manier om te manipuleren met behulp van statistieken.

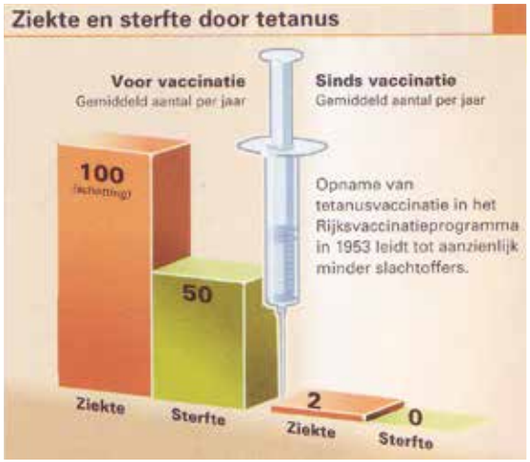

Wie ziet het?

In de grafiek van de overheid zijn *alle jaren voor* en *alle jaren na* de introductie van het vaccin *samengevoegd*. Voordat er gevaccineerd werd leverden (gemiddeld) 100 ziektegevallen per jaar, (gemiddeld) 50 sterfgevallen per jaar op. Na de introductie van het vaccin – rechts van de spuit, leveren gemiddeld 2 ziektegevallen per jaar 0 sterfte op. Dat geeft de illusie van een zeer scherpe daling van 50 sterfgevallen per jaar voordat er gevaccineerd werd naar 0 gevallen na de invoer van het vaccin, *maar dat was helemaal niet het geval.*

Terug naar de realiteit

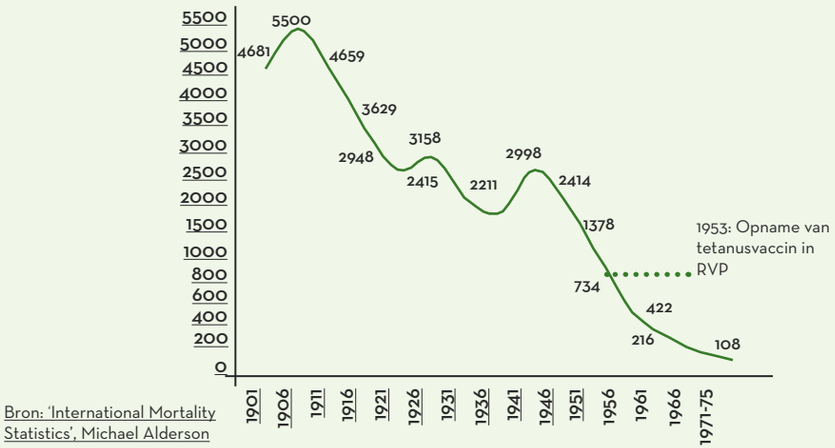

Bron: 'International Mortality Statistics', Michael Alderson

Dit zijn de cijfers *uitgesplitst per jaar*. Het overgrote deel van de daling van ruim 5000 tot ongeveer 700 vond plaats vóór introductie van het vaccin in 1953 en daarna (bij de pijl) ging de daling geleidelijk aan nog iets verder, tot ongeveer 100 sterfgevallen in 1975. Dat is een ander verhaal! Er was helemaal geen abrupte verandering te zien toen men begon met vaccineren, maar gewoon een voortzetting van de geleidelijke daling die al ver voor de introductie van het vaccin begonnen was.

Wat zegt het handboek?

In het *Handboek vaccinaties* – het leerboek voor CB-artsen – staat tetanus beschreven als een levensbedreigende ziekte. Vooral de neonatale (baby) tetanus heeft een slechte prognose: 90% van de pasgeborenen met deze diagnose overlijdt. Maar je raadt het natuurlijk al, wat er niet bij staat, zijn de omstandigheden. Neonatale tetanus komt voor in ontwikkelingslanden en wordt toegeschreven aan onhygiënische omstandigheden tijdens de geboorte: ongewassen handen, het mes dat gebruikt wordt om de navelstreng door te snijden is niet schoon en dergelijke. Dan kan de wond geïnfecteerd worden en infectie bij een ondervoede baby is levensbedreigend. Bij baby's in het Westen komt neonatale tetanus gelukkig niet voor.

Hoe gevaarlijk is tetanus nou eigenlijk?

Ik citeer uit *Vaccine Safety Manual* van Neil Z. Miller: *'Is tetanus a common and dangerous disease? During the mid-1800, there were 205 cases of tetanus per 100.000 wounds among U.S. military personnel. By the early 1900's, this rate had declined to 16 cases per 100.000 wounds – a 92% reduction. During the mid 1940's, the incidence of tetanus dropped even further to 0.44 cases per 100.000 wounds. Some researchers attribute this to an increased attention to wound hygiene.'*

Wat vertelt de geschiedenis over tetanus?

De soldaten waar Neil Z. Miller het over heeft, hadden bajonetten. Dat is een soort dolk die bevestigd werd aan de loop van hun geweren, zodat je een soort lans kreeg die veel gebruikt werd in de 18de en 19e eeuw. De bajonetten werden in de grond gestoken – in die tijd geen geasfalteerde wegen maar zandpaden die vol lagen met paardenpoep – en vervolgens tijdens het gevecht in iemands been gestoken. Dan krijg je een diepe steekwond waar niet veel zuurstof bij kan komen, ideaal voor de tetanusbacterie. Er was geen goede wondhygiëne, want daar wist men in die tijd niet zoveel van, en als het lichaam van de soldaat uitgeput was, dan was het inderdaad een ernstige situatie.

Maar gelukkig niet onze situatie.

De weinige artsen die op mijn weg gekomen zijn, heb ik ervaren als lieve, betrokken mensen, maar wat ze zeiden klopte over het algemeen niet met de informatie die ik gevonden heb in medische geschiedenisboeken, noch met mijn denken en mijn ervaringen.

Hoe is het verder gegaan met ons dochtertje?

Deze doerak heeft afgezien van de eerste dag, toen ze ook erg geschrokken was en bleek om de neus zag, de rest van de vakantie bloemetjes geplukt en naar de paardjes gekeken! Ik heb haar na de besmetting heel goed in de gaten gehouden om te zien hoe ze in haar vel zat. Ik wist dat de ziekte tetanus 10-20 dagen incubatietijd had. Dat betekent, in het medische denken, zoveel als dat er 10-20 dagen tussen het moment van besmetting en uitbreken van de ziekte zit. Ik dacht: 'als ze dan nog ziek wordt, zijn we weer terug in Nederland en ga ik naar een homeopaat.' Maar ik ben er nooit terechtgekomen, want tegen die tijd was haar wondje geheeld en er was niets te bekennen van welke ziekte dan ook.

Het geschenk dat ik heb mogen ontvangen uit deze ervaring, is dat ik sindsdien helemaal – 100% – genezen ben van mijn angst voor infectieziekten. Het is gewoon klaar nu. Mijn kinderen zijn gezond. Ik kan lezen. Overal is informatie te vinden. En angst voor infectieziekten is wat mij betreft verleden tijd!

Maar het verhaal heeft een staartje

Was ons dochtertje eigenlijk wel besmet?

Als iemand met een dergelijk verhaal naar de arts gaat, krijgt het kind normaal gesproken een prik en als het dan niet ziek wordt, is dat 'dankzij het vaccin'. Maar nu, omdat ze niet gevaccineerd is, zegt de arts simpelweg: 'Dan was ze dus niet besmet.' De tetanusbacterie zit in ontlasting van dieren en een hoevenkrabber dient om paardenpoep onder de hoeven vandaan te halen, dus de kans dat ze wel besmet was, is groot. Maar ik wilde eigenlijk zelf ook wel weten of mijn dochter nou echt op eigen kracht genezen was of dat het toch gewoon niet het geval was geweest. Ik moest erachter zien te komen of er ook antilichamen tegen tetanus in haar bloed zaten. Volgens de medische wereld zijn antilichamen het bewijs dat er 'immuniteit' tegen een bepaalde ziekte opgebouwd is, dus als ze wel besmet zou zijn geweest, zouden die in haar bloed aantoonbaar moeten zijn.

Wie schetst mijn verbazing?

'Alleen door vaccinatie kan men immuniteit opbouwen tegen tetanus. Doormaken van een natuurlijke infectie leidt niet tot immuniteit.'
Bron: 'Handboek vaccinaties' deel B

Volgens het handboek voor CB-artsen is tetanus een ziekte waarbij het lichaam als het tetanus op een natuurlijke manier doormaakt géén antilichamen aanmaakt en door een vaccinatie wel. Dat is interessant...

'How can the tetanus vaccine induce immunity, when contracting the disease naturally does not give immunity?' Bron: National Vaccine Information Centre

Tja...

'A tetanus vaccination cannot possibly protect from the disease since the human organism cannot built up any immunity after contracting the disease (as is the same after HIB (hemophilius influenzae), diphteria or tuberculosis). So, if nature hasn't planned the "immunity", how does the vaccine work?' Anita Petek (arts)

Goede vraag...

'Did you know there is NO diagnostic test for tetanus? So how do we know a person actually has tetanus? Symptoms of tetanus are similar to symptoms of some other toxic poisonings. We have no test to prove the person has tetanus. And good wound care is far and away your best treatment for dirty injuries…'
(Als je naar het ziekenhuis gaat voor je tetanusshot, wordt er geen diagnostische test uitgevoerd die bepaalt of je het hebt – je krijgt meteen je prik.) Maar, ik citeer verder: *'The vaccine is so extremely toxic it has been diluted and diluted and still causing problems in some. And does it even work? Questionable.'* Sherri Naken (arts)

Wat zegt het handboek van de CB-arts over de toxiciteit die ingespoten wordt?

'De verwekker: Het is correcter om te zeggen dat tetanus door de toxinen (gifstoffen) *wordt veroorzaakt die vrijkomen bij lysis van de Clostridium Tetani* (verweking/oplossing van de tetanusbacterie). *De bacterie zelf is namelijk onschadelijk en komt als commensaal* (in het lichaam levend) *voor in het darmstelsel van dieren en vaak ook van mensen* (dus de bacterie is niet gevaarlijk, die leeft gewoon in een groot deel van ons, maar de toxinen wel). *Een van deze toxinen, tetanospasmine, veroorzaakt de typische verschijnselen van tetanus. Het tetanospasmine is een van de giftigste toxines die we kennen en de hoeveelheid die nodig is om tetanus* (die spierkramp) *te veroorzaken is bijzonder gering: bij muizen is de LD* (lethal dosis/dodelijke dosis) *slechts 0,1 tot 1,0 nanogram per kilo lichaamsgewicht. De letale dosis bij mensen wordt geschat op minder dan 2,5 ng/kg. Nanogram is 0,000 000 001 gram* (9 nullen).' Bron: 'Handboek vaccinaties' deel B

Beslisboom protocol tetanusprofylaxe

Onderstaand fragment van de 'beslisboom' uit het *Handboek vaccinaties* laat zien dat als de arts de aanbeveling opgevolgd zou hebben, ons dochtertje van amper drie jaar oud drie doses van een zeer giftig toxoïd ingespoten had kunnen hebben. En als je dan nog even naar de bijsluiter kijkt, zie je dat het vaccin ook nog aluminiumfosfaat en thiomersal bevat, stoffen waarvan bekend is dat ze onder andere neurotoxisch zijn.

Beslisboom postexpositie tetanusprofylaxe in Nederland

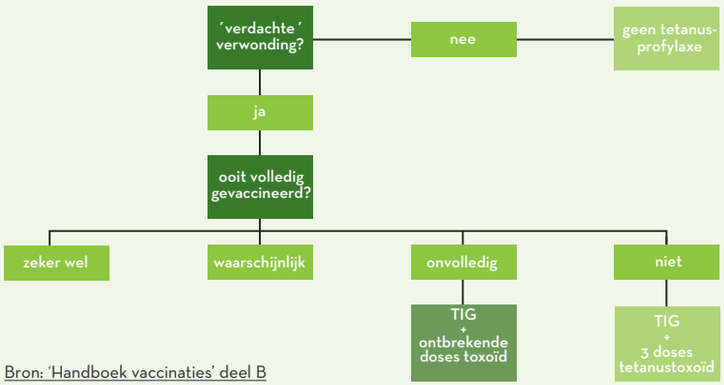

Bron: 'Handboek vaccinaties' deel B

Als ik ergens dankbaar voor ben, is het dat ik genoeg vertrouwen had in mijn moederinstinct – en haar immuunsysteem – om haar tegen het advies van een goedbedoelende arts te beschermen.

Gezonde kinderen kunnen heel goed 'ziek' zijn!

Als het gaat over de infectieziekten van het Rijksvaccinatieprogramma verzekeren autoriteiten ons keer op keer dat we vergeten zijn 'hoe gevaarlijk' die zijn 'omdat ze niet meer voorkomen'. Ik denk dat het precies andersom is: 1. omdat er maar heel weinig kinderen zijn die hun natuurlijke immuniteit mogen ontwikkelen *zonder medische inmenging* (zonder vaccins die kunstmatige immuniteit 'creëren'/natuurlijke immuniteit verstoren), en 2. omdat er maar heel weinig kinderen zijn die infectieziekten door mogen maken *zonder medische inmenging* (bijvoorbeeld koortsremmers die natuurlijke immuniteit saboteren), zijn er ook maar heel weinig ouders die ontdekken *hoe gemakkelijk normale, westerse kinderen een 'genezingscrisis' of kinderziekte doormaken!!*

Infectieziekten zijn voor het immuunsysteem eigenlijk net zoiets als rennen voor de beenspieren; het lichaam is constánt bezig met het opruimen van schadelijke micro-organismen en tijdens een infectieziekte doet het lichaam precies hetzelfde, alleen in een hogere versnelling.

Mijn 'input balans'

Ik heb altijd zo veel mogelijk geprobeerd me te focussen op het ondersteunen van gezondheid. Een tip: neem een papiertje, vouw het in tweeën en maak aan de ene kant een lijst van alles waarvan je weet dat het gezond is. Op mijn lijstje staat bijvoorbeeld een dagje naar het strand, biologische voeding, knuffelen, aandacht, muziek maken enzovoorts. Daarna maak je aan de andere kant een lijstje van zaken waarvan je weet dat ze je gezondheid schaden. Bij mij staat er: gif, vaccins, stress, junkfood en ga zo maar door.

Dit noem ik de 'input balans', en die hou ik in de gaten. De optimale balans is 80% positief en 20% negatief. Ik streef niet naar 100% positief: dat is niet haalbaar en niet wenselijk, maar ik geloof heel erg in lekker veel gezonde input. En als we in ons gezin te veel naar de negatieve kant gaan; veel te druk, te laat naar bed, slecht gegeten, geen aandacht voor bepaalde dingen, dan zeg ik: 'Stop – wat is er nodig om de balans te herstellen?!' En dan gaan we vroeg naar bed, een boswandeling maken of wat dan ook. Het principe is puur simpel, maar vergis je er niet in: *leven vanuit de bewuste keuze om het organisme in balans te houden, is volgens mij de basis van gezondheid.*

Ik heb nog wat karakteristieken verzameld van moeders en vaders die hun kinderen niet laten vaccineren:

1. We gaan niet mee in angstdenken:

   'If you have fear of some pain or suffering, you should examine whether there is anything you can do about it. If you can, there is no need to worry about it; if you cannot do anything, then there is also no need to worry.'
   De Dalai Lama

   Peace of mind is heel belangrijk! Net zoiets als in het verkeer. Je kunt een auto-ongeluk krijgen als je in een auto stapt, maar dat betekent niet dat je nooit meer moet rijden. Je doet gewoon je best om het risico zo klein mogelijk te houden, maar je beseft dat je geen ultieme controle hebt.

2. We investeren in gezondheid. Ons geld gaat niet naar pillen, maar naar biologische voeding.

3. We geloven niet in het vechten tegen de natuur, maar we werken samen met de natuur. De natuur geneest en wij zorgen voor de schone lakens.

Parasieten en profiteurs!

Als ongevaccineerde kinderen gezond opgroeien, komt dat volgens artsen doordat ze parasiteren op de kudde- of groepsimmuniteit. Volgens deze theorie kunnen – als er maar voldoende kinderen gevaccineerd zijn – 'ziekteverwekkers' niet meer circuleren en omdat de ziekte dan niet meer voorkomt, profiteren de ongevaccineerde kinderen daarvan mee. Een mooie theorie, ware het niet dat er volledig voorbijgegaan wordt aan het feit dat *kunstmatige immuniteit maar een heel klein onderdeel is van natuurlijke immuniteit.* En dat zowel gevaccineerde als ongevaccineerde kinderen hun gezondheid (de beste verdediging tegen ziektes) in eerste instantie te danken hebben aan *goed werkende natuurlijke immuniteit* (over het verschil tussen kunstmatige en natuurlijke immuniteit meer in hoofdstuk 4) En bovendien: heeft iemand er weleens over nagedacht dat kunstmatige immuniteit slechts 10 tot 15 jaar lang 'aan houdt'? Dat betekent dat er miljoenen 'onbeschermde' volwassenen rondlopen die natuurlijk net zo goed drager kunnen zijn van 'ziekteverwekkers'.

Een tweede misverstand is dat ongevaccineerde kinderen een bedreiging zijn voor gevaccineerde kinderen. Voor moeders die zeggen: 'Als mijn (gevaccineerde) kind ziek wordt, is het jouw schuld want *jij* hebt je kind *niet* gevaccineerd' het volgende:

Als een vaccin zou doen wat het belooft te doen, dan zouden de moeders van gevaccineerde kinderen nergens bang voor hoeven te zijn. Zolang hun *eigen* kind maar gevaccineerd is, zou het veilig moeten zijn, ook al is de hele wereld eromheen niet gevaccineerd. Het vaccin beschermt toch? Het zouden juist de ongevaccineerde kinderen moeten zijn die risico lopen.

De waarheid is dat een vaccin dat niet in staat is om het individuele kind te beschermen ook niet in staat is de groep te beschermen. Dat is onmogelijk.

De grootste dreiging is een daling van de winst

Ongevaccineerde kinderen zijn geen bedreiging voor andere kinderen; ze zijn een bedreiging voor de MEGA grote winsten van de farmaceutische industrie, want ze laten zien dat normale westerse kinderen in de 21ste eeuw helemaal geen vaccins nodig hebben om gezond op te groeien!

In het volgende hoofdstuk gaan we kijken naar wat er gebeurt als kinderen niet ziek mogen zijn. Naar wat ruim 60 jaar strijd tegen infectieziekten ons opgeleverd heeft. En we nemen de wapens in de strijd tegen infectieziekten onder de loep. Hoe veilig zijn vaccins, wat spuiten we in en wat is het effect daarvan op onze baby's en kinderen? We zullen het ontdekken in hoofdstuk 3.

1. Het eerste vaccin dat op grote schaal toegepast werd, was het pokkenvaccin – in Nederland vanaf 1804. In 1928 werd de verplichte pokkenvaccinatie afgeschaft vanwege de alarmerende frequentie van encephalitis postvaccinalis (hersenontsteking) die het veroorzaakte. In 1952 is men helemaal gestopt met dit vaccin. Niet omdat de ziekte niet meer voorkwam, dat was nog steeds het geval, maar de weerstand tegen het vaccin was groot vanwege de bijwerkingen. Het boek 'Horrors of Vaccination Exposed and Illustrated – Petition to the President to abolish Compulsory Vaccination in the Army and Navy' van Chas. M. Higgins is geschreven in 1920, maar nog steeds te bestellen bij www.amazon.com Je kunt het ook downloaden: www.whale.to
   Het is een bijzonder boeiend boek over de opkomst en ondergang van het pokkenvaccin. In Nederland begon men (na de afschaffing van het pokkenvaccin) in 1953 met met vaccineren tegen difterie, in 1954 werd dat een gecombineerde DKT (difterie, kinkhoest, tetanus) en in 1957 ging het Rijksvaccinatieprogramma zoals we dat nu nog steeds kennen van start.

2. Rudolf Steiner is uiteraard niet de enige die de kinderziektes ziet als een natuurlijke fase in de ontwikkeling van een krachtig, goed functionerend immuunsysteem. In de natuurgeneeskunde is dit een algemeen geaccepteerd uitgangspunt.

REALITEIT

Strijd tegen infectieziekten – wie zijn de slachtoffers en wat is de schade?

Strijd tegen infectieziekten - wie zijn de slachtoffers en wat is de schade?

Wereldwijd is het officiële beleid dat onze kinderen vaccins nodig hebben om gezond te blijven. Sinds ongeveer 60 jaar injecteren we onze baby's en jonge kinderen routinematig met vaccins en we nemen aan dat dit veilig is. De eerste keer dat ik hoorde dat er giftige stoffen in vaccins zitten, dacht ik: 'dat kan niet waar zijn; we spuiten toch zeker geen gifstoffen in onze eigen baby's?!' Net als de meeste ouders vertrouwde ik erop dat de informatie die we van artsen en overheid krijgen de waarheid is en dat er *geen belangrijke informatie achtergehouden wordt.* Toen ik erachter kwam dat dit laatste wel zo is, ging ik op zoek en des te meer ik te weten kwam des te beter ik begreep waarom ouders maar heel eenzijdig voorgelicht worden. Licht werpen op de schaduwkanten van vaccins is zeer confronterend. En ik had de keuze: erover zwijgen, of spreken.

In dit hoofdstuk gaan we het hebben over datgene waar we het liever níet over willen hebben. Wat spuiten we precies in; in welke hoeveelheden en wat is er in de medische wereld wel en niet bekend over álle ingrediënten van vaccins? Of onze kinderen nou wel of niet gevaccineerd zijn, ik ben ervan overtuigd dat het belangrijk is zo veel mogelijk te weten wat we doen – of gedaan hebben – als we vaccineren. Pas als we ons hiervan bewust zijn, kunnen we kiezen wat onze volgende stap is. Ik zou zeggen: denk mee en denk na. En vooral ook: maak je instincten wakker. Diep vanbinnen weten we altijd wat onze weg is. Laten we beginnen.

Wat doen we precies als we vaccineren?

In theorie is dat wat anders dan in de praktijk. Eerst de theorie. Ik citeer uit de brochure 'Het Rijksvaccinatieprogramma: 50 vragen en antwoorden over vaccinatie', vraag 1:

'Wat zijn vaccins?

Vaccins zijn stoffen die het immuunsysteem "gecontroleerd" afweerstoffen laten maken tegen bepaalde ziekteverwekkers.
Als je een infectieziekte krijgt, maakt je lichaam afweerstoffen tegen de ziektekiem (meestal een bacterie of een virus). Die afweerstoffen beschermen je tegen het opnieuw krijgen van de ziekte. Je bent dan immuun voor die ziekte, soms wel levenslang. Als de ziektekiem opnieuw in je lichaam komt, herkent het immuunsysteem die meteen en maakt hem onschadelijk. Vaccins bevatten verzwakte of gedode ziektekiemen, onderdelen van de ziektekiem of stoffen die door ziektekiemen worden geproduceerd. Hierdoor maakt je lichaam ook afweerstoffen tegen de ziektekiem. Van het vaccin zelf word je hooguit een klein beetje ziek. Zo bieden vaccins bescherming tegen infectieziekten zonder dat iemand de echte ziekte hoeft door te maken. Vaccins worden meestal toegediend met een injectie.'

Dat is wat we doen – in theorie. We injecteren verzwakte of gedode ziektekiemen en daarop reageert het lichaam met het maken van antilichamen en voilà: het kind is beschermd. Maar wat we *in de praktijk* doen, daar kunnen we eigenlijk alleen maar naar gissen. Laten we eens kijken of we er bij benadering achter kunnen komen wat we eigenlijk doen als we vaccineren. Daarvoor moeten we twee dingen weten:

1. Wat – *precies* – spuiten we in?
2. Wat doen die chemische stoffen en micro-organismen *in het lichaam?*

Voordat we verder gaan een waarschuwing: de informatie die je nu gaat lezen, is niet prettig. Het is zelfs zo confronterend dat velen van jullie de neiging zullen krijgen dit boek dicht te slaan. Ik heb me er vaak over opgewonden dat ik als moeder andere moeders voorlicht, bijvoorbeeld over wat er in bijsluiters te lezen is over wat we inspuiten. Ik vind dit de taak van de overheid of van de arts die het vaccin toedient. Feit is dat de overheid ons niet informeert over de ingrediënten en de consultatiebureauarts niets weet over de werking van de chemische stoffen die hij of zij inspuit. Ik heb dus maar de rol van de brenger van het slechte nieuws op me genomen. Het moge duidelijk zijn dat ik geen enkel belang bij deze rol heb, anders dan mijn verlangen ouders te helpen bij het maken van een bewuste keuze.

Wat zit er in een vaccin?

In een bijsluiter zien we dat er een onderscheid gemaakt wordt tussen de 'werkzame bestanddelen' en de 'andere bestanddelen'.

De werkzame bestanddelen van een vaccin zijn:

1. Antigenen: dit zijn levende, verzwakte of gedode bacteriën en virussen die verondersteld worden de ziekte te veroorzaken.

En de andere bestanddelen zijn onder andere:

2. Adjuvants: hulpstoffen om de productie van antilichamen te versterken, bijvoorbeeld aluminiumfosfaat of squaleen.
3. Chemische conserveermiddelen: zoals 2-phenoxythanol, formaldehyde.

4. Chemische stabiliseermiddelen: gehydroliseerde gelatine, monosodium glutamaat of phenol.
5. Additieven om te verdunnen of emulsiefiëren: bijvoorbeeld polysorbaat 80.
6. Antibiotica: bijvoorbeeld neomycin, streptomycin.
7. Vervuilingen: bijvoorbeeld onbekende virussen, of erfelijk materiaal (stukjes RNA en DNA) afkomstig van het medium waarop vaccins gekweekt worden.
8. Water: hierin worden de ziekteverwekkers, chemische en andere ingrediënten van het vaccin opgelost, zodat ze makkelijk ingespoten kunnen worden.[1]

Bron: 'Adverse Effects of Adjuvants in Vaccines', Viera Scheibner www.whale.to

Waarom zitten die stoffen er eigenlijk in?

Het doel van een vaccin is het lichaam aan te zetten tot het aanmaken van antilichamen – want dan heeft het lichaam volgens de theorie 'bescherming' opgebouwd, en daar zijn we op uit. Maar we willen natuurlijk *niet* ziek worden, dus de uitdaging waar de vaccinproducent voor staat is: een vaccin creëren dat antilichamen aanmaakt (aantoonbaar met een simpele bloedtest), zonder dat we de ziekte door hoeven te maken. Hoe wordt dat bereikt, oftewel:

Hoe wordt een vaccin gemaakt?

Een weerzinwekkend verhaal, maar zeer belangrijk om te weten. Alleen als we bij benadering weten wat we inspuiten en wat er bekend is over die stoffen en micro-organismen, kunnen we een inschatting maken van wat we doen en of dat veilig is.

Er zijn drie soorten vaccins: bacteriëel, viraal en toxoïd (gemaakt van het gif van de bacterie) en ze worden als volgt geproduceerd: [2]

Er wordt een micro-organisme onttrokken aan een ziek individu door uit de ontlasting of lichaamsvochten de betreffende bacterie of het virus te 'isoleren' en vervolgens op kweek te zetten. Voor vaccinproductie op grote schaal zijn dit hele grote bioreactoren – een soort grote tonnen – met de juiste condities voor de 'ziekteverwekker' om zich te kunnen vermenigvuldigen. Bij bacteriële vaccins is dit relatief eenvoudig: bacteriën hebben alleen voeding nodig, vaak kalfsplasma. Plasma is die waterige, doorzichtige vloeistof (bloed zonder rode bloedlichaampjes zeg maar, soms zie je het als wondvocht), in dit geval dus van een kalfje.

Virussen, gebruikt voor de 'virale vaccins', hebben niet alleen voeding nodig maar ook gastheercellen. Ze zijn namelijk zo minuscuul klein dat ze zich niet zelfstandig kunnen vermenigvuldigen. Om te overleven moeten virussen parasiteren op de bacterie – of de weefselcellen waarin ze zich nestelen. De gastheercellen die voor de productie van virale vaccins gebruikt worden, zijn afkomstig van onder andere kippen- en apennieren, en zelfs geaborteerde menselijk embryo's. De voeding voor virussen is meestal weer plasma onttrokken aan het bloed van de foetus van een kalfje.

Kort samengevat: het micro-organisme wordt dus geïsoleerd en op kweek gezet. Maar dan hebben we nog geen vaccin. Er zijn nog wel een paar obstakels die de vaccinproducent moet oplossen!

Probleem 1: Hij heeft nu wel een heleboel bacteriën en virussen, maar hij moet er wel voor zorgen dat ze minder gevaarlijk worden, want als we ze zó zouden inspuiten bij onze baby's dan worden ze ziek. Dat had Pasteur al ontdekt met zijn laboratoriumdiertjes. Bacteriën inspuiten is riskant en bovendien zit in babybloed (menselijk bloed) óók plasma. Oplossing voor probleem 1: De bacteriën worden 'geattenueerd' (attenueren is een mooi woord voor het verzwakken of doden van micro-organismen); daar wordt onder andere formaldehyde voor gebruikt.

Nu moet de vaccinproducent echter weer een nieuw obstakel overwinnen:

Probleem 2: Als we geattenueerde bacteriën inspuiten is de 'immuunrespons onvoldoende'. Ons lijf zegt: 'Ja hoor eens even – hier doe ik geen moeite voor, die dingen zijn dood! Dus we worden er niet ziek van, maar we maken ook geen of 'onvoldoende' antilichamen aan. Wat is de oplossing voor probleem 2? De fabrikant gaat de 'immuunrespons' versterken. En daarvoor gebruikt hij hulp- of 'niet-actieve' stoffen zoals aluminiumfosfaat.

Probleem 3: Als laatste moet hij er nog voor zorgen dat het vaccin goed blijft en er een houdbaarheidsdatum op geplakt wordt. We willen het vaccin kunnen vervoeren en bewaren. En de oplossing daarvoor is: het toevoegen van chemische conserveer- en stabiliseermiddelen: bijvoorbeeld fenol.

Daarmee hebben we de grootste problemen van de vaccin*producent* wel opgelost, maar voor de *consument* (onze baby), zitten er wel een paar addertjes onder het gras, want we spuiten inmiddels wel wat meer in dan alleen maar 'geattenueerde ziekteverwekkers'! Een 'geïsoleerd virus' bijvoorbeeld, bestaat helemaal niet. Virussen zijn zo oneindig klein dat we onmogelijk alleen dat zogenaamd ziekteverwekkende virus uit een ziek individu – en later uit de kweek – kunnen isoleren. Uit hoeveel verschillende virussen een 'geïsoleerd virus' bestaat, is onbekend. Hoe beter de microscoop, hoe meer we er ontdekken. In een uitstekend artikel: 'What Is Coming Through That Needle? – The Problem of Pathogenic Vaccine Contamination' schrijft Benjamin McRearden:

'Please be aware that there is ample evidence in the scientific literature that serious viruses, bacteria; or components and toxins there from; as wel as foreign animal or cancer-related proteins and are finding their way into the commercial vaccines intended for humans, pets, and agriculture animal.'
Bron: www.whale.to

Met andere woorden: als we virussen kweken op niercellen van apen, hamsters en honden, worden vaccins 'gecontamineerd' (vervuild) met viraal, erfelijk en ander materiaal van apen, hamsters en honden! En omdat de mens over het algemeen een goede relatie heeft met menselijke virussen, maar niet per definitie met virussen of bacteriën van een andere diersoort, kan dat fout gaan. Zoals dat bijvoorbeeld gebeurd is met het poliovaccin en de BMR.

Uit *Vaccine Safety Manual* van Neil Z. Miller komt een overzicht dat de medische wereld het liefst heel diep in de doofpot wil stoppen:

1. Apennieren worden gebruikt om poliovaccins te ontwikkelen.
2. Het SV40- virus, een kankerverwekkend virus, gedijt goed op apennieren.
3. Poliovaccins worden besmet met het SV40- virus.
4. Miljoenen mensen in Amerika en de rest van de wereld zijn ermee geïnjecteerd en dus geïnfecteerd.
5. Kankergevallen zijn toegenomen en het SV40- virus – een apenvirus – wordt teruggevonden in botkankers, longkankers en leukemie.

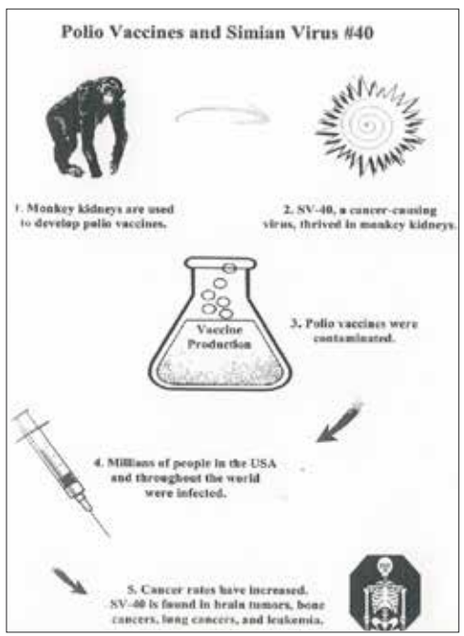

Op www.ouralexander.org kun je een boeiend relaas lezen van ouders die de relatie tussen apenvirussen en kanker ontdekten (in de hersentumor van hun baby) en vervolgens diepgaand onderzoek verrichtten naar wat er ingespoten wordt en wie daarvoor aansprakelijk gesteld kan worden.

Ook het boek *The Virus and the Vaccine* van Debbie Bookchin en Jim Schumacher is een weergave van jarenlang onderzoek naar hoe het mogelijk is dat CB-artsen onze baby's massaal inspuiten met virussen die in proefdieren kanker veroorzaken, *zonder ouders hier goed over te informeren*. Het leest bijna als een goede thriller – ware het niet dat de bijna 80 bladzijden 'notes and sources' met de verwijzingen naar bronnen, rapporten, verslagen van vergaderingen enzovoorts aan het einde van het boek niet veel opening meer bieden om de ogen te sluiten voor het feit dat 40 jaar lang uitstellen van het erkennen van de realiteit een andere reden heeft dan 'het beschermen van de volksgezondheid'.

BMR – bof, mazelen en rodehond vaccin

Wat betreft de BMR schrijft Janine Roberts in haar prachtige boek *Fear of the Invisible* over de vervuiling van het BMR-vaccin met kippenvirussen:

'It thus seems that the reason why so far little has been done to remove the chicken virus contamination from the MMR and other vaccines – is that there is no known safer way to vaccinate, despite many decades of research, despite governments spending millions of dollars to try to find a safe way to make vaccines. Toxins will accumulate in the body – so what long-term accumulative damage is being caused through the great number of vaccines given today?'

Onduidelijk; niemand die het weet.

Tedd Koren, schrijver van *Childhood Vaccinations*: *'Questions All Parents Should Ask'* schrijft over het injecteren van dierlijk DNA en RNA (dierlijk erfelijk materiaal): *'Do vaccines affect genetic material? Are we hurting future generations? No one knows.'*

We weten het gewoon niet

Hoe onderzoek je het effect van dierlijk DNA *op mensen?* Of wat virussen in de verschillende combinaties en hoeveelheden gaan doen *in het lichaam van een baby?* Als je bijvoorbeeld leeuwen wilt bestuderen, kun je met een team van onderzoekers drie maanden in Afrika achter ze aan gaan lopen. Op een gegeven moment kom je er wel achter hoe ze zich gedragen, wat ze eten enzovoorts. Dat kan niet met micro-organismen. Hoe in vredesnaam volg je een virus in een babylijfje?

Conclusie:

Al het onderzoek van virussen en bacteriën vindt plaats in een laboratoriumsituatie. En dat betekent dat we praktisch niets weten van hun natuurlijke gedrag. En zeker niet over het gedrag (op korte en lange termijn) van virussen van ándere diersoorten in ónze soort.

Het gaat gewoon goed zolang het goed gaat.

Wat zit er nog meer in vaccins behalve bacteriën en virussen?

Hoe zit het met de chemische componenten van het vaccin? Om welke chemische stoffen gaat het en wat weten we over deze stoffen?
Als je er meer over te weten wilt komen, heb je niet veel aan het *Handboek vaccinaties* (het leerboek voor CB-artsen) en ook niet veel aan bijsluiters. Informatie kun je vinden op 'medical data fact sheets', opvragen bij milieubewegingen of nazoeken op chemiekaarten. Dat zijn overzichtskaarten voor mensen die bijvoorbeeld met giftige stoffen werken. Er staat informatie op over de stof zelf en de veiligheid voor de persoon die ermee werkt; bijvoorbeeld over de maximaal toelaatbare waarde – een waarde waarboven de stof, als je deze zou inslikken of inademen, schade oplevert voor de gezondheid.

Ik wil een paar belangrijke 'chemische componenten' van het vaccin noemen en ik heb hiervoor gebruikgemaakt van het boek *Immunisation – History, Ethics, Law and Health* van Catherine Diodati – ontstaan uit een proefschrift over vaccins naar aanleiding van de vaccinatieschade die haar dochtertje opliep. Ingekort en vrij vertaald, met tussen haakjes mijn toevoegingen:

'***Formaldehyde:*** *In vaccins gebruikt om bacteriën en virussen te inactiveren, zit in bijna alle vaccins. Het is een kankerverwekkende stof. Formaldehyde oplossingen worden (afgezien van in vaccins) gebruikt om ziektekiemen, schimmels en insecten te doden. De meest bekende toepassing is het conserveren van lijken.* (Weet je nog dat er vroeger in de biologie klas van die potten met dode kikkers en zo die op 'sterk water' stonden? Dat zijn formaldehyde oplossingen die voorkomen dat een dood organisme kan ontbinden want alle bacteriën die dat normaalgesproken doen worden door de formaldehyde gedood). *Formaldehyde is giftig als je het binnenkrijgt* (en alles hangt natuurlijk af van de hoeveelheden, daar gaan we het straks over hebben); *kan weefselschade veroorzaken; overgeven van bloed* (indicatie van bloedingen maag en bovenste delen darm); *bloed in de urine* (gevaarlijk, duidt op nieraandoeningen), *duizeligheid, coma, overlijden, huidirritaties en circulatoir collaps. Formaldehyde gaat niet samen met onder andere fenol, wat ook gebruikt wordt in vaccins.*

Fenol: *In vaccins gebruikt als desinfecteer- en conserveermiddel. Zeer giftige stof. Je vindt het onder andere in desinfecteermiddelen, verf en plastic. Blootstelling aan fenol kan leiden tot systematische vergiftiging (het is een protoplasmisch gif dat wil zeggen giftig voor alle cellen en bijtend op de huid). Symptomen bij inname: zweten, overgeven, hoofdpijn, shock, beschadiging van de nieren, convulsies, mentale stoornissen, hart of nierfalen, overlijden.*

2 fenoxyethanol: *remt groei en reproductie van micro-organismen. Zeer giftig, kan zeer veel problemen veroorzaken: algehele malaise, blindheid, hypoglycemia (laag bloedsuikergehalte), schade aan maag en ingewanden, verhoogde niveaus van vet triglycerides en cholesterol in het bloed.*'

En zo kan ik nog wel een tijdje doorgaan.

Wisten jullie dat dergelijke stoffen in de pakweg 30 doses vaccins zitten, die baby's toegediend krijgen in hun eerste levensjaar?

Nee?

Hoe zouden we het moeten weten???

De Nederlandse Vereniging voor Toxicologie

Toen ik er ruim 15 jaar geleden zelf, min of meer toevallig, achter kwam wat er allemaal in vaccins zit en er vragen over stelde aan de CB-arts gaf ze mij het standaardantwoord: 'Het zijn maar hele kleine hoeveelheden en het is heel goed onderzocht.' Om welke hoeveelheden het ging wist ze niet en hoe en door wie 'het' onderzocht was ook niet, dus ik besloot dat zelf maar uit te zoeken. Ik had de hoeveelheden in de bijsluiter bekeken en vroeg me af: 'wat is de maximaal toelaatbare waarde van bijvoorbeeld aluminium, *in het lichaam van een baby???*'

Aluminium is een neurotoxische stof die een baby nog niet kan afbreken. Wat is de grens waaronder de toegediende hoeveelheid veilig is en waarboven het beschadiging aan de hersenen of zenuwen kan veroorzaken? Zeg maar net als bij alcohol: hoeveel kan een baby drinken zonder dat hij er dronken van wordt: een flesje, een slokje, een lepel? Dat wilde ik weten en de zoektocht naar die waarden deed me bellen, schrijven, bellen, schrijven, bellen en schrijven (RIVM, College ter Beoordeling van Geneesmiddelen, CB-artsen, huisartsen, de minister van Volksgezondheid enzovoorts). Overal kreeg ik hetzelfde te horen: ik hoefde me geen zorgen te maken, want het is heel goed onderzocht. Dat is de officiële lijn – maar het is me nooit gelukt het onderzoek te pakken te krijgen. Er was niet één onderzoek dat het duidelijk kon maken of ze zouden me wat sturen maar dat kwam nooit, of ik moest ergens anders zijn. Kortom, dead end street – totdat ik iemand sprak van de Nederlandse Vereniging voor Toxicologie en toen kwam de aap uit de mouw. Deze persoon zei simpelweg: 'De maximaal toelaatbare waarde van aluminium voor een baby? Dat weten we niet, want er wordt geen onderzoek gedaan op baby's.'

Ethiek met een dubbele moraal:

Het is wettelijk verboden onderzoek te doen op baby's. Men vindt dat onethisch, en dat vind ik ook. Onderzoek op baby's is niet echt ethisch

verantwoord. Maar is het wel ethisch verantwoord om gevaarlijke chemische stoffen in te spuiten – *zonder ouders heel goed voor te lichten over het feit dát we ze inspuiten?*

Feit is:
1. We worden er *niet* over voorgelicht.
2. Er worden gevaarlijke stoffen geïnjecteerd in baby's en kleine kinderen.

Hieronder een overzicht. Voor de duidelijkheid: het zijn stoffen die je tegen kunt komen in de verschillende vaccins. Dus niet al die stoffen zitten in elk vaccin, maar de vraag is of je er zelfs maar één van zou willen inspuiten. Het zijn stoffen die van nature niet in het bloed van een pasgeboren baby terechtkomen, dus Moeder Natuur is er niet op ingesteld om op een effectieve manier met deze stoffen om te gaan. Bovendien *kennen* we deze stoffen. Ze zijn gevaarlijk; ze staan bekend als neurotoxin (giftig voor de hersenen en het zenuwstelsel); als respiratoirtoxin (gevaarlijk voor de luchtwegen); als kankerverwekkend enzovoorts.

Bron: Koren Publications, Inc.

Ammonium sulfate (salt): suspected gastrointestinal, liver, nerve and respiratory system poison. ***Beta-ropiolactone:*** Known to cause cancer. Suspected gastrointestinal, liver, respiratory, skin and sense organ poison. ***Genetiallly modified yeast; animal, bacterial & viral*** DNA***:*** Can be incorporated into the recipient's DNA and cause unknown genetic mutations. ***Latex rubber:*** Can cause life-threatening allergic reactions. ***Monosodium glutamate (MSG/glutamate/glutamic acid):*** Being studied for mutageneic, teratogenic (developmental malformation and monstrosities) and reproductive effects. Allergic reactions can range form mild to severe. **Aluminium:** Implicated as a cause of brain damage; suspected factor in Alzheimer's Disease, dementia, seizures and comas. Allergic reactions can occur on skin. **Formaldahyde (formalin):** Major constituent of embalming fluid; poisonous if ingested. Probable carcinogen; suspected gastro-intestinal, liver, immune system, nerve, reproductive system and respiratory poison. Linked to leukemia, brain, colon and lymphatic cancer. **Micro-organisms:** Live and killed viri and bacteria or their toxins. The polio vaccine was contaminated with a monkey virus now turning up in human bone, lung-lining (mesothelioma), brain tumors and lymphomas. **Polysorbate 80:** Known to casue cancer in animals. **Tri(n)butylphosphate:** Suspected kidney and nerve poison. **Glutaraldehyde:** Poisonous if ingested. Causes birth defects in experimental animals. **Gelatin:** Produced from selected bones of calf and cattle skins, demineralized cattle bones and pork skin. Allergic reactions have been reported. **Gentamicin sulfate & Polymyxin B:** Allergic reactions can range from mild to life threatening. **Mercury (thimerosal):** One of the most poisonous substances known. Has an affinity for the brain, gut, liver, bone marrow and kidneys. Minute amounts can cause nerve damage. Symptoms of mercury toxicity are similar to those of autism. **Neomycin sulfate:** Interferes with Vitamin B6 absorption. An error in the uptake of B6 can cause a rare form of epilepsy and mental retardation. Allergic reactions can be mild to life threatening. **Phenol/Phenoxyethanol:** Used as antifreeze. Toxic to all cells and capable of disabeling the immune system's primary response mechanism. **Human & animal cells:** Human cells from aborted fetal tissue and human albumin. Pig blood, horse blood, rabbit brain, guinea pig, dog kidney, cow heart, monkey kidney, chick embryo, duck egg, calf serum, sheep blood and others.

Andere overzichten kun je vinden op: www.informedchoice.info – www.novaccine.com www.knowvaccines.com – www.desireerover.nl

En dan is nu de vraag:

Wat zijn de effecten van het inspuiten van steeds grotere hoeveelheden gevaarlijke hulpstoffen, op steeds jongere leeftijd, in onze baby's en kinderen?

'Het' zijn maar hele kleine hoeveelheden en 'het' is heel goed onderzocht

Hoeveelheden zijn inderdaad superbelangrijk. We nemen weer alcohol als voorbeeld: wat alcohol doet in je lichaam hangt helemaal af van de hoeveelheid die je drinkt. Eén glaasje voor een volwassene merk je meestal niet eens; drink je meer, laten we zeggen zo'n 3 tot 7 glazen, dan gaat het je functioneren beïnvloeden. Drink je teveel, dan wordt het een gif: na een glas of 10 gaat je lichaam overgeven om het zo snel mogelijk kwijt te raken. En drink je bijvoorbeeld 20 glazen in een paar uur, dan wordt de concentratie alcohol in je bloed – en daarmee ook in de hersenen, zó hoog dat je bewusteloos of in coma kan raken. Een alcoholvergiftiging is echt geen lolletje meer; daar kun je aan overlijden. Dus wat alcohol, of een andere stof doet in je lichaam hangt helemaal af van de hoeveelheid die je drinkt, en natuurlijk van de conditie van de ontvanger. Eén glas wijn in het flesje van de baby is weer een ander verhaal.

Over de standaardargumenten van de arts: 'het' zijn maar hele kleine hoeveelheden en 'het' is heel goed onderzocht, valt dus wel het een en ander te zeggen.

Ten eerste: In de praktijk is de hoeveelheid vaccinvloeistof die ingespoten wordt bij een baby en een volwassene hetzelfde… *maar het lichaamsgewicht en de mate van ontwikkeling van het organisme niet.*

Dat betekent dat het inspuiten van een gelijke hoeveelheid vaccin een totaal andere uitwerking kan hebben op een baby dan op een volwassene. (Dit is de reden waarom je een kind maar een half aspirientje geeft: minder lichaamsgewicht dus er is minder medicijn nodig om hetzelfde effect te bereiken.)

Ten tweede: Niet alleen het lichaamsgewicht maar ook de conditie van de ontvanger verschilt: een volwassene heeft een volledig ontwikkeld immuunsysteem en een baby nog niet. De nieren van een baby bijvoorbeeld kunnen nog geen aluminium uitscheiden, dus dat blijft in het lichaam aanwezig. En we vaccineren niet één keer maar met 2 maanden, 3 maanden, 4 maanden enzovoorts. Daardoor is er sprake van een cumulatief effect: de hoeveelheid aluminium in het lichaam wordt met elke prik groter.

Boyd Haley, wetenschapper gespecialiseerd in de effecten van onder andere kwik en aluminium in vaccins, zegt:

'A single vaccine given to a six-pound newborn is the equivalent of giving a 180-pound adult 30 vaccinations on the same day. (In Amerika wordt de eerste prik gegeven op de dag dat de baby geboren wordt, in Nederland is de baby twee maanden oud als het de eerste injectie krijgt. Laten we zeggen dat de baby dan bijvoorbeeld 10 pond weegt – dus de verhouding verandert, maar toch, het effect van één prik voor een baby staat gelijk aan tig prikken voor een volwassene). *Include in this the toxic effects of high levels of aluminum and formaldehyde contained in some vaccines, and the synergist toxicity could be increased to unknown levels* (in combinatie hebben de verschillende stoffen ook weer (voornamelijk onbekende) effecten). *Further, it is very well known that infants do not produce significant levels of bile* (gal) *or have adult renal capacity* (nieren zijn bij baby's nog niet goed ontwikkeld) *for several months after birth. Bilary transport is the major biochemical route by which mercury is removed from the body, and infants cannot do this very well. They also do not possess the renal (kidney) capacity to remove aluminum. Additionally, mercury is a well-known inhibitor of kidney function.'*

Nogmaals: het immuunsysteem van een baby is qua ontwikkeling niet te vergelijken met dat van een volwassene en daarom kan de baby zich niet ontdoen van een groot gedeelte van de 'hulpstoffen' van een vaccin.

Ten derde: Er is sprake van toenemende weerstand bij ouders! Onderzoek naar de 'prikbereidheid' van ouders heeft uitgewezen dat veel ouders het niet leuk vinden om naar het consultatiebureau te gaan om die prikken te halen. Dit is de reden dat de overheid is begonnen om zo veel mogelijk vaccins in één spuit te combineren om het aantal 'prikmomenten zo laag mogelijk te houden'. Prettiger voor de ouders, maar niet voor het kind. De toxische stoffen komen door de gecombineerde vaccins in grotere hoeveelheden het lichaam binnen en dat betekent natuurlijk een grotere belasting voor het systeem. En *niemand* kan met zekerheid zeggen waar de grens ligt van welke hoeveelheid een individuele baby op een bepaald moment kan verwerken. Ook artsen niet.

The River of Life

Het inspuiten van giftige stoffen praktisch direct in de bloedbaan zou je kunnen vergelijken met het lozen van chemische afvalstoffen in een rivier. Als er 1 fabriek is die dit doet, vangt Moeder Natuur het wel op. Zijn het er 10 dan krijgen de vissen kanker, 50 en ze worden onvruchtbaar en 80 dan sterft al het leven in de rivier uit.

Op dit moment is 10% van de vrouwen in Amerika onvruchtbaar en de eerste doodsoorzaak van kinderen onder de 15 jaar is kanker. Hoeveel procent van die kindersterfte zou veroorzaakt kunnen zijn door vaccins? 1%, 10%, 20%?? We weten het niet, en we zullen het nooit weten ook – want het wordt niet onderzocht.

Ik citeer Ted Koren uit *Childhood Vaccination, Questions All Parents Should Ask: 'Are vaccines responsable for the increase in childhood cancers?'*

Een belangrijke vraag. De schrijver heeft de bijsluiters erbij gepakt en kwam tot de schrikbarende conclusie dat:

'Non of the vaccines injected into children have been tested for their carcinogenic (cancer causing), mutagenic (mutation causing) (we spuiten ook stukjes erfelijk materiaal in: dierlijk RNA en DNA) *or tetarogenic (developmental malformation causing) potential.'*

Het wordt niet getest.

Zijn conclusie wordt gevolgd door een lijst van 2 pagina's lang met citaten van bijsluiters, waarvan op de volgende bladzijde een gedeelte:

Vaccine/ Brand/ Name/ Ages/ Studies On Carcinogenic Or Mutagenic Potential According To Manufacturer:

- Chickenpox (Varicella), Merck, Varivax, 12 months and older: 'No studies conducted.'
- DTP Lederle, Tetramune, 2 months to 5 years: 'Tetramune has not been evaluated for its carcinogenic or mutagenic potential.'
- DTP Connaught (subsidiary of Pasteur Merieux), Tripedia, 15 months to 7 years: 'Tripedia has not been evaluated for its carcinogenic or mutagenic potential.'
- DTP Lederle, Acel-immune, 17 months to 7 years: 'Acel-immune has not been evaluated for its carcinogenic or mutagenic potential.'
- DTP (whole cell pertussis), Smithkline Beecham, 6 weeks to 7 years: 'Animal and human studies concerning possible carcinogenic or teratogenic effects have not been done.'
- Hepatitis B, Merck, Recombivax, 'infants': 'No studies conducted.'
- Influenza type b, Heamphilus b conjugate with tetanus toxoid conjugate, Connaught (subsidiary of Pasteur Merieux) ActHIB, 2 months to 5 years: 'No studies conducted.'
- Measles live, Merck, Attenuvax, 15 months and older: 'No studies conducted.'
- Measles, Mumps, Rubella live, Merck, M-M-R, 15 months and older: No studies conducted.
- Polio (live) Lederle, Orimune, 6 weeks to 18 year: 'No studies conducted.'
- Poliovirus (inactivated), Connaught (subsidiary of Pasteur Merieux), IPOL 'infants, children and adolescents... Studies in animals to evaluate carcinogenic potential have not been conducted.'

We spuiten stoffen in waarvan we *weten* dat ze kanker kunnen veroorzaken, maar het verband met de toenemende kindersterfte aan kanker wordt niet gelegd, want:

Ten eerste krijg je geen kanker op de dag nadat je gevaccineerd bent; er zit tijd tussen het toedienen van het vaccin en het aan het licht komen van de bijwerkingen. Daar kunnen jaren overheen gaan.

Ten tweede kun je van zo veel dingen kanker krijgen.

Ten derde is de medische wereld kennelijk niet bezig met het achterhalen van de oorzaak. De oncoloog in het ziekenhuis zegt heus niet: 'Dit zou je derde DKTP kunnen zijn… of de dampen die uit de nieuwe vloerbedekking kwamen toen je 3 jaar was.' Daar is toch geen beginnen aan? Oncologen kijken niet naar oorzaken. Ze houden zich bezig met het 'behandelen' van gevolgen.

Bij ons staat er niet in de bijsluiters dat er geen onderzoek naar kankerverwekkende eigenschappen van het vaccin gedaan is

Waarom wordt er in Amerika expliciet vermeld in de bijsluiters dat het niet onderzocht wordt? Omdat vaccineren in de Verenigde Staten verplicht is. Maar met het groeiende bewustzijn van wat we eigenlijk inspuiten, gaan steeds meer ouders rechtszaken voeren als het fout gaat en daarom dekt de fabrikant zich in.

In Nederland hebben we een andere cultuur. Ons beleid is: géén slapende honden wakker maken! De fabrikanten geven zo min mogelijk informatie over wat ze noemen de 'andere bestanddelen van vaccins'. Over de chemische stoffen en 'vervuilingen' die bij elke prik mee ingespoten worden, horen we eigenlijk niets.

Vaccineren is tenslotte een kwestie van vertrouwen!

Hoe gaat dit in zijn werk?

Ouders vertrouwen de gezondheid van hun kinderen toe aan de arts op het consultatiebureau want die heeft ervoor geleerd en 'ze zal heus wel weten wat ze doet.' Ze realiseren zich niet dat artsen *niets* weten over de stoffen die ze inspuiten. Vraag de CB-arts maar eens wat ze weet over formaldehyde (er staat *niets* over de werking van formaldehyde in haar leerboek), en je komt er al snel achter dat ze er net zo veel over weet als jij en ik. 'Het' zijn hele kleine hoeveelheden en 'het' is heel goed onderzocht, is *beleid*. Of liever gezegd *marketing*. De onderzoeken waar de CB-arts het over heeft, zijn door de fabrikant gedaan. De arts heeft de onderzoeken niet uitgevoerd, niet bestudeerd, niet gecontroleerd en zelfs niet eens gelezen. Op bijvoorbeeld nascholingsdagen heeft ze wel geleerd hoe ze om moet gaan met de kritische vragen van onwillige of twijfelende moeders. Onderzoek naar de 'prikbereidheid van ouders' (dit kun je lezen in bijvoorbeeld 'The Future of the National Immunization Programme: towards a programme for all age groups', te downloaden van het internet) wijst uit dat: 'het zijn maar hele kleine hoeveelheden', 'het is heel goed onderzocht' en 'doe het nou maar, want als je kind ziek wordt, krijg je later spijt' de top 3 argumenten zijn om twijfelende ouders over de streep te halen.

Dus dat is het beleid.

Artsen volgen het beleid, maar de overheid bepaalt het

Wat zegt de overheid eigenlijk over het inspuiten van die giftige stoffen?

Niets… de overheid weigert ouders voor te lichten over de ingrediënten van vaccins. Zij baseert haar beleid op het advies van de Gezondheidsraad.

Wat zegt de Gezondheidsraad over het inspuiten van giftige, chemische stoffen in baby's en jonge kinderen?

Niets... hij krijgt zijn informatie van de fabrikant.

De Gezondheidsraad is een organisatie die de overheid adviseert over onder andere het invoeren van nieuwe vaccins. Hij bestaat uit een relatief kleine groep 'experts' en zijn advies bepaalt voor een groot deel het vaccinatiebeleid. De Gezondheidsraad is 'pro-vaccins'. Het eerdergenoemde rapport: 'The Future of the National Immunisation Programme: towards a programme for all age groups' gaat over alle nieuwe vaccins die in de wachtkamer zitten om toegevoegd te worden aan het RVP: 23 in totaal (waaronder waterpokken, griep, hepatitis A).

Het RVP is 'a program for all age groups': niet alleen de baby's, kleine kinderen, toeristen, bejaarden, tieners en zwangere vrouwen lopen risico. Iedereen loopt risico! En hoe meer, hoe vaker en hoe vroeger we beschermd zijn, hoe beter. Dat is het motto.

Ik citeer uit het rapport van de Gezondheidsraad:

'Greater understanding of the immune system opens the way for additional vaccines. It is also now known that the immune system is quite capable of coping with very large numbers (thousands) of antigens. There is therefore no reason to suppose that the immune system can be overloaded or otherwise adversely affected by exposure to different antigens, as happens in the NIP (national immunisation programme).'

De Gezondheidsraad houdt zijn blik strak gericht op de bacteriën en virussen die volgens het medische dogma ziektes veroorzaken en, zoals we in hoofdstuk 2 hebben gezien zijn die inderdaad oneindig in aantal. We kunnen dus echt eindeloos doorgaan met vaccins ontwikkelen en toevoegen aan het RVP om 'nog beter beschermd' te zijn. Ware het niet… dat we dan ook wel heel veel additieven ingespoten krijgen! En wat de grens is van het aantal additieven (de chemische toevoegingen) dat ons lichaam kan verwerken, *dáár wordt in het hele rapport geen woord over gezegd.*

Gezondheid en industrie

De Gezondheidsraad heeft banden met de farmaceutische industrie.[3]

Wat zegt de fabrikant over het inspuiten van giftige, chemische stoffen?

'Vaccins zijn veilig', zegt de fabrikant, 'want de ziekteverwekker is "onschadelijk" gemaakt en de chemische componenten zijn zooooo klein dat die geen schade op kunnen leveren.' Dat is de boodschap die keer op keer op keer herhaald wordt. 'Vaccins zijn veilig' is de mantra van de fabrikant.

Maar ik gelóóf het niet.

We spuiten geen vitamine C in, het gaat om chemische stoffen! *Het enige ingrediënt in een vaccin waarvan we zeker weten dat het veilig is, is een beetje water* – daar wordt alles in opgelost zodat we het in kunnen spuiten – voor de rest bevat een vaccin bacteriën, virussen en chemische stoffen waarvan bekend is dat die gevaarlijk zijn. Veilig???!!! Voordat iemand dit brouwsel inspuit bij mijn baby wil ik graag weten hoe en door wie bewezen is dat dit veilig is!

Give us a choice and show us the Science

En ik sta hier niet alleen in. In Washington organiseerde het NVIC (National Vaccine Information Centre) in oktober 2009 voor de vierde keer een internationaal congres waar honderden ouders en gezondheidswerkers aan deelnamen. Hun motto? 'Give us the choice and Show us the Science.' We willen kunnen kiezen – en keuze betekent ook dat we geïnformeerd en niet geïndoctrineerd worden – en we willen het onderzoek zien dat bewijst dat vaccins veilig zijn.

Wat ging hieraan vooraf?

Een groei in het bewustzijn van honderdduizenden, waarschijnlijk miljoenen ouders.

Ruim 10 jaar geleden vierde het zoontje van een vriendin van mij zijn eerste verjaardag en de hele kamer zat vol; 12 andere kiddies, allemaal zo'n beetje 1 jaar. Supergezellig, behalve toen we het over hun gezondheid kregen. Van de 12 kindertjes hadden er al 9 medische behandelingen gehad; antibiotica, zalfje... De een had alsmaar last van zijn oortjes, de ander was constant verkouden, de derde had astma; ik wist niet wat ik hoorde. Maar toen ik erover begon dat 'vaccins hier misschien iets mee te maken hadden' keken de moeders me aan alsof ik gek was. Hoe kwam ik erbij? Dat kon echt niet! Thuisgekomen zei ik tegen mijn man: 'Ik denk dat een groot deel van die baby's daar vaccinatieschade heeft.'

Bijna nergens bestaat zo veel verwarring over als over bijwerkingen van vaccins. Hoe meer ouders een verband vermoeden; hoe harder dit door de autoriteiten ontkend wordt. *Niemand* weet precies wat de bijwerkingen van vaccins zijn.

Wat mij betreft zijn er 3 versies:

1. Niet-herkende bijwerkingen: Ouders die ploeteren met een kind dat constant verkouden is of kanker heeft of een andere chronische klacht. En dat vaccins daar misschien iets mee te maken zouden kunnen hebben komt gewoon niet in hen op.
Artsen in deze groep zijn de artsen en voorlichters die zeggen: er *zijn* geen bijwerkingen van vaccins. Op de uitnodigingsfolder die ik 10 jaar geleden kreeg stond *niets* over bijwerkingen. En over die oorontsteking of epileptische aanval na vaccinatie zei de arts: 'Dat is 'coïncidenteel voorkomen', met andere woorden: heeft niets met vaccinatie te maken maar gebeurt toevállig net na de vaccinatie. En wat de arts zei, dat was gewoon zo en moeders gingen met een antibioticakuurtje weer naar huis.

2. De tweede groep noem ik de vermoede bijwerkingen: Ouders in deze groep zitten in de verwarring – ze worden heen en weer geslingerd tussen *wat ze zelf voelen en denken* en wat de autoriteiten zeggen dat waar is.

Neil Z. Miller vezamelt reacties van ouders, zoals:

- '*When my daughter was 2 years old, she received her* MMR *shot. Five days later, she had a high fever and seizures. Now she has a hearing loss. Can* MMR *damage hearing?*'
- '*My daughter had a serious reaction to* MMR *at 22 months. She developed brain damage after a fever of 106 degrees. She also had seizures which are unresponsive to medication, damage to nerves of her eyes and learning disabilities that she battles every day. We took her case to court and lost.*'
- '*I would like to know if there are more people like me who have lost children to diabetes from the* MMR *shot. Could you sent me studies, data, or personal stories that you have concerning other babies, such as mine, who went into sudden onset diabetes after getting the* MMR *shot?*'
- '*Three days ago my friend's 15 month old daughter was hospitalized after experiencing a high fever and her first seizure. The hospital put the baby through a series of tests, including a* CAT *scan and* CBC. *My friend told me he thought it was a reaction to the* MMR *vaccine she recently received. However, the doctors were puzzled as to the cause and disallowed the explanation.*' Bron: www.thinktwice.com

Op de website www.thinktwice.com gaat dit pagina's lang door. Steeds meer van dit soort ervaringen van ouders beginnen in de maatschappij hun weg te vinden. En zelfs CB-artsen zeggen nu voorzichtig: 'Vaccineren kán bijwerkingen hebben.' De uitnodigingsfolder is inmiddels aangepast

en nu staat het er zelfs op: 'vaccineren kan bijwerkingen hebben', maar het gaat dan wel om 'milde' bijwerkingen. Ik citeer uit de folder: *'Meestal ontstaan de bijwerkingen op de dag van inenting en duren niet langer dan 24 tot 48 uur.'* Het gaat om: *'verschijnselen rondom de prikplek, roodheid, zwelling, pijn, soms koorts, hangerigheid.'* Dat valt dus allemaal nog wel mee... Een enkele keer *'heftig langdurig huilen bij baby's'* of *'flauwvallen bij kleuters'* is eigenlijk wel het ergste, want *'verkleurde benen, heftige uitslag, koortsstuipen en collapsreacties komen zelden voor'*– staat er.

De brochure 'Veiligheid en vaccinaties' van de overheid stelt ons nog eens extra gerust met de woorden: *'Voor alle bijwerkingen geldt dat ze spontaan verdwijnen en zelden of nooit blijvende schade aanrichten, hoe bedreigend ze er ook uitzien.'*

We gaan een klein uitstapje maken naar de wetenschap die onder dergelijke uitspraken ligt

Vaccinonderzoek, uitgevoerd door de producent, verloopt in verschillende fasen:

Eerst wordt er in een laboratorium onderzoek gedaan op dieren, meestal muizen en ratten. Mijn mening: onderzoek op dieren kost veel geld, het is een wrede aangelegenheid; het geeft informatie, maar bewijst niet dat vaccins veilig zijn voor *baby's*. Baby's en muizen zijn twee verschillende dingen.

Daarna worden vaccins getest op jonge volwassenen, maar, ook jonge volwassenen zijn niet te vergelijken met baby's; ze hebben meer lichaamsgewicht en bovendien een volgroeid immuunsysteem.

En de laatste fase in het onderzoek is het testen van het vaccin 'in de praktijk': men kijkt hoeveel bijwerkingen er gemeld worden en past het Rijksvaccinatieprogramma hierop aan. Dat betekent dat onze kinderen – *zonder dat we hierover goed voorgelicht worden* – in vele gevallen proefkonijn zijn!

Het grijze gebied van 'aanpassingen van het vaccinatiebeleid' gebaseerd op de hoeveelheid meldingen van bijwerkingen vindt plaats in zowel de derde fase van het onderzoek als daarna. En de overheid noemt dit 'intensieve veiligheidsbewaking'. Ik citeer uit de brochure 'Vaccinaties en veiligheid':

'Intensieve veiligheidsbewaking is een belangrijk onderdeel van het Rijksvaccinatieprogramma. De consultatiebureaus en GGD*'s waar kinderen worden gevaccineerd melden mogelijke bijwerkingen bij het Rijksinstituut voor Volksgezondheid en Milieu (*RIVM*). Het* RIVM *registreert en onderzoekt de klachten.*

Er wordt bijvoorbeeld gekeken of ze verband houden met de samenstelling van vaccins, de gelijktijdige toediening van vaccins, het aantal keren dat kinderen in totaal worden gevaccineerd of de leeftijd van de kinderen. Met de opgedane kennis en ervaring wordt het Rijksvaccinatieprogramma steeds verder verbeterd.'

Weinig ouders beseffen dat op het moment dat de vaccinproducent een 'veilig en effectief' vaccin op de markt brengt er geen bewijs is dat het vaccin veilig is voor baby's. Dat moet in de laatste fase van het onderzoek – in de praktijk – nog blijken aan de hand van het aantal bijwerkingen dat gemeld wordt.

Het probleem is alleen dat nietsvermoedende ouders geen flauw idee hebben wat ze kunnen verwachten. We weten niet wat er ingespoten is; de arts gelooft dat het veilig is; we vertrouwen de autoriteiten; we weten niet dat in veel gevallen het onderzoek nog niet afgerond is, en bijwerkingen melden??? Uhm… Ehhh… waar doen we dat?

Naar schatting is het aantal bijwerkingen dat gemeld wordt het topje van de ijsberg. Vaak zien noch de arts, noch de ouders het verband tussen optredende klachten en vaccins, temeer omdat dit in de leerboeken en officiële voorlichting ontbreekt of ontkend wordt. In de brochure 'Bescherm uw kind tegen infectieziekten' stelt de overheid ons voor de zoveelste keer gerust met de woorden:

'Ziektes zoals hersenbeschadiging, ontwikkelingsachterstand, epilepsie, diabetes, autisme of overlijden door bijvoorbeeld wiegendood komen dus NOOIT door de inenting.' Bron: www.rivm.nl

Maar de overheid doet zelf geen onderzoek naar de (ongewenste) effecten van vaccins. De uitspraken die zij doet, zijn gebaseerd op onderzoek dat door de farmaceutische industrie uitgevoerd wordt. En de theorie en de praktijk lopen steeds verder uit elkaar.

Grassroot movement on the rise

Omdat in de praktijk de getallen gestaag blijven stijgen en ouders zich steeds beter organiseren, zijn we erachter aan het komen dat bijwerkingen helemaal niet zeldzaam zijn; *ze worden alleen zelden gemeld*. Het National Vaccine Information Centre is begonnen met het opvullen van de hiaten in de voorlichting (zie folder op de vorige bladzijde). Veelvoorkomende bijwerkingen worden door moeders omschreven als:

… 'It was a pain cry, a shrill scream and lasted for hours and nothing would help.'
… 'Her eyes twitched, her chin trembled, her body went rigid and then would shake.'
… 'She won't sleep or eat. She throws herself down and sreams for no reason. She was a sweet and happy child and is now out of control. She changed into a totally different child.'

CB-artsen reageren op dergelijke ervaringen, zeker als moeders daarbij ook nog het vermoeden uitspreken dat het vaccin er iets mee te maken heeft, over het algemeen met: 'Het verband tussen reactie X en aandoening Y en vaccins is niet aangetoond.' Daarover zo meer.

3. Groep drie zijn de vermoede bijwerkingen op de lange termijn:
Weer terugkomend op de 3 versies bijwerkingen die er wat mij betreft zijn: naast de 'niet-erkende bijwerkingen' en de 'vermoede bijwerkingen' die direct na de prik optreden, zijn er ook 'vermoede bijwerkingen' die op lange termijn zichtbaar worden. Onderstaand overzicht betreft Amerikaanse cijfers. De Nederlandse cijfers liggen naar mijn inschatting (nog steeds) wat lager.

U.S. child chronic disease increases

1976: 1 child in 30 was learning disabled
1980: 1 child in 27 had asthma
1990's: 1 child in 555 developed autism
2001: 1 child in 500 had diabetes
2013: 1 child in 6 is learning disabled
2013: 1 child in 9 has asthma
2013: 1 child in 50 develops autism
2013: 1 child in 400 has diabetes

Three times as many vaccinations for children

1953: CDC recommended 16 doses of 4 vaccines (smallpox, DTP) between two months and age six.
1983: CDC recommended 23 doses of 7 vaccines (DPT, MMR, polio) between two months and age six.
2013: CDC recommended 49 doses of 14 vaccines between day of birth and age six and 69 doses of 16 vaccines between day of birth and 18.

Bron: NVIC (National Vaccine Information Center)

Als we kijken naar de toename van het aantal vaccins – nog steeds in Amerika (16 doses van 4 verschillende vaccins in 1953, 23 doses van 7 verschillende vaccins in 1983 en 49 doses van 14 verschillende vaccins vóór de leeftijd van 6 jaar in 2013) *en dus een enorme toename van chemische stoffen die het kindje moet zien te verwerken* – dan rijst de logische vraag: 'Is het mogelijk dat in ieder geval een deel van die stijging van aandoeningen veroorzaakt wordt door de toename van vaccins?' Artsen houden vol dat het 'verband niet is aangetoond', maar steeds meer ouders zijn overtuigd van het tegendeel. Ze hebben bijvoorbeeld ervaren dat hun kindje gezond was, een BMR-prik kreeg, dezelfde avond met koortsstuipen op de intensive care in het ziekenhuis lag en daarna nooit meer de oude is geworden. Tja.

De enige manier om te bewijzen dat vaccins wel of niet de oorzaak zijn van de toename van autisme, ADHD, astma, allergieën enzovoorts is natuurlijk een CRT-studie (controlled randomized trial). Gewoon, een paar duizend gevaccineerde kinderen – eenzelfde aantal ongevaccineerde kinderen (levend onder gelijkwaardige omstandigheden), die volg je gedurende een aantal jaren – ik zou zeggen minstens 10 – en dan ga je turven: hoeveel krijgen er autisme enzovoorts in de gevaccineerde groep en hoeveel in de ongevacineerde. Heel simpel, een langetermijnonderzoek *met een ongevaccineerde controlegroep is de enige manier* om te bewijzen dat vaccins veilig zijn. Maar dit onderzoek wordt niet gedaan. 'Omdat', zegt de fabrikant, 'we kinderen geen vaccins mogen onthouden, want vaccins zijn een levensreddende interventie.'

Scam science

Scam science is de term die in de Verenigde Staten steeds vaker valt als men het heeft over het onderzoek dat de producent aanvoert om aan te tonen dat zijn vaccin veilig is. Er zijn namelijk 3 belangrijke onderzoeken die systematisch ontbreken:

1. Er wordt *geen onderzoek gedaan op de doelgroep* – dat vertekent onderzoeksresultaten omdat muizen en jonge mannen nou eenmaal geen baby's zijn.
2. Er wordt *geen langetermijnonderzoek gedaan* – de proefpersonen worden meestal maar een paar dagen gevolgd – dat vertekent onderzoeksresultaten, want bijwerkingen komen soms pas na jaren aan het licht: leerstoornissen ontdek je bijvoorbeeld pas echt goed als het kind naar school gaat.
3. Er wordt *geen ongevaccineerde controlegroep gebruikt* – vaak is de controlegroep volledig gevaccineerd en krijgt de groep waarop het nieuwe vaccin getest wordt er alleen nog een extra vaccin bij – dit vertekent de resultaten omdat de controlegroep in wezen niet veel verschilt van de onderzoeksgroep; ze krijgen allebei de toxische componenten van vaccins ingespoten. [4]

Dus de situatie is als volgt:

Onze kinderen worden steeds 'beter' beschermd (nu al zo'n 3 generaties lang) en onze kinderen worden steeds zieker. We weten nog niet wat de oorzaak is – hoewel we zo langzamerhand wel onze vermoedens hebben. Een feit is dat de epidemieën van infectieziekten van 100 jaar geleden plaatsgemaakt hebben voor epidemieën van neurologische en immunologische aandoeningen: autisme, ADHD, astma, allergieën. [5]
In *Healing the New Childhood Epidemics – Autism, ADHD, Asthma and Allergies* van Kenneth Bock staan cijfers (uit 2008) en deze zijn helaas alleen maar hoger geworden.

'Autism has increased, according to most estimates from approximately one in every 2,500 to 10,000 births to one in every 150-166 births, in over just the past twenty years. At least a half-million American children have autism spectrum disorders, and some experts believe it to be as high as 1.5 million. Better diagnosis does not account for this, because the diagnostic criteria have not changed significantly for many years. ADHD has increased by at least 400 percent over the same twenty years. Now 3,5 million suffer from it. Asthma has increased by 300 percent over the same time period and allergies by 400 percent.'

De medische wereld heeft géén verklaring voor de schrikbarende toename, maar blijft herhalen dat het verband tussen vaccins en aandoening … (vul maar in) niet aangetoond is. En dat klopt, want het onderzoek dat het verband zou kúnnen aantonen wordt niet gedaan – in ieder geval niet door de fabrikant. En daarom kunnen de autoriteiten zonder problemen volhouden dat de gezondheidsproblemen van onze kinderen óf coïncidenteel voorkomen (toevallig rond dezelfde tijd als de vaccinatie), of – een andere favoriet – niet dóór maar ná vaccinatie. En als er maar genoeg vertrouwen is in het Rijksvaccinatieprogramma gaat dat een hele tijd goed.

Maar de reus wordt wakker…

Feit is dat veel ouders van ernstig zieke kinderen niet stilzitten. Ze gaan zoeken naar bewijzen, zoeken naar genezing en zoeken naar oorzaken. Eerst was het een enkeling maar zo langzamerhand zijn ouders massaal aan het zoeken. En velen van hen zijn op een natuurlijke manier de afgelopen decennia terechtgekomen bij de kern van de controverse met betrekking tot de veiligheid van vaccins: de wetenschap.

Wat wetenschappers zeggen over bijwerkingen

Vroeger dacht ik altijd: 'wetenschap is waarheid.' Wetenschap is een objectief gebeuren en wetenschappers zijn het met elkaar eens. Nu weet

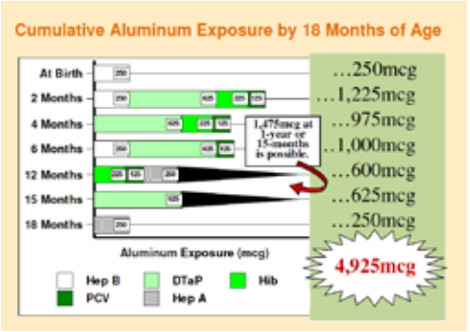

ik dat wetenschappelijke onderzoeken lijnrecht tegenover elkaar kunnen staan. Grof gezegd zijn er twee interpretaties met betrekking tot de 'hulpstoffen' in vaccins. Ik neem aluminium als voorbeeld.

Aluminium: zit in bijna elk vaccin, functie: hulpstof: het moet erin – anders worden er niet genoeg antilichamen geproduceerd. Neil Z. Miller heeft de hoeveelheden die in de bijsluiters staan opgeteld en kwam tot een cumulatieve blootstelling van 4,925 mcg aluminium op de leeftijd van 18 maanden. Bron: www.thinktwice.com

Wat is het effect van bijna 5 microgram aluminium in het lichaam van baby's?

Wat zeggen onafhankelijke experts?

Het aluminium dat geïnjecteerd wordt, zit binnen 15 minuten in de bloedbaan, en dat betekent dat het gaat circuleren door het hele lichaam. Baby's kunnen aluminium niet uitscheiden en het lichaam gaat het opslaan. Waar? In vetweefsel, met name in het vettige weefsel in de hersenen. Dit is een gevaarlijke situatie. Waarom? Bij de geboorte is het hele organisme nog 'onaf': bijvoorbeeld het spijsverteringssysteem is nog niet voldoende ontwikkeld om vast voedsel te verteren, baby's kunnen nog niet lopen; het spierstelsel is nog niet sterk genoeg en ga zo maar door.

Het zenuwstelsel is ook nog niet helemaal 'af'. In de eerste twee jaar vindt er zeer veel ontwikkeling plaats op het gebied van het aanmaken van synapsen en myelineschedes. Synapsen zijn overgangen tussen de verschillende zenuwen en zéér belangrijk voor een goede coördinatie. Kort door de bocht: Ik zie wat – de oogzenuw brengt de boodschap naar de hersenen. En ik pak het – van de hersenen brengen zenuwen de boodschap weer naar de spieren van de arm en hand. Een schijnbaar simpele handeling vergt een goede verbinding tussen talloze zenuwuiteinden. Bij een baby zijn de bewegingen nog erg schokkerig, want de synapsen zijn nog niet aangemaakt. Met andere woorden: de 'paadjes' tussen de verschillende zenuwen zijn nog niet gebaand. Ook het proces van het aanmaken van myelineschedes is nog lang niet af. Myelineschedes zijn vettige, isolerende hulzen die – net zoals de rubbertape om een elektriciteitsdraad – ervoor moeten zorgen dat de verschillende impulsen niet van de ene naar de andere, ernaast liggende zenuwen kunnen springen, want dan krijg je 'kortsluiting' en dat geeft problemen met de motoriek.

En wat doen wij? Op een moment dat deze ontwikkeling (het aanleggen van de beschermende, isolerende myelineschedes om de zenuwen heen) nog lang niet voltooid is, introduceren wij bijtende, gevaarlijke agressieve stoffen in het tere, nog onvolgroeide organisme! Onafhankelijke wetenschappers *waarschuwen voor de beschadigingen die kunnen optreden,* want beschadigingen van zenuwen kunnen de oorzaak zijn van problemen met de motoriek... de zintuigen... de organen... of wat dan ook, afhankelijk van waar die beschadiging optreedt.

En voor veel ouders die de wegen vinden naar onafhankelijke wetenschappers vallen de muntjes opeens op hun plek.

De farmaceutische industrie heeft haar eigen wetenschappers

Wat zeggen de wetenschappers die de vaccins ontwikkelen over aluminium? Het vaccin wordt op de markt gebracht; ze weten wat erin zit; ze weten dat aluminium een gevaarlijke stof is en ze hebben geen onderzoek gedaan bij baby's.

Wat zeggen wetenschappers, betaald door de farmaceutische industrie, over aluminium in vaccins?

Niets. In ieder geval niet tegen ouders en niet tegen artsen. Men vertelt ons alleen dat het een 'ander ingrediënt' is. De 'wérkzame ingrediënten' van vaccins zijn de verzwakte micro-organismen. Ik heb het RIVM (Rijksinstituut voor Volksgezondheid en Milieu) daar eens over opgebeld: 'Als aluminium geen 'werkzaam ingrediënt' is, waarom laten jullie het er dan niet uit? Het is tenslotte ook een neurotoxische stof.' 'Dat kan niet,' zei de mevrouw aan de telefoon, 'want dan wordt er onvoldoende immuniteit opgebouwd.' Het is wel degelijk een werkzaam ingrediënt! Als er geen aluminium in vaccins zit 'werken' ze niet, maar als je vraagt of de werking van die stof dan ook niet in staat is om de hersenen van de baby te beschadigen – bij volwassenen is dat verband gelegd – dan krijg je te horen dat het 'niet is aangetoond'. En dan zijn we dus weer terug bij af, want zolang er geen onderzoek – lange termijn, mét een controlegroep – gedaan wordt, zal het ook nooit aangetoond worden.

Tenzij ouders dit onderzoek zelf gaan doen! En dit is het punt dat ouders in Amerika al bereikt hebben. Vaccinatieprogramma's zijn gebaseerd op vertrouwen. En het is nou net dat vertrouwen dat begint te wankelen. Op het eerdergenoemde congres 'Give us the choice and show us the science' hebben 700 aanwezige wetenschappers, ouders en artsen besloten niet langer te wachten en uit hun eigen zak 100.000 dollar bij elkaar gebracht. Dit bedrag is nodig om een paar miljoen dollar te genereren voor het opzetten van onafhankelijk wetenschappelijk onderzoek. Een

geweldig initiatief, maar misschien nog meer voor ‘externe autoriteiten’ dan voor onszelf. Ouders beginnen hun ‘innerlijke autoriteit’ te vertrouwen en gaan beseffen dat we een kompas in ons hebben dat de weg weet zonder dat het daarvoor bewijs nodig heeft. In hoofdstuk 4 gaan we het hebben over hoe en waartegen we onze kinderen echt dienen te beschermen: we gaan het hebben over corruptie, over veiligheid en over veranderd bewustzijn.

1. De Australische wetenschapper Viera Scheibner beschreef als een van de eersten aanwezigheid van toxische ingrediënten van vaccins in haar boek ‘Vaccinatie – het einde van een mythe’. Désirée Röver schreef het meer dan 20 pagina ’s tellende document ‘RVP vaccins en inhoudstoffen’, te downloaden op www.desireerover.nl
   Op het internet is het uitstekende artikel ’What’s coming through that needle?’ van Benjamin McRearden te downloaden van www.whale.to.
   Websites met overzichten van vacciningrediënten:
   www.informedchoice.info
   www.novaccine.com
   www.knowvaccines.com
   www.vaccine-tlc.org

2. Voor de beschrijving van hoe een vaccin gemaakt wordt heb ik onder andere gebruikgemaakt van de volgende boeken:
   ‘Immunisation – History, Ethics. Law and Health’, Christine J.M. Diodatit, M.A.
   ‘What about Immunisations? – Exposing the Vaccine Filosophy’, Cynthia Cournoyer
   ‘Fear of the Invisible’, Janine Roberts.

3. In de uitzending van Zembla ‘Het omstreden kankervaccin’ komt bijvoorbeeld aan het licht dat leden van de Gezondheidsraad banden hebben met de farmaceutische industrie. Mogelijkerwijs heeft dit de snelle invoering van het baarmoederhalskankervaccin beïnvloed. Op 21 oktober 2008 hebben de Tweede Kamerleden Arib (PvdA) en Schermer (CDA) vragen gesteld over deze kwestie. Minister Klink baseerde zijn antwoord op een brief van de voorzitter van de Gezondheidsraad, prof. dr. Knottnerus. In deze brief bevestigt Knottnerus dat vier experts waren opgenomen in de adviescommissie van de Gezondheidsraad die onder meer door fabrikanten gefinancierd onderzoek uitvoer(d)en. De vraag is dus: zijn de adviezen van de Gezondheidsraad onafhankelijk?

4. De lezing van dr. Vicky Debold PhD op de ‘Vaccine Safety Conference’ in Jamaica in 2011 geeft (samen met meerdere andere sprekers) zeer interessante informatie over de ‘onvolkomenheden’ van het onderzoek naar de veiligheid van vaccins. www.YouTube.com

5. Autoriteiten zeggen vaak dat ‘antivaccinatie websites’ geen wetenschappelijke onderbouwing geven van het verband tussen vaccins en aandoening X. Neil Z. Miller verzamelde op zijn website www.thinktwice.com honderden ‘peer-reviewed’ onderzoeken die in wetenschappelijke tijdschriften verschenen zijn met betrekking tot de link tussen vaccins en nieuwe ziektes.

MOGELIJKHEID

Over keuzes en mogelijkheden – hoe en waartegen beschermen we onze kinderen?

Over keuzes en mogelijkheden – hoe en waartegen beschermen we onze kinderen?

De meeste mensen baseren uitspraken en keuzes met betrekking tot vaccineren op vier fundamentele aannames. Dat zijn uitgangspunten die zo vanzelfsprekend zijn dat niemand er vragen over stelt. Ze geloven dat:

1. vaccins effectief zijn.
2. vaccins veilig zijn.
3. vaccins heel goed onderzocht zijn en dat de effectiviteit en veiligheid ervan wetenschappelijk bewezen is.
4. vaccins de enige manier zijn om onze kinderen te beschermen.

In de eerste drie hoofdstukken van *Vaccin Vrij* heb ik aan de hand van mijn eigen proces laten zien waarom steeds meer mensen niet langer geloven dat deze aannames kloppen. De groep ouders die door schade en schande wijs wordt neemt toe, evenals de ouders die de wegen vinden naar 'controversiële' informatie, gebaseerd op persoonlijke ervaringen en onafhankelijk medisch onderzoek. Ook komen steeds meer artsen er openlijk voor uit dat zowel vaccins als de wetenschappelijke onderbouwing ervan in gebreke blijft.

We zitten op een omslagpunt. Hoe meer we ons ervan bewust worden dat ons denken over de realiteit niet klopt met de realiteit zelf – en we beperkende geloofsstructuren loslaten – des te meer we nieuwe keuzemogelijkheden kunnen *zien*. In dit hoofdstuk gaan we van donker naar licht. Kunnen we zonder gif en zonder angst onze kinderen helpen gezond op te groeien? Wat mij betreft wel en het begint met verantwoordelijkheid nemen voor wat we doen.

Verplichting of keuze, wie bepaalt wat we doen?

In Amerika is vaccinatie verplicht en de vaccinatiegraad is ongeveer 96%. In Nederland is vaccinatie een keuze en de vaccinatiegraad is ongeveer 96%. Hoe kan dat? Alleen al in Amsterdam wonen 176 verschillende nationaliteiten. Zijn die het allemaal zo met elkaar eens over vaccins dat ze precies

hetzelfde 'kiezen'? En komt dit *toevallig* overeen met het vaccinatiepercentage in Amerika waar 'geen' keuzemogelijk is?

,

Wat mij betreft is de vrije keuze in Nederland een illusie, want onze overheid zegt gewoon: 'U heeft de keuze uit één.' Zonder dat we het in de gaten hebben, worden we alleen maar geïnformeerd vanuit één perspectief, en 'kiezen' we vanuit een geconditioneerd bewustzijn voor 'de strijd tegen infectieziekten'. Noch de keuze noch de verplichting bepaalt ons handelen, maar de informatie die we krijgen. En natuurlijk ook de informatie die we niet krijgen. En dit is een lastige situatie, want in de praktijk betekent dit dat *degenen die bepalen welke informatie we krijgen in feite bepalen wat we doen.*

Moeilijk voor te stellen? Laten we het hepatitis B-vaccin als voorbeeld nemen.

Hepatitis B

In Amerika is dit vaccin sinds 1992 opgenomen in het verplichte vaccinatieprogramma en baby's worden op hun geboortedag (!) gevaccineerd met het hepatitis B-vaccin. In Nederland werd het vaccin in 2011 toegevoegd aan het Rijksvaccinatieprogramma. Wat was de motivatie om dit te doen? Aangezien er nog vele vaccins zullen volgen, is het misschien interessant om eens stap voor stap te kijken hoe dit gegaan is.

'Het aantal geregistreerde gevallen van acute hepatitis B-infectie in 2010 is 195. Hepatitis B is een meldingsplichtige ziekte, groep B (LCI-richtlijn Hepatitis).'
Bron: www.soaaids-professionals.nl

Hoe was de situatie kort voor de introductie van het hepatitis B-vaccin?

1. Er is geen sprake van een noodsituatie of een epidemie die een acuut gevaar vormt voor de Nederlandse bevolking.
2. Baby's en kinderen zijn geen risicogroep voor deze ziekte. (Bovenstaande cijfers betreffen voornamelijk drugsgebruikers en prostituees die door het gebruik van vuile naalden of onveilige seks het risico lopen op een ontsteking (-itis) van de lever.)
3. De gemiddelde ouder houdt zich niet bezig met deze ziekte. Het 'leeft' niet; we hebben het er niet over, we kennen er geen angst voor, *laat staan dat we behoefte hebben aan een hepatitis B-prik voor onze baby.*

De 'noodzaak' van een nieuw vaccin

Aan de introductie van een nieuw vaccin gaan jaren vooraf. Al in 2007 heeft de Gezondheidsraad het hepatitis B-vaccin als een van de vier mogelijkheden gekozen uit 23 vaccins die in de wachtkamer zitten om toe-

gevoegd te worden aan het Rijksvaccinatieprogramma. In 2009 kwam de raad met een positief advies in het rapport 'Algemene vaccinatie tegen hepatitis B'. In dit rapport wordt het toenmalige beleid – geen hepatitis B-vaccin – vergeleken met 'algemene vaccinatie van zuigelingen of algemene vaccinatie van pubers'. En de conclusie is dat het vaccineren van baby's het meest effectief is. Maar dan wel voor de overheid!

'Uit die vergelijkingen komt het vaccineren van alle kinderen op jonge leeftijd als het meest effectief naar voren. Als het vaccin gecombineerd wordt met de bestaande kindervaccinaties op de zuigelingenleeftijd zijn geen extra prikken nodig. De kosten van een algemeen programma zijn relatief laag.'
Bron: www.gezondheidsraad.nl

Informatie voor ouders:

Waar gaat het nou eigenlijk allemaal over?

In de *Volkskrant* stond in 2009 een artikel met de volgende kop: 'Vaccineer alle baby's tegen hepatitis B'. In het kort komt de inhoud van het krantenartikel hierop neer: de risicogroep (prostituees, homo's en druggebruikers) *willen* zich niet laten vaccineren, dus *'de Gezondheidsraad pleit daarom voor vaccinatie van alle zuigelingen'.*
(…)
'Er overlijden jaarlijks 30 mensen aan nierfalen en aan kanker na een besmetting en 3 tot 4 duizend zijn ermee besmet.' Lees ik het goed? Om 30 sterfgevallen te voorkomen – van volwassenen die zelf risico's naar zich toe trekken door onveilige seks en vuile spuiten – *moeten generaties gezonde, pasgeboren baby's gevaccineerd worden??*

In een uitstekend artikel: 'Why is the hepatitis B vaccine given to newborns?' schrijft gerenommeerd vaccinexpert dr. Sherri Tenpenny:

'The vast majority of hepatitis B occurs in persons considered to be in 'high risk groups.' These groups include adults who inject illicit drugs or are chronic alcoholics; individuals who have been diagnosed with a sexually transmitted disease; and men who have sex with men. Only 1.25 percent of individuals who are infected with the hepatitis b virus may develop liver cancer 30 years after being diagnosed as a chronic carrier. Despite the low incidence of cancer, the hepatitis b vaccine has been called the first 'anti-cancer vaccine.' Considering the risk factors of those who contract hepatitis B, it could well be the alcohol or the drugs that cause the cancer, not the virus.' Bron: www.drtenpenny.com

Om dit te verbloemen lezen we – een jaar later – niets meer over de werkelijke reden van uitbreiding van het Rijksvaccinatieprogramma. Als demissionair minister Ab Klink eind juli 2010 besluit het advies van de Gezondheidsraad over te nemen, staat in de krant niet dat 'onveilige seks', 'vuile spuiten', alcohol en drugs helemaal niet het probleem van baby's zijn, maar slechts een korte mededeling:

'Alle baby's in Nederland worden voortaan standaard ingeënt tegen hepatitis B. Minister Ab Klink van Volksgezondheid heeft dat donderdag bekendgemaakt. Het vaccin wordt uiterlijk per 2012 opgenomen in het Rijksvaccinatieprogramma voor zuigelingen.' Bron: www.trouw.nl

De beslissing is genomen en de ouders zijn (net als de artsen) 'geïnformeerd'. Het vaccin zal toegevoegd worden aan het combinatievaccin DaKTP- Hib + HepB. Dat betekent dat baby's niet meer dan twee prikken zullen krijgen – net zoals nu ook het geval is – dus het zal amper opgemerkt worden. Het beleid is stilletjes aangepast, de overheid heeft haar doelgroep bereikt – probleem opgelost.

Het wereldwijde web van informatie

Niet alleen kranten informeren ons. Een recente ontwikkeling is dat ouders spontaan en actief proberen andere ouders te bereiken door hun ervaringen op YouTube te zetten. Barbara Majeski brengt bijvoorbeeld de ongewenste reactie van haar zoontje Max op het hepatitis B-vaccin op deze manier naar buiten. Op een rustige, maar daarom niet minder aangrijpende manier, verhaalt een slideshow van summier ondertitelde foto's wat haar zoontje is overkomen. Helder en geen uitzondering helaas. En heel inspirerend omdat het de ouders van Max ook gelukt is om de vaccinatieschade weer te herstellen. De bijwerkingen van het hepatitis B-vaccin zijn al lang en breed bekend en zoals we straks zullen zien ook geen zeldzaamheid. Waarom zijn wij bereid onze baby's te laten gebruiken om een 'doelgroep te bereiken'? Of liever gezegd:

Hoe worden ouders over de streep gehaald?

Of het nu gaat om hepatitis B of de Mexicaanse griep of welk nieuw vaccin dan ook: *angst* is de motivatie om te prikken. Dus:

1. We worden geconditioneerd om bang te zijn voor de ziekte:
   De informatie die we over de ziekte krijgen is het 'worstcasescenario': van de bof word je onvruchtbaar, hepatitis B veroorzaakt leverkanker enzovoorts. Essentiële informatie over de ziekte die ouders gerust kan stellen wordt weggelaten: bijvoorbeeld dat het percentage van jongetjes dat onvruchtbaar wordt als gevolg van de bof te verwaarlozen is of dat hepatitis B praktisch niet voorkomt bij baby's.

2. We worden geconditioneerd het vaccin te vertrouwen:
   De informatie die we over het vaccin krijgen is dat er een 'veilig nieuw vaccin op de markt is'. Wat niet verteld wordt is dat het nog in

de testperiode zit, of welke giftige stoffen er ingespoten worden, of dat het allang bekend is dat het vaccin ernstige bijwerkingen heeft!

In 2000 publiceerde de WHO (Wereldgezondheidsorganisatie) een rapport getiteld: 'Supplementairy Information on Vaccine Safety'.

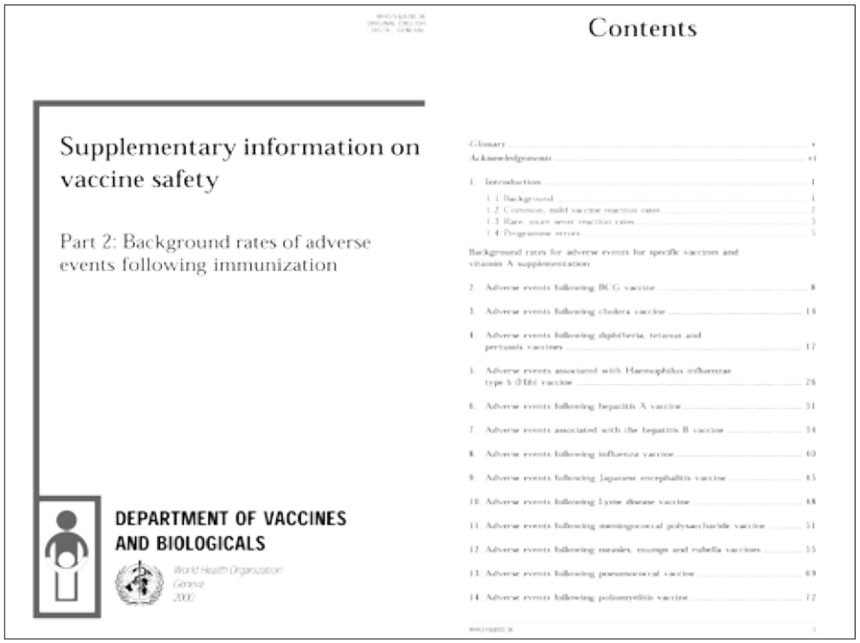

Supplementary information on vaccine safety

Part 2: Background rates of adverse events following immunization

DEPARTMENT OF VACCINES AND BIOLOGICALS

World Health Organization
Geneva
2000

Contents

Glossary ... v
Acknowledgements ... vi

1. Introduction ... 1
1.1 Background ... 1
1.2 Common, mild vaccine reaction rates ... 2
1.3 Rare, more severe reaction rates ... 3
1.4 Programme errors ... 5

Background rates for adverse events for specific vaccines and vitamin A supplementation

2. Adverse events following BCG vaccine ... 8
3. Adverse events following cholera vaccine ... 14
4. Adverse events following diphtheria, tetanus and pertussis vaccines ... 17
5. Adverse events associated with Haemophilus influenzae type b (Hib) vaccine ... 24
6. Adverse events following hepatitis A vaccine ... 31
7. Adverse events associated with the hepatitis B vaccine ... 34
8. Adverse events following influenza vaccine ... 40
9. Adverse events following Japanese encephalitis vaccine ... 45
10. Adverse events following Lyme disease vaccine ... 48
11. Adverse events following meningococcal polysaccharide vaccine ... 51
12. Adverse events following measles, mumps and rubella vaccines ... 55
13. Adverse events following pneumococcal vaccine ... 69
14. Adverse events following poliomyelitis vaccine ... 72

Het tweede deel van dit rapport is getiteld: 'Background rates of adverse events following immunisation' (adverse events is een mooi woord voor bijwerkingen). En het geeft per vaccin de in de medische literatuur bekende bijwerkingen. Om het hepatitis B-vaccin nog maar even als voorbeeld te nemen:

'There are at least three controversial adverse events associated
(…)
Establishing a causal relationship between these adverse events and hepatitis B vaccine is difficult.' Bron: www.who.int

Een oorzaak-gevolgrelatie vaststellen tussen bijwerkingen en één specifiek vaccin is moeilijk? Ik zou willen zeggen, onmogelijk. Elk vaccin bevat toxische stoffen die beschadiging kunnen veroorzaken; een veilig vaccin bestaat niet. Met andere woorden: vaccineren is *per definitie* een risicovolle gebeurtenis. Maar als men niet bereid is voor elke afzonderlijke vaccin langetermijnonderzoek te doen met een ongevaccineerde controlegroep, kan men natuurlijk nooit weten wat, welk vaccin precies veroorzaakt. In hetzelfde rapport staat desalniettemin:

'Symptomatic local reactions can be expected in about 10% of vaccine recipients (except for DTP and TT boosters where it affects about 50%). Fever occurs in about 10% or less of vaccine recipients (exept for DTP where it is again about 50%).' Bron: www.who.int

Wow, dat is nogal wat. En let wel, het gaat over kortetermijnbijwerkingen; het onderzoek duurt een paar dagen of een paar weken en de problemen die een paar jaar na vaccinatie ontstaan, worden niet eens in verband gebracht met de prik. Het hepatitis B-vaccin is helaas geen uitzondering. Nogmaals: elk vaccin bevat toxische stoffen en elk vaccin heeft bijwerkingen.

Conclusie:

De vaccinatiegraad is hoog omdat de voorlichting die we krijgen angst voor de ziekte creëert en informatie achterhoudt over de goed gedocumenteerde bijwerkingen van vaccins. En als we daar zelf niet achter komen, zijn we geneigd in goed vertrouwen te doen wat de experts of autoriteiten willen dat we doen.

Denk mee, denk na

Willen wij dat nieuwe vaccin eigenlijk wel?

De provaccinatielobby is een goed georganiseerde lobby, die (in hun denken) kosten noch moeite spaart om ervoor te zorgen dat 'het virus niet meer kan circuleren' waardoor 'de ziekte uitsterft'. Een mooie theorie, maar... wat als ze het bij het verkeerde eind hebben? Wat als *niet* het virus de doorslaggevende factor is, maar de (slechte) lichamelijke conditie van de druggebruik(st)er, of het extreme seksuele gedrag van sommige homo's? Wat als de oplossing van het probleem *niet* ligt in het 'bestrijden van bacteriën en virussen'? Wat als Pettenkofer gelijk heeft? De wetenschapper waarover we het gehad hebben in hoofdstuk 2, die ruim 100 jaar geleden al bekertjes met cholera besmet water dronk om aan te tonen dat micro-organismen *alleen in combinatie met een verzwakt of slecht werkend immuunsysteem* in staat zijn om 'ziekte te veroorzaken'. En last but not least, wat als de motivatie van de personen die besluiten over de 'noodzaak van een nieuw vaccin' niet (primair) gaat over de gezondheid van ons kindje maar (ook) over persoonlijke macht, prestige, geld?? Ik weet het – dat is bijna niet voor te stellen. Ik heb er zelf tenminste grote moeite mee gehad.

Pharmaceuticals Rank As Most Profitable Industry, Again – by Public Citizen

'Druggernaut' Tops All Three Measures of Profits In New Fortune 500 Report

In a year that saw a drop in employment rates, a plunge in the stock market and symbols of America's economy literally come crashing down, the pharmaceutical industry continued its reign as the most profitable industry in the annual Fortune 500 list.

While the overall profits of Fortune 500 companies declined by 53 percent – the second deepest dive in profits the Fortune 500 has taken in its 47 years – the top 10 U.S. drug makers increased profits by 33 percent.

Collectively, the 10 drug companies in the Fortune 500 topped all three of the magazine's measures of profitability in 2001, according to Fortune magazine's annual analysis of America's largest companies…(voor volledige artikel zie bronverwijzing) Bron: www.citizen.org

Dat farmaceutische bedrijven zeer veel geld verdienen aan ziekte (of de 'bescherming' ertegen) is oud nieuws, maar een recente ontwikkeling is dat steeds meer 'insiders' bereid zijn uit de school te klappen om ons te vertellen hoe het die megalomane concerns elke keer weer lukt om meer winst te maken dan welke andere bedrijfstak dan ook.

Voor de geïnteresseerden: *Selling Sickness – How drugcompanies are turning us all into patients* van Ray Moynihan en Alan Cassels; *The truth about the Drug Companies – How they deceive us and what to do about it* van Marcia Angell en *Side effects: Death – Confessions of a Pharma-insider* van Jon Vira-pen zijn maar een greep uit de vele boeken die ons inzicht geven in deze zeer succesvolle, maar grotendeels immorele industrietak.

Pffffff, heftig. En vroeger dacht ik nog dat het alleen maar in Amerika gebeurde.

Ab en Ab

Ab Osterhaus, viroloog, was in 2009 veelvuldig en nadrukkelijk aanwezig in de media om over het gevaar van de Mexicaanse griep te praten. Het werd wat rustiger toen bleek dat hij in dezelfde tijd zweeg over zijn aandelen en nevenfuncties bij een hele waslijst van farmaceutische bedrijven. Bron: www.nuzakelijk.nl

Ab Klink, minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport van 2007 tot 2010, werd door de rechter gesommeerd openheid te geven over de gang van zaken met betrekking tot de aankoop van H1N1-griepvaccins (een order van maar liefst € 700 miljoen). En wat doet hij? Alles wat hij niet wil dat het volk te weten komt, maakt hij onleesbaar door het met een dikke viltstift weg te strepen! Kennelijk is het mogelijk dat 'hoge Pieten' met dit soort gedrag wegkomen.

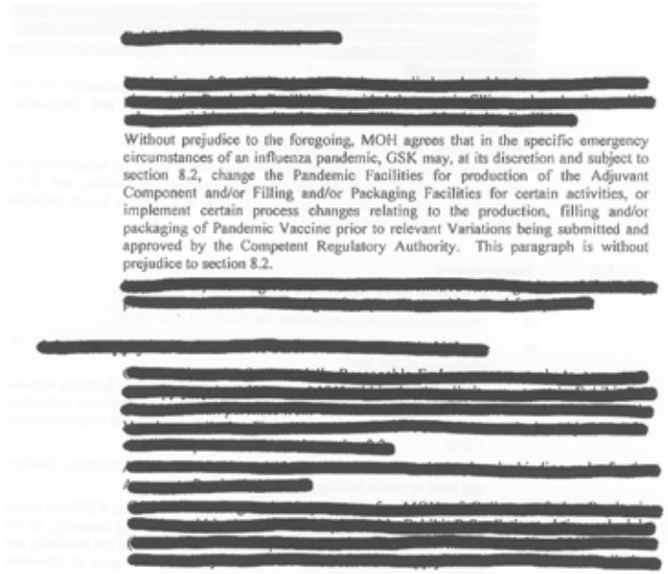

Without prejudice to the foregoing, MOH agrees that in the specific emergency circumstances of an influenza pandemic, GSK may, at its discretion and subject to section 8.2, change the Pandemic Facilities for production of the Adjuvant Component and/or Filling and/or Packaging Facilities for certain activities, or implement certain process changes relating to the production, filling and/or packaging of Pandemic Vaccine prior to relevant Variations being submitted and approved by the Competent Regulatory Authority. This paragraph is without prejudice to section 8.2.

Fragment van het contract tussen minister Ab Klink en GlaxoSmithKline

Afijn, het belangrijkste is dat we het nu weten. Al vanaf het begin is de vaccinindustrie machtig en corrupt geweest, maar in deze tijd komt juist datgene wat het daglicht niet kan verdragen in de schijnwerpers te staan. Belangenverstrengelingen bij overheden en officiële organisaties zijn realiteit, ook in Nederland. Onderzoeksjournalist Daan de Wit schrijft in *Dossier Mexicaanse griep* over 'het ondoorzichtige web van gezondheidsraden, overheden, corrupte adviseurs en een machtige industrie'. Een onthullend boek, net zoals *Baarmoederhalskanker – HPV-Vaccins als een Deus Ex Vagina* van Désirée Röver, dat eveneens de duistere kanten van het vaccinatiebeleid niet uit de weg gaat.

De informatie is er... wat doen we ermee?

Ik heb altijd veel Engelstalige literatuur gelezen omdat er vijftien jaar geleden gewoon nog niet zo veel Nederlandse literatuur over dit thema was. Het goede nieuws is: die informatie is er nu wél. In het Engels, in het Nederlands; boeken, websites, YouTubes, het is er – in welke taal en vorm je maar wilt. Nu gaat het erom: wat doen we ermee?

1. Zijn we bereid het tot ons te nemen? Vast wel, anders was je niet tot hoofdstuk 4 van *Vaccin Vrij* gekomen.

2. Zijn we bereid ons geloof in vaccins los te laten? Dit is een lastige… De meeste mensen beseffen helemaal niet dat ons vertrouwen in de werking en de veiligheid van vaccins een geloof is dat weinig met de realiteit te maken heeft.

'To date there has never been an independent, controlled study which proves that vaccines are safe or even effective.'
Ingri Cassel – oprichtster van Vaccine Liberation – www.vaclib.org

Zoals we in de eerste drie hoofdstukken gezien hebben, zijn vaccins *niet* primair verantwoordelijk voor de daling in infectieziekten. Als men het heeft over een 'effectief' vaccin betekent dat *niet* dat je kindje de ziekte niet meer kan krijgen. Er is *niet* bewezen dat vaccins veilig zijn. Bijwerkingen zijn *geen* zeldzaamheid… En toch worden onze baby's nog steeds ingespoten met 32 doses in de eerste 14 maanden van hun leven. Want we geloven in de mantra… 'bescheeerming'.

Modern Medicine: The New World Religion – How Beliefs Secretly Influence Medical Dogmas en Practices van Olivier Clerc is een prachtig boekje. Ik zou het iedereen willen aanraden; het legt heel goed uit wat de onderliggende reden is:

'The system as it exists today came to be because it fulfilled the needs of the majority. The people consent, because notwithstanding it's quite obvious imperfections, the system accomplishes it's fundamental religious and psychological functions, by calming our collective fears.'

Met andere woorden: het voelt misschien niet goed om die spuit in een beentje te zien verdwijnen, of we kunnen zien dat de theorie mank loopt, maar we kunnen door die injectie in ieder geval *geloven* dat ons kind die nare ziektes niet meer kan krijgen. En hoe groter onze angst, hoe meer we behoefte hebben aan een geloof dat onze angsten tot bedaren kan brengen.

3. Zijn we bereid de realiteit van wat we doen onder ogen te zien?

'Toch doen we haar graag even pijn', is de tekst van een advertentie van een farmaceutisch bedrijf, inspelend op 'ongemakkelijke gevoelens'. Veel moeders vinden het niet leuk om (weer) naar het consultatiebureau te gaan voor een vaccinatie; ze halen opgelucht adem op het moment dat de arts zegt: 'Zooooo, het is alweer gebeurd.' Als we kunnen geloven dat het prikje 'alleen maar even pijn doet en dat dat alles is', wordt het een stuk makkelijker om te doen wat we doen. Gaat het echt alleen maar om de pijn van het prikje?

Wat is de realiteit? *Wat dóen we als we vaccineren?*

We forceren ziektekiemen plus toxische, lichaamsvreemde stoffen een organisme binnen dat nog geen volledig ontwikkeld immuunsysteem heeft.

Meer dan 30 doses in de eerste 14 levensmaanden. Dat is een confronterende werkelijkheid. Zo confronterend dat veel mensen niet kúnnen, of niet wíllen zien dat we dat doen. Maar wat we ook geloven, *wij* zijn uiteindelijk degenen die een injectie leegspuiten in dat armpje. Moeder Natuur heeft bacteriën niet ontworpen om te injecteren in baby's – noch ons immuunsysteem om effectief om te gaan met bacteriën die ingespoten worden. Dat was allemaal niet haar idee, maar ons idee.

Als we onszelf er maar van blijven overtuigen dat we beschermen, is het al moeilijk genoeg om te zien wat wijzelf doen, laat staan wat die stoffen in het lichaam doen. Wat *doet* stofje X op plekje Y in een babylichaam? Dat is de grote vraag. En omdat we onmogelijk kunnen weten hoe het individuele babylichaampje met deze uitdaging om zal gaan, vertrouwen we maar op een nieuw geloof: 'het is goed onderzocht'. Maar nogmaals: wat we ook geloven, de realiteit is gewoon de realiteit. We spuiten ziektekiemen en toxische stoffen in, en er zijn kinderen die daar ernstige consequenties van ondervinden.

Waarom ondervindt het ene kind schade van een vaccin en heeft een ander kind nergens last van?

Ik denk dat vaccineren voor *elke* baby een groffe en heftige prikkel is, maar zelfs een baby kan heel wat hebben. Risicofactoren lijken te zijn:

- Verzwakte conditie van het immuunsysteem op het moment van vaccineren (baby die verkouden of ziek is, kwetsbaarheid door vroeggeboorte).
- Te grote hoeveelheid toxische stoffen waaraan de baby (in één keer) blootgesteld wordt. Bijvoorbeeld toxische stoffen in de baarmoeder en/of toxische stoffen uit het milieu, in combinatie met (combi)vaccins en/of 'inhaalprikken' en medicijnen… Waar ligt de grens?

Het NVIC (National Vaccine Information Center), informeert ouders hoe ze melding moeten maken van een vermoede bijwerking en welke kinderen mogelijkerwijs extra risico lopen, middels de brochure *Ask eight questions*. Bron: www.nvic.org
Naar mijn idee zou een dergelijke brochure – aangevuld met informatie over de ingrediënten van het vaccin en het risico op bijwerkingen – standaard op het consultatiebureau uitgereikt dienen te worden.

MARCH TO WASHINGTON: Rally of Vaccine Injured at Capitol Hill

Met 1 op de 50 Amerikaanse kinderen die autistisch zijn, wordt de stem van deze groep steeds luider. Op www.adventuresinautism.blogspot staat onder de titel 'Green our Vaccines' – 140 pictures speak 140.000 words' een fotografisch verslag van een 'Rally naar Capitol Hill'. Het is een aangrijpende fotoserie van ouders en hun autistische kinderen. Ze demonstreren met spandoeken en borden voor het Witte Huis teneinde de giftige stof thiomersal uit vaccins verwijderd te krijgen.[1]

Toen ik de foto's van deze kinderen voor het eerst zag, stroomden de tranen me over de wangen. Deze ouders weten door hun pijnlijke ervaringen dat vaccins niet veilig zijn, maar ze geloven nog wel dat hun kinderen de 'bescherming' ervan nodig hebben.

Ik behoor tot de kleine groep van moeders die ook die overtuiging losgelaten hebben. Doordat ik ervaren heb dat mijn gezonde kinderen probleemloos door infectieziekten gaan, geloof ik in de *effectiviteit van hun eigen immuunsysteem*. Ik denk dat kinderen helemaal geen 'bescherming' uit een spuit nodig hebben (ook geen 'groene' vaccins). Ik keek naar de kinderen en dacht: 'al die ellende, dat had niet gehoeven; ze zijn gezond geboren, leven in westerse omstandigheden en hadden een intelligent, goed werkend immuunsysteem waar geen vaccin aan kan tippen.' Wat ik zag waren kinderen die, omdat ze niet af en toe een weekje in bed mogen liggen, nu moeten leven met een autistische aandoening. En dat maakte me intens verdrietig.

Viera Scheibner – Australische wetenschapster – zegt:

'There is no need to protect children from contracting infectious diseases of childhood. These diseases are there to prime and mature their immune system. An unvaccinated child will have a couple of common colds within the first year of life while chronic ill-health, a constant stream of common colds, otitis media, and upper and lower respiratory tract diseases is well-documented in vaccinated children.' (We *hoeven* kinderen niet te beschermen tegen infectieziekten, *infectieziekten* beschermen het kind!) *'A well nourished child will go through rubella, whooping cough, chickpox and the rest with flying colors.'*

Ik kwam dit citaat pas tegen toen mijn kinderen allang de kinderziektes gehad hadden en ik ben het helemaal – voor 100% – met haar eens. Het was *niet* het verzorgen van mijn zieke kinderen dat zo zwaar was; het moeilijkste was mijn eigen angst onder ogen te zien. En de uitdaging is *niet* het doormaken van een infectieziekte, de uitdaging is verantwoordelijkheid nemen voor een gezonde levensstijl. Hoe zorg ik ervoor dat ze ook een blaadje sla naar binnen krijgen en eens lekker buiten spelen, ook al woon ik in de binnenstad van Amsterdam. En achteraf gezien – was dat nou zo moeilijk? Nee, echt niet...

Zijn vaccins de enige manier om kinderen te beschermen?

Zoals inmiddels wel duidelijk is, geloof ik niet in de 'bescherming' van vaccins, *maar ik geloof wel degelijk dat we onze kinderen moeten beschermen.* Hoe en waartegen? Dat werd me duidelijk toen ik het YouTube-filmpje 'In peril – Chemically Injured Part 1' zag.

Het begint met het volgende citaat:

'For the first time in the history of the world, every human being is now subjected to contact with dangerous chemicals, from the moment of conception until death.' Rachel Carson (biologist and writer)

In dit 7 minuten durende filmpje vertelt een moeder over wat de gevolgen van de blootstelling aan al die chemicaliën geweest zijn voor haar zoon. Mijn reactie op dit filmpje? 'Al die jaren dat ik vaccins onderzocht heb; ál die boeken en ál die uren achter de computer… mijn eerste, intuïtieve impuls was helemaal juist!' De medische wereld blijft haar blik maar strak gericht houden op de 'bescherming tegen infectieziekten', maar dat is allang niet meer het grootste gevaar voor kinderen in het rijke Westen… Het grootste gevaar is blootstelling aan giftige stoffen, elektromagnetische straling, stress en misleidende informatie! Absoluut de moeite waard om dit YouTube-filmpje even te bekijken. Voor meer info zie ook: www.mcs-global.org, de website van Diana Buckland.

Epidemieën in de 21ste eeuw

Er zijn, zoals ik al eerder gezegd heb, wat mij betreft drie soorten epidemieën:

1. De 'oude' epidemieën – epidemieën van ziektes die voorkwamen in de tijd voordat we vaccineerden (bijvoorbeeld cholera en difterie). Daar hoef ik mijn kinderen niet tegen te 'beschermen door middel van vaccins', want de oorzakelijke factoren komen in het Westen gelukkig allang niet meer voor. (zie hoofdstuk 1)

2. De kinderziektes – epidemieën van ziektes die met of zonder vaccins, vroeger én nu voorkomen (bijvoorbeeld mazelen, de bof). Daar hoef ik mijn kinderen ook niet tegen te 'beschermen'. Ik geloof dat kinderziektes deel uitmaken van een natuurlijke ontwikkeling van het immuunsysteem en dat ze alleen voor bijvoorbeeld ondervoede kinderen gevaarlijk kunnen zijn. Logisch, daar hebben we het in hoofdstuk 2 over gehad.

3. De 'nieuwe' epidemieën – dat zijn de epidemieën die op dit moment gaande zijn en hier moet ik mijn kinderen wél tegen beschermen!

Ziekteveroorzakende factoren in de 21ste eeuw

Voordat we onze kinderen kunnen beschermen, moeten we natuurlijk eerst weten waartegen. Oorzaken van epidemieën zijn (in het medisch denken) onbekend totdat we weten welke bacterie of welk virus de ziekte 'veroorzaakt'. Maar dit is niet de enige verklaring; naast de medische uitleg dat een bepaalde infectieziekte door een specifiek micro-organisme veroorzaakt wordt, bestaan er andere verklaringen over de oorzaak van epidemieën, die wat mij betreft veel aannemelijker zijn. Voor groep 2 – de kinderziektes – bestaat een logische theorie over de ontwikkeling van het kind die we in hoofdstuk 2 besproken hebben. Voor groep 1 – de oude epidemieën – blijkt er een hele waslijst van oorzakelijke factoren te zijn (zie hoofdstuk 1 en 2). Hoe zit het met de epidemieën die zijn begonnen in de periode nadat we zijn gaan vaccineren – de 'nieuwe epidemieën' zoals polio? In de leerboeken van artsen staat dat deze ziekte door een virus wordt veroorzaakt. Ik heb er mijn twijfels over.
Hoe (h)erkennen of ontkennen we wat de oorzaak is van een (nieuwe) ziekte? Laten we polio als voorbeeld nemen.

Wat is de oorzaak van polio?

Een virus? In het *Handboek vaccinaties* – het leerboek voor CB-artsen – staat dat er *'buiten de mens (en primaten) geen natuurlijk reservoir van poliovirussen bestaat'*.

Met andere woorden: dit virus, een darmvirus, komt alleen voor bij mensen en apen en woont in onze ingewanden. Het is terug te vinden in de ontlasting en dat betekent dat in de tijd vóórdat ertegen gevaccineerd werd, en de hygiëne niet zo goed was, praktisch elk kind eraan blootgesteld werd en er dus antilichamen tegen opgebouwd zou moeten hebben.

Zolang het virus in onze darmen aanwezig is, hebben we er geen last van, maar in het handboek staat: *'Vanuit het maagdarmkanaal kan het virus via de lymfeklieren in de bloedbaan terecht komen, vanwaaruit het de motorische centra van het verlengde merg en het ruggemerg kan bereiken'*. Als het virus de zenuwen bereikt veroorzaakt het verlammingen. Hoe, dat heb ik niet kunnen vinden. Toch heb ik – net als iedereen – het altijd voor waar aangenomen dat 'het poliovirus kinderverlamming veroorzaakt'. Ik nam aan dat het goed onderzocht was en een bewezen feit. Totdat ik stuitte op andere theoriëen die me aan het denken gezet hebben. Wil je er echt induiken dan raad ik je aan het boek *The Virus and the Vaccine* van Debbie Bookchin & Jim Schumacher te lezen en *Fear of the Invisible* van Janine Roberts.

Mijn onderzoek naar de oorzaak van polio is nog steeds niet helemaal afgelopen, maar er zijn wat mij betreft genoeg vraagtekens om er al over te schrijven. Hieronder volgt een samenvatting van de beide boeken. Ik begin met de Amerikaanse situatie en vul dit later in dit hoofdstuk aan met de Nederlandse situatie.

Op zoek naar de oorzaak van kinderverlamming...

Rond de eeuwwisseling kwam polio wereldwijd nog amper voor, maar vanaf de van zomer 1916 was er met de regelmaat van de klok – 40 jaar lang, elke zomer – een polio-epidemie in de VS; de ene keer in de stad, de andere keer op het platteland. Het had niets te maken met slechte hygiëne of armoede of ondervoeding. Rijke kinderen kregen het en arme kinderen kregen het; men wist niet wat de oorzaak was en er was ook geen medicijn tegen. En juist daarom was iedereen zo bang voor de ziekte.

'One fact about polio soon became apparent: Almost all paralytic polio cases seemed to occur between May and September. And so the summer, and the annual start of the 'polio season', was transformed from a time of the year to be relished and anticipated into a season that parents dreaded – especially because no one knew how the disease was spread.
(…) summertime became a series of restrictions on normal childhood activities, no ball games, no movies, no camps, no trips to the public pools or to the beach. If there were any reports of polio in the vicinity, anxious parents would quarantine their children, shutting them indoors and away from all possible human contact – anything to keep their children safe from polio.'
Bron: 'The Virus and the Vaccine' , Debbie Bookchin & Jim Schumacher

Dat was de situatie – mensen leefden in angst en hielden hun kinderen binnen, want niemand wist uit welke hoek het gevaar kon komen en hoe meer jaren er verstreken des te meer men zat te springen om een oplossing. Na het 'succes' van vroege vaccins wilde men polio ook met een vaccin bestrijden en dus zocht men naar de 'verwekker'. We moeten ons hierbij goed realiseren, dat onderzoek naar de oorzaak van een bepaalde ziekte wordt gedaan *vanuit een bepaalde hypothese*. En in dit geval – dankzij de microbetheorie van Pasteur – was de hypothese (aanname) dat de infectieziekte door een bacterie of virus veroorzaakt wordt. En die was niet gemakkelijk te vinden. Veertig (!!) jaar lang zocht men naar een micro-organisme om de schuld te geven van al die verstoorde zomerpret en al die tijd keken we niet naar wat we zelf deden.

Op de volgende bladzijde staan Amerikaanse cijfers met rechts van de horizontale lijn de *stijging* in polio toen men in de jaren 40 het difterie- en kinkhoestvaccin introduceerde. Het is op zijn minst opvallend te noemen dat het aantal poliogevallen enorm steeg toen we begonnen met het inspuiten van toxische stoffen in onze kinderen; we wisten alleen nog niet dat we chemische stoffen injecteerden die verlammingen kunnen veroorzaken.

Polio cases Skyrocketed after diphtheria and pertussis vaccines were introduced

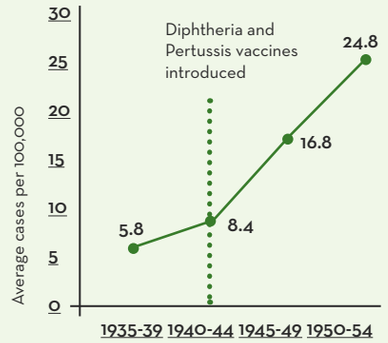

Bron: Reprinted with permission from 'Vaccine Safety Manual' by Neil Z. Miller. Copyright © NZM/New Atlantean Press. All rights reserved.

En we spoten het niet alleen in; we spoten het ook óp ze

Kinderen werden op grote schaal *bespoten* met DDT. En om het nog erger te maken, niet alleen het kind zelf, maar ook zijn voedsel en zijn woonplek. Op de volgende bladzijde staan twee plaatjes van de reclame die in die tijd gemaakt werd voor het wondermiddel DDT.

Ik ken geen enkel dier dat zijn eigen jongen vergiftigt. Het gaat tegen alle natuurlijke wetten in, maar is het pad dat wij mensen ingeslagen zijn. Eerst werd arsenicum aan het eind van de 19e eeuw gebruikt als landbouwgif en zo rond 1940 kwam DDT sterk in opmars en op dit moment gebruiken we weet ik al niet wat voor andere bestrijdingsmiddelen.

'Fumigation with the insecticide DDT was a widely used measure for treating lice.'
Bron: 'Disease – The Extraordinary Stories Behind History's Deadliest Killers', Mary Dobson

Bron: www.contexts.org

In 1962 kwam het boek van Rachel Carlson, *Silent Spring*, uit. Het was een aanklacht tegen de moderne landbouwpraktijken van het besproeien van ons voedsel. Wat weten we inmiddels over DDT:

DDT beschadigt, net als arsenicum, het zenuwweefsel. En dat kan verlammingen veroorzaken. Terwijl de *toxicologen* aan de bel trokken over de gevaren van landbouwgif – en een heldere en goed onderbouwde verklaring hadden voor de verlammingen; elke polio-epidemie brak immers uit in de zomer juist als het fruit en het land bespoten werden en de blootstelling dus extra hoog was – bleven *virologen* (hoofdzakelijk betaald door de farmaceutische industrie) maar doorzoeken naar welk virus nou polio veroorzaakte. Judith Lopez, schrijfster van *Immune Dysfunction – winning my battle against toxins, illness & the medical estalishment* vraagt zich af wat daarachter kan zitten.

'It seems curious that mainstream medicine has so thoroughly ignored the toxicity theory of immune-suppressing diseases in favour of virus hunting. But the reasons for this bias are based on financial, not scientific considerations. Toxicology is rather a backwater in medical research. After all it generates very little money to tell people to avoid poisonous substances and clean up their diets.'

Verantwoordelijkheid nemen voor wat de mensheid creëert was blijkbaar niet wat men wilde en dus werd er verder gezocht. *Fear of the Invisible* is een boek van Janine Roberts. De schrijfster heeft heel wat graafwerk verricht; niet alleen naar de oorzaak van polio, maar ook naar hoe men

tot de bestaande conclusie daarover is gekomen. En het beeld dat ik over wetenschappelijk onderzoek heb, komt zeer zeker *niet* overeen met wat Janine ontdekte over het onderzoek naar de oorzaak van polio in het begin van de 20ste eeuw. Wat denken jullie van het injecteren van gemalen ruggenmerg, hersenen, ontlasting (!) en bromvliegen in levende apen?

'The more I read of what are supposed to be the victories of polio research, the more I have been, quite frankly appalled. During the 1920s and 1930s all kinds of biological materials – spinal cord, brain, faecal matter, even flies were ground up and injected into living monkey brains to induce paralysis, causing great harm to many animals – all in the hope that such experiments would explain why humans were getting summer polio.'
Bron: 'Fear of the Invisible', Janine Roberts

Het valt ook niet mee om virussen te vinden! Ze zijn zo minuscuul klein. De kwaliteit van de microscopen in die tijd was ternauwernood voldoende om verschillende virussen te kunnen waarnemen. Maar goed, onder druk van de publieke opinie is uiteindelijk het bewijs geleverd. Toch die ontlasting!

'It was only in the late 1940s that the scientists research in polio came to identify a particular virus with polio. It was through what is now another famous experiment. In 1948 Gilbert Dalldorf an Grace M. Sickles of the New York State Department of Health claimed to have "isolated" in the faeces of paralysed children an "unidentified, filterable agent" or "virus" that might be the cause of polio. They had done so by diluting the excretement of polio-victims. They said they took a 20% faecal suspension, prepared by ether treatment and centrifugation (ether to kill bacteria and centrifugations to remove large particles.) This they had injected "intracerebrally into mice" – meaning into the living brains of mice. The result was that suckling mice, 3-7 days of age became paralyzed.'
Bron: 'Fear of the Invisible', Janine Roberts

Onderzoek dat in de jaren 40 uitgevoerd is op levende muizenbaby's – waarbij gecentrifugeerde diarree ingespoten werd in hun hersenen – met verlamming als gevolg – is het bewijs dat 'een uit de ontlasting van polioslachtoffers 'geïsoleerd' virus' de oorzaak is van deze ziekte??! Ik ben niet de enige die zich achter de oren krabt! Janine Roberts vraagt zich af wat de waarde van dit hele experiment is:

'So what had they proved with this experiment? Surely, only that paralysis could be induced in young mice by injecting diseased human excretion into their young brains? I was utterly shocked that serious scientists could get away with describing this as the succesful "isolation" of a virus that they had thus proved to cause polio in humans.' Bron: 'Fear of the Invisible', Janine Roberts

Wat weten we inmiddels over virussen?

Volgens experts hebben we nog maar een fractie van de virussen bestudeerd die er bestaan. We weten eigenlijk nog maar heel weinig over ze; desalniettemin zijn we er heeeel bang voor. *Fear of the Invisible* schetst een totaal nieuw beeld van virussen. Ze zijn een fundamenteel onderdeel van menselijk leven en worden met miljoenen door onze eigen gezonde lichaamscellen aangemaakt!

'Scientists like Barbara McClintock, who won a Nobelprize for finding that cells operate with intelligence and seek to repair themselves, have given us a very different understanding of the particles they make. We now know that our cells create multitudes of tiny transport particles (vesicles) to carry proteins and genetic codes needed within and between cells. The ones that travel between cells, those our cells use to communicate with each other – are puzzlingly just like those that we have long blamed for illnesses. It now seems that we have misconceived the virus; that most of them could well be simply inert messages in envelopes carried from cell to cell' Bron: 'Fear of the Invisible', Janine Roberts

Maar goed, toen men uiteindelijk begon met massavaccinatiecampagnes tegen polio in de Verenigde Staten nam de ziekte gelukkig af… TOCH? Ehhh... niet in de statistieken. Volgens door de overheid geregistreerde cijfers namen de aantallen TOE, tot meer dan een verdubbeling van het oorspronkelijke aantal.

Cases of Polio Increased in the U.S. After Mass Inoculations

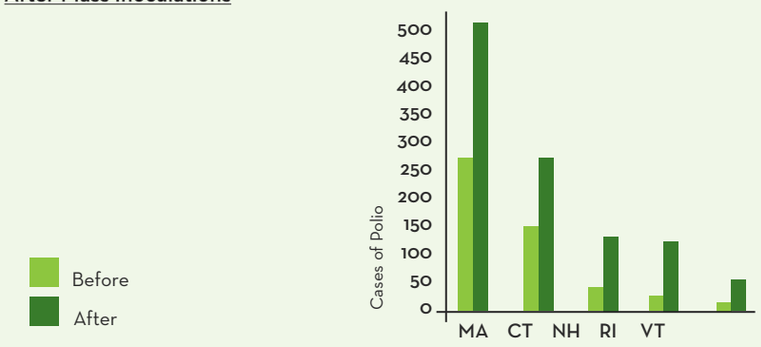

When national immunization campaigns were initiated in the 1950's, the number of reported cases of polio following mass inoculations with the killed-virus vaccine was significantly greater than before mass inoculations, and may have more than doubled in the U.S. as a whole. Source: U.S. government statistics

Bron: Reprinted with permission from 'Vaccine Safety Manual' by Neil Z. Miller. Copyright © NZM/New Atlantean Press. All rights reserved.

Maar kwam die toename van poliogevallen door blootstelling aan het virus – dat we nu niet alleen inslikten, maar ook inspoten – of door blootstelling aan de *giftige stoffen* die mee ingespoten werden? We moeten niet vergeten dat de ziekte polio niet nieuw was, alleen de epidemieën waren nieuw.Voordat het op grote schaal voorkwam was de ziekte poliomyelitis al honderden jaren bekend. Het werd in verband gebracht met blootstelling aan zware metalen en kwam sporadisch in bepaalde beroepsgroepen voor. Blootstelling aan het virus was eveneens al honderden? duizenden? miljoenen? jaren gaande. Het poliovirus is een menselijk, door onszélf aangemaakt darmvirus.

'These polio epidemics were new – and yet poliomyelitis, to give it its full name, was not a new disease. It had been around for centuries and was long associated with metalworking. But the virus we now blame for polio is a common human gut virus with no obvious connections to metalworking. This virus is produced solely by human cells, and spreads from us to be common in soil. Human infants aquire lifelong immunity to it as soon as they go into the garden and put a grubby hand into their mouth, as stated in a paper published on the website of the Centers for Disease Control (CDC) in the US.'

Iemand van het RIVM heeft mij weleens uitgelegd dat polio de eerste welvaartsziekte is. Door verbeterde hygiëne kwamen we er niet meer mee in contact en werden er niet meer voldoende antilichamen tegen het poliovirus opgebouwd. Daardoor kregen we deze ziekte. Ik dacht nog: 'hoezo, komen we er niet meer mee in contact? – het virus woont in ons!' Ik vind dat een vreemde verklaring. De huidig opvatting is – nog steeds – dat een *darmvirus* verondersteld wordt polio te veroorzaken, doordat het de zenuwcellen van de hersenen en het ruggenmerg 'aanvalt'.

Vraagt niemand zich af hoe groot de afstand wel niet is die het virus moet overbruggen om van de darmen in de hersenen te komen?! Voor een virus?! Dat is voor zo'n minuscuul klein organismetje net zoiets als de afstand van hier tot aan het einde van de Melkweg... hoe doet hij dat??!! En verder, hoe krijgt hij het voor elkaar om de zenuwen zodanig aan te tasten dat dit verlammingen tot gevolg heeft?

Janine is weer gaan zoeken…

'I was surprised to discover how little we know of how the poliovirus causes polio. Professor Akio of Tokyo University stated in 1996 "little is known about the mechanisms by which the poliovirus causes paralysis… it is not known how the virus moves into the blood from the primary multiplications site (the guts), how the virus invades the CNS (Central Nervous System)... Humans are simply lucky that the polio vaccine worked. (We weten inmiddels dat de ontnuchterende realiteit niet echt leek op 'worked.')" He also noted that the only way polio can be shown to damage brain cells is to directly inject it across the barrier into monkey brains.' Bron: 'Fear of the Invisible', Janine Roberts

Hè…?????

'This was a very major surprise; if the virus could not naturally get to these cells, how could it cause polio?' Bron: 'Fear of the Invisible', Janine Roberts

Als het virus niet op een natuurlijke manier in de hersenen terecht kan komen, hoe kan het dan de oorzaak zijn van de verlammingen? Met andere woorden: we kunnen nou wel 'bewijzen' dat polio veroorzaakt wordt door in een laboratorium poliovirussen in te spuiten bij apen. Maar in het echte leven – bij mensen – leven poliovirussen in een natuurlijke situatie in onze ingewanden en kunnen we ze helemaal niet vinden in de hersenen of in het ruggenmerg. En als ze daar niet voorkomen, hoe kunnen ze dan die beschadigingen aan de hersenen en ruggenmergzenuwen veroorzaken waardoor de verlammingen optreden? Zouden wij ze daar soms naartoe brengen door ze in te spuiten?

Mogelijk – maar wat mij betreft ligt het veel meer voor de hand dat het niet (alleen) de virussen zijn, maar dat de 'hulpstoffen' in vaccins verantwoordelijk zijn voor de neurologische schade. Inspuiten, praktisch direct in de bloedbaan, is niet genoeg. De veroorzaker van de schade moet ook nog van het *bloed naar de zenuwcel* kunnen komen. En wat kan dat heel gemakkelijk? De 'hulpstoffen'.

'But I knew that toxins make their way with relative ease across the blood brain barrier. The scientific papers of toxicology are full of documented cases. For example, The Journal of Immunology *reported: "Neurotoxines are known to directly damage or kill neurons, including lead, mercury."*
Bron: 'Fear of the Invisible', Janine Roberts

Metaalarbeiders die poliomyelitis kregen in de tijd vóór de epidemieën werden blootgesteld aan neurotoxische stoffen zoals lood en kwik en in vaccins zitten ook neurotoxische stoffen, bijvoorbeeld kwik en aluminium. Het laatste woord over de oorzaak van polio is wat mij beteft nog niet gezegd. Misschien is polio helemaal geen infectieziekte, veroorzaakt door een virus, maar een van de vele neurologische aandoeningen die te maken hebben met neurotoxische stoffen die we inademen en inspuiten.

Recapitulerend:

Naast de medische verklaring dat een virus kinderverlamming veroorzaakt, worden onze kinderen sinds het begin van deze eeuw aan meerdere vormen van neurotoxische stoffen blootgesteld die verlammingen kunnen veroorzaken:

1. Landbouwpesticiden – vanaf 1915 in opmars
2. Bespuiten van kinderen met DDT tegen luizen – vanaf 1935/40
3. Inspuiten van neurotoxische stoffen – vanaf 1950

Wat weten we over de ernst van de ziekte?

Polio is voor veel ouders de meest angstaanjagende ziekte. 'Bescherming' tegen de kinderziektes kan men meestal vrij snel loslaten, maar polio… je moet er toch niet aan denken! Hoe gevaarlijk is deze ziekte?

Het *Handboek vaccinaties* zegt over de klinische verschijnselen, het beloop en de complicatie's van polio:

'De meeste (90-95%) van de polio-infecties verlopen subklinisch (dat wil zeggen: je bent met het virus besmet, maar er zijn geen symptomen: met andere woorden, je merkt er niets van). *Het ziektebeloop wordt bij de resterende 5-10% van de geïnfecteerden gewoonlijk onderverdeeld in de volgende fasen:*

1. **Prodromale fase** (bij een paar procent treden griepachtige verschijnselen op die na enkele dagen weer overgaan)
2. **Non- of preparalytische fase** (bij een paar procent krijg je na de griepachtige verschijnselen een ernstiger beeld met koorts, hoofdpijn en verschijnselen van prikkeling van de hersenvliezen – dit kan vanzelf weer overgaan of overgaan in de paralytische fase)
3. **Paralytische fase.** Over deze laatste fase staat er in het handboek:

'Bij ongeveer 0.1% (bij kinderen) tot 1% (op latere leeftijd) van de infecties treedt een slappe verlamming op, meestal in de onderste ledematen. Als de verlammingen beperkt blijven tot de spieren van de ledematen en de romp zijn er weinig complicaties en zijn deze vooral van orthopedische aard. De verlammingen kunnen echter alarmerend en levensbedreigend zijn als ook de hersenzenuwen zijn aangetast (bulbaire vorm) en slikken, ademen en soms ook de circulatie in gevaar kunnen komen. Als in de voorafgaande 2 tot 4 weken een injectie is uitgevoerd, dan is de kans groter dat in het betreffende been verlammingen optreden dan in het niet geïnjecteerde been.'

Dat er verlamming optreedt in het beentje waarin geprikt is, kom ik vaker tegen. In *Vaccine Safety Manual* van Neil Z. staat bijvoorbeeld:

'Several studies have shown that injections (for antibiotics or other vaccines) increase susceptibility to polio. In fact, researchers have known since the early 1900s that paralytic poliomyelitis often started at the site of an injection.' En:

'A 1992 study, published in the Journal of Infectious Diseases, *validated earlier findings. Children who received DTP (diphtheria, tetanus and pertussis) injections were significantly more likely than controls to suffer paralytic poliomyelitis within the next 30 days. Accoring to the authors, "this study confirms that injections are an important cause of provocative poliomyelitis".'*

Goed om te weten.

Nog even terugkomend op het *Handboek vaccinaties:* meer dan 90% van de kinderen is dus besmet zonder ziek te zijn en die vreselijke verlamming treedt dus maar op bij – lees ik het goed? – 0,1-1% *van de resterende 5-10%.*

In *Vaccine Safety Manual* van Neil Z. Miller staat het zo:
'Paralytic polio is rarely permanent. Usually there is a full recovery. Muscle power begins to return after several days and continues to improve during the next 12-24 months. A small percentage of cases will experience residual paralysis. In rare cases, paralysis of the muscles used to breathe can lead to death. Treatment mainly consists of putting the patient to bed and allowing the affected limbs to be completely relaxed. If breathing is affected, a respirator or iron lung can be used. Physical therapy may be required.'

Hoe zijn de polio-epidemieën uiteindelijk verdwenen?

Misschien moeten we de vraag anders formuleren: *Zijn* de polioepidemieën verdwenen? Volgens vaccinexpert Dr. Viera Scheibner niet:

'Polio has not been eradicated by vaccination, it is lurking behind a redefinition and new diagnostic names like viral or aseptic meningitis. When the first, injectable, polio vaccine was tested on some 1.8 million children in the United States in 1954, within 9 days there was huge epidemic of paralytic polio in the vaccinated and some of their parents and other contacts. The US Surgeon General discontinued the trial for 2 weeks. The vaccinators then put their heads together and came back with a new definition of poliomyelitis. The old, classical, definition: a disease with residual paralysis which resolves within 60 days has been changed to a disease with residual paralysis which persists for more than 60 days. Knowing the reality of polio disease, this nifty but dishonest administrative move excluded more than 90% of polio cases from the definition of polio.'

Toen het vaccin op de markt kwam en bleek dat het aantal poliogevallen *toenam* werd de definitie van de ziekte aangepast. In plaats dat de diagnose polio gesteld werd als iemand 24 uur verlammingsverschijnselen had, gold dit volgens de nieuwe definitie pas als de patiënt gedurende 60 dagen verlammingsverschijnselen had. Dit wekte de indruk van een gigantische afname, omdat de meeste mensen binnen 60 dagen hersteld waren van de verlammingen en dus niet meegeteld werden. Ten tweede werden mensen die geen last hadden van verlamming, maar alleen van spierzwakte, niet meer gediagnosticeerd als polio, maar als virale of aseptische meningitis. Met als resultaat dat de gevallen van polio afnamen terwijl de gevallen van aseptische meningitis omgekeerd evenredig stegen!

Polio or Aseptic Meningitis?

Sample Months	Reported Cases of Polio	Reported Cases of Aseptic Meningitis
July 1955 (before the new polio definition was introduced)	**273**	**50**
July 1961 (after the new polio definition was introduced)	**65**	**161**
September 1966 (after the new polio definition was introduced)	**5**	**256**

Cases of polio were more often reported as aseptic meningitis after the vaccine was introduced, skewing efficacy rates .
Source: Los Angeles County Health Index: Morbidity and Mortality, Reportable Diseases.

In de woorden van Janine:

'In 1956, the health authorities instructed doctors that they were in future only to diagnose polio if a patient has paralytic symptoms for 60 days or more. As polio was diagnosed previously if there were just 24 hours of paralytic symptoms, and as the disease in milder cases frequently lasted less than 60 days, this automatically meant vastly fewer cases of polio would be reported.

Another regulatory change had even a greater impact. Most polio diagnoses during the epidemics had not involved paralysis but muscular weakness and widespread pain. In many cases this was produced by inflammation of the membrane that protects the brain and spinal neuron cells. The CDC described such cases as "serious but rarely fatal". But doctors were now instructed that all such cases must no longer be diagnosed as polio but as viral or aseptic meningitis. As a result, the number of cases of meningitis diagnosed went from near zero to many thousands, while polio came down equivalently. '
Bron: 'Fear of the Invisible', Janine Roberts

Polio is helemaal niet uitgeroeid, maar de diagnostische criteria zijn veranderd

En toen waren er dus niet zo veel gevallen van polio meer, maar kregen we er een 'nieuwe' ziekte bij. Meningitis. En de wetenschappers gingen op zoek naar de bacterie die meningitis veroorzaakt en er kwam een nieuw vaccin op de markt om onze kinderen ertegen te 'beschermen'.

Wat is –itis?

Strikt gezien is meningitis natuurlijk geen ziekte, het is een ontsteking. De uitgang -itis is potjeslatijn voor ´ontsteking van`… noem maar op, wat ervoor staat: sinusitis (ontsteking van de bijholte van de neus), gastritis (ontsteking van het maagslijmvlies), tendinitis (ontsteking van een pees) en ga zo maar door. Meningitis is een ontsteking van de vliezen om de hersenen en het ruggenmerg.

Wat is eigenlijk een ontsteking?

Laten we daar eerst eens naar kijken. Een ontsteking is een reactie van het lichaam op beschadiging en daarbij behorende prikkels (bacteriën, virussen, chemische stoffen) – gericht op het onschadelijk maken en opruimen van die prikkels. Kenmerken zijn (in het potjeslatijn): dolor, calor, tumor en rubor (pijn, warmte, zwelling en roodheid). Denk maar eens aan een simpel schaafwondje. Je kindje valt en krijgt een schaafwond op zijn knie. Door de beschadiging van de huid kunnen straatvuil, bacteriën en allerlei rommel naar binnen komen en wat zien we: het doet pijn, er is zwelling, het is rood, er stroomt bloed naartoe. Witte bloedlichaampjes eten al het straatvuil op en binnen een paar uur zit er een korstje op om de wond af te dekken. Een prachtige, effectieve reactie van het immuunsysteem.

Maar als de *vliezen rondom de hersenen gaan ontsteken*, dan zit de ontsteking natuurlijk op een gevaarlijke plek, zo dicht bij de hersenen; bovendien er is geen ruimte voor zwelling en dus de druk neemt toe onder die hersenpan.

Hoe kun je je kinderen nou beschermen voor een ontsteking op zo'n ongelukkige plek?

Hoe zou het komen dat er dáár beschadigingen optreden en er ook nog eens vuil in die beschadigingen terechtkomt... hoe zou dat komen?

Het bloed is heilig. Hoe bescherm ík mijn kindje tegen polio, of meningitis? Ik eet bij voorkeur onbespoten groenten en fruit. *En ik zorg ervoor dat er geen lichaamsvreemde, giftige stoffen in het bloed ingespoten worden.* Waarom? Omdat ik weet dat die stoffen via de bloedbaan de hersenen kunnen bereiken en mogelijkerwijs het lichaam kunnen aanzetten tot een ontstekingsreactie in zijn pogingen zich ervan te ontdoen. Ik laat ze dus niet vaccineren. En ik doe mijn best om ervoor te zorgen dat hun algemene lichamelijke conditie zo goed mogelijk is. Dat is waar ik voor kies.

Love them. Protect them. Never inject them.

Wat is eigenlijk het verschil tussen kunstmatige (door vaccins opgewekte) en natuurlijke (bij de geboorte meegekregen) immuniteit?

De informatie die ouders krijgen over weerstand tegen ziektes is erop gericht hen ervan te overtuigen dat kunstmatige immuniteit precies hetzelfde is als natuurlijke weerstand. En tegelijkertijd is de verwarrende redenering dat natuurlijke immuniteit schijnbaar niet afdoende is, en we vaccingeïnduceerde immuniteit nodig hebben omdat we anders ziek worden. We kunnen 'bescherming' *kopen* – en de overheid besteedt er zonder blikken of blozen miljarden euro's belastinggeld aan. Niet alles is te koop – en zeker gezondheid niet – maar afgezien daarvan lijkt het alsof vaccins ons regelrecht in een alles of niets denken zetten. Ben je gevaccineerd dan ben je beschermd en ben je dat niet dan loop je (onnodig) risico.

Er zijn twee soorten immuniteit: aspecifieke en specifieke immuniteit. Je zou kunnen zeggen dat 90% van onze weerstand aspecifiek is; het is de 'algemene weerstand' die ons beschermt tegen *alle* ziektes. En 10% is specifiek; bestaat uit antilichamen die erop gericht zijn om één bepaalde ziekteverwekker te bestrijden. Vaccins 'stimuleren' de specifieke immuniteit (antilichamenproductie).

Waarom richten we onze aandacht eigenlijk op de 10% in plaats van de 90%? Of met andere woorden: waarom zorgen we er niet voor dat de algehele gezondheid ondersteund wordt en dat het kind in een goede conditie is door bijvoorbeeld volwaardige voeding en gezonde leefgewoonten? Nogmaals: waarom gokken we op de 10% en niet op de 90%? En bovendien, als we beschermd worden door ons eigen gezonde lichaam, hebben we dan – levend onder de goede hygiënische omstandigheden in de 21ste eeuw – nog wel die 'door het vaccin opgewekte' bescherming nodig? Waarom beseffen zo weinig mensen dat de 'extra' (kunstmatige) weerstand altijd boven op reeds bestáánde (natuurlijke) weerstand komt? Tijd om denkbeelden die we klakkeloos aangenomen hebben over het 'versterken' van immuniteit met gezond verstand te analyseren. Mijn

gezichtspunten wijken af van de reguliere geneeskunst, dus ik zou zeggen: denk mee, denk na – niemand hoeft het met mij eens te zijn!

In de brochure '50 vragen en antwoorden over vaccinatie', uitgegeven door het RIVM, geeft de overheid haar visie op hoe ´natuurlijk` het vaccin is.

'Is vaccineren onnatuurlijk?

Nee, het lichaam reageert op natuurlijke wijze op vaccinatie.
Het lichaam reageert op vaccins op dezelfde wijze als tegen een natuurlijke ziektekiem. Maar bij vaccinatie maak je de ziekte niet of slechts in milde vorm door. Het enige onnatuurlijke aan vaccinatie is dat de mens het tijdstip kiest waarop een vaccinatie wordt uitgevoerd.'
Bron: '50 vragen en antwoorden over vaccinatie' – Rudy Burgmeijer

Dat is duidelijk. Door vaccins opgewekte immuniteit – weerstand tegen een bepaalde ziekte – is, afgezien van 'het tijdstip waarop', volgens de overheid hetzelfde als haar natuurlijke versie.

De leerboeken van de artsen gaan nog een stapje verder; de schrijvers vinden de term kunstmatige immuniteit zelfs misleidend. Uit het *Handboek vaccinaties,* examenstof voor toekomstige consultatiebureauartsen komt het volgende citaat:

'De term "kunstmatige immuniteit" is misleidend. Bij actieve immunisatie worden immers dezelfde natuurlijke mechanismen opgewekt als bij welke andere wijze van het lichaam binnendringen van het antigeen. Slechts de wijze en het moment waarop een kind met het antigeen in contact komt is bewust door de mens gekozen en dus anders dan hoe de natuur het zou doen.'
Bron: 'Handboek Vaccinaties', deel A Rudy Burgmeijer

Zo worden artsen dus misleid; want kunstmatige immuniteit lijkt net zoveel op natuurlijke immuniteit als een kip op een computer. Ik zal jullie tien belangrijke verschillen geven.

Tien verschillen tussen KI (kunstmatige immuniteit) en NI (natuurlijke immuniteit)

DE PRIKKEL

1. De conditie van het micro-organisme (de 'ziekteverwekker'/ het antigeen) verschilt:
   KI: verzwakt, gedood – NI: levend, gezond

De conditie van de 'ziekteverwekker' verschilt. De antigenen in een vaccin zijn verzwakt of gedood, maar de bacteriën die ons in het echte leven 'aanvallen' zijn levend en gezond. Behalve dan dat we niet aangevallen worden… we ademen ze in of slikken ze door.

2. Blootstelling van het organisme aan het micro-organisme verloopt anders:
   KI: via injectie – NI: via neus (inademing) en mond (eten, drinken)

Blootstelling verloopt kunstmatig via injectie en natuurlijk via inademing of inslikking. Heeft iemand zich eigenlijk ooit weleens afgevraagd hoe het lichaam zou reageren op dode en verzwakte ziektekiemen *als we die zouden inademen of inslikken in plaats van inspuiten?* Het lichaam zou er waarschijnlijk niet echt van wakker liggen, maar de hele boel afvoeren. Met andere woorden: ze komen de volgende dag, samen met nog een paar miljoen andere bacteriën, met de ontlasting mee in de wc terecht.

Waarom kunnen dode en verzwakte bacteriën wél een bedreiging zijn als ze ingespoten worden? Precies dáárom! Ze komen niet in de ontlasting terecht, maar in de bloedbaan… en dus binnen de kortste keren in de hersenen of andere kwetsbare organen.

En dan… wat is de reactie van het lichaam… niks aan de hand toch… die bacteriën kunnen toch geen ziekte veroorzaken, ze zijn toch verzwakt?

Wél wat aan de hand… want de medische wereld wil antilichamen zien… en we weten dat het lichaam niet reageert met 'voldoende' antilichamen op het inspuiten van verzwakte ziektekiemen, TENZIJ óngevaarlijk gemaakte bacteriën weer gevváárlijk gemaakt worden door ze te koppelen aan een toxische stof, zoals aluminium. Dus niet alleen de bacterie logeert voortaan in de hersenen, maar ook de hulpstof. En het enige dat het lichaam dan nog kan doen om te proberen ze daar weg te krijgen, is een ontstekingsreactie. De stoffen in vaccins kunnen chronische ontstekingen in de hersenen, in de darmen, of waar ze ook maar terechtkomen veroorzaken, met alle gevolgen van dien: beschadigingen, littekenweefsel enzovoorts.

DE REACTIE VAN HET LICHAAM OP DE PRIKKEL

3. De aard van de reactie is verschillend:
   KI: natuurlijke reactie op onnatuurlijke prikkel (ziektekiem wordt geïnjecteerd) – NI: natuurlijke reactie op natuurlijke prikkel (ziektekiem wordt ingeademd of doorgeslikt)

De aard van de reactie verschilt ook. Kunstmatige immuniteit is een natuurlijke reactie op een *onnatuurlijke prikkel* (de ziektekiem wordt geïnjecteerd). Natuurlijke immuniteit is een natuurlijke reactie op een *natuurlijke*

prikkel (de ziektekiem wordt ingeademd of doorgeslikt). En de reactie van het lichaam op bacteriën die via de neus of mond binnenkomen is *totaal* anders dan de reactie van het lichaam op bacteriën die ingespoten worden. Het immuunsysteem is een vernuftig systeem dat we nog totaal niet doorgrond hebben. Dat vooropgesteld. Maar om het begrijpelijk te houden, kunnen we zeggen dat de reactie van het lichaam op drie punten wezenlijk verschilt: 4. andere locatie, 5. andere organen en 6. andere handelingen die uitgevoerd worden.

4. De locatie van de immuunreactie is verschillend:
   KI: immuunreactie vindt voornamelijk diep in het organisme plaats. Bijvoorbeeld: aanmaken van antilichamen in het bloed, ontstekingsreactie in de hersenen. – NI: immuunreactie vindt voornamelijk oppervlakkig in het organisme plaats: ademhalings- en spijsverteringsstelsel. Bijvoorbeeld: hoesten, snuiten, overgeven… Een relatief makkelijke 'weg-met-die-rommel-actie'.

Hoe dieper ongewenste micro-organismen en stoffen het lichaam binnendringen des te moeilijker het is om ze weer uit ons systeem te krijgen. Als de boosdoener het niveau van het bloed heeft weten te bereiken, hebben we echt een probleem, want het bloed gaat het hele lichaam door en bereikt kwetsbare organen zoals de hersenen.

Antilichamen binden zich aan antigenen (lichaamsvreemde stoffen) om deze stoffen als het ware in de boeien te leggen. Daarmee zijn ze misschien wel achter slot en grendel maar nog niet uit het lichaam verwijderd! Daar hebben we andere organen die deel uitmaken van ons immuunsysteem voor nodig zoals de lever. Maar die is nog niet voldoende ontwikkeld bij een zuigeling om bijvoorbeeld aluminium te ontgiften. De 'weg-met-die-rommel-actie' wordt een 'prop-de-klerenkast-nog-maar-wat-voller-actie'. Met elke vaccinatieronde wordt een nieuwe dosis gifstoffen die de baby nog niet kan afvoeren diep in het lichaam opgeslagen.

5. De immuunreactie wordt door andere organen uitgevoerd:
   KI: slechts een gedeeltelijke reactie van het immuunsysteem is nog mogelijk. – NI: reactie van het totale immuunsysteem is mogelijk (naar schatting zit 80% van je immuunsysteem in je darmen).

Het overmatig stimuleren van antilichamen getuigt naar mijn idee van een tunnelvisie die de realiteit onrecht aandoet. Het is te vergelijken met een hardloper die denkt dat hij harder gaat lopen door één spier te trainen! Waar het om gaat is natuurlijk dat het hele spier*stelsel* (of totale immuun*systeem*) zich goed ontwikkelt en goed gecoördineerd gaat samenwerken. Met andere woorden: niet een grote hoeveelheid antilichamen in het bloed, maar algehele gezondheid – inclusief een goed ontwikkeld immuunsysteem – is de beste verdediging tegen ziekte.

6. De handeling die het immuunsysteem uitvoert is verschillend:
   KI: gericht op het produceren van antilichamen tegen 'ziektekiemen'– NI: gericht op het onderscheiden, afbreken en uitscheiden van onwelkome micro-organismen.

Zoals we gezien hebben, leven er miljarden ziektekiemen in ons lichaam *zonder dat we er ziek van worden.* Maar wat doet het lichaam met micro-orgamismen die ons kwaad kunnen doen? Het werkt ze meteen naar buiten; door te niezen, te hoesten en te snuiten als we ze inademen en met overgeven en diarree als we ze inslikken. *Het héle immuunsysteem is erop gericht datgene wat het niet wil naar buiten te werken vóórdat het in het bloed terechtkomt.* Waarom? Alles wat in het bloed terechtkomt gaat het hele lichaam door en komt in kwetsbare, vitale organen terecht zoals de hersenen en voortplantingsorganen. Dus daar zitten behoorlijk wat filters voor!

En wat doen wij mensen, denkend dat we slimmer zijn dan Moeder Natuur? We spuiten het vaccin in, praktisch direct in de bloedbaan. En op ziektekiemen die ingespoten worden, kán het lichaam niet reageren met diarree of overgeven – dus lijkt het of we niet ziek zijn. In de bloedbaan is de (paniek)reactie van het immuunsysteem het aanmaken van antilichamen – dus lijkt het of we immuniteit opgebouwd hebben.

Maar zelfs die antilichamen verschillen.

Waar we in het hele verhaal aan voorbijgaan is dat *het kind na vaccinatie wel antilichamen opgebouwd heeft tegen een 'dood-micro-organisme-gekoppeld-aan-een-gevaarlijke-stof'*, maar dat het kind in zijn of haar verdere leven blootgesteld zal gaan worden aan een levend, gezond micro-organisme dat niet gekoppeld is aan een gevaarlijke stof. En dat is natuurlijk een heel ander verhaal.

HET PRODUCT

7. Aard van de opgebouwde 'weerstand'/antilichamen is verschillend:
   KI: antilichamen tegen micro-organismen die in de natuur in die vorm niet voorkomen. – NI: antilichamen tegen in de natuur/realiteit voorkomende micro-organismen.

Met andere woorden: kunstmatige immuniteit bouwt weerstand op tegen *onze eigen demonen*. In de natuur komen geen 'geattenueerde-aan-aluminium-of-kwik-gekoppelde-micro-organismen' voor. Die vijand waartegen we vechten hebben we in een laboratorium eerst zelf gecreëerd!

8. Kwaliteit van de antilichamen als reactie op een vaccinatie versus de kwaliteit van antilichamen geproduceerd als reactie op natuurlijke blootstelling, of het doormaken van een ziekte verschilt.
KI: inferieur, tijdelijk. – NI: superieur, levenslang.

De kwaliteit verschilt. Kunstmatig opgewekte antilichamen zijn van inferieure kwaliteit en tijdelijk in het lichaam aanwezig. Dit is de reden dat kinderen niet genoeg hebben aan één shot, maar elke paar jaar een herhalingsprik nodig hebben om de hoeveelheid antilichamen weer op te krikken. Natuurlijke antilichamen blijven levenslang in het bloed aanwezig en worden zelfs van moeder op kind doorgegeven met de borstvoeding… geweldig hè?

Dus… kind krijgt mazelenvaccin, bouwt antilichamen op, *tegen gemánipuleerd mazelenvirus…* heeft géén weerstand tegen *natuurlijk mazelenvirus...* Natuurlijk mazelenvirus komt voorbij en kind krijgt de mazelen! Heel goed mogelijk. Epidemieën van natuurlijke mazelen komen voor in populaties met een vaccinatiegraad van 100%. Dit staat beschreven in de medische vakliteratuur. (bijvoorbeeld www.ncbi.nlm.nih.gov)

Conclusie:

De hoeveelheid antilichamen die we opbouwen tegen *gemanipuleerde virussen* zegt weinig over de conditie of de reactie van het *totale* immuunsysteem als het later blootgesteld wordt aan het *natuurlijke virus.*

Waarschijnlijk is het zelfs zo dat natuurlijke immuniteit op peil blijft omdat we ons hele leven lang op ieder moment blootgesteld zijn aan ontelbare 'ziekteverwekkers' en vaak zonder enige ziektesymptomen toch antilichamen hebben die aantonen dat we met dat specifieke micro-organisme in contact geweest zijn.

Hoe het ook zij, de hypothese dat antilichamen aangemaakt tegen, zeg maar de lijken van bacteriën en virussen, ons beschermen tegen levende, gezonde bacteriën en virussen is absurd. Maar nog erger is het dat we om het micro-organisme te doden, het moeten vergiftigen met bijvoorbeeld formaldehyde. En resten formaldehyde worden ook mee ingespoten.

9. Consequentie voor de gezondheid van het individu verschilt:
KI: vaccins belasten het onvolgroeide systeem met gevaarlijke toxische hulpstoffen, dierlijk erfelijk materiaal, RNA, DNA, vervuilingen enzovoorts. – NI: schoon, puur, zuiver, natuurlijk.

En last but not least...

10. De prijs verschilt:
KI: miljarden euro's per vaccin per jaar plus de kosten voor het behandelen van nieterkende bijwerkingen. – NI: Gratis. Een cadeau van Moeder Natuur dat we bij de geboorte meegekregen hebben.

Dus, om nog even terug te komen bij de schrijvers van de leerboeken van artsen, de experts van de Gezondheidsraad en iedereen die meent dat kunstmatige immuniteit hetzelfde is als natuurlijke immuniteit. Dat klopt volgens mij niet!

Ten eerste is het immuunsysteem na de hersenen het meest gecompliceerde en minst begrepen systeem van het menselijk lichaam. *Niemand* – artsen, wetenschappers, of welke expert dan ook – weet precies hoe het lichaam in staat is 'zelf' van 'niet-zelf' te onderscheiden. We hebben nog niet eens volledig begrip van hoe het lichaam een simpel schaafwondje geneest, laat staan van hoe het de balans tussen de triljoenen micro-organismen – waaronder talloze 'ziekteverwekkers' – in het lichaam kan handhaven. We weten het gewoon niet. Punt.

Ten tweede is tot op de dag van vandaag *geen enkel* door de mens nagemaakte orgaanfunctie zelfs maar in de buurt gekomen van de perfectie van de natuurlijke versie ervan… En ik verwacht niet dat dit ooit zal gebeuren!

En nu: wat is de situatie en hoe en waartegen beschermen we onze kinderen?

Een paar honderd jaar geleden kon de medische stand de oorzaken van de oude epidemieën niet zien; we leefden onder vreselijke omstandigheden en bloedzuigers, aderlatingen en opium konden niet veel aan de epidemieën veranderen. Heden ten dage gaan we gebukt onder nieuwe ziektes die epidemische vormen aangenomen hebben. De medische wereld bestempelt ze vaak als 'ongeneeslijk'. We gaan niet meer dood aan die nieuwe epidemieën, maar zijn chronisch ziek terwijl de 'behandelend arts' bezig is de symptomen zo veel mogelijk te verlichten – lees onderdrukken. Dat het 'managen' van ziektesymptomen iets anders is dan genezen moge duidelijk zijn. In de praktijk betekent het dat de ziektes die deel uitmaken van de nieuwe epidemieën (diabetes, allergieën, leerstoornissen, ADHD, autisme enzovoorts) blijven stijgen en het aantal recepten dat uitgeschreven wordt stijgt evenredig mee.

Wat veroorzaakt ziekte, of moeten we zeggen wie?

Sinds Pasteur worden onze 'geneesheren' geconditioneerd in een denken dat zowel de oorzaak als de oplossing van ziekte buiten onszelf plaatst. De nieuwe epidemieën bestaan grofweg uit twee groepen:

1. Infectieziekten: zoals polio, meningitis, aids. Volgens het medisch denken worden deze door een micro-organisme veroorzaakt en de oplossing wordt gezocht in vaccins (preventief) en pillen (in acute gevallen).
2. Chronische aandoeningen: zoals aandoeningen van de hersenen en het zenuwstelsel en aandoeningen van het immuunsysteem. De medische wereld heeft nog geen verklaring gevonden voor de explosieve stijging ervan in de laatste pakweg 50 jaar bij onze kinderen. Wél oplossingen – voornamelijk (levenslang) medicijngebruik.

Moeten we niet eens heel goed onderzoeken in hoeverre we zelf verantwoordelijk zijn voor datgene waar we Moeder Natuur de schuld van trachten te geven?

Vervuiling versus vergiftiging – wat zijn de gevolgen voor onze gezondheid?

Vroeger vervuilden we onze prachtige planeet en nu vergiftigen we haar. Tonnen en tonnen en tonnen chemicaliën worden onafgebroken gedumpt in de natuur binnen en buiten ons. Van 1920 tot 2000 is alleen al in de Verenigde Staten de productie van synthetische chemicaliën opgelopen van minder dan 500.000 kilo tot 70 *miljard kilo per jaar*. En we denken dat alleen de dierenwereld er last van heeft!

'Exposure to toxic chemicals and a combination of genetic and toxic chemical factors cause about 28% of all developmental defects affecting 120.000 infants born each year.' National Research Council Commission on Life Sciences Study, 2000

Wat is het effect van al die chemicaliën op onze gezondheid? Wie denkt daarover na?

'Life has been evolving on this planet in a mix of chemicals for four-and-a-half billions years. It's only in the last three or so generations of our spieces that we've introduced tens of thousands of new synthetic chemical for us to absorb. There's a big risk involved. If you think about it, it starts to get really scary.'
Dr. John Laseter, CEO Accu-Chem Laboratory

Inderdaad, als je het laat bezinken… al die tonnen chemicaliën beginnen via de lucht en het water en de injectienaalden in de lichamen van onze kinderen en onszelf door te sijpelen. Vroeger in de westerse landen en helaas nu nog steeds in ontwikkelingslanden werden baby's ondervoed geboren – nu worden ze 'vergiftigd' geboren. Ik vind dit heel verontrustend.

'A two-year study involving five independent research laboratories in the United States, Canada and the Netherlands has found up to 232 toxic chemicals in the umbilical cord blood of 10 babies from racial and ethnic minority groups. The findings constitute hard evidence that each child was exposed to a host of dangerous substances while still in its mother's womb.' Bron: www.ewg.org

Baby's zijn al blootgesteld aan 232 chemische gevaarlijke stoffen voordat ze geboren zijn!

En dan komen ze nog maar net kijken. Na de baarmoeder komen nog de giftige stoffen in de lucht, het drinkwater, de vloerbedekking, speelgoed, voeding, niet te vergeten verzorgingsproducten, medicijnen – en natuurlijk vaccins. Met name vaccins zijn gevaarlijk, omdat de gifstoffen op zo'n jonge leeftijd zo diep in het lichaam binnengebracht worden, zonder enige filter vanuit de moeder of de daarvoor bedoelde organen van het immuunsysteem.

'The diseases we're beginning to see as the major causes of death in the latter part of this century and into the 21st century are diseases of chemical origin.'
Rick Irvin, toxicologist at Texas A&M University

We worden ziek van al die chemische stoffen. Het lichaam zegt – in de vorm van ziekte*symptomen* – joehoe… mag ik alsjeblieft proberen de balans weer een beetje te herstellen? En dus krijgen we ontstekingen en allergieën en kankergezwellen en te maken met gedragsveranderingen en leerproblemen door beschadigingen en verstoringen van ons natuurlijke evenwicht.

Laten we eerlijk zijn: de nieuwe epidemieën komen natuurlijk niet helemáál uit de lucht vallen. Eerst creëerden we zo veel vuilnis om ons heen dat we er ziek van werden en nu creëeren we zo veel gif om ons heen dat we er ziek van worden. Als je kijkt naar wat we allemaal inspuiten, inslikken en inademen, is het echt niet zo moeilijk om de verbanden te leggen.

'We absorb thousands of synthetic chemicals during a lifetime and yet we look around us puzzled that so many diseases have become epidemics.'
Randall Fitzgerald, schrijver van 'The Hundred Year Lie – How to Protect Yourself from the Chemicals That Are Destroying Your Health.'

En inspuiten, inademen en inslikken is niet het enige. We doen nog meer dingen waar Moeder Natuur last van heeft.

Elektrosmog

'Electro-magnetic pollution (EMF) may be the most significant form of pollution human activity has produced in this century, all the more dangerous because it is invisible and insensible.' Andrew Weil M.D.

De overheid is helaas meer geïnteresseerd in economische belangen dan gezondheid en milieu. Karel en Caroline van Huffelen schrijven in hun heldere boek *Onzichtbare risico's in het draadloze tijdperk:*

'In feite bevinden we ons midden in een grootschalig draadloos experiment waarvoor niemand verantwoordelijkheid neemt. De burger is proefkonijn, maar heeft dat niet in de gaten, omdat hem doelbewust informatie wordt onthouden: informatie over de besluitvorming rond de invoering van grootschalige draadloze systemen zoals UTMS *die lang niet iedereen wil maar wel elke burger raken, letterlijk en figuurlijk. Maar ook informatie over de risico's van mobieltjes en overige draadloze apparatuur.'*

Steeds meer mensen beseffen dat we er helaas niet langer van uit kunnen gaan dat de overheid ons beschermt. En dat betekent dat wijzelf een andere houding zullen moeten aannemen. Wat Randall Fitzgerald verzucht met betrekking tot 'chemical harm' geldt wat mij betreft ook voor elektrosmog, genetische manipulatie van onze voeding, chemtrails, Codex Alimentarius enzovoorts.

'If we cannot trust government, nor industry, nor science to protect us from chemical harm until that harm has been inflicted, who or what should we trust? The answer may simply be that we should trust ourselves. If we are going to be guinea pigs, let it be on our own terms. We must learn how to trust our own experience, our own powers of observation, and our own intuïtion. '
Randall Fitzgerald

We dienen te leren hoe we onze eigen ervaring, ons eigen observatievermogen en onze eigen intuïtie kunnen vertrouwen. En dat is inderdaad waar velen van ons op dit moment achter komen.

Artsen en ouders ontwaken

James le Fanu beschrijft in *The Rise and Fall of Modern Medicine* vier opvallende paradoxen over het afnemende welbevinden van artsen en ouders in verhouding tot het vermeende succes van de huidige gezondheidszorg:

'Paradox 1: Disillusioned Doctors
...It might be expected that the success of modern medicine should make it a particularly satisfying career, but recent surveys consistently reveal that increasing numbers, especially of younger doctors, are bored and disillusioned.

Paradox 2: The Worried Well
...The proportion of the population claiming to be "concerned about their health" over the last thirty years has also increased in direct parallel to the rise in the number of "regretful" doctors – from one in ten to one in two.

Paradox 3: The Soaring Popularity of Alternative Medicine
...The demonstrable success and effectiveness of modern medicine should have marginalised alternatives such as homeopathy and naturopathy into oblivion. Not so. In the United States there are more visits to providers of "unconventional therapy" (425 million) than to "primary care physicians" (388 million). As the efficacy of alternative therapies is not routinely tested in clinical trials (which does not mean that they do not work), it is only natural to ask why the public should appear to have so much faith in them...

Paradox 4: The Spiraling Costs of Health Care
...Thus the budget of Britain's famously "cheap and cheerful" National Health Service has doubled in the last decade, from £23.5 billion in 1988 to £45 billion in 1998 – an increase of £21.5 billion. This financial largesse of the last ten years suggests that the almost universal belief that the problems of the health service would simply be solved by more generous funding, must be incorrect.

In summary, then, the four-layered paradox of modern medicine that needs explaining is why its spectacular success over the past fifty years has had such apparently perverse consequences, leaving doctors less professionally fulfilled, the public more neurotic about it's health, alternative medicine in the ascendancy and an unaccounted-for explosion in health-service costs.'

Wat doen de artsen en ouders die zich afwenden van de reguliere geneeskunst?

Laten we kijken hoe het afgelopen is met James, de zoon van Diana Buckland. Zij ontdekte niet alleen dat blootstelling aan chemicaliën te maken had met de klachten van haar kind, maar ook dat er een weg terug is.

In het tweede YouTube-filmpje 'In Peril – Chemically Injured – part 2', deelt zij over de weg die zij en haar zoon gegaan zijn om genezing tot stand te brengen – ook zeer de moeite waard om te bekijken!

Moeders die succesvol zijn in het faciliteren van genezing van aandoeningen waar de orthodoxe medische wereld geen raad mee weet, zijn moeders die zo goed en zo kwaad als het gaat de wegen vinden naar de werkelijke oorzaken – chemicaliën – en naar genezers die het strijdmodel van het medisch denken ontgroeid zijn. De 'hygiënisten' van de 21ste eeuw zijn er niet op uit om symptomen te onderdrukken, maar begrijpen dat die een boodschap voor ons hebben. Het zijn bijvoorbeeld de artsen die zich onder de naam 'new medical awareness' of 'environmental medicine' bezighouden met ontgifting, het aanvullen van voedingstekorten, het aanleren van gezonde levensgewoonten en het afleren van de ongezonde. We zijn weer rijp voor een nieuwe manier van leven.

Preventie en genezing – wat is eigenlijk het verschil?

Op dit moment lijkt er een golf van bewustwording en transformatie over de planeet te zwiepen. Nog maar kortgeleden zagen we boeken van ouders die ervaringen deelden van de schade die vaccins aangericht hadden bij hun kinderen. De laatste tijd zijn er vele boeken verschenen van ouders en artsen die delen dat het mogelijk is kinderen te genezen van 'ongeneesbare aandoeningen' zoals autisme. Amerika loopt niet alleen voorop in de ernst van het aantal kinderen met vaccinatieschade, maar ook met ervaringsverhalen over hoe de genezing van hun kinderen plaatsgevonden heeft. Praktisch zonder uitzondering buiten het orthodoxe medische circuit om.

Mother Warriors: A nation of parents healing autism against all odds – Jenny McCarthy; *Unraveling the mystery of autism and pervasive developmental disorder: a mother's story of research & recovery* – Karyn Seroussi; *Special-Needs kids eat right: strategies to help kids on the autism spectrum focus, learn, and thrive* – Judy Converse; *Let me hear your voice: a family's triumph over autism* – Catherine Maurice; *A child's story of living in hope and finding a cure* – Leeann Whiffen, zijn slechts enkele titels. Wat deze moeders gemeen hebben is dat ze zich niet laten beperken door dogmatische opvattingen. Het zijn ouders die door blijven vragen, door blijven zoeken en uiteindelijk de beperkende geloofsovertuigingen van ons cultureel geconditioneerde angst- en doemdenken weten te doorbreken.

'The significant problems we have cannot be solved at the same level of thinking with which we created them.' Albert Einstein

Tien jaar geleden ging ik op zoek naar bescherming voor mijzelf en mijn gezin, en beetje bij beetje kwam ik erachter dat wijzelf de grootste bedreiging zijn voor de gezondheid van onze kinderen. Niet omdat we niet van ze houden maar omdat we blindelings meegaan in valse beloften en vastzitten in oude denksystemen. Ik kwam erachter dat leven in de 21ste eeuw betekent dat we de bereidheid moeten hebben om nét iets meer moeite te doen dan we vaak zouden willen om de realiteit van de mythe te kunnen onderscheiden.

Gelukkig wordt het steeds makkelijker doordat we zo veel geweldige informatiebronnen op het internet hebben – enkele van mijn favorieten: www.naturalnews.com, www.mercola.com (Amerikaanse situatie), www.wanttoknow.nl, www.earthmatters.nl (Nederlandse situatie). En op mijn website staat nog een hele lijst met links naar informatiebronnen.

Honderden jaren lang is de mensheid onwetend en gehoorzaam gehouden – en vooral bang – zodat we bereid waren klakkeloos te volgen. En nu worden we wakker. Op heel veel gebieden komen we erachter dat wat ons verteld werd en we geloofden dat waar was, niet blijkt te kloppen met de realiteit.

Voor sommigen een harde les, maar met elke zeepbel die uit elkaar spat kunnen we overgaan tot het aanvaarden van de harde en prachtige werkelijkheid waarin we leven nadat we wakker worden. De mensheid heeft veel schade aangericht, en dat is pijnlijk om te beseffen, maar het is ook de geboorte van een totaal nieuwe mogelijkheid, waarin wij Moeder Natuur niet langer manipuleren, bestrijden en misbruiken, maar met respect en vertrouwen tegemoet kunnen treden.

En hoe we dat gaan doen?

Dat kunnen anderen veel beter uitleggen dan ik. *Seven Words That Can Change the World – A New Understanding of Sacredness* is een briljant boekje van Joseph Simonetta. En *Spontaneous Evolution – Our Positive Future (and how to get there from here)* van Bruce Lipton doet mijn hart ook sneller kloppen!

Lieve mensen, blijf je informeren.

'The truth shall upset you free!' Bruce Lipton

We leven echt in een geweldige tijd… we hebben informatie en we hebben keuze!

1. In 2008 vond de ‘March to Washington’ plaats. Ouders en hun autistische kinderen demonstreerden voor ‘groene vaccins’. Ze wilden dat de hulpstof thiomersal, dat door velen gezien wordt als veroorzaker van autisme, uit vaccins verwijderd werd. Dit is inmiddels gedeeltelijk gebeurd, maar vaak vervangen door aluminium; één van de twee is kennelijk nodig ‘ter bevordering van de immuunsrespons’ – en beide zijn onder andere neurotoxisch, dus of de ouders er veel mee opgeschoten zijn is de vraag. Zie ook: ‘Mercury In Vaccines Was Replaced With Something Even More Toxic’ – Dr. Mercola www.articles.mercola.com

Mazelen Special

'Ultimately, the problems of cities and the environment, of production and consumption, of health, and world peace are educational problems.'
Joseph Simonetta

Mazelen: medische mythes en misleiding in de media

Op het moment van dit schrijven (juli 2013) is het mazelenvaccin nog niet verplicht. Er is ook geen sprake van een epidemie en ook niet van gevaar. Er is sprake van een bewuste en stelselmatige misleiding van de wereldbevolking.

Het is me zo vaak gevraagd: 'Ben je tegen vaccinaties? Tegen artsen? Tegen de gezondheidszorg?' Het doet er niet zoveel toe. Ik heb er niet voor gekozen – en zal er nooit voor kiezen – om mijn kinderen of mijzelf te injecteren met wat dan ook dat niet in het lichaam thuishoort. Beleidsmakers die werkzaam zijn bij de overheid verspreiden via de reguliere media zeer eenzijdige informatie met als doel de medische mythes over vaccins en infectieziekten in stand te houden. Zij houden systematisch en bewust data achter die ons in staat stellen zelfstandige, verantwoordelijke keuzes te maken. Waarom? Ik ga er aan het einde van deze special dieper op in.

Maar ondanks alle desinformatie die de reguliere media de afgelopen zomer zo bereidwillig hebben verspreid, zijn de gegevens die we nodig hebben om verantwoordelijke keuzes te maken op dit moment voor iedereen beschikbaar. De groep ouders van vaccinvrije en vaccinbeschadigde kinderen is snel groeiende en laat steeds meer van zich horen. De werkelijkheid is bezig het verhaal dat erover verteld wordt in te halen.

Medische mythes

Medische mythes met betrekking tot infectieziekten:

1. Infectieziekten worden alleen veroorzaakt door bacteriën of virussen.
2. Infectieziekten zijn gevaarlijk, soms zelfs levensgevaarlijk. 'We moeten kost wat het kost voorkomen dat onze kinderen ze krijgen, want ze kunnen eraan doodgaan of houden er serieuze afwijkingen aan over.'

Medische mythes met betrekking tot vaccins:

1. Vaccins zijn effectief. Ze zijn primair verantwoordelijk voor de afnamen van de epidemieën van infectieziekten die we in het verleden hadden en ze beschermen onze kinderen tegen deze en andere ziektes in het heden.
2. Vaccins zijn veilig. Een enkele keer zijn er misschien wat bijwerkingen maar de nadelen wegen absoluut niet op tegen de voordelen.
3. Vaccins zijn heel goed onderzocht en de effectiviteit en veiligheid ervan is wetenschappelijk bewezen.
4. Vaccins zijn de enige manier om je kinderen te beschermen.

'Reality is merely an illusion, albeit a very persistent one.' Albert Einstein

In de eerste vier hoofdstukken van dit boek heb ik beschreven hoe ik de illusie ontgroeid ben. Er is maar één mogelijkheid: bewustwording. De eerste stap in dit proces was de ontdekking dat ik bovenstaande overtuigingen had in de vorm van gedachtes en bijbehorende gevoelens. De tweede stap was de ontdekking dat ze niet waar zijn.

Misleiding in de media

Wat is er zo bijzonder aan het heersen van een besmettelijke ziekte? Gevaar? Misschien is het grootste gevaar waar onze kinderen aan blootgesteld worden de systematische vergiftiging van hun leefomgeving. Wat de schade is van de chemicaliën die kinderen binnenkrijgen via de lucht die we inademen, ons drinkwater, onze voeding en vaccins is moeilijk in cijfers uit te drukken. De reguliere pers heeft het niet graag over gemtrails, elektromagnetische straling en de risico's van vaccins. Zelfs amper over gevaren die wel in cijfers uitgedrukt kunnen worden.

Kindermishandeling:

'In Nederland worden per jaar ten minste 50.000 kinderen ernstig mishandeld. Per week sterft in Nederland een kind aan de gevolgen van kindermishandeling. (ten minste 50 kinderen per jaar) Het betreft hier alle vormen van lichamelijk of geestelijk geweld, dus inclusief misbruik, verwaarlozing en nalatige behandeling. Dit zijn alleen nog maar de cijfers op basis van het aantal meldingen.'
Bron: www.stopkindermishandeling.nl

Verkeersongevallen:

'Per jaar overleden er in de periode 1996 tot 2011 per jaar gemiddeld 42 kinderen onder de 15 jaar aan verkeersongevallen.' Bron: www.statline.cbs.nl

Kanker:

'In de periode 1996-2005 zijn 1064 kinderen (0-15 jaar) overleden aan kanker. Dit komt neer op gemiddeld 106 kinderen per jaar en 2 kinderen per week. Kanker is bij kinderen tussen 2 en 12 jaar de belangrijkste doodsoorzaak.'
Bron: www.cbs.nl

Chronische aandoeningen:

'*Ruim 83% van de kinderen van 12 jaar en ouder, en bijna 80% van de kinderen jonger dan 12 jaar had in de afgelopen 14 dagen last van 1 of meerdere "alledaagse" gezondheidsklachten. De 3 meest gerapporteerde klachten zijn: verstopte neus, moeheid en hoesten.*
25% van de kinderen (0-18 jaar) rapporteert minstens 1 chronische aandoening.'
Bron: 'Het kind en de huisarts': tweede nationale studie naar ziektes en verrichtingen in de huisartsenpraktijk, gebaseerd op gegevens uit 90 huisartspraktijken met bijna 80.000 kinderen, verspreid door heel Nederland.

Echt lekker gaat het niet met de gezondheid van de Nederlandse jeugd en ze lopen risico om in elkaar geslagen te worden of onder een auto te komen, maar dat is nog niets vergeleken met de mazelen, dat is pas echt een… ehhhhh... e-pi-de-mie!

Mazelen:

In de periode van 1 mei t/m 24 juli zijn er 631 meldingen gedaan van de mazelen. Dat zijn gemiddeld 50 meldingen per week. Er zijn 6 kinderen (ter observatie) in het ziekenhuis opgenomen. Er zijn geen kinderen die een chronische aandoening of handicap aan de ziekte hebben overgehouden. Er zijn geen kinderen overleden.
Bron: www.rivm.nl

Kinderziektes zijn een normale fase in de ontwikkeling van het immuunsysteem. Ook al zouden een paar duizend kinderen de mazelen hebben, dan is het nog steeds een kwestie van 'een week ziek en daarna weer naar school'. Waarom mag elk kind niet een griepje en een paar kinderziektes doormaken in zijn of haar jeugd?

Kennelijk ziet men moeders liever op de werkvloer dan thuis met een ziek kind.

Door wie wordt deze hype gecreëerd en waarom?

Vanaf het moment dat de mazelen uitbrak, werd er uitgebreid aandacht aan besteed in de kranten, in praatprogramma's en in het NOS-journaal. Beleidsmakers (politici, adviseurs van de overheid) en mensen die zich verantwoordelijk voelen voor de gezondheid van onze kinderen (medici, regulier opgeleide gezondheidswerkers) communiceren het volgende beeld:

over de ziekte:

GEVAARLIJK!

De mazelen kunnen hersenvliesontsteking veroorzaken, er zijn kinderen opgenomen in het ziekenhuis, je kunt er dood aan gaan, een levenslange handicap aan overhouden, de ziekte breidt zich uit, er worden steeds meer nieuwe gevallen gemeld… lieve mensen geloof ons: er is gegronde reden voor… PANIEK!

over de oorzaak:

VIRUS! OUDERS! GELOVIGEN IN DE BIBLE BELT!

Deze kinderziekte wordt veroorzaakt door een virus. Niet dat het nodig is, want er bestaat een vaccin tegen. Dus als kinderen de ziekte tóch krijgen en dus onnodig risico lopen om te sterven is dit een ernstige zaak. Ouders die niet vaccineren zijn onverantwoordelijke dwazen; gelovigen die niet alleen hun eigen kinderen maar ook de rest van Nederland in gevaar brengen. Zielig hoor, ze zijn de weg kwijt. We bieden ze nog wel een extra vaccin aan.

Maar we moeten natuurlijk niet uit het oog verliezen dat ze ondertussen wel een epidemie veroorzaken! En aan alles zit een grens... die ongevaccineerde kinderen brengen de gevaccineerde kinderen in gevaar. Dit soort mensen zou verplicht gesteld moeten worden om hun kinderen te beschermen. Wat? Niet alleen de baby's en kinderen in de biblebelt – alle kinderen zouden verplicht gevaccineerd dienen te worden. Laten we ons er maar eens over buigen hoe we nou eens voor eens en voor altijd de mazelen uitroeien!

over de oplossing:

VACCINS!

Gratis. En met een beetje goede wil zelfs een *extra vaccin*. Ook gratis.

over het vaccin:

...

Over het laatste kan ik jullie helaas niet berichten vanuit de reguliere media. Wel over het hoe ervan; over de aankondiging van een extra 'prikronde', via de achterdeur of verplicht, maar niet over het vaccin zélf. Er wordt slechts zelden kritisch gekeken naar vaccins. Wat we precies inspuiten en wat daar de bekende en onbekende gevolgen van zijn, is de schaduwkant in pro-vaccinatieland. Er wordt niet over bericht.

Ondanks alle informatie is het probleem een gebrek aan informatie

Het is niet zo dat de feiten niet bestaan. We kunnen erover lezen op bijsluiters, chemiekaarten en (farmaceutische) websites. Het is ook niet zo dat wij, een goed geïnformeerde groep ouders, niet bestaan. We zijn talrijk en we zijn bezig elkaar te vinden en voor te lichten. Maar we komen niet op de voorpagina, terwijl we dat wel verdienen. We hebben namelijk een belangrijke boodschap. We weten uit ervaring wat ervoor nodig is om onze kinderen gezond te houden of ze weer gezond te krijgen. We hebben ze vaak ook flink zien aftakelen na vaccinatie en we willen elkaar graag waarschuwen voor eenzelfde lot, maar tot nog toe we worden gemeden.

Er zijn twee dingen waar de overheid – en dus de artsen en de media – systematisch *niet* over voorlicht: 1. De ingrediënten van het vaccin en 2. De daling van ongeveer 90% in sterfte (ernst) van de ziektes van het Rijksvaccinatieprogramma vóórdat we begonnen met vaccineren. Het zou ouders aan het denken zetten, in plaats van een race naar het consultatiebureau uit blinde angst een kind te verliezen.

Er zijn ouders die het puur op basis van hun intuïtie kunnen, maar de meesten hebben twee antwoorden nodig om een bewuste, verantwoordelijke vaccinatiekeuze te kunnen maken:

1. Hoe groot is de kans dat mijn kind sterft of een levenslange handicap oploopt als gevolg van een infectieziekte?
2. Hoe groot is de kans dat mijn kind sterft of een levenslange handicap oploopt als gevolg van vaccins?

De arts op het consultatiebureau zou ons daarover dienen voor te lichten, maar hij of zij is zelf een overtuigd aanhanger van medische mythes en heeft geen weet van de data die we nodig hebben om de risico's te kunnen inschatten. Met andere woorden: hij of zij zit in hetzelfde verwarde schuitje als de ouders.

Met data bedoel ik *niet*: 'het kan', zoals in: 'De mazelen kan dodelijk zijn' en 'Je kan er hersenvliesontsteking van krijgen'. Met data bedoel ik cij-fer-tjes! Hoeveel kinderen hebben zijn er, vanaf 1900 tot nu, per jaar aan de mazelen overleden. Waren dat er vijftien? Drieëntwintig? Zesduizend? En hoeveel kinderen daarvan waren gevaccineerd en hoeveel waren er niet gevaccineerd? En zo mogelijk ook: hoeveel van die kinderen waren ondervoed of hadden een aandoening aan hun immuunsysteem. Dat bedoel ik met data. Ze worden ons niet verstrekt, dus ik ben zelf maar gaan zoeken.

Is de mazelen een gevaarlijke ziekte?

Vóórdat we begonnen ertegen te vaccineren, kwam de mazelen op grote schaal voor. In de periode van 1900-1975 zijn de *sterftecijfers* aan de mazelen gedaald van 2741 sterftegevallen in 1901 tot 0 sterfgevallen in 1976. In 1976 werd het mazelenvaccin ingevoerd. Bron: RIVM-rapport 213676008

Nádat we zijn gaan vaccineren in 1976 overleed er 1 kind aan de mazelen in 1997 en 2 kinderen in 1999. Bron: RIVM-rapport 210021001
Van deze 3 kinderen (2, 3 en 17 jaar) is bekend dat 2 ervan onderliggende aandoeningen hadden. 1 meisje had een ernstige hartafwijking (al 2 operaties gehad) en 1 meisje had een ernstige nierfunctiestoornis.
Bron: 'The Journal of Infectious Diseases' 2002;186: 1483-6 Measles Epidemic in The Netherlands 1999-2000 www.jid.oxfordjournals.org

Ik herhaal: volgens de rapporten van het RIVM zijn we begonnen met vaccineren toen de teller op 0 stond en sindsdien zijn er 3 kinderen overleden aan de mazelen waarvan er 2 een onderliggende aandoening hadden.

In de periode van 1976-1996 zijn er gemiddeld 459 *ziektegevallen* per jaar gemeld. Bron: RIVM - rapport 213676008 en RIVM rapport 213676008

Kan iemand mij uitleggen waar het eigenlijk allemaal om gaat??? Nog niet zo lang geleden hoorden de kinderziektes 'er gewoon bij', maar de voorlichting op het consultatiebureau en berichtgeving in de media hebben ertoe geleid dat we kinderziektes zijn gaan zien als gevaarlijk terwijl hier geen enkele feitelijke onderbouwing voor is. Als een kind de mazelen krijgt betekent dat niet dat het overlijdt of gehandicapt raakt, maar alleen dat het de mazelen krijgt. Ouders rapporteren veelvuldig dat hun kind na het doormaken van een kinderziekte 'lekkerder in zijn of haar vel zit', of opeens dingen kan die het voor de ziekte niet kon. Bovendien zijn de kinderziektes een mogelijkheid om op een natuurlijke manier weerstand op te bouwen. Waarom zouden we dit onze kinderen willen ontnemen? Bron: o.a. www.vaccinvrij.nl

Is het vaccin gevaarlijk?

Vaccins bevatten onder andere verzwakte ziekteverwekkers, chemicaliën (conserveer- en stabiliseermiddelen, kleurstoffen en dergelijke) antibiotica, zware metalen en vervuilingen afkomstig van het medium waarop vaccins gekweekt worden. Bron: www.desireerover.nl - www.knowvaccins.com
Eén op de drie kinderen vertoont een ongewenste reactie op vaccins.

Waarom hebben we het hier *niet* over?

Bijwerkingen

Citaat: 'Inentingen kunnen bijwerkingen hebben. Dat komt voor bij 1 op de 3 kinderen. Meer informatie hierover vindt u onder bijwerkingen'. Bron: www.rivm.nl

Citaat: 'Elk jaar krijgt het RIVM 5 tot 10 meldingen van kinderen die zijn overleden na een vaccinatie.' Bron: www.rivm.nl

De meeste ouders weten het niet, maar bij het Lareb kunnen ongewenste reacties op het vaccin gemeld worden. Er zijn bijvoorbeeld 294 *verschillende soorten* ongewenste effecten van het BOF/MAZELEN/RUBELLAVACCIN 1 DOSIS (MMRVAXPRO) vaccin gemeld; onder andere ademhalingsweginfectie, oorontsteking, abnormaal gedrag, ademstilstand, bewustzijnsverlies, convulsie (stuipen), autisme.

Het aantal ongewenste reacties na vaccinatie dat gemeld wordt is het topje van de ijsberg – naar schatting minder dan 10% – omdat ouders niet voorgelicht worden over hoe en waar ze dit kunnen doen.

Betekent het optreden van ongewenste effecten of overlijden ná vaccinatie dat dit komt dóór vaccinatie? Op dit moment ligt de bewijslast bij de ouders – die moeten aan kunnen tonen dat de gezondheidsproblemen van hun kind het gevolg zijn van het vaccin. Het blijkt een schier onmogelijke zaak. Hoe bewijs je dat? Een groeiende groep ouders zou echter graag wetenschappelijk bewijs zien dat aan kan tonen dit *niet* het geval zou kunnen zijn. Waarom krijgen wij geen inzage in de onderzoeken die bewijzen dat – zeker gezien wat er bekend is over de chemicaliën die we inspuiten – het niet mogelijk zou kunnen zijn dat ons kind daar negatieve consequenties van ondervindt?

Vanwege 'de actualiteit' wil ik aan de bovenstaande twee vragen – hoe gevaarlijk is de ziekte en hoe gevaarlijk is het vaccin – nog een vraag toevoegen:

Hoe gevaarlijk is de 'mazelenepidemie' van 2013?

Afgezien van het te pas en te onpas gebruiken van woorden als: gevaar, zeer besmettelijk, overlijden, hersenvliesontsteking en dergelijke moet de overheid wel ernstig manipuleren met cijfers om er nog wat van te maken! Bijvoorbeeld doortellen. De berichtgeving verloopt ongeveer als volgt: De zin begint vaak met: 'Sinds 1 mei' – en dan komt er iets als: 'zijn er officieel 161 gevallen van mazelen gemeld / is het aantal opgelopen tot 230 / inmiddels zijn het er 446 / en het aantal meldingen blijft stijgen, inmiddels staat de teller op 613' – wauw, wat zijn die mazelen toch besmettelijk!

Ik zal jullie wat verklappen. Een kind dat de mazelen heeft, is ongeveer een week ziek, hooguit 10 dagen. Dat wil zeggen dat de kinderen die in *mei* ziek waren allang weer beter zijn en die van juni en begin juli ook. Nogmaals, heel globaal geschat: 600 ziektegevallen per 3 maanden (mei, juni, juli), komt neer op 200 ziektegevallen per maand, of 50 meldingen per week. In de periode begin mei tot en met eind juli zijn er dus *wekelijks gemiddeld 50 gevallen van de mazelen gemeld op 17 miljoen inwoners.*

E-pi-de-mie??? Pfffffft…

Of het vaccin werkt blijft overigens maar de vraag. In het algemeen blijken vaccins te 'beschermen' totdat de epidemie 'uitbreekt'. Op dat moment zien we keer op keer dat zowel gevaccineerde als ongevaccineerde kinderen de ziekte kunnen krijgen. Op dit moment (zomer 2013) is er een grote bof 'uitbraak' gaande in Frankrijk. Alleen dit jaar al werden er 13.000 gevallen genoteerd, waarvan 73% volledig gevaccineerd was. Met het uitroepen van de bofepidemie overweegt men in Frankrijk om een 3e (extra) inenting in te voeren. Hetzelfde scenario als de huidige mazelen'uitbraak' in Nederland, alleen in dit geval gebaseerd op een groter aantal besmettingen.
Kinderen zijn volgens de normen gevaccineerd – worden tóch ziek, dus ze 'krijgen een extra vaccin aangeboden'. Wat is de logica hierachter?

Berichten uit andere landen laten hetzelfde patroon zien. In het medisch tijdschrift *The New England Journal of Medicine* staan voorbeelden van vaccinfalen:

'We conclude that outbreaks of measles can occur in secondary schools, even when more than 99 percent of the students have been vaccinated and more than 95 percent are immune.' Bron: www.nejm.org

'Among case patients 13 to 17 years of age with documented vaccination status, 89% had previously received two doses of a mumps-containing vaccine, and 8% had received one dose.' Bron: www.nejm.org

Ondanks vele voorbeelden van vaccinfalen neemt de beschermingsdrang van de overheid toe. Het is heel goed mogelijk dat het 'extra vaccin' binnenkort niet langer 'aangeboden' wordt. Zonder medische of wetenschappelijke onderbouwing wordt er voorspeld dat de epidemie in het najaar haar piek zal bereiken en de berichten over verplichte vaccinatie zijn verschenen in de media. En de voorbereidingen voor het 'isoleren' van mensen die een 'gevaar' voor de volksgezondheid vormen zijn al lang en breed gaande. In de Wet publieke gezondheid – geldend op 22-07-2013 vind ik onder andere het volgende:

Artikel 31

1. *'De voorzitter van de veiligheidsregio kan een persoon onverwijld ter isolatie in een ziekenhuis doen opnemen, indien:*
   a. *de betrokkene lijdt aan een infectieziekte behorend tot groep A, dan wel de voorzitter van de veiligheidsregio gegronde redenen heeft om aan te nemen dat de betrokkene daaraan lijdt,*
   b. *ernstig gevaar voor de volksgezondheid bestaat door verspreiding van die infectieziekte,*
   c. *dit gevaar niet op andere wijze effectief kan worden afgewend, en*
   d. *de betrokkene niet tot opneming ter isolatie bereid is.*

2. *De burgemeester kan een persoon onverwijld ter isolatie in een ziekenhuis doen opnemen, indien:*
   a. *ten aanzien van de betrokkene de melding ingevolge artikel 22, derde lid, heeft plaatsgevonden, of de betrokkene lijdt aan een infectieziekte behorend tot groep B1,*
   b. *ernstig gevaar voor de volksgezondheid bestaat door verspreiding van die infectieziekte,*
   c. *dit gevaar niet op andere wijze effectief kan worden afgewend, en*
   d. *de betrokkene niet tot opneming ter isolatie bereid is.'*

Bron: www.wetten.overheid.nl

Waar blijven onze vrijheden? Stel dat 'een persoon' gewoon liever ziet dat een infectieziekte doorgemaakt wordt op het moment dát – en áls Moeder Natuur daarvoor kiest – in plaats van haar baby al bij voorbaat in te spuiten met ziekteverwekkers en chemicaliën? Is die een 'gevaar voor de volksgezondheid?' Af en toe lopen de koude rillingen me over de rug.

'Zeker tienduizend baby's kunnen vervroegd ingeënt worden tegen mazelen. Minister Schippers van Volksgezondheid heeft dat besloten omdat er een epidemie ophanden is.' Bron: www.nos.nl

In de bijsluiter voor professionals (artsen – in de bijsluiter voor de ouders ontbreekt deze informatie) van het M-M-RVAXPRO staat:

'Er zijn momenteel geen gegevens beschikbaar over de werkzaamheid en veiligheid van M-M-RVAXPRO voor gebruik bij kinderen jonger dan 9 maanden.'

Desondanks hebben 6000 baby's van 6 tot 14 maanden inmiddels een 'uitnodiging' voor een 'extra' vaccinatie gehad en deze wel of niet 'via de achterdeur' toegediend gekregen. Ik word er niet blij van. Zeker niet met alle verhalen die ik hoor van de ouders over allerhande gezondheidsproblemen die ze overgehouden hebben aan een 'prikje' waarvan ze dachten dat het hun kindje alleen maar kon beschermen.

Binnen- en buitenlandse politiek

Als we nadat we kennis hebben genomen van de cijfers nog een keer kijken naar de boodschappen in de reguliere media over het 'gevaar' van de mazelen, de 'noodzaak' van het 'aanbieden' van extra vaccins en het instellen van een verplichting, wordt duidelijk dat er een vreemd spel gespeeld wordt. En helaas spelen reguliere media veelal de rol van marionetten die persberichten van het RIVM klakkeloos overnemen. Waar zijn de journalisten die *bronnen checken???*

En even voor de duidelijkheid; met een 'bron' bedoel ik een verwijzing naar data *(cij-fers)*, óf ervaring *uit de eerste hand*. Ik bedoel *niet* een verwijzing naar een leerboek of een artikel met – in beide gevallen – de interpretaties van de schrijver met betrekking tot data die uit beeld blijven. Mensen die bereid zijn om bijvoorbeeld te kijken naar de RIVM-voorlichtingsbrochure 'Feiten en fabels over mazelen en vaccinatie' snappen wat ik bedoel. De feiten *(cij-fer-tjes)* ontbreken. De informatie van de overheid is erop gericht angst te creëren voor de ziekte en de risico's van het inspuiten van chemicaliën en ziekteverwekkers bij baby's blijven buiten beeld. Op mijn site heb ik de voorlichtingsbrochure van een aantal vragen plus aanvullende bronnen voorzien.

Vaccineren is geen verplichting, het is een keuze. Waarom wordt niet heel duidelijk aangegeven dat *vaccineren (nog steeds) een keuze is?!*

De overheid heeft een doel voor ogen. En zij verstrekt ons *de informatie die nodig is om dat doel te bereiken.* Niet de informatie die nodig is om goede weerstand op te bouwen en op een gezonde manier met infectieziekten om te gaan. Zelfs niet de informatie die nodig is om een inschatting te kunnen maken van de mogelijke risico's van onze keuzes. Daar *hebben* overheidsinstanties informatie over en dat houden zij achter. Ik vind dat onjuist. Het is niet in het belang van de baby of de ouder, maar in het belang van (een klein aantal personen in en achter) 'de overheid' zelf.

De massa – het volk – zoekt altijd leiders en daar is niets mis mee. We kunnen nou eenmaal niet allemaal alles zelf uitzoeken of onderzoeken; dat kost simpelweg te veel tijd. We hebben kinderen, een baan, familie, hobby's, vrienden – een druk leven. Maar zou het niet zo moeten zijn dat we kunnen vertrouwen op onze leiders? Helemaal, 100%, op datgene wat ze ons te vertellen hebben, als zijnde een eerlijke en open waarheid? Zouden we er niet volledig van uit moeten kunnen gaan dat politici onze *kinderen* voor ogen hebben als ze beslissingen nemen en niet de economie of erger nog, hun eigen hoogmoed?

Het vertrouwen van veel ouders is inmiddels geschaad. We dienen transparantie af te dwingen; mee te denken over de beslissing, en daarvoor hebben we inzage in ruwe data nodig. De bevolking – of in ieder geval een

vertegenwoordiging ervan – neemt niet langer genoegen met interpretaties, maar wil de feiten zelf bestuderen en haar eigen conclusies trekken. Open en eerlijk leiderschap kan bereidwillig plaatsvinden, doordat we politici en andere autoriteiten verzoeken hun bronnen te onthullen en zij daarmee akkoord gaan. Of gedwongen, doordat we die zelf vinden en deze bron of beerput blootstellen aan het daglicht.

We zijn doodgegooid met informatie die onze angst triggert. Vanaf de uitbraak van de 'epidemie' in mei 2013 hebben we niets anders gehoord dan gevaar, gevaar, gevaaaaar! En verplicht vaccineren is de oplossing om de maatschappij te beschermen tegen onverantwoordelijke dwazen. *Of is verplichting een laatste krampachtige poging om de groei van het bewustzijn tegen te houden?* De vaccinatiegraad daalt in snel tempo en ongevaccineerde kinderen zijn het levende bewijs van een krachtig, aangeboren immuunsysteem. Ze scoren goed die ongevaccineerde kiddies, over alle linies beter dan de gevaccineerde; ze zijn levenslustig en gezond.

Of ze nou wel of niet bestempeld zijn als 'ziekteverwekker', Moeder Natuur blijkt geen enkel probleem te hebben met de triljoen bacteriën die in ons leven. Micro-organismen zijn ook haar kinderen en gehoorzamen haar wetten.

Ze heeft echter wel problemen met 'man-made' chemicaliën in haar bloed en lichaamscellen. Het doet haar pijn en verwart het natuurlijk evenwicht. We voelen het. Ik voel het. En ik ben boos. Ik wil weten door wie en waarom dit onze kinderen aangedaan wordt.

Laten we eens kijken hoe het systeem van 'machthebbers' werkt.

De uitvoerende instanties: consultatiebureaus, (huis)artsen, GGD's en dergelijke volgen de richtlijnen van de overheid. Het beleid, uiteindelijk een beslissing van de minister van Volksgezondheid, bepaalt wanneer en waarom er (verplicht) gevaccineerd wordt. Een machtspositie? Nee dus! Ik dacht altijd dat de politici degenen zijn die de touwtjes in handen hebben, maar koortsachtig onderzoek stuit op de reden achter de reden... Het is duidelijk dat de minister onder (grote) druk staat om te voldoen aan afspraken die op Europees en zelfs globaal niveau gemaakt zijn met betrekking tot de gezondheid van de wereldbevolking. Waar is mijn loep? De oorzaak van het probleem ligt buiten onze landsgrenzen heb ik deze zomer ontdekt en ik wil een essentieel aspect van het gebeuren uitvergroten.

De rol van de WHO in het vaccinatiebeleid

'Today 194 countries have made a fundamental commitment to bring the benefit of vaccination to every person, no matter who they are or where they live.'
Bron: Andrea Gay, Executive Director of Children's Health at the UN Foundation.
www.unicef.org

De WHO (World Health Organisation) is een organisatie die zich het volgende doel heeft gesteld:

'At the September 2010 session of the WHO Regional Committee for Europe, Member States unanimously adopted a resolution to renew their commitment and accelerate actions to eliminate measles and rubella in the European Region by 2015. It is crucially important that Member States and WHO Europe act now on this commitment, in order to stop costly outbreaks.'

Er zijn 194 lidstaten van de WHO – en zij onderschrijven unaniem het doel van de WHO. En het enthousiasme van de WHO kent geen grenzen! Wereldwijd stimuleert zij overheden om de verspreiding van de mazelen tegen te gaan middels vaccins.

'WHO Europe urges countries to remain vigilant and to implement timely prevention and control measures, in order to halt the spread of measles within their own borders and prevent measles being exported to other countries.
As part of efforts to achieve the measles and rubella elimination goal, WHO Europe encourages Member States to:

- *work to achieve high immunization coverage at national and subnational levels and monitor progress towards targets by strengthening routine immunization services and conducting supplementary immunization activities, as needed;*
- *continue efforts to cover under-immunized and unimmunized populations;*
- *ensure the continuous availability of quality vaccines;*
- *engage in advocacy activities to help increase demand for measles vaccine;*
- *implement and strengthen case-based surveillance using the WHO-accredited laboratory network for measles and rubella, in order to monitor indicators for attainment of the elimination goal;*
- *develop or revise national elimination plans to address all components of the measles and rubella elimination strategy; and*
- *establish a national measles and rubella elimination verification committee.*

WHO Europe supports Member States by:

- *providing leadership, strategic direction and technical guidance;*
- *engaging in global and regional partnerships to advocate for commitment and resources to strengthen and sustain immunization services;*
- *facilitating the exchange of best practices and experiences among Member States; and*
- *monitoring and evaluating Member States' progress toward reaching immunization targets.'* Bron: www.euro.who.int

Maar er is een klein technisch probleempje – en dit geldt ongetwijfeld voor álle vaccins:

'Het lukt niet om het doel "Europa mazelenvrij in 2015" te halen. Sterker nog: de mazelenepidemie in Europa wordt steeds ernstiger. In Europa is afgesproken dat de mazelen er in 2015 verdwenen moeten zijn. Het Europese Centrum voor Ziektepreventie stelt dat dat niet gehaald wordt, ***"tenzij een aantal lidstaten maatregelen neemt om de vaccinatiegraad te verhogen."***
Bron: www.bndestem.nl

Maatregelen neemt?
Zoals?
Een mediaoffensief misschien?

In de zomer van 2013 zijn voor mij de laatste puzzelstukjes op hun plek gevallen. Er is geen sprake van een gevaar, maar er is sprake van politiek gekonkel. Overheden staan onder druk omdat ze moeten beantwoorden aan de eisen van de WHO. Zij hebben immers hiervoor getekend en Nederland heeft bovendien een reputatie hoog te houden want het beste jongetje uit de klas – Ab Osterhaus, viroloog en hoge Piet bij de WHO – zit in Nederland op school. Waarom moeten kinderziektes uitgeroeid worden? Waarom, waarom, waarom? Niet omdat ze dodelijk of gevaarlijk zijn, maar omdat er een doelstelling gedefinieerd is: 'Europa mazelenvrij in 2015'.

Hoe nobel is dit doel?

Kinderziektes komen voor in de kinderleeftijd. Zo tussen de paar maanden en 10 jaar krijgen alle kinderen – ook de gevaccineerden – één of twee en soms wel meer kinderziektes. Wat is het probleem? Ze hebben koorts, vlekjes, zijn hangerig, maar alle kinderziektes gaan – in tegenstelling tot een hele lijst van chronische aandoeningen die in verband gebracht worden met vaccins – vanzelf weer over. Na de griep *voelt* het kind zich bijna zonder uitzondering beter. En na een kinderziekte *kan* het vaak opeens iets beter. We zouden ernaar uit dienen te kijken als een welkome bijdrage aan een kind dat blaakt van gezondheid en zelfvertrouwen heeft in de genezende capaciteiten van zijn of haar lichaam.

Ik krijg veel te horen dat kinderziektes mild verlopen. 'Een griep met pukkeltjes', of 'een verkoudheid in de winter is nog erger' – dat soort opmerkingen. Mijn eigen kinderen heb ik nooit in bed kunnen krijgen toen ze kinderziektes hadden. Ze kregen een mogelijkheid om, zonder mijn inmenging – dus nee, géén antibiotica en ook géén paracetamol, echt alles komt vanzelf weer goed – een sterk immuunsysteem te ontwikkelen. Blijkbaar hebben kinderlichamen de uitdaging van de kinderziekte nodig. Ze zijn met een geweldige thuisbevalling op de wereld gekomen en daarna niet gevaccineerd – of vergiftigd, zo mag je het ook stellen. Ze zijn 15 en 13 en hebben nog nooit een huisarts gezien.

De doelstelling om 'Europa mazelenvrij te krijgen in 2015' komt mij zo absurd voor dat ik me afvraag of we met gezonde mensen te maken hebben of diep getraumatiseerde psychopaten die de top van de maatschappelijke ladder bereikt hebben. Werkelijk, ik kan er geen chocola van maken. Maar het wordt hoog tijd dat we ze een halt toeroepen.

Hoe we dat gaan doen? Het is simpel en het is al gaande. We zitten in een gigantisch bewustwordingsproces dat niet meer omkeerbaar is. Verandering komt van binnenuit en van onderaf. In hun oneindige wijsheid hebben megalomane politici besloten dat ziektes 'uitgeroeid' dienen te worden. Ik zou het even na moeten vragen in de biblebelt maar volgens mij woont God op een wolk of in onszelf, maar niet in Bilthoven (RIVM) en ook niet in Brussel (EU). Het 'uitroeien' van een kinderziekte vind ik een grove, arrogante inmenging in de ontwikkeling van het kind. En het injecteren van giftige chemicaliën en ziekteverwekkers in baby's een belediging aan het adres van Moeder Natuur. We hebben nog niet eens volledig begrepen hoe het lichaam het voor elkaar krijgt een simpel schaafwondje te genezen. Hoe komen we er in godsnaam bij dat Moeder Natuur ons nodig zou hebben voor het aanmaken van 'immuniteit'? Wij dienen er simpelweg voor te zorgen dat elk kind – wereldwijd – toegang heeft tot schoon drinkwater, volwaardige voeding en goede sanitaire voorzieningen. En verder dienen wij hen te beschermen tegen blootstelling aan giftige chemicaliën en hebzuchtige multinationals.

Op het moment van schrijven loopt mijn mailbox vol met berichten van ouders die mij laten weten dat zij de boodschap van *Vaccin Vrij* herkennen. En helaas ook van mensen bij wie de muntjes beginnen te vallen. Ouders die zich lange tijd wanhopig afgevraagd hebben waarom hun kind kampt met allerlei aandoeningen, of waarom er geen land mee te bezeilen valt. Afgezien van de chemicaliën in onze voeding, zouden de gifstoffen in vaccins er iets mee te maken kunnen hebben? Kunnen we het daar alsjeblieft eens – in de reguliere media – over hebben?

Zo niet, dan informeren we elkaar

'One of the reasons why this fear of vaccines exists is because of the power of anecdote. We're up against personal and compelling stories. We have to find a way to make the real science more compelling.'
Dr. Paul Offit, Chief of infectious diseases at Philadelphia children hospital - Member of the centres of disease control (CDC)

Paul Offit maakt deel uit van de familie van dubieuze voorlichters. Hij staat bekend om de gevleugelde uitspraak dat een baby theoretisch in staat zou moeten zijn om 10.000 vaccins tolereren. Minder bekend waren zijn onderzoekspositie, gesponsord door farmagigant Merck, en zijn patent op het antidiarreevaccin Rotateq, die hem miljoenen dollars opleverden. Bron: www.naturalnews.com

Maar wat hij zegt over de ‘personal and compelling stories’ klopt. Ze zoemen rond in alle lagen van de maatschappij. Mijn site www.vaccin-vrij.nl is aangepast om ervaringen van ouders op een gestructureerde manier te verzamelen, zodat we kunnen lezen hoe de mazelen verliep bij de verschillende kinderen en zelfs hoe kinderen erdoor getransformeerd zijn. En helaas ook hoe je zware schade door het vaccin op kunt lopen. Bijdragen zijn niet alleen welkom, maar hard nodig.

Verandering komt van binnenuit en van onderaf. Wij zijn geen medici, -ogen of ambtenaren, maar we kunnen lezen, voelen en denken. En zo langzamerhand hebben velen van ons genoeg van het gekonkel, de ontkenning, de open en de bedekte leugens van de beleidsmakers en uitvoerders van het RVP. Gelukkig bestaat er niet alleen een zwarte schaduw maar ook een witte. De zon van het nieuwe weten komt op. Het absurde besluit om de mazelen uit te roeien heeft hopelijk het onvoorziene effect dat het de mensen wakker schudt!

Deel 2

‘Vaccin Vrij’ gaat verder – ouders en artsen vertellen over vaccinatieschade en vaccinvrij opgroeien

Ontwaken

'Toen ik begon met het verzamelen van informatie over vaccineren kwam ik er algauw achter dat de discussie hierover veel verder gaat dan het onderwerp "vaccinatie" zelf. Wat mij betreft gaat het – net als bij zo veel dingen in deze tijd – om bewustwording. Velen van ons zijn bezig de weg terug naar binnen te vinden. Met andere woorden: we laten ons niet langer leiden door opgelegde angst, maar door liefde en een diep innerlijk weten.'

Het eerste deel van *Vaccin Vrij* gaat over mijn persoonlijke reis. Over de weg die ik gegaan ben om wakker te worden, de vragen die ik had en de antwoorden die ik gevonden heb. Over een proces van loslaten van beperkende geloofsovertuigingen en irrationele angsten. Het tweede deel gaat over de reis van het collectief. Ik heb zo lang 'in mijn eentje' als een zalm tegen de stroom op gezwommen dat ik nooit had kunnen vermoeden dat we met een hele school bezig zijn terug te keren naar de bron.

Ik begon te schrijven vanuit een diep verlangen om mijzelf te laten zien en begrepen te worden. De vaccinatiegraad was destijds 96% en *niet* vaccineren betekende dat ons gezin een ongebruikelijk pad bewandeld heeft. We maakten deel uit van de 4% die vanuit onbegrip en onwetendheid vaak hard veroordeeld wordt, maar tegelijkertijd een belangrijk verhaal te vertellen heeft. Wij kunnen immers vanuit ons eigen ervaren informeren – met name dat de realiteit er anders uit kan zien dan hoe men denkt over ongevaccineerde kinderen, vaccins en infectiezieken. De tijd is blijkbaar rijp voor deze informatie, want in plaats van het oordeel dat ik al die jaren gewend was kwam de buitenwereld nu opeens naar me toe om me te laten weten dat het 'klopte' wat ik schreef. Niet alleen omdat het onderbouwd was met citaten en bronverwijzingen, maar ook omdat het diep vanbinnen resoneerde. Ouders vertelden me: 'Ik herken je verhaal want het is ook het mijne – je hebt door het beschrijven van jouw zoektocht ook onze ervaring verwoord.'

Vaccin Vrij heeft een heftige snaar van herkenning geraakt: meteen al, in de eerste week nadat de website online was, werd ik overspoeld met hartverwarmende, dankbare en dierbare reacties van ouders, artsen, doula's, collega-schrijvers, therapeuten en meer. Mijn leven kwam in een gigantische stroomversnelling. Ik werd gevraagd voor lezingen, begon artikelen te schrijven, ontdekte sociale media – startte een actieve Facebookgroep/-pagina en twitterde erop los. Ik werd benaderd door een uitgever, stond op de beurs, mijn mailbox liep vol, de telefoon ging en prachtige mensen die me wilden steunen kwamen op mijn pad. Na alle jaren van 'wind tegen' had ik opeens de wind in de rug. Ik had eerst mijn eigen proces naar buiten gebracht en nu werd ik voortgestuwd naar mijn volgende opdracht: het ondersteunen van ouders om mij heen die hun ervaringen willen delen.

Ik heb de afgelopen jaren met heel veel mensen gesproken, vooral na de lancering van www.vaccinvrij.nl. Niet alleen de ouders van 'vaccinvrije' kinderen maar ook die van de 'vaccinbeschadigde'. In al die hectiek, al die activiteit, was dit het wat me het meeste raakte; de verbinding met anderen. Ik – we – zijn niet alleen!

Ik besloot een ouderplatform te creëren op de site – een virtuele plek waar men elkaar kan ontmoeten en ondersteunen om te 'delen en helen'. Sommige mensen schreven zelf en sommigen hielp ik een handje door ze te interviewen. Wat een prachtige getuigenissen kwamen er naar voren – wat hebben mensen veel meegemaakt! Ik ga nog wel een tijdje door met het optekenen van wat me ter ore komt, dus neem contact met me op als je wilt delen. De verhalen van ouders dienen gehoord te worden en de 'vaccinvrije' en 'vaccinbeschadigde' kinderen gezien, want anders blijven we onze fouten herhalen.

Door alle gesprekken begon ik de tendensen in het maatschappelijke bewustwordingsproces te zien; de patronen en gelijkenissen in de verhalen te ontdekken. Het collectieve proces is wat ik beoog te verwoorden in deel 2: het gaat niet langer over mij, maar over wij.

Wat is er aan de hand in vaccinatieland?

Er is iets raars gaande...

'Met die Mexicaanse griep werd ik wakker, toen dacht ik: Hier klopt geen barst van.' Sam

'Het vertrouwen in die vaccins is gewoon weg, we hebben te veel meegemaakt.' Marcel

'Het is heel grappig. Ze worden steeds knotser en knotser zodat zelfs de diepst slapende nederlander door het eigen gesnurk heen onraad begint te ruiken. We gaan de goede kant op.' Mirjam

Nog niet zo lang geleden werden we opgeroepen om ons kind of onszelf te laten vaccineren en we gingen. Waartegen, dat wisten we eigenlijk niet precies. We kenden de namen van de ziektes, maar verder kenden we ze niet echt. Tetanus, dan hoest je toch? Difterie, iets met diarree misschien? Het enige dat we wisten is dat ze gevaarlijk zijn en voor de rest vertrouwden we op de overheid en op de arts.

Maar het Rijksvaccinatieprogramma breidt zich in een hoog tempo uit en wordt steeds extremer. We hebben heel wat te verstouwen gehad de laatste paar jaren. Doemscenario's over een wereldwijde, massale sterfte aan een ophanden zijnde grieppandemie; iPods die verloot worden om meisjes ertoe te verleiden zich in te spuiten met een experimenteel vaccin tegen baarmoederhalskanker; baby's die geïnjecteerd worden met het hepatitis B-vaccin, niet omdat het vóórkomt bij baby's, maar omdat de overheid moeite heeft de doelgroep (junks, prostituees) te bereiken; het advies om zwangere vrouwen – en dus indirect de ongeboren vrucht – te vaccineren met het kinkhoestvaccin en als klap op de vuurpijl een opgeklopte mazelenepidemie.

Ik moet vaak denken aan de woorden van een goede vriend: 'Het moest zo erg worden om ons wakker te schudden.'

En dat is gebeurd. Een deel van Nederland is wakker geworden.

Er is een ontkenning gaande...

Naast de misleidende informatie zijn de twee belangrijkste pijlers waarop een ziek vaccinatieprogramma zich staande houdt: ontkenning en isolement. Het is *niet* zo, bestaat niet, kan niet, gebeurt niet. En als het *toch* zo blijkt te zijn, dan is het een zeldzaamheid.

De volgende scenario's naar aanleiding van de oproep voor zuigelingen en kinderen 'die in aanmerking komen voor vaccin XYZ' heb ik zo vaak gehoord dat ik na twee zinnen het verhaal van de moeder over zou kunnen nemen. Het gaat zo:

Brief valt op de deurmat:

'Het voelde niet goed, maar ik dacht dat het moest en dus ben ik die prikken gaan halen.'

'Toen ik thuiskwam van het consultatiebureau:
... zat mijn kindje niet lekker in zijn of haar vel, was huilerig, koortsig, viel het meteen in slaap.'

In milde gevallen geeft de moeder haar kindje een extra aai over de bol en maakt zich nergens druk over. De volgende prikronde vraagt de arts standaard hoe het gegaan is en de moeder vertelt haar verhaal. In het geval van milde reacties reageert de arts met geruststelling: *'Dat is normaal... niets bijzonders...'*, en daarmee is de kous af. Lichte 'bij'-werkingen worden zeer zelden gemeld.

Helaas komt het regelmatig voor dat het verhaal heftiger verloopt:

'Toen ik thuiskwam van het consultatiebureau:
'... begon ze op een op een hele hoge, ijselijke manier te krijsen, urenlang, het ging me door merg en been / heeft hij 12 uur lang geslapen – we kregen hem niet wakker / kreeg mijn kind (hoge) koorts / veranderde zijn gedrag; het was altijd zo'n lief kind maar er viel geen land met meer met hem te bezeilen / kwam er een grote zwelling op de plek van de prik...' enzovoorts

Deze lijst kan nog wel even doorgaan. De ouders merken dat er 'iets' met hun kind aan de hand is en brengen dit in verband met de vaccinatie:

'Ik dacht meteen: 'dat heeft met die prik te maken! / had ik het maar niet gedaan... / wat moet ik doen?'

Ze zijn ongerust en bellen de (CB-)arts. Zij heeft zojuist (of tijdens het vorige bezoek een aantal weken geleden) een cocktail van ziekteverwek-

kers en chemicaliën ingespoten in een teer en onvolgroeid organisme en het is dus heel logisch dat de baby hier last van heeft. Echter, ze *weet* niet precies wat ze ingespoten heeft en kan zich niet voorstellen dat vaccins schade aan zouden *kunnen* richten. Natuurlijk zou ze eigenlijk informatie dienen te verstrekken over het melden van bijwerkingen en alternatieve geneeswijzen voor het ontgiften en ontstoren van vaccins. Maar 'de medische wereld' neemt 1. geen verantwoordelijkheid voor de mogelijke schade die ze veroorzaakt en 2. heeft niet de benodigde kennis in huis om deze schade te herstellen. Negen van de tien keer neemt de arts opnieuw haar toevlucht in het geruststellen van de ouder.

De moeder vertelt me:

'Ik heb (meteen) contact gezocht met de arts en alles verteld. Deze reageerde met: "Dat komt wel vaker voor, dat is normaal... / Daar hoeft u zich geen zorgen over te maken hoor, het gaat vanzelf weer over... / Sommige kinderen reageren nogal sterk op de enting maar dat is niet erg... / Geeft u maar een paracetamolletje / Er is geen reden tot bezorgdheid".'

Met andere woorden: de arts zit in de ontkenning en haar deels onbewuste, deels bewuste reflex is de moeder hierin mee te nemen. De moeder daarentegen weet intuïtief (of door haar gezonde verstand) dat het eigenlijk niet anders kan dan dat de gebeurtenissen te maken hebben met het vaccin – behalve de prik is er immers niets geweest dat anders was dan normaal...

'Ik vroeg of het te maken kon hebben met het vaccin en de arts zei: "Nee hoor, dat kan niet, dat is niet aangetoond / In een enkel geval komt dat wel (eens) voor... maar nogmaals, u hoeft zich geen zorgen te maken – vaccins zijn heel goed onderzocht, er is niets aan de hand / Bij mijn weten is dit onmogelijk".'

En het gevolg is dat zwaardere 'bij'-werkingen eveneens vaak niet gemeld worden.

Nu is er een (onbewuste) keuze:

Mogelijkheid 1. De moeder komt thuis van haar bezoek aan het consultatiebureau en hecht geen waarde meer aan haar eigen gevoel. Ze gelooft het dogma van de arts. 'Het' – wat de negatieve effecten van de prik ook zijn – het kan niet zo zijn 'want het is niet aangetoond'. Met andere woorden: *onderzoek gaat bepalen wat waar is in plaats van de ervaring en de intuïtie van de moeder.*

Deze laatste praat er niet meer over en komt wat betreft haar ervaring terecht in een isolement (niet beseffend dat er vele ouders zijn die hetzelfde overkomen is en die dezelfde gevoelens en vermoedens hebben als zij). Ze vertelt zichzelf dat het gewoon pech is, of waarschijnlijk iets te maken heeft met de genen van het kind. *'Dit gebeurt bij sommige kinderen'*, had de arts gezegd, *'en we weten nog niet precies waarom.'*

Het grootste gedeelte van deze moeders gaat de volgende ronde weer gewoon naar het CB voor nieuwe entingen en het verhaal herhaalt zich net zolang totdat moeder / CB-arts niet meer kunnen ontkennen dat het vaccin 'voor dit betreffende kind' schadelijk is. Maar zelfs dan kan er nog steeds geadviseerd worden om door te gaan met het 'beschermen' van het kind. In de gevallen waarin het echt fout gaat vertellen de ouders me meestal:

'Op de eerste/tweede prik reageerde hij met XYZ, dat was nog wel te doen, maar de derde keer ging het echt mis, daarna is hij nooit meer de oude geworden.'

In een gunstig geval herstelt het kindje zich telkens weer van de enting, en in een ongunstig geval is het eerstvolgende bezoek aan de arts niet voor de volgende injectie, maar om de medicijnen te halen die de gevolgen van de vorige in bedwang moeten houden.

Mogelijkheid 2. De moeder komt thuis van het consultatiebureau en *blijft contact houden met haar eigen gevoel.* Ze wéét dat het niet klopt wat de arts zegt; er is wél wat aan de hand, ze praat er wél over. En ze gaat op onderzoek uit. De tweede moeder komt terecht in het proces waar ouders van geluksvogeltjes al in terechtkomen vóórdat ze naar het consultatiebureau gaan om hun kind in te laten spuiten met…

Huh?? Wat wordt er eigenlijk ingespoten???

Deze moeders vertellen me:

'Ik kreeg de oproep maar het voelde niet goed. Ik ben gaan zoeken naar informatie en lieve hemel, ik wist niet wat ik las: wat we allemaal inspuiten… het is puur gif!! / De ziektes waartegen we vaccineren waren al zo goed als verdwenen voordat we begonnen met vaccineren, dat heb ik nooit geweten... / Die farmaceutische industrie is zo corrupt als het maar kan! / Die kinderziektes die zijn er heus niet voor niets – onmisbare ontwikkelingsfasen...' Of wat ze ook maar tegengekomen zijn op bijvoorbeeld het internet of elders. En ze gaan verder:

'Dit wordt ons allemaal niet verteld op het consultatiebureau. En toen ik zélf de arts hierop wees stond ze helemaal niet open voor mijn standpunt. Ze antwoordde: "U bent onverantwoordelijk bezig! / Dat kan ik me niet voorstellen, want daar weet ik niets van..." Ze schoot in de verdediging en zei: "Het wordt anders wel heel goed onderzocht!" (maar ze had die onderzoeken niet zelf gelezen en kon ze ook niet aan mij verstrekken) / Ze zuchtte en veranderde van onderwerp: Laten we maar even kijken of uw kindje genoeg weegt / gegroeid is".'

Deze moeders vervolgen hun verhaal met:

'Ik zie het dus duidelijk anders dan de arts, maar dat kan mij niet schelen. Met wat ik nu weet ben ik zo blij dat ik het niet gedaan heb. Het is soms wel lastig want mijn omgeving snapt niet waarom ik het niet doe, maar ik wel. Als ik mijn kindje vergelijk met zijn gevaccineerde broertje, zusje, vriendje, vriendinnetje zie ik dat hij veel lekkerder in zijn vel zit/veel verder is in zijn ontwikkeling dan zijn broertje, zusje, vriendje, vriendinnetje op die leeftijd. Hij heeft ook geen last van aandoening X aan het immuunsysteem/aandoening Y aan het centraal zenuwstelsel en zijn broertje, zusje, vriendje, vriendinnetje wel.'

Als we ons verplaatsen in de arts is het niet zo vreemd dat de makkelijkste manier om met de 'feedback' uit de praktijk om te gaan de weg van de ontkenning is. Het moet vreselijk ingewikkeld zijn om te beseffen dat het werk dat je doet tot gevolg kan hebben dat kinderen voor de rest van hun leven kampen met de negatieve effecten ervan. Voor de ouders van vaccinbeschadigde kinderen is ontkenning de minst confronterende weg, maar steeds meer kiezen voor het pad van bewustwording. In een bepaald opzicht is het voor hen makkelijker om de realiteit onder ogen te zien. Zij kunnen besluiten niet meer terug te gaan naar het consultatiebureau en zich te richten op groei en herstel. Maar voor de arts is het niet zo 'simpel'. Ik kan me tenminste niet voorstellen dat je dag in dag uit baby's kunt vaccineren als je beseft wat je allemaal inspuit. Haar baan staat op het spel en in veel gevallen kiest ze ervoor om oogkleppen op te zetten.

Maar hoe dan ook – ieder op zijn eigen tijd en moeizaam of makkelijk – ontwaken doen we allemaal. Dankzij de Mexicaanse griep, HPV en andere nieuwe vaccins is de situatie in vaccinatieland in rap tempo aan het veranderen.

Er is een kentering gaande...

In een tijd waarin informatie nog nooit zo makkelijk beschikbaar was als nu, kan het toch nog lastig zijn om aan informatie te komen die leidt tot gezondheid. En de meest betrouwbare en dichtstbijzijnde bron wordt maar al te vaak niet gehoord – wij luisteren niet naar onsZELF.

Intuïtief weten we dat welzijn niet uit een spuitje kan komen, maar te maken heeft met een gezonde levensstijl en we weten ook dat gif niet bevorderlijk is voor gezondheid, maar ziekte tot gevolg kan hebben. De onbegrepen onrustige gevoelens van veel moeders zijn gegrond op heilig gebied: onze natuurlijke instincten met betrekking tot gezondheid. En zodra we *beseffen* wat we eigenlijk inspuiten – de cruciale, ontbrekende informatie voor ouders en artsen – wordt het heel aannemelijk dat wat we intuïtief allang aangevoeld hebben de spijker op de kop slaat.

Na jarenlang spitten in de meest weerzinwekkende literatuur over de ingrediënten en (ontkende) effecten van vaccins zuchtte ik op een avond tegen mijn man: 'Weet je, eigenlijk was die allereerste impuls die ik voelde helemaal juist.' Ik wilde niet dat haar iets ingespoten werd, ik wilde het weerloze schepseltje in mijn armen *beschermen tegen de prik.* En nu na 15 jaar uitwisselen met ouders tijdens of na lezingen, telefoongesprekken, vluchtige contacten met 'vreemden' op de markt of achter de kassa bij de natuurvoedingwinkel wil ik tegen de ouders zeggen: 'Ik hoor je en ik geloof je. Vertel maar, ik luister. Je hebt gelijk en je gevoel klopt.'

We leven in een maatschappij die intuïtieve gevoelens pas serieus neemt als ze onderbouwd zijn met wetenschappelijk feiten. Zolang we het eens zijn met de medische wereld; hun adviezen geloven en opvolgen is er geen enkel probleem. Maar als ons gevoel, ons diepere weten zegt dat de arts het *niet* bij het rechte eind heeft, trekken we aan het kortste eind. Dogma gaat boven intuïtie.

Er wordt niet naar ons geluisterd en dus luisteren we niet langer naar onszelf?

Misschien moeten we zeggen: Als we niet naar onsZELF luisteren, ons oprichten, de ander recht in de ogen kijken en luid en duidelijk onze waarheid *blijven* uitspreken, kán er niet naar ons geluisterd worden!

We zijn geen slachtoffers, we zijn scheppers.

Tara (15) en Fiona (13) zijn 'Vaccin Vrij' en heel gezond

Het woord is aan...

Ik ben de ouders die bereid zijn geweest zich door mij te laten interviewen zeer erkentelijk. Ik heb jullie angsten, frustraties, vermoedens en feiten mogen beluisteren en opschrijven en jullie hebben mij stuk voor stuk geraakt en gestimuleerd in mijn eigen proces. De interviews die volgen worden afgewisseld met stukjes tekst waarin ik mijn inzichten en leermomenten deel. Moge het geheel bijdragen tot het bekrachtigen van ons innerlijk weten, het aanvullen van de kennis die we nodig hebben om ziekteprocessen te begeleiden en de bereidheid om in groten getale actief bij te dragen aan het ondersteunen van gezondheid zonder dat we hiervoor afhankelijk zijn van halfdode micro-organismen en giftige stoffen.

'Ziekte is nimmer een kwestie van een gebrek aan vaccins of medicatie. Ware gezondheid kan alleen ontstaan en gehandhaafd blijven dankzij biologische voeding die rijk is aan (essentiële) nutriënten, zuiver en vitaal water, zuivere lucht, goede hygiëne, en correcte sanitaire omstandigheden.' Désirée Röver

~~~

'I did then what I knew how to do. Now that I know better, I do better.'
Maya Angelou

Vaccineren? – Nu weet ik beter, maar daar krijg ik mijn vader niet mee terug

Door: *Het ouderplatform op de website www.vaccinvrij.nl verzamelt ervaringen van ouders die ontdekken dat je erg ziek kunt worden van het vaccin of juist heel gezond blijft zonder. Het goede nieuws is dat er een duidelijke groep naar voren komt voor wie de hele keuze geen enkel probleem meer is. Ze durven te vertrouwen op hun intuïtie en weten de wegen naar eerlijke informatie te vinden. Geweldig – mensen die zich hebben losgemaakt van het angstdenken: het ballonnetje is voor hen doorgeprikt en ze ondersteunen de gezondheid van hun kinderen of henzelf door een gezonde levensstijl. Simpel.*
~~~

Het slechte nieuws, of liever gezegd het pijnlijke nieuws, is dat steeds meer mensen door het ervaren van de keiharde realiteit wakker zijn geworden. Ze komen erachter dat het inspuiten van een cocktail van gevaarlijke micro-organismen en giftige chemische 'hulpstoffen' gevolgen kan hebben. Nare gevolgen. Niet omdat ze hierover ingelicht zijn maar omdat ze ermee moeten (leren) leven. Er bestaat een drempel om naar buiten te komen met persoonlijke ervaringen – voor beide groepen. We zijn zo gewend te geloven dat we ons door een simpel prikje nergens meer druk over hoeven te maken. Het is ook zo'n makkelijke, heerlijke rooskleurige mythe – zo verleidelijk ook. Het is zo bitter om te ontdekken dat het echte leven anders in elkaar steekt. We zullen hoe dan ook energie moeten steken in het wakker worden en transformeren van onze afhankelijke en onwetende houding. Simpelweg omdat we anders gebruikt worden door gewetenloze mensen die er veel geld aan verdienen om ons van irrationele angsten te verlossen.

Onderstaand verhaal is een van de ervaringen die bij het ouderplatform binnengekomen is. Weer blijkt dat slechts het topje van de ijsberg aan bijwerkingen gemeld en geregistreerd wordt – naar schatting slechts een paar procent van alle gevallen. Het is dus enorm belangrijk dat onderstaande ervaringen gaan rondzoemen in de maatschappij. De veranderingen zullen niet van bovenaf komen – niet zolang er elk jaar weer miljarden euro's winst gemaakt worden. Maar na al het jarenlange voorwerk van een handjevol doortastende journalisten zijn wij als ouders aan de beurt om actief bij te dragen aan de ommezwaai. Elk verhaal is belangrijk genoeg om gehoord en gezien te worden. De schaduwkanten van vaccins kunnen immers niet voortbestaan als we er met zijn allen ons licht op laten schijnen.

Marion: "Wij hebben 3 kinderen, waarvan twee zoons van 10 en 8, die beide wel gevaccineerd zijn, en een ongevaccineerde dochter van 6 maanden. Voor de jongens heb ik het gewoon gedaan want ik wist niet beter en stond er gewoon niet bij stil dat het een keuze is om wel of niet te prikken. In de tijd dat de oudste zijn laatste vaccinatie 'moest' krijgen, heb ik het verhaal van Freek Hagoort gelezen (www.meerwetenoverfreek.nl). Dat heeft me zo aangegrepen dat ik ben gaan zoeken en dat hele vaccinatieverhaal uit ben gaan pluizen. Toen ik eenmaal begon met graven, was ik er al snel dag en nacht mee bezig. Ik vond steeds meer informatie en filmpjes op YouTube en mijn gevoel dat er iets goed mis is, werd versterkt naarmate ik meer ontdekte.

Ik heb besloten om de jongste niet te laten vaccineren. In het begin heb ik er wel wakker van gelegen. Ik dacht: 'waar begin ik aan, is het wel zo verstandig, loop ik geen risico en wat als er dan toch iets gebeurt, kan ik dan nog met mezelf leven' en ga zo maar door. En ik heb natuurlijk ook rekening te houden met mijn partner. Hij is niet zo thuis als ik in de materie en is ook nog van de oude stempel. De dokter heeft volgens hem altijd gelijk en hij vond het allemaal maar 'new age' waar ik mee aankwam. Zijn houding was er een van: doe maar normaal dan doe je al gek

genoeg en laten we nou allemaal maar doen wat de dokter zegt dan is het vast goed. Het was een hele strijd en een behoorlijke frustratie. Ik las van alles en was er zo van overtuigd dat vaccins niet OK zijn, maar mijn man wilde daar niets van weten. 'Doe maar wat je wilt', zei hij telkens, 'maar het is wel jouw verantwoordelijkheid', en dat vond ik heel zwaar om te dragen. Maar later is zijn houding wel totaal veranderd.

Op een gegeven moment was er de Mexicaanse griep met die breed uitgemeten paniekzaaierij in de media, net in de tijd dat ik bezig was met het onderzoek naar kindervaccinaties. Tijdens een familiefeestje kwam het onderwerp ter sprake en ze vroegen: 'Wat ga jij doen, een prik halen?' Ik heb toen al mijn moed verzameld en zei: 'Nee, dat ga ik niet doen.' Er zaten tien man in de kamer en alle tien keerden ze zich tegen mij: 'Waar ben je mee bezig, je bent een moordenaar, je beschermt je eigen kinderen niet' en nog meer van de meest vreselijkste dingen werden naar mijn hoofd gegooid.

Ik heb toen een tijdje geen contact gehad met mijn familie. Ik kon het niet begrijpen: zo'n felle reactie, ik kreeg niet eens de kans om uit te leggen waarom ik die prik niet ging halen, ze wilden het allemaal niet horen. Zeer frustrerend was ook dat gevoel dat als ze zouden weten wat ik weet ze mij waarschijnlijk niet zouden veroordelen en ook hun eigen kinderen niet zouden vaccineren, maar niemand wilde naar mijn kant van het verhaal luisteren.

Maar een jaar geleden is er iets heel ingrijpends gebeurd. Mijn vader ging de griepprik halen tegelijkertijd met de prik tegen de Mexicaanse griep. Ze hadden er een fijn cocktailtje van gemaakt. Er stond wel ergens in een bijsluiter dat die twee niet gelijktijdig toegediend mochten worden, maar het merendeel van de mensen wist dat niet omdat het niet expliciet erbij verteld werd. Mijn vader had 's ochtends de griepprik gehaald en 's middag kreeg ik een telefoontje dat pa er niet meer was. Hij had een acute hartstilstand, op de leeftijd van 57 jaar, en was niet meer te reanimeren.

Mijn eerste reactie was: 'Dat heeft met die prik te maken.' En eigenlijk zijn we daar allemaal van overtuigd, hoewel er geen melding van gemaakt is. We waren allemaal zo overmand door emoties en zo geschrokken. Mijn vader had longemfyseem maar dat was alles, verder verkeerde hij in goede gezondheid. Hij was na de injectie meteen doorgegaan naar zijn werk en is daar ingestort.

Later hoorde ik van een arts (Jannes Koetsier – www.degezondepatient.nl) dat ieder vaccin inwerkt op de hersenen. Dus ook op de hersenstam waar het regelcentrum zit voor de vitale hart-longfuncties. Dat betekent dat iemand met longemfyseem – dus zeer slechte longen – extra kwetsbaar is voor ontregeling van de hart-longfunctie. Maar daar worden we nou weer net niet over geïnformeerd. En ook niet dat er in de tijd dat

er gevaccineerd werd tegen de Mexicaanse griep ook wel gevaccineerd werd tegen de 'gewone' seizoensgriep en dat daar volgens de bijsluiters enige tijd tussen moest zitten. Dat is niet gebeurd.
In mijn familie ligt er nog steeds een soort van taboe op wat er voorgevallen is. We hebben het er niet over maar mijn man en ook de rest van de familie gedraagt zich nu anders naar mij toe. Ik heb een soort van respect gekregen. Mijn vader krijg ik er niet mee terug, maar mijn kinderen krijgen in ieder geval geen vaccins meer.

Er is nog iets wat me gesteund heeft in mijn beslissing om mijn baby niet te vaccineren. Ik kreeg een kraamhulp en zij was de eerste persoon in mijn leven die er bewust voor gekozen heeft om haar eigen kind niet te vaccineren. Ze werkt voor een regulier kraambureau en ik mag haar naam niet noemen, want de voorlichting die ze geeft aan haar cliënten gaat totaal tegen de officiële lijn in.

Ik heb tijdens de zwangerschap – en ook nu – supplementen gebruikt om de natuurlijke weerstand te versterken zoals vitamine D en probiotica, en gelukkig is het ook allemaal goed gegaan met de borstvoeding. Mijn baby van 6 maanden vind ik echt een wonderkind; ze schiet vooruit in vergelijking met wat de andere kinderen konden met 6 maanden. Laat mij dus gewoon maar eigenwijs zijn en doen wat mijn intuïtie me ingeeft. Mijn onzekerheid ben ik kwijt. Ik doe gewoon lekker mijn ding."

~~~

'Het gevoel als die naald in je baby verdwijnt… het intuïtieve weten: "dit is zo verkeerd!" was er vrijwel meteen. Nadat ze gevaccineerd was heb ik het hele weekend gehuild. Ik had het gevoel dat ik haar iets afschuwelijks had aangedaan… iets onomkeerbaars. Ik kon niet precies zeggen wat het was, maar op een gegeven moment wist ik waardoor ik zo van streek was. Het voelde alsof ik toestemming gegeven had mijn eigen kind te laten vergiftigen!' Anne-Ruth

Je moedergevoel volgen – luisteren naar 'overgevoelige onzin' of een kostbaar zesde zintuig?

Door: *Het moment waarop ouders de oproep ontvangen voor de eerste prikken lijkt zorgvuldig gekozen. Tijdens en net na de bevalling zijn we door Moeder Natuur geprogrammeerd om ons met ons baby'tje te verbinden en dit hulpeloze, kwetsbare wezentje te beschermen. En dan… nog maar net gewend aan ons nieuwe zijn als moeder valt de oproep van het consultatiebureau op de deurmat en krijgen we voorlichting over allerlei ernstige ziektes. Vaccineren is een keuze in Nederland maar een slechter moment om eens rustig na te denken over deze beslissing valt er waarschijnlijk niet te bedenken. Ten eerste staan we stijf van de hormonen, ten tweede hebben we het druk met kraamvisites en ten derde willen we op dit moment natuurlijk gewoon genieten van ons wondertje!*

Afgezien van het moment waarop we de oproep krijgen is de informatie die er te lezen staat minstens zo manipulatief. Geen woord over de gevaren van de chemische ingrediënten – alleen maar informatie over de gevaren van de ziektes. Onze moederinstincten staan op: 'beschermen, beschermen, beschermen' en de informatie van de overheid roept: 'gevaar, gevaar, gevaar!' Is het een wonder dat we de prik gaan halen? Het ontbreekt ons aan tijd om ons rustig in te lezen in het onderwerp en een bewuste keuze te maken die gebaseerd is op feiten; we worden slechts gedreven door de angst die de 'voorlichting' in ons oproept.
Vrouwen die net bevallen zijn van een kindje zijn zeer intuïtief, alleen het kan even duren voordat we onze gevoelens allemaal helder hebben – deze nieuwe taal moeten we nog leren spreken met onszelf. Anne-Ruth vertelt wat ervoor nodig was om te leren luisteren naar haar moedergevoel!

Anne-Ruth: "Ik heb een dochter van 6 jaar. Ze heeft de DKTP-hib met 2 maanden gehad, maar niet omdat we er bewust voor gekozen hadden: nee, we hebben het gewoon heel braaf gedaan omdat we een oproep kregen om te vaccineren. Ik had me er helemaal niet in verdiept, daar was ook helemaal geen tijd voor. Je wordt moeder; alles is opeens anders en je aandacht is gericht op je kindje, niet op het uitzoeken hoe dat nou precies zit met die vaccins. Dat is gewoon veel te veel op dat moment.

Toen we terugkwamen van het consultatiebureau was ze niet in orde. Ze lag heel vreemd te huilen waarbij ze haar hoofdje een soort van krampachtig oprichtte. Dan liet ze op een gegeven moment weer los en lag ze even rustig. Het leek dan even klaar te zijn en dan sliep ze. Of misschien was het niet klaar, maar gewoon zo vermoeiend voor zo'n klein baby'tje dat ze het niet langer vol kon houden. Dit huilen, hoofdje oprichten en dan weer loslaten en slapen ging zeker 3 uur achter elkaar door. Het was een heel raar huilen, niet zoals ze normaal deed, en er gingen bij mij allerlei alarmbellen rinkelen. Wat doen die vaccins?! Wat ís dit?! Wat is er ingespoten?!

Ik had me nooit gerealiseerd dat vaccins weleens hele vervelende gevolgen zouden kunnen hebben. Op heel veel punten had ik me voorbereid op het moederschap: borstvoeding, kleertjes, bedje, alles was in orde. Ik had me ook al georiënteerd op kinderdagverblijven, maar wat betreft die inentingen had ik nergens goed over nagedacht. Vrienden hadden mij ver van tevoren weleens gewaarschuwd, maar ik vond dat toen te ingewikkeld om over na te denken en al een keuze te maken. Het consultatiebureau wist het immers toch het beste? Het vreemde gehuil van
~~~

mijn dochter na de vaccinatie viel me heel rauw op mijn dak; dat had ik absoluut niet verwacht.

Niet alleen zij, maar ook ikzelf, had een hele sterke reactie op de prik. Ik dacht alsmaar: 'wat heb ik haar aangedaan, wat heb ik haar aangedaan?' Ik voelde een ontzettende kwaadheid en huilde uit pure frustratie. Ik was boos op mijzelf en op iedereen! Mijn partner dacht nog dat ik moest huilen omdat onze dochter een prikje had gehad, zo van dat was onprettig en ze heeft een klein wondje nu, maar het was veel groter. Ik wist het eigenlijk niet zo bewust, maar ik had een gevoel van er is iets ingespoten, er zijn ziektekiemen ingespoten, bij zo'n klein kindje, dat kán toch niet! Hoe kun je nou zo'n puur baby'tje injecteren met ziektekiemen? Het voelde als een soort vergiftiging! Al die emoties die in me opkwamen: zo veel boosheid, zo'n golf van verdriet, ik wist gewoon niet wat er met me gebeurde.

Ik ben gaan googelen op 'vaccinaties' en me gaan verdiepen in wat je eigenlijk doet als je vaccineert. Want we spuiten natuurlijk niet alleen nare bacteriën in maar ook hele nare stoffen. Mijn gevoel dat vaccins je kind vergiftigen was helemaal juist, zelfs nog meer dan ik vermoedde.

Maar daarmee ben je er nog niet. Al heel snel stond de volgende vaccinatieronde op het programma. Ik durfde nog niet mijn gevoel te vertrouwen boven het reguliere denken. Je bent nog maar net moeder en het is moeilijk zo'n heftig onderwerp met je verstand te bevatten. Met haar vader, die erg vóór vaccineren is, kwam ik overeen dat we de DKTP zouden geven, maar dat we de prikken telkens zouden uitstellen. De BMR zouden we niet doen. We hebben ons dus nog redelijk aan het programma gehouden, alleen alle prikken een beetje uitgesteld. De 2e prik hebben we met 4 maanden gegeven, de 3e met 6 en de 4e met 14 maanden (in plaats van 3, 4 en 11 maanden).

Achteraf denk ik: 'nog voordat ze een half jaar oud is 3 keer die vaccinaties gaan halen, dat is toch te absurd voor woorden! Wat is dit voor een programma, dat we onze kinderen om de maand inspuiten met al die narigheid!' Maar destijds hebben we gewoon heel braaf voldaan aan wat ons gevraagd werd. We hebben alleen alles een beetje uitgesteld en dat vonden we al heel wat.

Maar iedere maand uitstel is meegenomen. Baby's ontwikkelen zich zo snel, en elke maand dat je wacht is de natuurlijke weerstand toch alweer iets sterker geworden. Ik heb ook altijd heel goed in de gaten gehouden of ze in goede conditie was als ze geënt werd. Gekeken of ze niet verkouden was of zo, maar sterk en gezond. Maar is ook dat niet absurd? Dat een baby in goede conditie moet zijn om überhaupt die prik te krijgen? Ik zou zo graag die eerste maanden overdoen. Alles wat mijn gevoel zei dat goed was voor mijn baby werd me door CB-medewerkers en mijn omgeving uit mijn hoofd gepraat. Ik wilde haar niet laten huilen, maar

men zei dat ze moest leren dóór te slapen. Of ze moest eraan wennen dat ze om de paar uur mocht drinken of meer van die dingen. Ik vond het zo erg haar te horen 's nachts, als ze smakkend en met armpjes graaiend naar de borst zocht, dat ik oordopjes indeed. Vreselijk, maar ik zie ook hoe graag ik het 'goed' wilde doen en hoe onzeker ik was.

We zijn doorgegaan met het programma omdat het te veel angst opriep iets heel anders te denken dan wat gangbaar is. Je moet ook bijna medisch zijn om goed te kunnen uitleggen waarom je niet wilt enten. Dat kon ik toen gewoon nog niet. Ik dacht: 'laat ik het maar doen, want het is alleen maar een gevoel dat ik het niet wil. Ik kan het niet verwoorden en er wordt gezegd dat het veilig is, dus het zal wel goed zijn.' Ik kwam een keer een vrouw tegen in het park die het heel mooi verwoordde. Ze zei: 'Er is tegenwoordig een vervreemding van het moederschap gaande.' Dit herkende ik volkomen.

Ik was na de geboorte een stuk gevoeliger geworden, maar de kinderarts, verpleegkundigen van de GGD en mensen uit mijn omgeving vertelden me dat jonge moeders *overgevoelig* zijn. Met andere woorden: er is iets mis met ons, we voelen te veel en we moeten daar geen aandacht aan besteden. Pas toen ik in een moedergroep terechtkwam en op baby-yoga ging, hoorde ik hoe andere moeders daarover dachten en het bleek dat het helemaal niet raar was wat ik voelde of dacht. Toen ging er bij mij een soort van knop om. Ik besefte hoe onzeker ik was en dan volg je maar anderen omdat je nog niet weet dat je je eigen intuïtie moet volgen. Maar al die goedbedoelde adviezen die ik op het consultatiebureau kreeg kloppen voor mij gewoon niet. En door het ontmoeten van gelijkgestemde moeders durfde ik daar eindelijk voor uit te komen en naar mijn eigen gevoel te luisteren!

De reactie van mijn kindje op de eerste prikken zijn nooit gemeld als bijwerking. Ik denk trouwens dat dit heel vaak het geval is. Gelukkig hebben we niets blijvends verpest en is mijn dochtertje gezond. Hoewel, ik vraag me weleens af hoe ze geweest zou zijn als we helemaal niet gevaccineerd hadden. In het verleden had ze nog weleens last van netelroos (een allergische reactie), met name bij medicijngebruik, alsof dat 'gif' dan de druppel was. Was die overgevoeligheid door vaccinaties getriggerd, of genetisch bepaald (in de familie zit wel een gevoelige huid), of een combinatie? Ik zal het nooit weten.

Wel ben ik er nu helemaal zeker van dat *ik* degene ben die het beste weet wat goed is voor mijn kind en wat iemand ook zegt of denkt, het maakt me niets meer uit. Ze mag bij mij in bed slapen en de borst krijgen zolang als ze wil. En ook wat betreft niet vaccineren ben ik veel sterker geworden. Eerst stelde ik het uit, maar nu zeg ik gewoon: 'Ik wil het niet meer.' En als je er open in bent hoor je opeens heel veel moeders die dat zouden willen of doen, maar veel mensen durven er niet over te praten. Pas als er een soort openheid komt dat het ook anders kan, dat we ons gevoel

kunnen en mogen volgen, en dat we keuzes hebben, merk je dat je niet alleen staat.
Het is een hele reis geweest om mijn moederinstinct te vertrouwen, maar ik ben blij dat het me gelukt is, want onze dochter vaart er héél wel bij!"

~~~

'Giving the HPV vaccine to 11-year-olds is a great big public health experiment.'
Diana M. Harper (Amerikaanse wetenschapper die 20 jaar van haar leven besteed heeft aan het bestuderen van het humaan papillomavirus (HPV)

Het HPV-vaccin heeft ons vertrouwen in de Nederlandse gezondheidszorg aan het wankelen gebracht

Door: *Niet 'door' vaccinatie, maar 'na' vaccinatie', is de mantra van het RIVM als ouders hun verhaal doen over de schade die volgens de ouders 'door', en volgens de overheid slechts 'na' vaccinatie is ontstaan. Als je kind vóór de prik in goede gezondheid is en zonder dat er andere factoren zijn veranderd enkele uren of dagen na de vaccinatie plotseling overvallen wordt door gezondheidsproblemen, ligt het voor de hand dat ouders zich afvragen of het mogelijk is dat het vaccin hiervoor (deels) verantwoordelijk is. Dit is natuurlijk mogelijk, maar hoe bewijs je dat? En is het überhaupt fair dat de bewijslast hiervoor bij de ouders ligt?*

De waarheid is hard. Niet het leven zelf, maar de fabrikant – met miljarden dollars als inzet – bepaalt wat wel of niet 'waar' kan zijn. Als vaccinonderzoek geen verband heeft gelegd tussen klacht Y en vaccin X is de medische wereld ingedekt. Dan 'kan' het gewoon niet dat vaccins iets met de lichamelijke aandoening te maken hebben, want 'het is niet aangetoond'. Het is aan de ouder die het tegendeel ontdekt om te bewijzen dat de farmagigant iets over het hoofd gezien heeft. Een onmogelijke opdracht natuurlijk, zeker omdat er niet naar ervaringen geluisterd wordt. De frustratie is groot. De noodkreet die ik alsmaar hoor is: 'LUISTER nou toch eens naar onze ervaringen, neem ons nou eindelijk eens een keertje serieus!' We snappen het ook niet, en inderdaad, het is een vreemde klacht, maar de realiteit is dat we (lichaams)vreemde stoffen inspuiten; dat dit vaccin bovendien nog in een testfase zit; dat zeer prominente wetenschappers publiekelijk hebben uitgesproken dat we bezig zijn met een 'groot gezondheidsexperiment'; dat dit vaccin via een versnelde procedure na slechts enkele maanden onderzoek op de markt is gekomen; dat er nog niet eens bewezen is dat dit virus de oorzaak is van baarmoederhalskanker, laat staan dat het onze dochter ertegen beschermt; dat we sowieso nog maar een fractie weten over het gedrag van virussen (naar schatting minder dan 5% van wat erover te weten valt), en sterker nog; dat we eigenlijk geen flauw idee hebben wat de consequenties kunnen als we onze kinderen inspuiten met wéér een nieuw vaccin! Wordt het niet eens tijd dat we de verhalen van ouders serieus gaan nemen?! LUISTER, hoge heren en dames… in witte jassen en zakelijke outfits... LUISTER naar ons, want jullie zijn de realiteit uit het oog verloren! In het volgende interview staat weer een ouder op. Dankjewel Willem – voor de moed om met je verhaal naar buiten te komen om ons deelgenoot te maken van de de bizarre consequenties van het HPV-vaccin voor de gezondheid van een 12-jarig meisje.

Willem: "Toen we de uitnodiging voor de prik tegen baarmoederhalskanker kregen namen we voetstoots aan dat het allemaal goed onderzocht was en dat de prik ons kind zou beschermen tegen een vreselijke ziekte. De Nederlandse gezondheidszorg is goed geregeld en wie wil zijn kind nou niet beschermen? Het wrange is dat je dat gevoel dat je ervan op aankunt dat overheidsinstanties alles het beste weten heel lang vast wil houden, maar nu is het voorbij. We hebben samen met onze tweede dochter besloten dat zij geen HPV-vaccin krijgt en ik zet grote vraagtekens bij de griepprik voor mijzelf. Het vertrouwen is gewoon weg, we hebben te veel meegemaakt.

Onze oudste dochter was een gewone, gezonde, levenslustige meid voordat ze de vaccins tegen baarmoederhalskanker kreeg, maar meteen daarna kreeg ze last van vreemde klachten, die bij elke prikronde verergerden.

Na de eerste injectie viel ze af en toe eventjes weg, of liever gezegd, ze ging tegen de vlakte, verloor totaal haar bewustzijn. Dan denk je aan jeugdepilepsie of iets dergelijks. We spraken erover met de huisarts en die zei: 'Doe maar even rustig aan, veel andere kinderen hebben dat ook en het gaat weer over', dus dat geloofden we en we ondernamen geen verdere actie. In die fase werd er totaal geen link met de vaccinatie gelegd, niet door huisarts, en ook niet door ons.

In de overtuiging dat het nodig was om het programma af te maken, lieten we onze dochter de 2e prik geven en toen merkten we dat ze vaker ging vallen en langer buiten bewustzijn bleef. We dachten nog steeds aan epilepsie en ze werd verder onderzocht, maar de specialisten konden de diagnose niet stellen. De spiertrekkingen leken wel op epilepsie maar ze had geen tongbeet en plaste niet in haar broek zoals bij deze ziekte gebruikelijk is tijdens een aanval en dus lieten we het toch maar weer even voor wat het was. Het was gewoon niet goed te verklaren.
~~~

Na de derde prik werd het helemaal erg. Op een gegeven moment had ze bij de bakker een suikerbroodje gegeten en toen stortte ze ter aarde en bleef bijna drie kwartier lang buiten bewustzijn.
De plotselinge valpartijen door bewustzijnverlies kwamen steeds vaker voor en we begonnen naar verbanden te zoeken. We vroegen ons de hele tijd af: wat is er gebeurd net voordat je valt: wat doe je, wat eet je, wat kan de oorzaak zijn? Bijna iedere dag ging ze tegen de vlakte en op een gegeven moment zeiden we tegen haar: 'Weet je wat, je gaat vandaag niets eten.' En dat ging goed, ze viel niet en door verder te experimenteren kwamen we erachter welke voedingsmiddelen een aanval opwekten. We hebben ontdekt dat alles waar suiker in is verwerkt raak is, steevast. Dan verliest ze haar bewustzijn, begint haar lichaam te schokken en ze reageert totaal niet meer op (pijn)prikkels. Het duurt een minuut of 10 waarna ze weer rustiger wordt, maar ze komt pas na 30 tot 50 minuten weer bij. Mijn vrouw of ik leggen haar tijdens zo'n aanval zo stabiel mogelijk neer en blijven tegen haar praten om haar weer terug te krijgen. Maar als ze dan weer bij bewustzijn is gekomen is het helaas nog niet over: ze kan dan ongeveer 12 uur haar benen niet gebruiken. Ze heeft nog wel gevoel in haar benen, maar kan haar spieren niet meer normaal aanspannen.

Het is een hele vreemde situatie die een onvoorstelbare impact op ons leven heeft. Als ze niet kan bewegen, zetten we haar vaak in een rolstoel, zodat ze nog enigszins mobiel is. Wanneer ze naar het toilet moet, til ik haar en roept ze als ze weer klaar is, en als ze naar bed wil dan zegt ze: 'Pappa wil je me dragen', en dan gooi ik haar op mijn rug en de volgende ochtend ga ik kijken en dan doet alles het weer, dat is het bizarre.

Hoe komt dit? Ze is totaal 6 maanden lang in het ziekenhuis onderzocht maar geen enkele arts kan de oorzaak vinden. Wanneer wij de link met het vaccin leggen, wordt dat niet erkend. Ik kan het niet aantonen of bewijzen, maar wij weten dat het met de prikken te maken heeft. We hebben bij elke prik steeds heftigere veranderingen ervaren, maar alle specialisten – en we hebben er heel wat gezien – proberen ons ervan te overtuigen 'dat dit niet kan'. En omdat niemand weet wat dan wél de oorzaak is van deze lichamelijke aftakeling werd ons keer op keer verteld dat het psychisch is.

Het is zo frustrerend, want we hadden het al vrij snel zo uitgekristalliseerd dat we in ieder geval zeker wisten dat dáár het probleem niet zat. Voor de vaccins kon ze heus een koekje eten zonder haar bewustzijn te verliezen en er was geen enkele aanleiding tot de conclusie 'psychisch' behalve dan dat men het gewoon niet weet. Maar de medische wereld heeft er blijkbaar moeite mee om dat te zeggen.

Onze dochter zit, afgezien haar lichamelijke klacht natuurlijk, gewoon lekker in haar vel. Alles gaat goed op school, ze heeft een sociaal leven en in het verleden heeft ze nooit psychische klachten gehad, dus nee, dat

is het niet, dat wisten we. Maar de medische wereld was er zo van overtuigd en we wilden zo graag weten wat de oorzaak was dat we, nadat ze dus eerst 6 maanden in het ziekenhuis lichamelijke onderzocht is, er toch ook in toegestemd hebben om haar 3 maanden op te nemen om haar psychologisch te laten onderzoeken. We hoopten toch op een aanwijzing of iets dergelijks, een hint om ons verder te helpen.
Op een gesloten afdeling heeft ze allerlei therapieën en testen gehad en hoewel het wel goed voor haar was om over haar frustratie te praten, kwam er niets uit. Behalve toen ze een blinde test kreeg om het effect van suiker te testen. Drie keer per dag slikte ze een gesloten capsule en alleen de apotheker wist in welke capsules suiker zat. Aan het einde van de week werden de resultaten vergeleken met de informatie van de apotheek. Ze had zoals dat heet 1 op 1 gevallen gescoord – dat wil zeggen dat elke aanval te linken was aan de tablet waar suiker in zat – 100%, ze was niet één keer in de fout gegaan.

De arts vroeg: 'Wat denk je dat het resultaat is?' Natuurlijk wisten we het al. Het is zo frustrerend. Ik dacht: 'neem me nou *alsjeblieft* eens serieus als ouder!'

In de begintijd werd ze elke keer met een ambulance naar het ziekenhuis gebracht als ze tegen de vlakte ging. Op een gegeven moment was er een neuroloog die niet kon geloven dat de aanvallen opgewekt werden door suiker. Ik zei hem: 'Als u de tijd heeft kunt u er getuige van zijn want ik zag dat er beneden een kantine is met zoet.' Er werd een flesje chocomel gehaald en hij vroeg: 'Vindt u het goed dat we het filmen?' Ik zei: 'Natuurlijk mag u dat.' Hij stond er heel septisch bij, maar ze had haar chocomel nog niet op of ze begon glazig te kijken en hop daar ging ze. Toen ontstond er opeens heel veel activiteit, want onze dochter reageerde nergens meer op, niet op pijnprikkels niets. Er was geen ontkennen aan maar een verklaring kon de neuroloog niet geven en dus hebben we gewacht tot ze weer bijkwam en gingen we weer naar huis. Op een ander moment werd ze aan een apparaat gelegd met allemaal plakkertjes op haar hoofd om hersengolven te bekijken maar ze konden 'geen conclusie trekken' en weer werden we zonder diagnose naar huis gestuurd. En zo ging het maar door.

Natuurlijk hebben we bij al die specialisten ook de vaccinatie ter sprake gebracht maar het is een onmogelijke discussie. Onze ervaring wordt niet serieus genomen en het ontbreekt je natuurlijk aan kennis om een weerwoord te geven. Ik ben tenslotte geen neuroloog, of internist of een van de andere medici die ze gezien heeft. Het frustrerende is dat wij moeten kunnen aantonen dat het door het vaccin komt, terwijl er niet van specialisten verlangd wordt dat ze kunnen aantonen dat dit onmogelijk is. Ze *zeggen* gewoon dat het niet kan, maar waar ze het op baseren… het is eigenlijk alleen maar een idee dat het niet kan. Ze zijn er zo stellig in, maar er is niemand die serieus de mogelijkheid onderzoekt. En dat irriteert me.

De verantwoordelijkheid wordt bij mij gelegd, terwijl de medische wereld zou moeten erkennen dat ze het ook niet weten en dat het dus legitiem is om de oorzaak die wij aandragen aan een heel grondig onderzoek te onderwerpen. Maar in plaats daarvan doen ze of wij gek zijn.

Ik heb enorme bewondering voor mijn dochter. Ze is een kanjer. Hoe ze zich hier doorheen slaat – het valt heus niet mee en ze doet het heel goed, zowel in hoe ze met haar handicap omgaat als hoe ze nog steeds op school functioneert. Ze heeft moeten leren omgaan met haar aandoening en haar omgeving natuurlijk ook. Op school raken ze nu niet meer in paniek als ze weer een keer een aanval heeft. Dan zetten ze haar in de rolstoel en er is begrip en steun van de medeleerlingen. Dat is echt heel tof. We willen ook niet meer dat ze naar het ziekenhuis gaat. We hebben – na 3 jaar – zo goed en zo kwaad als het gaat leren leven met de aandoening.

Trouwens, nog een bijzonderheid. Dit moet ik ook nog even vertellen. Ik kwam op een feestje de directeur-generaal tegen van het ministerie van Volksgezondheid. Ik raakte met haar aan de praat en het gesprek kwam op mijn dochter. Ik heb het hele verhaal verteld en zij zei: 'Ik ga kijken wat ik ermee kan doen – stuur mij maar de stukken die je hebt.' We mailden wat heen en weer en zij zou bij specialisten die in haar directe omgeving werkzaam waren navraag doen. Toen ik een periode niets vernomen had, heb ik haar nogmaals benaderd, maar het mocht niet baten, want ik heb nooit meer iets van haar gehoord. Kijk, dan wordt mijn achterdocht opgewekt. Dan denk ik: 'zeg dan niets tegen me, ik had er niet eens om gevraagd.' Maar als ze belooft dingen uit te zoeken en het blijft stil, dan zal ze wel iets ontdekt hebben dat de gewone burger niet mag weten. Je moet de mensen kunnen vertrouwen, maar door de ervaringen die wij gehad hebben ben ik gaan twijfelen aan het hele systeem. Helaas.

Het lijkt wel of het er niet is om ons te ondersteunen maar om het eigen gelijk kostte wat het kost in stand te houden. Neem nou het RIVM – 'verantwoordelijk' voor de volksgezondheid. Telefonisch probeerde mijn vrouw onze ervaring na de vaccinatie onder de aandacht te brengen bij het RIVM in Zoetermeer. Zij kreeg een arts aan de telefoon en deed haar verhaal. Mijn vrouw beëindigde haar relaas met de opmerking: 'Dus voor mij is één plus één twee.' Hierop antwoordde de arts: 'Ja mevrouw, maar één plus één is ook twee als uw dochter na de vaccinatie onder een auto was gelopen.' Als onze dochter na dit vaccin geen baarmoederhals kanker krijgt, komt dat door het vaccin. Maar als er na het inspuiten van rare ingrediënten rare dingen gebeuren met onze kinderen is dat geen reden om daar onderzoek naar te doen. Wat een opmerking! Mijn vrouw heeft uit frustratie het gesprek maar beëindigd."

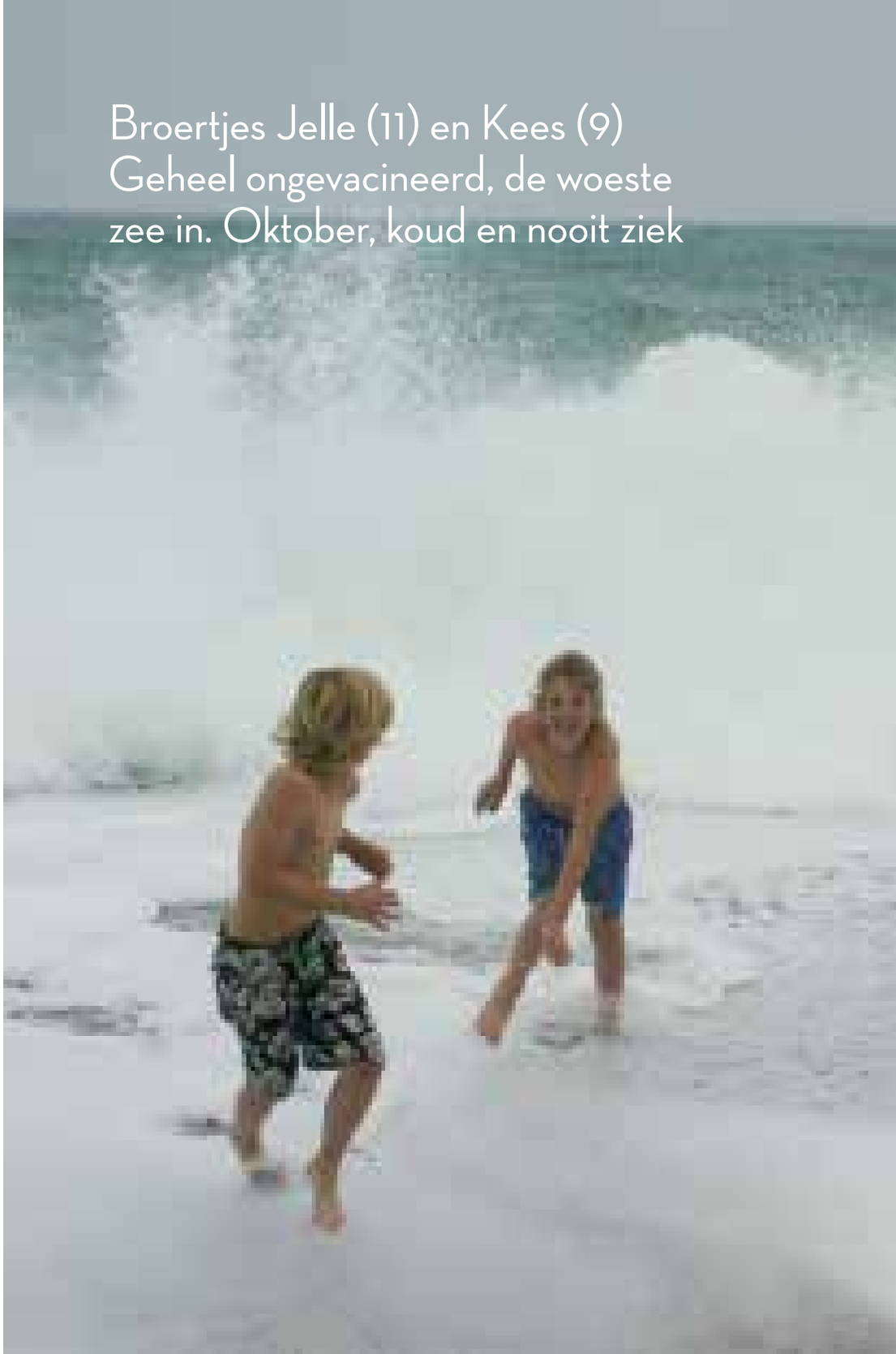

'The price of freedom is eternal vigilance.' Thomas Jefferson

'Bijwerking' bestaat niet!

'Soms worden aan vaccins stoffen toegevoegd om ze beter te laten werken, of om te zorgen dat ze goed houdbaar blijven, of om ervoor te zorgen dat er geen bacteriën in groeien. In die zin is een vaccinatie dus wel onnatuurlijk. Maar de hoeveelheden van deze stoffen zijn zo gering dat ze niet schadelijk voor de gezondheid zijn. Het komt maar heel weinig voor dat iemand overgevoelig is voor een van die stoffen.' Bron: www.rivm.nl (Rijksvoorlichting)
(**Door**: *'soms' ???, 'in die zin' ???, 'geringe hoeveelheden' ???, 'overgevoelig' ???)*

'Inentingen kunnen bijwerkingen hebben. Dat komt voor bij 1 op de 3 kinderen. Meer informatie hierover vindt u onder Bijwerkingen.' Bron: www.rivm.nl

'Bijwerking' bestaat niet. Laten we dat vooropstellen. *Bij*werking is natuurlijk ook gewoon werking. Alles wat we injecteren of inslikken heeft een bepaalde werking. En als dat ongewenst is noemen we het 'bij'werking, alsof het *minder* belangrijk, *minder* ernstig is dan de 'werking'. Hmmm, vraag dat maar eens aan de mensen die last hebben van die bijwerkingen. Het kind is 'beschermd', maar de rest van zijn leven astmatisch, allergisch, autistisch. De ongewenste effecten van medicijnen en vaccins zijn verantwoordelijk voor sterfgevallen en levenslange handicaps – in groten getale. Maar dat is *bijzaak*. Het gaat de farmagiganten er niet om ons te beschermen tegen medische missers, maar tegen bacteriën.

~~~

'If vaccines were good for us, there would be no reason for dishonesty and deceit.' Dr. Joseph Mercola

De doofpot van het Rijksvaccinatieprogramma – hoe de overheid omgaat met meldingen van ernstige bijwerkingen van vaccins

Door: *Op de site van het* RIVM *staat dat er elk jaar tussen de 5 en 10 meldingen gedaan worden van sterfgevallen ten gevolge van vaccins. Voorpaginanieuws, zou je zeggen. Stel dat er 10 kinderen zouden overlijden aan de mazelen; het zou in alle kranten staan. Maar in dit geval gaat het over kinderen wier ouders in goed vertrouwen naar het consultatiebureau gaan, die een (aantal) prikken krijgen en die, zonder dat er iets anders in hun leven veranderd is, binnen een tijdsbestek van een aantal uren of dagen na toediening van het vaccin overleden zijn.*

De meeste artsen zijn niet in staat om datgene wat ze, vanuit de volle overtuiging dat het goed onderzocht is, zelf praktiseren in twijfel te trekken. En om welke bijwerking het ook gaat, volgens de arts komt het over het algemeen niet door het vaccin. Het is immers bewezen dat vaccins veilig zijn. Tot op heden heb ik nog maar 1 arts ontmoet die daadwerkelijk de moeite genomen heeft om zich eens te verdiepen in de dikke rapporten van de overheid om zich er persoonlijk van te overtuigen dat het níet mogelijk zou kunnen zijn dat de dood van een 9-jarig jongetje veroorzaakt zou kunnen zijn door vaccinatie. Zijn conclusie na grondig onderzoek? Het is wél mogelijk! Ik sprak met een bevlogen man die al jaren aan de bel trekt om aandacht voor deze zaak te vragen en desondanks zijn strijdlust nog niet verloren heeft. De ware oorzaak van de dood van Freek Haagoort zal boven water komen, daar is hij van overtuigd. Het woord is aan Jannes:

Jannes: "Ik ben nooit een echt volgzame arts geweest, dat blijkt wel uit mijn website www.degezondepatient.nl waarmee ik mensen ondersteun om de gezondheidszorg als een medisch bedrijf te zien en niet maar alles te pikken en te slikken, maar zich op te stellen als een mondige klant. En toch ging zelfs ik, zoals de gemiddelde arts, er een paar jaar geleden van uit dat vaccins veilig en effectief zijn. Dit wordt ons op de opleiding voorgespiegeld en ik had het nooit in twijfel getrokken.

Door de dood van Freek Haagoort op 9-jarige leeftijd, 3 dagen na de BMR–DTP inenting, is mij duidelijk geworden dat vaccins minder onschuldig zijn dan de overheid ons wil doen geloven. Zijn moeder Thanh vroeg mij om raad en ik ging op onderzoek uit en begon de jaarverslagen van het RIVM te bestuderen. Het eerste blad van zo'n rapport is een samenvatting in het Nederlands, tenminste in de tijd, en de rest is in het Engels. Ik heb er een heleboel bekeken, 2002, 2003, 2004 en ga zo maar door, en
~~~

ik kwam erachter dat er per jaar pakweg 1400 meldingen van bijwerkingen door vaccins bij het RIVM geregistreerd worden. Naarmate ik meer rapporten doorlas, begon ik me steeds meer zorgen te maken. In ongeveer driekwart van de gevallen gaat het om klachten van voorbijgaande aard, zoals roodheid op de arm, tijdelijk wat koorts en dergelijke. In een kwart van de gevallen zijn er ernstige dingen gemeld, zoals kinderen die geretardeerd zijn (teruggevallen in hun ontwikkeling) of die toevallen hebben of overleden zijn. Van de relatief minder ernstige, voorbijgaande zaken zijn ze bij de overheid inderdaad bereid om te zeggen dat ze worden veroorzaakt door het vaccin. *Maar in alle gevallen waarin er iets heel ernstigs gebeurd is – blijvend letsel of dood – komt het volgens het* RIVM *nooit en te nimmer door het vaccin*. Dat staat gewoon ieder jaar letterlijk in min of meer dezelfde bewoordingen op het voorblad van het 75 pagina's dikke jaarverslag over vaccinatiemeldingen.

Ik heb er een heleboel bekeken en op een gegeven moment vertrouwde ik het niet meer. Het kan niet zo zijn dat meldingen van onschuldige bijwerkingen wél, en die van ernstige gevolgen absoluut niet door het vaccin veroorzaakt kunnen worden. Ik ben vanuit een neutrale positie met het onderzoek begonnen, maar uiteindelijk kon ik maar één ding concluderen: er is sprake van een doofpotstrategie als het gaat om het melden van echte narigheid na vaccinatie.

Stel dat de burger zou weten dat...

Men wil gewoon niet dat we zouden weten dat vaccins vervelende bijwerkingen kunnen hebben. En als je daarover doordenkt, kan ik me daar ook wel iets bij voorstellen. Stel je nou eens voor dat men zou toegeven dat Freek is overleden door een vaccinatie of dat de vaccinatie daarbij een uitlokkende rol heeft gespeeld. Ik ben er overigens 100% van overtuigd dat dit het geval is, maar stel nou eens dat ze dat daadwerkelijk zouden toegeven – dan hebben ze echt een enorm probleem. Afgezien van het vertrouwen in de veiligheid van vaccins dat hier natuurlijk onder lijdt, zouden mensen kunnen proberen om civielrechtelijk een claim te doen in de zin van schadevergoeding. Een overleden kind levert in Nederland niet zo veel op in de letselschadepraktijk en smartegeld houdt meestal op bij € 20.000. Je kunt nog wat begrafeniskosten terugvorderen, maar daar houdt het dan ook mee op. Het staat allemaal niet in verhouding met het verlies van je kind, maar je kunt wel je gelijk halen of de staat strafrechtelijk aanklagen voor het continu negeren van signalen met betrekking tot de risico's van vaccins en het daardoor fout voorlichten van de bevolking.

Ouders die een kind verliezen ten gevolge van een vaccin zijn dubbel gedupeerd. Ten eerste het verlies zelf en ten tweede de totale ontkenning van de oorzaak. De kosten van een rechtelijke procedure zijn hoog en ook emotioneel is het zwaar, maar alleen al om te proberen die erkenning te krijgen zou het goed zijn als we zo'n rechtszaak eens aangingen. Bij de stichting MeerWetenOverFreek zijn we daar ook best voor in, maar het heeft naar mijn idee alleen zin als een aantal mensen het samen doet. Het is juridisch moeilijk – maar het zou al een geweldig signaal zijn als we het ondernemen en dit het nieuws zou halen.

Optimistische folders en gebrek aan onafhankelijk onderzoek

Ik vind het absoluut noodzakelijk dat ouders beter geïnformeerd worden over het feit dat vaccineren geenszins zonder risico is. De folders van het RIVM voor ouders zijn veel te optimistisch en veel te eenzijdig. Ouders zouden op zijn minst de bijsluiters voor artsen onder ogen moeten krijgen. Maar zelfs dan – in bijsluiters staat lang niet alles wat erin zou moeten staan. Zelfs niet wat er eigenlijk *precies* allemaal in die vaccins zit, zoals de dierlijke virussen en andere vervuilingen afkomstig van het kweekmedium. Bijsluiters worden geschreven door de fabrikant van het vaccin zelf en het lijkt allemaal wel serieus maar eigenlijk is er niemand mee gediend. Ze zijn onvolledig en worden door het grootste gedeelte van de artsen amper gelezen. Een ander punt dat me dwarszit betreft het reilen en zeilen met betrekking tot het melden van bijwerkingen. De dood van Freek was aanleiding om dit bij de Ombudsman neer te leggen. Die heeft onderzoek gedaan naar de onafhankelijkheid van de klankbordgroep van het RIVM die beoordeelt of de melding van de ouder met betrekking tot (ernstige) bijwerking van het vaccin correct is. Op de site van MeerWetenOverFreek is het rapport hierover te lezen.

De conclusie luidt dat het onderzoek naar de dood van Freek dat gedaan is door het RIVM niet onafhankelijk is. Dit instituut is zowel verantwoordelijk voor de planning en de uitvoering van het Rijksvaccinatieprogramma als de controle ervan. Met andere woorden: het beoordeelt of de ervaringen die ouders melden met betrekking tot calamiteiten na toediening van het vaccin door zijn eigen programma veroorzaakt zouden kunnen zijn, zoals de ouders beweren. Dit erkennen zou natuurlijk betekenen dat het RVP niet 100% veilig is, dus worden de ouders in het ongelijk gesteld.

Om de onafhankelijkheid te waarborgen is de overheid er toen toe overgegaan om de registratie van bijwerkingen van vaccins over te hevelen naar het Lareb; een instituut dat al jaren bestond maar nu aangesteld werd om bijwerkingen te registreren. In mijn ogen heeft dat de doofpottencultuur totaal niet veranderd. Ze zitten in hetzelfde gebouw, ze maken gebruik van dezelfde kantine en dezelfde toiletten. De melding komt misschien op een ander bureau terecht maar de reactie die men terugkrijgt is nog steeds dezelfde. De redenering die men erop loslaat – *zonder dat men verder onderzoekt wat er in de praktijk heeft plaatsgevonden aan de hand van de gegevens waar de ouders mee komen* – is dat 'het volgens onze literatuur niet kan gebeuren dat wat het kindje is overkomen veroorzaakt kan worden door het vaccin'.

Niet de realiteit maar *of er wel of niet een onderzoek bestaat waarin is aangetoond dat het mogelijk is dat een kindje aandoening X krijgt als gevolg van het vaccin* bepaalt of het 'kan of niet kan' wat de ouders vertellen.
Het hele 'onderzoek' dat door het RIVM gedaan is naar de dood van Freek is door het Lareb nog een keertje overgedaan en je kunt het rapport ervan vinden op de site van MeerWetenOverFreek. Het onderzoek van het Lareb is helemaal diep en diep treurig. In het hele rapport staat één lullig zinnetje over hoe het vaccin met de dood van Freek te maken zou kunnen hebben en dat zinnetje gaat als volgt: 'Wij hebben geen literatuur gevonden volgens welke dat mogelijk is dus is het niet zo.' Dat is de redenering.

Huisbezoek

Voordat zij dat rapport schreven, hebben we contact gehad. Een vertegenwoordiger van het Lareb is op bezoek geweest bij de familie Haagoort en daar zijn onder andere de jurist die Thanh en mij vertegenwoordigde en ikzelf bij aanwezig geweest. Die meneer van het Lareb was een exhuisarts, net als ik, en we raakten aardig in discussie daar. Ik zei: 'Jullie gaan ervan uit dat het volgens de literatuur niet kan, maar ik heb stapels literatuur die zou kunnen onderbouwen waarom het wél kan. Laten we dat nou eens naast elkaar zetten en bestuderen.' Ik heb toen expliciet gevraagd om een overzicht van de stukken waarop zij zich baseren. Die hebben we niet gekregen. Geen inzage, niets. Dus ja, bij mij leeft dan de vraag: 'Waarom niet?' Liggen die onderzoeken daar ergens op een plank of bestaat die literatuur waar ze het over hebben helemaal niet eens. Er is totaal geen sprake van een transparant onderzoek.

De ouders van Freek hebben aan het Lareb gevraagd: 'Vóórdat jullie een rapport opmaken, willen jullie dan ook onze medisch adviseur dr. Koetsier horen?' Dat hebben ze geweigerd. En de literatuur volgens welke er wél een verband kan zijn tussen calamiteit en vaccins, tja die ligt hier bij mij, hele stapels, maar die willen ze niet inzien.

Er wordt dus maar iets geroepen maar de onderbouwing ontbreekt. Dat gebeurt ook in de artikelen die artsen schrijven – of de leerboeken, of wat dan ook. Bronnen ontbreken of zijn niet transparant. En artsen slikken alles als zoete koek. Als ik mijn oude leerboeken pak en kijk hoe aspirant-artsen worden onderwezen, dan houdt dat hoofdzakelijk in dat je wordt opgeleid met boeken waarin belangrijke medische hotemetoot hoogleraren beschrijven hoe dingen in elkaar zitten. En op grond van die autoriteit neem je dat aan als medisch student. Het is op geen enkele wijze een soort van wetenschappelijke studie waarbij het normaal is dat je meedenkt of dat er kritisch gekeken mag worden naar medische dogma's in de zin van een legitieme opmerking als: 'Ja, dat kan je wel zeggen maar is dat wel zo?' Dat gebeurt in de medische opleiding eigenlijk niet of nauwelijks. Er heerst een cultuur van de hoogleraar die weet hoe het zit en de studenten nemen dat aan. Er is echt niemand die zich afvraagt

wat voor onderzoek of bewijs er is voor de werking van vaccins en óf het eigenlijk wel werkt of veilig is. En hoe het precies werkt, dat weet eigenlijk ook niemand. En sowieso: die antilichamen zijn maar een heel klein onderdeel van de algehele immuniteit – je kunt je veel beter focussen op de ontwikkeling van een krachtig immuunsysteem – op de totaliteit.

Waar vaart ons kind nou wérkelijk wel bij?

In mijn hoofd maak ik weleens de volgende vergelijking: we hebben een zwak, ziek kindje in het ziekenhuis liggen en we gaan het kindje wél vaccineren, maar als het met de ouders mee naar huis mag, gaan we die mensen níet instrueren in de zin van wat is nou werkelijk gezonde voeding en wat is nou werkelijk gezond gedrag waar jouw kind wel bij vaart. Dat is natuurlijk de gekkigheid. De medische wereld is niet gericht op primaire preventie maar op secundaire preventie. Ze wil dingen opsporen die al mis dreigen te gaan en daar dan allerlei behandelingen op loslaten waar je geld aan kan verdienen – dat is op het ogenblik de medische wereld. Er is steeds meer screening op toestanden die al spelen en bevolkingsonderzoek komt alleen maar meer van de grond richting kwalen waar aan verdiend kan worden. Ik ben tegenstander van allerlei bevolkingsonderzoeken. Mammografie bij vrouwen is een voorbeeld van hoe het niet moet; als je je leven lang je borsten zo laat fotograferen dan loop je door dat onderzoek zelfs meer risico op borstkanker in plaats van dat het helpt het te voorkomen. En zo zijn er zo veel dingen... Het is een never ending story helaas. Men noemt het preventief, maar het is secundaire preventie. Primaire preventie gaat gewoon over gedragsverandering. En daar doet men niets aan want het is niet populair en er valt niets aan te verdienen.

Zo langzamerhand begint men dit te beseffen gelukkig. Men komt weer terecht bij de ouderwetse dingen zoals onbewerkte voeding en af en toe eens een flinke wandeling maken. Maar het gros van de ouders wordt toch nog behoorlijk beïnvloed door artsen en die zijn weer beïnvloed door het feit dat ze zich gewoon niet realiseren dat het gewoon een geloof is die hele vaccinatietoestand.

Ik houd regelmatig lezingen en dan heb ik het altijd over Freek en vaccinaties en dan is mijn eindconclusie altijd dat ik denk dat het eventuele voordeel van vaccins niet opweegt tegen de risico's die je neemt door het inspuiten van ziekteverwekkers en lichaamsvreemde chemicaliën. Daar eindig ik altijd mee en dan wordt heel vaak gezegd: 'Ja, maar wat moet ik dan?' Rechtsboven op de homepage van MeerWetenOverFreek staat een stukje dat ik geschreven heb over de keuze om wel of niet te vaccineren. Puntsgewijs heb ik beschreven wat erbij komt kijken om daadwerkelijk te kiezen en punt 1 is: ga eerst eens bij jezelf te rade, wat voor iemand ben je zelf als ouder? Ben je iemand met een karakter dat nou eenmaal het liefste gewoon autoriteiten wil geloven en dat is nou eenmaal de aard van het beestje, nou ga dan maar niet verder een studie doen over die

vaccinaties want je maakt jezelf alleen maar vreselijk onrustig en je gaat uiteindelijk toch doen wat de autoriteiten zeggen dus hou er maar mee op. Ben je iemand die vindt dat je zelf een mening mag hebben en die niet slaafs overal aanneemt wat de autoriteiten roepen enzovoorts dan kun je het beste beginnen met eens wat informatie door te lezen die de overheid achterhoudt. Nou ja, je kunt het lezen op de site.

Goede informatie is essentieel. Het ondersteunt de moeders in wat ze eigenlijk diep vanbinnen allemaal best weten. Ze moeten alleen wat meer zelfvertrouwen krijgen, maar dat is volgens mij slechts een kwestie van tijd."

~~~

'Ik zou graag een boek schrijven en ik zou het noemen: "Het leed dat vaccinatieschade heet", maar ik heb er gewoon geen tijd voor. Mijn zoontje Kees vraagt zo veel zorg – 16 uur per dag 1 op 1. Hij kan niets zelf, heeft overal begeleiding bij nodig. En ondertussen rijdt die directeur van het *RIVM* ***lekker rond in een dure auto en woont hij in een mooie villa. Hoe kan zo'n man nog leven met zichzelf!'*** Mandy

Prelude op 'Het leed dat vaccinatieschade heet'

Door: *Waar zijn ze? De kinderen die door de vaccinindustrie 'vergeten worden'. Hoe brengen ze hun dag door en wie zorgt er voor hen? En hoeveel zijn het er? Hoeveel kinderen zijn zo ernstig beschadigd zijn dat hun leven niet meer op de rails te krijgen is – nooit meer.*
Ze zitten verstopt in instituten die eigenlijk niet de mogelijkheid hebben om goede zorg te bieden. Of ontwrichten gezinnen door de onuitputtelijke aandacht die ze nodig hebben. Maar de industrie bekommert zich niet om haar slachtoffers. Vaccinatieschade is het probleem van de ouders die zo goed en zo kwaad als het kan trachten door te leven in een situatie waarin ze altijd handen te kort lijken te hebben. En alsof de zware belasting binnen het gezin nog niet genoeg is, blijft de confrontatie met de buitenwereld er vaak een van ontkenning en onbegrip. Het lijkt wel alsof we niet willen weten dat het direct na de prik mis kan gaan. Echt helemaal mis.
Ik zocht contact met Mandy omdat haar post over haar zoontje Kees een snaar van ontzetting raakte bij vele ouders in de Facebookgroep van Vaccin Vrij. *Dit zijn ervaringen die ons hard wakker schudden! Over kinderen die gezond en gelukkig zijn – totdat ze door onze overheid 'beschermd' worden en er niets meer van hun welzijn overblijft. Ze bestaan echt… duizenden kinderen zoals Kees. Dankjewel Mandy, voor je moed en je doorzettingsvermogen en je bereidheid om jullie verhaal naar buiten te brengen.*

Mandy: "Kees is 21 maart 2002 geboren. Hoewel hij via een keizersnede ter wereld kwam was hij gezond en ontwikkelde hij zich heel erg goed. Het was een snel kindje; meteen lachen, vroeg met grijpen... hij hield met 4 maanden zijn flesje al vast.

Toen hij de eerste prik kreeg wist ik niets maar dan ook helemaal niets over vaccins. Ik was voor het eerst moeder en mijn vriendinnen hadden nog geen kinderen. Je gaat gewoon naar het consultatiebureau, de baby wordt gewogen en gemeten, iedereen is happy en met 2 maanden kreeg hij zijn eerste 'prikje' volgens schema. Maar Kees is 2 weken te vroeg geboren en hij was dus nog heel jong en extra kwetsbaar. Hij reageerde met hoge koorts, maar volgens de arts was dat normaal en ik maakte me verder geen zorgen.

Na de tweede enting met 3 maanden ging hij van zijn tenen tot op het kruintje op zijn hoofd vervellen. Het zag er heel raar uit, net alsof hij een vis was met allemaal schubbetjes. Toen ging er bij mij wel een alarmbel rinkelen. Ik ging terug naar het consultatiebureau en heb vragen gesteld over die rare reactie op het vaccin en kreeg als antwoord: 'Je geeft borstvoeding, dus je eet vast iets waar hij allergisch voor is.' En dat geloofde ik; 28 jaar, druk met m'n kindje en ook nog een baan erbij probeerde ik alle balletjes in de lucht te houden. Ik had gewoon niet veel tijd voor (zelf)onderzoek. Facebook bestond nog niet en ik had nog nooit van kritische informatie over vaccins gehoord.

Toen we voor de derde vaccinatie opgeroepen werden, voelde ik me heel onrustig. Nare voorgevoelens, moedergevoelens, het gierde door me heen. Ik zei tegen mijn man: 'Ga maar mee, want ik wil het eigenlijk niet.' En we zijn samen naar het consultatiebureau gegaan – het was 17 juli 2002 – ik vergeet het nooit meer.

Achteraf heel heel absurd, maar ik heb de hele periode van gezond naar gehandicapt gefilmd. De zondag ervoor was mijn man jarig en ik heb Kees in zo'n wipstoeltje spelend met zo'n 'activity center' op film en dan zegt opa: 'Aaa' en 'Oooo' en dan doet hij het na... Helemaal gefixeerd op opa's geluidjes nadoen, dat kon hij heel goed. De bewuste dinsdagochtend heb ik ook weer gefilmd dat hij in zijn eentje geluidjes nadoet en dingen pakt en het ging prima met hem. Tot onze afspraak op het consultatiebureau welteverstaan.

De wijkverpleegkundige zat klaar en de spuiten lagen klaar en ik voelde me intens ongemakkelijk. Ik had zoiets van: het zit niet lekker, mijn gevoel zegt dat er meer aan de hand is. Kees heeft na zijn vorige vaccin direct die uitslag gekregen en ik trachtte aan haar uit te leggen dat het voor
~~~

mij niet goed voelde. De wijkverpleegkundige reageerde geïrriteerd en riep de kinderarts erbij. Het was de laatste werkdag van de arts want ze zou op vakantie gaan. Ze was al kwaad dat ze moest komen en ging door het lint over onze terughoudendheid. Ze stond zowat te schreeuwen of wij niet wisten hoe ernstig die kinderziektes wel niet waren en dat we het risico niet mochten nemen enzovoorts.
Opeens is het allemaal heel snel gegaan toen. Ik heb nooit toestemming gegeven maar waar het op neerkomt is dat die arts op een gegeven moment de verpleegster aankeek en die vaccineerde Kees en ik zat er perplex bij. Ik was helemaal overrompeld door alles. We gingen naar huis terug en eigenlijk is het toen direct misgegaan. Ik heb Kees weer gefilmd. Hij kreeg hele grote, verstijfde pupillen en zijn handjes balden zich tot vuistjes en hij huilde hysterisch, hersenhuilen noemen ze dat. Ik had hem nog nooit zo ontroostbaar horen krijsen; het ging me door merg en been. En toen kreeg hij krampen. Hij lag op zijn ruggetje en klapte telkens een soort van dubbel en het zag er heel vreemd uit. Ik heb het CB gebeld en ik werd op een denigrerende manier te woord gestaan. Ik was natuurlijk weer zo'n overbezorgde moeder, ik moest maar paracetamol geven en verder niet zeuren. Het waren buikkrampjes, daar kwam het op neer. Ik heb paracetamol gegeven, maar het bleef maar doorgaan. Het zag er heel raar uit en ik was erg bezorgd.

De dag daarop was toevallig mijn eerste werkdag na de bevalling – echt vreselijk. Ik ging en mijn moeder paste op. Zij vertrouwde die rare krampen ook niet, belde de kinderarts en die zag meteen dat het mis was. We zijn met toeters en bellen naar het VU-ziekenhuis doorgestuurd en daar werd geconstateerd dat Kees een zeer ernstige vorm van epilepsie had. Die bepaalde krampen worden salaamkrampen genoemd. Ik heb er zo veel over gelezen later. Infantile spasmes in het algemeen worden direct in verband gebracht met het kinkhoestvaccin, maar ik ben er te laat achter gekomen. We kwamen in het VU terecht en mijn eerste reactie naar de kinderneuroloog was: 'Kees was gezond totdat hij de prik kreeg – heeft dit met het vaccin te maken?' Nou, eerlijke antwoorden geven ze niet direct – ze draaien eromheen. Hij had in eerste instantie zoiets van: 'Er zal vast een oorzaak zijn; een aanlegfout in de hersenen of iets dergelijks, dat vinden we wel.' Maar daarop zei hij ook dat het onverantwoord zou zijn om nogmaals te vaccineren met het kinkhoestvaccin. Moet je je voorstellen: aan de ene kant zei hij 'het heeft geen verband en we vinden vast een oorzaak', maar meteen daarop 'je moet hem niet meer vaccineren met het kinkhoestvaccin', dat is toch absurd?

Kees is een paar weken in het VU geweest voor onderzoek en observatie om 'medicatie in te stellen'. Hij kreeg ACTH-injecties (een soort van hormoonkuur). Dat was het enige wat die aanvallen zou kunnen stoppen, maar hij kreeg er een acute ademstilstand van en we waren hem bijna kwijt. Sindsdien zijn we al bijna 11 jaar bezig geweest met het vinden van een medicijn dat de aanvallen kan stoppen, maar medicijnen doen meer kwaad dan goed. De krampen, de spasmes, de aanvallen – ze zijn nooit

meer overgegaan. Overdag zie je het niet, maar als hij tot rust komt dan komt het tot uiting en 's nachts heeft hij om de 2 à 3 uur een aanval. Het zijn 'grand mals', 'petit mals', 'absences'; alle soorten epileptisch aanvallen die je maar kunt bedenken en alles door elkaar. De infantile spasmes heeft hij ook nog. We hebben 26 verschillende medicaties geprobeerd: monotherapie, combi-therapie, van alles en nog wat. Hij kreeg er alleen maar nare bijwerkingen van; verstoppingen, overgeven, hoge koorts. En niks werkte. De aanvallen werden alleen maar erger. We zijn in het VU door de MRI-scan gegaan, we hebben genen testen gehad, bloedtesten, lumbaalpunties en huidbiopsies. We hebben alles gedaan en ze hebben nooit een afwijking kunnen vinden. Helemaal niets!

Ik werd er wanhopig van. Ik wilde de oorzaak bevestigd hebben en ben uiteindelijk naar Parijs gegaan omdat daar een zeer gespecialiseerde neuroloog woont. Die zei meteen: 'Al die onderzoeken, daar hoeven we niets meer aan toe te voegen want de aandoening heeft verband met vaccins. Ik ga je doorverwijzen naar een hele goede arts in Amerika.' De MRI was goed maar dan heb je ook nog een PET-scan en daarop zien ze weer meer en dat konden ze in Nederland niet doen. Hij vertelde: 'Als er lokale schade is kan hij een hersenoperatie krijgen. Dan halen ze een deel van de hersenen weg en als het voor het zesde levensjaar gebeurt is er een kans dat zijn ontwikkeling nog op gang kan komen.' Ik keek mijn man aan en zei: 'We moeten dit proberen, want als we het niet doen wordt Kees gewoon een kasplantje.' Hij was toen vier en kon nog niet eens lopen.

We zijn naar Amerika gegaan en er volgde nog meer onderzoek. De MRI-scan was nog steeds goed en toen kregen we die PET-scan en de neuroloog riep me en vroeg: 'Wat is er gebeurd in de vierde levensmaand? Heeft Kees een ongeluk gehad? Is hij erg ziek geweest?' Ik zei: 'Nee, wij hebben hem laten vaccineren' en vertelde wat er allemaal gebeurd was. Hij antwoorde meteen: 'Oh, dan is hij beschadigd door het vaccin.' Hij zei dat de schade in beide hersenhelften zo groot was dat Kees zich nooit meer verder zou ontwikkelen dan het niveau van een baby van 9 maanden en dat de kans dat hij overlijdt tijdens een nachtelijke aanval groot is. Het werd ons zonder veel omhaal medegedeeld en we konden weer naar huis, met nogmaals de bevestiging dat het 'onschuldige prikje' onherstelbare schade aangericht had.

Omdat Kees nog steeds niet kon lopen op zijn vierde jaar heb ik hyperbare zuurstoftherapie met hem gedaan. Een jaar lang ben ik elke dag van Amsterdam naar Rotterdam gereden en heeft hij telkens een uur in de zuurstoftank gezeten. Heel kostbaar en we hebben het allemaal zelf betaald – er moest een lening voor worden afgesloten – maar hij is wel gaan lopen. Ik ben blij dat ik het gedaan heb, want hij loopt, hij huppelt, hij rent, hij kan trampolinespringen en hij kan schommelen. Lichamelijk is hij redelijk hersteld – geestelijk niet, maar hij heeft wel iets meer kwaliteit van leven. Er wordt nergens erkend dat deze therapie werkt, maar

het werkt dus echt. Het is alleen heel intensief en heel duur en om die reden waarschijnlijk niet voor iedereen haalbaar.

Met Kees gaat het fysiek redelijk, maar hij krijgt wel steeds meer gedragsproblemen. Het is nu een jongen van bijna 11 jaar met het verstand van een 9 maanden oude baby en dat levert veel frustraties op. Hij kan niet praten, bijt zichzelf, slaat zichzelf, slaat mij, trekt aan mijn haar, gooit spullen kapot en ga zo maar door. Op een gegeven moment hadden wij een gesprek met de huisarts en de kinderneuroloog om te kijken naar een zorginstelling voor Kees, want hij heeft 16 uur per dag 1 op 1 begeleiding nodig. Als hij overdag op het medisch kinderdagverblijf zit gaat het redelijk, maar zijn gedrag wordt ook daar steeds meer een probleem. En het ultieme probleem is dat er geen zorginstellingen voor dit soort kinderen zijn. Het zijn de zogenaamde opsluit-, vastbind- en platspuit-kinderen, zoals de ouders van Dexter en oprichters van de Dex Foundation (www.dexfoundation) ze noemen.
Dat vastbinden en platspuiten gebeurt echt – instituten hebben gewoon niet de mankracht om goede zorg te kunnen bieden. Kinderen zoals Kees en Dexter worden opgesloten. Ik heb het zelf gezien tijdens een opname voor medicatie-instelling in een bekende zorginstelling in Nederland. Een groot aantal van dit soort kinderen zijn gevallen van vaccinatieschade, daar ben ik van overtuigd.

Uiteindelijk zei de neuroloog van het VU, hier aan tafel en in het bijzijn van mijn huisarts: 'Bij Kees is er geen twijfel mogelijk; hij is absoluut beschadigd door het kinkhoestcomponent uit het vaccin. Ik kan het alleen niet op papier zetten want als jij hier iets mee doet, kan ik mijn carrière vergeten.' Ja, wat kan ik ermee doen? Hij heeft meer kinderen in het VU. De officiële lijn lijkt te zijn dat zolang de ouders zelf de link niet leggen er niet aan hen verteld wordt dat het vaccinatieschade is. Ik heb natuurlijk meteen het verband gelegd omdat ik per toeval die dag gefilmd heb. Dus je *ziet* het... Er valt niets te ontkennen: om elf uur 's ochtends had ik een gezond kind en om twee uur 's middags was hij voor de rest van zijn leven ernstig gehandicapt.

Ik heb inmiddels onofficiëel door meerdere neurologen bevestigd gekregen dat ons kind door het vaccin beschadigd is en ik heb heel lang getwijfeld wat ik hier nou mee moet. In Amerika zijn al heel wat schadeclaims uitgekeerd. Ronald Reagan heeft een wet getekend dat als je kunt aantonen dat het vaccinatieschade is je als ouder een geldbedrag uitgekeerd krijgt. Natuurlijk, je krijgt je kind er niet mee terug, maar je kunt je kind wel iets meer kwaliteit van leven geven. De Amerikaanse arts heeft ons ook gezegd: 'Met dit rapport kun je een schadeclaim indienen.' Het shockeerde me enorm. Ik dacht: 'hoe kan dat nou dat ze dat in Amerika gewoon toegeven en toch blijven spuiten?' In Engeland zijn ouders bezig met claims en in Italië zijn onlangs bedragen uitgekeerd, maar in Nederland wordt alles gewoon in de doofpot gestopt.

Ik ben ook in Bilthoven geweest met iemand van de, inmiddels opgeheven Stichting Vaccinatieschade, in 2004. Ik zat rond de tafel voor een gesprek met het hele comité van het RIVM. Het haalt allemaal niet veel uit. Er werd doodleuk gezegd: 'Het belang van de volksgezondheid gaat voor op het belang van het individu.' Ik vroeg aan die vent met dat strikje die het hoofd is van het RIVM: 'Wat heeft u gedaan met uw eigen kinderen?' en hij antwoordde: 'Dat is een persoonlijke keuze.' Ik werd woedend en zei: 'Ja, u heeft die keuze kunnen maken want u weet dat het fout kan gaan. Ik wist het niet, ik weet het nu.' Hoe kan zo'n man met zichzelf door één deur, wetende dat er duizenden kinderen zijn zoals Kees die kapotgespoten zijn door vaccins en geen maatregelen nemen om ouders behoorlijk voor te lichten over de ingrediënten en de gevaren ervan. Het heilige huisje van de medische wereld wordt beter beschermd dan onze kinderen! Het draait allemaal om geld, geld en nog eens geld.

De medische wereld schiet op een erbarmelijke manier tekort. Ze weten heus wel dat vaccins schade veroorzaken, zeker die neurologen op hoog niveau. Ze weten het en ze doen er helemaal niets mee! Om maar niet te spreken over de overheid trouwens. Niet alleen worden ouders niet voorgelicht over de risicos van vaccineren, maar er wordt ook helemaal niets gedaan met gemelde ernstige bijwerkingen. Elk jaar worden 5 à 10 meldingen van sterfgevallen als gevolg van vaccins samen met honderden gevallen van zware vaccinatieschade in een bureaula gestopt en niet serieus onderzocht. Er is geen enkele controlerende organisatie en alles wordt in de doofpot gestopt om de vaccinatiegraad – lees: de gigantische winsten die op vaccins gemaakt worden – maar niet in gevaar te brengen. Waar zit het geweten van die hoge dames en heren?

Vier jaar geleden, toen die arts zei dat het probleem echt door de vaccins veroorzaakt is en kinderen als Kees jong sterven, zei ik tegen mijn man: 'Als er iets met hem gebeurt, hebben we niks meer en we weten nu dat het door het vaccin komt, dus ik ben niet bang dat het nog een keer mis zal gaan.' We wilden graag een tweede kind en hebben inmiddels een meisje erbij. Ze is niet gevaccineerd en zal ook nooit een spuit krijgen. Ik heb niet alleen ervaren dat vaccins ernstige schade op kunnen leveren, maar ook dat je ze niet nodig hebt, want onze dochter is een heel gezond kind zonder vaccins! Zo goed en zo kwaad als het gaat proberen we een normaal gezinsleven in stand te houden en we hebben een soort van balans gevonden. Maar ik heb weleens in de auto gezeten dat ik dacht: 'ik rijd mezelf te pletter met Kees, want hij heeft toch geen toekomst.'

Het aantal vaccinbeschadigde kinderen blijft stijgen en ik merk dat de ouders van deze kinderen steeds meer de behoefte krijgen hun verhaal naar buiten te brengen. Zo van: 'Dit is wat we meegemaakt hebben en we pikken die ontkenning niet langer!' Door het delen van onze verhalen kunnen we misschien andere kinderen behoeden voor hetzelfde lot. En hopelijk lukt het in de nabije toekomst in Nederland ook eens een keertje

om schadevergoeding te krijgen. Je krijg er je kind niet mee terug maar je kunt de zorg voor dit soort kinderen wellicht wat verbeteren. Misschien kunnen we ze voor de jaren die ze nog hebben nog een beetje kwaliteit van leven bieden."

~~~

'There is no evidence whatsoever of the ability of vaccines to prevent any diseases. To the contrary, there is a great wealth of evidence that they cause serious side effects.' Dr. Viera Scheibner

De schrik van mijn leven – ademstilstand bij mijn baby op de avond van de inenting

Door: *We vaccineren kinderen niet tégen een ziekte, maar we injecteren hen mét een ziekte en een hoop chemicaliën op de koop toe. Een heftige, negatieve prikkel voor elk kind en voor sommige kinderen een overbelasting. Hun systeem weet er geen raad mee, wat inhoudt dat er op kortere of langere termijn klachten kunnen ontstaan. Het is zeer verleidelijk om de effecten van de prik toe te schrijven aan een andere (onbekende) factor. Op die manier hoeft de arts zich niet te realiseren dat haar werk ondermijnend en zelfs schadelijk kan zijn voor de gezondheid. En de ouder kan de pijnlijke realiteit dat het allemaal 'niet had gehoeven' van zich afhouden. Een moeder vertelde me: 'Wat me zo razend maakt is dat het allemaal niet nodig geweest was. Ik dacht dat ik een goede ouder was toen ik braaf die prik ging halen, maar het gevolg is dat mijn kind voor de rest van zijn leven beschadigd is!'*

Het overgrote deel van de negatieve effecten van vaccins wordt niet gemeld. De eerste barrière is de arts van het consultatiebureau. Die bagetalliseert het verhaal van de moeder met opmerkingen als: 'Oh, dat hebben heel veel kinderen, het gaat vanzelf wel over', of: 'Nee, dit kan niet met het vaccin te maken hebben, daar is mij niets van bekend.' De tweede is de onbekendheid van de ouder met de procedures: 'Waar moet ik dat melden?' Of zelfs: 'Ik heb er nooit bij stilgestaan dat je zoiets dient te melden.' En ten slotte – als de klacht het gered heeft om terecht te komen op een of ander bureau bij de overheid, is er geen sprake van serieus onderzoek dat de waarheid boven tafel wil krijgen, maar van een doofpotstrategie om geen negatieve berichten naar buiten te laten lekken. Dat zou het vertrouwen in het Rijksvaccinatieprogramma alleen maar schaden. Ik hoor constant van ouders dat ze de meest schrikbarende effecten van vaccins niet gemeld hebben of zich niet serieus genomen voelen in de manier waarop er met de melding omgegaan is. Waar het op neerkomt is dat ze er maar mee moeten (leren) leven. Nathalie vertelt haar verhaal.

Nathalie: "Ik heb vier kinderen. De oudste twee zijn gedeeltelijk gevaccineerd en de jongste twee niet. Toen ik 13 jaar geleden voor het eerst moeder werd wist ik nog maar zo weinig van vaccineren; ik stond gewoon nog niet voldoende sterk in mijn schoenen om zelf een keuze te maken. Bij mijn oudste dochter heb ik gewoon het reguliere schema gevolgd en dat begon in die tijd met de eerste prikken op de leeftijd van 3 maanden.

Met zes maanden kreeg ik de schrik van mijn leven; op de avond van de inenting trof ik mijn dochtertje levenloos in haar wiegje aan met een ondertemperatuur van 35°C. Ze ademde niet meer en ik heb haar direct beademd en mijn man heeft het ziekenhuis gebeld. Ze is met spoed naar het ziekenhuis gebracht en daar aan beademingsapparatuur gelegd en is de hele mallemolen doorgegaan om de oorzaak van haar ademstilstand te vinden.

Ik had natuurlijk zelf wel een idee waar het mee te maken kon hebben. Ik heb meteen verteld dat ze die dag haar inentingen had gekregen. De reactie van de arts was verwarrend: hij zei dat dit geen bijwerking was maar dat het wel kán dat vaccins bijwerkingen geven. En ook dat dit uit had kunnen lopen op wiegendood. Mijn dochtertje is 6 weken ter observatie in het ziekenhuis gebleven en mocht toen weer naar huis. Ik weet niet wat mij die avond ingegeven heeft om te gaan kijken, maar ik heb haar nog net op tijd gevonden. Het prikje had haar bijna het leven gekost! En niemand heeft er in die tijd zelfs maar aan gedacht om te laten registreren dat dit voorgevallen is met mijn dochter. Het is niet gemeld als bijwerking en er is nooit onderzocht of de vaccinatie die ze die dag gekregen had verantwoordelijk is geweest voor de ademstilstand. Bij de volgende ronde prikken zat ook het pneumokokkenvaccin dat toen nog in een experimentele fase zat. De arts vroeg of het akkoord was dat ze die kreeg, maar we vonden dat we genoeg hadden 'geëxperimenteerd'. Voor ons was het reden om helemaal te stoppen met vaccineren.

Ons tweede kind had eerder nog wel haar eerste prikken gehad, maar met haar zijn we ook halverwege gestopt met het Rijksvaccinatieprogramma. En het vaccin tegen baarmoederhalskanker hebben ze beiden ook niet gehad. De derde en vierde zijn helemaal niet ingeënt. We spotten er weleens mee, zo van: ik heb twee gevaccineerde en twee ongevaccineerde kinderen. De ongevaccineerde kinderen zijn veel sterker, zitten lekkerder in hun vel en kwakkelen niet zo met hun gezondheid als de oudste twee. Mijn oudste dochter heeft een laag EQ (emotioneel niveau) en een laag IQ (intelligentieniveau). Of dit komt door de ademstilstand… wie zal het zeggen. Ik kan het niet bewijzen, maar ik heb er wel mijn gedachten over.
~~~

De oudste heeft heel veel infectieziekten gehad, roodvonk met 3 jaar – daar is ze erg ziek van geweest, compleet met dikke 'aardbeientong' (rode tong met allemaal blaasjes), een aantal dagen hoge koorts en de voor roodvonk karakteristieke speldenprikjes (hele fijne uitslag van rode 'speldenprikjes') in de liezen. Ze heeft het met homeopathische begeleiding uitgeziekt. Met 5 jaar kreeg ze kinkhoest – bijna 3 maanden heeft ze gehoest. En ze heeft heel vaak longontsteking gehad. Dit hebben we ook allemaal met homeopathie behandeld. De tweede was sterker maar heeft wel heel veel last gehad van oorontstekingen. De derde en de vierde hebben niets gehad. Zelfs geen waterpokken of iets dergelijks.

Ik heb een hele nare bijsmaak gekregen van die prikken. Ik ben er te laat achter gekomen dat ze ernstige bijwerkingen kunnen hebben. Op een gegeven moment kwam ik bij de NVKP (Nederlandse Vereniging Kritisch Prikken) terecht en ben me goed gaan verdiepen in vaccins. Ik heb aangeboden om als vrijwilliger te werken en heb voor hen op beurzen gestaan. Toen kwam ik er ook achter dat een heleboel mensen snel onze kraam voorbijliepen op zoek naar een mooie Maxi-Cosi! De meesten wilden gewoon niets horen over vaccins. Ze zeiden: 'Dat is toch verplicht?' Nee dat is het niet – en je kunt je maar beter goed laten informeren, want je spuit iets in waar geen controle over hebt!"

~~~

Puur natuur deze kleine man...
Dani (1,5) versterkt zijn immuniteit niet met prikken, maar met borstvoeding!
~~~

'Most people do not really want freedom, because freedom involves responsibility, and most people are frightened of responsibility.'
Sigmund Freud

Vrijheid en verantwoordelijkheid

'Niemand staat achter mijn keuze, zelfs mijn man heeft er moeite mee.' Carla

'De arts heeft gezegd dat ik er nog wel spijt van zal krijgen dat mijn kind niet gevaccineerd is!' Marianne

'Ik wilde niet, maar mijn man wilde wél... en toen heb ik het toch maar gedaan.' Simone

'Ik heb geen tijd om dat allemaal uit te zoeken.' Caroline

Vrijheid

Laten we het eerst hebben over keuze en daarna over wat het betekent om hiervoor verantwoordelijkheid te nemen. *Elke ouder zou ervan doordrongen moeten zijn dat we een keuze hebben.* Altijd.
Keuze, of liever nog keuzevrijheid, is een prachtige mogelijkheid om het leven te creëren zoals we willen – *als we tenminste van de mogelijkheid gebruikmaken!* Voor velen van ons geldt dat ze 'het allemaal wel geloven' of 'het niet weten' of blind vertrouwen op experts en autoriteiten en dus maar doen wat er van ons verlangd wordt. En dat is in feite ook een keuze.

Een aantal ouders vertellen over hun vaccinatiebeslissing:

Informeer jezelf voordat je de keuze maakt

Els: "Mijn zus heeft zich 1,5 jaar verdiept in vaccins en is, toen ze er meer over te weten kwam, gestopt met het laten inenten van haar dochter (inmiddels 13 jaar in goede gezondheid). Door haar heb ik besloten mijn dochtertje helemaal niet te laten inenten. Ze is nu bijna 1 jaar en nog nooit ziek geweest. In de tijd dat ze 3 maanden naar de crèche ging, was ze alleen maar verkouden zonder dat ze daar echt last van had. Iedereen in mijn omgeving vindt dit opvallend omdat kinderen in het eerste levensjaar eigenlijk allemaal regelmatig ziek zijn. Ik ben ook lid van een forum en andere moeders hoor ik regelmatig over koorts, oorontsteking, zetpillen enzovoorts. Het valt me op dat mensen in mijn omgeving vaak niet weten dat het een keuze is om wel of niet te vaccineren en dat er veel onbekendheid is. Ik hoor dingen als: 'Oh, eigenlijk hebben we daar nooit over nagedacht.' Mensen doen het zomaar, maar ik denk dat het belangrijk is dat je jezelf goed informeert voordat je de keuze maakt."

Een gemakkelijke beslissing!

Ilja: "Ik wist het al voordat mijn kindje geboren was; hij zou niet gevaccineerd worden. Ik ben zelf niet gevaccineerd en had al zo veel informatie van mijn moeder gehad dat het eigenlijk de normaalste zaak van de wereld was. Het was voor mij zo klaar als een klontje dat je niet zo veel rommel in een klein babytje moet spuiten, al toen ik nog zwanger was. Toen de consultatiebureauarts zei dat het tijd was voor de eerste vaccins, zei ik: 'Nou dat denk ik niet, want dat wil ik helemaal niet.' Ze vond het wel een beetje raar maar verder maakte ze er geen probleem van. Ik ben daarna ook niet meer teruggegaan naar het consultatiebureau. Het voegt voor mijn gevoel niets toe. Ik vind het helemaal niet belangrijk om te weten of mijn kind aan een door iemand anders bepaald gemiddelde voldoet. Ik zie het heus wel als hij wat mankeert, maar mijn zoontje was en is gelukkig heel gezond.

Tot nog toe heeft hij de waterpokken gehad en iets waarvan ik later hoorde dat het de zesde ziekte heet. Van de zesde ziekte kan ik me niet zo veel meer herinneren maar met de waterpokken weet ik nog dat hij eerst een hangdag had en daarna onder de bultjes zat. Het kriebelde, maar ik mocht hem niet insmeren, dus ik heb de bultjes met rust gelaten. Het ging gewoon vanzelf weer over. Net alsof hij eventjes verkouden was, maar dan met bultjes. Ik maak me er nooit druk om als hij ziek is, denk altijd: 'dat gaat wel weer over.' En dat is ook zo. De bof en de kinkhoest heeft hij nog niet gehad, maar daar ben ik ook niet bang voor. Die heb ik zelf gehad. Het deed geen pijn en ik zat gewoon lekker op de bank. Mensen laten zich zo snel bang maken. We moeten ons eigen gezonde verstand gebruiken en niet alleen maar afgaan op wat een arts zegt. Die hebben er wel voor geleerd, maar naar mijn idee de verkeerde informatie. Het gaat allemaal om het onderdrukken van symptomen. Af en toe ziek zijn is geen enkel probleem, want het lichaam is erop ingesteld om te genezen. Ik geloof meer in ervoor zorgen dat je gezond blijft; gezond eten en dat soort dingen. Dan kan je best een keertje ziek worden zonder nare complicaties, of je wordt überhaupt niet ziek! Ik ga gewoon voor gezondheid."

Geen van onze 5 kinderen is gevaccineerd

Sylvia: "Aanleiding hiertoe waren slechte ervaringen met vaccins aan beide kanten in de familie. Een oom van de kinderen is blijvend gehandicapt geraakt en zelf ben ik meteen na de rodehondprik behoorlijk allergisch geworden. Dat vaccins gifstoffen bevatten en gevaarlijk kunnen zijn wisten we dus al en voordat we onze eigen kinderen in zouden enten wilde ik eerst mijzelf ervan overtuigen dat ze wel effectief zijn. Van de vroedvrouw kreeg ik een boek over vaccinaties en toen was het al vrij snel duidelijk dat ook dat niet het geval is en daarmee was onze keuze helder.

De reactie van mijn omgeving was zeer negatief en veroordelend. Een dierbaar persoon nam zelfs het woord moordenaar in de mond omdat hij dacht dat ik met deze beslissing mijn kind zou vermoorden. Ik mocht ook niet op kraambezoek komen bij een familielid voordat haar kindje alle injecties had gehad. Ik heb me er nooit al te veel van aangetrokken. Ik had er het volste vertrouwen in dat onze beslissing de juiste was voor onze kinderen. We hadden ten eerste zelf negatieve ervaringen met vaccins gehad. Ten tweede had – en heb – ik altijd een gevoel dat het een totaal onnatuurlijke ingreep is. En ten derde; als je je een beetje verdiept in het onderwerp is er zo veel informatie die je aan het denken zet... Goed geïnformeerde mensen 'prikken' over het algemeen niet.

Ik geef sportles en zie veel kinderen die van alles en nog wat mankeren. Astma, eczeem, snotneuzen; kinderen die niet voluit kunnen turnen omdat kleding kriebelt, ze geen adem hebben enzovoorts. Onze kinderen hadden daar nooit last van. Toeval? Ik denk van niet.

Het mooie is dat veel van dezelfde mensen die me in het begin veroordeelden enkele jaren later naar me toekwamen met allerlei lovende opmerkingen. Zo van: 'Wat heb jij een geluk gehad met je kinderen, ze zijn zo gezond, ze hebben nooit wat.' Niet beseffend dat gezondheid niet alleen van 'geluk' afhangt maar alles te maken heeft met gezonde keuzes! Andere mensen kwamen om advies vragen. En degene die me eerst voor moordenaar uitmaakte kwam met een verhaal over een collega wiens kleinkind ernstig gehandicapt raakte door vaccinatie. Met terugwerkende kracht begreep en respecteerde hij onze keuze volledig. Ik neem het overigens niemand kwalijk – de reguliere voorlichting over vaccinaties zet ons op het verkeerde been. Wat mij betreft is het manipulatie, geen informatie. Ik zou ook tegen iedereen willen zeggen: laat je geen angst aanpraten en verlies niet je vertrouwen in de natuurlijke immuniteit van een gezond kind. Focus je op gezonde voeding en lekker sporten. En verder: gif maakt niet gezond en gezondheid is ons doel en niet het vermijden van ziekte!"

Verantwoordelijkheid

'Bij ons in de praktijk werd er standaard gezegd: 'We zijn er niet vóór… en we zijn er niet tégen.' Jacqueline (doktersassistente over het HPV- vaccin)

'Het klinkt misschien raar maar ik deed het omdat iedereen om me heen het deed, ik heb er gewoon nooit over nagedacht.' Mireille

'Ik heb zelf op een consultatiebureau gewerkt en heel wat prikken gegeven. Soms had je van die prematuurtjes (vroeggeborenen) en die moesten ook met 8 weken geprikt worden. Ik weet niet of je je dat voor kunt stellen maar er zit geen vet op. Het ging helemaal tegen mijn gevoel in, maar dat kan je niet zeggen; je wordt als medewerker van een consultatiebureau geacht het protocol te volgen.' Gerdien

Wie is er verantwoordelijk voor de gezondheid van ons kind?

De arts... God... ikzelf?

En mocht het onverhoopt fout gaan… Wie neemt er verantwoordelijkheid voor vaccinatieschade? Wie staat er op, doet een stap naar voren en zegt: 'Sorry, er is iets misgegaan, dit was niet de bedoeling?' Mijn partner misschien...? De CB-arts waarschijnlijk...? Ehhhhh… Nou goed dan, andere vraag:

Wie kunnen we aansprakelijk stellen voor vaccinatieschade?

De medische wetenschap...? Nee? De overheid dan toch zeker? De farmaceutische industrie? Heeft u misschien een paar namen voor me? In dat vreselijke geval dat het fout gaat, een beetje mis... of écht fout... tot wie moeten we ons dan richten?

Het makkelijkst is natuurlijk dat we blijven doen alsof het niet fout kán gaan en alsof dat nooit gebeurt – maar dan lopen we wel het risico dat de werkelijkheid ons inhaalt. En ouders die geprobeerd hebben hun bittere waarheid erkend of gecompenseerd te krijgen, kunnen ons vertellen dat de dader op het kerkhof ligt als er vaccinatieschade ontdekt wordt.

Zelf verantwoordelijkheid nemen voor de gezondheid van ons kind lijkt voor veel ouders een onmogelijke opdracht. We hebben geleerd te denken dat we niet genoeg in huis hebben om dat te kunnen... Fout! We kunnen lezen, we hebben het internet, we hebben onze intuïtie en gezond verstand en een hele rits beschermengelen aan onze zijde. Het vraagt alleen een shift in ons denken.

We zijn zo geconditioneerd. Zo gewend te denken dat expertise en autoriteit buiten ons te vinden zijn dat we de weg naar de bron in onszelf een beetje kwijtgeraakt zijn. Mijn prachtige, ruige pad liep van mijn hoofd naar mijn hart; van de beperking van angst naar een rotsvast vertrouwen in de kracht van liefde en zuiver, innerlijk weten. Heerlijk! Ik heb het ervaren als een bevrijding.

~~~

'En ja hoor… daar is de post van het RIVM. Goed voor de prullenbak. Betaal ik hier belastinggeld voor?? Een folder van vijf pagina's, met teksten als: "Het is niet verplicht, maar de meeste mensen doen het." Zie ik eruit als een schaap? Of: "Het is niet verplicht, maar het is gratis." Zie ik eruit alsof ik geen hersenen heb? En de ziektes: de omschrijvingen beginnen allemaal met: "Dit is een ernstige ziekte, blah, blah…" Geen verdere informatie. Geen nuancering. Niets! "Het RVP beschermt je kind tegen ernstige ziektes." Dit is een overduidelijke leugen. Op de bijsluiter zélf staat dat kinderen de ziekte toch nog kunnen krijgen! Het is een lachertje en tegelijkertijd om te huilen. DIT is informatie? Dit is propaganda. Dank je wel Door voor het informeren van mensen, de stimulans die je geeft om zelf na te gaan denken, vragen te stellen en op zoek te gaan naar aanvullende informatie, zodat we door de oppervlakkige marketingtechnieken van 'Big Pharma' heen leren kijken.' Anna's Facebookbericht

Over de overheid – op zoek naar verantwoordelijkheidsgevoel

Door: *Vanuit de psychologie weten we waar mensen in al hun onschuld toe in staat zijn. Het bekende Milgram-experiment is een van de vele voorbeelden. Daarin worden proefpersonen door een autoriteit, een man in doktersjas, opgedragen om elektrische schokken toe te dienen aan een ander persoon, die in sterkte toenemen. Het overgrote deel van de proefpersonen volgt de bevelen klakkeloos op, ook al doet het duidelijk veel pijn of lijdt het zelfs tot de dood van die ander, omdat de autoriteit blijft volhouden dat het OK is. De proefpersonen gaan er kennelijk van uit dat de ´autoriteit´ wel zal weten wat goed is en niet iets zal doen wat schadelijk kan zijn. Onterecht dus. Daarnaast is er het experiment van Asch, waarin aan proefpersonen wordt gevraagd welke van drie lijnen even lang is als een vierde lijn. Ook al is het goede antwoord duidelijk, de proefpersoon geeft meestal hetzelfde antwoord als de rest van de groep, zelfs wanneer die een overduidelijk fout antwoord geven. Mensen in groepen ondernemen vaak ook geen actie als dat dringend nodig is, zoals bij een ongeval. Dit is het zogeheten 'bystander effect'. Men denkt algauw: 'iemand anders zal het wel geregeld hebben.' Nou, niet dus. Het is belangrijk om zelf te blijven denken en vragen te stellen, actie te ondernemen. Niet zomaar iets aan te nemen van iemand anders, zeker niet als het om gezondheid gaat. Anna heeft gewerkt bij de overheid en kan uit eerste hand delen waarom ze liever zelf verantwoordelijkheid neemt dan blindelings te vertrouwen op de mensen die daar werken.*

Anna: "Ik ben opgeleid tot psycholoog. Ik heb een onderzoekende geest; ik stel altijd vragen en neem niets klakkeloos aan. Als tiener heb ik twee vrienden gehad die werden opgenomen in een psychiatrische inrichting. Van dichtbij heb ik meegemaakt dat ze niet serieus genomen werden en volgestopt met medicijnen. Ik heb er nooit in geloofd dat je mensen met psychische problemen kunt genezen met medicijnen en nu, na 20 jaar, zie ik inderdaad dat ze er niet beter op geworden zijn. Pillen kunnen misschien tijdelijk verlichting geven maar zijn geen structurele oplossing, daar was ik al jong van overtuigd. Over vaccins had ik eenzelfde soort gevoel – het is geen echte oplossing, gaat niet naar de oorzaak van het probleem.

Het moment dat ik serieus vragen begon te stellen over vaccins was tijdens mijn zwangerschap. Ik was op zoek naar informatie voor ouders en zocht naar andere mensen om mee te praten. Via een tip van een andere moeder kwam ik bij de Facebookgroep van vaccinvrij.nl terecht. Eerst dacht ik wel: 'mensen die hun kind niet vaccineren, wat is dat nou?', maar toen ik de website vaccinvrij.nl ben gaan lezen resoneerde het. Ik herkende dingen die ik al wist over zaken in de voedselindustrie, over hoe de overheid voorlichting geeft, over de medische industrie binnen de psychiatrie. Het was voor mij zoiets van oh, hier dus ook – weer hetzelfde verhaal, hier zit het dus ook niet lekker.

Het onderwerp fascineerde me en ik ben het steeds dieper gaan onderzoeken. Na vaccinvrij.nl ben ik naar de site van het RIVM gegaan en ik heb cijfers vergeleken en de uitspraken die daar worden gedaan doorgenomen. Daarnaast heb ik allerlei wetenschappelijke artikelen doorgespeurd, de bijsluiters van vaccins gelezen en op de Europese website van de EMA (European Medicines Agency) verantwoording van de onderzoeken opgezocht. Ik wilde van alles weten of het ook echt klopte, ging naar de medische bibliotheek om de boeken van medicijnenstudenten in te kijken, dat soort dingen. Ik heb niets, maar dan ook niets klakkeloos aangenomen en mijn conclusie was uiteindelijk dat het hele vaccinatieverhaal in feite gebaseerd is op een blind geloof waarbij niemand meer echt kritische vragen stelt.

Op een gegeven moment zag ik een uitzending van Zembla – ´De overbodige griepprik.' Dit was heel herkenbaar. Het ging over de griepprik, met name over het beleidsmatige aspect, hoe dat bij de overheid in zijn
~~~

werk gaat. Duidelijke uitleg over hoe het RIVM geadviseerd wordt door een zogenaamd onafhankelijke instantie (de Gezondheidsraad). Daarin blijken lobbyisten van de farmaceutische industrie te zitten. Dat zou natuurlijk niet zo moeten zijn, maar is wel zo. In deze uitzending verklaart de Gezondheidsraad in beeld dat er geen enkele achtergrondcontrole gedaan wordt naar wie de mensen zijn die al die adviezen geven en dat sollicitanten vrij zijn om wel of niet aan te geven of er sprake is van belangenverstrengeling. Pardon? Ik vind dat wel heel, heel erg laks! Het gaat om de gezondheid van onze baby's – niet om de portomonnee van de industrie.

Ik heb zelf bij de overheid gewerkt en weet dat die laksheid stelselmatig voorkomt. Er heerst een cultuur van 'laat iemand anders de hete kooltjes maar uit het vuur halen en zijn vingers branden'. Er zijn maar weinig mensen die buiten de gebaande paden durven denken en moeite doen om uit te vinden hoe de vork in de steel zit en of het eigenlijk allemaal wel klopt wat er gebeurt. Ik doe echt liever zelf onderzoek dan dat ik me door mensen laat informeren die van negen tot vijf achter hun bureau hangen en daarna naar huis gaan zonder zich echt te willen verdiepen in bijvoorbeeld de hele controverse die er bestaat over de veiligheid van vaccins.

Het beeld, of de hoop die we hebben, is dat wij geleid worden door iemand die gaat staan en die anderen inspireert. Iemand waar andere mensen zich achter kunnen scharen. Maar mensen die bij de overheid werken zijn vaak bang om een beslissing te nemen en hun vingers te branden. Ze nemen geen duidelijk standpunt in, want daar kunnen ze op aangesproken worden door de baas en die weer door diens baas en die weer door de pers en de bevolking. En dat betekent kans om stemmen te verliezen. Als het nog waterig is, kunnen ze nog zeggen van ja maar ik bedoelde dit of ik bedoelde dat. Die halfslachtige houding kwam ik constant tegen. Vanuit mijn ervaring zijn de mensen die een behoorlijke vinger in de pap hebben op beslissingsgebied mensen die eigenlijk niet echt kleur bekennen of erger nog, die hun verantwoordelijkheid niet nemen.

Natuurlijk zijn er ook ambtenaren die wel oprecht ergens voor uit willen komen, maar iemand die echt zijn hart volgt, zijn passie leeft en verantwoordelijkheid neemt brandt meestal snel op binnen de overheid; ligt er binnen de kortste keren uit of wordt geheadhunt door het bedrijfsleven. Alleen een enkele eigenwijze ziel houdt het vol.

Ik kon er zelf ook niet goed mee overweg. Ik heb zoiets van: als je bij de overheid werkt heb je een doel en draag je verantwoordelijkheid naar de burger toe, ook al zit je in een systeem en ben je een radartje in een heel groot netwerk. Maar ja, dat is waarschijnlijk net het probleem. Als je niet meer voelt dat jij een verschil kunt maken en wezenlijk kunt bijdragen omdat je deel uitmaakt van een (te) groot netwerk, dan voel je die verantwoordelijkheid minder. De mensen gaan elke dag naar hun werk, krijgen

hun geld aan het einde van de maand en ja wat ze eigenlijk doen, maakt allemaal niet eens zo heel veel uit.

Een ander punt betreft het instituut dat de overheid adviseert: de Gezondheidsraad. Ik kan me goed voorstellen dat lobbyisten zich daar binnen weten te dringen. Iedereen wisselt tegenwoordig heel snel van baan; het ene moment kan je werken voor de overheid en het andere moment kan je werken voor de farmaceutische industrie. Maar waar ligt je loyaliteit dan? Ik kan me ook voorstellen dat de farmaceutische industrie erop gebrand is om een aantal van hun connecties of ex-medewerkers op 'strategische' plekken bij de overheid te hebben. Zo werkt dat gewoon. Ik ben ook wel eens benaderd met: 'Wil je dit of dat balletje eens voor ons opgooien?' En dat waren idealisten; ze hadden hele mooie ideeën, dus ben je snel geneigd om daarvoor open te staan. Het gaat heel subtiel en heel vrijblijvend, niet van: 'Wil je voor ons werken en ons die gegevens verstrekken?', maar meer zo van: 'Wil je hier of daar een beetje op letten of dit of dat eens noemen?' Ze hadden geen kwaad in de zin, alleen maar puur idealisme dat een weg zocht, maar ik dacht wel: 'oh, zo gaat dat dus...'

Het wordt nog weer wat anders als het niet om idealisme gaat maar om geld. En als dan ook nog eens ego's mee gaan spelen, wordt het helemaal een ander verhaal. Sommige mensen raken dan zo verblind dat ze niet langer meer kunnen zien wat de impact van hun daden is. Het gaat dan gewoon om een goedbetaalde baan, of om status, lekkere vakanties, een mooie auto, en welke consequenties hun beslissingen hebben voor de samenleving is niet langer het belangrijkste. Het lijkt wel of ze zich dat niet realiseren, of niet willen realiseren en omdat de gevolgen vaak buiten hun gezichtsveld blijven kan dat ook. Nogmaals, kijk maar eens naar 'De overbodige griepprik' van Zembla en je snapt waar ik het over heb.

Voor onze eigen baby hebben wij in ieder geval besloten dat die naald er niet in komt. Als ik kort onze beweegredenen zou moeten samenvatten, zou ik zeggen:

Kinderziektes: geen enkel probleem – het is beter voor de ontwikkeling van een sterk immuunsysteem dat een kind ze doormaakt en het risico op complicaties is minimaal, dus die ziektes zijn geen echte bedreiging meer. De andere ziektes ook niet, want de omstandigheden waaronder die epidemieën zich voordeden zijn allang verleden tijd.

Daarentegen, het *gif* dat er in vaccins zit, wil ik niet in mijn baby. Een van de gevaarlijkste stoffen is aluminium. Dit zit in veel van de vaccins om het immuunsysteem te stimuleren om te reageren op het vaccin. Het is een essentieel bestanddeel; men kan het niet weglaten, want dan 'werkt' het vaccin niet. Nu is algemeen bekend wat aluminium doet bij volgroeide mensen, maar ik ben ook nagegaan hoeveel aluminium er minimaal

in alleen al één van de cocktails zit en daarna ben ik op zoek gegaan naar wetenschappelijke onderzoeken die me kunnen vertellen wat die hoeveelheid met een baby doet. Het is schrijnend hoe weinig onderzoek er gedaan is naar de risico´s. Ik kon alleen vinden wat die hoeveelheid met een volwassene doet. Volgens onderzoek van professor Shaw uit Canada bestaat er een zéér grote kans dat de motoriek en het zenuwstelsel erdoor aangetast worden. Bij een volwassene! En baby's krijgen gewoon diezelfde hoeveelheid ingespoten! Je kan mij niet wijsmaken dat dat gezond is en niks met het immuunsysteem doet. Dus de geclaimde voordelen wegen gewoon niet op tegen de nadelen.

Maar zonder diepgaand onderzoek is het ook algauw duidelijk dat er risico's zijn. In de bijsluiters staan dingen als 'wanneer uw kind allergisch is voor die en die ingrediënten moet u dit vaccin niet geven.' Hoe moet ik dat met twee maanden weten? Kinderen worden er niet op getest. Het is gewoon Russisch roulette spelen. De gevolgen van de prikken worden pas zichtbaar als je het vaccin hebt ingespoten en hoe krijg je het er dan weer uit? Sommige consequenties worden helemaal niet op korte termijn zichtbaar, maar pas na enkele weken of zelfs jaren. We weten nog maar heel weinig van de effecten op de lange termijn van zulke ingrijpende manipulaties van het immuunsysteem op zulke jonge leeftijd. De wetenschap staat volgens immunologen zelf nog in de kinderschoenen waar het de kennis van het immuunsyteem betreft, maar ik als moeder moet er maar op vertrouwen dat het goed zit en mijn kind als proefkonijn aanleveren? En anders, tja, dan heb ik dus maar te leven met de consequenties? Ik bedank daarvoor.

Er zijn maar circa drie vaccinleveranciers in ons land en ik heb ze nagetrokken. Ze komen voortdurend in het nieuws door allerlei fraudezaken met diverse medicijnen, worden aangeklaagd door overheden en komen weg met miljoenen aan schikkingen die er niet om liegen. Merck en GlaxoSmithKline zijn de bekendste, of moet ik zeggen de beruchtste? Deze bedrijven leveren heel veel vaccins en ze frauderen bij het leven met onderzoeksresultaten en het omkopen van artsen en wetenschappelijke tijdschriften. De *New York Times* heeft er een paar mooie artikelen over gepubliceerd. Die bedragen zijn een schijntje vergeleken met de winst die geboekt wordt met de verkoop van het medicijn. Dus het wordt betaald en de fabrikanten gaan gewoon door. En op de onderzoeksresultaten afkomstig van dergelijke corrupte bedrijven wordt gebaseerd dat het vaccin veilig is... nou sorry hoor, maar dat geloof ik dus echt niet. Het gaat die mensen erom hun zakken te vullen!

De studieboeken van medische studenten zijn misleidend. Halve statistieken, halfslachtige bronvermeldingen. De meeste artsen weten eigenlijk niet precies wat er ingespoten wordt en wat daar de consequenties van zijn. De meesten volgen hun boeken en het beleid zonder zelf iets grondig na te checken. Dat is ook niet hun taak. Een arts is uitvoerder, geen onderzoeker. Daar hebben ze het veel te druk voor of het komt gewoon

niet in hen op om te twijfelen aan het dogma. Het is met het internet wel makkelijker geworden om zelf onderzoek te doen, kranten te lezen, wetenschappelijke onderzoeken te vinden, maar je moet natuurlijk wel eerst vraagtekens gaan stellen en 'out of the box' stappen; bereid zijn om uit te gaan zoeken of wat je geleerd hebt wel klopt. Dat wordt nog steeds veel te weinig gedaan.

Kortom, de belangen van de mensen die pleiten voor vaccins kunnen heel ergens anders liggen dan de gezondheid van je kind. Daar staan we vaak niet bij stil. Ik heb mijzelf ook de vraag gesteld: hoe kan iemand zoiets doen... hoe kan iemand hiermee leven... geld verkiezen boven de gezondheid van een medemens? Je moet denk ik vooral kunnen geloven in je eigen onschuld, niet persoonlijk geconfronteerd worden met de gevolgen van je daden en ook voor jezelf kunnen rechtvaardigen dat het allemaal wel meevalt. Dan kun je gewoon blijven doen wat je doet. Reden te meer om zelf als ouders onze verantwoordelijkheid niet uit de weg te gaan. Wij zijn en blijven ten slotte de vader en moeder en *wij* zullen moeten bepalen wat het beste is voor ons kind!"

~~~

'Experience is the best teacher, but the tuition is high.' Norwegian proverb

Ik heb een heleboel prikken gegeven, maar wat de gevolgen ervan kunnen zijn werd me pas duidelijk toen het onszelf overkwam

Door: *Een kinderarts die een dochter had van dezelfde leeftijd als mijn dochter zat een keertje bij mij thuis met een kop thee aan de keukentafel, terwijl de beide meisjes speelden. Toen ik vertelde dat onze kinderen niet gevaccineerd waren en waarom niet riep ze ontzet uit: 'Wát, niet gevaccineerd??! Daar heb ik helemaal geen begrip voor, dat is allemaal zo anders dan wat ik op school geleerd heb!' En ze sloeg de spijker op de kop. Het is onvoorstelbaar hoe het allerbelangrijkste – wat er ingespoten wordt en de effecten ervan op het onvolgroeide kinderlichaam – niet uitgebreid behandeld wordt in de opleiding van (CB-)artsen. De meeste artsen hebben geen flauw benul van wat er in een vaccin zit.*
~~~

Sommige artsen weten het wel en komen daarmee natuurlijk in een lastige positie. Ik ben een keer uitgenodigd om samen met een CB*-arts een lezing te verzorgen voor een groep jonge moeders op een antroposofisch consultatiebureau. De hele avond bleef de arts hameren op de ernst van de ziektes terwijl ik bleef informeren over de stoffen die we inspuiten. Ik was ervan overtuigd dat ze niets wist over de bestanddelen van vaccins, totdat onze wegen zich scheidden. Plichtsgetrouw had ze vaccins geprezen als de reddende engel van de mensheid en mijn twijfels met betrekking tot de veiligheid ervan afgedaan met: 'Dat is niet bewezen.' Maar toen alle moeders al weg waren, draaide ze zich vlak voordat ze zelf de deur uit liep nog even om en zei: 'Zo, nu ga ik ook naar huis, terug naar mijn ongevaccineerde dochter.' Mijn mond viel open en klapte weer dicht. Blijkbaar had ze geen problemen met het inspuiten van chemicaliën, als het maar niet haar eigen kind betrof!*
Niet alleen ouders, maar ook artsen ontdekken beetje bij beetje dat er verschil bestaat tussen de theorie en de praktijk van vaccineren. En ook voor artsen kan dit een verwarrend en lastig proces zijn. Voor Mireille was de ervaring met haar eigen zoontje doorslaggevend om te beseffen dat vaccins een schaduwkant hebben.

Mireille: "Ik wilde altijd al zuster worden. Ik had een buurmeisje dat zuster was; ze werkte in ontwikkelingslanden en ik was helemaal verkocht. Werken in Afrika of iets dergelijks, dat was mijn droom. Het is er nooit van gekomen maar ik ben wel in de verpleging terechtgekomen. Eerst als ziekenverzorgende in een verpleeghuis bij ons in dorp en later verhuisde ik naar Amsterdam en kwam ik terecht op het consultatiebureau.

Om daar te werken moest je destijds een maand lang ingewerkt worden. Je moest een opleiding volgen bij de GGD die bestond uit een theoretisch gedeelte – dat ging over voeding, de technische kanten van het vaccineren, het verschil tussen een bacterie en een virus en dat soort dingen – en een praktisch gedeelte waarin we leerden hoe je de prik moet zetten. Het was een pittige maand en daarna werd je losgelaten.

Aan het begin van elk consult vroegen we altijd hoe de prik de vorige keer gegaan was. Bijwerkingen zoals een stijf beentje of huilerigheid na de injectie kwamen vaak voor – bij zeker de helft van de kinderen. Als het kind een wegval of insult gehad had, mocht het de volgende keer niet op het consultatieburea ingeënt worden. Dat moest dan voortaan in het ziekenhuis. De gedachte erachter was dat als er wat zou gebeuren het kind tenminste veilig zou zijn vanwege beademingsapparatuur en dergelijke, maar we dachten er niet bij na dat het vaccin zelf misschien onveilig is.

Ik heb twee jaar op het consultatiebureau gewerkt. Toen hield ik het voor gezien. Ik vond het saai werk en zou ook geen baby's meer willen vaccineren. Ik heb heel veel prikken gegeven maar pas toen ik zelf kinderen kreeg kwam ik erachter wat vaccins kunnen aanrichten. Eigenlijk is het heel vreemd… het is je werk, maar wat wist ik nou van vaccineren? Helemaal niets! Wat je niet weet, kun je niet voorkomen en ik neem mezelf niets kwalijk. Ik ben er gewoon net zo ingetuind als iedereen, puur vanuit het vertrouwen dat je in het systeem en in je leerboeken hebt.

Ons eerste kind heeft met het 3 maanden de eerste prik gehad, de tweede met bijna 4 maanden en de derde met ruim 4 maanden, maar juist het laatste kind heeft er de meeste last van gehad. Na de eerste DKTP-hib vaccinatie heeft hij voor alle voedingstoffen die hij binnenkreeg via de borstvoeding een voedselintolerantie opgebouwd. Dit uitte zich in veel huilen, niet willen eten en eczeem. Hij sliep al een paar weken door maar werd na de eerste vaccinatie weer drie keer per nacht wakker om te drinken. Hij begon kleine beetjes uit de borst te drinken, waardoor ook het afkolven niet wilde lukken. Na de tweede DKTP-hib-prik weigerde hij nog langer uit de borst te drinken en ben ik overgestapt op flesvoeding. Hij at alsmaar slechter, kreeg kringen onder zijn ogen en ik snapte maar niet wat de oorzaak was. Vlak voor de eerste vaccinatie was ik weer gaan werken en dat was niet zonder stress was gegaan, dus daar weet ik het maar aan. Bij de derde DKTP-hib-prik kreeg hij bijna longontsteking, hij was goed beroerd. Drinken was nog steeds een probleem en de huisarts adviseerde ons over te stappen op hypo-allergene babyvoeding. Het werd een kind wat 's nachts dronk en overdag alleen maar om mijn nek hing en niet goed groeide. Niet verwonderlijk overigens, want hij was inmiddels 9 maanden oud en at amper. Toen hij 10 maanden was ben ik bij de kinderarts geweest, maar die zag geen problemen. Het eczeem kon opgelost worden met hormoonzalf en zolang hij maar iets at was het al goed. Er werd me aangeraden over te stappen op een ander soort hypoallergene babyvoeding en dat leek beter te gaan.

Ik had nog steeds geen flauw idee dat dit alles door vaccins veroorzaakt kon zijn. De prikken heb ik laten begeleiden door een homeopaat, maar ook zij had niet in de gaten dat de klachten van ons zoontje door de vaccinaties veroorzaakt werden. Ik ben overal geweest; huisarts, kinderarts, osteopaat, diëtiste, mesoloog en homeopathisch arts, maar niemand kwam tot de oorzaak van het probleem. Telkens leek het een klein beetje beter te gaan, maar de verbeteringen wilden niet doorzetten.

Ik was uitgeput, alleen al het feit dat je al ruim een jaar niet door kunt slapen, maakt je doodmoe. Daan was 14 maanden en dronk nog steeds alleen flesvoeding, waaronder drie flessen 's nachts. Op alle andere voeding die ik met hem uitprobeerde, reageerde hij met nog meer onrust en eczeem – elke keer weer hetzelfde verhaal – om wanhopig van te worden. Toen hij 14 maanden oud was, kwam ik een moeder tegen aan wie ik het allemaal vertelde en ze zei: 'Het zouden de vaccinaties kunnen zijn, mijn zoon had dat ook.' Ze raadde me een homeopaat aan die gespecialiseerd is in het ontstoren van vaccins.

Toen ik haar belde zei ze aan de telefoon al dat de klachten van ons zoontje heel goed met vaccins te maken konden hebben en na het eerste consult was het helemaal duidelijk; ons zoontje was zwaar vervuild door

de inentingen. Ze is een jaar lang bezig geweest om zijn lijfje schoon te krijgen en elke keer als hij geweest was zag je dat hij een stap maakte. Het was heel mooi om te zien. Na de eerste behandeling verdween zijn eczeem en beetje bij beetje kon hij steeds meer voedingsstoffen verdragen. In de loop van dat jaar werd hij rustiger, huilde minder, begon met de pot mee te eten, sliep ook telkens een beetje beter – wat een zegen – en veranderde van een somber in zichzelf gekeerd mannetje in een vrolijke 'babbelaar' die hele zinnen praat en gezellig aanwezig is in het gezin. Al die eerdere therapeuten bleven hangen op het niveau van 'bestrijden van symptomen', maar de oorzaak lag veel dieper. Met het ontstoren van de vaccins kwamen we pas echt waar we zijn moesten.

Naar aanleiding van de ervaring met mijn jongste zoon heb ik mijn andere twee kinderen ook laten testen. De oudste was eveneens vervuild door de vaccinaties. Hij groeide slecht. Na de behandeling was dat voorbij en hij was niet langer de kleinste van de klas. Hij bleef er ook erg in 'hangen' als hij ziek was, vooral in de winter; had regelmatig last van zijn amandelen en was dan elke keer weer een week van school. Sinds hij geschoond is van de vaccinvervuiling heeft hij daar geen last meer van. Hij is weleens een keertje moe, maar nooit meer ziek. Onze dochter – de middelste – heeft gelukkig niet veel last van de vaccins.

Ik heb veel gehad aan de website van Tinus Smits. Hij spreekt over het post vaccinaal syndroom – veroorzaakt door vaccins, maar gelukkig heel goed te behandelen. Ik vind het zelf heel fijn dat wat mijn zoon heeft een naam heeft en ik blijkbaar niet de enige ben met een kind die op een vaccin reageert met allerlei ongewenste bijwerkingen. Mijn hoop is dat dit syndroom meer bekend wordt en dat ook huisartsen gaan inzien dat het bestaat. En dat geldt natuurlijk ook voor de artsen op het consultatiebureau. Ik ben van iemand die ooit zelf vaccins toediende gegroeid naar iemand gestopt is met het laten vaccineren van mijzelf en mijn kinderen. Mijn eigen ervaring en het lezen van informatie op de sites van Tinus, de NVKP, *Vaccin Vrij* en dergelijke hebben me wakker gemaakt. Ik hoop door het vertellen van mijn verhaal ouders te stimuleren goed na te denken over wat ze doen. We spuiten een vaccin in een halve seconde in, maar de consequenties ervan kunnen jaren in beslag nemen!"

~~~

'Beste Door, Voor mijn toekomstige opleiding als kraamverzorgende MOET ik 3 hepatitis B-prikken halen en naderhand een titer laten prikken. Dat gebeurt allemaal op school. Doe ik dat niet dan kan ik geweigerd worden op stageplekken en zijn alle bloedonderzoeken voor eigen rekening. Ik wil dolgraag aan deze opleiding beginnen, maar niet gevaccineerd worden. Hoe kom ik in vredesnaam onder die prikken uit zonder dat mijn toekomstige baan daarmee op het spel staat?'
Mailtje van Frederique

Hepatitis B-vaccinatie MOET? Van wie eigenlijk? En waarom? – over KEUZE!

Door: *Ik krijg niet alleen mailtjes van mensen uit (para)medische beroepsgroepen zoals verpleegsters, tandartsen en fysiotherapeuten die zich afvragen waarom zij 'in aanmerking komen voor een hepatitis B-vaccinatie', maar tot mijn verbazing ook van bijvoorbeeld stewardessen, kinderverzorgsters, schoonheidsspecialisten en militairen die ook tot de 'risicogroepen' behoren. Het zou niet zo moeten zijn, maar de afgelopen jaren heb ik heel wat mensen kunnen ondersteunen door als klankbord te fungeren of ze te helpen met het vinden van de juiste informatie. Ik vind het absurd dat burgers zich door officiële rapporten van het RIVM dienen te worstelen om erachter te komen of de 'eis' die aan hen gesteld wordt eigenlijk wel grond heeft. Maar het is zo. Als je (gevoel) afwijkt van de norm zul je zelf de noodzakelijke informatie dienen te vinden om uit te vinden wat wel en niet van je gevraagd kan worden. En zelfs dan ben je er nog niet. Veelal zul je ook nog eens uit je comfort zone dienen te komen om aan de 'autoriteit' kenbaar te maken waarom je het vaccin weigert. Ik heb dit hele proces bij Frederique van dichtbij mee mogen maken Via de mail en per telefoon heeft ze me op de hoogte gehouden van wat ervoor nodig is om 'onder de prikken uit te komen'.*

Frederique: "Toen ik de vacature zag voor een opleiding tot kraamverzorgster heb ik me meteen ingeschreven. Het leek me een geweldig mooi vak. Tijdens de eerste voorlichtingsbijeenkomst kregen we een formulier met vereisten waaraan we dienden te voldoen en informatie over welke trajecten we zouden gaan doorlopen. Ik las ook dat er van ons verwacht werd dat we ons zouden laten vaccineren met het hepatitis B-vaccin. Wat een domper. Mijn zoon heeft een heftige reactie gehad op de DKTP-prik en daardoor ben ik op het internet gaan zoeken naar informatie over vaccins. Het was niet zo fraai wat ik allemaal vond en het heeft me doen besluiten vaccins voortaan te weigeren; niet alleen voor mijn kinderen, maar ook voor mijzelf. Toen ik las dat ik voor deze opleiding een hepatitis B-vaccin diende te krijgen, ben ik weer gaan zoeken naar informatie. Ik kwam de site van Door tegen en heb contact met haar gezocht en samen hebben we uitgezocht hoe het nou eigenlijk zit als je deze prik niet wilt.
~~~

'Hoi Door,
Een weigering om zich te laten vaccineren of het niet mee willen werken aan een dragerschapstest kan een afkeuringsgrond vormen. De werkgever beslist uiteindelijk of niet aannemen voor de functie het gevolg is. Dat staat in punt 3.1 vermeld. Dan volgt gelukkig dit punt: 4.5 Beleid ten aanzien van niet-gevaccineerd personeel: Een niet-gevaccineerd persoon mag risicohandelingen verrichten mits hij of zij elk kwartaal getest wordt op HBsAg, waarbij het testresultaat negatief moet zijn. Ik zal nu meteen bellen om een afspraak te maken met het hoofd Opleidingen. Je hoort van me. Ben een tikkeltje nerveus! Lieve groet en dank, dank voor je hulp!' Mailtje van Frederique

Ik vond het lastig, want ik wilde geen vaccins, maar wel de opleiding volgen. Ik ben begonnen met uit te zoeken of men mij kon weigeren op de opleiding of stage en kwam met Google terecht bij de volgende informatie: Een werkgever of een opleidingsinstituut mag een hepatitis B-vaccinatie **NIET** verplicht stellen. Wel mag van degene die de vaccinatie weigert, worden verlangd dat hij/zij meewerkt aan een dragerschapstest naar het hepatitis B-virus. Dit staat, evenals alle andere voorschriften en rechten beschreven in de `Landelijke Richtlijn Preventie Iatrogene hepatitis B, augustus 2007`. Met deze informatie begon ik me voor te bereiden op een gesprek met het hoofd van mijn opleiding.

'Dag Door,
Nog even. Hierbij de brief van mijn school betreffende de hepatitis B-vaccinatie. Moge duidelijk zijn dat ik hier niet intrap! Volgende week zal ik dit kenbaar maken bij het hoofd Opleidingen. Ik noem daarbij:

- *Dat ik zeer slechte ervaringen heb met betrekking tot vaccineren.*
- *Dat ik alle slechte conserveringsmiddelen in het vaccin NIET in mijn lijf gespoten wil hebben.*
- *Dat werkelijk NIEMAND me kan verplichten en of dwingen deze vaccinaties te nemen.*
- *Dat ik me dus niet laat chanteren en bang laat maken.*
- *Dat ik uit eigen beweging elke 3 maand een titer laat prikken.*

Heb jij eventueel nog aanvullingen? Hoor het graag van je.' Mailtje van Frederique

Toen me helder was dat er niets verplicht is, heb ik meteen maar de stoute schoenen aangetrokken. Ik heb een afspraak gemaakt met het hoofd van de opleiding om aan te geven dat ik géén hepatitis B-prik wilde. In eerste instantie was de desbetreffende persoon een beetje sceptisch en vroeg me: 'Waarom wil je dat dan niet?' Ik zei: 'Ik wil het gewoon niet, om principiële redenen. Iedereen kan zeggen dat het goed is, maar ik wil die stoffen niet ingespoten hebben. Mijn kind heeft een stuip gehad na een vaccin en hij is pas weer de oude geworden toen hij door een alternatief genezer behandeld is om de vaccins te ontstoren. Ik wil het gewoon pertinent niet.'
Toen ik haar vroeg wat hun beleid was in deze, zei ze: 'Dat weet ik niet, dat zou ik moeten navragen.' Ik wist er vanaf het begin meer van zij. Ze stond er ook niet afwijzend tegenover, maar ze moest het gewoon zelf eerst uitzoeken. Ik zei: 'Nou, OK prima bel me maar terug als je meer weet.' Binnen een kwartier had ik antwoord. Het was OK.

Wat me zo opvalt aan die dingen is dat iedereen maar zo makkelijk meegaat met elke nieuwe prik die zich aandient. Eigenlijk is bijna niemand echt goed geïnformeerd over de daadwerkelijke ziektecijfers of de ingrediënten van vaccins. We laten ons gewoon als kuddedieren meevoeren. Er is niets verplicht en het risico is maar zo klein. Je moet ten eerste bloedcontact hebben en dan moet die persoon ook nog eens besmet zijn. Hoe vaak komt dat nou voor?"

Door: *Het onderstaande mailtje is de laatste die van Frederique kreeg. Ik ben echt blij voor haar. Met een beetje speuren, bellen en mailen heeft ze de keus gemaakt waar ze achter kan staan.*

'Door, Ik heb zeer goed nieuws… Ik hoef me niet te laten vaccineren! Wel krijg ik een of ander formulier wat ik moet ondertekenen en wat in mijn dossier gaat. Ik kan dus ook gewoon deelnemen aan de opleiding. En het is zaak voor mij dat ik tijdens de opleiding goed bewust ben van de hygiëne en prikaccidenten vermijdt. Toedeloe, Frederique'

~~~
~~~

'If a story is in you, it has to come out.' William Faulkner

Helen door delen

'Het kan ook best lastig zijn om over je keuze om niet te vaccineren te praten. Ik heb ontdekt dat er een soort psychologisch mechanisme bijkomt, dat heel hardnekkig is. Als je iemand confronteert met je keuze, heeft die persoon vaak de neiging in de verdediging of in de aanval te schieten. Zo van; als het goed zou zijn om je kind niet te vaccineren doen wij het zeker fout als wij het wel doen! En dat wil natuurlijk niemand, dus gaan ze van alles aandragen om je ervan te overtuigen dat vaccineren toch belangrijk is en moet. Dat is echt lastig.' Emco

'Natuurlijk mogen jullie mijn verhaal plaatsen... ik wou dat ik 10 jaar geleden over vaccins gelezen had, dan had ik absoluut een andere beslissing genomen. Mijn dochtertje is 3, kerngezond, niet gevaccineerd en zal ook nooit een vaccin krijgen. Ik hoop dat door het verhaal van Kees andere kindjes dit lot gespaard zal blijven.' Mandy (moeder van een vaccinbeschadigd kind)

'Dit is moord!', zei mijn vriendin toen ik haar vertelde dat onze baby de prik niet zou krijgen; het was meteen het einde van de vriendschap.' Sonja

Het lijkt wel of er geen grijs gebied bestaat als men het over vaccineren heeft. De positie is vóór of tegen: je gelooft er heilig in of helemaal niet, alsof je een knop omzet die je aan de kant van het vaccin of het lichaam zet en je denken doet beheersen door angst of vertrouwen.

Het valt niet mee om woorden te geven aan zaken waar we het liefst niet over willen praten. Helemaal niet als je daarmee kritiek, oordeel en onbegrip over je heen gegoten krijgt. Waarom zouden we delen? Is het niet erg genoeg wat ons overkomen is? Was het niet al een hele klus om die keuze te maken? Waarom zouden we nou ook nog eens de tijd nemen om dit zichtbaar te maken, om woorden te zoeken die mensen gaan bereiken die we niet eens kennen? Wat zou het ons op kunnen leveren?

Ouders die de moed hebben om zich uit te spreken vertellen me dat ze er sterker door geworden zijn. Ze stappen uit de ontkenning, uit het isolement en uit de verwarring. *'Ik had dus toch gelijk, mijn gevoel van 'het klopt niet', was juist!'* kan zowel een verdrietige constatering als een opluchting zijn. Pijnlijke gevoelens worden bevestigd: *'Diep vanbinnen heb ik het altijd geweten, maar de arts ontkende het in alle toonaarden.'* De herkenning die men vindt in elkaars ervaringen is balsem voor de ziel: *'Ik dacht altijd dat ik de enige was, maar ik ben niet alleen'* vertellen de ouders me. *'Er zijn*

heel veel mensen die hetzelfde hebben meegemaakt of die er hetzelfde over denken en voelen als ik.' En ik hoor zelfs: *'Samen zijn we sterk en samen kunnen we het roer omgooien.'* Er is een vreedzame revolutie gaande. In de trant van Loesje's: 'Als er niemand naar de oorlog gaat is er geen oorlog.' We beseffen dat we een keuze hebben om te doen en te geloven wat we willen. We hoeven niet te vaccineren en we hoeven niet te zwijgen over onze ervaringen.

In Nederland lopen duizenden kinderen rond die niet gevaccineerd zijn en genieten van uitzonderlijke gezondheid. En er lopen duizenden kinderen rond die ernstige vaccinatieschade opgelopen hebben. Daar ben ik van overtuigd. Tot voor kort waren de vaccinvrije en vaccinbeschadigde kinderen niet zichtbaar – de eerste groep was zo klein en voelde zich zo onbegrepen dat ze zich stilhield en de tweede groep werd in een cocon van ontkenning gewikkeld.

De tijd dat het gaat om een 'enkel' geval – zoals de overheid ons wil doen geloven – is voorbij. Zo langzamerhand wordt duidelijk dat de ontkenning en het isolement gemakkelijk te doorbreken zijn. We hebben de tijd mee, we hebben het internet en we zijn met velen!

Rug recht mama's en papa's – weet, de stem van ons hart en onze ziel hoeft niet bewezen te worden. Het is gewoon zoals het is. Ons gevoel en diepere weten vertellen ons wat waar is en niet de staat of het medisch dogma. En we kunnen iedereen recht in de ogen kijken en onze werkelijkheid delen – eerst met onze geliefden en dan met de buitenwereld. In den beginne was er het woord. Simpelweg door het delen van onze ervaringen zijn we bezig met bewustwording en creëren we een nieuwe realiteit. Nogmaals:

We zijn geen slachtoffers – we zijn scheppers!

~~~

'You're not managing an inconvenience, you're raising a human being.'
Kittie Franz

Kinkhoest – gezegend met 3 maanden hoesten

Door: *Is het mogelijk dat een kinderziekte een verrijkende ervaring is, niet alleen voor het kindje zelf, maar voor het hele gezin? Dat niet alleen de zieke 'beter' wordt, maar ook het vertrouwen in elkaar en in de genezende vermogens van het lichaam zelf? Dat het uiteindelijk een positieve ervaring is in plaats van een negatieve?*
In theorie is kinkhoest een 'gevaarlijke ziekte', zeer besmettelijk en onderdeel van het Rijksvaccinatieprogramma.

'Van kinkhoest kunnen baby's het heel benauwd krijgen door langdurige en hevige hoestbuien. Ze kunnen er zelfs hersenbeschadiging aan overhouden.'
Bron: Informatiebrochure uitgegeven door het RIVM

Realistische en praktische informatie over hoe groot, of liever gezegd hoe klein de kans hierop is (in tegenstelling tot het risico op bijwerkingen van het vaccin) ontbreekt, laat staan informatie over hoe gezonde kinderen heel goed in staat zijn om deze ziekte zonder problemen door te maken. Mijn oudste, ongevaccineerde dochter heeft kinkhoest gehad toen ze 7 jaar oud was. Een 'gecompliceerde' nog wel, met 'bloodshot eyes': door de druk van het hoesten waren er bloedvaatjes in haar ogen geknapt. Ze zag eruit als een klein draculaatje, maar afgezien daarvan was het een fluitje van een cent, ik kreeg haar niet eens in bed. 's Nachts hoesten en overdag spelen – ben je nou ziek of niet? En erg besmettelijk... is het eigenlijk wel besmettelijk? Maandenlang hoesten in het gezicht van haar zusje van 5 heeft niet kunnen veroorzaken dat de laatste ook ziek werd. Ze sliepen destijds samen in één bed en van mij had het gemogen, maar het gebeurde gewoon niet.

Misschien is het nodig dat we éérst gaan kijken of we een realistisch beeld kunnen krijgen van wat 'de ziekte' nou eigenlijk IS – of kan zijn – want net zoals elke geboorte uniek is, ziet elke 'kinkhoest' er ook verschillend uit. Daarna zouden we ons moeten informeren over wat het resultaat ervan is, of kan zijn. Met andere woorden: wat het ziekteproces, als we tenminste bereid zijn het door te maken, ons oplevert. En ten slotte of we – ieder voor zich en heel eerlijk – onszelf in staat achten de ruimte te zijn waarin het transformatieproces kan plaatsvinden.

In het volgende interview blijkt de nachtmerrie – geen kind van 7, maar een baby'tje van 5 maanden en haar zusje van 3 jaar die een 'gevreesde ziekte' oplopen – uiteindelijk een lichamelijke en emotionele ontwikkeling voor de kinderen en een verrijkende ervaring voor de ouders te zijn. Hoe ze het gefikst hebben? Je kunt het hierna lezen.
~~~

Ellen: "De oudste kreeg het als eerste toen ze bijna 3 was. Kinkhoest! Het verscheen als een soort verkoudheid; we dachten: 'die is aan het proesten' – is het griep? Ze had een beetje koorts en na een paar dagen knapte ze weer iets op, maar het hoesten bleef. Na 2 weken dacht ik: 'dit wordt steeds heftiger in plaats van minder' en ben ik naar de huisarts gegaan. Hij onderwierp mij aan een vragenlijst en zei: 'Het zou kinkhoest kunnen zijn maar voor de rest is ze fit. We wachten het nog eventjes af.'

Het werd nog erger. En de jongste (5 maanden) kreeg het ook – veel sneller dan de oudste en ging vreemd blaffen als een zeehond. Ik ben samen met beide meisjes teruggegaan naar de huisarts en vooral bij de jongste was het een heel herkebare kinkhoest. Hoestbuien met aan eind een piepende haal alsof ze geen lucht meer krijgen en moeten happen naar lucht. En – eveneens opvallend – aan het einde van de hoestbui moeten overgeven – dit alles vooral 's nachts.
Overdag hield de oudste haar eten wel binnen en kwam er alleen slijm uit, bij de jongste kwam ook de voeding mee. Projectielbraken; met grote kracht kwam het eruit en moesten we alles schoonmaken. De huisarts leerde ons dat we haar tijdens een hoestbui rechtop moesten houden met ondersteuning in de rug en een doek onder haar kin. In de hoop dat je dan niet elke keer alles hoeft te verschonen.

Het is waar dat dit de ziekte van 100 dagen is. Bij de oudste hebben we gemerkt dat na 8 weken de ergste periode voorbij was. Ze hoestte minder intens; hetzelfde patroon maar met iets minder kracht, waardoor ze aan het einde dat happen naar lucht nog wel had, maar het kokhalzen niet meer. Bij de jongste was het wat langer omdat ze toch een stukje jonger was en haar weerstand natuurlijk nog niet optimaal was met 5 maanden. Zo'n 13 weken heeft het geduurd. En toen kwam ook zij in dat stuk dat het wat minder werd.

We hebben veel steun gehad aan onze huisarts. Hij kon heel helder de feiten op een rij zetten en zei ook: 'Je hoeft je absoluut, 100% – geen zorgen te maken, want ze zijn sterk genoeg, komen er gewoon goed doorheen. Het is het ergste voor de ouders want die slapen gewoon een tijdje niet.' Ik werd daar heel rustig door. Ook kon hij ons goed moed inpraten. 'Hou vol jullie kunnen het' en besprak hoe het voor *ons* was. Of we gestrest raakten in onze relatie. Zijn eigen kinderen hadden ook kinkhoest gehad en hij vertelde veel over zijn eigen ervaring, waardoor je niet alleen het gevoel had dat je met een arts praatte maar ook met een mens.

Hoe zwaar was het? Ja goeie vraag. Een periode was heel heftig voor Bob en voor mij door het gebrek aan slaap. We moesten er 10 keer per nacht uit om de jongste rechtop te zetten voor zo'n hoestbui. En dat duurde 5 à 6 weken, dus ga maar na. Maar het heeft Bob en mij ontzettend dicht bij elkaar gebracht; we hebben echt als een team leren werken. Om de beurt een nacht, óf hij ging bij de jongste slapen en ik nam de oudste bij mij in bed. Dan deden we ieder een kind, in plaats van telkens alle twee wakker

te hoeven worden. We konden er ook wel om lachen; wat een hysterie, waar ben je in beland.

Het was ongelooflijk hoe de kinderen ermee omgingen; daar kunnen volwassen nog wat van leren. Ik heb alles aan ze gemerkt maar ook niets. Ze dragen het met, ja hoe moet je dat zeggen, puur natuur – ze doen het gewoon. Ik wilde ook weten hoe je nou weet dat het voorbij is; op welk moment je kunt zeggen van nu is het klaar. De arts vertelde dat er 3 fasen zijn. De eerste is die besmettingsfase, die duur 2 weken. Dan krijg je een periode dat ze echt kinkhoest hebben met veel hoesten en overgeven (aan het einde van die fase krijgen de kinderen 9 van de 10 keer een koortsaanval van zeg 2 dagen – daarmee zetten ze het virus eruit). En dan begint de derde fase waarvan in principe gezegd kan worden dat de kinkhoest voorbij is – maar dat het hoesten nog wel af en toe terug kan komen, zoals nu bij een verkoudheid. Het kan nog 4 maanden tot een jaar duren voordat je dit ook kwijt bent, maar je hebt er eigenlijk niet zo'n last van.

De eerste paar dagen dat ze ook koorts kregen waren ze natuurlijk wel heel erg ziek maar daarna was kinkhoest gewoon onderdeel van de dagelijks gang van zaken. Je zag helemaal niet aan ze dat ze ziek waren! Alleen dat ze even stopten met wat ze aan het doen waren voor een hoestbui. Dat is wat kinderen doen. Bij volwassenen is dat anders. Die gaan heel erg hangen in een soort drama van: 'Oh wat moet ik hoesten en wat is dit errug', maar kinderen kunnen daar heel makkelijk mee omgaan.

Die periode met koorts, dat was echt bijzonder om te zien. Ineens dacht ik: 'dit is waar hij het over had.' Ze waren heel slap, hangerig, jengelig en wisten eigenlijk niet wat ze wilden: liggen, zitten, staan, hangen – uiteindelijk werd het alleen maar beetje water drinken, liggend op de bank. Je zag het lichaam gewoon vechten en in die tijd zijn we binnen gebleven.

In die periode zag je ook heel goed de ommezwaai. Dat de bacterie eruit gezet werd en daarna dat ze ergens doorheen gegaan zijn en echt (ver)beter(d) waren. Ze straalden ze iets uit van: dat heb ik toch maar mooi gedaan. Over het algemeen is het immuunsysteem sterker geworden na het doormaken van het ziekteproces, dat hoor ik ook van de huisarts. En geestelijk zijn ze ook een stukje gegroeid; kijken anders uit hun ogen, hebben een soort rust over zich heen en zitten lekker in hun vel. Over het algemeen zie je dat het immuunsysteem een stuk sterker geworden is door het doormaken van het ziekteproces, dat hoor ik ook van de huisarts.

We hadden al wat onderzoek gedaan naar infectieziekten in het algemeen omdat we besloten hadden niet te vaccineren en wisten dus wel een beetje wat we konden verwachten. Ik had een gevoel van als ik bij de juiste mensen ben zodat ik weet wat ik moet doen heb ik wel genoeg in huis om het aan te kunnen. We hebben onszelf bewust als opdracht

gegeven om goed te kijken naar wat we zien dat er gebeurt en dat we *daar* onze conclusies uit zouden trekken in plaats van te denken: 'deze kinderen hebben kinkhoest, oh god wat erg!'

Ik heb tijdens het hele ziekteproces gevoeld dat ik het kon accepteren en daardoor kon ik er voor de kinderen zijn. Soms was het nodig om praktische dingen te doen – een huisarts bezoeken of iets dergelijks. En soms bijvoorbeeld gewoon om ze even bij je te nemen; even te spelen en te begeleiden en te troosten als het hoesten pijn deed. Je bent dan als kind het beste gebaat bij het ouderwetse rust, reinheid en regelmaat. En als je zelf rustig bent kun je hun dat geven.
Veel mensen in onze omgeving wisten dat we niet gevaccineerd hadden en niemand vroeg: 'Heb je geen spijt?' Opvallend gewoon. Ze reageerden heel betrokken, probeerden juist te helpen door eens een nachtje over te nemen. Mensen die verder van ons af stonden of die we niet kennen, hadden meestal als standaardvraag: 'Maar daar worden ze toch tegen gevaccineerd?' Dan zei ik: 'Ja, ze worden ertegen gevaccineerd maar het beschermt niet.' Ik kreeg er de leukste gesprekken over. 'Hè, maar hoezo dan niet?' Ik vertelde dat je een heel jaar moet vaccineren voordat het maar gedeeltelijk beschermt (als je er tenminste vanuit gaat dat de theorie dat antilichamen 'beschermen' klopt). En dat kinkhoest ondanks een hoge vaccinatiegraad nog steeds voorkomt bij gevaccineerde kinderen.

Onze twee hebben het ook van een gevaccineerd kind gekregen. De oudste was aan het spelen met een kindje uit de buurt dat, dat bleek later, kinkhoest had. Ik zag het gebeuren: het kindje was heel erg aan het hoesten en heeft een paar keer heel erg in haar gezicht gehoest. Ik dacht nog: 'oh mijn god, als ze maar niet weer een snotaanval krijgt.' We zijn nu net even een paar weken zonder snot en hoesten, maar toen kreeg ze dus de kinkhoest. Later bleek dus dat het meisje in de eerste fase zat, toen ze mijn dochtertje in het gezicht hoestte.

Wat heel erg meegespeeld heeft in onze beslissing is dat mijn man werkt met kinderen met ontwikkelingsstoornissen: ADHD, autisme en dat soort aandoeningen. Hij doet intakegesprekken en heeft al een paar keer een filmpje gezien van ouders die met hun kinderen aankwamen en hem wat wilden laten zien. 'Kijk, zo was hij voor het prikje en zo is hij na het prikje geworden.' Een gezond kind, dat geënt wordt en terugzakt in een autistische aandoening – nóóit meer dezelfde is. Het zal je maar gebeuren! Weet je, daar heb ik geen zin in, dat risico wil ik niet lopen, niet voor mijzelf en niet voor mijn kind – dan sta ik liever 10 keer op per nacht, of meer, net zo veel als nodig is!"

~~~

'Onze geest en ons lichaam worden in de war gebracht met verkeerde informatie. Vaccins verstoren de natuurlijke opbouw van immuniteit van de baby en wat ouders te horen krijgen over kinderziektes stamt uit de vorige eeuw. Het is behoorlijk achterhaald allemaal en onvolledig.'
Sandra

Geschrokken van de waterpokken? – aandacht voor pukkeltjes en rode wangen

Door: *Wie is het met de volgende stelling eens: De waterpokken? Dat is een gevaarlijke ziekte! Daar moeten kinderen tegen gevaccineerd worden. In de VS is dit allang het geval dus waar wachten we nog op?*

Is dat zo? Zijn er ook mensen die het hier niet mee eens zijn? Zijn er moeders die niet bang zijn voor een soort van griep met pukkeltjes? Waarom worden kinderen in de VS eigenlijk gevaccineerd tegen de waterpokken? En tegen de griep? En tegen diarree? En waarom zijn de kinderen in de VS zo ziek? Heeft dat iets met elkaar te maken? Is het toeval dat hoe meer er in een bepaald land gevaccineerd wordt, hoe groter het aantal ziekte- en sterfgevallen blijkt te zijn?

De auteurs van de 'Goldman-Miller Vaccine Study' onderzochten de database van het Amerikaanse VAERS (Vaccine Adverse Events Reporting System). Meer dan 38.000 gerapporteerde gevallen van ziekenhuisopnames en overlijden na toediening van vaccins in de periode 1990-2010 werden geanalyseerd. De onderzoekers concludeerden dat naarmate het aantal toegediende vaccins hoger was, het aantal het aantal gerapporteerde gevallen van ziekenhuisopname en overlijden eveneens significant hoger was. Bron: www.ncbi.nlm

Wat doen we met dit soort informatie? En hoe moeilijk is het om het verband tussen sterfte aan infectieziekten en armoede te leggen? Er is een tijd geweest dat Nederland naar alle maatstaven te vergelijken was met een ontwikkelingsland. Het is nauwelijks meer voor te stellen, ik weet het, maar in Nederland en andere rijke landen in Europa was er net zo goed honger – en smerig drinkwater en slechte hygiëne. En ondervoede kinderen konden aan roodvonk of de mazelen overlijden, simpelweg omdat ze niet genoeg energie hadden om bijvoorbeeld de koorts te genereren die nodig is om het ziekteproces goed door te maken.

Waterpokken komt nog steeds veel voor. Bijna elk kind krijgt het, maar het is een milde ziekte geworden en complicaties zijn een zeldzaamheid. Tot op heden wordt er niet tegen de waterpokken gevaccineerd, maar het vaccin zit wel in de wachtkamer om toegevoegd te worden aan het Rijksvaccinatieprogramma. De reden is waarschijnlijk dezelfde als destijds voor bijvoorbeeld de mazelen. Als
~~~

kinderen ziek zijn, moeten ze verzorgd worden en de overheid ziet de moeders liever op de werkvloer dan thuis met een ziek kind. Het gaat volgens mij om geld, of om controle, maar in ieder geval niet om gevaar.
Als alles volgens plan verloopt en onze kleintjes in de nabije toekomst ook ingeënt worden tegen waterpokken, zullen we daar waarschijnlijk anders over leren denken. We zullen gaan geloven dat deze ziekte gevaarlijk is, dat er kinderen aan sterven en dat het vaccin nodig is, want dat zal de generaliserende voorlichting over 'gevaarlijke ziektes waar kinderen vroeger aan doodgingen, maar waar nu gelukkig een vaccin voor is' op het consultatiebureau ons ongetwijfeld voor gaan schotelen.

Elk kind – gevaccineerd of niet – krijgt vroeg of laat te maken met een of meer kinderziektes. En het zou fijn zijn als we op consultatiebureaus informatie zouden krijgen over wat we kunnen verwachten en hoe we ermee om kunnen gaan, maar helaas, dat gebeurt slechts zelden. Sandra vertelt over de waterpokken bij haar dochter van twee – niet schrikken hoor!

Sandra: "Mijn oudste dochter heeft het al gehad toen ze twee was. Ik zag een gek rood pukkeltje bij het verschonen van de luier en dacht: 'ik moet het even in de gaten houden.' Toen ze de volgende ochtend wakker werd had ze er meer. Ik wist eigenlijk vrijwel meteen dat ze de waterpokken had want het heerste op de peuterspeelzaal. Ze had geen koorts en de eerste twee dagen merkte ik eigenlijk niets aan haar, behalve dan die bultjes. Ze was gewoon blij en vrolijk en lekker aan het spelen, dronk goed en sliep goed. Vanaf de derde dag werd ze een paar dagen hangerig, at minder en wilde veel op schoot zitten. De rode pukkeltjes werden vochtblaasjes, die langzaam indroogden; dat duurde ook zo'n dag of drie en de blaasjes begonnen steeds meer op kleine wondjes te lijken.

Als het heftig verloopt kan het vocht eruit komen en dat kan dan ook weer zorgen voor besmetting bij andere kinderen, maar dat had ons dochtertje niet. En soms jeukt het erg en kunnen ze gaan krabben. Je kunt dan proberen wantjes aan te doen, want ze kunnen er littekentjes aan overhouden. Maar ook dat had ze niet. Bij ons dochtertje verliep het eigenlijk heel soepel; geen jeuk, geen verhoging, ze leek nergens last van te hebben. Na het indrogen dachten we: 'nou, dat viel mee, we hebben het gehad', maar toen kreeg ze opeens nog koorts.

Ik heb een opleiding medische basiskennis gevolgd en ik wist dus ongeveer hoe de waterpokken eruitzien en hoe de ziekte verloopt. Daarnaast heb ik me verdiept in de natuurgeneeskundige manier van kijken naar infectieziekten. Heel kort is de visie van de arts dat een acute infectieziekte gevaarlijk kan zijn en bestreden moet worden en de visie van een natuurgeneeskundige dat een acute infectieziekte een grote schoonmaak is die op een bepaalde, voorspelbare manier verloopt. Overgeven, diaree, koorts, zweten, pukkeltjes… het zijn allemaal reacties waarmee het lichaam zich ontdoet van ongewenste micro-organismen en als je kind

de ruimte krijgt om dit proces ongestoord door te maken wordt het vanzelf 'beter'.

De informatie die we op bijvoorbeeld het consultatiebureau krijgen over de functie van ziektes en vaccins is zeer gekleurd; het gaat alleen maar over hoe vreselijk die ziektes zijn en hoe geweldig de vaccins. We horen helemaal niets over hoe kinderziektes of andere infectieziekten bij gezonde kinderen verlopen en hoe we een ziek kind het beste kunnen begeleiden. Omdat artsen alleen maar denken in termen van symptomen en hoe je die kunt bestrijden wordt er vaak paracetamol geadviseerd om koorts te bestrijden. Onbegrijpelijk, daarmee werk je je eigen immuunsysteem tegen op het moment dat je het juist zo hard nodig hebt!

Rillen van de koorts

Het immuunsysteem werkt optimaal bij koorts terwijl ziekteverwekkers juist minder goed werken; de vermenigvuldiging van virussen wordt bijvoorbeeld geremd door temperatuurverhoging. Bij ons dochtertje was het heel mooi om te zien; ze begon van het ene op het andere moment echt te rillen – een teken dat koorts wordt opgewekt. Het liep op tot 40 °C. Ze had dus hoge koorts, maar ze bleef gewoon eten en drinken en was nog steeds alert. Ze kon zelfs nog lachen tussendoor en even spelen maar de spanningsboog was wel kort – ze ging vaker slapen, maar dat is logisch natuurlijk.

Wij hebben er niet voor gekozen om de kinderen te laten vaccineren. Ik vind het een onnodig en zelfs schadelijk programma, maar goed als je die keuze aanbiedt, geef dan op zijn minst eerlijke voorlichting. Naast informatie over de ingrediënten van het vaccin, zou elke ouder tegelijkertijd met de oproep een kort naslagwerkje moeten krijgen over wat de ziekte inhoudt en hoe je dit het beste kunt begeleiden. Dan weten mensen wat ze kunnen verwachten en wanneer ze wel en niet een huisarts of homeopaat of iets dergelijks in moeten schakelen.

Op het moment dat je iets van de ziekte afweet, kun je er beter mee omgaan. Je kindje de rust geven om het ziekteproces door te maken en herkennen wanneer je wél dient in te grijpen. Als bijvoorbeeld een klein kind echt drie dagen 41 graden koorts heeft en je ziet het voor je ogen verslappen of zelfs wegraken, dan moet je ingrijpen. Dan is er kennelijk iets aan de hand – een onderliggende aandoening of iets dergelijks en vraagt het veel te veel energie van het lichaam om die koorts te blijven genereren. Dan zou ik naar de huisarts gaan, want misschien is het geholpen met een infuus of andere maatregel. Maar dit komt zelden voor. Over het algemeen wordt er veel te snel ingegrepen; men gaat bij een kinderziekte meteen naar de huisarts en die zegt een soort van standaard bij koorts: 'Geef maar een paracetamolletje.' En dat moet je dus juist niet doen. Ik snap niet waarom ze dat zeggen. Het is het misschien een opgelegde angst voor koorts. Ze leren op de medische opleiding 'ziek zijn

is fout'. Het moet zo snel mogelijk weg. We mogen alleen maar gezond zijn. En ook het proces naar gezondheid toe moet snel gaan. We gaan niet echt door het ziekteproces heen totdat de koorts vanzelf gezakt is, nee we moeten gelijk beter zijn – nu. Paracetamol geeft die illusie – dan ben je misschien koortsvrij, maar er zit natuurlijk nog wat.

Het onderdrukken versus doorleven op lichamelijk vlak kun je vergelijken met hoe we om kunnen gaan met bijvoorbeeld verdriet op het emotionele vlak. Als een klein kind een krab van de kat krijgt en het mag huilen en even op schoot zitten, zal het door het verdriet heengaan. Op een gegeven moment is het uitgehuild, springt het op en speelt het verder. Er is een soort van spanningsboog en op een gegeven moment is het klaar. Vaak is er dan ook iets van begrip ontstaan: snapt het kindje dat het de volgende keer beter niet aan de staart van de kat kan trekken, want de kat vindt dat kennelijk niet leuk. Maar als het te horen krijgt: 'Niet huilen, flink zijn, er is niets aan de hand', wordt het verdriet onderdrukt en dan blijft dat ergens steken. En als 'flink zijn' een gewoonte wordt verhardt er iets. Onderdrukt verdriet is niet weg – het is niet geuit, dat is alles.

Zoiets gebeurt er ook op lichamelijk niveau. Als je koorts dempt kan de ziekte niet volledig doorgemaakt worden. Je stopt of remt het proces om het virus of de bacterie daadwerkelijk de baas te worden (af te breken en naar buiten te werken) en je lichaam krijgt minder mogelijkheid om zijn natuurlijk afweersysteem op te bouwen. Als je daarentegen het lichaam de ruimte geeft om te kijken naar het virus en dan te constateren wat dit voor iets is en welke daarbij hoort, maakt het als het ware een groeiproces door. En als alles duidelijk is dan slaat het lichaam de informatie op in zijn eigen cellen, zodat de volgende keer dat het lichaam met dat virus in contact komt er herkenning plaatsvindt en snel en effectief gehandeld kan worden. Dat is waar het over gaat. Ook in de medische wereld denkt men er zo over, alleen het verschil is dat artsen menen dat er vaccins voor nodig zijn en natuurgenezers dat het lichaam dat heel goed zelf afkan. *Juist* door het doormaken van een of twee kinderziektes wordt dit vermogen getraind en bouwen kinderen vanzelf weerstand op!

De reguliere geneeskunde is een soort groot medisch bedrijf geworden. Ik geloof dat mensen met de beste bedoelingen aan een dergelijke studie beginnen maar dan totaal de verkeerde kant op gestuurd worden. Kinderen hebben geen pillen en prikken nodig, ze kunnen zichzelf helen en beschermen – mits hun systeem zich op een normale manier kan ontwikkelen en ze onder normale levensomstandigheden opgroeien natuurlijk.

Artsen zijn niet uit op genezen maar op bestrijden. Het klinkt heel bot en als een arts dit hoort, dan zal hij zich wel beledigd voelen, maar het heet niet voor niets medicijnen in plaats van geneeskunst studeren. 'Ik studeer medicijnen', is heel iets anders dan dat je eropuit bent te leren om het gehele systeem van lichaam en geest in balans te houden. Met

medicijnen ben je heel gesegmenteerd symptomen aan het bestrijden, zonder enig respect voor het totale kind.
Ik denk dat artsen – als ze hier beter in opgeleid waren – zich veel meer zouden moeten richten op goede voeding omdat dat een gigantische bijdrage is aan het systeem en daaronder valt natuurlijk ook het immuunsysteem. Wist je dat 80% van je afweer en je immuunsysteem zich afspeelt in je darmen? Dus dan kan je nagaan, als je verkeerd eet, wat dat met je spijsverteringssyteem doet en dat je dan gevoelig voor ziektes wordt. Ik vind het jammer dat ze dat niet meenemen in hun behandelingen en voorlichting. Als moeders op het consultatiebureau het belang van volwaardige voeding en bescherming tegen de gifstoffen die in onder andere bepaalde voedingsmiddelen zitten meekrijgen denken ze natuurlijk wel drie keer na over wat ze hun kindje te eten geven. Vergeet ook borstvoeding niet; dat is een heel belangrijk onderdeel van het opbouwen van het immuunsyteem. Daar kan geen enkele fles- of potjesvoeding tegenop!

Sweet Misery

Als je ziet hoeveel suiker kinderen per dag binnen krijgen – dat verstoort het natuurlijk evenwicht van de darmflora en tast dus het afweersysteem aan. En als je ziet hoeveel vaccins ze krijgen – dat verstoort normale ontwikkeling van het immuunsysteem. En als je ziet hoe er naar antibiotica of ritalin uitgeweken wordt in plaats van de fundamentele oorzaken aan te pakken – dan verbaas je je echt steeds minder over het feit dat kinderen van alles hebben tegenwoordig. En als je dan ook nog eens beseft hoe we het afweersysteem verzwakken door slechte voeding – met allerlei lichaamsvreemde stoffen en verminderde voedingswaarde en daarbovenop onze kinderen nog eens blootstellen aan luchtvervuiling, water met gifstoffen en medicijnresten enzovoorts, ja, wat verwachten we nou eigenlijk? Het is echt geen mysterie meer dat kinderen vatbaar zijn voor allerlei ziektes, chronisch verkouden zijn en dat ADHD, autisme en dergelijke kunnen ontstaan.

Artsen hebben zoiets van: 'Ach, die ene keer en dat ene kleine beetje aluminium dat in de vaccins zit, dat valt allemaal wel mee', maar al die kleine beetjes lopen op en als er nog andere factoren bij komen kan dat laatste kleine beetje net de nekslag zijn. De belangrijkste ziekteoorzaken zijn blootstelling aan giftige stoffen en een tekort aan voedingsstoffen. Maar vergeet ook stress niet, die hoort er ook bij. De prestatiedruk op scholen wordt alsmaar opgevoerd – voorbereidend lezen op de kleuterschool, waar gaat dit over?! Kinderen worden constant in een keurslijf geperst; mogen dit niet, mogen dat niet, moeten zus, moeten zo – dat veroorzaakt stress en is belastend voor het systeem.

Maar nog even iets over koorts. Ik heb nog nooit zo duidelijk 'koorts in actie' gezien als toen ons dochtertje de waterpokken had. Zoals gezegd: ze begon eerst helemaal te rillen – een teken dat de verhoging opgewekt

wordt en dan krijg je dus tijdelijk een hogere lichaamsemperatuur, dat is de koorts zelf – en dan zie je op een gegeven moment: ah, nu gaat het beter worden. In de volgende fase gaan ze vaak zweten en krijgen ze van die pareltjes rond hun neus en op de bovenlip en een klamme huid die koud aanvoelt aan de buitenkant. Daaraan kun je zien dat de koorts aan het dalen is. Door het zweten geeft het lichaam warmte af aan de buitenlucht; zorgt het voor afkoeling en komt het weer op normale temperatuur. Na die zweetdruppeltjes zagen we haar weer bijtrekken; ook prachtig om te zien. In zijn algemeenheid: het kind krijgt meer energie en alles normaliseert zich weer en het heeft na zo'n ziekte vaak iets triomfantelijks omdat het gepiept is. Ze zeggen weleens: 'Ik hoop dat je snel weer de oude bent', maar dat wil je helemaal niet – je wilt dat je beter bent dan daarvoor en daar is ziekte voor. Je wilt BETER worden en ziekte is over het algemeen een stap voorwaarts en dit geldt zeker voor de kinderziektes!"

~~~

'En of de vijfde ziekte ook een ontwikkelstap was. Mijn zoon kan eindelijk kruipen! Nog net voordat hij los kan lopen. Zo leuk! Mama blij!'
Janet

Kinderziektes: geen bedreiging, maar een gezonde, natuurlijke fase in de ontwikkeling van een sterk immuunnsysteem!

Door: *Deze zomer ontving ik het volgende mailtje van Kees:*

'Ik denk dat kinderziektes zoals rodehond, bof en mazelen niet alleen een onderdeel zijn in de ontwikkeling van het immuniteitssysteem van een kind, maar eveneens een zeer belangrijke rol spelen in de cognitieve ontwikkeling! Meteen nadat mijn dochter de mazelen had 'overwonnen' – en het is wat mij betreft een onschuldige kinderziekte – begon zij mensen totaal anders te tekenen. Eerst tekende ze echt van die stokfiguurtjes, romp, ledematen, handen en voeten waren alleen maar lijnen. En de mazelen waren nog niet voorbij of ze tekende prachtige ronde vormen, terwijl niemand het had voorgedaan of uitgelegd. Het leek wel alsof de mazelen het cognitieve systeem een boost hadden gegeven. Weet jij hier iets van Door? Op het internet valt hier nagenoeg niets over te vinden.' Kees

Het heeft me aan het denken gezet. Waarom is er inderdaad zo weinig over te vinden op het internet? Waarom wordt er niet een duidelijk onderscheid gemaakt tussen wat ik noem de 'oude' epidemieën die we hadden in de tijd dat we nog onder erbarmelijke hygiënische omstandigheden leefden en ziektes als de griep en de kinderziektes die ook onder goede hygiënische omstandigheden voorkomen? Waarom wordt niet uitdrukkelijk verteld dat de kinderziektes al praktisch geen slachtoffers meer eisten voordat we ertegen begonnen te vaccineren vanwege de toegenomen weerstand door onder andere verbeterde voeding? Waarom wordt niet uitgelegd dat deze ziektes een functie hebben? Valt het niemand op dat kinderen zich beter voelen na de griep en na dat ze na het doormaken van een kinderziekte zo vaak iets beter kunnen? Artsen leren hier niets over, maar ouders signaleren het vaak wel!

Wat mij betreft is de griep een grote schoonmaak en de kinderziektes zijn niet alleen een belangrijke fase in de ontwikkeling van een goed gecoördineerd immuunsysteem, maar ook nog eens een mogelijkheid om een transformatieproces door te maken dat soms zelfs verder gaat dan het zieke kind zelf. Mogen we onze kinderen dat ontnemen? Lisette vertelt over het groeiproces van haarzelf en haar zoontje door het doormaken van de kinkhoest.

Lisette: "Ik ben 34 jaar, niet gevaccineerd en kerngezond. Eigenlijk is gezondheid zonder vaccins of medicijnen me met de paplepel ingegoten. Maar toen ik zelf moeder werd, voelde ik toch de verantwoordelijkheid om zelf uit te zoeken of ik mijn kindje wel of niet wilde laten vaccineren. Ik heb het een en ander gelezen, maar mijn gevoel gaf de doorslag. Toen ik die prul eenmaal beethad; dat kleine weerloze baby'tje in mijn armen hield en me voorstelde dat die naald erin gestoken werd. Ik moest er niet aan denken! Het was voor mij ook de logica van het kind wordt gezond geboren en wat spuit je er dan allemaal in? Ik wilde gewoon dat pure niet verpesten.

Toen hij net twee was kreeg ons manneke kinkhoest. Ik wist eerst niet wat het was; hij bleef maar hoesten en na een paar weken ben ik met hem naar de huisarts gegaan. Hij had geen koorts, was overdag heel levendig en het hoesten kwam met vlagen: vooral 's nachts had hij erge hoestbuien. De arts nam wat slijm af om te testen op kinkhoest en hij gaf ons een hoestprikkelremmend prutje mee naar huis. Dat laatste werkte niet en we zijn er na een paar dagen mee gestopt. Twee weken later kregen we de uitslag van de test en het was inderdaad kinkhoest. De arts zei nog: 'Hij heeft natuurlijk braaf zijn prikjes gehad, maar dat betekent niet dat hij het niet kan krijgen.'

Kinkhoest: bijgenaamd de ziekte van 100 dagen

Het is een hele intense periode geweest. Zo heftig dat ik 's nachts machteloos liep te ijsberen door het huis. Om de anderhalf uur had mijn zoon-
~~~

tje een hoestbui, waarbij hij moest overgeven en 'Mama, mama' riep. Ik werd er radeloos van. Je wilt je kind helpen, maar kunt niet zo veel doen: je staat erbij en kijkt ernaar.

Natuurlijk was het in eerste instantie zwaar voor mijn zoontje. Als hij 's nachts nog een beetje slaapdronken begon te hoesten, werd hij daar op een gegeven moment heel agressief van. Dan begon hij te trappelen of met zijn vuistjes te bonken en werd soms zelfs paniekerig. Ik kon hem niet eens oppakken, zo wild werd hij dan. En als ik hem de volgende ochtend uit zijn bedje kwam halen, dan zat daar gewoon weer een vrolijk, lief kind te kletsen met zijn knuffelbeer en was hij weer helemaal zichzelf.

Het was niet alleen een turbulente tijd voor mijn zoontje, het heeft mij ook heel veel gedaan. Op een gegeven moment had ik meer last van zijn ziek zijn dan hij, dat durf ik wel te zeggen. Hij had wel de hoestbuien met alles erop en eraan, maar daarna was hij weer helemaal in het volgende moment en leek het wel of er niets aan de hand was. Overdag speelde hij gewoon, at goed, had geen koorts en deed zijn middagslaapje. Voor hem waren zo te zien alleen de nachten zwaar, maar voor mij werd er een hele diepe machteloosheid geraakt waar ik wekenlang mee geworsteld heb. Je wilt hemel en aarde bewegen, je geld uitgeven, van Maastricht naar Groningen rijden, maar je kunt ziekte nou eenmaal niet van een ander overnemen.

Ik wilde kijken of er 'iets aan te doen was' en ben gaan zoeken in het alternatieve circuit. Ik kwam terecht bij een homeopathische arts die met een homeopathisch middel voor verlichting gezorgd heeft. Het klinkt misschien vaag, maar van de ene op de andere dag was het hoesten 30% minder. Daarna is het nog wel een hele tijd blijven steken op de 70% zeg maar en uiteindelijk nog een tijdje op 10%. Het is gewoon een ziekte die niet een, twee, drie over is en als moeder zijnde is het dus zuur, omdat het zo lang duurt en je maar heel langzaam verbetering ziet.

Kinkhoest is iets wat je samen doormaakt. Ik ben een heel verzorgend type dus bij elk hoestje stond ik naast zijn bed en het voelde voor mij heel fijn dat ik er voor hem kon zijn. Het is natuurlijk heel triest als een kind niet ziek kan zijn omdat er niemand is die daar tijd of ruimte voor heeft. Voor je eigen kind kun je het opbrengen om elke nacht vier à vijf keer op te staan, maar voor het kind van een ander lukt dat gewoon niet, dan krijg je iemand die daar met spanning of irritatie op reageert en dat is natuurlijk niet wat je wilt.

Mijn partner heeft me gelukkig heel goed kunnen steunen. Hij kwam niet met opmerkingen in de trant van: 'Als hij ingeënt zou zijn geweest had hij het niet gekregen.' Integendeel, hij bleef heel rustig en stabiel. Daar heb ik ontzettend veel geluk mee gehad. En ook ons zoontje kon hij heel goed steunen. Als we bijvoorbeeld 's avonds op de bank zaten

en de kleine kreeg zo'n hoestbui liep ik godverrend vloekend de trap op omdat ik boos was op die hoest, maar mijn partner had een houding van: hij hoest en ik kalmeer hem en hij gaat heus wel weer slapen. In de ergste uurtjes kon hij ons zoontje ook het beste troosten. Hij ging naar boven en zei: 'Kom maar mannetje, kom maar bij papa' en dan wiegde hij hem zo in slaap. Mij lukte dat niet omdat mijn hele systeem zo tekeerging.

Uiteindelijk denk ik dat het doormaken van deze ziekte een heel leerproces in gang gezet heeft. Onze band is erdoor versterkt, omdat je met hem meeleeft en hem troost, waardoor hij heeft kunnen ervaren dat je er onvoorwaardelijk voor hem bent. Hij was eerst echt een vaderskindje maar na de ziekte trok hij veel meer naar mij toe. En wat betreft zijn ontwikkeling heeft hij een soort groeispurt doorgemaakt. Ik gok dat hij rekenkundig sterk is, maar het viel op dat hij heel alert en heel slim was. Puzzels van 35 stukjes legde hij opeens zo neer en ook wat betreft begrip en woordenschat kon hij kon zich vrij plotseling veel beter uitdrukken. Dus ja, ik weet niet of het komt omdat hij inmiddels ook twee maanden ouder is, maar er is veel veranderd aan hem. Het zijn allemaal van die dingen die je alleen maar met een soort verbazing kunt opmerken en het zal allemaal wel niet wetenschappelijk bewezen zijn, maar ik zie het verschil. Ik bedacht ook dat er bij sommige baby's natuurlijk ook heel veel frustratie zit. Er is een leeftijd dat ze nog niet goed dingen onder woorden kunnen brengen, maar wel degelijk begrijpen hoe het zit. Of iets willen, maar het fysiek nog niet kunnen. Dat soort dingen. Hij heeft misschien ook een hoop van die frustratie kunnen ontladen. Misschien is zo'n ziekte niet alleen een lichamelijke reiniging, maar ook een mogelijkheid voor een emotionele ontlading.

Wat mij betreft was het een zwaar proces maar ook een mooi proces dat mij ook veranderd heeft. Toen in het alternatieve circuit zocht naar een remedie kwam ik ook bij iemand die zei: 'Kinderen kiezen hun ouders uit en je zoontje is ook jullie aan het helpen met waar hij doorheen gaat – alsof ie een beetje van de shit van papa en mama oplost.' Ik dacht: 'als dat zo zou zijn, dat wil ik helemaal niet!' Dus toen heb ik 's nachts aan zijn bedje gezeten en met hem gepraat terwijl hij sliep en gezegd: 'Lieverd, mama lost zelf haar eigen dingen wel op... jij hebt jouw leven jochie en jij hebt jouw weg te gaan en ik ben er om jou te helpen en niet andersom.' Dat voelde heel goed en het heeft doorgewerkt in de zin dat mijn houding naar hem toe veranderde. Ik besefte dat die enorme machteloosheid die ik voelde kwam omdat ik hem de last van dat ziekteproces af wilde nemen. En ik kon niet alleen zien dat dit natuurlijk nooit kan, maar ook dat hij het eigenlijk heel goed zelf kon dragen. Ik kreeg veel meer zoiets van hoest maar, huil maar, trappel maar, het is allemaal goed. Ik kon beter accepteren dat hij ook zijn moeilijke momenten heeft en daar op zijn eigen manier doorheen wil gaan.

Het klinkt misschien gek, maar als ik weer zou moeten kiezen, zou ik absoluut weer voor de ziekte kiezen en niet voor het vaccin. En niet al-

leen omdat die arts eigenlijk min of meer zei dat het kinkhoestvaccin niet werkt, absurd eigenlijk, maar omdat ik heb mogen ervaren dat het ons allebei zo veel opgeleverd heeft.

Toen hij weer beter was, merkte ik dat ik hem veel meer de ruimte kon geven om in het leven te groeien door vallen en opstaan, letterlijk. Als hij voordat hij ziek was een keertje viel, zat ik erbovenop, zo van: 'Oh, oh, oh wat is dit erg.' Ik was best wel een bezorgde moeder en nu ben ik veel relaxter. Meer zo van: 'Ach jochie kom maar en het is al goed.' Ik wilde hem absoluut elk pijntje besparen en ik bedenk nu: dat bezitterige, dat niet kunnen accepteren dat hij zich ook een keertje pijn doet of rot voelt, dat is misschien wel erg benauwend voor hem geweest."

~~~

Ongevaccineerde Sebastiaan (6) heeft een halfjaar geleden roodvonk gehad, maar is verder nooit echt ziek geweest op wat verkoudheden na
~~~

'Listen to your heart. It knows all things, because it came from the Soul of the World, and it will one day return there.' Paulo Coelho

Van hoofd naar hart

'Mijn intuïtie was heel sterk "tegen". Als ik me voorstel dat ik mijn kindje laat vaccineren word ik helemaal gek. Ik kan het niet verklaren, maar ik moet er niet aan denken. Het is een heel sterk gevoel en dat zegt op zichzelf natuurlijk al genoeg.' Ineke

'Het voelde niet goed, maar ik ben toch die prikken gaan halen. Ik had net één procentje meer vertrouwen in het vaccin dan in het immuunsysteem van mijn baby.' Marja

'"Het voelt niet goed" – willen jullie weten hoe vaak ik dit gehoord heb???' Door

Als ik moeders vertel dat ik mijn gevoel vertrouw en volg is het soms niet duidelijk wat het verschil is tussen emotionele gevoelens, vooral irrationele angst – géén goede raadgever – en intuïtieve gevoelens; het ultieme weten, mijn 'boerenmoedergevoel' waar ik een rotsvast vertrouwen in heb. Angst is voor het grootste gedeelte angstdenken. Het rampscenario waar we zo bang voor zijn, speelt zich niet af in de werkelijkheid om ons heen, maar in ons hoofd. Een harde knal triggert de herinnering aan een autoongeluk, de manier waarop iemand kijkt, een verkrachtingservaring. Iets raakt ons en we schieten naar één of andere nachtmerrieachtige ervaring die we ooit in het verleden meegemaakt hebben. Of naar een rampscenario in de toekomst. Mijn kindje heeft koorts… oh help, dat gaat fout! De angst om een kind te verliezen aan een infectieziekte zit diep in ons verankerd en wordt constant gevoed door de absurde voorlichting die we krijgen.

We willen eigenlijk het liefst helemaal voorkomen dat ons kind ziek wordt, maar helaas, alle vaccinaties ten spijt – elk kind krijgt vroeg of laat een snottebel of een warm voorhoofd. Een goed teken: ze zijn in staat om zichzelf te ontdoen van ongewenste micro-organismen. Maar bange gedachten overschreeuwen de verwondering voor het bestaande en als kinderziektes of koorts hun intrede doen, is er weinig voor nodig om ons van alles in te beelden à la rolstoel, onvruchtbaarheid en meer. En terwijl wij vertrokken zijn naar angstland is de realiteit dat het immuunsysteem van ons kindje bezig is een topprestatie te leveren zonder dat we het in de gaten hebben!

~~~

'Nothing in life is to be feared, it is only to be understood. Now is the time to understand more so that we may fear less.' Marie Curie

Een ongevaccineerd kind met virale meningitis, hoe erg is dat?

Door: *Soms komen er ervaringen op je pad die je niet kunt voorzien of voorkomen. Ervaringen die je doen beseffen dat we niet alles onder controle hebben, hoe graag we het ook zouden willen. Ik denk weleens dat we niet vaccineren voor de kinderen, maar voor de ouders. We zijn immers verlost van onze angst zodra we door het toedienen van een 'prikje' kunnen geloven dat ons kind de betreffende infectieziekte niet meer kan krijgen. Een illusie weliswaar maar wel een hele krachtige!*

Realistischer is het te accepteren dat infectieziekten deel uitmaken van het leven en dat zowel het ontstaan als de genezing ervan iets is waarop we zeker invloed hebben, maar geen volledige controle. Het ondersteunen van gezondheid is de beste bescherming die we onze kinderen kunnen geven, want een gezond kind heeft een goed werkend immuunsysteem en dus de meeste weerstand tegen ziekte. Maar wat we ook doen of niet doen er bestaat altijd een risico. Hoe gaan we om met onze gevoelens? Dat het voor elke ouder een angstige ervaring is als je kind ernstig ziek wordt, moge duidelijk zijn. In het onderstaande interview vertelt een moeder over de inherente angsten van het ouderschap!

Hilleen: "Ik heb drie kinderen, nu 11, 9 en 7 jaar en ze zijn alle 3 niet gevaccineerd. Toen onze oudste gevaccineerd 'moest' worden was de leeftijd net van 3 maanden teruggebracht naar 2 maanden en daar was ik niet gerust over. De arts zei dat ik maar moest kijken hoe het ging en veranderingen na de prikken moest melden. Maar onze dochter was ongelooflijk snel in haar ontwikkeling en er waren eigenlijk elke dag wel nieuwe dingen. We waren niet overtuigd en besloten het eerste jaar niet te vaccineren en daarna uit te zoeken wat onze volgende stap zou zijn.

Tegen de tijd dat onze dochter 2,5 was kwam nummer 2, vlak voordat we op vakantie gingen naar Turkije. Toen we daar al waren dachten we opeens: 'oh, we hadden zeker prikken moeten halen.' Kan je nagaan, we hadden er niet eens bij stilgestaan! Toen merkten we opeens hoe we gegroeid waren in de afgelopen periode. De kinderen waren gezond en er was zo veel angst van ons afgevallen dat we er niet eens meer over nadachten.

Met de geboorte van de derde begon ik me zelfs af te vragen of we de hielprik wel wilden. Ze zoeken naar een heel beperkt aantal stofwisse-
~~~

lingsziektes die bijna niet voorkomen. Waarom eigenlijk? Om de ouders meteen de medische molen in te zuigen? Ze te laten wennen aan 'prikjes?' Er gebeurde iets dat ons de ogen opende:

Mijn man had in die tijd lichamelijke klachten waarvoor hij een hele rij artsen is afgelopen. Doodziek was hij, maar ze vertelden hem allemaal dat er niets aan de hand was omdat ze niets konden vinden. Hij werd 'gezond verklaard' en zijn probleem zat tussen de oren.

We kwamen bij een homeopaat terecht en die ontdekte dat zijn lever niet goed werkte, waardoor zijn hele lichaam vol met afvalstoffen zat. Weer terug bij de huisarts wilden we weten of er misschien sprake was van een stofwisselingsziekte en vroegen aan hem of hij dit wilde onderzoeken. De arts deed het af met: 'Er bestaan meer dan 600 erfelijke stofwisselingsziektes.' Sowieso een vreemde opmerking, maar nog vreemder is het, gezien het feit dat er zo veel aangeboren stofwisselingsziektes bestaan, dat het noodzakelijk is dat onze kinderen op 3 stofwisselingsziektes gescreend worden. Sinds 1 januari 2007 zijn dat er 17 maar zelfs dan blijven er nog een paar 100 over die ze dus toch nog kunnen krijgen!

Met die vaccins is het net zoiets. Terwijl er op elke vierkante centimeter om je heen miljarden bacteriën zitten, word je 'beschermd' tegen een stuk of 11 'ziekteverwekkers'. Alsof die andere tig miljoen geen infectieziekten kunnen veroorzaken! Of die HPV-prik die jonge meisjes beschermt tegen baarmoeder*halskanker*. Het is nog niet eens bewezen, maar áls dat zo is dan kunnen ze nog baarmoeder*mond*kanker krijgen of baarmoederkanker, of borstkanker, of maag-, darm-, long-, leverkanker enzovoorts. Je kunt toch overal in je lijf kanker krijgen? Zo'n prik geeft een gevoel van bescherming maar het is allemaal schijnveiligheid! Het leven draagt nou eenmaal risico's met zich mee, dat is een gegeven waar we niet omheen kunnen.

Mijn jongste is met 6 weken erg ziek geworden. Hij kreeg vreselijke pijn en ik had geen flauw idee wat hij mankeerde. De huisarts zei: 'Niets aan de hand, geef maar een paracetamolletje', maar ik heb een nacht beneden gezeten met mijn baby in mijn armen. Elke beweging die hij maakte deed hem zeer en dan huilde hij zo vreselijk dat ik aan hersenvliesontsteking begon te denken. Als je de beentjes gestrekt omhoog doet komt er rek op de vliezen rond de hersenen en ik wist dat men dit doet, om die ziekte te diagnosticeren. Ik probeerde het ook maar hij was zo stijf als een plank en ik durfde niets te forceren. 'Dit gaat niet goed' was mijn gevoel en we zijn 's ochtends vroeg naar het ziekenhuis gegaan, waar mijn vermoeden bevestigd werd.

Hij kreeg prikken om een beetje ruggenmergvloeistof af te nemen om te onderzoeken of het een virale of bacteriële ontsteking was. Een bacteriële meningitis kan binnen zeer korte tijd fataal zijn, maar het bleek gelukkig een virale meningitis te zijn. Alleen bacteriën worden bestreden met antibiotica; hij kreeg dus niets en er werd ons verteld dat het 'vanzelf over zou gaan'. Er werd een vochtinfuus aangebracht en hij heeft het gewoon uitgeziekt. Dit duurde nog een week, maar het is heel goed verlopen en hij heeft er gelukkig niets aan overgehouden.

Of ik me erg schuldig gevoeld zou hebben als het wél een bacteriële ontsteking geweest zou zijn? Er werd sowieso nog niet gevaccineerd tegen hersenvliesontsteking in die tijd, maar het ligt voor mij nog anders. Je krijg een kind en hoelang je het hebt is voor iedereen de vraag. Dat is misschien heel gek gezegd, maar er gebeuren zo veel rare dingen en het kan natuurlijk ook wel eens fout gaan.

Ik ga er zeker niet van uit dat leed mij bespaard blijft. Waarom zou een kind van mij niet ziek kunnen worden? Elk kind kan een ziekte krijgen of eerder doodgaan dan je zou willen. Ik geloof niet dat je jezelf daar volledig voor kunt indekken en zeker niet met vaccins. Ik geloof dat je juist het tegenovergestelde bereikt van wat ons verteld wordt. De natuurlijke ontwikkeling van het immuunsysteem wordt verstoord en je krijgt misschien wel antilichamen, maar de algehele gezondheid gaat achteruit. We weten niet wat voor effecten al die hulpstoffen hebben en het staat inmiddels allang als een paal boven water dat die zogenaamde immuniteit bij volwassenen al lang en breed is uitgewerkt. Die antilichamen als reactie op het vaccin worden weer afgebroken door het lichaam, in tegenstelling tot de natuurlijke. Dus ik vertrouw toch liever op de natuurlijke immuniteit.

En daarbij, er kan zo veel gebeuren, dat kun je niet altijd vóór zijn. Ongelukjes in de tuin bijvoorbeeld komen veel vaker voor dan je zou denken. En hoeveel kinderen raken raken er wel niet blijvend gehandicapt of komen te overlijden als gevolg van een verkeersongeluk? Het gaat erom dat je je angst kunt relativeren. Het leven draagt een zeker risico in zich en als je dat niet kunt accepteren kun je net zo goed de hele dag binnen zitten – en dan kun je ook nog je nek breken over een kleedje. Met nuchter nadenken kun je de grootste valkuilen vermijden – en voor de rest heb je geen volledige controle, moet je maar dankbaar zijn als alles goed gaat.

Ik zeg ook altijd: 'Vanaf het moment dat je zwanger bent is je zorgeloze periode voorbij.' Dan ga je je druk maken: gaat de zwangerschap goed, gaat de geboorte goed, gaat de ontwikkeling goed. Gaat het goed op school en al die dingen meer. Dat hoort gewoon bij het ouderschap. Mijn vader en moeder kunnen zich nog steeds druk maken om mij – dat gaat nooit over.

Ik vind het heel normaal dat elke ouder zich af en toe zorgen maakt, maar op het consultatiebureau gaan ze echt te ver. Daar maken ze zich zelfs zorgen over gezondheid. Ik hoor zo vaak dingen als: 'Oh, ze vinden dat hij niet genoeg gegroeid is', of hij is niet lang genoeg of hij moet een behandeling van het een of ander. Ze maken zich om van alles druk in

plaats van gewoon te accepteren dat elk kind anders is en zich op zijn eigen manier ontwikkelt. Mijn oudste stond met 3 maanden op de bank en liep met 10 maanden los rond. De tweede dacht na 15 maanden eens een keer van ik moet maar eens gaan lopen. Dat is allebei OK toch?

Maar om nog even terug te komen op de hielprik: de derde heeft die ook niet meer gehad. Dat hele verhaal dat het bloed van de hielprik bewaard wordt en gebruikt wordt voor het vaststellen van een DNA- profiel zit me niet lekker. Ik wil niet dat alles vastgelegd en gevolgd wordt. Het gaat gewoon steeds een stapje verder en ik weiger het schaapje te zijn dat braaf volgt en ik weiger ook te geloven dat de regering het beste met ons voorheeft.

Het verbaast mij hoe klakkeloos veel mensen elke keer maar weer meegaan met de besluiten van de overheid. Het argument dat ik het vaakst hoor is: 'Ze zullen het toch niet doen als het niet goed is voor het kind' en dat vind ik een hele naïeve gedachte. Ik kan best begrijpen dat niet iedereen hetzelfde kiest, maar ik vind het heel erg dat mensen gewoon maar klakkeloos prikken omdat 'iedereen het doet'. Dat kun je je kind niet aandoen."

~~~

'Intimidation doesn't last very long.' Lenny Wilkens

Niet goedschiks? Dan maar kwaadschiks! – intimidatie op het consultatiebureau

Door: *In de periode dat ik begon met het geven van lezingen over vaccinvrij opgroeien probeerde ik weleens folders op consultatiebureaus neer te leggen. Ik ben daar snel mee gestopt. Mijn folders verdwenen in de prullenbak en het krijsen van de baby's ging me door merg en been.*

In de woorden van een ouder herkende ik de ervaring die ik bedoel: 'Het weten van mijn lichaam gaat zo ver, dat alleen al het beeld van een vaccinatienaald een zeer benauwend gevoel veroorzaakt, dat ik niet kan onderdrukken.' Hoe zit het met het 'weten' van een babylichaampje? Hoe komt het toch dat we vergeten zijn dat een baby een uiterst sensitief en instinctief bewustzijn heeft? En dat het – zoals een dier – misbruik of gif herkent en daarop reageert!
Ik denk dat de tranen van baby's niet alleen veroorzaakt worden door het 'prikje'.

Ik beluister in hun gekrijs op het consultatiebureau de verontwaardiging over het verstoren van de integriteit van hun systeem en het verraad van de mensheid aan de jongen van hun soort.

Het onderstaande verhaal gaat over een gezonde moeder die haar baby helemaal kon horen, en over de climax die nodig was om het juk van onze culturele conditionering over vaccins af te werpen toen haar dochtertje 4 jaar oud was. Dappere vrouwen sta op! Een verhaal over genezing en groei.

Seija Beth: "Mijn dochtertje is gevaccineerd totdat ze de herhalingsprik zou moeten krijgen toen ze 4 jaar was. Iedereen om me heen had zijn kinderen gevaccineerd en mijn man geloofde dat dit de juiste stap was: dat we het advies van deskundigen moesten volgen. Diep vanbinnen heb ik altijd geweten dat inenten niet OK is, maar ik had destijds niet de benodigde kennis om mijn intuïtie te onderbouwen. Ik had geen ervaring met het vinden van informatie op het internet: toen ik op Google zocht op 'gevaren van vaccinaties' kwamen alle gevaren van ziektes op het scherm! Alles wat ik las deed me verstijven van angst, dus zelfs al wilde ik eigenlijk niet, ik ben er toch in meegegaan en mijn dochter kreeg de injecties volgens schema.

Elke keer weer een nachtmerrie! De eerste keer heeft ze meteen nadat ze het vaccin toegediend had gekregen 3 uur gekrijst. Ze was naakt toen de spuit erin ging en trok direct haar benen op in een foetusachtige positie, zo verkrampt dat ik haar niet eens kon aankleden! Ik heb daar letterlijk 3 uur met haar gezeten totdat ze rustig genoeg was geworden om haar weer aan te kleden. De dokter reageerde amper, ze zei alleen maar: 'Ja, soms reageren ze zo, vaccins doen een beetje pijn, maar over een paar uur is ze weer helemaal OK?' Toen we eindelijk thuiskwamen sliep ze dagen achterheen en gedroeg ze zich heel anders dan gewoonlijk.
Elke keer als we weer naar het consultatiebureau gingen herhaalde dit scenario zich min of meer op dezelfde manier. Soms was ze na haar prik wekenlang nukkig en geïrriteerd – heel anders dan normaal – en meteen na de eerste BMR-injectie ontwikkelde ze eczeem; een rode, schrale, droge plek in de binnenkant van haar elleboog op de arm waarin ze geënt was. En haar hele eerste levensjaar had ze vrijwel constant koorts. Als ik tegen de arts mijn bezorgdheid over al deze reacties uitte was het allemaal 'normaal'. 'Soms gebeurt dit, maar kinderen hebben echt vaccinaties nodig, anders kunnen ze doodgaan. De nadelen van vaccineren wegen niet op tegen de voordelen', vertelde ze me keer op keer.

In de tussentijd kregen we ons tweede kind – een zoontje. Het eerste jaar van zijn leven was zwaar voor hem; hij had ernstige kolieken tijdens de eerste 9 weken van zijn leven en huilde 5 tot 6 uur per nacht vanwege de krampen. Hij kon ook niet goed zijn melk binnenhouden, en had last van projectielbraken, meerdere keren per dag. Ik dacht: 'ik denk er niet aan om hem met al die ziektes in te spuiten als hij het al zo moeilijk heeft' en
~~~

besloot zijn vaccinaties 2 jaar uit te stellen om zijn immuunsysteem de kans te geven zich op een natuurlijke manier te ontwikkelen. De consultatiebureauarts was het hier natuurlijk niet mee eens. Ze zei me dat ik zijn leven op het spel zette door de prikken uit te stellen. Ik kwam er niet uit en vroeg me af of ik het vaccinatieschema toch moest volgen of ervoor moest kiezen om alleen een paar prikken te geven.

Er was nog meer wat me zorgen baarde. Ik sprak uit dat ik de BMR- injectie niet vertrouwde vanwege het verband met autisme en ook dat ik een onveilig gevoel had over vaccins in het algemeen. Er werd mij verteld dat het verband met autisme 'niet aangetoond' was en dat ik me nergens zorgen over hoefde te maken. Wetende wat ik nu weet over de Engelse arts Andrew Wakefield en zijn onderzoek met betrekking tot vaccins en autisme ben ik veel meer geneigd de bevindingen van Andrew Wakefield te geloven dan het huidige medische standpunt. Alles pleitte in zijn voordeel en hij had geen enkel financieel of professioneel belang bij het publiceren van zijn bevindingen.

Ik vroeg of mijn zoontje alleen de vaccinatie tegen meningitis zou kunnen krijgen. Ik het zelf een keer gehad en maakte me er ongerust over omdat het meer en meer bij kleinere kinderen voor lijkt te komen. Er werd me verteld dat de prikken niet werken tenzij ze allemaal volgens het schema zouden worden gegeven en dat aparte vaccinaties niet mogelijk zijn. Wat een onzin! Nogmaals, wetende wat ik nu weet over vaccinaties kan ik niet geloven dat me dit verteld werd door iemand die vaccins toedient. De arts was was duidelijk meer gefocust op het toedienen van de prikken dan de waarheid vertellen! In die tijd had ik niet de kennis om in discussie te gaan maar ik heb me door haar niet van mijn wens om de vaccinaties uit te stellen af laten brengen. Maar ik stond onder grote druk. Terwijl de meeste mensen een verpleegkundige te zien kregen tijdens de routinebezoeken, moest ik elke keer naar de arts die trachtte me een rotgevoel te geven over het uitstellen van de vaccins waardoor ik mijn baby 'onnodig risico liet lopen'.

Toen werd mijn dochter 4 jaar en moest ze haar herhalingsprikken krijgen. Ik had nog steeds geen beslissing kunnen nemen en voerde een innerlijke strijd met mezelf. Weer oefende iedereen om me heen een hoop emotionele druk op me uit om haar te laten vaccineren, vooral mijn man en mijn familie. Ik probeerde mijn dochter zachtjes voor te bereiden op wat haar te wachten stond, maar ze trapte en schreeuwde zo hard als ze kon en was niet bereid mee te werken. Ik kon zien dat de arts geïrriteerd raakte en ze zei me dat ik mijn dochter in bedwang moest houden zodat ze de injectie kon toedienen. Alles in me zei: 'Dit is zo verkeerd.' Ik voelde me vreselijk; ik moest mijn kind fysiek overmeesteren en haar vastklemmen terwijl ze tegen me gilde: 'Mama, hou haar tegen, mama nee, nee, niet doen!' De naald stak al in haar arm, maar viel op de grond nog voordat het vaccin ingespoten was. Mijn dochter was hysterisch en ik voelde me vreselijk om wat ik haar aandeed.

Dit incident was mijn wake-up call. Mijn moederinstinct werd eindelijk wakker. Ik pakte mijn kind op en zei: 'Ze krijgt geen vaccin; hier houdt ze voor haar leven nachtmerries aan over en dat ga ik haar niet aandoen.' De dokter was woedend – ze zei dat ze de prik moest hebben en dat ze niet de deur uit zou gaan zonder. De naald had al in haar arm gezeten dus kon niet meer gebruikt worden voor een ander kind en vaccins kosten veel geld dat ze niet van plan was te verspillen. Het kon me geen bal schelen. Genoeg is genoeg. Mijn kind kreeg géén vaccin.

Een tijdje later kwam ik Door tegen. Ik moest wat kopieën ophalen die haar man voor me gemaakt had en we raakten aan de praat over vaccins. Voor de eerste keer hoorde ik dat iemand haar kinderen niet had laten vaccineren! Ik herinner me dat we aan haar keukentafel een uur gepraat hebben en ik enorm veel te weten kwam over vaccins. Daarna heb ik mijn man meegenomen naar een van haar lezingen en zijn we beiden het onderwerp grondig gaan bestuderen.

Ik voel wel dat het een enorme verantwoordelijkheid is om niet te vaccineren. Als je je kind wel laat inenten ga je met het systeem mee, dus als er iets fout gaat wordt dit geaccepteerd. Oh, het vaccin werkte niet goed, een ander type virus, slechte partij enzovoorts, maar als je kind niet gevaccineerd is en er zou iets gebeuren zouden wij er de schuld van krijgen. Dit kan een behoorlijk overweldigend gevoel zijn, dus ik heb niet alleen zeer uitgebreid onderzoek gedaan naar vaccins maar ook naar de ziektes waartegen we vaccineren. Niet alle ziektes zijn zo erg als men ons wil doen geloven en de realiteit dat onze kinderen serieus door een ziekte beschadigd zouden worden of het zelfs maar zouden oplopen is zeer klein.

De trieste waarheid is dat het hele vaccinatieverhaal een hypocriete farce is die vooral veel geld oplevert! Ik kan nog steeds amper geloven dat er geen onafhankelijke onderzoeken gedaan worden of dat er geen officiële vergelijking bestaat tussen gevaccineerde en ongevaccineerde kinderen. Die miljarden verdienende farmaceutische bedrijven hebben veel te veel te verliezen bij het open en eerlijk zijn over de ware aantallen van vaccinfalen en de onherstelbare schade die erdoor veroorzaakt wordt. Talloze keren hebben we gezien dat er financiële banden bestaan tussen farmaceutische bedrijven en de hooggeplaatste heren die ons bijvoorbeeld waarschuwden voor de komende pandemie.
Ik heb alleen de gezondheid, het welzijn en leven van mijn kinderen op het oog. Ik heb een zeer holistische kijk op gezondheid en geloof dat de beste manier om mijn gezin te beschermen tegen ziekte inhoudt; goed te eten, actief te blijven, frisse lucht, een gezonde geest met zo min mogelijk stress en trachten toxische stoffen uit onze voeding te weren (ik ben daar nog steeds niet helemaal over uit maar leer elke dag bij).

Voor mij als moeder was het een gigantische les. Ik ben tegen mijn intuïtie ingegaan en heb mijn vertrouwen gegeven aan zogenaamde 'deskundigen'. Als mijn dochter ooit op een dag een van de vele gezondheidsproblemen ontwikkelt die met de giftige stoffen die in vaccins zitten geassocieerd worden, zal ik me daarvoor verantwoordelijk voelen – zonder twijfel. Dat is gewoon iets waar ik mee te leven heb. Het enige dat ik nu kan doen is over mijn ervaring praten, want als ik iemand gehad had die me in mijn intuïtie had kunnen ondersteunen toen ik net moeder was geworden, was het allemaal een totaal ander verhaal geweest, dat is zeker."

~~~

'Modern medicine, for all its advances, knows less than 10 percent of what your body knows instinctively.' Deepak Chopra

Onvruchtbaar door de bof – over wat de ziekte en/of de behandeling ervan kan veroorzaken

Door: *Kinderziektes zijn vormen van acute infectieziekten die zich – de naam zegt het al – in principe voordoen in de kinderleeftijd. Gevaarlijke ziektes? Ze kunnen heftig zijn, maar gevaarlijk nee. Als ze tenminste op de kinderleeftijd doorgemaakt worden en het kind de ruimte krijgt om ongestoord het genezingsproces door te mogen maken. (medische ingrepen zoals het remmen van de koorts zijn funest) Marieke heeft zelf zonder problemen de bof gehad als kind, maar haar partner kreeg het als volwassene – en de medische wereld wist er geen raad mee. Is hij onvruchtbaar geworden door de bof of door mismanagement van de ziekte? Ik laat het aan jullie over dit te beoordelen.*

Marieke: "Door mijn opleiding tot bloesemtherapeute kwam ik voor het eerst te weten dat vaccinaties ook negatieve gevolgen kunnen hebben. Dit was zo'n tien jaar geleden en ik had toen nog geen kinderen. Het was een beetje een 'ver van mijn bed show' maar ik dacht toen al wel: 'oh, daar heb je dus een keuze in.' En ik besloot het goed uit te zoeken als ik later zelf kinderen zou krijgen.

Een jaar voor ons huwelijk maakten we een reis naar Bali en daar 'moesten' we prikken voor gaan halen. Ik wilde al zwanger raken en dacht: 'stel je voor dat ik het al ben en ik krijg het vaccin ingespoten, wat is de invloed daarvan op de ongeboren vrucht?' Ik had er geen flauw idee van,

dus ik mailde mijn docent en vroeg: 'Dit zijn de ziektes waartegen ingeënt wordt, heb je tips?' We zijn erdoorheen gelopen en hij zei in feite: 'Die ziekte is vervelend, maar behandelbaar en die en die ook.' Het zette me aan het denken: behalve dat er andere manieren zijn om je te beschermen tegen ziektes – waarvan gezondheid wat mij betreft bovenaan staat – en je ook nog eens ziekte gewoon kunt doormaken en behandelen, vroeg ik me af hoe groot het risico nou werkelijk is om ze überhaupt op te lopen.

Mijn man en ik besloten ons niet te laten vaccineren, maar ons met bloesemremedies en essentiële oliën te beschermen. Bij aankomst riep de reisleidster alle deelnemers bij elkaar en vroeg: 'Heeft iedereen zich laten inenten?' Ik dacht: 'oh help, nu krijgen we het.' Alle handen gingen de lucht in maar ze zei: 'Dat is helemaal niet nodig hier.' Het water komt allemaal uit fabrieken vandaan; één of andere mug die mogelijk iets zou kunnen veroorzaken kwam pas in het najaar (en ook nog eens in een ander deel van Bali) en al met al was het volgens haar 'alleen maar geldklopperij'. Dat hoor je dan als je ter plekke bent. De voorlichting die we hier krijgen over al die vaccins die toeristen nodig hebben tegen ziektes die elders 'heersen' zou denk ik wel wat genuanceerder gegeven kunnen worden. We hebben een heerlijke vakantie gehad en kwamen bruin en gezond weer thuis.

Toen ik zwanger raakte ben ik echt gaan spitten en ook naar een lezing van Door gegaan. Ik had de keuze al gemaakt: we doen het niet of we stellen het uit, maar ik zocht bevestiging. Te horen dat kinderen heel goed en gezond kunnen opgroeien zonder 'extra' antilichamen en dat de epidemieën praktisch altijd uitbraken in een bepaalde context: extreem slechte hygiëne, ondervoeding en dat soort dingen was heel fijn. Het bevestigde mijn gevoel en onze keuze voor het ondersteunen van een natuurlijke ontwikkeling van het immuunsysteem.

De kinderen zijn allebei niet gevaccineerd. Ze hebben waterpokken gehad en dat is prima verlopen; aan mijn zoontje viel niet zo veel te merken. Mijn dochtertje had iets meer last; iets meer uitslag, maar verder niet heftig, gewoon een paar dagen onder de pukkeltjes. Mijn zoontje had het met 2,5 en mijn oudste pas 7 of 8 maanden later toen ze bijna 4 was. Eigenlijk vreemd dat ze elkaar niet aangestoken hebben, maar dat gebeurde niet. Op school zeggen ze dan: 'Haal hem maar op, want hij heeft de waterpokken en dan heeft straks de hele klas het', maar kinderen krijgen het toch alleen maar als ze er zelf aan toe zijn, dat blijkt dus.

Met mijn kinderen is het heel goed gegaan, maar met mijn man niet.

Twee jaar geleden werd mijn man erg ziek met hoge koorts en pijn in zijn hoofd. Zijn hals zag er opgeblazen uit. Ik had eerst zoiets van: het zal allemaal wel loslopen, hij heeft een griepje, maar hij bleef flinke koorts houden en was goed beroerd. Een dag later ging hij douchen en met afdrogen zei hij: 'Au, mijn ballen doen zeer', en 's avonds in bed dacht ik
~~~

opeens: 'hij heeft de bof!' Het kwam zo binnen – boem, dit is de bof. Ik wist het meteen zeker. De volgende dag heb ik meteen met de huisarts gebeld; die was een halve minuut stil en zei: 'Dat kan niet.' Ik antwoordde dat hij het als kind niet had gekregen en nu alle symptomen had: een dikke hals, pijn in zijn ballen en koorts. Voor mij was één plus één twee, maar de arts vond het allemaal erg onwaarschijnlijk. Mijn man moest komen om een speekseltest af te laten nemen. Hij was zo ziek, ik had hem gewoon moeten laten liggen en zeggen: 'Kom maar hiernaartoe, want dit gaat echt niet', maar ik heb hem in de auto gezet en naar de huisartsenpost gebracht. Met van die staafjes hebben ze achter in zijn keel wat speeksel afgenomen en op kweek gezet.

De uitslag zou een week duren en we gingen weer naar huis met de verzekering van de arts dat het niet de bof kon zijn en een recept voor een antibioticakuur. Het mooie was dat er op dat moment allemaal uitbraken van de bof waren onder (gevaccineerde) studenten niet eens zo ver bij ons vandaan. Eigenlijk dus best vreemd dat de arts het niet eens wilde overwegen. Hij wilde op allerlei seksueel overdraagbare ziektes testen en ik dacht: 'man waar heb je het over, dit is de bof!' maar goed – 'wie is hier de expert?', denk je dan en mijn partner heeft het allemaal ondergaan.

Hij kreeg flink wat antibioticakuren – telkens een hogere dosis – maar het sloeg telkens niet aan tegen de ontstekingen van zijn zaadballen en de koorts nam ook niet af. Ik dacht op een gegeven moment: 'hij blijft maar ziek, er is wat anders aan de hand!' Ik was ongerust, heb wéér gebeld en zei: 'Ik wil dat er iemand komt kijken, want dit is niet goed.' Er kwam een huisartsenambulancedienst en het was duidelijk dat hij meteen moest worden opgenomen.

In het ziekenhuis werd er weer bloed afgenomen. Ik stond erbij en vroeg: 'Wil je *alsjeblieft* testen op de bof?' Ik heb het hele verhaal nog een keer uitgelegd en ze keken vriendelijk naar me en knikten, maar hebben er niet op geprikt. Ik snap nog steeds niet waarom niet. Ik heb *twee* keer aangegeven wat er aan de hand was. Ik wist het gewoon zeker en hij had alle symptomen, maar er werd niets mee gedaan. Mijn man heeft 10 dagen in het ziekenhuis gelegen, er werd op van alles en nog wat getest – behalve de bof – en hij kreeg de zoveelste antibioticakuur. Hij was inmiddels behoorlijk afgevallen en kreeg een bijvoedingsprogramma om weer aan te komen. Hij kon kiezen uit Mars-repen en de meest ongezonde dingen – daar hebben we ook vreselijk om gelachen. De aanpak was absurd: ze kijken naar het gewicht en dan gaan ze je vetmesten met troep. Je komt wel aan van suiker maar het ondermijnt je immuunsysteem. Het is zo'n gekke wereld, als je er eenmaal anders naar kijkt dan denk je: 'hoe is het mogelijk dat ze met zulke adviezen komen.'

Toen hij weer koortsvrij was en weer naar huis mocht, kwam de dag vóór zijn vertrek uit het ziekenhuis de uroloog naar hem toe. Het was dezelfde die ook bij de intake was geweest en hij zei: 'Goh we komen toch niet verder, we willen graag gaan kijken of het de bof is, mogen we nog een keer bloed afnemen?' Dan val je van je stoel af gewoon. Er werd weer een keer bloed geprikt en toen werd hij ontslagen. Het ging wel wat beter en hij was blij weer naar huis te gaan. Na anderhalve week werden we gebeld en kregen te horen: 'We hebben de uitslag: hij heeft de bof.'

Waarom werd er niet naar ons geluisterd... is dit een soort valse trots?

De diagnose was geen verrassing voor me. Ik wist het allang; hij had de symptomen en van mijn schoonmoeder had ik gehoord dat mijn man het nooit gekregen had hoewel ze hem opzettelijk met kinderen met de bof in contact had gebracht. In onze jeugd werd er nog niet tegen gevaccineerd. Je kreeg het gewoon en het was vrij onschuldig. Tenzij je het op latere leeftijd kreeg, dan kon het pittig zijn om door te maken, en dat gold ook voor de andere kinderziektes.

Er wordt gezegd dat artsen bepaalde ziektes niet herkennen omdat ze bijna niet meer voorkomen, maar de symptomen van kinderziektes zijn gewoon op het internet vinden. Waarom werd er niet naar ons geluisterd? Is dat een soort valse trots? Ik zou denken: 'neem het gewoon mee, dit is een sterke intuïtie van iemand die dicht bij de persoon staat.' Er werd toch al geprikt, ik zei alleen maar: 'Vink ook even de bof aan alsjeblieft.' Het was echt een moeite van niks. Maar het is blijkbaar te veel voor hun ego. Of een rare kronkel in het denken van de arts: 'het is geen kind meer dus kan het niet...' of, zoals voor de kinderen van nu zou gelden: 'hij is gevaccineerd dus kan het niet...' Het kan wél; we zien in de praktijk dat ook gevaccineerde kinderen, bijvoorbeeld de bof of kinkhoest kunnen krijgen. Dus dat 'het kan niet', daar moeten ze gewoon vanaf. Het zou moeten zijn: 'Het *lijkt* op de bof dus we gaan checken of dit de bof *is'*, gevaccineerd of niet en ongeacht de leeftijd. En de intuïtie van degenen die dicht bij de zieke staan zou heel serieus mee moeten wegen bij het stellen van een diagnose.

Mijn man is door het hele gebeuren onvruchtbaar geworden. Goddank hadden we onze twee kinderen al. Hij is inderdaad erg ziek geweest, maar achteraf vind ik wel dat ze onwijs geblunderd hebben met de behandeling. Hij heeft de ene na de andere antibioticakuur gekregen, maar antibiotica werkt alleen tegen bacteriën en de bof wordt veroorzaakt door een virus. Totaal zinloos dus. Ik zei nog: 'Als het wél de bof is zijn jullie hem nu voor niets aan het volstoppen met antibiotica... Dit is helemaal niet goed.' Ik heb het allemaal gezegd, maar ze luisterden gewoon niet naar me.

De behandeling van de artsen zal zijn lichaam geen goed gedaan hebben. Vijftien dagen is zijn immuunsysteem belast met antibiotica terwijl

hij ziek was. Als ze eerder de juiste diagnose hadden gesteld, had hij de ziekte op een heel andere manier kunnen doormaken, ondersteund met hoge doses vitamine C of homeopathie of iets dergelijks. En misschien was het dan allemaal heel anders verlopen. Nu ging het hele circus er-overheen. Je staat erbij en je kijkt ernaar, en achteraf denk je: 'jeetje, zijn ze nou helemaal gek geworden?' Het is zo jammer dat de reguliere en de alternatieve geneeskunde zo ver van elkaar afstaan. De medische wereld heeft heel veel kennis en je moet kunnen vertrouwen op kennis van anderen, maar ik vind dat ze ook aangesproken moeten kunnen worden op fouten. Er zijn dingen misgegaan, maar er is niemand geweest die ergens op teruggekomen is of gezegd heeft: 'Goh, wat vervelend voor je.'

Op dit moment is mijn man onder behandeling van een acupuncturist. Die zei nota bene: 'Hij had bij mij moeten komen zodra hij de bof had.' Hij heeft kindjes met kinkhoest onder behandeling en dan voelt hij de pols en zet ze zo weer 'in balans'. Door het hele gebeuren zijn we meer gaan vertrouwen op onszelf en de alternatieve geneeskunde en wie weet kan er nog iets met acupunctuur hersteld worden. Er wordt in ieder geval gewerkt aan het weer in balans brengen van zijn immuunsysteem, want zijn lichaam heeft het zwaar te verduren gehad met al die antibiotica."

~~~

~~~

'Knowledge is power; and power is best shared among friends.'
Otis Chandler

Kennis (delen) is macht

'Veel van de effecten die je ziet na vaccinaties worden 'bijwerkingen' genoemd. Maar het is vaak gewoon een werking van de stof die in vaccins zit. Bijvoorbeeld aluminium. Even googelen levert op dat aluminium in je lijf (in grotere hoeveelheden) kan leiden tot de volgende symptomen: dementie, spraak- en loopstoornissen, heftige spiersamentrekkingen, insulten (toevallen), tremoren (trillingen), Alzheimer, Parkinsondementie, (bepaalde vormen van) laterale sclerose (ten gevolge van spieratrofie).' www.chemischefeitelijkheden.nl – Gert-Jan

'Het is toch verplicht? Wát zeg je… dat is niet zo? Dat meen je niet.' Kees

'Dankzij sites als vaccinvrij.nl sta ik een stuk sterker in mijn schoenen. Thanks!'
Marijn

Kinderen worden gezond geboren. Ik vind het een wonder dat Moeder Natuur in staat is van een zaadje en een eicel een kindje te maken met eentjes en vingertjes en ingenieuze systemen om de aarde te (be)leven. Het wordt gezond geboren, maar het is aan ons om ervoor te zorgen dat het gezond *blijft*. En dat valt niet mee in een giftige en verwarde wereld.

En elk kind krijgt één of meer acute infectieziekten in de vroege jeugd – ook de gevaccineerde kinderen. Het zijn normale fases in de ontwikkeling van een krachtig en goed gecoördineerd immuunsysteem. En bovendien zichzelf regulerende en beperkende processen; als je de griep of een kinderziekte krijgt ben je na een tijdje 'vanzelf' weer genezen.

Chronische (infectie)ziektes gaan *niet* na korte tijd vanzelf over maar zijn uitingen van een verstoring of beschadiging van het systeem. Hoe beschermen we gezondheid en hoe gaan we om met *ziektes* vóórdat onze kinderen *ziekelijk* worden? Met andere woorden: hoe geven we het kind niet alleen de ruimte om zich goed te voelen, maar ook de gelegenheid om weerstand op te bouwen, nodig om vol vertrouwen en veerkrachtig in het leven te staan? Hoe zorgen we ervoor dat de nieuwe of oude ziel een 'voertuig' mag bewonen dat zich heeft kunnen ontwikkelen zoals de wetten van Moeder Natuur dat voorschrijven?

Afgezien van het geestelijke en emotionele aspect, zijn er zijn een aantal dingen die we nodig hebben om lichamelijk welzijn te beschermen.

Met betrekking tot gezondheid:

1. Informatie over *voedingsstoffen* die nodig zijn om te kunnen groeien en bloeien.

   De arts is niet opgeleid om ons deze informatie te verstrekken.

2. Informatie over gifstoffen die lichaamsfuncties kunnen verstoren en beschadigen.

   De arts is niet opgeleid om ons deze informatie te verstrekken.

Met betrekking tot ziekte:

1. Informatie over het (h)erkennen van een acute infectieziekte als een genezingscrisis.

   In hoofdstuk 2 leg ik uit hoe alle symptomen van een acute infectieziekte (overgeven, koorts, diarree enzovoorts) manieren zijn waarop het lichaam zich ontdoet van ongewenste indringers. Het is een 'grote schoonmaak' waarmee het lichaam weer in balans komt en als we weer 'hersteld' zijn merken we dat we ons 'beter' voelen. De medische wereld ziet alleen maar ziektes met symptomen-waar-we-last-van-of-geen-tijd-voor-hebben, en verstrekt ons de makkelijke oplossing: een pil in plaats van een (transformatie)proces. Met andere woorden:

   De arts is niet opgeleid om ons deze informatie te verstrekken.

2. Informatie over het creëren van een veilige plek waar het kind ongestoord kan genezen. Het lichaam geneest, niet de arts of een pil. En het lichaam heeft hier tijd en respect voor nodig. Het is niet relevant om informatie te verspreiden over de *complicaties* van de griep of een kinderziekte zonder de geruststelling dat de kans hierop bij gezonde kinderen bijzonder klein is. En het is verwarrend om medicijnen te verstrekken zonder de waarschuwing dat het *normale* functioneren van ons eigen immuunsysteem hierdoor gesaboteerd wordt. Gezonde kinderen kunnen heel goed ziek zijn! In plaats van koortsremmers of antibiotica hebben ouders informatie nodig om het immuunsysteem van hun kinderen te kunnen vertrouwen en eventueel met natuurlijke middelen te ondersteunen.

   De arts is niet opgeleid om ons deze informatie te verstrekken.

Afgezien van de behandeling in geval van trauma's zoals botbreuken of ernstige wonden die gehecht moeten worden heeft de medische wereld veel ouders-van-nu niet zo veel te bieden. De arts heeft jarenlang 'medicijnen' gestudeerd maar de nieuwe generatie heeft geen behoefte aan pil-

len maar aan informatie. Hoe krijgen we de gifstoffen die we ingespoten hebben er weer uit? Hoe kunnen we de verstoring die ze teweeggebracht hebben weer 'ontstoren'? Wat heeft een gezond lichaam nodig om zich te kunnen vernieuwen of ontwikkelen? Dat zijn de dingen die we nodig hebben om te weten. Nog maar kortgeleden spraken we over 'kennis is macht'. En nergens was dit gezegde zo van toepassing als in de relatie tussen arts en patiënt. De arts was degene die 'het' wist. We probeerden zelfs niet eens te begrijpen wat hij nou allemaal wist, want we werden niet verondersteld mee te denken, maar blindelings op medische kennis te vertrouwen. Maar er heeft zich een fundamentele verandering in de samenleving voorgedaan. Via het internet is kennis voor *iedereen* toegankelijk geworden en zijn we dus allemaal 'machtig'. Er zijn sociale netwerken ontstaan, zoals Facebook waar moeders een vraag posten en binnen de kortste keren van tientallen ervaringsdeskundigen tips en informatie doorgespeeld krijgen.

Door zelfstudie weten de moeders van gezonde kinderen bovendien vaak veel meer dan de arts over het in stand houden van gezondheid door bijvoorbeeld (borst)voeding. Of over de gifstoffen – zoals aspartaam of de 'hulpstoffen' in vaccins – waartegen ze het kind dienen te beschermen. We komen erachter dat we, als we het welzijn van onze kinderen willen behouden, verantwoordelijkheid zullen moeten nemen voor wat we in onze mond stoppen en voor hoe we omgaan met ons leefmilieu. Beide niet de expertise van de orthodoxe arts. En er zijn talloze effectieve nieuwe therapieën die het herstel van de balans van het lichaam ondersteunen, waar hij of zij eveneens geen weet van heeft. Na de diagnose kan de arts vaak niet zo veel meer betekenen. De nieuwe generatie ouders zijn de 'strijdmodellen' en zijn verouderde dogma's van de medische wereld ontgroeid.

~~~

'Give me a lever long enough and I shall move the world.' Archimedes

Is autisme een 'ongeneesbare aangeboren aandoening?' – ouders boeken succes waar artsen het opgeven!

Door: *In feite staan artsen met lege handen tegenover autistische aandoeningen. Ze vertellen ons dat het een ongeneeslijke, aangeboren aandoening is en dat er meer onderzoek nodig is om echt te begrijpen wat er aan de hand is. Men weet niet exact wat het inhoudt – elk autistisch kind is weer anders – of wat nou precies de oorzaak ervan is. Ouders die bereid zijn hun observaties, gevoel en gezonde verstand serieus te nemen weten dat steeds beter. Sterker nog, er zijn ouders die ons niet alleen kunnen vertellen hoe hun kind na vaccinatie wegzakte in autistisch gedrag, maar ook hoe het kind opknapt als ze met voeding, supplementen en alternatieve therapieën aan de slag gaan.*

Ik heb met toenemende verbazing en bewondering zitten luisteren naar onderstaande ervaring. Bravo voor de vaders en moeders die niet gaan zoeken naar erkenning waar ze het niet vinden. Artsen op het consultatiebureau zullen nou eenmaal niet graag toegeven dat die prikken… hmmmmm… misschien toch niet deugen? Of medicijnen zoals ritalin misschien... nou echt genezen, nee, dat kan niet... Maar hebben we externe erkenning nodig? Moeten we dingen doen die niet goed voelen of genoegen nemen met: 'Het valt niet te genezen?' Sommige ouders beseffen dat we niet hoeven te wachten op begrip en ook niet op goedkeuring; we kunnen lezen en er is genoeg informatie beschikbaar voor wie op zoek gaat. En misschien nóg belangrijker – we kunnen elkaar ondersteunen. De eerste succesvolle ervaringen met het terughalen van kinderen die na vaccinatie wegzakten in een of andere autistische aandoening zijn al geleefd. We weten dát het kan – stapje voor stapje – en we weten steeds beter hóe het kan. Dank, dank, dank Alex – voor jullie inspirerende verhaal en je bereidheid om je kennis en ervaring met ons te delen.

Alex: "Ons zoontje heeft alle vaccinaties gekregen, tot aan de BMR met 14 maanden. Tot 10, 11 maanden ging het goed; hij was vrolijk, keek je aan, begon woordjes te zeggen, dag zwaaien, handjes klappen, papa, mamaal dat soort dingen gingen allemaal prima. Toen hij een maand of 10 was merkten we dat hij niet meer stil kon zitten en na de BMR is hij heel snel in regressie geraakt. Het zal waarschijnlijk niet alléén de BMR geweest zijn, maar het was wel de druppel die de emmer heeft doen overlopen.

Mijn vrouw had het meteen in de gaten. Een paar dagen na de prik begon hij rondjes te draaien en stopte kort daarna met spelen. Hij ging fladderden met zijn armpjes en toonde geen emotie meer. Heel vreemd. Als je in zijn ogen keek – als hij je al aankeek – zag je dat er geen leven meer in zat. Hij keek dwars door je heen. Het ging van kwaad tot erger en op een gegeven moment zat hij maar in zijn stoeltje als een zombie voor zich uit te staren. Er kon tien man de kamer binnenkomen, maar hij keek niet op of om. Als ik pal voor hem stond of met mijn hand voor zijn ogen heen en weer ging kwam er geen enkele reactie. We hadden geen flauw idee wat er aan de hand was en legden ook nog niet de link naar het vaccin, maar we voelden natuurlijk wel dat dit niet klopte. Hij werd afstandelijk, wilde niet meer op schoot zitten, niet geknuffeld worden. Hij was helemaal de oude niet meer.
~~~

Hoewel we ongerust waren hadden we in eerste instantie iets van: laten we maar even afwachten. Motorisch gezien ontwikkelde hij zich nog verder – hij ging nog wel staan en lopen, maar speelde niet meer. En het lopen ging heel moeizaam; hij viel telkens omver, net alsof hij onder de drugs zat. Na 2, 3 maanden van handjes fladderen, rondjes draaien en geen enkele interactie, viel voor het eerst het woord autisme. De angst sloeg ons om het hart, maar we konden er niet langer omheen. Nog steeds niet wetende wat de oorzaak zou kunnen zijn begonnen we te speuren op het internet.

Zoekt en gij zult vinden

Er is heel veel te vinden over autisme. Mijn vrouw ontdekte op een forum een artikel waarin stond dat als je melk weglaat dit hele positieve effecten heeft voor meer dan de helft van de kinderen met een autistische aandoening. Milan dronk veel melk en at daarnaast ook nog eens yoghurt, kaas, vla en dergelijke. We wilden het proberen en hebben hem de zaterdag daarop de hele dag geen enkel melkproduct gegeven. De volgende ochtend werd hij wakker, liep de huiskamer binnen en hij keek om zich heen alsof hij voor de allereerste keer die kamer binnenkwam. Van de een op de andere dag was het alsof hij opnieuw keek – de zombie was niet meer! We waren helemaal lyrisch, want het was zo bijzonder en zo snel hadden we het niet verwacht. We gingen natuurlijk door met het vermijden van melkproducten en na een week stopte hij met rondjes draaien. Toen dat gebeurde was dat voor mij voor 100% het bewijs dat het autisme van ons zoontje iets lichamelijks was. Tot dan toe dacht ik dat het aangeboren is en je 'er maar mee moet leren leven'. 'Het valt niet te genezen', is zo'n opmerking die je vaak hoort. Zo van: 'doe maar wat therapie en als hij ouder wordt gaat het misschien iets beter, maar over gaat het nooit.' Toen we zagen dat hij stopte met rondjes draaien was dat de aftrap om al onze ideeën over autisme los te laten en gigantisch het onderzoek in te duiken. Ik kwam de site www.hoop.nl tegen. Hieraan is een Nederlands-Belgische Yahoogroep verbonden van ouders die kennis verzamelen over autisme en die kennis met elkaar delen.

Ik wil altijd van alles weten hoe het kan of komt en heb veel sites bezocht. Ik kwam er al snel achter waarom het weglaten van melk zo'n verschil maakt. In het kort komt het erop neer dat ons zoontje een 'leaky gut syndrome' heeft: een permeabele darmwand. Voor mij is zo'n 'lekkende darmwand' voor 100% het gevolg van de BMR-vaccinatie. Ik heb het boek *Callous Disregard* van Andrew Wakefield gelezen en daarin wordt het helder uitgelegd. Wakefield is een Engelse maag-darmspecialist en auteur van meer dan 130 wetenschappelijke artikelen. Hij kwam erachter dat er een verband bestond tussen de BMR- en een nieuwe vorm van darmontstekingen bij kinderen die allemaal een vorm van autisme hadden ontwikkeld en heeft hier wetenschappelijk onderzoek naar gedaan. Toen de onderzoeksresultaten die hij naar buiten bracht een kantteke-

ning plaatsten bij het BMR-vaccin, is hij verguisd en vernederd, zijn medische titel kwijtgeraakt en vervolgens uitgeweken naar de VS om daar verder te gaan. De medische wereld wil er niets van weten, maar ouders kunnen in groten getale getuigen van het ontstaan van 'regressief autisme' vrijwel direct na de BMR. Er is wel degelijk een verband. Maar goed, hoe er met artsen omgegaan wordt die ingaan tegen het medisch dogma is een hoofdstuk apart.

Om terug te komen op het 'leaky gut syndrome', we ontdekten vrij snel dat het verergert door een combinatie van melk en gluten. We zijn begonnen met het weglaten van melk uit het dieet en daarna hebben we dit uitgebreid met een glutenvrij dieet. Je kunt ook nog de koolhydraten weglaten, maar dat hebben we nog niet uitgeprobeerd. Het komt erop neer dat Milan melk niet goed kan verteren en de eiwitten (ook wel caseïnen genoemd) die in melk zitten omgezet worden in morfine-achtige peptiden. Die gaan door zijn darmwand heen omdat die zo doorlaatbaar is als een zeef. Ze komen eerst terecht in de bloedstroom en lekken dan door de bloed-hersenbarrière de hersenen in, waar ze zorgen voor morfine-achtige symptomen. Met andere woorden: het lijkt wel of hij onder de drugs zit. Deze verklaring heb ik in een uitgebreidere versie gelezen, onder andere in het boek van Wakefield, en het klopte tot in de details met wat we in de praktijk gezien hebben bij ons zoontje.

Ik ben geen professor maar één en één is twee en als je het snapt is het uiteindelijk simpel. Op het moment dat je die melk weglaat heeft hij nog steeds een permeabele darmwand. Het is dus (nog) niet genezen, maar je kunt wel een aantal symptomen wegnemen door geen melk te geven. Hetzelfde geldt voor gluten (het eiwit van tarwe) en het resultaat was dat Milan weer wakker werd, zeg maar. Hij had nog steeds andere autistische symptomen, maar was in ieder geval niet meer zo'n zombie. Hij viel niet zo vaak meer om en binnen een aantal weken ging hij normaal lopen en daarna zelfs hardlopen. En hij kreeg ook weer aandacht voor zijn omgeving en begon dingen vast te pakken en dergelijke. Het was een relatief simpele maatregel die een enorm verschil maakte.

We zijn bij de kinderarts geweest en hebben dit hele verhaal verteld, maar ze wilde er niets van weten. Het zou toeval zijn en we zouden weer melk moeten geven om te kijken of hij weer slechter zou worden enzovoorts. Om een lang verhaal kort te maken: het is niet wat zij geleerd heeft, dus klopt het niet. Op het consultatiebureau hebben we tegen de arts gezegd dat we geen enkele vaccinatie meer willen laten geven omdat wat ons betreft de vaccinaties de oorzaak zijn van het autisme van ons kind. Ze hoorde het aan maar ging er niet op in. Als we er weer naartoe gaan zegt mijn vrouw altijd: 'Hou je in daar… het heeft geen enkele zin. 'Frustrerend, want ik denk dat een verandering van het dieet voor enorm veel autistische kinderen kan werken. Het valt in ieder geval heel makkelijk te proberen en dan weet je het snel genoeg. Maar het komt bij

een heleboel mensen niet op om zelf te gaan zoeken en je moet echt zelf achter dit soort dingen komen. Geen enkele CB- of kinderarts die je erop attendeert.

Ouders helen en delen

Toen ik lid werd van 'Hoop' heb ik een bericht geplaatst waarin ik mijn ervaring deelde en het werd opgepakt door iemand die me later belde en zei: 'Ik las je verhaal en als je ervoor openstaat wil ik je graag helpen.' Deze man had een autistisch zoontje die er erger aantoe was dan Milan en hij had 'alles geprobeerd wat er te vinden is'. Ik heb verschillende keren met hem gesproken en kon mooi van zijn ervaringsdeskundigheid op het gebied van biomedische interventie gebruikmaken. Zo ontdekte ik dat er voor autistische kinderen heel wat mogelijkheden zijn als je van biologische (lichamelijke) oorzaken uitgaat.

Het boek *Children With Starving Brains* van Jaquelyn McCandless is de bijbel van de biomedische interventie. De hoopvolle boodschap is dat autisme een behandelbare aandoening is en dat talloze kinderen ervan genezen. Ze inventariseert verschillende oorzaken en triggers van autisme; bijvoorbeeld pesticiden en zware metalen in vaccins en geeft criteria om tot een adequate behandeling te komen. Een geweldige bron van informatie en zo kwamen we beetje bij beetje steeds meer te weten. Veel kinderen met autisme hebben bijvoorbeeld een chronisch diarreeprobleem en de grote boosdoener is een verstoring van de darmflora (ongezonde bacteriën hebben de overhand). Ze kunnen ook enorm veel last hebben van schimmels in de darmen die voor een heleboel ellende zorgen. Het zijn dingen die je kunt testen en weer in balans kan brengen. Bij het ELN (Europees Laboratorium voor Nutriënten www.europeanlaboratory.nl) hebben we een hele rits testen laten doen. Urine en ontlasting op het voorkomen van schimmels en bacteriën. Elementenonderzoek op het haar om de aanwezigheid van zware metalen vast te stellen, testen op schimmels, vitamine-indicatoren, metabolismestatus enzovoorts. Je kunt de processen in het lichaam helemaal doorlichten: klopt de huishouding van aminozuren, van vitaminen, van mineralen en ga zo maar door. Bij autistische kinderen zijn er gigantische afwijkingen. Vaak hebben ze een groot vitamine B12-tekort, te weinig magnesium en/of een gebrek aan zink. Hun verbrandingscyclus loopt niet lekker en afvalstoffen kunnen ze niet goed verwerken – er klopt allemaal geen fluit van.

Aan de hand van de testen zijn we begonnen met supplementen. De huisarts en de kinderarts waren op de hoogte, maar hadden er helemaal niets mee. Ik dacht: 'laat ik het zelf maar uitzoeken', want het ontbreekt ze simpelweg ook aan kennis over dit soort zaken. Aan de hand van de testen, de adviezen van die ouder die me naar aanleiding van mijn bericht op het forum van 'Hoop' gebeld had en onze eigen intuïtie en gezond verstand zijn we van start gegaan met voedingssupplementen en natuurlijke producten om tekorten aan te vullen. We zijn begonnen met het toevoegen van mineralen en vitamine B12. Daarna probiotica in de vorm van kefir (dat is een soort yoghurt met bacteriën die nodig zijn voor een goede spijsvertering), vervolgens grapefruit seed extract, ook een natuurlijk middel dat ingezet kan worden tegen schimmels, en zo gingen we maar door. Met een schema hielden we bij wat hij slikte en we keken gewoon wat er gebeurde.

Eigenlijk is vanaf het moment dat we gestopt zijn met melk tot nu aan toe alles wat we met Milan gedaan hebben een aaneenschakeling geweest van grote en kleine overwinningen. 'Alleen maar' met natuurlijke producten of therapieën. Naast de veranderingen in zijn dieet en het aanvullen van voedingstekorten hebben we ook nog hyperbare zuurstoftherapie gedaan. Mijn vrouw heeft elf sessies met hem in een zuurstoftank gezeten en het resultaat was een sprong in de interactie. Hij ging je aankijken en we hadden weer meer contact, een prachtig groeimoment. We hebben ook met CEASE, de homeopathische benadering van Tinus Smits, en met een aantal sessies EML (Emerging Body Language, een heel lichaamsgerichte therapie) hele goede resultaten bereikt.

Ik wil wel alles zo veel mogelijk verklaard zien en het liefst meten. Ik heb veel achter de computer gezeten om te snappen wat je doet en waarom het nodig is of werkt. Het is bijvoorbeeld heel belangrijk dat je ervoor zorgt dat alles wat je slikt goed opgenomen wordt. Je kunt je wel volproppen met vitaminen, maar als het lichaam het niet kan opnemen, heb je er natuurlijk niets aan. Probiotica en verteringsenzymen zijn heel belangrijk voor de opname en vertering. De periodieke metingen bij het ELN en bij een DAN-arts (Defeat Autism Now) in de VS gaven de bevestiging dat wat we deden resultaat opleverde en de adviezen van de orthomoleculaire arts waren heel ondersteunend. Een orthomoleculaire arts wordt door de medische wereld niet als een echte arts gezien maar ik heb meer vertrouwen in hen dan in de reguliere artsen.

De medische molen en het melden van bijwerkingen

De medische molen hebben we zijdelings bewandeld. We gingen eerst naar het PENTO (een gehoorcentrum) in de hoop dat hij niet goed reageerde omdat zijn oren uitgespoten moesten worden of iets dergelijks. Je gaat eigenlijk meer omdat je ernaar verwezen wordt door de huisarts, maar diep vanbinnen wisten we eigenlijk al dat zijn oren in orde waren. Daarna kwamen we terecht bij een psycholoog die zei: 'Ga maar naar het medisch kinderdagverblijf.' Milan was nog erg jong en we vonden het sowieso niet de juiste plek voor hem en hebben er dus niet voor gekozen om dit advies op te volgen. Verder hebben we eigenlijk niets gehad aan de reguliere aanpak van ons probleem – ze doen wat onderzoeken maar de behandeling komt in feite neer op symptoommanagement – iets anders dan genezen.

De arts van het consultatiebureau en de huisarts stonden niet achter ons wat betreft ons gevoel dat het autisme door het vaccin veroorzaakt is en we hebben zelf een melding gedaan bij het Lareb (landelijk instituut voor melding van bijwerkingen – www.lareb.nl). Ik heb het hele verhaal schriftelijk medegedeeld en toen kreeg ik een rapport terug waarin stond dat er geen verband is tussen vaccinatie en autisme. Er wordt feitelijk niets onderzocht maar het verband wordt ontkend op basis van reeds bestaand 'onderzoek'. Er werd gerefereerd aan het Wakefield-artikel in het medische tijdschrift *The Lancet* dat vervolgens onterecht onderuit werd gehaald door een hetze van de mainstreammedia (zie hieronder over Brian Deer) en een Deens onderzoek dat zou bewijzen dat er geen verband is tussen vaccins en autisme.

Dr. Wakefield heeft gewoon geluisterd naar de ouders – die allemaal met min of meer hetzelfde verhaal kwamen (kindje is OK, krijgt prik en zakt binnen enkele dagen weg in autistische regressie) en geobserveerd wat er met de kinderen aan de hand is (mazelenvirus komt terecht in de darmen, veroorzaakt ontstekingen in de darmwand en het gevolg is dat die gaat lekken, stoffen komen terecht in de hersenen... nou al dat). Ik geloof dat hij helemaal, voor 100% gelijk heeft. Zeker omdat ouders die vaccins laten ontstoren, voeding aanpassen en dergelijke hun kinderen vaak weer terughalen uit de betreffende autistische aandoeningen. Hij is willens en wetens kapotgemaakt omdat de vaccinatiegraad daalde door zijn publicaties, want mensen begonnen zich af te vragen of ze die BMR nog wel wilden. Nou, ik denk dat je beter een paar kinderziektes kan doormaken, want het kan je dus zomaar gebeuren dat je met het herstellen van de gevolgen van de BMR een heel leven zoet bent.

Beide zaken die het Lareb aanvoert om te onderbouwen dat vaccins geen autistische symptomen kunnen veroorzaken, zijn recentelijk helemaal onderuitgehaald. Brian Deer, de man die Andrew Wakefield volledig in discrediet gebracht heeft, blijkt journalist te zijn voor de *The Sun*, een Engelse roddelkrant. De eigenaar van *The Sun* is Ruppert Murdoch, recentelijk in het nieuws vanwege zijn dubieuze rol in het 'Milly Dowler-schandaal'. Murdoch is een gewetenloze zakenman die met zijn 'get the story at all costs'– mentaliteit niet terugdeinst voor afluisterapparatuur en het hacken van telefoons (en in het geval van Milly haar ouders en het Engelse volk maandenlang in de waan liet dat het inmiddels vermoorde meisje nog in leven was). Te triest voor woorden. Zijn zoon James Murdoch was in die tijd het hoofd van deze krant en diezelfde James Murdoch maakte eveneens deel uit van de 'board of directors' van het farmaceutische bedrijf GlaxoSmithKline – de grootste vaccinproducent van Engeland. Zo klaar als een klontje dat het offensief tegen Wakefield doorgestoken kaart is. De persoon die het Deense onderzoek geleid heeft is ook volledig onderuitgehaald qua geloofwaardigheid. Hij is door de mand gevallen omdat hij zwaar corrupt is, geld achterovergedrukt heeft, eveneens banden met de farmaceutische industrie heeft enzovoorts. Eén grote beerput.

Dus de twee onderzoeken waarvan het Lareb dan zegt: 'Die zijn het bewijs dat er geen verband bestaat', zijn beide volledig ongeloofwaardig. Ik heb natuurlijk gereageerd op deze brief en behoorlijk wat informatie gestuurd. Het antwoord hierop was één regel:

'Dank voor de toegestuurde gegevens. Ik heb ze opgeslagen op een manier dat deze ook voor mijn collega's toegankelijk zijn.'

En dat wat het dan. Einde verhaal.

De beerput is diep

Het gros van de mensen met kinderen die allerlei aandoeningen hebben – en dat zijn er heel wat tegenwoordig – wordt in de medische molen van het kastje naar de muur gestuurd. Ze gaan van de neuroloog naar de psycholoog of een andere '-oog' maar ze schieten er niet veel mee op.

De hele medische wereld wordt gedomineerd door big pharma en dat begint bij medische opleidingen, opgericht en gefinancierd door de farmaceutische industrie. Dat moeten we wel goed beseffen. Artsen worden opgeleid op instituten die zijn opgericht, gefinancierd en gesponsord *en dus ook gedicteerd* worden door de industrie. En behalve medicijnen (drugs) hebben artsen eigenlijk niet zo veel te bieden.

Eerst heb je die vaccins en daar worden gigantische winsten op gemaakt. Veel kinderen worden er ziek van en daar heb je dan weer medicijnen tegen, dus zo halen die bedrijven weer een bak geld binnen. We hebben het nu over autisme, maar als je kijkt naar ADHD, ADD, epilepsie, astma, allergieën, en ga maar door (overigens allemaal aandoeningen die in verband worden gebracht met vaccins) – dan besef je wat een big business het is. Het enige dat een arts voorschrijft is medicatie, want dat is wat hij geleerd heeft. Hij heeft 'medicijnen' gestudeerd, niet gezondheid. Er is dus geen arts die zegt: 'Als je last hebt van dit of dat, neem vitamines of mineralen of andere natuurlijke dingen.' Sterker nog: het wordt kapotgemaakt! Op dit moment is men op Europees niveau bezig om voedingssupplementen, kruiden, mineralen en alles wat afwijkt van medicijnen uit te bannen onder het mom dat er – *volgens de normen van de farmaceutische industrie* – 'niet bewezen is dat het werkt of veilig is'. Het is te triest voor woorden, want deze middelen zijn nu juist datgene waarmee succes geboekt wordt.

Er zijn zo veel schandalige praktijken gaande; geld is belangrijker geworden dan gezondheid. Voor de mazelencomponent van de BMR wordt gebruikgemaakt van verschillende stammen van het virus. Je hebt de Urabestam die werd gebruikt door GlaxoSmithKline. Merck, een andere farmagigant, zat op een andere stam. Er kwamen vreselijke bijwerkingen aan het licht met betrekking tot de Urabestam. Het vaccin was in onder

andere Canada en Japan eerst goedgekeurd, maar omdat het aantal gevallen van hersenvliesontsteking en dergelijke gigantisch toenam werd het in beide landen verboden en uit de handel gehaald. Vervolgens is dit vaccin – waarvan de overheid wist dat het onveilig was, in Engeland goedgekeurd *onder een andere naam.* Willens en wetens, puur en alleen omdat het goedkoper was en ze een vaccin wilde hebben van het hometeam zeg maar – van een Engels bedrijf (GSK) en niet van het Amerikaanse bedrijf Merck. Voor geld waren hoge heren maar al te makkelijk bereid om zich niet te bekommeren om de kinderen die voor hun leven gehandicapt zouden raken.

Nou, zo kan ik nog wel een uurtje doorgaan. Een tijd lang zat ik soms tot twee uur 's nachts films te kijken en te lezen en ik werd hoe langer hoe kwader. Mijn vrouw zei: 'Zou je er niet eens mee ophouden? Je wordt er niet beter van en Milan ook niet.' Toen heb ik gezegd: 'Ik maak pas op de plaats met dit gebeuren en ga me focussen op hoe we Milan weer op de been krijgen.' Ik laat me niet langer meeslepen door die enorme frustratie over een immorele industrie. Het is belangrijker dat we als ouders ons eigen pad vinden en laten zien dat we daarbij van niemand afhankelijk zijn."

~~~

'The moment a child is born, the mother is also born. She never existed before. The woman existed but the mother, never. A mother is something absolutely new.' Rajneesh

Genoeg van het consultatiebureau: geen kennis, geen keuze, geen klachtenafhandeling

Door: *Wat is de toegevoegde waarde van het consultatiebureau? Ouders die hun kinderen niet willen laten vaccineren komen er vaak snel achter dat ze voor het meten en wegen van hun baby geen arts nodig hebben. Als ze er überhaupt al behoefte aan zouden hebben om te checken of hun kinderen wel binnen de groeicurve passen. En de goedbedoelde adviezen van de* CB*-artsen brengen moeders regelmatig in verwarring of zetten alle nekharen overeind. Baby's die moeten 'leren' doorslapen, niet meer aan de borst 'mogen' of vanaf nu af aan 'kunnen' zitten simpelweg omdat ze de leeftijd van – vul in – maanden bereikt hebben. Er bestaat geen verplichting om te vaccineren en geen verplichting om naar het consultatiebureau te gaan in Nederland. In het onderstaande interview vertelt Daphne waarom zij niet langer naar het consultatiebureau gaat.*

Daphne: "Ik ben moeder van 2 kinderen (een zoon en een dochter); de oudste is 4 en de jongste 2 jaar. Na de geboorte van mijn eerste kind kwam de vaccinatiekeuze op ons pad. Via mijn moeder hoorden we over ouders die zo hun vraagtekens hadden bij de vaccins. Dat zette ons aan het denken. We waren nog niet zover dat we echt veel over het onderwerp wisten maar mijn vriend en ik hadden geen goed gevoel bij de prikken en besloten in ieder geval te wachten tot onze zoon een maand of 8 was.

Eerste nare ervaring op het consultatiebureau

Tijdens onze bezoeken aan het consultatiebureau deden we er in eerste instantie luchtig en een beetje ontwijkend over, zo van: 'Hij is verkouden geweest deze week, we willen nog even wachten.' We wilden bewust kijken naar de noodzaak van het hele gebeuren en ik begon me in te lezen, onder andere over homeopathische begeleiding van de vaccins. Ik kwam erachter dat je met pilletjes kunt voorbehandelen en achteraf ontstoren en toen hij acht maanden was wilden we, met enige aarzeling, onder die voorwaarde toch wel de eerste vaccinatie geven. Bij het consultatiebureau legde ik uit dat we na homeopatische voorbereiding de DKTP-prik voor ons kindje wilden. De arts diende hem toe en spoot direct daarna – zonder enig overleg – het pneumokokkenvaccin in! Ik stond erbij – in shock – riep nog: 'Nee, daar is hij niet homeopathisch op voorbereid!', maar de prik was al gegeven voor ik er erg in had en 'dat maakte toch niets uit', volgens de arts. De arrogantie van die vrouw, ik heb er nog vaak over nagedacht. Het ging zo snel en totaal onverwacht, terwijl ik haar notabene net uitgelegd had wat ons standpunt was! Achteraf gezien had ik er gewoon werk van moeten maken, maar ik voelde me op dat moment nog helemaal niet goed. Tijdens mijn bevalling had ik een zwangerschapsvergiftiging opgelopen en ik heb daar lange tijd van moeten herstellen. Na die ervaring zijn we wel tijdelijk gestopt met zowel vaccineren als de bezoeken aan het consultatiebureau.

De tweede nare ervaring...

Toen mijn zoontje bijna 1 jaar oud was, zijn we overgestapt naar een nieuw consultatiebureau. Daar waren ze in rep en roer want hij had niet alle 'benodigde prikken gehad'. Waar was ik mee bezig! Onder druk van de CB-arts heb ik hem, nadat hij 1 jaar was geworden, nog twee keer laten vaccineren met de DKTP (wel weer met homeopathische begeleiding en ontstoring). De dokter had samen met mij een schema opgesteld wat inhield dat de prikken gedeeltelijk werden opgesplitst en er een lan-
~~~

gere periode tussen de vaccinaties zat. Het was een jonge arts en ze zei: 'Eigenlijk mag ik het niet zeggen want er wordt verwacht dat ik volgens het beleid van het consultatiebureau werk, maar de meningokokken C -prik, daar sta ik zelf ook niet achter. Dat vaccin dekt maar 15% van alle vormen van hersenvliesontsteking die er voorkomen. Meningokokken A en B komen veel vaker voor maar daar wordt niet tegen gevaccineerd.' Ik dacht nog: 'lekker tegenstrijdig met de rest van de reguliere informatie die we krijgen', maar goed, eigenlijk was ik allang blij dat mijn zoon nu maar drie prikken had gehad en twee daarvan na zijn eerste levensjaar.

Over de BMR hebben we niet lang hoeven nadenken, we vonden het gewoon onzin om tegen kinderziektes te vaccineren. En ik wist dat het een hele nare prik is. Ik had verhalen gehoord over autisme als bijwerking van vaccins in het algemeen en vooral van de BMR. Vreselijk, het zal je maar gebeuren. Ik kreeg ook van vriendinnen te horen dat hun kinderen veel last van die prik hadden gehad, dus nee, daar wilden we sowieso niet aan.

Een paar jaar later werd mijn zoon 4 jaar en kregen we de oproep voor de herhalingsprik. We hadden besloten dat hij die niet zou krijgen. Het nare idee dat hij er mogelijk bijwerkingen van zou ondervinden speelde al een tijd door mijn hoofd. Wat doen al de stoffen die in de vaccins zitten met hem? Niemand die het precies weet. Hij zit goed in zijn vel, het gaat lekker op school en hij is kerngezond, waarom zouden we hem inspuiten met ziektes??? We hadden er geen zin in.

Op het consultatiebureau gaf ik duidelijk aan dat ik hem NIET meer wilde laten vaccineren, zonder reden. Ik was het gediscussieer ondertussen zat. De consultatiebureauarts bleef me onder druk zetten, maar ik bleef volhouden. Nee is nee. Vragen of ik wel wist waar ik mee bezig was, beantwoordde ik met: 'Ja, ik weet heel goed waar ik mee bezig ben.' Eigenlijk wist ik dat toen nog helemaal niet zo goed maar het *voelde* gewoon niet goed. Natuurlijk had ik ook twijfels en ging er ook door mijn hoofd: wat als hij wél difterie krijgt? Of als hij mij dit later kwalijk neemt? Ik wist toen natuurlijk nog niet wat ik nu weet. Het is een heel lang proces van bewustwording en vooral een proces van totaal anders gaan denken. Er niet langer van uitgaan dat wat ze op het consultatiebureau zeggen of wat het RIVM als beleid heeft, per definitie juist is. Het blijft moeilijk, want iedereen doet het. Je eigen standpunt formuleren en hiervoor gaan staan, dat was iets dat bij mij echt moest groeien. Me zeker voelen in mijn besluit en dit loskoppelen van wat de massa doet.

Na een tijdje kwam er een andere arts dan degene die met mij het schema had opgesteld voor de DKTP-vaccins. Ze merkte ook op dat mijn zoon geen BMR-vaccinatie had gehad en daarmee begon het terroriseren van het consultatiebureau. Echt, ik heb er geen ander woord voor. Na het bezoek werd ik thuis opgebeld door de arts. Zij begon op een dwingende en onbeschofte toon tegen mij te praten; wilde een afspraak maken voor

de DKTP-prik en de BMR. Sterker nog, ze noemde al een datum! Zij vond dat dit *moest.* Moeten? Dit woord alleen al maakte dat ik echt kwaad werd. Niemand gaat mij vertellen wat ik wel of niet moet met mijn kind! Ik kookte van woede maar was inmiddels 25 weken zwanger van mijn tweede kind en ik wilde me rustig houden. Dat telefoontje heb ik afgekapt maar zij bleef maar terugbellen. Heel fel en dwangmatig nam ze elke keer weer contact met ons op om ons ervan te overtuigen dat we onverantwoord bezig waren en we direct het vaccin moesten komen halen.

Ik vond het tijd voor een klacht tegen deze mevrouw en die is ook ingediend, via de officiële klachtenprocedure van de GGD. Ik kreeg netjes een brief van deze instantie dat mijn klacht was ontvangen en dat zij deze binnen 6 weken zouden afhandelen. Daarna heb ik een halfjaar niks meer van hen gehoord. Dan denk je bij jezelf: 'op wat voor een voetstuk zetten zij zichzelf dat ze niet eens de moeite nemen om te reageren?' Mijn klacht is niet eens serieus onderzocht! Na een week of 30 kreeg ik eindelijk een reactie, die helemaal niet inhoudelijk op de klacht inging maar ze vroegen om een snelle reactie van mijn kant zodat hun procedure niet in gevaar kwam. Het was onduidelijk wat ze nou precies van mij wilden, dus ik ben er niet eens meer op ingegaan. Ik was hoogzwanger en dacht: 'zoek het maar uit... ik ben klaar met de GGD.'

Na drie keer heb ik er genoeg van!

Nadat mijn dochter geboren werd, gingen wij met een heel andere kijk naar het consultatiebureau. Zoals mijn vriend weleens zei: 'Volgens mij is het consultatiebureau een verlengstuk van het RIVM, niet meer en niet minder.' Ze zijn van goede wil, maar ze zitten helemaal in een keurslijf en mogen niet verder kijken dan hun neus lang is. Sommige tips zijn misschien wel handig over slapen of een fruithapje, maar ik vind die hele betuttelende cultuur die daar heerst, in deze tijd, kom op zeg dat kan gewoon niet. 'Ahhh, kijk eens, ze heeft één tandje en die "mag" je nu gaan poetsen.'of 'Nou, vanaf nu "mag" ze in het voorzitstoeltje op de fiets.' Je krijgt te horen wat wel of niet mag omdat ze er volgens het boekje aan toe zijn, maar kinderen ontwikkelen zich niet volgens 'boekjes' maar bepalen zelf waar ze aan toe zijn. En wij moeders voelen dat heus wel aan.

Op een gegeven moment had ik een nieuwe CB-arts, een wat oudere man, voor me, ik denk dat hij zo rond de 60 was. Mijn dochter was toen een maand of 6 en hij vond dat ik haar nu rijst met aardappelen moest gaan geven. Ik dacht: 'waarom?' De borstvoeding verliep probleemloos en ze had helemaal nog geen zin in wat anders. Ik had op verschillende websites over borstvoeding gelezen dat het absoluut OK is dat kinderen van 6 maanden nog volledig aan de borst zitten. Ik denk overigens dat ik slagroom gaf want ze was eerder te dik dan te mager; ze bleef ook maar drinken, vond het heerlijk en ik ook. Ik zei: 'Je hoeft helemaal niet bij te voeden, daar is heel veel onderzoek naar gedaan.' Maar het MOEST, want dan zou ze beter gaan groeien. Ik zette grote ogen op want ze zat

helemaal boven aan in de groeicurve en dat ze niet zou groeien was het laatste waar ik me druk om maakte. Hij gaf niet op; rijst en aardappelen, anders zou ze niet gaan praten, was nu het argument! Ik wist dat borstvoeding zeer goed is voor de kaakontwikkeling en ik ging ervan uit dat ze heus wel zou gaan praten als ze daaraan toe was. Ik had gewoon iets van laat nou maar, alles gaat goed dus waar maakt u zich druk om, maar bij het maken van de afspraak bleek dat hij tegen de assistente gezegd had dat ik terug moest komen voor een extra controle. Wil je wel geloven dat hij me door een extra afspraak terug wilde laten komen om te controleren of ik die rijst en aardappelen wel toegevoegd had aan het dieet?! Toen ik thuiskwam zei ik tegen mijn man: 'Dit is absurd, waar zijn we in godsnaam mee bezig. Die man is slecht geïnformeerd over borstvoeding en weer worden we geconfronteerd met dezelfde drammerige, intimiderende houding. Het gaat nu alleen niet over vaccins maar over voeding.' Wij hebben nogmaals een klacht ingediend bij de GGD, maar ook hier hebben we nooit meer iets van gehoord. Blijkbaar doen ze daar niet aan? Kun je klachten indienen bij de GGD over de werkwijze van het consultatiebureau en over de manier hoe artsen ouders onder druk zetten maar worden ze, ondanks een officiële 'klachtenprocedure', niet in behandeling genomen? Ik vind dit zeer verontrustend, en dan ben ik nog maar blij dat het bij mij gaat over hoe ik bejegend ben. Stel je voor dat ons kind echt vaccinatieschade had gehad, bij wie kan ik dan terecht en hoe gaan ze daar met mijn klacht om?

Inmiddels heb ik veel gelezen en ook op het internet informatie gevonden die me helemaal bevestigt in mijn gevoel. Vaccineren is niet zonder risico en ouders worden in het ongewisse gehouden over ingrediënten en mogelijke bijwerkingen. Op de website van de overheid las ik dat er elk jaar door 5-10 ouders melding wordt gedaan van kinderen die overlijden na toediening van het vaccin. En ik hoef maar in mijn omgeving mijn oor te luisteren te leggen en ik hoor verhalen van kinderen die behoorlijk last gehad hebben van de prikken.

Onlangs las ik dat er een partij vaccins uit de handel is gegehaald. De omgeving waarin de vaccins geproduceerd zijn was niet steriel en de vaccins zijn vanwege mogelijke 'bacteriële contaminatie' afgekeurd. Er wordt altijd gesuggereerd dat ouders zich nergens zorgen over hoeven te maken en dat het alleen maar een voorzorgsmaatregel is, maar ondertussen zijn er wel 50.000 kinderen ingespoten met dat vaccin. Ik ben blij dat de mijne er niet tussen zitten.

De tijd van het consultatiebureau ligt achter ons

De laatste keer dat we bij het consultatiebureau zijn geweest is alweer een paar maanden geleden. We gaan niet meer want het heeft voor ons beiden geen waarde meer. De prikken willen we niet en de adviezen vinden we eigenlijk beneden alle peil. Het consultatiebureau voegt voor ons

niets toe, geen kennis, geen begeleiding, geen klachtenafhandeling, niets!

Weinig mensen in mijn omgeving weten dat onze kinderen niet of nauwelijks zijn gevaccineerd. Als iemand ernaar vraagt vertel ik het wel maar ik weet zeker dat mijn zoon in zijn klas de enige is. Wat ik vooral moeilijk vind om te zien, is dat er zo veel zieke kinderen zijn in mijn omgeving. Een klein kind van bijna drie jaar krijgt prednison tegen benauwdheid en heeft gedragsproblemen. Ik denk vaak aan vaccins als mogelijke oorzaak, maar de meeste ouders willen bij elk probleem het liefst dat hun kinderen getest worden en dan met een mooi label zoals ADHD de boel met medicatie onder controle houden. Gif met gif met gif, nogal logisch dat kinderen dwars zijn! Dat een kind zich ziek voelt omdat er van alles wat totaal onnatuurlijk is in haar lichaam wordt gespoten, lijkt me niet zo vreemd.

Om mensen tot het inzicht te krijgen dat we met medicijnen niet genezen en dat we op zoek moeten naar de ware oorzaken van de gezondheidsproblemen die onze kinderen hebben, is er wat mij betreft nog een lange weg te gaan. Ik verbaas me weleens over de laconieke houding van ouders. Veel moeders om mij heen 'weten wel dat er iets niet klopt met vaccins' maar vinden het uitzoeken daarvan te veel werk.

Wat betreft het doormaken van de kinderziektes heb ik nog niet zo veel ervaring. Mijn oudste heeft alleen de zesde ziekte gehad en toen de hele peuterspeelzaal de waterpokken had, had hij niets. Hoe dat kan snap ik nog steeds niet, maar als baby heeft hij ooit drie pokken gehad, dus of dat het nu geweest is? Mijn jongste heeft ook alleen de zesde ziekte gehad en dat was drie dagen hoge koorts en ze was hangerig maar overdag bleef ze gewoon goed eten en drinken en ze wilde veel aan de borst.

Het maken van een bewuste beslissing is een heel proces en gelukkig hebben mijn vriend en ik samen de keuze gemaakt om niet (meer) te vaccineren. We staan daar 100% achter, maar het is een proces waar we nog steeds middenin zitten. Ik leer elke dag nog bij over het nut van het doormaken van kinderziektes, de ontwikkeling van het immuunsysteem en de schade die vaccins kunnen aanrichten. Het vraagt wat van ons maar de beloning is groot. Onze beide kinderen zijn kerngezond; vallen niet onder het type kinderen die de hele winter spierwit zijn en de ene antibioticakuur na de andere krijgen. Ik denk dat ze al met al hooguit twee keer per jaar ziek zijn, al kan ik de laatste keer bij mijn oudste niet eens meer herinneren. Antibiotica of paracetamol geven we nooit, maar we geven onze kinderen wel zo veel mogelijk gezonde (biologisch waar mogelijk) voeding. Geen suikersapjes (dat kennen ze niet eens) maar bijvoorbeeld granaatappelsap (gewoon van de supermarkt), voldoende fruit, weinig melk (wel lang borstvoeding), extra goede multivitaminen, vitamine C en visolie. In mijn ogen heel normaal, want onze voeding bevat lang niet meer alle vitaminen en mineralen, dus wat extra lijkt mij alleen maar

goed. Als ze ziek zijn is dit even heel heftig en dan weer voorbij. Voor mij wel een teken dat hun immuunsysteem snel reageert. Voor ons geen gekwakkel de hele winter, dat is iets wat ik totaal niet ken. De weg die we ingeslagen zijn met onze kinderen voelt goed; we focussen op gezondheid en de kinderen zijn gezond, simpel eigenlijk."

~~~

'Official data shows that large scale vaccination has failed to obtain any significant improvement of the diseases against which they were supposed to provide protection.' Dr. Sabin, developer of polio vaccine

Poliovaccin – vrijheid in Nederland en verplichting in België?

Door: *Elke ouder wil wat het beste is voor zijn of haar kind, daar zijn we het waarschijnlijk allemaal over eens. Tot nog toe bepaalde het beleid van de overheid wat het beste is voor de gezondheid van het kind met betekking tot inenten. En de voorlichting is erop gericht om mensen te stimuleren of zelfs te dwingen hun kinderen te laten vaccineren. Het voelt vaak ongemakkelijk. Een ouder verwoordde het zo: 'We doen maar en we doen maar en we doen maar… En op een gegeven moment word je wakker en denk je: wat doen we eigenlijk?'*

We spuiten ziektekiemen plus toxische, lichaamsvreemde stoffen in onze baby's. (op het moment dat ze nog geen volledig ontwikkeld immuunsysteem hebben)

Dienen we het kind te beschermen tegen de ziekte of tegen het vaccin? Vaccineren draagt per definitie een risico met zich mee, dat begint beetje bij beetje tot ons door te dringen. Kan de overheid van ouders verwachten dat ze hun kinderen zonder meer blootstellen aan dit risico? En nog een stap verder, kan de overheid ons verplichten om onze kinderen bloot te stellen aan dit risico? In de VS zijn ouders verplicht om hun kinderen te laten vaccineren met alle vaccins van het vaccinatieprogramma. Dat betekent dat elk kind in de VS tegen de tijd dat hij 18 jaar is 69 doses van 16 verschillende vaccins toegediend heeft gekregen. Maar wat er nu het uiteindelijke voordeel van is? Ik weet het niet hoor, maar ze blaken niet echt van gezondheid, die Amerikanen: 70% van de Amerikaanse bevolking is een chronische medicijngebruiker.

In België is het poliovaccin verplicht. En net als alle andere vaccins niet zonder risico. Gaan we als ouders braaf mee met wat de overheid wil dat we doen of zeggen we: 'Nee, daar doe ik niet aan mee.' In het onderstaande interview vertelt Vera waarom ze weigert om haar dochter te laten inenten met een verplicht vaccin.

Vera: "Ik was net 21 toen ik mijn eerste dochter kreeg. Zij heeft de eerste twee prikken gehad maar werd daar erg ziek van. Haar geboorte was voor mij aanleiding om over veel dingen na te gaan denken. Voeding, vrijeschoolonderwijs, vaccineren; allemaal onderwerpen die mijn interesse kregen. Toen ik begon te lezen over vaccineren ben ik er acuut mee gestopt bij mijn dochter en mijn zoontje en jongste dochtertje hebben helemaal geen prikken gehad.

Alle drie mijn kinderen zijn heel gezond. Mijn oudste dochter heb ik laten ontstoren met antroposofische middelen toen ze ongeveer 1 jaar was. Ze zit lekker in haar vel, net als de anderen. De middelste heeft toen hij 1,5 was kinkhoest gehad en dat vond ik wel even spannend. Ik was vooral bang voor de vingers uit de omgeving; zo van 'dat krijg je er nou van als je niet inent', maar ik moet eerlijk zeggen dat dit eigenlijk niet gebeurde. De kinkhoest zelf viel ook reuze mee. Ik heb het weer met antroposofische medicatie begeleid en binnen een week waren de klachten weg. Ik was stomverbaasd. Was dit het nou waar we allemaal zo bang voor zijn? En was het zo makkelijk te begeleiden? Voor de rest hebben ze eigenlijk alle drie niets gehad.

Toen de oudste een jaar of 6 was zijn we verhuisd naar België. Ik had er helemaal niet bij stilgestaan dat hier een ander vaccinatiebeleid geldt. Ik dacht: 'ik ben Nederlands, niets is verplicht dus ze krijgen die prikken gewoon niet.' Maar de laatste twee zijn in België geboren; vallen dus onder de Belgische wetgeving en in België is het poliovaccin verplicht. Toen ik bij 'Kind en Gezin' langskwam lag de spuit klaar, maar ik zei: 'Daar ga ik niet aan meedoen.' De arts keek me aan of ik knettergek was. 'Dan ben je strafbaar' zei ze, waarop ik antwoordde: 'Dat zullen we dan wel zien, maar hoe dan ook, ik doe het niet.' Elke keer als ik weer langskwam herhaalde dat gesprek zich en elke keer heb ik kort en bondig laten weten: 'Ik doe het niet.' Op de bijsluiter van het poliovaccin staat dat er formaldehyde in zit. Formaldehyde is een kankerverwekkende stof. Dat ga ik niet bij mijn eigen kind in laten spuiten.

Op een gegeven moment kreeg ik een brief van de burgemeester waarin stond dat hij had vernomen van 'Kind en Gezin' dat er nog steeds geen registratie van vaccinatie was voor mijn kindje. Dit schrijven kreeg ik drie keer en daarna een brief waarin werd medegedeeld dat mijn weigering gemeld zou worden bij de Hoge Gezondheidsraad.

Ik heb de Hoge Gezondheidsraad eerst zelf een brief gestuurd met uitleg waarom ik niet wilde vaccineren (ik wil geen giftige chemicaliën inspui-
~~~

ten bij een gezond kind). Ik heb er geen reactie op gekregen. Op een gegeven moment belde een politieman die zei: 'Je moet komen voor een verhoor, want je hebt je kinderen niet ingeënt.' Ik kwam bij een vriendelijke wijkagent in het stadje waar ik woon en hij zei bijna verontschuldigend: 'Je kunt hier zitten als verdachte, als slachtoffer of als getuige.' En ik zat daar dus als verdachte. Hij vroeg: 'Wil je een advocaat?' en ik antwoordde: 'Nee, nu niet in ieder geval.' Ik had de brief meegenomen die ik gestuurd had naar de Hoge Gezondheidsraad en die liet ik hem lezen. Hij reageerde opgelucht met: 'Ik gebruik deze uitleg wel, dan hoef je geen nieuwe verklaring af te leggen.' Dus echt ingewikkeld was het allemaal niet. Hij vroeg nog wat door van hoe zit dat dan en ik heb hem verteld wat mijn reden is om niet te vaccineren. Hij werd steeds banger en had zoiets van 'Huh?, wat zit er allemaal in dan? Wat kan er dan gebeuren? Huh?' Het was eigenlijk heel komisch, want hij begon zich zorgen te maken en zei: 'Ik heb mijn kind wel gevaccineerd, maar daar is niks mis mee.' Ik antwoorde: 'Gelukkig niet, maar het kan fout gaan en ik heb geen zin om het risico op vaccinatieschade te lopen.' Hij zat echt een beetje beteuterd te kijken toen ik wegging en merkte op: 'De meeste rechtszaken in België lopen fout af omdat ouders zeggen: "Ik laat mij niet dwingen, zonder uitleg te geven." Dit was de eerste keer dat hij een heldere verklaring kreeg over waarom niet. Om kort te gaan, het was niet prettig, maar ook niet een vreselijke rotervaring. Het feit dat je daar als verdachte zit voelt raar – wat heb je misdaan? – maar zo'n agent tegenover je is uiteindelijk ook gewoon maar iemand die totaal niet beseft dat we gifstoffen inspuiten. Hij was er best van geschrokken.

Dit is inmiddels 2 maanden geleden en ik ben benieuwd wat er nu gaat gebeuren. Volgens de agent zou het sowieso een dagvaarding worden. Ik vroeg nog: 'Moet ik dan naar de gevangenis? Wat is de bedoeling?' Maar dat gebeurt volgens hem niet meer. Hij verwacht een boete, maar heeft geen idee hoe hoog. Het is een rare situatie nu, maar ik wil het aangaan. Met iedere cel van mijn lijf ben ik ervan overtuigd dat vaccins de gezondheid van kinderen schaden. Je kunt natuurlijk voor de gemakkelijke weg kiezen en een arts zoeken die bereid is te zeggen dat hij je kind gevaccineerd heeft maar die spuit gewoon in de wasbak leegt of verklaart dat je kindje allergisch is of iets dergelijks. Maar dan komt er nooit verandering in. Ik denk dat de meeste mensen niet willen vaccineren om de simpele reden dat het gewoon rotzooi is en gevaccineerde kinderen bovendien toch nog ziek kunnen worden. Als we dat duidelijk gaan uitspreken, verandert er misschien eindelijk eens wat."

~~~

Zoë (5), heeft haar immuunsysteem opgebouwd met biologische voeding en veel liefde
~~~

'The first wealth is health.' Ralph Waldo Emerson

Artsen ontwaken ook

Zijn het alleen ouders, die zich ongemakkelijk beginnen te voelen onder het huidige vaccinatiebeleid? Nee hoor! Direct na de lancering van vaccinvrij.nl zochten meerdere artsen contact met me en deelden dat ze onder de indruk waren van mijn research en de manier waarop ik de informatie naar buiten bracht. Ze waren *blij* met de site en ik met hun reactie.

Hoewel ik in eerste instantie het verlangen voelde om de ervaringen van ouders te verwoorden en naar buiten te brengen, heb ik nooit een gevoel van 'ouders tegen artsen' of iets dergelijks gehad. Er zijn net zo goed dokters die voelen dat er 'iets niet klopt' en zich afvragen hoe het komt dat we in een negatieve gezondheidsspiraal terechtgekomen zijn, alle techniek en welvaart ten spijt.

We zitten als mensheid in een ommezwaai die op alle vlakken voelbaar begint te worden. Ik ben dankbaar dat ook medici zich door mij wilden laten interviewen over het loslaten van oude dogma's en het omarmen van nieuwe gezondheidsparadigma's.

~~~

'Ik ben na 25 jaar gestopt met praktijkvoering en heb overigens zelf ook geen huisarts meer.' Frits

'De zorg is als zodanig zorgwekkend' – interview met een ex-huisarts over een aantal chronische aandoeningen van de gezondheidszorg

Door: *Is de gezondheidszorg zelf ziek te noemen? Hebben artsen in toenemende mate moeite met hun eigen 'medisch denken'? Met de toenemende inperking van hun keuzevrijheid bovendien? Klopt het allemaal nog wel, wat ze al meer dan 150 jaar lang op de medische opleidingen onderwijzen over ziekte en gezondheid? Wat leren de studenten eigenlijk over gezondheid? Waarom studeren ze 'medicijnen'? Wie bepaalt het curriculum en waarom horen we steeds vaker de term 'farmacijnen'?*

Toen ik 15 jaar geleden mijn baby oppakte en tegen de consultatiebureauarts zei: 'Je ziet me hier nooit meer terug', keerde ik meer de rug toe dan haar alleen. Stel je voor, ze wilde mijn baby inspuiten met giftige stoffen. Ik moest er niet aan denken, maar had ik ooit kunnen vermoeden dat dit betekende dat ik ook niet meer bij de huisarts terecht zou komen met de kinderen?

Mijn moedergevoel zei me dat ik de meisjes zo veel mogelijk tegen gifstoffen moest beschermen en ze diende te voeden met voeding – geen vulling – en zo veel mogelijk licht en liefde. Dat ik diende te vertrouwen op Moeder Natuur en diende te gehoorzamen aan háár wetten in plaats van medisch-menselijk-'moeten'. Dat ik geen ultieme controle heb over gezondheid, alleen maar invloed en dat ik dankbaar mag zijn – en ben! – dat mijn meiden tot op heden gezond zijn.

Creëren vaccins 'klanten voor het leven' voor de farmaceutische industrie? Hoe komt het dat een industrie – gericht op gezondheid – alleen maar blijft groeien en de winsten alleen maar blijven stijgen? Is dat niet een contradictio in terminis – om maar eens mijn beste potjeslatijn tentoon te spreiden? Ik ga het allemaal vragen aan een echte arts!

Frits: "Ik ben mijn leven lang een nieuwsgierige zoeker geweest en heb daarbij altijd een grote belangstelling voor filosofie en kunst gehad. Ik heb het gevoel dat mensen met een goede brug tussen beide hersenhelften – ik denk bijvoorbeeld aan Leonardo da Vinci, die én kunstenaar én wetenschapper was – zowel qua kunst als qua wetenschap een niveau dieper gaan. Als ik kijk naar een aantal collega's van mij die binnen het reguliere circuit functioneren, zie ik daar eigenlijk twee soorten mensen in. Je hebt de echte regulieren die helemaal gehersenspoeld zijn door farmaceutische babbels en je hebt collega's die niet alleen geneeskunde maar ook geneeskunst bedrijven. En dat zijn bijna zonder uitzondering mensen die ook van kunst houden.

Wat mij aantrok in het vak was het hele idee me nuttig te maken, mensen te helpen. Ik bén bovendien arts. Niet omdat ik het gestudeerd heb, maar ik ben het gewoon. Ik hou van het vak en ook van mensen, maar ik ben eigenlijk niet een 'aardig mens'. Ik spreek mijn waarheid en dat kan anderen tegen de schenen schoppen. Ik heb geen zin om mooi weer te spelen... ben niet iemand met een smiling face als ik me niet zo voel.

Ik heb 25 jaar ervaring als huisarts en ik heb dus heel lang met ziekte gewerkt, maar nu ben ik met gezondheid bezig. Ik blijf constant verder leren en wil niet alleen mijn kennis, maar ook mijn ervaring doorgeven.
~~~

Als ik terugkijk op de opleiding tot huisarts vind ik het één grote desillusie; wat me zo mooi voorgespiegeld werd heeft me uiteindelijk diep teleurgesteld. Het is in mijn ogen een foute opleiding, ik kan het niet anders formuleren. De medische kennis wordt totaal gedomineerd en gesponsord door de farmaceutische industrie. Die bepaalt de richting van de wetenschap en – gekoppeld aan politieke (lees economische) belangen, ook regels en wetgeving. Daarbij heeft de industrie eveneens een grote invloed op de zorgverzekering. Zoals ik er nu tegenaan kijk is er een trio ontstaan – farmaceutische industrie, zorgverzekering en politiek – die handjeklap spelen en hun lange tentakels hebben de medische wereld behoorlijk in hun greep. Er klopt eigenlijk nauwelijks iets van wat ik vroeger allemaal geleerd heb en ik pleit nadrukkelijk voor een herbeoordeling met betrekking tot alle uitgangspunten van het hele medische denken.

Wat leer je eigenlijk op de opleiding als arts?

In grote lijnen leer je om een chemische bestrijding in werking te zetten bij mensen die ergens 'last van hebben'. Je onderdrukt pijn met een pijnstiller, diarree met een antidiarreemiddel, vecht tegen beestjes met een antibioticum, bestrijdt depressie met een antidepressivum, reuma met een antireumaticum, enzovoorts, enzovoorts. Je bent voortdurend chemisch aan het vechten. Dat is eigenlijk een volstrekt idiote manier van geneeskunde bedrijven omdat je je niet hoeft af te vragen *waarom* iemand die en die symptomen, of die en die ziekte heeft, maar alleen maar hoe je het een en ander kunt bestrijden. Je bent dus enkel en alleen maar met kortetermijnoplossingen bezig en de oorzaak – en dus het ware genezen – oftewel een goede gezondheid op lange termijn, blijft buiten beeld.

Naast de gewone geneeskunde heb ik ook homeopathie, natuurgeneeskunde en bioresonantie gestudeerd en daar heb ik ook in gepraktiseerd. Ik kon me altijd al moeilijk vinden in chemische bestrijding (medicijnen) en naarmate ik langer praktiseerde, ben ik het alleen maar moeilijker gaan vinden. Ik heb het nog te lang volgehouden; zoals ik er nu bij zit zou ik het geen 10 seconden meer willen doen.

Ik wil er nog iets over zeggen. Toen ik begon in 1978 had ik de vrijheid om te doen en te laten wat ik wilde en de behandeling af te stemmen op de persoon. Als ik in de jaren 80 een patiënt had met een bepaalde ziekte, dan had ik de mogelijkheid om voor te stellen: 'Zullen we dit eens homeopathisch proberen aan te pakken in plaats van chemisch?' Vandaag de dag is het zo dat homeopathie belachelijk gemaakt en volledig onderuit gehaald wordt. Je mag niet eens meer een geneeskundige claim formuleren op een doosje waar homeopathische middelen in zitten. Minister Hoogervorst heeft een paar jaar geleden gezegd dat homeopathie niet werkt en nosoden gevaarlijke middelen zijn. Dan denk ik: 'die man weet niet wat hij zegt.' Ik heb er prima resultaten mee behaald en hij heeft er nog geen dag mee gewerkt. Waarom zegt hij dit allemaal? En hij is niet de enige die zo praat, al die andere ministers doen dat ook. Je ziet heel duidelijk dat er een antistemming is tegen een holistische manier van denken in de medische wereld. Wat voor homeopathie geldt, gaat natuurlijk ook op voor de Chinese geneeskunde, de Indiase geneeskunde en nieuwe therapieën. En het moge duidelijk zijn waarom: 'handjeklap' is niet gediend van concurrentie.

In de jaren die ik heb gepraktiseerd, moest ik steeds meer richting protocollen gaan. Ik moest me verplicht nascholen en die dagen waren voor 95% door de farmaceutische industrie georganiseerd – eigenlijk pure verkooppraatjes. Ik moest me de NHG (Nederlands Huisartsen Genootschap) standaards eigen maken, maar die zijn voor 100% gebaseerd op chemische bestrijding. Dit houdt in dat je bij een bepaalde ziekte een bepaald protocol moet volgen, met andere woorden: bij een bepaalde diagnose dien je een reeds vastgesteld recept voor te schrijven, dus de moderne arts wordt simpelweg steeds meer een automaat binnen uniforme protocollen. Stel dat je die standaards niet hebt gevolgd en je komt onverhoopt in een situatie terecht dat een patiënt een conflict met je aangaat, een tuchtcollege erbij haalt of een andere juridische procedure opstart, dan is de eerste vraag aan de arts: 'Heeft u de NHG-standaards gevolgd?' En als je dat niet hebt gedaan, dan heb je al bij voorbaat bijna of helemaal ongelijk. Dat hangt er een beetje van af natuurlijk, maar je staat sowieso in een zwakkere positie en het gevolg is dat artsen bang worden om af te wijken van protocollen. En daarmee is geneeskunde voor mij ontdaan van het aspect geneeskunst. En geneeskunde die niet tegelijkertijd geneeskunst is, wordt mechanisch en is dom. Echt dom. Is niet toegespitst op het belang van de patiënt.

Hebben alternatieve geneeswijzen hun waarde?

Natuurlijk hebben die hun waarde. In heel grote mate zelfs. Maar voorop staat dat wanneer je met ziekte bezig wilt zijn, je eerst moet begrijpen wat ziekte is en wat gezondheid is.

Ziekte is het gevolg van een onbalans – meer is het niet. Het begint als een onbalans en daarna, vanuit die onbalans, ontstaan biochemische veranderingen, maar die zijn pas in tweede instantie aanwezig. En dan heb je kortetermijnveranderingen en langetermijnveranderingen. Als je bijvoorbeeld een vaccinatie hebt gehad, dan heb je op korte termijn last van, wat zullen we zeggen, roodheid of koorts. En op lange termijn, twintig, dertig, veertig jaar later dan kan het zijn dat je Alzheimer hebt, of kanker of multipele sclerose. Op dat moment is er echter geen reguliere arts die nog een verband ziet met het vaccin. Maar dat is er wel en het is ook aangetoond middels serieuze, statistische onderzoeksmethodes. Mijn vraag is: 'Wat heeft het voor zin als je geneeskunde bedrijft op het niveau van de symptomen en niet op het niveau van de onbalans als zodanig? Wat schieten we er uiteindelijk mee op?' Alle duizenden jaren oude tradities werken op het niveau van het balanceren. Het is bijvoorbeeld heel boei-

end om te kijken hoe het er vroeger in China aan toeging. Daar werd een diagnose gesteld (onder andere door een genuanceerde pols- en tongdiagnose) en er werden energetisch relevante onevenwichtigheden vastgesteld. Vervolgens ging men over tot twee dingen, namelijk dieetaanpassing aan de ene kant en het insteken van naaldjes op energiepunten aan de andere kant. Zo werd de levensenergie en de balans in het lichaam hersteld. En als de patiënt niet genas, kreeg de arts geen honorarium. Dat is duizenden jaren zo geweest en dat betekende dat deze vorm van geneeskunde vol met kracht en potentie en zelfvertrouwen was. Als het geen gezondheid oplevert kun je natuurlijk niet een dergelijke algemene wet in stand houden die zegt dat artsen alleen bij succes achteraf betaald worden. No cure – no pay is als methode ongelofelijk potent en die potentie, die zelfverzekerdheid om het resultaat de meetlat te laten zijn, mist onze westerse geneeskunde ten voeten uit.

Wat leren artsen over vaccinaties?

Een huisarts krijgt te horen dat je door middel van vaccins verzwakte bacteriën – die eigenlijk niet meer gevaarlijk zijn voor het lichaam – inspuit. En het gevolg daarvan is dat er antistoffen worden aangemaakt en het immuunsysteem voor die bepaalde bacterie voor langere tijd gesensibiliseerd is. Het gaat dus om antistoffen en de potentie om antistoffen aan te maken. Volgens de theorie – als je ervan uitgaat dat die klopt – ben je dan voor een aantal jaren beschermd tegen die bepaalde ziekte.
Er wordt niets verteld over eventuele risico's van het vaccin en als arts weet je niet wat er ingespoten wordt. Ik weet het ondertussen wel: thimerosal wat kwik bevat, aluminium, squaleen, polysorbaat 80, soms zit er zelfs aspartaam in. Ik heb zelfs vaccinbijsluiters gezien met de vermelding dat er Borrelia in zit; dat is de bacterie die de ziekte van Lyme veroorzaakt. De meest bizarre dingen zijn dus mogelijk en ik ben allesbehalve blij dat de meeste artsen, en ook ik destijds, dit niet weten en ook niet als vanzelfsprekend een bijsluiter bekijken.

Ik ben in 2010 pas echt serieus begonnen met het onderzoeken van vaccins, toen die Mexicaanse griep er was. Het was voor mij echt een dieptepunt dat minister Klink voor 17 miljoen Nederlanders 34 miljoen vaccins durfde te bestellen. Ik geloof dat het meer dan 700 miljoen euro gekost heeft. 34 miljoen griepspuiten voor 17 miljoen Nederlanders is ronduit idioot – het spijt me, maar ik kan het niet anders formuleren. En het is natuurlijk nog gekker dat dit een wetenschappelijk advies is geweest van de heer Ab Osterhaus, die financiële bindingen bleek te hebben met de farmaceutische industrie. Daar zie je aan hoe onaangenaam deze hele business is. De Nederlandse huisarts Hans van der Linde heeft zijn mond opengedaan – op een heel nette manier – over het veelvuldig voorkomen van belangenverstrengeling en dat heeft hem een proces opgeleverd. Hij heeft het gewonnen – misschien mede door de ophef van het Nederlandse volk en gelukkig is hij middels een steunfonds financieel door de burgerij geholpen – maar feit blijft dat hij zomaar even door het RIVM aangeklaagd is. Want je mag niet op de televisie zeggen dat het misschien niet OK is dat er mensen zijn die adviezen geven – waar miljoenen euro's mee gemoeid zijn – terwijl zij tegelijkertijd posities bekleden in de bedrijven die deze winst binnenhalen? Kom nou!
Daarmee komen we op weer een andere kant van het verhaal: we gaan steeds meer richting een samenleving die zwart-wit is en die persoonlijke of afwijkende meningen afkeurt, afkapt en onderdrukt. Ik zeg het maar heel kort en bondig: we zijn naar iets op weg dat op een dictatuur begint te lijken. De zorgverzekering is hier ook een voorbeeld van. Je hebt een standaardverzekering die verplicht is, maar alleen de reguliere geneeskunst juridisch in het zadel heeft zitten en/of vergoedt. En andere benaderingen, Chinese geneeskunde, ayurvedische geneeskunde, homeopathie enzovoorts, vallen buiten die boot, tenzij je een hogere premie betaalt. En dan nog is het de vraag of je juridisch gezien een gelijkwaardig systeem voor je neus krijgt of een ondergeschikte versie, want de reguliere geneeskunst is helemaal de baas. Althans zo lijkt het. Achter de schermen is een mix van verschillende farmaceutische industrieën de baas.

Het is een heel onaangename situatie en ik wil dat we dit gaan ontdekken en dat we wakker worden, want de farmaceutische industrie is immoreel en onethisch bezig. Niet alleen wat betreft medicijnen; ze is ook binnengedrongen in de voedselindustrie. In advertenties wordt bijvoorbeeld gezegd dat Becel goed is voor hart en bloedvaten met daaraan gekoppeld een cholesterolverhaal dat helemaal niet klopt. Ik heb ontdekt dat er van de medische verhalen die in de voedselindustrie circuleren meer niet dan wel klopt. Weer: het zijn verkooppraatjes en beslist geen goede adviezen die de gezondheid van onze hart en bloedvaten daadwerkelijk ondersteunen. Nieuw wetenschappelijk onderzoek laat juist zien dat cholesterol niet de oorzaak is van vernauwing van de bloedvaten maar wel daarentegen de industriële transvetten, die op etiketten 'plantaardige olie' worden genoemd. Voor degenen die daar meer over willen weten is bijvoorbeeld het boek *De cholesterol leugen* van prof. dr. Walter Hartenbach aan te raden. Waar het op neerkomt is dat veel medisch getinte reclameboodschappen en reguliere informatie over ziektebeelden achterhaald zijn of niet kloppen, maar daar kom je pas achter als je je goed in de materie verdiept. De meeste patiënten weten dit niet en de meeste artsen ook niet. Zelf heb ik ook in alle onschuld mensen voorgesteld hun cholesterol te laten bepalen en ze ingesteld op cholesterolverlagende medicijnen. Ik zou zoiets nu nooit meer doen.

Is wetenschap vooringenomen?

Een echte wetenschapper is in mijn ogen iemand die met open ogen, open oren en een open mind kijkt en luistert. De wetenschappelijk gevormde arts, de wetenschapper en ook de farmaceut en apotheker hebben dat

open oog en open oor en die open mind niet. Die zijn bevooroordeeld. Als je als patiënt tegen een willekeurige arts zegt: 'Ik wil die en die pillen niet meer slikken', dan heb je een dikke kans dat hij of zij boos wordt en zegt: 'Dan moet u het zelf maar uitzoeken. U hoeft hier niet meer terug te komen!' Dat vind ik onbehoorlijk, onwijs en onwetenschappelijk. Er wordt in mijn ogen veel te weinig aandacht besteed aan waaróm mensen bepaalde medicijnen niet meer zouden willen slikken. Vaak is het zo dat de bijwerkingen ervan merkbaar worden, of het medicijn gewoon niet (meer) helpt. Men zou misschien baat zou kunnen hebben bij een andere aanpak dan de regulier medische. Er zijn mogelijkheden genoeg maar de meeste artsen zijn niet op de hoogte van wat complementaire geneeskunde te bieden heeft.

Ik ben het overigens niet eens met de term 'alternatieve geneeskunde'. Ik vind het woord holistische geneeskunde beter. Een huisarts is nog een van de betere, maar als je in de wereld van de specialisten komt, ontdek je dat daar helemaal een tunnelvisie heerst. Ze zien alleen nog maar de longen of alleen nog maar de huid of wat dan ook en de rest niet meer. Ik denk dat het lichaam niet in stukjes op te delen is. Ik zal een heel eenvoudig praktijkvoorbeeld geven dat in de homeopathie bekend is. Als je een ziekte niet kunt reguleren maar gaat bestrijden, onderdruk je de symptomen op een bepaald – meestal meer oppervlakkig – niveau. Het gevolg is dat de ziekte als het ware verschuift naar een dieper gelegen niveau in het lichaam. Je vindt dat verschijnsel bijvoorbeeld bij kinderen die allergisch zijn en eczeem hebben en zo nu en dan last hebben van bronchitis of astma – dat hoort allemaal zo'n beetje in hetzelfde vaarwater.
Als je dan zo'n kind hebt met uitslag en je gaat op die huid een anti-eczeemzalf smeren met hormonen erin – zo gaat dat meestal – dan geneest dat eczeem, maar een week later heb je een extreem benauwd kind met een astma-aanval. De klacht is van oppervlakkig naar dieper in het lichaam gegaan. En als je vervolgens die astma-aanval weer met succes hebt bestreden met allemaal pufjes, dan neemt het eczeem weer toe. Dus als je het kind niet bij de huisarts hebt maar bijvoorbeeld bij een dermatoloog aan de ene kant en een kinderarts aan de andere kant, dan wordt er om het hardst geknokt wat het eerst onderdrukt moet worden en het hele zaakje leidt in de loop van de rest van het leven tot meer en meer chronische ziektes. Het is dus een ziekmakende situatie. Geneeskunde – het klinkt absurd maar ik zeg het toch – met al haar onderdrukkende middelen maakt de mens op lange termijn ziek. Dit is trouwens geen verrassing voor wie goed om zich heen kijkt. Mensen worden zieker en wat de oorzaak ook moge zijn, de medische wereld is kennelijk niet in staat dit te voorkomen of om te keren.

Je hebt een nummer en je bent een nummer

Voor mij is de reguliere geneeskunde een afgedane zaak. Ik werk niet meer als arts en heb voor mijzelf ook geen huisarts meer. Het kan zijn dat ik een keer een ongeluk krijg en dan zal ik in een ziekenhuis komen, maar

ik heb geen behoefte aan een huisarts, laat staan aan een elektronisch patiëntendossier. Ik heb mij erover verbaasd dat een aantal jaar geleden de switch gemaakt werd van een gewoon polisnummer bij een ziektekosten- verzekering (waarbij die ziektekostenverzekering aan jou een polisnummer had gegeven) naar wat er nu is, namelijk een zorgverzekering die geen polisnummer meer heeft maar alles ophangt aan je BSN-nummer (wat vroeger het sofinummer was). Aan jouw BSN nummer zijn al jouw maatschappelijke en persoonlijke gegevens gekoppeld: het elektronisch patiëntendossier, je fiscale gegevens, je eventuele justitiële en politionele gegevens en tevens je bankgegevens en eventuele schulden. En wie heeft straks legaal of minder legaal hiertoe toegang? Kortom: je hebt een nummer, je bent een nummer en je kunt steeds meer gecontroleerd worden. En dit vind ik een onjuiste situatie en dan zeg ik het nog heel netjes.

Wat ik mensen zou adviseren met betrekking tot vaccins? Dat is heel eenvoudig: géén vaccins – helemaal niets. Er heerst een cultuur van angst en die wordt in stand gehouden door eenzijdige voorlichting. Stel dat je dit zou oplopen, of dat zou oplopen, of dat, of nog erger. Het gaat allemaal om mogelijkheden die zich waarschijnlijk niet eens voordoen of niet dat gevaar voor onze gezondheid zouden opleveren dat vaccins inmiddels doen. Wanneer je kijkt naar het uiterst interessante, wetenschappelijk goed opgezette onderzoek van Andreas Bachmair, een Duitse homeopaat die in Zwitserland praktiseert – dan zie je dat onomstotelijk duidelijk is dat alle ziektes van A tot Z over de hele linie in een veelvoud voorkomen bij mensen die gevaccineerd zijn! Alle ziektes, van ADHD tot diabetes, van kanker tot MS, van bronchitis tot eczeem, van nierziektes tot leverziektes en ga zo maar door: alles komt 100, 200, 300, 400 en zelfs 1000 procent vaker voor bij gevaccineerde dan bij ongevaccineerde kinderen. En dit is een van de weinige onderzoeken die niet zijn gefinancierd door de farmaceutische industrie zelf. De farmaceutische industrie manipuleert haar gegevens. Zij komt niet met een eerlijke, nuchtere waarheid; haar data beschermen patenten in plaats van patiënten. Als er een nieuw vaccin is ontwikkeld, wordt er niet eens voldoende tijd in acht genomen om er zeker van te zijn dat er op langere termijn geen bijwerkingen zijn. Je kunt pas na 20 of 30 of dertig jaar weten of er meer multipele sclerose ontstaat; je kunt pas na 30 of 40 jaar weten of er meer kanker ontstaat, maar een nieuw vaccin wordt er na enkele snelle dierproeven gewoon doorheen gedrukt. De documentaire 'For the greater Good', vertelt de schandalige wijze waarop bijvoorbeeld het HPV-vaccin 'versneld' op de markt gebracht is.

De farmaceutische industrie maakt brokken en weet dat donders goed. De top van het bedrijf – en beter geïnformeerde artsen weten dat ze die vaccins niet aan zichzelf en hun kinderen uit moeten delen. Net zo goed als dat van de oncologen in de VS ruim 75% erkend heeft niet aan hun eigen oncologieprogramma te willen deelnemen in het geval dat ze kanker krijgen. Het is absurd! 75% zou het zelf niet willen ondergaan terwijl ze claimen dat hun patiënten er beter van kunnen worden.

Wij bestrijden infectieziekten, maar zouden die misschien ook een functie kunnen hebben?

In mijn optiek is iedere infectieziekte in de eerste plaats een schoonmaakproces. Een ontstekingsreactie vindt daar plaats waar iets moet worden opgeruimd. Als een systeem belast is met gifstoffen, dan moeten die gifstoffen eruit. Een ontstekingsreactie creëert bijvoorbeeld lokale warmte, zwelling, roodheid en noem maar op – en bij een infectieziekte doet het hele lichaam mee en krijg je onder andere koorts – en daarmee probeert het zich op dat moment van schadelijke micro-organismen of stoffen te ontdoen. Dus als je op dat moment de koorts gaat onderdrukken, breek je de weerstandskracht af en het lichaam kan niet doen wat er eigenlijk gedaan moet worden. Het is absurd dat wij steeds een koorts onderdrukken en vervolgens horen dat het goed is om naar een sauna te gaan. Daar blijkt plotseling hoe nuttig en gezond het is om te zweten en koorts te hebben, maar als je in bed ligt en je hebt verhoging en je zweet en je lichaam doet precies wat het in de sauna doet, dan moet er ineens een pilletje geslikt worden. Heel kort: ik zie infectieziekten als een grote schoonmaak, en als je die blokkeert zie ik dat als een mogelijke bijdrage aan toekomstige veel ernstigere chronische problemen.

En de kinderziektes?

Kinderziektes zijn in principe onschuldig en lopen goed af. Kijk, alles kan fout gaan. Als een kind een kinderziekte krijgt terwijl het uit balans is qua voeding en qua gifstoffen die de natuurlijke werking van het immuunsysteem ondermijnen, dan is het mogelijk dat een ziekte die op zich onschuldig is complicaties gaat vertonen. Maar dat gebeurt niet zomaar. Een normaal immuunsysteem dat niet onderuitgetrokken is met chemische stoffen of met een tekort aan belangrijke vitamines kan heus dealen met een kinderziekte. Maar we moeten bijvoorbeeld niet koorts gaan remmen en ik wil ook wijzen op vitamine D3. Daar hebben we bijna allemaal een tekort aan en zonder voldoende vitamine D3 is het immuunsysteem bij voorbaat verzwakt. Het immuunsysteem raakt ook nog eens uit balans door al die vaccins en artsen zouden er goed aan doen om over beide zaken informatie te geven, maar ze weten het niet eens.

Je kunt stellen dat we, zeker in deze vervuilde wereld, bepaalde informatie nodig hebben om onze gezondheid in stand te houden en dat reguliere medici er niet voor opgeleid zijn om dit aan ons te geven. Ik sprak een pas afgestudeerde arts. Hij bood mij een kauwgompje aan en ik zei: 'Ik weet niet wat erin zit.' Zijn respons was: 'Het is suikervrij' en ik vroeg: 'Wat zit er dan aan zoetstoffen in?' Hij haalde zijn schouders op en zei: 'Daar heb ik geen idee van.' 'Nou', zei ik, 'misschien is het aspartaam' (een zeer giftige neurotoxische stof die veel gebruikt wordt als zoetstof). Moet je je voorstellen; hij kwam net van de universiteit af, maar vroeg: 'Aspartaam, wat is dat?' Dat is de situatie: mensen die opgeleid zijn als farmaceutisch arts weten echt helemaal niets van de risico's van verkeerde voeding – dat wordt alleen maar gebagatelliseerd – en ze weten zeker niets van de risico's van E-nummers en allerlei soorten gifstoffen die we automatisch elke dag binnen krijgen.

Om de gezondheid van kinderen in stand te houden hebben ouders in de eerste plaats informatie nodig over waar giftige stoffen in zitten (wat moeten we vermijden?) en ten tweede over waar essentiële voedingsstoffen in zitten (wat moeten we tot ons nemen?) en ten derde is het belangrijk – en dat bestaat in de medische wereld helaas nauwelijks – dat er via laboratoriumtests bepaald zou kunnen worden met welke gifstoffen en in welke mate iemand belast is. Een arts is wel in staat om een bloedbeeld te laten doen en zo een nier-, een leverfunctie of een cholesterolwaarde te laten bepalen, maar als ik aan diezelfde arts zou vragen: 'Kun je testen in hoeverre ik belast ben door kwik, door aluminium, door dioxine, door bisphenolacrylaat, door acrylamiden of andere nare stoffen die we elke dag consumeren', dan zegt die arts: 'Geen idee! Daar heb ik helemaal geen tests voor.'

Ouders die hun kinderen niet willen laten vaccineren, maar gewoon de gezondheid willen ondersteunen, waar halen die hun informatie vandaan? Over de voeding en over de gifstoffen? En waar zouden wij onszelf of onze kinderen kunnen testen?

Goede informatie vind je in het Nederlandse circuit van lezingen die door het hele land onder de naam 'Gezond Verstand Avonden' gegeven worden, zie www.gezondverstandavonden.nl. Er zijn allerlei goede websites. Ik denk ook aan jouw site www.vaccinvrij.nl wat ik een buitengewoon informatieve site vind, en ik heb op mijn eigen website: www.lichtvanzelf.nl ook heel veel informatie staan.

Standaardtests op gifstoffen bestaan niet of nauwelijks in de reguliere geneeskunde; en als ze er al zouden zijn, dan zouden ze vermoedelijk te kostbaar zijn voor toepassing op grote schaal. Bovendien kun je er als huisarts rustig van op aan dat als je meer bloedonderzoek laat doen dan de gemiddelde huisarts in het land, je daarvoor op het matje geroepen wordt door de zorgverzekeraar. In de tijd dat ik nog praktiseerde was dat ook al het geval. Je krijgt één keer per jaar een schrijven van de zorgverzekeraar die zegt: 'Dokter, u bent zo veel procent duurder dan uw collega's, wilt u een beetje dimmen.' Statistisch gezien wordt dat allemaal bijgehouden. De belangrijke parameters zijn: van elke soort geneesmiddel, hoeveel schrijft hij of zij ervan voor en van elk soort laboratoriumtest hoeveel doet hij of zij daarvan, en van elke verwijzing naar fysiotherapie, hoeveel zijn dat er en als je méér naar fysiotherapie verwijst dan je collega's, als je duurdere laboratoriumtests doet dan je collega's, als je meer röntgenfoto's aanvraagt dan gemiddeld, dan ben je niet goed bezig volgens de zorgverzekeraar.

Maar goed, je kunt dat bijvoorbeeld doen bij www.europeanlaboratory.nl. Die bloedtests zijn er dus wel, maar niet in reguliere huisartsenlaboratoria. Net zomin hoef je in een huisartsenpraktijk met een paar haren aan te komen voor een haaranalyse – waar je overigens heel veel uit kunt aflezen – want daar is men niet op berekend. Met bioresonantie en de moderne varianten ervan zoals biofotonentherapie kun je ook allerlei dingen testen, maar het wetenschappelijke probleem is dat die tests uiteindelijk een subjectief karakter hebben en meetfouten onder omstandigheden kunnen voorkomen. Als ik bijvoorbeeld destijds mijn bioresonantieapparatuur gebruikte, terwijl ik zelf in een matige of slechte energetische conditie verkeerde, dan waren alle uitslagen minder betrouwbaar. Ook een slechte conditie van de patiënt is van invloed op de meetresultaten. Je dient je hiervan als tester voortdurend bewust te zijn.

Met een blik op de toekomst… wat is nodig, hoe moeten we het roer omgooien?

Laten we beginnen met in ere te herstellen wat de vader van de westerse geneeskunde, Hippocrates, die 2500 jaar geleden op het eilandje Kos in Griekenland geleefd heeft, heel duidelijk gezegd heeft: 'Laat voedsel uw medicijn en medicijn uw voedsel zijn.' Die man had helemaal gelijk. En wat er nu gebeurt is precies het omgekeerde. Medicijnen komen van chemische bronnen die compleet vreemd zijn aan onze biologie en ons lichaam behoorlijk in de war kunnen brengen, en er wordt minachtend gedaan over voedsel, terwijl het onze gezondheid in grote mate positief kan beïnvloeden. De voeding die medicijn zou kunnen zijn, mag pas medicijn genoemd worden als het wetenschappelijk bewezen is, en dat is zo duur dat niemand het kan betalen behalve de farmaceutische industrie. Die is er uiteraard niet in geïnteresseerd om het te weten, omdat ze haar patenten belangrijker vindt.

Wat ik tegen mensen zou willen zeggen is: 'Vertrouw meer op jezelf dan op iemand die een certificaat heeft.' Ik wil dat vergelijken met de situatie van een paar honderd jaar geleden, toen was het niet de 'wetenschap' die het voor het zeggen had, maar toen was dat het Vaticaan – de kerk. En die heeft bij hoog en bij laag volgehouden dat de aarde plat was. En als er hier en daar eens een Galilei of een Copernicus naar voren kwam die zei: 'Ja maar, wacht eens even, onze aarde is niet plat, maar rond, en de aarde is niet het centrum van het heelal, maar de aarde draait om de zon en zelfs de zon is niet het centrum van het heelal', dan werd het Vaticaan boos en dan werden die mensen bedreigd met de dood, terwijl ze helemaal gelijk hadden. En nu hebben we niet een kerk die ons zegt hoe het moet en belang heeft bij het dom houden van de massa, maar we hebben nu een andere organisatie die precies hetzelfde doet en dat is de zogenaamde wetenschap, die niet zuiver is maar in dienst staat van dure patenten. De zwarte jas van vroeger is de witte jas van tegenwoordig, dat is voor mij zo klaar als een klontje."

'Toen ik eenmaal wist wat er allemaal in vaccins zit dacht ik: 'ohh, bij zo'n kleintje van een paar maanden, hoe kan je dat allemaal inspuiten en dan ook nog zo veel ziektes tegelijk, dat kan toch helemaal niet goed zijn?' Maar ik denk dat het overgrote deel van de artsen zelf niet weet wat ze precies inspuiten; dat vind ik wel een kwalijke zaak.' Bibi

Als moeder ben ik in 1 jaar meer over vaccins te weten gekomen dan tijdens 6 jaar medische studie

Door: *Wie vaccineert er nou niet? Een arts? Echt? En waarom niet dan? 'Vaccinweigeraars' bestaan traditioneel uit twee groepen – (bij)genaamd:*

1. *The biblebelt*
2. *Antroposofen*

Voor ongeveer 30 à 40% van de mensen in de biblebelt is hun geloofsovertuiging reden om vaccins te weigeren. In de media krijgen ze er altijd flink van langs als er een uitbraak is. Waarom snap ik niet helemaal. De één gelooft in vaccins en de ander in de wil van God. Waarom zou je de keuze van een ander niet respecteren? Als je kind gevaccineerd is dan is het toch beschermd? De enige epidemieën waarover de kranten ons de afgelopen jaren bericht hebben zijn kinderziektes; de bof, mazelen en kinkhoest zijn nog 'uitgebroken'. Hoeveel van die gevallen gevaccineerd waren staat er helaas nooit bij, maar dat het zowel gevaccineerde als ongevaccineerde kinderen zijn staat vast. Ik hoor vaak genoeg van ouders: 'Mijn kind is volledig gevaccineerd, maar heeft toch kinkhoest/mazelen/bof gekregen, hoe kan dat?' Een terechte vraag. Ook beschermde kinderen kunnen blijkbaar ziek worden.

Recentelijk is er een nieuwe groep van 'vaccinweigeraars' ontstaan die zeer snel groeiende is:

3. *Goed geïnformeerde ouders!*

Ze worden veelal omschreven als 'hoogopgeleiden' want het zijn meestal mensen met diploma's. Ouders die de wegen naar aanvullende informatie gevonden hebben en bereid zijn geweest de tijd te nemen om de voors en tegens van vaccineren te bestuderen. Hun beweegredenen om niet te vaccineren hebben niets te maken met een geloof of filosofie, maar met het doorprikken van mythes en met de weigering hun kinderen te laten inspuiten met gevaarlijke chemicaliën. En je hoeft er echt niet hoog voor opgeleid te zijn hoor – mijn kinderen snapten mijn

motivatie al toen ze nog onder de 10 waren. 'Mama laat liever niet die nare stoffen in jouw lichaam spuiten.' Maar je moet wel je eigen denken onder de loep willen nemen! En dat dit proces eigenlijk net zo goed voor artsen als voor ouders geldt blijkt uit het verhaal van een jonge arts die haar moedergevoelens liet spreken.

Bibi: "Ik ben afgestudeerd basisarts; dat is een 6-jarige opleiding. Pas toen ik moeder werd begon ik me te verdiepen in vaccins en toen ik ermee bezig was dacht ik: 'wat heb ik daar eigenlijk over geleerd tijdens mijn studie?' Het was gericht op de risico's van de ziektebeelden en er werden wat statistieken getoond maar ging niet in op wat er precies in een vaccin zit. Achteraf kijkend heb ik tijdens mijn studie heel veel over ziektes en medicijnen geleerd, weinig over vaccins en nog minder over het ondersteunen van gezondheid.

Ons dochtertje van 20 maanden is niet gevaccineerd en dat was best een lastige beslissing. Mijn partner wantrouwt het meeste wat bij de farmaceutische industrie vandaan komt, voor hem was de keuze dus makkelijk. Ik ben jarenlang medisch geschoold en stond er dus met een heel andere achtergrond in. Alhoewel ik tijdens mijn opleiding en eerste jaren werkervaring wel momenten gehad heb dat ik vaccins ter discussie stelde. Met de invoering van het HPV-vaccin bijvoorbeeld, daar kon ik niet achterstaan. Dat was een moment dat ik dacht: 'misschien is niet alles zoals het ons voorgeschoteld wordt.'

Toen ik zwanger werd, stuurde mijn broer me een van jouw artikelen door. Ik begon steeds meer te lezen over vaccins en er waren veel dilemma's. Ik wilde in ieder geval niet meteen vaccineren. Bedacht: 'eerst maar de geboorte afwachten en zien hoe alles zich ontwikkelt, daarna zullen we wel zien wat we doen.' Wat ook nog meespeelde was dat ik een vriendin sprak, die ervoor gekozen had om haar tweede kindje de eerste 6 maanden niet te laten vaccineren. Toen ik dat hoorde werd dat opeens ook een mogelijkheid. Ik dacht: 'oh, wat goed, dat kan natuurlijk ook.' Eigenlijk heel gek dat ik er helemaal niet bij stilstond dat het om een vrijwillige keuze gaat. Het leek zo vanzelfsprekend.

Ik moet eerlijk zeggen dat toen ons dochtertje eenmaal geboren was en het moment dat de eerste vaccinatie gegeven zou worden dichterbij kwam, ik het wel even moeilijk had. Slapeloze nachten had ik ervan! Achteraf moet ik er ook wel om lachen; het voelde als een soort van deadline dat als ze die bewuste dag niet gevaccineerd zou zijn er opeens allemaal gevaren zouden dreigen. Compleet irrationeel, maar zo voelde het wel. We hebben besloten haar het eerste jaar niet te vaccineren en vrijwel meteen voelde dat weer goed. Ik zag dat die zogenaamde 'deadline' in mijn hoofd helemaal geen deadline was; na het verstrijken van die dag was er niets anders dan normaal.

We zijn in haar jonge leven wel 2 keer buiten Europa op vakantie geweest en toen speelde het vraagstuk wel weer even op. Ik gaf het eerste halfjaar volledige borstvoeding en daarna nog een paar keer per dag. Het ging uitstekend met ons kindje; dat vond ik wel heel geruststellend. Mijn partner wilde sowieso niet vaccineren, dus het was geen kwestie van heftige discussies of iets dergelijks, maar meer mijn onzekerheid die de kop opstak. Vooral vlak voor vertrek vond ik het heel spannend, maar toen we eenmaal aankwamen viel er iets van me af. Eigenlijk net als toen na het verstrijken van de 2 maanden bleek dat ze zonder vaccins precies dezelfde bleef en het ging supergoed

Ze is in de eerste 1,5 jaar 1 keer ziek geweest (buikgriep) en 1 keer verkouden. Het is dus een gezond kindje met een goed werkend immuunsysteem en dat heeft me een hele dosis vertrouwen gegeven.
Mijn reactie als ik me zorgen maakte voor het op reis gaan was eigenlijk gewoon lezen en nog eens lezen. Er is zo veel informatie, dat hielp echt. Soms vond ik het juist ook weer verwarrend – al die tegenstrijdige informatie vanuit 'beide kampen'. In dat geval liet ik alles maar weer liggen en ging ik terug naar mijn moedergevoel en wat me zelf 'logisch' leek. En dan kwam ik snel tot de conclusie dat het goed voelde om niet te vaccineren.

Ik heb niet alleen veel gelezen over vaccins, maar ook behoorlijk wat over het trieste feit dat kinderen tegenwoordig zo vaak ziek zijn en dat vaccins een aanslag zouden zijn op het immuunsysteem. Ik kan me daar wel wat bij voorstellen, maar ik voel me er soms wel alleen in. De meeste van mijn artsenvrienden zijn verbaasd als ze horen dat ons dochtertje niet gevaccineerd is en beginnen over de risico's. Ik zou heel graag tegen mijn collega-artsen willen zeggen: 'Verdiep je in die vaccins zodat je weet waar je mee bezig bent en als er vragen komen van ouders daar ook echt antwoord op weet.'

Ik ben er nu heel rustig over dat mijn dochtertje niet gevaccineerd is; mijn vertrouwen is enorm gegroeid, en ik maak me eigenlijk nergens zorgen over. Ik doe er wel zo veel mogelijk aan om bij te dragen aan een goede weerstand. Ik geef borstvoeding, probeer zo puur mogelijk te eten, let erop dat er geen toevoegingen in mijn eten zitten, vermijd suiker, ga iedere dag even lekker buiten een frisse neus halen, zorg voor voldoende rust en geef veel aandacht en liefde. We hebben de luxe dat ze ook niet naar de opvang hoeft. Ik ben van mening dat emotionele veiligheid ook heel erg belangrijk is voor de gezondheid. Het resultaat? Ze ontwikkelt zich geweldig goed; het is een supersterk meisje en ik heb heel veel vertrouwen in haar afweersysteem. Het is heel mooi om te zien: een gezond, levendig kindje!"

~~~
~~~

'Vandaag ben ik naar het consultatiebureau geweest met mijn dochter van 3 maanden. Kan iemand mij een goede reden geven om hier nog heen te gaan?' Marjolein (Facebookgroep van 'Vaccin Vrij')

Het recht op informatie en de vrijheid om te kiezen – met of zonder CB, ouders vinden steun bij elkaar

Door: *Al jaren probeer ik ouders te ondersteunen in het maken van een bewuste keuze. Het gaat mij er niet om of ze wél vaccineren, niet vaccineren of een afwijkend schema volgen – het gaat mij erom dat ouders kunnen zien dat er net zo veel mogelijkheden zijn als dat er kinderen zijn om gezondheid te ondersteunen. Door middel van dit boek, de website, lezingen en Facebook tracht ik mensen te bereiken. En voor snelle interactie is de Facebookgroep van* Vaccin Vrij *een krachtig medium heb ik gemerkt. U vraagt, wij draaien. Onderstaand 'lijntje' geeft aan waar de schoen wringt en hoe ouders daarop inspelen.*

'Hallo allemaal, wij volgen al een tijdje Vaccin Vrij. *Wij hebben een zoon van 3 jaar ingeënt volgens het schema, een dochter van 2 jaar ingeënt vanaf 7 maanden en we hebben nu een dochter van 4 weken oud en we komen er maar niet uit wat we willen doen met inenten. We zijn al een tijdje bezig (vanaf onze 1e dochter) met: willen we nou wel of niet inenten en wat willen we dan evententueel inenten (het zit ons gewoon niet helemaal lekker al die vaccins). Nu hebben ze dus die nieuwe prik met hepatitis B. Daar zie ik vreselijk tegen op en we hebben ook al besloten dat we dat absoluut niet willen. Maar we kunnen hem niet zomaar uit het vaccin halen zeggen ze... toch...? Dus moeten we dan een monovaccin bij de huisarts kopen? Of kunnen we bijvoorbeeld ook zeggen: "We doen alleen het DTP-vaccin met 1 jaar en dan eenmalig?" Hebben jullie tips voor ons of een aantal site's met alternatieve vaccinatieschema's? Bij het consultatiebureau worden we alleen maar afgekapt met onze vragen. Ze zeggen dat we de huisarts daar maar voor moeten bellen of naar een antroposofisch consultatiebureau moeten gaan wat voor ons te ver rijden is helaas... Ik hoop dat ik hier op het goeie adres zit met mijn vraag...'* Simone

'Dag Simone. Ga alsjeblieft naar de site www.vaccinvrij.nl en dan weet je veel beter waarom je dit 'nare gevoel' hebt en wat je wel en niet te kiezen hebt. Echt een aanrader, vooral omdat Door heel helder en zonder al te veel emoties uiteenzet hoe het zit en waarom we zo verdomde bang zijn met elkaar en hoe onterecht dat is... Ik wens jullie veel wijsheid en vertrouwen!' Sonja
'Goed advies, Door schrijft heel prettig vind ik. Daarna kun je ook naar NVKP, of het boek van Tim O'Shea lezen: Vaccinatie is geen immunisatie. Jaap

'Ken je deze site? www.vaccineinjury.info ' Marije

'Ik heb zelf ook heel veel gehad aan de site vaccinvrij van Door en heb mijn tweede kind helemaal niet gevaccineerd. Maar bij de eerste was ik nog erg onzeker en heb ik een alternatief schema aangehouden, waardoor ik minder nodig had en sommige vaccins eruit heb gelaten. Als je meer info wilt over andere vaccinatieschema's, kun je die op de site van NVKP vinden. Veel succes met uitzoeken en besluiten. Hoe meer je je informeert, hoe sterker je je voelt, welke beslissing je ook gaat nemen.' Carla

'Bij het antroposofisch consultatiebureau bij ons in de buurt geven ze regelmatig vaccinatievoorlichting. Dat is voor iedereen toegankelijk, ook als je er niet bij bent aangesloten. Je betaalt dan een klein bedrag voor de 'lezing'. Ze zetten heel helder en zo neutraal mogelijk de voors en tegens op een rij. Daarna kan je zelf beslissen wat bij je past! Misschien doen ze dat door heel het land heen wel... Succes met alles!' Joke

'Ook een handige tip: wij hadden een antroposofisch consultatiebureau. Hoewel zij niet mogen adviseren om niet in te enten, staan ze daar bepaald niet afwijzend tegenover, wordt je mening volledig begrepen en gerespecteerd en kan je dus over je keuzes een fatsoenlijk gesprek voeren. Met een arts, officieel consultatiebureau, dus dat kan veiliger voelen. Misschien ook zoiets bij jou in de buurt? Nu ben ik inmiddels wel zo overtuigd van mijn keuzes dat ik dat niet meer nodig zou hebben, en ik merk ook dat de medische sector minder moeite lijkt te krijgen met niet ingeënte kinderen. Toevallig moest ik laatst met mijn inmiddels 12-jarige dochter naar het ziekenhuis vanwege een ongelukje, en de huisarts had heel duidelijk op het verwijsbriefje geschreven dat ze niet was ingeënd, dus ik vreesde weer de bekende houding... maar integendeel. Veel vriendelijkheid, overleg, geen enkele vraag naar het niet enten, maar wel keurig alles met mij overleggen over wat ze wilden doen... en dat is beperkt gebleven tot een echo, bloeddruk en urinecontrole. Ik was zeer blij verrast!' Roos

'Bedankt voor jullie reacties, de site van Door Frankema is inderdaad erg handig en duidelijk... we gaan nog even verder uitpluizen wat we willen, we hebben ook nog tijd genoeg om te beslissen.' Simone

Door: *Ik geniet van alle complimenten, maar nog meer van de support die er voor elkaar is in de Facebookgroep van* Vaccin Vrij. *De ouders zijn tezamen een enorme bron van ervaringsdeskundigheid en op elke vraag komen vaak tientallen reacties, waar men uit kan kiezen. Klaarblijkelijk vullen we met elkaar een leemte op; voorzien we in een behoefte waar reguliere consultatiebureaus op achterlopen.*

Op dit moment heeft het gewone, reguliere consultatiebureau een monopoliepositie; het wordt nergens beconcurreerd. Maar het wordt van hogerhand in de gaten gehouden en er wordt steeds weer wat afgeknabbeld qua tijd en inzet. Wat is het doel van het consultatiebureau? Vaccins toedienen? Loont het de moeite

om alleen te komen voor het meten en wegen van je baby, wat voedingsadviezen en een foldertje over hoe je peuter zich moet gedragen? Waarom vinden meer en meer moeders er niet langer wat ze zoeken?

Kortom, welke informatie hebben ouders nodig om te kunnen kiezen welke vaccins ze wel en welke ze niet willen; hoe ga je om met een ziek kind, en zelfs: wat is de optimale zorg voor een gezond kind? Ik sprak met Noor Prent, coauteur van Vaccinaties doorgeprikt *en CB-arts met meer dan 20 jaar ervaring over haar werk op een antroposofisch consultatiebureau.*

Noor: "Wij hebben vier kinderen; de oudste is nu 36 en de jongste 22. Alle vier niet gevaccineerd en zonder problemen opgegroeid tot gezonde volwassenen. Ik heb me altijd verwant gevoeld met de inzichten van Rudolf Steiner, grondlegger van de antroposofie: biologisch-dynamische landbouw, het vrijeschoolonderwijs en ook de antroposofische geneeskunst. Voeding en levensstijl zijn enorm bepalend voor de gezondheid en ontwikkeling van het kind; onbespoten gewassen, onderwijs dat rekening houdt met de ontwikkelingsfasen van het kind, geneesmiddelen die gebaseerd zijn op natuurlijke ingrediënten in plaats van chemische. Al die aspecten hebben een positieve invloed op gezondheid. Vanuit deze achtergrond dacht ik over vaccineren meteen al: 'dat vind ik voorlopig nog niet nodig' en die mening is eigenlijk dezelfde gebleven.

Op een gegeven moment kwam er in Maastricht de vraag of ik een antroposofisch consultatiebureau wilde starten en dat heb ik gedaan. Als je mensen twee kanten van de medaille laat zien zodat ze echt gaan nadenken kan de vaccinatiegraad natuurlijk lager uitvallen, dus we werden opgemerkt door de entadministratie en door de medisch adviseur van de thuiszorg. Ze wilden met mij en mijn collega spreken. Ik heb nog heel naïef gezegd dat je vanuit de antroposofie anders kijkt naar kinderziektes. En bovendien zijn kinderen zelf verschillend, ontwikkelen ze zich op hun eigen manier en in verschillende gezinssituaties. Wij bepalen dus per kind – samen met de ouders, wat het juiste moment is om te vaccineren. En dat kan betekenen dat we bijvoorbeeld pas na een jaar beginnen met enten en dan de DPT geven en pas met een jaar of 12, 13 – indien gewenst de BMR, of die laatste prik helemaal niet. Daar is toen behoorlijk fel op gereageerd door de inspecteur van Volksgezondheid en ik ben ter verantwoording geroepen. Het heeft een enorme nasleep gehad waar meerdere mensen op aanhaakten. We wilden vormgeven aan onze ongerustheid over verwaarloosde bijwerkingen die in onze praktijken veelvuldig de gezondheid van de kinderen leek te benadelen. Uiteindelijk heeft dat geleid tot het opzetten van de NVKP (Nederlandse Vereniging Kritisch Prikken) met een groepje van veertien professionals en ouders.

In die tijd heb ik veel gelezen. In de jaren 80 veroorzaakte het boek *A Shot in the Dark* – over het grote aantal bijwerkingen van het kinkhoestvaccin van Barbara Lou Fisher en Harris Coulter veel ophef. Net als het boek van Viera Scheibner *Vaccination – 100 Years of Orthodox Research Shows that Vaccines Represent a Medical Assault on the Immune System.* Dit is gebaseerd op bestaande medisch-wetenschappelijke onderzoeken die aantonen dat vaccins bijwerkingen kunnen hebben, en dat zijn er nogal wat. De druk die ik nog steeds ondervond van de inspecteur van Volksgezondheid zette me aan tot het uitpluizen van wetenschappelijke informatie en onderzoeken. Die heb ik naast de visie van de antroposofische geneeskunde en de visie vanuit de homeopathie en andere, alternatieve geneeskundige richtingen gelegd om een sluitend verweerschrift te kunnen schrijven voor het tuchtcollege. Het heeft eigenlijk geleid tot een soort scriptieachtige studie die zich jarenlang heeft voortgezet. En in diezelfde periode hebben we in de diverse werkgroepen van de NVKP elkaar enorm gestimuleerd en geënthousiasmeerd om zo veel mogelijk wetenschappelijke literatuur te verzamelen, zodat we alles wat we te zeggen hebben ook wetenschappelijk kunnen onderbouwen.

Dat vaccineren een keuze is in Nederland is iets waar nog steeds veel te weinig ouders zich van bewust zijn en dat heeft alles te maken met de voorlichting die ze krijgen. Als ik ouders informeer kan ik het natuurlijk als arts zo brengen dat de ouders geneigd zijn te doen wat ik zeg, maar dat is voor mij geen optie. Mijn doel is de beslissing zo goed mogelijk van alle kanten te bekijken en dan neer te leggen bij de ouders. En als ze alles gehoord en begrepen hebben dienen ze echt zelf de vrijheid te hebben en te voelen om een keuze maken. Eigenlijk niet alleen te mogen, maar ook te *moeten* maken. Zij zijn uiteindelijk degenen die hun leven op een bepaalde manier vormgeven en wat iemand ook denkt als arts, *zij leven met de consequenties van hun keuze.*

Tegenwoordig gaat de 'voorlichting' steeds meer de kant op van reclamecampagnes; iPods die verloot worden; kinderen die een 'bandje' krijgen als ze de prik gehaald hebben om aan te tonen 'dat ze geen watje zijn'. Daar word je toch helemaal misselijk van. Het heeft niets meer te maken met medische informatie over de verschillende opties. Ik kan dit qua beroepsethiek moeilijk plaatsen hoor!

Laten we niet vergeten dat een arts wettelijk gezien verplicht is zowel de voordelen als de nadelen uitgebreid met de patiënt te bespreken, dus welke complicaties of bijwerkingen kunnen optreden en ook welke andere mogelijkheden er zijn. Dit is in 1996 vastgelegd in de Wet op de geneeskundige behandelingsovereenkomst (WOGB). Wat betreft vaccinaties wordt deze wet naar mijn idee totaal niet gerespecteerd. Men heeft geen tijd en te weinig kennis. In de artsenstudie en -opleiding wordt slechts zijdelings kennis over vaccineren, vaccinbereiding, toevoegingen en toepassingen, contra-indicaties en bijwerkingen besproken. Ook de geschiedenis van ziektes bij de mens is onvoldoende behandeld. Laat staan de mogelijkheden tot behandeling op andere dan reguliere wijze. Het gevolg van de eenzijdige voorlichting is dat de meeste ouders zich niet realiseren dat er bijwerkingen kunnen optreden en ook niet dat er andere opties zijn.

Het overgrote deel denkt dat vaccineren verplicht is en weet ternauwernood wat de betreffende ziektes eigenlijk inhouden en hoe je het doormaken van infectieziekten begeleidt.
Er is al honderd jaar discussie, misschien nog wel langer, over het voordeel en het nadeel van vaccineren. Het RIVM (Rijksinstituut voor Volksgezondheid en Milieu) en verschillende reguliere wetenschappers gaan er nog steeds van uit dat de voordelen groter zijn dan de nadelen. Dat valt te betwijfelen natuurlijk in deze tijd met welvaart, goeie hygiëne en in geval van ernstige complicaties ook de beschikbaarheid van antibiotica en reguliere medicijnen. Maar men kan het blijven beweren zolang bijwerkingen niet serieus genomen worden en fouten die medici zelf maken niet erkend worden. Het inzicht bijvoorbeeld dat je bij kinkhoest geen codeïnehoudende geneesmiddelen moet geven, heeft ervoor gezorgd dat er minder kinderen sterven aan complicaties van kinkhoest. Je zou kunnen zeggen dat de beweging van een acute infectieziekte van binnen naar buiten gaat; het lichaam wil zich door middel van de koorts, het hoesten, of elk ander symptoom van een acute infectieziekte ergens van ontdoen. Als je dat onderdrukt slaat de ziekte naar binnen met alle gevolgen van dien. Codeïne is een stof die de hoestprikkel dempt, waardoor slijm in de longen blijft zitten en voedingsbodem wordt voor groeiende bacteriënpopulaties. Met andere woorden: je kweekt de longontsteking waar kinderen aan kunnen overlijden. Echt een misvatting. Men wilde symptomen kwijt, schreef codeïne voor en dan stopte het kindje met hoesten, maar kon het gebeuren dat er een longontsteking achteraankwam die veel bedreigender was.

Het kinkhoestvaccin heeft overigens een zeer gebrekkige werking. Ze weten van gekkigheid niet wat ze moeten doen om de geloofwaardigheid van de effectiviteit ervan te verhogen. Men heeft de leeftijd waarop het vaccin toegediend wordt vervroegd, de dosis verhoogd en het aantal herhalingsprikken is toegenomen, maar het vaccin helpt gewoon niet. Dat is eigenlijk altijd al zo geweest. In het diagnostisch kompas voor de huisarts heeft, voordat men overging op het a-cellulair kinkhoestvaccin, gestaan dat de effectiviteit ongeveer 45% was. Dat stond daar gewoon in, voor de huisarts als informatie. En dat wordt nooit gecommuniceerd met de ouders. Het RIVM zegt nu van: 'Ja, je moet toch maar wel die vaccinatie doen met de kinkhoestcomponent erin, want als je kind het dan krijgt, dan krijgt hij het minder erg.' Nou, daar ben ik helemaal niet zo vreselijk blij mee, want als het immuunsysteem niet bij machte is om een heftig antwoord te geven op wat het overkomt, kan zo'n ziekte eindeloos lang voortslepen en zeuren. Een niet gevaccineerd kind heeft een sterk immuunsysteem en je kunt de ziekte prima begeleiden met homeopathie, antroposofische of andere natuurlijke middelen en dan gaat het praktisch altijd goed. En als er toch een longontsteking bij komt, dan heb je gelukkig de antibiotica om dat te verhelpen. Kinkhoest is niet zo gevaarlijk als iedereen denkt. De afgelopen 10 jaar zijn er 5 of 6 baby'tjes overleden die jonger waren dan 1 jaar en daarvan weet ik niet wat voor baby's het waren; wat voor een trauma's ze al hebben ondergaan of welke lichamelijke afwijkingen ze hadden. Of welke behandeling ze kregen. Natuurlijk is

het ernstig als een baby overlijdt, maar ook bangmakerij is ernstig. In de tijd dat er in Zweden van 1974 tot 1978 geen kinkhoestvaccinatie gegeven werd zijn er geen kinderen overleden, terwijl er veel meer, duidelijke kinkhoestgevallen werden gemeld.

Er is overigens een logische verklaring voor de mogelijke toename in het aantal gevallen van een bepaalde kinderziekte als je stopt met ertegen te vaccineren. Kinder'ziektes' kun je zien als natuurlijke ontwikkelingsfasen van het immuunsysteem. Vaccins onderdrukken de expressie hiervan. Als je hiermee stopt, herstelt de situatie zich weer naar een gezond (ziekte)proces. En veel ouders rapporteren dat hun kind na het doormaken van een kinderziekte een versnelde groei heeft doorgemaakt – dat het opeens bepaalde dingen kan of emotioneel beter in zijn of haar vel zit.

Ik ben de coauteur van het boek *Vaccinaties doorgeprikt*. Samen met nog twee auteurs hebben we geprobeerd een schilderij te schetsen van alle aspecten die wat ons betreft bij het vaccineren en het doormaken van ziektes horen. Toen het boek uitkwam, hadden wij al bedacht in welke tv-programma's we wel wilden optreden en met wie we wel en niet een interview wilden, maar er kwam geen enkel verzoek. Een belangrijk onderwerp, maar kennelijk geen actualiteit, want er werd geen aandacht besteed aan dit boek, nul. Apart hè? Het heeft gelukkig toch zijn weg gevonden, heel rustig aan, maar we zitten inmiddels bijna aan de derde druk. Het is zo'n belangrijke beslissing, maar er is een soort taboe op deze keuze, want men denkt dat als de vaccinatiegraad daalt dat kinderen dan ziek worden of ziektes weer terugkomen.

De vaccinatiegraad daalt door gebalanceerde voorlichting, maar de kinderen worden gezonder! Men vindt het normaal dat in het eerste levensjaar een kind 6 of 7 keer ziek is met bronchitis of oorontsteking of ernstige verkoudheid of diarree of wat dan ook. In de reguliere geneeskunde vind je dat terug in alle onderzoeken, en dat horen ouders ook als ze op consult komen bij een huisarts of CB-arts met hun snotterende of zieke kindje. Dan is het eerste wat de arts zegt: 'Dat is normaal, kinderen zijn vaak ziek de eerste jaren.' Nou, ik kan je wel vertellen dat kinderen die niet gevaccineerd zijn bijna *niet* ziek zijn in hun eerste levensjaar!

Ik volg kinderen van de geboorte de hele kindertijd door en ik kan je ook vertellen dat het niet normaal gevonden hoeft te worden dat er zo veel kinderen allergisch zijn en weet ik al niet wat voor aandoeningen hebben. Er zijn echt een heleboel aanknopingspunten die we hebben om gezondheid te stimuleren. Borstvoeding bijvoorbeeld; dat is zo belangrijk. Niet alleen voor de gezondheid, maar ook voor de emotionele ontwikkeling van het kind. En als het wat groter is volwaardige, onbewerkte voeding; niet gemanipuleerd of 'verrijkt' met allerlei toevoegingen. Alleen al over voeding en de omgang met het kind valt zo veel te zeggen. En het is zo belangrijk dat ouders die informatie ook krijgen. Het kost ongelooflijk veel inzet en verandering en afstemming om moeder te worden en vader

te worden. Ik vind dat je goede objectieve voorlichting dient te krijgen van een instituut dat daarvoor geschikt is. Informatie over hoe je een ziek kind verzorgt en ook over optimale zorg voor een gezond kind. Het is meer dan alleen maar meten, prikken en wegen!"

~~~

~~~

'I became a journalist because I did not want to rely on newspapers for information.' Christopher Hitchens

De kranten slapen nog?

'Het gaat een titanenstrijd worden; de (bewuste) burgers tegen de "corporatocratie."' Emco

'Eerst vond ik het lastig om door te blijven praten als de hele kamer stilvalt, maar nu geef ik ze gewoon informatie.' Katrin

'Ik ben christen, dat is overigens niet de reden waarom we niet vaccineren. Ik zie God als een God van Liefde en absoluut niet van Straf. Voor mij is Hij de meest liefdevolle Vader die je je maar kan bedenken. En het gaat er bij mij dan ook niet in dat Hij zou willen dat ik troep in m'n kostbare kind spuit; troep die soms zelfs gekweekt is op DNA van geaborteerde babytjes. Ik vind het echt triest hoe er nu gemanipuleerd wordt met teksten als "naastenliefde" om mensen over te halen om te vaccineren…' Marjolein

Slapen de reguliere media? Of is het beter om te zeggen dat zij (onbewust) partij gekozen hebben? Dat hun berichtgeving over infectieziekten en vaccins uit één bepaalde hoek lijkt te komen? Eén overtuiging, één beeld, één bekende, oude, eenzijdige, ongenuanceerde boodschap zonder onderbouwing van een voor de burger transparante bron? Een viroloog, epidemioloog, of andere -oog heeft de werkelijkheid voor ons bestudeerd en geeft ons zijn interpretatie ervan. Epidemieën en daarbij behorende angstscenario's volgen elkaar in rap tempo op het journaal en in de krant. Zijn journalisten zélf slecht geïnformeerd en laten ze zich voor het karretje spannen van de farmaceutische industrie? Gelukkig is er voor een beetje doortastende speurneus eindeloos veel informatie te vinden op het internet!

~~~

'Thus our first interest and our first duty is to enlighten ourselves on this subject, whereon depends all our conduct. Therefore among those who do not believe, I make a vast difference between those who strive with all their power to inform themselves.' Blaise Pascal

Leven we in een vrij land of zijn we gevangen in het net van de Europese regelgeving? – een zwart toekomstbeeld leidt ons regelrecht naar het licht

'The EU struggles to escape the cloud of corruption, whether because of conflicts of interest in the pharmaceutical industry or within EU institutions, or its scandals to do with EU finances or Commissioners themselves. The reason is that these issues are endemic within the system of the EU, and the unelected people who run it. These nasty traits can be likened to a virus, and no one has yet had the will or the capacity to develop an effective anti-virus program for the EU.'
Rob Verkerk PhD – founder, executive and scientific director ANH-Intl (www.anh-europe.org)

Door: *Wat is de waarde van 'wetenschappelijk' onderzoek als het gemanipuleerd wordt? Als het uitgevoerd wordt door het bedrijf waarvan de verkoopresultaten afhangen van de uitkomsten van het onderzoek? Wie vertrouwt dat? En wie vertrouwt zijn of haar eigen gezonde verstand? Zijn de twee grootste ziekteveroorzakende factoren anno 'nu' niet: verminderde inname van voedingsstoffen en toegenomen blootstelling aan gifstoffen?*

Al ruim 15 jaar geef ik lezingen over opgroeien zonder vaccins. In mijn ogen de grootste en gevaarlijke blootstelling aan gifstoffen voor baby's en kleine kinderen, omdat die zo vroeg en zo diep in het lichaam ingebracht worden. Ik hoor steeds vaker dat ouders daar niet langer voor kiezen of dat ze – met of zonder hulp van therapeuten – genezingsprocessen ondersteunen door het ontgiften en aanvullen van voedingstekorten. Simpel. En dan, nét als ik mijn eerste interview af heb met een vader die zijn zoontje op deze manier terughaalt uit een autistische aandoening, gaat een van mijn favoriete alternatieve nieuwsites uit de lucht. Ik word met mijn neus op de feiten gedrukt; medicijnen om ziektes te bestrijden mogen wel, maar voedingssupplementen die ouders nodig hebben om genezing te ondersteunen worden bedreigd.

Ik krijg een filmpje in mijn mailbox van Arjan Bos – oprichter van www.earthmatters.nl waarin uitgelegd wordt wie (en waarom) waarschuwingsboetes gekregen hebben van maar liefst € 30.000. Wat moet een crimineel allemaal wel niet uithalen om zich een boete van € 30.000 op de hals te halen? Wat hebben deze mensen misdaan? Weten jullie dames en heren bij GlaxoSmithKline, Merck en dergelijke eigenlijk nog wel wat Hippocrates, de grondlegger van de westerse
~~~

geneeskunde ook alweer zei? 'Laat voeding uw medicijn zijn en medicijn uw voeding.' Menselijk gezien zijn deze boetes het meest bizarre wat ik sinds lange tijd gehoord heb. Wettelijk gezien is het mogelijk. De hebzucht van grote multinationals kent geen grenzen, en medici en politici eten uit hun hand.

In al die jaren dat ik lezingen geef zijn ouders in essentie eigenlijk maar met twee vragen naar me toegekomen:

1. *Hoe houd ik mijn kind gezond? (in deze vervuilde wereld)*
2. *Hoe krijg ik mijn kind weer gezond? (het kwaad is al geschied en het immuunsysteem of het centrale zenuwstelsel is al beschadigd)*

Het antwoord op vraag 2 is vaak een traject van jaren en ik zou hulp zoeken voor ontgiften en aanvullen van voedingstekorten. Het antwoord op vraag 1 komt wat mij betreft neer op het volgende:

Laat je kindje met rust – natuurlijke immuniteit ontwikkelt zich perfect zonder dat wij mensen ons daarmee hoeven te bemoeien – maar word actief op het gebied van milieu en maatschappij. De ware bedreigingen voor gezondheid zijn zaken als genetische manipulatie van voeding, chemische verontreiniging van lucht, water en levensmiddelen, en het einde van de keuzevrijheid om ons vertrouwen te schenken aan medici of aan Moeder Natuur.

Jezelf informeren is essentieel want de situatie is ernstig: onder het mom van 'veiligheid' komen er nieuwe regels en wetten die onze vrijheid beperken en welzijn bedreigen. De tijd dat een handjevol voortrekkers de kar 'in hun eentje' trekken is voorbij. We dienen allemaal ons steentje bij te dragen. Waarom? 1% kan niet op tegen 99%! Ik had een geweldig – maar shockerend – gesprek met Arjan, een gedreven duizendpoot die niets liever wil dan de burger bekrachtigen met ondergeschoven voorpaginanieuws.

Arjan: "Al die 'verborgen-nieuwsverhalen' vond ik helemaal niets totdat een Australische vriend in 2006 tegen mij zei: 'Nou moet je je kop dicht houden en deze twee documentaires eens bekijken.' Eén – '9/11' – ging over de aanslag op de twintowers en de andere – 'Het Disclosure Project' – over buitenaardse intelligentie. Ik heb ze binnen een week gezien en toen was me wel zo veel duidelijk dat ik dacht: 'er is meer op deze wereld gaande dan dat we op het 8 uurjournaal zien.' Ik ben verder gaan spitten en heb daarmee een ware doos van Pandora geopend.

Achter het 8 uurjournaal

Een jaar lang ben ik fulltime beziggeweest met onderzoek naar van alles en nog wat en dat heeft mijn wereldbeeld totaal veranderd. ´Dark` of niet, ik wilde al die informatie niet voor mijzelf houden. Op een gegeven moment kon ik gewoon niet langer op een verjaardagsfeestje over

koetjes en kalfjes praten en dacht: 'het maakt me niet uit wat iedereen ervan vindt, ik ga een samenvatting schrijven van mijn zoektocht van het afgelopen jaar om te verspreiden.'
Het werd een brief van 6 kantjes met een aantal onderwerpen waarin ik voor mijn gevoel heel compact een aantal dingen uiteen heb gezet. Ik had zo veel goede documentaires gezien over onderwerpen met betrekking tot ons milieu, onze gezondheid en ga zo maar door, dat ik dacht: 'als achterliggende onderbouwing van die brief maak ik een website en daar zet ik een aantal van die documentaires op.' Dat heb ik gedaan en die site heb ik 'willen we weten' genoemd. Ik ben hem een beetje gaan updaten en nog eens een beetje gaan updaten en al met al is 'willen we weten' op een gegeven moment uitgegroeid tot een van de alternatieve nieuwssites van Nederland. Dat was heel mooi natuurlijk, maar de informatie lag een beetje in de complothoek; het was behoorlijk donker allemaal. Ik wilde iets anders en het ook voor meer mensen toegankelijk maken.

Enerzijds was de vraag die ik heel in het groot stelde: 'Willen we weten wat er op de aarde en in het universum gebeurt? Willen we dat echt weten?' En anderzijds vroeg ik me ook in het klein af: 'Wat gebeurt er allemaal in mijzelf? Wil ik dat ook weten en aangaan?' Ook al was ik tot die tijd intensief met mijn binnenwereld bezig geweest, toch waren er nog wel een paar blinde vlekjes die ik over het hoofd gezien had. Er kwamen zaken aan het licht in mijn persoonlijkheid die om aandacht vroegen; dingen waarvan ik echt niet dacht van: 'goh, dat zit allemaal in mij, maar dat zat er dus allemaal wél en het was niet altijd even fraai.' Ik heb er fors aandacht aan besteed. Het was een intense en introspectieve periode in mijn leven en in die tijd heb ik die website helemaal gelaten voor wat hij was.

Toen ik na ongeveer een jaar weer een beetje van binnen naar buiten keek en ik weer eens op 'willen we weten' kwam, wachtte mij een verassing. In plaats van een daling van de traffic, zag ik dat het aantal bezoekers verdubbeld was – terwijl ik er al die tijd helemaal niets aan gedaan had! Er was kennelijk dus behoefte aan dit soort informatie. Ik besloot: hier moet ik wat mee doen. Dat voelde ik heel sterk en uit dat gevoel zijn de initiatieven voor twee nieuwe sites voortgekomen: www.earth-matters.nl en www.orongo.nl.

Het ging supergoed en we groeiden in korte tijd enorm. Maar toen kwam er een plotselinge wending in het verhaal waardoor we voelden dat we niet langer door konden gaan op de manier waarop we tot nog toe bezig waren. Earth-matters ging 'op zwart' – er kwam een korte uitleg op de site en we waren uit de lucht.

De reden? Op 14-12-2012 is er een nieuwe Europese regelgeving met betrekking tot gezondheidsclaimvordering van kracht geworden. Heel in het kort houdt die in dat je niet van een voedingsmiddel of supplement kunt zeggen waar het goed voor is als je het óf het zelf verkoopt, óf ergens

op je site of je folder een link hebt naar waar het verkocht wordt. Zodra je van een voedingsmiddel, bijvoorbeeld knoflook, levertraan, peterselie, claimt dat het een positieve of helende werking op je gezondheid heeft, wordt het niet meer als een voedingsmiddel beschouwd maar als een medicijn. En dan moet het voldoen aan dezelfde eisen die aan reguliere medicijnen gesteld worden. Met andere woorden: natuurlijke voedingsmiddelen moeten een soortgelijke onderzoeksprocedure doorlopen als de door de farmaceutische industrie zelf gefabriceerde chemische middelen (medicijnen) en dat is zeer kostbaar.

Toen ik de site van de NVWA (Nederlandse Voedsel- en Warenautoriteit) ging bekijken om uit te vinden hoe zij de regeling gingen handhaven wist ik niet wat ik las. In de drie jaar dat Earth-Matters online was, hebben we 6500 artikelen over milieu, gezondheid en dergelijke op de site gezet. In elke categorie zaten wel een aantal potentieel 'gevaarlijke' artikelen vanwege medische claims. Het is onmogelijk om dat allemaal te checken en de boete is dermate hoog, we konden het risico gewoon niet lopen. We besloten dat we niet langer online konden blijven.

Het is een hele rare toestand natuurlijk en afgezien van de bedreigende situatie aan ons adres wilden we ook een signaal naar de buitenwereld afgeven. Wij zitten midden in het alternatieve nieuws, je leest erover en hoort ervan, maar dit sloeg werkelijk alles. Op 14-12-2012 ben ik voor mijn beleving wakker geworden in een dictatuur.

Een Europese 'wet' –en dan wet tussen aanhalingstekens

De Europese Unie matigt zich vrijheden aan die alle perken te buiten gaan. We hebben in Nederland massaal *tegen* de Europese grondwet gestemd. Het Verdrag van Lissabon is gewoon precies diezelfde grondwet, waarvan alleen een paar paragrafen in volgorde veranderd zijn, en dat heet dan het Verdrag van Lissabon. Deze wet is *niet* democratisch tot stand gekomen, maar staat wel boven de Nederlandse wet. Aan de top van de Europese Unie staat bovendien een niet-democratisch gekozen president – de enige mensen die er gekozen inzitten hebben niet het recht om wetten te maken. Nou, als je in de Dikke Van Dale de definitie van wat een dictatuur is erop naslaat, voldoen we daar gewoon aan.

Je kunt erover lezen, je kunt erover schrijven, je kunt het aan zien komen en er toch niet aan willen, maar na 14-12-2012 gaat dat niet meer. Het is voor mij een voldongen feit dat onze democratie via een omweg gekaapt is en ook dat grote multinationals de politiek verregaand geïnfiltreerd hebben.

Nigel Farage is een Engelse politicus die het reilen en zeilen van de Europese Unie aan de kaak stelt. Hij door *Russia Today* geïnterviewd over het feit dat er EU-geld werd ingezet om kritiek tegen de EU online te beteugelen. Miljoenen euro's worden daaraan besteed. Toen die journalist van *Russia Today* hem vroeg: 'Mag dit eigenlijk wel, is dit legaal?' moest

hij hard lachen en zei: 'Legaal? Ze hebben gewoon overal lak aan. In het Verdrag van Lissabon staat overduidelijk dat landen binnen de Eurozone geen bailout mogen krijgen en "as we speak" zijn er vijf landen die een bailout hebben gekregen. Ze doen wat ze willen. Ze leggen wat vast, maar als het ze niet zint dan wijken ze er zomaar van af en geen haan die ernaar kraait.'

Het grote publiek heeft niet in de gaten hoe ernstig de situatie wettelijk gezien is, want de media berichten er niet over. Hoe dat komt? Onlangs hebben we een heel mooi artikel geplaatst op www.earth-matters.nl waarin uitgelegd wordt hoe de transnationale heersende klasse in elkaar zit. De schokkende waarheid is dat 1% machtselite eendrachtig aan de eigen belangen werkt om winsten op te strijken die afkomstig zijn van de andere 99%. Het zijn gewetenloze multinationals die er niet voor schromen om allerlei wetten aan hun laars te lappen en de mensheid en het milieu te misbruiken.

De ETH – Universiteit in Zürich – heeft 43.060 transnationale ondernemingen ingebracht in een database en er algoritmes op losgelaten en dan komen er een kleine 1300 bedrijven uit die sterke connecties hebben met elkaar. En daar komen weer 147 bedrijven uit die zo nauw verbonden zijn dat je ze eigenlijk kunt zien als één bedrijf. En die top – in handen van ongeveer 0,0001% van de wereldbevolking – heeft het overgrote deel van de wereldeconomie in handen; inclusief grondstoffen, wapenindustrie, voedselindustrie, farmaceutische industrie, een hele bende juristen, consultancybedrijven en dergelijke in de financiële wereld, en niet te vergeten de media natuurlijk. Dat laatste betekent dat ze ons een beeld voorschotelen dat het allemaal koek en ei is terwijl dat niet zo is en dat is feitelijk ook de reden waarom Earth-Matters bestaat. Er is zo'n massale onjuiste perceptie van de werkelijkheid. Alleen als we met zijn allen voldoende kennis van zaken hebben, kunnen we invloed op de elite uitoefenen. Als we weten hoe dingen in elkaar zitten, gaan we andere keuzes maken en komt er organisch politieke druk. En dan gaat het kantelen, gaan er dingen veranderen.

Earth-Matters heeft twee maanden op zwart gestaan. In die tijd is er heel veel gebeurd. Onze beslissing heeft heel veel teweeggebracht; mensen zijn zich rot geschrokken, we hebben duizenden reacties gehad uit de hele wereld. Dat was echt te gek. We zijn een heel klein team en we zijn voornamelijk aan het spuien en onze website is ook zo ingericht dat contact lastig is, maar men wist ons te vinden. Mensen die hun hart uitstorten en ontzettend begaan zijn met waar het naartoe gaat in de wereld. Je voelt gewoon dat mensen wakker worden en iets anders willen en ook bereid zijn om daarvoor dingen aan de kant te zetten. We hebben meer dan 100 samenwerkingsverzoeken gehad en ook heel wat donaties gelukkig. In die twee maanden hebben we een aantal zaken voorbereid die eigenlijk aan de voorkant nog niet eens zichtbaar zijn, maar die hopelijk als je boek uitkomt gerealiseerd zijn.

Als we naar feiten kijken – niet alleen naar wat ons voorgeschoteld wordt via de media – en zien wat er op ons afstevent is het overduidelijk dat dit niet mensdienend is. De hebzucht van bedrijven is wel zo absurd ten top gedreven en nu ook zo openlijk. Het is bijna voelbaar dat de gemeenschap zegt van ja maar, ho eens even, zo is het niet bedoeld. Ik hoop echt dat we met zijn allen een soort burgertribunaal of een burgerregering of burgergrondwet kunnen maken waarbij de echte waarden van de mens weer hersteld worden. Er zijn al wel een aantal initiatieven en antwoorden op mondiale problemen zijn er natuurlijk al lang. De industrie die geld verdient aan oorlog, ziekte of andere ellende zit daar nog steeds tussen, maar mensen geven steeds meer tegengas. Ik ben optimistisch over de toekomst en ervan overtuigd dat dingen steeds sneller in positieve zin gaan veranderen.
Voorwaarde hiervoor is wel dat we ons informeren en van ons laten horen en er actief aan bijdragen. En we dienen aan onszelf te werken. De wereld om ons heen is uiteindelijk een reflectie van wie we zelf zijn en wat we zelf doen. Zo boven, zo beneden, zo binnen, zo buiten. Die 1% kan niet *blijven* staan als de 99% *gaat* staan! Peter Phillips, schrijver van 16 boeken over misdaden tegen de democratie van de 'transnational ruling class' en oprichter van 'Project Censored', zegt: 'Occupy and other truth telling movements like 9/11 are exactly what the superclass fears the most: global economic movements that expose their agenda. So let's keep it up, we have a world to win!'"

~~~

'Iets of iemand trekt me toch altijd weer terug als ik zeg: "Nee, ik kan niet meer, het wordt me te veel." Ik denk dat het mijn overtuiging is dat het wel degelijk zin heeft om aan deuren te blijven rammelen; er komt een moment dat ze opengaan.' Ellen

WOB een wassen neus? – over de bereidheid van de overheid om de burger informatie te verstrekken

Door: *We leven in een democratie en hebben onze regeringsleiders zelf gekozen, maar wat als we het daarna nu eens niet eens zijn met hun beslissingen? Of als we zelfs alleen maar willen weten waarop die beslissingen gebaseerd zijn? Mogen wij officiële documenten inzien als wij ons bijvoorbeeld zorgen maken over de invloed van een bepaald besluit op onze gezondheid? In Nederland bestaat de WOB – Wet openbaarheid van bestuur. We hebben het recht om officiële overheidsdocumenten in te zien. De Wet openbaarheid van bestuur is volgens Wikipedia:*

'Een algemeen rechtsbeginsel waaruit voortvloeit dat de burger het recht heeft te weten welke informatie er bij de overheid berust. De wet dateert uit 1980 en regelt de openbaarheid van informatie door de overheid. Openbaarmaking is een plicht van elk bestuursorgaan, het is het juridische uitgangspunt. Geheimhouding hoort altijd een – gemotiveerde – uitzondering te blijven.'

Tot een paar jaar geleden ging ik ervan uit dat mafiabazen in Italië wonen en Nederlandse politici nog steeds redelijk te vertrouwen zijn. Ik denk dat dit omgeslagen is ten tijde van de Mexicaanse griep. Mijn vertrouwen in de verschillende ministers van Gezondheidszorg is sindsdien snel naar een dieptepunt gezakt. De tentakels van de farmaceutische bedrijven zijn wereldwijd diep in de politieke arena doorgedrongen – ook in Nederland. Wie durft het aan om een politicus ter verantwoording te roepen? Wie heeft daar tijd, zin en energie voor en wat bereik je ermee?
Ik sprak met Ellen Vader, die het niet alleen voor elkaar krijgt om feiten boven water te krijgen die de media kennelijk niet te pakken krijgen (of willen krijgen), maar die ook nog eens tracht politici aan te spreken en uit te nodigen om zich, ja, ja net als wij – aan de Nederlandse wetgeving te houden!

Ellen: "Mijn kinderen zijn een kleine 40 jaar geleden gedeeltelijk gevaccineerd. In 1976 werd het mazelenvaccin ingevoerd; in hetzelfde jaar dat onze dochter geboren werd. Normaal gesproken had ze met 12 maanden de mazelenprik zullen krijgen, maar toen ze 9 maanden was kreeg ze het al. Ik kan me herinneren dat ik er intens dankbaar voor was. In die tijd werden kinderziektes veel meer gezien als: 'dat hoort erbij.' Met mijn moeder had ik het erover, zo van: moeten we die ziektes eigenlijk wel onderdrukken, waarom doen we dat eigenlijk? Het voelde niet goed. Het hele vaccinatieprogramma trouwens niet. Ik kan me ook niet herinneren dat onze kinderen ooit de herhalingsprikken gehad hebben en het RVP was natuurlijk sowieso maar een schijntje van wat het nu is.

'Was het dan niet angstig, een baby van 9 maanden met de mazelen?'

Nou, nee, dat was het niet. We hadden in die periode net een vakantie naar Spanje geboekt. Om ons heen zei men wel van: 'Nou moet je thuis blijven', maar ze had niet eens koorts. Ze zat onder de rode pukkeltjes, maar voor de rest ging het prima en we zijn dus gewoon vertrokken. Het klinkt misschien gek, maar ik was er blij mee. Het gaf een soort van 'dan heeft ze dat tenminste gehad' gevoel. Ik kan me ook herinneren dat ik erop zat te wachten dat mijn zoon de bof kreeg; dat gebeurde ook en
~~~

beiden zijn ze zonder problemen door de ziekte heen gegaan en hebben er dus levenslange immuniteit tegen opgebouwd.
Het onrustige gevoel had ik – zoals je zo veel hoort – niet bij de ziektes, maar juist bij de vaccins. Waarschijnlijk is dat toch een moederinstinct, maar het wordt overstemd door angst. Als je een arts hoort zeggen: 'Als je je kind niet vaccineert kan het doodgaan', dan moet je sterk in je schoenen staan. Daar wil je als moeder echt niet mee geconfronteerd worden.

De vader van Ellen Vader

De rode draad in mijn hele leven is mijn vader geweest. Hij was altijd aan het zoeken naar het waarom in het leven en zeer betrokken bij wat er in de maatschappij gebeurde. Hij stond op tegen onrechtvaardigheid; schreef brieven naar kranten als hij het ergens niet mee eens was. De laatste woorden voor zijn overlijden waren: 'Ga jij verder waar ik noodgedwongen moet stoppen?' Ik heb blijkbaar een soort taak opgelegd gekregen die goed voelt en misschien ook ergens gestuurd wordt. Als ik het waarom van bepaalde dingen zoek, vind ik het – ik heb er een neus voor.

Wat betreft vaccins is mijn speuren begonnen met het baarmoederhalskankervaccin – dat triggerde me. Ik vond het zoiets raars, de feiten waarop ze de introductie ervan hebben gebaseerd, klopten al helemaal niet. Men had het over honderden doden per jaar; dat is helemaal niet zo. Natuurlijk vallen er elk jaar doden, maar als je een beetje in die gegevens duikt dan zijn dat meestal vrouwen boven de 70. Als je kinderen van 12 jaar gaat inenten omdat ze ooit misschien eens baarmoederhalskanker zullen krijgen als ze eenmaal 80 zijn, dat vond ik toch zo bizar. Het is voor mij een startpunt geweest en van het een komt het ander, want toen kwam die griepprik eraan. En dat daar ook niets van klopte, voelde ik meteen al.

Ik kreeg zo veel informatie onder mijn neus dat ik op een gegeven moment besloten heb om dit te verzamelen in een wekelijkse nieuwsbrief. In het begin was het nog een beetje rommelig en nu houd ik me aan een bepaalde formule. Ik geef in 10 items de actualiteiten met achtergrondinformatie weer en eindig altijd met rubriekjes zoals website in de kijker, video in de kijker, evenement en dergelijke. Het zijn onderwerpen die in de krant op de voorpagina zouden moeten staan. Maar ik heb het gevoel dat de pers, de hele media, bepaalde dingen gewoon niet naar buiten MAG brengen. Bijvoorbeeld over vaccins – die zijn heilig en dat zal zo blijven. Het is toch echt heel zelden dat je iets leest in de kranten van kritische berichtgeving over vaccinaties. De redacties mogen er kennelijk niet over schrijven.

Volksgezondheid heeft getekend bij de WHO om de milleniumdoelstellingen te behalen; dat staat gewoon vast en daar kom je niet tussen. De ministers van alle lidstaten, dat zijn 194 landen, hebben daar trouwens voor getekend, dus het is een wereldwijd gebeuren. En ministers pushen

de kranten. In vaccinatieprogramma's en -beleid wordt ook altijd gerefereerd aan de WHO – en die heeft dus al die landen gevraagd een bepaalde vaccinatiegraad te bereiken.[1]

Ik weet zeker dat daar een krachtige lobby van de farmaceutische industrie achter zit. En voor mij is de grote vis onze eigen Ab Osterhaus. Hij heeft vijf belangrijke posten bij de WHO, en ik heb nog een heel lijstje van allerlei andere (adviseurs)functies die hij heeft bij farmaceutische bedrijven, en niet te vergeten zijn aandelen. Ik heb ooit de film *Het lab van Ab* vertaald voor de Franse televisie – daar ben ik nog voor in de studio geweest in Parijs, dat is ook al drie, vier jaar geleden. Ik vind Frankrijk heel wat actiever qua informatieverstrekking en dat is hard nodig. Ik ben bang dat het de verkeerde kant op gaat, dat het steeds moeilijker wordt om erdoorheen te prikken, en dat vind ik heel spijtig. In mijn ogen draait het hier niet om de noodzaak om onze gezondheid te verbeteren, maar om het grote geld. En misschien zelfs nog verder, om een totale controle te krijgen. Of een vermindering van de wereldbevolking. Er is echt een offensief ingezet vanuit de WHO en het net van de Europese regelgeving wordt steeds strakker aangetrokken.

Hepatitis B en de WOB

'Met de overgang naar algemene hepatitis B-vaccinatie volgt Nederland de aanbevelingen van de WHO en sluit het aan op het beleid dat in de meeste Europese landen al is ingevoerd.'[2]

Ik maak me veel zorgen om het hepatitis B-vaccin dat in oktober 2011 is toegevoegd aan het RVP. Strikt gezien is dat geen ziekte, maar een infectie veroorzaakt door vuile spuiten en onverantwoordelijk seksueel gedrag. Het komt voornamelijk voor bij prostituees, drugsverslaafden en soms door besmette bloedtransfusies. Nog maar een paar jaar geleden was er geen hepatitis B bij baby's en werd er niet tegen gevaccineerd. Nu is er nog steeds geen hepatitis B bij baby's, maar worden ze er wél tegen gevaccineerd. Waarom? Om de ziekte terug te dringen bij volwassenen? Dat was al lang en breed gaande.[3] Bovendien zijn de antilichamen die het lichaam produceert als reactie op een vaccin na 10-15 jaar uit het lichaam verdwenen, dus stel dat je baby prostituee of drugsverslaafd wordt, dan dient dat ook nog te gebeuren voor het 15e levensjaar om enig 'profijt' te hebben van deze prik.

Inmiddels is een vertrouwelijk rapport uitgelekt van het bedrijf GlaxoSmithKline, de fabrikant van het vaccin. In dit rapport wordt een opsomming gegeven van een lange lijst van bijwerkingen (ook ernstige) en zelfs meerdere overlijdensgevallen. Een verontrustend hoog aantal, dat overigens door de fabrikant 'acceptabel' geacht wordt. Maar de ouders horen hier allemaal niets over. Er wordt hooguit iets verteld over de ziekte, zonder erbij te zeggen dat het niet van toepassing is op zuigelingen. Je gaat ze toch ook niet voorlichten over de ziekte van Lyme of iets

dergelijks. Waarom zouden ouders willen horen dat hepatitis B 'een ernstige leverziekte is' als dit geen bedreiging vormt voor hun baby? Het is allemaal zo krom. Waarom zouden alle baby's de hepatitis B-toevoeging nodig hebben wanneer:

1. de moeder zelf geen draagster is,
2. haar baby geen seksuele betrekkingen heeft of voorlopig zal hebben,
3. haar baby – mogen we toch hopen – geen drugsgebruiker wordt die een spuit met een andere verslaafde moet delen?

Er zijn 7 uitgangspunten waar ze zich op baseren om een vaccin toe te laten, bijvoorbeeld: de ziekte moet een serieus gevaar zijn, het vaccin moet effectief zijn, het mag niet meer bijwerkingen hebben dan ziektewinst enzovoorts.[4] Op 25 maart 2013 heb ik minister Schippers van Volksgezondheid een WOB-verzoek over de toelatingscriteria voor hepatitis B in het Rijksvaccinatieprogramma gestuurd. Ik heb mijn verzoek gemotiveerd en normaal gesproken zou mijn verzoek binnen een wettelijk gestelde termijn van 6 weken ingewilligd moeten worden. Nee dus, ik heb niet eens antwoord van haar gekregen! De hete aardappel is direct doorgeschoven naar een ander bureau en (binnen de wettelijke termijn) door mevrouw Marina Conyn van het RIVM beantwoord met een verwijzing naar een rapport dat al online staat. Heel vreemd natuurlijk. Ik doe een officieel WOB-verzoek aan minister Schippers van VWS en krijg antwoord van het RIVM – niet eens uit naam van de minister. Ze heeft het blijkbaar gewoon afgewimpeld en ik vraag me af wat hierachter zit. Ik vind het ontwijken van verantwoordelijkheid: negeert de minister hiermee niet de wettelijke verplichting de ze heeft om mij als burger de gevraagde informatie te verstrekken?

Wat doe je daarmee hè, dat is de volgende vraag. Op dit moment kan ik niet veel meer doen dan informatie verzamelen en verspreiden – en toch telkens maar weer aan de bel trekken bij verantwoordelijke instanties. Door een bepaalde, blijkbaar doeltreffende manier van vragen stellen, krijg ik regelmatig een reactie en kan ik hun standpunt weer gebruiken. Het is ook belangrijk dat de mensen weten hoe ermee omgegaan wordt.

Het is heel absurd dat het allemaal zomaar kan. Ik zou graag iets lezen over vaccinkritische onderwerpen in de krant, maar de reguliere media besteden er geen aandacht aan. Ik heb in die 4 jaar al zo veel persberichten rondgestuurd; het voelt als een soort dweilen met de kraan open. Ik heb een heel bestand van alle redacties in Nederland en in Vlaanderen, want ik heb 30 jaar in België gewoond. De Belgen liggen me na aan het hart en ik wil Vlaanderen er ook altijd bij betrekken, maar je wordt niet serieus genomen, ze gaan er maar hoogstzelden op in.

'Word je er nooit zwaarmoedig van dat de overheid je zo behandelt?'

Nee, niet meer. Juist omdat ik dit doe kan ik het achter me laten, omdat ik dan alles heb gedaan wat op dat moment binnen de mogelijkheden ligt. Je kunt je wel druk maken en niets doen, maar dan blijft die kwaadheid zitten en doordat ik er iets mee doe, kan ik het afsluiten en achter me laten en weer ruimte scheppen voor nieuwe dingen. Ik deed het, uit nieuwsgierigheid, ook eerst echt voor mijzelf, en toen dacht ik: 'dat moet ik gaan delen met anderen.' Dat is rustgevend voor mijzelf ook. Het is wel een fulltime job geworden. De hele week – elke dag weer. Er komen vandaag dingen langs bij me waarvan ik denk: 'oh dat is interessant, dat parkeer ik even in een apart dossiertje – in de concepten.' De volgende dag kijk ik dan of ik nog wat ter aanvulling nodig heb. Mijn man zit elke ochtend *The New York Times*, *The Guardian* en Duitse kranten door te spitten. Die stuurt me dan weer linkjes door. Dat moet dus samengevat worden in een kort stukje. Dan ga ik zoeken; in de VS gaat het zo, hoe gaat het wat dat betreft in Nederland. Dat probeer ik er dan bij te halen – dus dan ben ik gewoon aan het spitten om het op België en Nederland te betrekken. Ik vind dat er te veel rondzwerft op websites over ver-van-mijn-bedshows. En ik denk dat mensen behoefte hebben aan nieuws van eigen bodem en zo veel mogelijk in het Nederlands. Er zijn maar heel weinig mensen die daar echt systematisch induiken en er de tijd voor nemen om iets boven water te halen over de Nederlandse situatie. Dat zouden de media moeten doen – het is een reguliere job. De media krijgen mijn Aleph ook hoor – er zitten een paar journalisten in van enkele Belgische en Nederlandse dagbladen – en het begin van een samenwerking is er. Bijvoorbeeld met dat medicijn motilium tegen misselijkheid tijdens de zwangerschap, waar al jaren van bekend is dat het doden op zijn geweten heeft. Twee maanden geleden kwam opeens een journaliste van een Nederlands dagblad bij me langs die me vroeg: 'God, Ellen weet je hier meer van en kun je me helpen met wat meer informatie?' Dat had ik allemaal en dat heb ik aan haar doorgespeeld en ik ben dus ook weer verder gaan spitten. Het resultaat is dat dit middel aan alle kanten in de kijker is gezet. De Europese Commissie is ermee bezig; het is nog niet verboden, maar dat gaat wel gebeuren – het staat aangemerkt met een alarm nu. Dat is dus bereikt en eigenlijk zou ik zo'n resultaat natuurlijk met veel meer dingen willen, maar goed, dat gaat nog wel komen.

Was het contract dat minister Ab Klink met de fabrikant van het griepvaccin GlaxoSmithKline afgesloten had ook niet middels de WOB opgevraagd? Ja, en dat wilde hij ook niet laten zien, maar middels een rechtszaak moest hij er toch mee op de proppen komen. Het leek wel een zebrapad, zo veel dingen had hij met een zwarte viltstift onleesbaar gemaakt. Politici lappen die WOB echt aan hun laars, maar wat me nog meer verontrust is dat ze er al jaren mee bezig zijn om het af te schaffen. Als dat zou gebeuren, hebben we dus zelfs wettelijk gezien niet meer deze mogelijkheid en dat zou heel erg zijn. In het buitenland is er toch ook echt heel belangrijke informatie mee boven tafel gekomen![5] "

1. Voorbeeld van de rol van de WHO in het vaccinatiebeleid:
'Net als in voorgaande jaren is in verslagjaar 2012 de gemiddelde deelname aan alle vaccinaties uit het Rijksvaccinatieprogramma (RVP) met 92 tot 99 procent hoog. De ondergrens van 95 procent voor de BMR-vaccinatie wordt voor schoolkinderen (de tweede BMR-vaccinatie voor 9-jarigen) nog niet gehaald (93 procent). Zuigelingen halen deze ondergrens wel. De Wereldgezondheidsorganisatie (WHO) heeft deze ondergrens bepaald om mazelen wereldwijd te kunnen uitroeien.'
Bron: 'Rapport RIVM 'Vaccinatiegraad Rijksvaccinatieprogramma Nederland – Verslagjaar 2012' www.rivm.nl

2. 'Met de overgang naar algemene hepatitis B-vaccinatie volgt Nederland de aanbevelingen van de WHO en sluit aan op het beleid dat in de meest Europese landen al is ingevoerd.' Bron: Hepatitis B-special RVP-nieuws 27 juni 2011

3. 'Sinds 2004 is het aantal acute hepatitis B-meldingen bij mannen afgenomen met 35%, Bij vrouwen is de incidentie al sinds begin jaren 1990 stabiel.'
Bron: www.nationaalkompas.nl

4. De 7 criteria staan beschreven in 'The future of the National Immunisation Programme: towards a programme for all age groups' www.gezondheidsraad.nl
HPV-factsheet 7 criteria van de Gezondheidsraad

5. 'Vaccin Vrij' bladzijde 119

Aanmelden voor de nieuwsbrief van Ellen?
Een mailtje naar annabelle1946@hotmail.fr en je krijgt de 'Aleph' wekelijks in je mailbox.

'If you don't read the newspaper, you're uninformed. If you read the newspaper, you're mis-informed.' Mark Twain

Mijn ongevaccineerde zoontje heeft de mazelen... 7 pukkeltjes maar liefst!

Door: *Deze zomer heb ik een schrijnende kloof ervaren tussen de berichtgeving over de mazelen in de media en de ervaringen die ik hierover hoorde van de ouders zelf en las op de Facebookpagina van* Vaccin Vrij. *Het heeft uitgemond in het schrijven van de Mazelen Special die elders in dit boek te lezen is. Hoe is het mogelijk dat er door instellingen die in het leven geroepen zijn om ons te berichten over 'wat er aan de hand is' een beeld gecreëerd wordt dat niets te maken heeft met de werkelijkheid zelf? 'Gevaarlijke epidemie!' 'De schuld van de ongevaccineerden!' 'Bedreiging!' Wat is dit voor een raar verhaal? Waar komt die informatie vandaan?*

De meeste journalisten nemen klakkeloos de persberichten van het RIVM *over. Zijn ze niet goed opgeleid? Doen ze hun werk niet goed? Kiezen ze voor de makkelijkste weg, hebben ze last van chronisch tijdsgebrek? Ik weet het niet. Het is in ieder geval niet zo dat vaccinvrije of vaccinbeschadigde kinderen niet bestaan, of dat ouders geen moeite doen om de reguliere media te benaderen om hun verhaal naar buiten te brengen. De 'andere kant' van het vaccinatieverhaal komt gewoon zelden in het nieuws. Verhalen van ouders die door hun eigen doortastende onderzoek of door schade en schande wijs geworden zijn mogen blijkbaar niet gezien en niet gehoord worden. Het brengt de volksgezondheid in gevaar. Echt??? Ondanks alle manipulatie van de cijfers, zijn er op elk willekeurig moment tijdens de 'epidemie' niet meer dan 70 à 80 gevallen van de mazelen geweest – pffft – wat een flutepidemie! Waar hebben we het over? Het aantal chronische aandoeningen dat in verband gebracht wordt met vaccins loopt in de honderdduizenden. Jaar in jaar uit. Op elk moment van de dag.*

De afgelopen zomer ben ik niet alleen zeer veel gebeld door ouders, maar ook door diverse journalisten van radio en tv. Dat gaat dan bijvoorbeeld zo:

Journalist X belt me op – vriendelijke man – ruikt dat hier sprake is van nieuws. Letterlijk. Het is een nieuwe stroming. Ouders die een bewuste keuze maken om niet te vaccineren. Waarom niet? We hebben een goed gesprek waarin ik meestal in ieder geval in staat ben duidelijk te maken dat de reden van onze weigering niets te maken heeft met ons geloof of levensfilosofie, maar met de ingrediënten van het vaccin. We willen geen chemicaliën inspuiten. Dan 'neemt hij het mee naar de vergadering' en vervolgens besluit men dit niet naar buiten te brengen. Heel teleurstellend. We zullen onze inzichten en ervaringen dus zelf moeten

verspreiden. Op www.vaccinvrij.nl is een ouderplatform gecreëerd waar ouders hun verhaal kunnen delen. Ik hoop dat hiermee in de loop van de jaren een inspirerende bron van ervaringsdeskundigheid beschikbaar komt voor jonge ouders, zodat men gemakkelijker aanvullende informatie over vaccinvrij opgroeien en mogelijkheden om vaccinatieschade te herstellen kan vinden. Als we in groten getale onze ervaringen zouden delen, zou ons uiteindelijk denk ik een hoop leed bespaard kunnen blijven, want een gewaarschuwd mens telt tenslotte voor twee. Michelle vertelt wat haar ervaringen zijn, zowel met de 'gevaarlijke' ziekte als met het BMR-vaccin. Inspirerend.

Michelle: "Ik heb drie kinderen; de oudste, Quinten is net vijf geworden, Yorick is twee, en Jaeden is zes maanden. Mijn oudste zoon is volledig gevaccineerd, de middelste gedeeltelijk en de jongste helemaal niet.
Eigenlijk had ik nooit goed over die vaccins nagedacht. Iedereen deed het en toen de consultatiebureauarts zei: 'Het is tijd voor de prikjes', deed ik het ook gewoon. Mijn zoontje werd er erg ziek van. Na elke vaccinatie kreeg hij boven de 41°C koorts. Ik dacht altijd dat vaccineren veilig was, maar hij is zelfs in het ziekenhuis beland na de prikken. Het was heel angstig, maar er werd verder niet veel over gezegd en ook geen melding gedaan van de bijwerking. De medische wereld had een soort van 'daar hebben we het niet over' houding, alsof ze allemaal de andere kant op keken. Omdat Quinten elke keer zo ziek werd na de prikken trof ik maatregelen om daarmee om te kunnen gaan. Zetpillen in huis en druppeltjes van tevoren, dat soort dingen. Maar het kwam niet in mij op om het vaccin te weigeren. Ik dacht dat als hij niet gevaccineerd zou worden, hij een of andere vreselijke ziekte zou krijgen.

Yorick, de middelste, sputterde heel erg tegen op het consultatiebureau. Hij wilde het écht niet, was al aan het gieren voordat de spuit op tafel lag. Na de injectie huilde hij de hele verdere dag en ook 's nachts. En toen ging het helemaal mis. Hij werd blauw, zijn ogen draaiden weg naar boven en hij had hele hoge koorts: 41.7 °C. Ze zeggen dat je dan koortsstuipen krijgt, maar hij had geen stuiptrekkingen, hij was juist helemaal slap. Hij kreeg schuim om zijn mond en het leek net alsof hij niet meer ademde. We vertrouwden het niet en hebben hem naar beneden gehaald. Opeens trok hij helemaal wit weg en verloor zijn bewustzijn – heel angstig. Dat heeft anderhalf uur geduurd. We moesten weer naar het ziekenhuis. Toen de ambulance voorreed, kwam hij weer even bij en daarna viel hij weer weg. Dat gebeurde zeven keer achter elkaar. Bij de laatste collaps kon zijn hart het niet meer aan – het stopte er gewoon mee en ons babytje moest in de ziekenauto gereanimeerd worden.

We hadden op een haar na ons kind verloren die nacht, maar het medisch personeel deed er luchtig over. Zo van... 'Ja dat is toeval...' en over de link met het vaccin of het melden van bijwerkingen werd niet gesproken. Tenminste – totdat mijn jongste zoon in het ziekenhuis kwam met een blaasontsteking. De dienstdoende arts kwam naar me toe en zei: 'Ik heb nog eens in de papieren van je andere zoon gekeken en ik ben ervan overtuigd dat de problemen die nacht met het vaccin te maken hebben. Vaccineer de jongste maar niet.'
Ik wist helemaal niet dat dit kon – een vaccin weigeren. Ik had altijd aangenomen dat het verplicht was. Toen ik erachter kwam dat het niet zo is, was dat voor mij aanleiding om me eens goed te gaan verdiepen in vaccins. Als ik nu terugkijk vallen er een hoop dingen op zijn plek. Mijn oudste kindje was heel vrolijk en heel sociaal – gewoon een gezond jochie. Hij huilde weinig en was overal heel snel mee. Hij kon met 2 maanden al zitten en met 6 maanden al staan. Als baby was er werkelijk niets met hem aan de hand. Na de eerste prikken ging het nog, maar na de BMR begon hij helemaal in zichzelf te keren; werd angstiger, huilde veel vaker, keek je niet aan, werd stiller, zat maar voor zich uit te staren, dat soort dingetjes. Nu is er autisme geconstateerd. Waar komt dat vandaan? Toen hij nog een jaar was, zou je hem die diagnose echt niet geven.

Ik vind dat de voorlichting absoluut onvoldoende is. Ik heb nooit van artsen op het consultatiebureau dingen gehoord als: 'Je mag kiezen... dit zijn de ingrediënten van het vaccin, dit zijn de voordelen en dit zijn de nadelen.' Pas nadat die kinderarts in het ziekenhuis gezegd had: 'Vaccineer de jongste maar niet', ben ik dat gaan uitzoeken. Ik heb boeken geleend bij de bieb, op het internet gezocht, de kinderarts zelf om meer informatie gevraagd en ja, je wordt gewoon kwaad. Dat ze dat allemaal in durven te spuiten in zo'n jong lijfje; eigenlijk moorden ze kinderen gewoon uit, vind ik.

En ik vind ook dat de informatie die we krijgen over de ziektes zwaar overtrokken is. Je wordt bang gemaakt. Alles wat je erover leest op officiële websites van de overheid is allemaal zo zwaar. Je kunt al aan de waterpokken doodgaan. Ik word daar verdrietig van. Je denkt dat je je kinderen beschermt terwijl dat helemaal niet zo is. Bij de jongste, die helemaal niet gevaccineerd is, kwam ik erachter dat hij niet alleen veel beter in zijn vel zit (hij is veel vrolijker en sneller in zijn ontwikkeling in vergelijking met zijn gevaccineerde broers), maar ook dat hij, als hij ziek is, er veel makkelijker doorheen gaat als de andere twee.

Twee van mijn kinderen hebben de mazelen gehad. Yorick, mijn middelste, gevaccineerde zoon, en mijn jongste zoontje Jaeden die niet gevaccineerd is. Yorick kreeg het als eerste. Hij was met mijn ex-man naar een camping gegaan in Overijssel en ongeveer een week na die tijd kreeg hij flinke koorts en eerst een stipje op zijn wang en daarna stipjes op zijn lichaam. Hij had van die rode, ontstoken oogjes en was aan het hoesten. Typisch mazelen. Ik herkende het meteen, maar schrok er niet van. Het was net een flinke griep – heel goed te doen. Hij sliep meer en was hangerig, maar hij speelde ook nog en die oogjes, het leek eigenlijk erger dan hij er last van had.

Ongeveer een week later kreeg mijn jongste – niet gevaccineerde zoon het ook, alleen veel milder. Ik dacht dat hij vlooienbeten had en verhoging omdat die een beetje ontstoken waren en ik ging ermee naar de huisarts. Die heeft een bloedtest afgenomen en het bleek de mazelen te zijn. Ze zeggen dat als gevaccineerde kinderen de ziekte toch krijgen, ze er minder last van hebben, maar dat was helemaal niet zo. Bij mijn ongevaccineerde zoontje had ik niet eens herkend dat hij de mazelen had. Hij had maar zeven stippen over zijn hele lichaam en was de hele dag vrolijk. Je zag amper aan hem dat hij ziek was. De arts zei tot mijn verbazing ook nog: 'Het is maar beter dat hij niet gevaccineerd is, want dan komen ze er ook veel makkelijker doorheen.'

We hebben het gewoon lekker uitgeziekt, zonder medicijnen of wat dan ook en beiden waren er in een week doorheen. Ik maak van alles mee en het klopt totaal niet met wat er in de kranten en op consultatiebureaus gezegd wordt. Wat ik ook vreemd vind, is dat onze twee gevallen niet op het kaartje van mazelengevallen op de website van het RIVM voorkomen. Bij beide kinderen is de ziekte bevestigd middels een bloedtest en gemeld. Wij wonen in de provincie Groningen – dus niet in de biblebelt – en ik vraag me af of dat ermee te maken heeft.

Ik vind dat de hele epidemie behoorlijk opgeblazen wordt. Mijn moeder kan zich nog herinneren hoe het was voordat ertegen gevaccineerd werd. Ze zei: 'Heel veel kinderen kregen de mazelen; je was er wel goed ziek van – net als een flinke griep – maar een week later gingen we weer naar school.' Zelf vergelijk ik het met de waterpokken. Ook geen ramp – gewoon uitzieken en met een week zijn ze weer op de been. Ik krijg een hoop kritiek dat ik niet vaccineer maar het kan me niet schelen. Ik wil mijn jongens graag nog wat langer bij me houden. De kritiek komt meestal van mensen die niet weten wat er ingespoten wordt. Wat mij betreft geldt: wil je je kind gezond hebben of ziek? Als je hem ziek wilt hebben moet je gaan vaccineren. Zoek eerst maar eens op wat je eigenlijk inspuit."

~~~

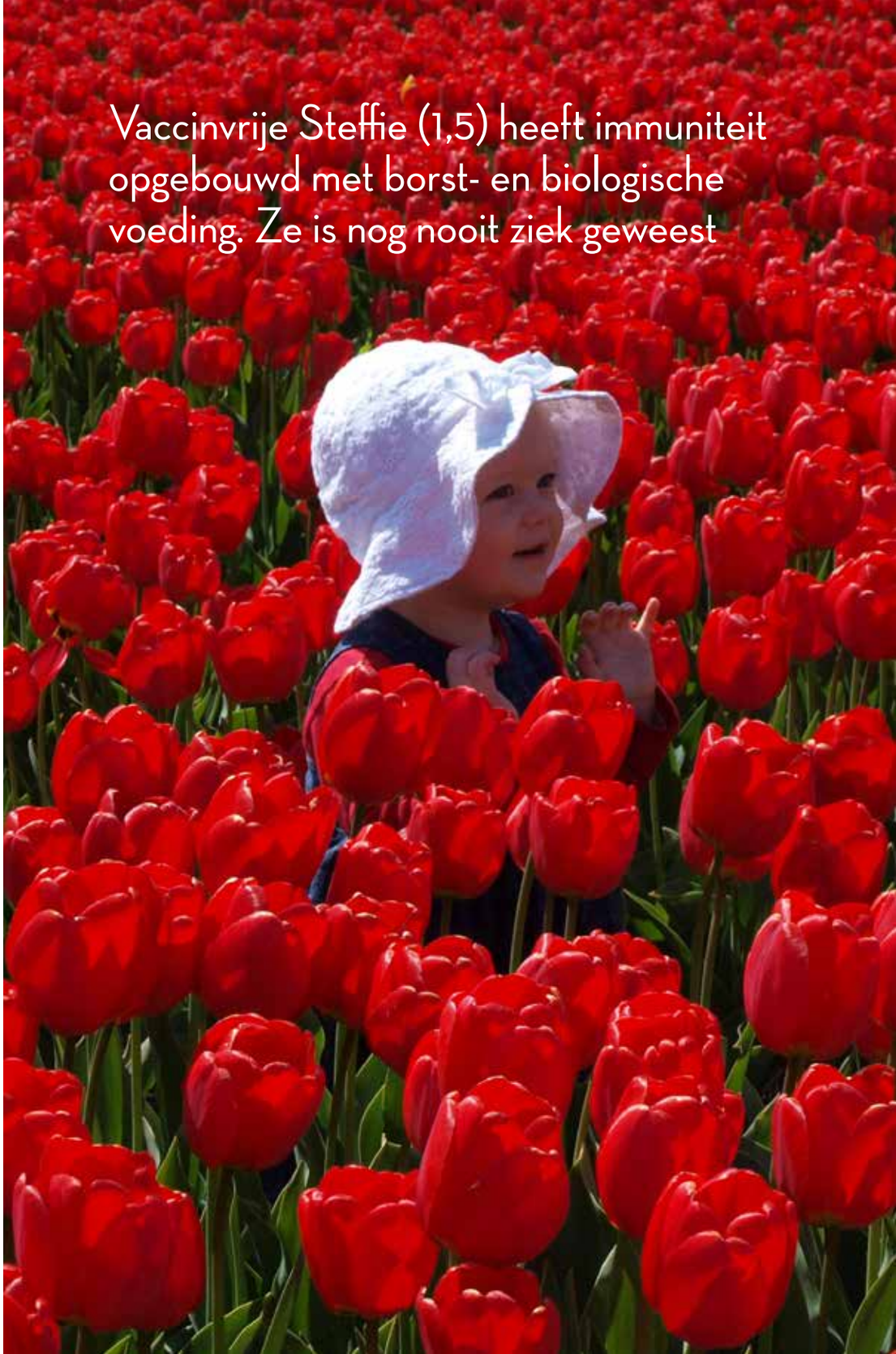
~~~

'Medicine is not healthcare. Food is healthcare. Medicine is sickcare. Let's all get this straight for a change.' Karen Pendergrass

Niet gevaccineerd en wél gezond!

'Mijn dochter Vera is nu 4 jaar, niet gevaccineerd en ze is zo gezond als een vis. Sterker nog: ze heeft nog nooit reguliere medicatie gekregen of nodig gehad. Als het nodig is wordt ze 1 of 2 keer per jaar met homeopathie behandeld. Ze werd door het kinderdagverblijf het gezondste meisje dat er rondliep genoemd.'
Marlies

'Mijn zoon, januari 2012, is volledig vaccinvrij en een erg gezond mannetje. We horen vaak dat hij heel helder uit zijn ogen kijkt en dat is precies de reden waarom wij kozen niet te vaccineren. We wilden hem puur houden, zijn immuunsysteem zelf laten ontwikkelen en versterken met zolang mogelijk borstvoeding. Geen giftige stoffen en onnatuurlijke ziektekiemen toedienen, terwijl zijn lijfje nog niet in staat is deze te verwerken. Ik zie dat mijn zoon een mooie zachte huid heeft en geen schrale rode wangen, dat hij geen snotneus heeft, zoals bijna alle andere kinderen, nauwelijks ziek is geweest en als hij ziek is, verwerkt hij die kort maar krachtig. Ik merk ook dat hij een duidelijke reactie heeft op voeding: wat goed is, is goed en wat hij niet verdraagt zie je meteen. Geweldig, dat pure lijf!' Janine

'Onze zoon (6) is niet gevaccineerd omdat we gezien hebben wat het met onze dochter (8) deed. Hij is de enige in ons gezin die bijna nooit ziek is. Ben nog altijd blij met deze beslissing.' Mignon

'Mijn oudste dochter heb ik laten vaccineren, omdat "het zo hoorde". Ik was me er niet bewust van dat het ook anders kon. Mijn jongste dochter heeft geen enkele vaccinatie gehad. Verschil dochters: de oudste is vanaf jongs af aan veel verkouden geweest, heeft vaak oorontsteking gehad en op haar 5de buisjes gekregen. De jongste is eigenlijk nooit ziek en heeft een veel betere weerstand. Mijn oudste dochter is op haar 8ste voor het laatst gevaccineerd. Nooit meer gif in hun lijfjes!' Sandra

'Onze oudste van nu 8 heeft alle prikken tot mijn zeer grote spijt gehad, als ik toen wist wat ik nu weet had ik het nooit gedaan! Onze meid was altijd ziek, ziek, ziek, verkouden, hoesten tot overgeven toe, oorontstekingen, ze heeft in haar jonge jaren ik denk wel 10-12 keer een antibioticakuur gehad. Ik moest de katten maar wegdoen, ze zou wel een allergie hebben...Toen ik zwanger was van de jongste, nu 3 jaar en nog nooooit ziek geweest, was ik WEL op de hoogte van alle rotzooi in vaccins, dus heel bewust niet gevaccineerd en ze is kerngezond, heeft hoogstens een simpele verkoudheid. Ik geloof niet meer in vaccins. Er is veel weerstand tegen niet vaccineren, mensen begrijpen het niet, omdat het ons met de paplepel wordt ingegoten dat we vaccins nodig hebben. Als mensen gewoon op zichzelf vertrouwen en zich meer gingen verdiepen in dit onderwerp en misschien steun zouden krijgen van moeders die hun kids niet vaccineren, zou dat hun ogen al meer openen, maar ik snap het wel: het is vreemd en niet goed als je je kind niet vaccineert, het hoort er toch immers bij... Ik zou nog wel pagina's door kunnen typen, het mooiste is dat ik m'n zus voor haar laatste kindje informatie heb kunnen geven en ze is OVERTUIGD!!! De spuit blijft eruit!' Wietske

'Mijn dochter is nu ruim 2 en heeft nog nooit een prik gehad. Wij hebben haar niet laten vaccineren omdat we diep vanbinnen voelen dat vaccinaties nooit kunnen bijdragen aan een goede gezondheid. De feiten die over dit onderwerp naar boven komen bevestigen ons gevoel. Onze dochter ontwikkelt zich bovengemiddeld en kijkt heel helder en wakker uit haar ogen. Ze is kerngezond en bijna nooit ziek. Als ze al een keer een beetje verkouden is dan is ze daar heel snel weer overheen.' Astrid

'Mede door Door Frankema weet ik meer en sta ik sterker. Ik zou het nu niet eens meer durven, al die rotzooi in mijn kind laten spuiten. Moraal van dit verhaal: Luister naar je onderbuikgevoel, niet negeren!' Petra

'Onze oudste is tot 4 jaar volledig ingeënt. (destijds helaas nooit over nagedacht) De tweede alleen met de DTP. Bij de jongste was ik om en dacht: "nee, ik wil niet vaccineren." De oudste heeft PDD-NOS. De middelste epilepsie en gedragsproblemen. De jongste is kerngezond! Voor ons duidelijk dat er een link is met vaccineren.' Jildau

'Ben mama van 4 kindjes, waarvan de oudsten gevaccineerd. Vanwege allergieën bij mijn kinderen heb ik – na rijp beraad en veel lezen – besloten om onze jongste dochter eens niet te vaccineren en het immuunsysteem zelf z'n werk te laten doen. Inmiddels is ze 5 jaar, volledig ongevaccineerd, allergieën verdwenen na verloop van tijd. Een heerlijk kind en zo gezond als een vis!' Hannah

'Onze dochter is bijna 20 maanden en niet gevaccineerd. Het eerste jaar heb ik getwijfeld maar daarna niet meer. Ik ga er niet aan beginnen. Ik zorg voor heel goede voeding, veel rust en regelmaat, vitamine D3 en een multivitamine en lekker veel buiten. Wij zijn heel blij dat we het niet gedaan hebben en onze dochter is, op 2 keer een dag koorts na, nog helemaal niet ziek geweest en is lief, rustig en superontwikkeld.' Jacqueline

''Mijn man en ik hebben er bewust voor gekozen onze 2 kinderen (kleuter van 4 en een baby van 9 maanden) niet te laten vaccineren en ik ben nog iedere dag dankbaar voor die beslissing. Om mij heen zie ik regelmatig kinderen van

dezelfde leeftijd die wel geënt zijn en die astmatisch, allergisch of chronisch verkouden zijn… of erger! Mijn kinderen zijn op een snotneus na bijna nooit ziek en als ze het zijn is het kortstondig. En ze hebben de eerlijke kans om hun eigen immuunsysteem op te bouwen. Wat mij betreft het mooiste geschenk dat je aan je kind kunt geven, naast een heleboel onvoorwaardelijke liefde.' Sabrina

'Mijn dochtertje is nu 6 maanden en nog nooit ziek geweest, nog nooit verkoudheden en nog nooit een oorontsteking. Eigenlijk vind ik het ook normaal dat een kind niet om de haverklap ziek is, maar helaas is dat niet het geval als ik zo om mij heen kijk. Mijn vriendin bijvoorbeeld heeft een zoontje, die is nog niet eens 2 en hij heeft al 12 antibioticakuren gehad.' Mara

'Mijn dochter van 9,5 maand is niet gevaccineerd. Het lezen van Vaccin Vrij *heeft weer een heel stuk spanning en onrust weggenomen, fijn hoor!'* Lenny

'Ik ben moeder van een zoon van 1 jaar. Tijdens mijn zwangerschap ben ik me ook verder gaan verdiepen in de vaccinaties. Het was voor mijn gevoel wel duidelijk dat ik niet wilde vaccineren maar ik wilde wel voor mezelf duidelijk hebben wat mijn beweegredenen waren. Dit natuurlijk ook om sterk in mijn schoenen te staan naar het CB toe. Mijn zoon is nu dus 1 jaar en het gaat supergoed met hem. Iedereen vind hem er zo gezond uitzien en zo helder uit zijn ogen kijken. Ja, denk ik dan, GEEN vaccinaties, GEEN suikers, BIOLOGISCH eten, dat doet een hoop goed. Verder krijgt hij ook nog steeds borstvoeding.' Aileen

'Het hele verhaal gaat natuurlijk ook veel verder dan vaccins, het gaat om wakker worden. Om bewustzijn. Onze waarheid is een heel andere waarheid nu en we leven vanuit dit nieuwe bewustzijn op een totaal andere manier. Ons zoontje is niet gevaccineerd en kerngezond. Hij kijkt zo helder uit zijn ogen dat we er op straat soms over aangesproken worden. Echt een kind van de nieuwe tijd.'
Raymond

~~~

Ongevaccineerde Yanaica (10), Larissa (13) en Gerlof (9) Blakende gezondheid door veel liefde en nuchtere ouders
~~~

'Compassion allows us to understand that as citizens of the planet, we're all in this together and that in order to ensure our survival, we must hold and cultivate a new and larger vision of what's possible for ourselves and for the human race as a whole.' Debbie Ford

Een normale wereld

'De normale wereld is de omgekeerde wereld.' John

'De arts begon erover dat het tijd was voor de "prikjes", maar ik zei: "Nee hoor, ik ben gezegend met een gezond kind en dat wil ik graag zo houden!"' Paula

'Ik zou willen dat wij met zijn allen iets konden doen om ervoor te zorgen dat het RIVM een halt toegeroepen wordt! In de toekomst zullen we (de Vaccin Vrij *community) hopelijk zo groot zijn dat we echt iets kunnen betekenen daarin.'*
Karin

In een normale wereld zijn we gezond en in vrede met onszelf. Leven we het bewustzijn en de lichamelijke conditie die Moeder Natuur voorbestemd heeft voor het menselijke ras. Er zijn vele systemen die ons weghouden van wie we werkelijk zijn en lange tijd hebben we gedacht dat we het niet zonder de autoriteit of expert buiten ons kunnen stellen. Maar we hebben ontdekt dat we met blinde gehoorzaamheid niet krijgen wat we verlangen. En gelukkig ook dat systemen uiteindelijk collectieve gedachtenpatronen zijn – belachelijke, onzinnige fabels in stand gehouden door nog meer belachelijke en onzinnige fabels.

Ik ben er heilig van overtuigd dat de tijd dat we volgzaam dienen te zijn aan krachten buiten ons voorbij is. Het is nu de tijd om van binnenuit te leven. De conditionering die we vanuit de media, het schoolsysteem en andere bronnen van 'informatie' opgelegd krijgen, vertoont barsten en de harde realiteit staart ons aan. In de echte wereld zijn het de ongevaccineerde kinderen die verreweg de beste gezondheid hebben en de gevaccineerde kinderen die steeds zieker worden.

De Amerikaanse Joan Campbell riep ouders op om in 4-6 zinnen te zeggen of hun kind(eren) negatieve effecten ondervonden hadden van een vaccin, welk vaccin dat was, hoe ze reageerden en hoe het nu is. Op haar site www.followingvaccinations.com verzamelde ze in korte tijd meer dan 900 pagina's met reacties in de trant van:

Geoffrey Files *'Had MMR, experienced high temperature, flakey red skin, now age 13 and severely autistic with mental age of 2.'*

George Fisher *'18 months old, had seizure and died 10 days after* MMR*, cold-like symptoms before his death, previously very healthy. Measles virus found in lung tissue and blood.'*

Wendy Pentelow *'I believe our son, now 20, was vaccine damaged. Had usual childhood vaccines in 1992 and at about 17 months this included Hib. Within 8 days of having these vaccines he had febrile convulsions and was never quite the same again. He has Aspergers, OCD and associated anxiety.'*

Keighley Marie Perry *'Son had MMR at 13 months, and by 15 months had lost speech, eye contact and became distressed at being held. Was diagnosed at age 2 years with severe autism, non-verbal, with possible learning difficulties. He is now very "hyper", is still incontinent, and needs constant supervision.'*

Daphne Phillips *'My son Matthew had his MMR at twelve month old, that very same night we were in the E.R. with him, he broke out in a rash and his eye were swollen shut, after that night he stopped talking, he is 10 now and is a high functioning Autistic with a very low immune system!'*

Kristin Frank *'After our son, Logan received his 18 month vaccines, he lost ALL language, and began a major regression – he is now nearly 4, and is doing very well due to intense early intervention therapies and lots of love and patience!'*

Krissy Congleton Fagan *'My son Bradley is 13 and his vaccines were given in Arlington TX. One day Bradley was talking and shortly after receiving his vaccines he went from having a full vocabulary and typically developing to a limited vocabulary of ball and bye. Very sad time. But he tries really hard now and does really well. Needless to say my other two children don't get their vaccines...'*

Richelle Feniak *'My daughter was a happy, healthy baby. She was always ahead of her peers with each of her milestones & development. Unfortunately, I was stupid enough to get all her shots (in Alberta & BC, Canada). At around 2 years old she started going downhill. By 3 yrs old she had no impulse control & would hoard food & run into traffic. Her development dropped to below average. In kindergarten she struggled. Coming out of grade 1 she could barely read the word cat or spell her name. Anytime she was doing homework to long, her eyes rolled into the back of her head & she would throw fits. I had her diagnosed. The result was PDD NOS/high anxiety.'*

Pamela Byers *'HepB on second day of life. Rashing (NOT baby acne). Screamed throughout the night. Obvious pain, drawing of legs. Extreme diarrhea for first few weeks of life with 18 to 22 poopy diapers per day. Milder reaction to following vaccines. Moderate reaction to flu vax at 2 yrs. Autism symptoms at 2 ensued. Started biomed immediately. Sensory diagnosis 3yrs. At 8 she is recovered and THRIVING.'*

De ervaringen van de ouders zijn meestal zeer beknopt weergegeven maar spreken boekdelen. Niet de mythe – afkomstig uit de koker van de marketingafdelingen van de farmaceutische industrie – maar de werkelijkheid wordt zichtbaar naarmate ouders in toenemende mate ervaringen uitwisselen over de gevolgen van de inenting.

Vaccineren is niet alleen een risicovolle gebeurtenis, maar ook de noodzaak voor 'bescherming' middels vaccins wordt ondermijnd door rondcirculerende verhalen van kinderen die zonder prikken heel gezond blijken te zijn. Omdat ze meeprofiteren van de groepsimmuniteit? Hmmmmm… staat de medische wereld er weleens bij stil dat kinderen *geboren worden met een eigen immuunsysteem?*

De Amish – een religieuze gemeenschap in Amerika die op basis van haar geloofsovertuigingen weigert te vaccineren, is altijd al een doorn in het oog van de farmaceutische industrie geweest. De Amish hebben geen last van autisme en ze zijn gewoon gezond. En dat komt niet omdat de ongevaccineerden 'parasiteren' op de groepsimmuniteit – niemand is immers gevaccineerd in hun leefgemeenschap. Prachtig studiemateriaal dat de industrie links laat liggen. Stel je voor dat er uit het onderzoek zou blijken dat de reden dat er geen autisme voorkomt bij de Amisch simpelweg is dat ze hun kinderen niet laten inenten – daar moet je als vaccinproducent toch niet aan denken!

De Zwitserse homeopaat Andreas Bachmair kwam op het idee de gezondheid van gevaccineerde kinderen te vergelijken met die van ongevaccineerde kinderen. Middels een online vragenformulier verzamelde hij informatie over de gezondheidstoestand van inmiddels meer dan 11.000 kinderen (www.vaccineinjury.info) en vergeleek dit met de data van 17.000 Duitse kinderen die verzameld zijn door het nationale onderzoeksinstituut KIGGS (www.kiggs-studie.de). Hij vond dat gevaccineerde kinderen twee tot vijf keer meer last hadden van 'alledaagse' aandoeningen en kinderziektes waaronder allergieën, oorontstekingen, hyperactiviteit, astma, vertraagde ontwikkeling van de motoriek, spraak- en leerstoornissen, diabetes en epilepsie. De industrie is niet blij met een dergelijke aanpak, waarbij de data niet uit het laboratorium, maar uit het echte leven komen, want het effect ervan is aanzienlijk. De website van Andreas Bachmair werd vergeleken met een provaccinsite van de overheid in een onderzoek met de titel:

'The influence of Vaccine-Critical Websites on Perception of Vaccinations Risks'

Men wilde weten wat het effect van het surfen op 'vaccinkritische' websites is op de manier waarop de consument over vaccins denkt. De conclusie van het onderzoek luidde als volgt:
'Our analyses reveal that viewing typical vaccine-critical websites for only five to ten minutes increases the perception of risk regarding vaccinations and decreases the perception of risk regarding the omission of vaccinations as compared to visiting a control site. Moreover, acquiring information about vaccinations on a vaccine-critical website significantly decreased the intentions to vaccinate.'
Bron: www.cornelia-betsch.de

Slechts vijf tot tien minuten surfen op een site waarop ouders delen hoe het er in het echte leven uitziet is voldoende om andere ouders wakker te schudden!

De tijd dat een kleine groep voortrekkers maatschappelijke verandering tracht door te voeren ligt achter ons. De maatschappij IS aan het veranderen en de verspreiding van informatie, de groei van het bewustzijn en de daaruit voortvloeiende transformatie wordt door steeds meer mensen gedragen. Het gaat er niet om het leed van de hele wereld op je schouders te nemen, noch om alles maar langs je heen te laten gaan omdat je 'er toch niets aan kan doen'. Maar om het besef dat wijzelf verantwoordelijk zijn voor hoe de wereld er vandaag en morgen uitziet. Met wat we doen – of niet doen – dragen we ons eigen, persoonlijke steentje bij aan de nieuwe structuren van een wereld die niet langer gebaseerd is op irrationele angst, maar op liefde en vertrouwen. Een normale wereld.

Verandering komt van binnenuit en van onderaf, ook maatschappelijke verandering. De oplossingen voor onze problemen gaan niet komen van de overheid, niet van de medische wereld, noch van onze ouders of docenten. Niemand kan het voor ons doen. Gelukkig maar, want alleen op die manier kunnen we ontdekken tot welke geweldige dingen we in staat zijn!

Moet ik het nog één keer zeggen? We zijn geen slachtoffers – we zijn scheppers.

WIJ zijn degenen op wie we gewacht hebben!

~~~
~~~

Appendix A
Wat kunnen we doen om bij te dragen aan een normale wereld?

'Act as if what you do makes a difference. It does.' William James

1. Informeer jezelf. Alle informatie die de overheid achterhoudt, alles wat actualiteitenprogramma's en kranten ons vergeten te vertellen en alles waar artsen ons niet bij kunnen helpen omdat zij ook niet over de benodigde kennis beschikken is te vinden op het internet. Surf en snuffel en voel welke informatie diep vanbinnen resoneert. Vertrouw het gevoel in je dat zegt: 'het klopt' (of 'het klopt niet', dat kan ook natuurlijk!). 'Het voelt goed' of 'het voelt niet goed' zijn de wegwijzers naar een normale wereld.

Voor informatie over vaccins en vaccinvrij opgroeien kun je op de site www.vaccinvrij.nl terecht voor YouTubes-filmpjes met lezingen van wakkere artsen en wetenschappers, ervaringsdeskundigheid van ouders, een gigantische hoeveelheid links naar sites met aanvullende informatie en meer.

2. Draag bij aan het verspreiden van informatie! Weer geldt: wat overheidsmedewerkers, artsen, wetenschappers of welke autoriteit dan ook zegt, WIJ leven de realiteit. Als ons verteld wordt dat een vaccin veilig is en het blijkt niet zo te zijn, dan is het belangrijk dat we dit delen. En als ons verteld wordt dat kinderen vaccins nodig hebben en we hebben ervaren dat we beter af zijn zonder, dan is het net zo goed van belang dat we dat kenbaar maken. Bijdragen zijn niet alleen welkom, maar hard nodig!

Geïnspireerd door sites zoals www.vaccineinjury.info en www.followingvaccinations.com is www.vaccinvrij.nl aangepast om op een gestructureerde manier ervaringen met betrekking tot vaccinvrij opgroeien of vaccinatieschade te verzamelen en voor elkaar beschikbaar te maken. Onder de knop 'ouders over…' staat alles uitgelegd! Doe mee alsjeblieft, het is simpel en een enorme bijdrage aan een normale wereld.

De kinderen gezien, de ouders gehoord...

3. Draag bij aan het verspreiden van informatie!! Geef dit boek cadeau als je op kraamvisite gaat bij je buren. Of word lid van de Facebookgroep van vaccinvrij (www.facebook.com/vaccinvrij). Deel je ervaring en stel je vragen. Ik ben elke keer weer verbaasd over de enorme ervaringsdeskundigheid die er 'in het veld' aanwezig is. Geen vraag zo vreemd of er is een hele rits moeders die er ervaring mee hebben. Heel en deel. Nodig vrienden uit om ook lid te worden of stuur artikelen door in je eigen netwerk. Het gaat er niet om dat je *veel* doet maar dat vele mensen allemaal *iets* doen! Delen en doorsturen is simpel en een enorme bijdrage aan een normale wereld.

4. Draag bij aan het verspreiden van informatie!!! *Houd de conversatie over vaccins levendig*. Ik weet het – verjaardagsfeestjes kunnen uit de hand lopen als je weet dat het (niet) klopt maar nog niet goed om kunt gaan met aanvallen of oordelen van familie en vrienden. We hoeven niemand te overtuigen of te bekritiseren, maar we hoeven ons ook zeker niet te verstoppen. En geloof me, ik weet als geen ander hoe moeilijk het kan zijn om een 'taboe' te doorbreken. Neem dit boek mee en leen het een weekendje uit of zoek het een en ander op – daarvoor heb ik het geschreven!

De kinderen gezien, de ouders gehoord...

5. En last but not least. Heeeeeeel belangrijk! **Geef je kinderen de kans om acute infectieziekten door te mogen maken.** Ouders vragen me vaak: 'Als ik niet vaccineer, wat is dan het alternatief?' Alsof we – bij gebrek aan een prik toch op zijn minst een pil zouden moeten slikken om 'beschermd' te zijn. Het is nodig dat we zien dat het af en toe ziek mogen zijn een gezonde reacties is van een zich ontwikkelend organisme. (of een gezonde reacties op een vervuilde wereld of vervuilde prikkel) Het is simpel:

1. Gezondheid is onze natuurlijke staat van zijn. Zo worden we in de regel geboren.
2. We onderhouden het met volwaardige voeding, een schoon leefmilieu en gezonde levensgewoontes.
3. We ontwikkelen weerstand of herstellen de balans als dat nodig is door wat de medische wereld een (acute infectie)ziekte noemt, maar wat eigenlijk een groeiproces/grote schoonmaak is. En we vermijden daarmee dat gifstoffen die in het lichaam achterblijven chronische aandoeningen of ziektes gaan veroorzaken. Heel gezond dus!

In appendix B staat alle informatie die je nodig hebt om deze acute genezingsprocessen veilig door te maken.

~~~
~~~

Appendix B
Hoe kunnen we veilig omgaan met infectieziekten/koorts?

'Het enge van dat hele vaccinatie/medicijnen/big farma-gebeuren is dat mensen het vertrouwen in zichzelf verliezen. In hun eigen lichaam, in hun eigen herstellend vermogen. Je gaat op den duur denken dat elke snottebel dodelijk is en er meteen een paar pillen tegenaan gegooid moeten worden.' Marlies

Veilig omgaan met acute infectieziekten en koorts – wat we dienen te weten om onze kinderen de ruimte te geven zelf beter te worden!

Een gezond kind kan heel goed ziek zijn. Het is van nature ook niet bang voor een infectieziekte. De meeste ouders zijn dat wel en angst is de grootste barrière om op een verstandige en ontspannen manier met infectieziekten om te gaan. Het lijstje van de Engelse arts Jayne Donegan somt onrusten op waar ouders door geplaagd worden. Vrij vertaald:

- Angst om je eigen inschattingsvermogen en intuïtie te gebruiken omdat we zijn gaan geloven dat alleen 'professioneel opgeleiden' in staat zijn beslissingen te nemen over onze kinderen.
- Angst dat ziektes die ooit gezien werden als een normaal onderdeel van opgroeien nu 'dodelijke aandoeningen' geworden zijn.
- Angst voor symptomen zoals koorts, hoesten en huiduitslag.
- Angst dat onze kinderen zonder paracetamol koortsstuipen zullen krijgen.
- Angst voor meningitis bij roodheid of vlekjes op de huid.
- Angst om snottebellen en hoestbuien hun natuurlijke verloop (het lichaam uit) toe te staan.
- Angst dat de wereld om ons heen vol bacteriën en virussen zit die ieder moment kunnen toeslaan om onze kinderen te vellen.
- Angst dat geen enkel kind zijn ziekte zou overleven zonder antibiotica.
- Angst dat zonder 99% antibacteriële zeep onze kinderen door gevaarlijke micro-organismen geïnfecteerd worden.

Nou, het is duidelijk. Meestal maakt een kindje zelf niet al te veel ophef over snot, rode wangen, pukkeltjes of verhoging, maar de ouders des te meer. Het aanzien van een ziek kind, vooral ons *eigen* zieke kind, kan heel bedreigend voelen. Het is dus logisch dat wat kinderen van ons nodig hebben om hun ziekteproces rustig door te kunnen maken, in grote

mate afhangt van wat *wij* nodig hebben om onze onrust te kalmeren. Hoe te handelen is de vraag... Snel de huisarts bellen en pas weer ademhalen als ons kind een flinke dosis antibiotica of paracetamol heeft doorgeslinkt. Velen van ons doen dat, maar misschien is het beter om eerst alleen even rustig uit te ademen. In het vliegtuig wordt ons verteld dat we in geval van nood eerst onszelf van een zuurstofkapje moeten voorzien en dan pas ons kindje. Logisch, als wij ons bewustzijn zouden verliezen kunnen we niets voor onze kleine doen. Iets dergelijks geldt ook in geval van ziekte; als we zelf gestrest zijn, kunnen we niet effectief met een ziek kind omgaan. Het helpt enorm om het een en ander te weten over ziekte en koorts om de situatie rustig te kunnen overzien en met vertrouwen te kunnen handelen.

1. Wat is er aan de hand?

Hebben deze pukkels ook een naam? Heeft mijn kind de mazelen, de zesde ziekte, de griep? Het is fijn om de naam van de ziekte te weten zodat we min of meer weten hoelang het gaat duren en welke fases er doorlopen worden. Let wel: elk kind is verschillend en gaat op zijn eigen manier door de ziektes heen. Een arts kan zeker behulpzaam zijn bij het stellen van een diagnose maar is niet onmisbaar. Alle informatie over ziekte(symptomen) die de arts uit zijn hoofd geleerd heeft staat op het internet en de meeste moeders weten binnen de kortste keren te vinden wat er aan de hand is en wat ze ongeveer kunnen verwachten.

2. Hoe ga je ermee om?

In vergelijking met de vele chronische aandoeningen die onze kinderen tegenwoordig plagen zijn de acute aandoeningen simpel. Waarom? Het zijn in feite juist de acute infectieziekten die laten zien dat het kind gezond is. Het lichaam weet precies wat het moet doen; koorts, pukkeltjes, snottebellen... vertrouw er maar op dat er expertise aanwezig is in dat kleine lijfje! OK, het heeft wat tijd nodig, maar acute infectieziekten zijn *zelfgenezende* processen, met andere woorden: we hoeven ons er *niet* mee te bemoeien. De chronische aandoeningen van het immuunsysteem en het centrale zenuwstelsel laten echter zien dat deze organen beschadigd zijn – volgens mij in het overgrote gedeelte van de gevallen door gevaarlijke chemische stoffen – en ja, dan kan het lichaam wel wat hulp gebruiken. In eerste instantie *niet* in de vorm van medicijnen (nog meer gif), maar juist met ontgifting, het aanvullen van voedingstekorten, aanpassen van levensgewoonten en dergelijke. En er zijn vele experts die daarbij kunnen helpen. Ook in dit geval zou ik zelf niet zo snel naar de arts gaan – eventueel voor diagnose, maar daarna liever naar alternatieve genezers die meer kennis en ervaring hebben op het gebied van bijvoorbeeld het ondersteunen van ontgiftingsprocessen dan reguliere artsen.

Maar dat terzijde. Als we op de juiste manier omgaan met onze kinderen – en met de acute infectieziekten – kunnen we hopelijk voor velen

van hen voorkomen dat ze in het chronische circuit terechtkomen. Op de 'juiste' manier omgaan betekent natuurlijk, heel kort door de bocht – dat we ze beschermen tegen gifstoffen en voorzien van voldoende voedingsstoffen, *als ze nog niet ziek zijn.* Dat is voor de meeste kinderen eigenlijk al genoeg om zonder kwalen op te groeien. En daarnaast natuurlijk dat ze die paar acute infectieziekten die gezonde kinderen voor hun tiende levensjaar krijgen, gewoon door mogen maken – op hun manier!

Mijn kind is ziek –wat nu?

Wat hebben ze nodig?

1. Rust – het meest onderschatte geneesmiddel aller tijden.
2. Voldoende drinken – voor het afvoeren van gifstoffen.
3. Eten als ze erom vragen: zoet, niet in de vorm van snoep maar van fruit; zout in de vorm van bouillon of gewoon een rijstwafeltje of waar ze ook maar trek in hebben – als het maar licht verteerbaar is. Het lichaam heeft energie nodig voor het herstelproces.
4. Frisse lucht – kamer elke dag even luchten – als het kind niet in de kamer is natuurlijk; tocht is niet OK want dat koelt af en het lichaam tracht juist koorts te genereren… HEEEELLUPPP Koortssssss!!!

Van alle symptomen van infectieziekten (koorts, overgeven, pukkeltjes) zijn ouders het meeste bang voor koorts. Time to meet a HOT shot!

Wat is de oorzaak van koorts? Wat is de functie van koorts? Wat zijn we gaan geloven over koorts? Normaal gesproken schommelt de lichaamstemperatuur van een kind, baby of volwassene tussen de 36,5 en 37,5 graden Celsius. Wordt het meer dan is er sprake van verhoging – een symptoom van een acute infectieziekte. Met de introductie van koortswerende medicijnen werd het idee gepromoot dat dit gevaarlijk zou zijn. We zijn gaan geloven dat koorts de ziekte is en dat het gevaarlijk kan zijn als het te erg wordt. Dat je dan koortsstuipen kunt krijgen, die veroorzaakt zouden worden door oververhitting van de hersenen. We raakten gewend aan het slikken van paracetamol of andere koortsremmers om hier 'geen last' van te hebben.
Koorts is niet gevaarlijk. Oververhitting wel. Het verschil tussen die twee is dat de warmte bij koorts door het lichaam zelf opgewekt wordt, en bij oververhitting van buitenaf komt. Bij een volwassene die aan hoge temperaturen wordt blootgesteld, bijvoorbeeld in een sauna, gaat het lichaam zweten om de warmte af te voeren. We raken daarmee ook veel gifstoffen kwijt, dus een paar rondjes in de sauna doen ons goed. Maar onze baby meenemen in het Finse kamertje is geen slim idee. Zo'n kleintje is nog niet in staat is om alle warmte snel af te voeren en raakt oververhit – een gevaarlijke situatie. Als een baby bijvoorbeeld op een warme zomerdag achtergelaten wordt in een afgesloten auto omdat moeder de supermarkt induikt om boodschappen te doen, kan het 'door de warmte bevangen worden' en hieraan overlijden.

Bij koorts is de situatie anders; de temperatuursverhoging komt niet van buitenaf, maar wordt het door het lichaam zélf opgewekt en Moeder Natuur weet heus wel wat ze doet. Naarmate wij meer begrijpen van het immuunsysteem kunnen we beter zien wat de functie van koorts is. Leukocyten bijvoorbeeld zijn cellen in het immuunsysteem die ongewenste bacteriën en de gifstoffen die deze maken 'opeten'. Ze kunnen dit in een hoger tempo doen als de temperatuur omhooggaat. Interferon – een stof die virussen en bacteriën doodt en leukocyten actiever maakt – werkt sneller als de temperatuur verhoogd is. Het is drie keer zo effectief bij een temperatuur van 40 °C als bij een temperatuur van 39 °C. Vitamine C helpt bij het doden van ziektekiemen, en bij koorts neemt het effect van vitamine C toe. Tegelijkertijd wordt de reproductie van micro-organismen juist geremd door hogere temperaturen en zo kunnen we nog wel even doorgaan. Misschien is het goed om nog eens te vermelden dat we nog maar een zeer basaal begrip hebben van hoe het immuunsysteem precies werkt. We weten niet eens hoe het lichaam een schaafwondje geneest, laat staan dat we precies snappen hoe alle reacties die tijdens een infectieziekte plaatsvinden in zijn werk gaan en waar ze precies voor dienen. Dat koorts een essentiële rol heeft in het genezingsproces is buiten twijfel, maar toch wordt ouders helaas vaak aangeraden om paracetamol te geven zodat het kind er 'geen last van heeft'.

Koorts na vaccinatie

Koorts treedt niet alleen op tijdens een acute infectieziekte. We zien bij misschien wel zo'n 50% van de baby's die gevaccineerd worden dat het kind na de prik verhoging heeft. In Amerika wordt nu zelfs standaard het advies gegeven om het vaccin te 'begeleiden' met een koortsremmer zodat het kind 'geen problemen van de prik ondervindt'. Eerst spuiten we lichaamsvreemde giftige stoffen in en als het lichaam zich tracht te verdedigen ontnemen we hem het belangrijkste wapen in de strijd. Zucht. Het valt niet mee om op deze aarde gezond te blijven! De koortsremmer maskeert natuurlijk alleen de kortetermijnbijwerkingen (zoals zwelling, roodheid op de plek van inenting, koorts) en vergroot de kans op langetermijnbijwerkingen, omdat elke poging van het babylichaampje om zich (gedeeltelijk) te ontdoen van de 'rommel' nu tenietgedaan wordt. De vacciningrediënten kunnen niet afgescheiden of afgebroken worden en blijven dus circuleren of worden ergens in het lichaam opgeslagen. En wat de precieze effecten daarvan op langere termijn zijn bij elk individueel kind… we weten gewoon het niet.

Er kan ook – zij het gelukkig minder vaak – sprake zijn van een koortsstuip na vaccinatie. Dit is een angstige ervaring voor ouders. Het kind heeft niet alleen koorts maar ook stuiptrekkingen, en er wordt vaak automatisch aangenomen dat de stuiptrekkingen het gevolg zijn van de hoge koorts. We denken er liever niet bij na dat bijvoorbeeld een stof als fenol, dat in vaccins gebruikt wordt als conserveer- en desinfecteermiddel, als bijwerking convulsies (stuipen) geeft.

Een enkele keer is er sprake van spiertrekkingen bij ongevaccineerde kinderen. In de fase dat koorts opgewekt wordt, gaat het kind soms rillen; spieractiviteit ondersteunt temperatuursverhoging. Als dat heel heftig verloopt kan het gepaard gaan met spierschokken. In de dalende fase van koorts zie je dat het kind meer gaat transpireren – 'pareltjes op de bovenlip' kan hebben. En dan weet je dat het snel weer de normale temperatuur zal hebben.

In principe hoef je niet in te grijpen bij koorts – het lichaam weet wat er nodig is en reguleert zichzelf. Uitzondering hierop is het geval dat de koorts maar aan blijft houden, de conditie niet verbetert, je ziet dat het kind uitgeput raakt en vanbinnen voelt dat er iets niet klopt. In een zeldzaam geval kan het zijn dat er meer aan de hand is, bijvoorbeeld een inwendig abces en dat dient in het ziekenhuis onderzocht te worden.

Vitamine C werkt modulerend op elke infectieziekte en het enige wat ik weleens slik – of aan mijn kinderen gegeven heb tijdens de griep – is een hoge dosis goede kwaliteit vitamine C (dat betekent niet dat dit de enige mogelijkheid is natuurlijk: echinacea, homeopathische ondersteuning, vitamine D bijvoorbeeld zijn andere opties). Als er sprake is van hoge koorts en een kindje met vuurrode wangetjes ligt te puffen, kun je helpen de warmte wat meer te verspreiden met behulp van citroenwikkels. Dat houdt in dat je een in water met wat citroen of azijn gedrenkte en licht uitgewrongen doek om de kuiten wikkelt – met daaromheen een droge doek. Daardoor koelt het ter plekke van de wikkel af en zal het lichaam de onderbenen weer trachten op te warmen door er warmte naartoe te sturen.

Onthoud dat koorts *niet* de ziekte is! Nogmaals: dit idee is pas zo'n 150 jaar geleden gepromoot met de opkomst van koortsremmers. Koorts is een cruciale factor in het *genezen* van de ziekte, en als het onderdrukt wordt is het kind juist kwetsbaarder voor de onderliggende ziektekiemen.

Hoe elk individueel kind door een infectie ziekte heen zal gaan, hangt van elk kind af. Waarom het de ene ziekte wel en de andere niet krijgt en hoe het zich ervan ontdoet is een mysterie dat gelukkig slechts hoogst zelden verkeerd afloopt. Als dat zo is, komt het praktisch altijd omdat er een onderliggende ziekteconditie aanwezig is (zoals kanker, een hartklacht of slecht functionerende lever), het immuunsysteem ondermijnd wordt met suiker of koortsremmers (in het Westen), of het kind dermate ondervoed is dat het gewoon niet voldoende energie heeft om koorts te genereren en het genezingsproces door te maken (in de derde wereld). Het precieze antwoord op: 'Waarom mijn kind en waarom nu?' met betrekking tot ziekte en gezondheid hebben we gelukkig niet. Kinderen zijn kinderen en geen machines. Ze worden ziek en genezen op hun eigen manier. Maar vertrouwen in het transformatieproces zal zowel bij de ouders als bij het kind leiden tot beter worden. Dat is het mooie. En dat is het enige wat we zeker weten!

Voor deze appendix zijn artsen en literatuur geraadpleegd. Meer lezen?

Artikelen:

'Understanding Infection: Not a battle, but a housecleaning' – Phillip Incao
www.philipincao.crestonecolorado.com

'Don't fear the fever, fear the fever reducer' – Guggie Daly
www.guggiedaly.blogspot.com

'Rest, the undervalued, inaccessible, awesome therapy' – Suzanna Czeranko
www.ndnr.com

'The five best home remedies for cold, coughs and the flu'
www.naturalnews.com

Artikelen en brochures van arts Jayne Donegan:

'Health, Disease & Some History of Medicine'
'Mumps – Do We Need to Worry?'
'Are Childhood Diseases a Good Thing?'
'The Doctor's Dilemma'
'Nursing Children Supportively Through Acute Illness – Safe Management of Fever'
www.jayne-donegan.co.uk

Boeken:

'Kinderspreekuur – Gezondheid, ziekte, opvoeding' – Wolfgang Goebel en Michela Glöckler
'How to raise a healthy child in spite of your doctor' – Robert Mendelssohn
'U kunt veel meer dan u denkt' – Hans Moolenburgh

~~~
~~~

Appendix C
Verantwoordelijkheidsverklaring voor artsen

Op veel consultatiebureaus wordt aan ouders die ervoor kiezen hun kinderen niet te vaccineren gevraagd een formulier te ondertekenen waarmee ze onder andere verklaren dat ze de verantwoordelijkheid van hun keuze op zich nemen. Met andere woorden: de risico's van eventuele ziektes zijn voor hen.

Een dergelijk formulier kan intimiderend overkomen. Als we zelf ziek worden weten we nog wel wat we nodig hebben, maar wat moeten we doen als onze baby ziek wordt? De arts zegt min of meer: 'Als je niet doet wat ik zeg ben ik niet langer verantwoordelijk, dan moet je het verder zelf maar uitzoeken.'

Wat mij betreft zijn acute infectieziekten gezonde processen. Slechts als er *complicaties* optreden kan dit gevaar opleveren, maar dit is bij normale kinderen in het Westen in de 21ste eeuw zelden het geval. Als de ziekte ongestoord doorgemaakt kan worden (eventueel ondersteund door vitamine C, homeopatie of andere natuurlijke middelen) zijn het reinigende en transformerende groei- of genezingsprocessen, waarvan de risico's vele malen kleiner zijn dan de risico's van vaccins. Natuurgenezers en alternatieve therapeuten kunnen ouders ondersteunen in het veilig doormaken ervan maar het is niet eens echt nodig. Het lichaam weet heel goed wat er gedaan dient te worden!

De medische optie is:

- Acute infectieziekten *preventief bestrijden* – vóórdat de persoon ziek is – door middel van vaccins.
- Acute infectieziekten *daadwerkelijk bestrijden* – op het moment dat de persoon ziek is – door middel van medicijnen (antibiotica/paracetamol).

De beperkingen van het artsenarsenaal beginnen duidelijk te worden: Overmatig gebruik van antibiotica – onder andere ook in de vleesindustrie – heeft tot gevolg gehad dat 75% van de bacteriën er inmiddels resistentie tegen opgebouwd heeft. Bovendien worden kinderen steeds vatbaarder voor infecties omdat de natuurlijke darmflora – en daarmee de eigen weerstand – ernstig verstoord wordt door het gebruik van antibiotica. Koortsremmers ondermijnen het eigen immuunsysteem eveneens. En vaccins... beseft de arts eigenlijk wel aan welke risico's hij het kind blootstelt als de naald in dat beentje verdwijnt?

Op verzoek van onze baby's… een verantwoordelijkheidsformulier voor artsen!

Verantwoordelijkheidsverklaring

Ik (naam).....ben gediplomeerd arts/ verpleegkundige en bevoegd tot het toedienen van vaccinaties volgens het RVP.

Op (datum)..... heb ik aan (naam kind) .....de volgende vaccins gegeven: (gelieve aan te kruisen of open te laten)

( ) DKTP
( ) Hep B
( ) BMR
( ) DTP
( ) Hib
( ) Pneu
( ) MenC
( ) HPV
( ) Losse vaccins

Ik heb (naam ouder(s)).....geïnformeerd over: (gelieve aan te kruisen of open te laten)

( ) de ingrediënten van vaccins (1)
( ) de daling in infectieziekten vóór en na opname van het betreffende vaccin in het RVP (2)
( ) de globale verschillen en overeenkomsten tussen natuurlijke en kunstmatige immuniteit
( ) de geschatte risico's op het krijgen van de ziekte en het verloop van de ziekte bij gevaccineerde kinderen (hieronder uitgesplitst per vaccin)
( ) de geschatte risico's op het krijgen van de ziekte en het verloop van de ziekte bij ongevaccineerde kinderen (hieronder uitgesplitst per vaccin)

In percentages uitgedrukt ligt het globaal geschatte risico op het krijgen van de ziekte zonder vaccinatie op: (vul in met betrekking tot toegediende vaccins)

	0%	0-25%	25-50%	50-75%	75-100%	100%
Difterie						
Kinkhoest						
Tetanus						
Polio						
Hepatitis B						
Hib						
Bof						
Mazelen						
Rodehond						
Meningokokkenziekte						
Pneumokokkenziekte						
Baarmoederhalskanker						

In percentages uitgedrukt ligt het geschatte risico op het krijgen van de ziekte met vaccinatie op: (vul in met betrekking tot toegediende vaccins) (zie bijlage)

	0%	0-25%	25-50%	50-75%	75-100%	100%
Difterie						
Kinkhoest						
Tetanus						
Polio						
Hepatitis B						
Hib						
Bof						
Mazelen						
Rodehond						
Meningokokkenziekte						
Pneumokokkenziekte						
Baarmoederhalskanker						

Ik heb (naam ouder(s)) ..... op de hoogte gesteld van het feit dat er: (gelieve aan te kruisen of open te laten)

( ) geen wettelijke verplichting bestaat om kinderen te vaccineren
( ) keuzemogelijkheden bestaan, zoals: op latere leeftijd enten, losse vaccins toedienen, bepaalde vaccins weglaten of helemaal niet vaccineren.

Tevens verklaar ik dat:

( ) ik de ouders voorzien heb van bijsluiter(s) (geschreven door vaccinproducenten)
( ) ik de ouders gewezen heb op de mogelijkheid van bijwerkingen van het vaccin
( ) ik samen met ondergetekende ouder(s) de gezondheidstoestand van hun kind kritisch zal blijven volgen en onverwachte veranderingen of klachten door zal geven aan bevoegde instanties (3) evenals zich toch manifesterende ziekte
( ) ik mij ervan verzekerd heb dat het betreffende kind in goede gezondheid is op het moment van toediening van het vaccin
( ) ik geen gedeelde/volledige (gelieve te omcirkelen) verantwoordelijkheid accepteer voor eventuele schade veroorzaakt door de ingrediënten van de door mij toegediende vaccins
( ) ik mij wel/niet verdiept heb in aanvullende informatie over vaccineren (zie bijlage)

Datum: ..... Plaats: .....

Handtekening arts/verpleegkundige: .....

Handtekening ouder: .....

Aanvullende informatie met betrekking tot 'Verantwoordelijkheidsverklaring'.

Het formulier 'Verantwoordelijkheidsverklaring' dient als helder uitgangspunt ter ondersteuning voor het maken van een veilige en verantwoordelijke vaccinatiekeuze. Het kan door de ouder ter ondertekening aangeboden worden aan de arts of verpleegkundige.

Zowel de arts als de ouder kan zich verder verdiepen in de praktijk van het vaccineren middels deze bijlage en de op deze pagina's genoemde aanvullende informatie.

1. Veiligheid

In vaccins zitten voornamelijk verzwakte of gedode ziekteverwekkers en chemicaliën. Op www.desireerover.nl staat een zeer gedetailleerd overzicht van de inhoud van alle vaccins in het Nederlands Rijksvaccinatieprogramma en een beschrijving van de effecten in het lichaam die al deze stoffen en materialen kunnen veroorzaken.

Zie verder:
www.informedchoice.info - www.novaccine.com - www.knowvaccines.com

2. Effectiviteit

De volgende twee rapporten bevatten de cijfers van het voorkomen van de verschillende doelziektes van het RVP per jaar uitgesplitst.
RIVM-rapport 213676008 – 'De effecten van vaccinatie; het voorkomen van de doelziektes (1900-1956).'
RIVM-rapport 210021001 – 'Het Rijksvaccinatieprogramma in Nederland: het voorkomen van de doelziektes (1957-2002).'
Bij www.amazon.com is nog steeds het boek: *International Mortality Statistics* van Michael Alderson te bestellen waarin de sterftecijfers van de doelziektes van het RVP te vinden zijn in 31 landen van 1900-1975.

Zie ook bijvoorbeeld: www.childhealthsafety.wordpress.com - 'Vaccines did not safe us - 2 centuries of official statistics'

Zowel het voorkomen van de doelziektes van het RVP als de sterfte eraan waren al lang en breed op hun retour vóórdat we begonnen met vaccineren.

3. Voor het melden van bijwerkingen:

In Nederland: www.lareb.nl
In België: www.fagg-afmps.be

Overzicht van overheidsinstellingen betrokken bij het RVP in Nederland en Vlaanderen.

RIVM (Rijksinstituut voor Volksgezondheid en Milieu) www.rivm.nl
Vlaams Agentschap Zorg & Gezondheid www.zorg-en-gezondheid.be

CB (Consultatiebureau) www.icare.nl
Kind & Gezin (0-3 jr) www.kindengezin.be

CJZ (Centrum Jeugd & Gezin) www.cjg.nl
CLB (Centra Leerlingen Begeleiding) www.ond.vlaanderen.be

Gezondheidsraad www.gezondheidsraad.nl
Hoge Gezondheidsraad www.health.belgium.be

Lareb www.lareb.nl
FAGG (Federaal Agentschap voor Geneesmiddelen en Gezondheidsproducten) www.fagg-afmps.be

RVP (Rijksvaccinatieprogramma) www.rivm.nl
Vaccinatieschema www.zorg-en-gezondheid.be

De RVP ´s in België en Nederland komen in grote lijnen overeen, met één uitzondering: in België is het poliovaccin verplicht (op straffe van boetes en gevangenis) en in Nederland niet.

Index

Autisme 52, 104, 105, 148, 151, 160, 232, 237, 250, 260-268, 315, 324

Bechamp, Antoine 59, 60
Bof 69, 70, 89, 115, 124, 160, 161, 238, 252-256, 289, 308, 335, 336
Buckland, Diana 124, 147
Bijsluiter 30, 78, 85, 90, 91, 95, 96, 105, 158, 162, 184, 197, 214, 215, 218, 275, 282, 336
Bijwerkingen 15, 45, 51, 81, 96, 100-102, 104, 105, 115-117, 120, 122, 143, 155, 160, 176, 182, 194-208, 220, 222, 229, 258, 265-267, 272, 284, 285, 294-296, 309, 310, 314, 331, 336, 337

CDC 103, 131, 135, 167
Cholera 18, 20, 21, 29, 32, 53, 55, 60, 64, 68, 117, 124

DDT 127, 128, 132
Difterie 17, 30, 33, 50, 81, 124, 126, 174, 270, 335, 336
Douglas Hume, Ethel 59, 61

Fisher, Barbara Lou 65, 295

Gezondheidsraad 49, 63, 97, 98, 109, 113, 114, 143, 216, 217, 275, 312

Haley, Boyd 94
Hepatitis B 64, 96, 113f116, 174, 223-225, 292, 309, 310, 312, 335, 336
Hib-ziektes 50
HPV 64, 119, 178, 188, 189, 213, 246, 285, 290, 312, 335, 336

Kinkhoest 17, 29, 30, 50, 67, 70, 71, 81, 126, 174, 202, 204, 208, 211, 228-232, 239-241, 255, 256, 275, 289, 295-297, 335, 336
Koch, Robert 60, 61
Koren, Ted 89, 92, 95

Lydall, Wendy 33

Majeski, Barbara 115
Mazelen 16, 17, 26, 27, 29, 32, 36, 38, 53, 56, 69, 89, 124, 142, 153-168, 238, 266, 267, 289, 307, 312-316, 335, 336
McRearden, Benjamin 87, 109
Meningitis 43, 44, 134-136, 144, 245-247, 250, 328
Miller, Neil Z. 16, 75, 88, 100, 105, 127, 130, 133, 134

NVKP 293, 294
NVIC 64, 99, 103, 122

O'Shea, Tim 63, 293

Pasteur, Louis 58-64, 66, 87, 96, 126, 144
Pokken 18, 81
Polio 30, 50, 64, 81, 88, 92, 96, 104, 125-136, 144, 274, 275, 335, 336

RIVM 101, 107, 131, 138, 156, 159, 160, 163, 167, 192, 194, 195-198, 205, 214- 216, 223, 229, 283, 296, 310, 312, 313, 316, 337, 340
Roberts, Janine 60, 89, 109, 125, 128-132, 135
Rodehond 238, 335, 336
Roodvonk 17, 29, 76, 71, 208
RVP 18, 20, 24, 26, 51, 63, 66, 74, 98, 168, 197, 214, 309, 312, 335, 337, 338

Scheibner, Viera 31, 45, 86, 109, 123, 134, 206, 295

Tenpenny, Sherri 114
Tetanus 30, 33, 50, 64, 72-78, 96, 133, 335, 336
Tocco, Mary 22, 35

Vlektyfus 54

Waterpokken 64, 67, 70, 98, 211, 233, 234, 237, 253, 273, 315, 316
Water Health Counsel 37
World Food Program 38

Dankwoord

'If you have a good idea and do it with love a lot of people want to help you.'
Robin Lim

Er is een tijd geweest dat ik alles alleen deed. Ik las het dankwoord van het boek van een bevriend schrijver waarin hij een heleboel mensen erkende en dacht: 'waar haalt hij ze allemaal vandaan?' Ik heb het hem gevraagd en hij zei: 'Op een gegeven moment komen ze vanzelf naar je toe!' En zo is het gegaan.

Ik ben de volgende mensen intens dankbaar. Jullie hebben me gezien op het moment dat ik nog niet zichtbaar was, begrepen wat mijn taak in dit leven is en hebben mij gesteund en gestuurd. Zonder jullie had dit boek het levenslicht niet gezien!

Heeeeeeeel erg bedankt…

Joyce Pula, voor het meelezen, meeleven en je steuntje in de rug bij de geboorte van vaccinvrij.nl: 'Ik zet het wel even op Facebook.' Waarom kwam ik zelf niet op dat idee?

Proof readers Marie-José van Rijn, Paul en Els van Tongeren en Cisca Buis, voor jullie scherpe en opbouwende kritiek.

Flora Kleynjan, voor… waar moet ik beginnen? Voor alles! *Vaccin Vrij* groeit en ik groei mee. Hoe had ik ooit telkens weer uit mijn comfort zone kunnen stappen zonder jouw aandachtig luisteren en heldere feedback? Dank, dank, dank!

Aysha Zelders, voor je hulp met 'zijn'. Van wezenlijk belang voor iemand die de neiging heeft zich te verliezen in 'doen'. En voor de toevoeging 'belichaming van de ziel' aan mijn wens om te leven vanuit mijn hart.

Esther, en Mara Gabriëla, voor jullie praktische hulp bij het modereren van de Facebookgroep van *Vaccin Vrij*. Elke dag een uurtje extra tijd heeft de stress van mijn deadline verlicht. Intens dankbaar.

Ellen Vader, voor alle bronnen die je op miraculeuze wijze telkens vindt en aan mij doorspeelt. De mazelenspecial was zonder jou niet half zo helder geweest. (voor de nieuwsbrief van Ellen volstaat een mailtje naar: annabelle1946@hotmail.fr)

Guido Jonkers, voor het verder wakker schudden van de schrijver in mij, de voortrekker van maatschappelijke verandering en het grote hart!

Jaap Rameijer, voor je waardevolle adviezen en het vasthouden van de focus: 'Eerst je boek, eerst je boek, eerst je boek.' Voor je gastvrijheid op 'Les Labadous', het opnieuw introduceren van ontspannen en genieten in mijn leven en voor je rol bij het ontdekken van 'vrouwenpower'!

Erwin Witteveen, voor het herstellen van de flowwwwww: 'Volgens mij is het faalangst.' 'Whaaaat, hoe kom je daar nou bij?!!!' Irritatie en inspiratie liggen dicht bij elkaar heb ik gemerkt.

Ray Goodsir, for your love and protection. For holding the space so I can be who I am and do what I need to do. For having an ongoing conversation with me and for being the father of my children. I love you.

Tara en Fiona Goodsir, voor jullie geduld in de tijd dat je een 'moeder met een missie' moest delen met een computer: 'Kijk me aan mama, ik praat tegen je.' Voor het gewoon vinden dat je ook anders kunt denken over ziekte, gezondheid en zo veel meer. Voor het zonder aarzelen leven van 'de nieuwe tijd'. I love you.

Sebastian, Zoë, Steffie, Mathias, Fabian, Yanaica, Larissa, Gerlof, Jelle, Kees, Ida, Pia, Fay, Sammie en Dani, voor de bereidheid jezelf te laten zien. Jullie zijn het levende bewijs dat gezondheid voortkomt uit gezonde voeding, liefdevolle ouders en het ongestoord mogen doormaken van kinderziektes!

Marion, Anne-Ruth, Willem, Jannes, Mandy, Nathalie, Els, Ilja, Sylvia, Anna, Mireille, Frederique, Ellen, Sandra, Lisette, Hilleen, Seija Beth, Marieke, Alex, Daphne, Vera, Frits, Bibi, Noor, Arjen, Ellen en Michelle, voor het delen van jullie ervaringen. Mogen vele ouders erdoor geraakt en geïnspireerd worden.

Jean Christophe Boele van Hensbroek, Tijn Boon, Marc Suvaal en Leena Jaarsveld van uitgeverij Lemniscaat, voor jullie bereidheid om dit boek op een ietwat ongebruikelijke manier vorm te geven. Ik ben jullie zeer erkentelijk voor de ruimte die ik gekregen heb om de boodschap van *Vaccin Vrij* op mijn eigen manier uit te dragen.

Manuela Gomes, for being able to handle: 'Let's start all over again' half way through designing this book, and for your sensitivity and patience in the process of creating the look that fits my vision of a vaccine-free world.

Alle moeders en vaders die mij in de loop der jaren gebeld hebben, gedeeld hebben, gehoord, gezien en gelezen. Ik – we – zijn niet langer alleen. Ik ben intens blij met de verbinding, met het onderlinge vertrouwen en de bereidheid om 'de daad bij het woord voegen' van een steeds groter wordende groep goed geïnformeerde ouders. Verandering komt van binnenuit en van onderaf. En het is niet meer te stoppen!

Over de auteur

Door Frankema

Door Frankema (1961) Schrijfster, spreekster, initiator van www.vaccinvrij.nl en bovenal moeder met een visie. Hoe kunnen onze kinderen gezond blijven als wij niet in staat zijn ze te beschermen tegen giftige, chemische stoffen en hebzuchtige multinationals? Ze gelooft niet langer in mythes over veiligheid en effectiviteit van vaccins of onafhankelijk wetenschappelijk onderzoek. Maar wel in het verspreiden van aanvullende informatie en de kracht van het bundelen en naar buiten brengen van de ervaringsdeskundigheid van ouders. Ze woont met haar man en twee ongevaccineerde kinderen in hartje Amsterdam.

"Diep onder de indruk van je research en de wijze van weergeven daarvan."
Jannes koetsier, arts

"Vaccineren is niet verplicht, maar je moet stevig in je schoenen staan om je eigen keuzes te maken. Je moet niet alleen voor jezelf kunnen verantwoorden wat je doet, maar ook voor de buitenwereld. Goede informatie is daarom heel hard nodig. Dit boek is een geweldige steun in de rug voor ouders. Een overdaad aan onweerlegbare feiten en een dringend beroep op je eigen gezonde verstand."
Flora Kleynjan, moeder van ongevaccineerd kind en oma van drie ongevaccineerde kleinkinderen

~~~

Ruim 15 jaar geleden besloot Door Frankema haar kinderen niet te laten vaccineren. In eerste instantie een puur intuïtieve beslissing die op een muur van onbegrip en oordeel stuitte. Vaccins zijn er toch om kinderen te beschermen?

Om haar beslissing kracht bij te zetten besloot ze op zoek te gaan naar de wetenschappelijke onderbouwing van het Rijksvaccinatieprogramma. Het leidde tot een diepgaande studie met betrekking tot vaccins en de verschillen tussen gevaccineerde en ongevaccineerde kinderen.

'Vaccin Vrij!' beschrijft de resultaten van haar zoektocht en geeft ouders, artsen en wetenschappers de ruimte om onbelichte kanten van het vaccinatie verhaal naar voren te brengen.

LEMNISCAAT
~~~